

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-68-12

Druk nr 627 cz. 1

Warszawa, 23 lipca 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Administracji i Cyfryzacji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

Warszawa, 4 lipca 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 63 - 11/12/dl/g
SM-1279
dot.: RM-10-68-12 z 02.06.2012 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z up. Ministra Spraw Zagranicznych

SEKRETARZ STANU

Piotr Serafin

Do wiadomości:

Pan Michał Boni

Minister Administracji i Cyfryzacji

w ślad za faksem 16-07-2012

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczeniu sieci telekomunikacyjnych lub usług towarzyszących, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) warunki ochrony użytkowników usług, w szczególności w zakresie prawa do prywatności i poufności”;

– dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) wymagania dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych w zakresie dostępu do usług telekomunikacyjnych.”;

b) w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomowi dostępu,

z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi.”;

2) w art. 2:

a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej);

6) dostęp telekomunikacyjny – korzystanie z urządzeń telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących lub usług świadczonych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, na określonych warunkach, w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym świadczenia za ich pomocą usług świadczonych drogą elektroniczną lub usług dostarczania nadawanych treści, polegające w szczególności na:

a) dostępie do elementów sieci i udogodnień towarzyszących, także poprzez podłączenie urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych, w tym na dostępie do lokalnej pętli abonenckiej oraz urządzeń i usług niezbędnych do świadczenia usług w lokalnej pętli abonenckiej,

b) dostępie do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej,

c) dostępie do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego,

d) dostępie do translacji numerów lub systemów

zapewniających analogiczne funkcje,

- e) dostępie do sieci telekomunikacyjnych, w tym na potrzeby roamingu,
- f) dostępie do systemów dostępu warunkowego,
- g) dostępie do usług sieci wirtualnych,
- h) dostępie do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania i składania zamówień, świadczenia usług, konserwacji, usuwania awarii, reklamacji oraz fakturowania;”

b) pkt 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„19) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;

20) lokalna podpętla abonencka – częściowa lokalna pętla abonencka łącząca zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;”

c) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy;”

d) pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo o podwyższonej opłacie;”

- e) pkt 26 otrzymuje brzmienie:
 - „26) połączenie telefoniczne – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, pozwalające na dwukierunkową łączność głosową;”
- f) uchyla się pkt 28,
- g) pkt 30 otrzymuje brzmienie:
 - „30) publicznie dostępna usługa telefoniczna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników, dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń telefonicznych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej;”
- h) pkt 33 otrzymuje brzmienie:
 - „33) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;”
- i) po pkt 34 dodaje się pkt 34a w brzmieniu:
 - „34a) sieć dostępu – część sieci telekomunikacyjnej pomiędzy zakończeniem sieci a punktem, w którym możliwe jest uzyskanie dostępu telekomunikacyjnego, obejmująca w szczególności łącza abonenckie, urządzenia do koncentracji łączy abonenckich lub urządzenia do zarządzania siecią dostępu;”
- j) pkt 35 otrzymuje brzmienie:
 - „35) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne oraz urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od ich rodzaju;”

- k) pkt 38 otrzymuje brzmienie:
- „38) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;”
- l) pkt 40 otrzymuje brzmienie:
- „40) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;”
- m) po pkt 40 dodaje się pkt 40a w brzmieniu:
- „40a) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które:
- a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub
- b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;”
- n) pkt 44 otrzymuje brzmienie:
- „44) udogodnienia towarzyszące – usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią telekomunikacyjną lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje nośne, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;”
- o) po pkt 44 dodaje się pkt 44a w brzmieniu:
- „44a) usługi towarzyszące – usługi związane z siecią lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub

wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;”;

3) w art. 4:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów oraz pod warunkiem uzyskania zgody, o której mowa w art. 148b;”;

4) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw

wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.”;

5) w art. 6b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 – 4 w brzmieniu:

„2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji o planowanym rozwoju sieci i usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe świadczone przez tego operatora.

3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.

4. Do przekazywania danych i informacji, o których mowa w ust. 1 – 3 oraz art. 6a, stosuje się art. 6 ust. 2 i 3.”;

6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis lub zmianę wpisu:

1) do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych;

2) do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji

– kierując się dążeniem do uproszczenia i ułatwienia podejmowania działalności w zakresie telekomunikacji, a także koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków.”;

- 7) w art. 13a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Przepisy art. 10 ust. 4 – 6, 8 – 10 i 12 – 14 oraz art. 11 i 12 stosuje się odpowiednio do wpisów dotyczących działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.”;
- 8) w art. 15:
- a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) decyzji dotyczących dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 139,”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) innych wskazanych w ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”;
- 9) w art. 16 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Wyniki tego postępowania ogłaszane są w siedzibie oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”, poprzez ogłoszenie niezastrzeżonych stanowisk uczestników tego postępowania.”;
- 10) art. 17 otrzymuje brzmienie:
„Art. 17. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać decyzję w sprawach, o których mowa w art. 15, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.
2. Wydanie kolejnej decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również decyzji w treści

odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – decyzji wydanej uprzednio, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Decyzja ta wyłącza stosowanie decyzji, o której mowa w ust. 1, przed upływem okresu jej obowiązywania.”;

11) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa (niezastrzeżone stanowiska uczestników postępowania konsultacyjnego).”;

12) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 15, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej, Organowi Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwanemu dalej „BEREC”, i krajowym organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

2. Jednocześnie z czynnościami, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane do Komisji Europejskiej oraz zamieszcza otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje.”;

13) w art. 19:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli Komisja Europejska, BEREC lub krajowy organ

regulacyjny innego państwa członkowskiego wyrażą stanowisko do projektu rozstrzygnięcia w terminie 1 miesiąca od dnia jego otrzymania, Prezes UKE niezwłocznie uwzględni to stanowisko w możliwie najszerszym zakresie.

2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zamiaru zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante*, zwanym dalej „zaleceniem Komisji”, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględni stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku dokonania przez Prezesa UKE zmiany projektu rozstrzygnięcia na podstawie ust. 2 stosuje się przepisy art. 15 – 20.

2b. Prezes UKE uwzględni w jak największym stopniu opinie innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji Europejskiej i może, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 2 zdanie drugie, przyjąć

proponowane rozstrzygnięcie, powiadamiając o tym Komisję Europejską.

2c. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 18.”;

14) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 18, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązku nałożonego na operatora na podstawie art. 34, art. 36 – 40, art. 42, art. 45 lub art. 46, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez kolejne trzy miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.

2. W przypadku gdy Komisja Europejska nie przekaze zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może przyjąć projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym zakresie opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub krajowego organu regulacyjnego innego państwa członkowskiego.

3. W trzymiesięcznym terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE ściśle współpracuje z Komisją Europejską oraz z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia spełniającego cele, o których mowa w art. 189 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę

opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.

4. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia.
5. Przed upływem trzymiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może:
 - 1) zmienić lub wycofać projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC;
 - 2) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.
6. W terminie 1 miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 5, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską i BEREC o przyjęciu ostatecznego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 15.
7. Jeżeli Prezes UKE postanowi nie zmieniać lub nie

wycofywać projektowanego rozstrzygnięcia pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 6, przedstawia uzasadnienie.

8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.”;

15) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i krajowe organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie.”;

16) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 3 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3 lub 4 dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 2 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 2, o maksymalnie 3 lata. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu 1 miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa

UKE, termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.”;

17) w art. 22:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia oraz pkt 1 otrzymują brzmienie:

„Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:

1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe oraz w największym możliwie stopniu zalecenie Komisji i wytyczne, o których mowa w art. 19 ust. 3, w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rynkiem właściwym”,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 34, art. 36 – 40, art. 42, art. 44, art. 44b, art. 45, art. 46 lub art. 72 ust. 3.”;

18) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą:

1) wydaje postanowienie, w którym:

a) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 22 ust. 1 pkt 1,

b) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja

– jeżeli na tym samym rynku właściwym nie występował przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy

telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą albo

- 2) wydaje decyzję, w której:
 - a) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 22 ust. 1 pkt 1,
 - b) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja,
 - c) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne – jeżeli na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określa termin uchylecia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców telekomunikacyjnych objętych tą decyzją. Termin nie może być dłuższy jednak niż okresy wypowiedzenia poszczególnych umów określone w zawartych pomiędzy przedsiębiorcami umowach, które dotyczyły realizacji uchylanych obowiązków regulacyjnych.

3. Do projektu rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ogłasza się na stronie podmiotowej BIP UKE.”;

19) w art. 24:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 22 ust. 1 pkt 1;”;

b) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zmienia lub uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają zmianę lub uchylenie tych obowiązków.”;

20) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 24, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchylenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców telekomunikacyjnych objętych tą decyzją. Termin nie może być dłuższy jednak niż okresy wypowiedzenia poszczególnych umów określone w zawartych pomiędzy przedsiębiorcami umowach, które dotyczyły realizacji uchylanych obowiązków regulacyjnych.”;

21) w art. 25a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes UKE przy ustalaniu, czy dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje kolektywną znaczącą pozycję na rynku właściwym ocenia cechy rynku właściwego, w szczególności udział przedsiębiorców w tym rynku oraz jego przejrzystość.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli ocena nie wskazuje na brak kolektywnej pozycji znaczącej dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dodatkowo stosuje się w szczególności następujące kryteria:

- 1) niską elastyczność popytu,
- 2) podobne udziały w rynku,

- 3) wysokie prawne lub ekonomiczne bariery dostępu do rynku,
 - 4) integrację pionową, której towarzyszy zbiorowa odmowa dostaw,
 - 5) brak równoważącej siły nabywczej,
 - 6) brak potencjalnej konkurencji
- które nie muszą być spełnione łącznie.”;

22) w art. 25c dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- „3) w jak największym stopniu uwzględnia opinie i wspólne stanowiska przyjmowane przez BEREC.”;

23) po art. 25d dodaje się art. 25e i 25f w brzmieniu:

„Art. 25e. 1. Przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy.

2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, może nałożyć na rynku powiązonym na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 36 – 40 oraz w art. 42.

3. W przypadku gdy nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 36 – 40 oraz w art. 42, nie doprowadziło do uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE może nałożyć na rynku

powiązany na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 46.

Art. 25f. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 21 ust. 2 – 4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. W ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu.”;

24) w art. 28 w ust. 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz technologii innowacyjnych;”;

25) w art. 34 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, w tym dostępu do nieaktywnych elementów sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych, linii, łączy lub lokalnych pętli abonenckich; obowiązek udostępnienia lokalnych pętli abonenckich może dotyczyć pętli lub podpętli, w warunkach pełnego dostępu lub dostępu współdzielonego, wraz z kolokacją, dostępem do połączeń kablowych i odpowiednich systemów informacyjnych;”;

b) dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) zapewnieniu dostępu do usług towarzyszących, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.”;

26) w art. 35 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej;”

b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub udogodnień towarzyszących, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz przy uwzględnieniu infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta;

4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz technologii innowacyjnych;”;

27) w art. 39 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy operator poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci nowej generacji, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez operatora inwestycje oraz zapewnia temu operatorowi zwrot części zainwestowanego kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.”;

28) w art. 40 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy operator poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci nowej generacji, Prezes UKE, ustalając wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom w decyzji, o której mowa w ust. 4, bierze pod uwagę wykonane przez operatora inwestycje oraz zapewnia temu operatorowi zwrot części zainwestowanego kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.”;

29) w art. 42 w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli operator, oprócz obowiązku, o którym mowa w ust. 1, został obowiązany do zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej powinna zawierać co najmniej:”;

30) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej inne obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego niż wymienione w art. 34, art. 36 – 40 i art. 42.”;

31) po art. 44 dodaje się art. 44a – 44g w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 44, innych niż przewidziane w art. 44b ust. 1, Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.

2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada, zgodnie z wnioskiem, obowiązki, o których mowa w art. 44.

Art. 44b. 1. Jeżeli wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36 – 40 i art. 42, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwale problemy konkurencyjne lub zawodność rynku, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zintegrowanego pionowo obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, niezależnie działającą jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.

2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, w tym przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, o którym mowa w ust. 1, oraz innym jednostkom organizacyjnym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w takich samych terminach i na takich samych warunkach, w tym dotyczących poziomów cen i usług, oraz przy użyciu tych samych systemów i procesów.

3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie obowiązku rozdziału funkcjonalnego, do którego dołącza:

- 1) wyniki analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku;
- 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek telekomunikacyjny, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla

konsumentów;

- 4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych;
- 5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:
 - a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,
 - b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę,
 - c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w tej jednostce odpowiedniej struktury zachęt zapewniających niezależność pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, innych jednostek tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, spółek od niego zależnych, wobec niego

dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁴⁾),

- d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu realizacji tego obowiązku,
- e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- f) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego, obejmującego w szczególności publikację przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, corocznego sprawozdania lub obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.

4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.

5. Uzasadnienie decyzji nakładającej obowiązek rozdziału funkcjonalnego, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać wykazanie zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, oraz zasadności nałożenia tego obowiązku, w tym:

- 1) informację o wynikach analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzającą, że

wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku;

- 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek telekomunikacyjny, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;
- 4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych.

Art. 44c. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 44b ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie

z art. 21, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.

Art. 44d. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 44b ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36 – 40, art. 42 i art. 44, w odniesieniu do rynków, na których jego pozycję uznano za znaczącą.

Art. 44e. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną nie mogą jednocześnie świadczyć pracy lub wykonywać innych zajęć na jakiegokolwiek podstawie u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.

Art. 44f. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o oddziale przedsiębiorcy.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w art. 44b ust. 1, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 44b ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od przedsiębiorcy telekomu-

nikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, i być przez niego używana w obrocie handlowym.

3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką.
4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.

Art. 44g. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości oferowania równoważnych usług użytkownikom końcowym, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub jej znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.
3. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu

w terminie 6 miesięcy od uzyskania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 albo 2, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki i niezwłocznie zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.
5. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 22, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne.
6. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36 – 40, art. 42 i art. 44 w odniesieniu do rynków, na których jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.”;

32) uchyla się art. 47;

33) w art. 48:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 46 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty cenników i regulaminów świadczenia usług wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym

terminem wprowadzenia w życie cennika lub regulaminu świadczenia usług lub ich zmian.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu cennika, regulaminu świadczenia usług lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekt cennika lub regulaminu jest sprzeczny z decyzją, o której mowa w art. 46 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do przedstawienia poprawionego cennika lub regulaminu, w części objętej sprzeciwem.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Cennik i regulamin świadczenia usług lub ich zmiany podlegają publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE, na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.”;

34) art. 50 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 50. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 38 lub art. 46.
2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 39, art. 46 lub art. 90.”;

35) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.”;

36) w art. 54 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Prezes UKE nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązany na podstawie art. 38 lub art. 46 do prowadzenia rachunkowości regulacyjnej, obowiązek publikowania w Biuletynie UKE oraz na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzonej instrukcji, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.
2. Prezes UKE nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązany na podstawie art. 39, art. 46 lub art. 90 do prowadzenia kalkulacji kosztów, obowiązek publikowania w Biuletynie UKE oraz na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzonego opisu kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.”;

37) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Wymóg formy pisemnej lub elektronicznej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług

telekomunikacyjnych, wymagająca formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:

- 1) strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową;
- 3) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 4) okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych;
- 5) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 6) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 7) sposoby dokonywania płatności;
- 8) okres rozliczeniowy;
- 9) tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania;
- 10) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;
- 11) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:
 - a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,
 - b) czy gromadzone są dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,

- c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,
 - d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,
 - e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,
 - f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;
- 12) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;
- 13) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;
- 14) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;
- 15) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi;
- 16) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;

- 17) informację o polubownych sposobach rozwiązywania sporów;
- 18) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;
- 19) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;
- 20) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 21) wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym warunki zwrotu urządzeń końcowych ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej poza elementami, o których mowa w ust. 3, powinna określać numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku konsumenta początkowy okres obowiązywania umowy określony w umowie, o której mowa w ust. 1, zawieranej z danym dostawcą usług na czas określony nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

4b. Dostawca usług zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.”,

e) ust. 5 – 6a otrzymują brzmienie:

- „5. Dane, o których mowa w ust. 3 pkt 6 – 8 i 10 – 21, na podstawie wyraźnego postanowienia umowy, mogą być zawarte w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.
6. Dostawca usług może umożliwić abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej zmianę warunków umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i pkt 4 – 7, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej lub faksu. Dostawca usług obowiązany jest jednak utrwalić oświadczenie abonenta złożone w sposób określony w zdaniu pierwszym i przechowywać je do końca obowiązywania umowy na zmienionych warunkach i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie, zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. W przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie powinna być utwalona cała rozmowa. Jednocześnie dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 10 dni od dnia otrzymania potwierdzenia. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.
- 6a. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za

pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Potwierdzenie powinno zawierać:

- 1) treść zmiany warunków umowy dokonanej za pomocą środków porozumiewania się na odległość lub w przypadku, gdy treść zmiany ze względu na jej objętość utrudniać będzie abonentowi zapoznanie się z nią – odesłanie do miejsca na stronie internetowej dostawcy, gdzie abonent może się z nią zapoznać;
- 2) informację o złożeniu przez abonenta oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia tych zmian.”;

f) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. W przypadku braku możliwości dostarczenia potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6, w sposób określony w ust. 6a lub na żądanie abonenta dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza potwierdzenie w formie pisemnej.”;

38) w art. 57:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług.”;

39) art. 59 i art. 60 otrzymują brzmienie:

„Art. 59. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6 – 8 lub pkt 10 – 21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie w formie pisemnej lub elektronicznej.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej jest obowiązany do określenia zakresu i warunków wykonywania usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.

Art. 60. Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie

internetowej dostawcy usług powinien określać w szczególności:

- 1) nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę za świadczenie usług;
- 3) standardowe warunki umowy, w tym wskazanie minimalnego czasu trwania umowy, jeżeli taki został określony;
- 4) sposoby dokonywania płatności;
- 5) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;
- 6) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:
 - a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,
 - b) czy gromadzone są dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,
 - c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,
 - d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,
 - e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,
 - f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przy-

padkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;

- 7) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;
- 8) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;
- 9) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;
- 10) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty;
- 11) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 12) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;
- 13) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;
- 14) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 15) rodzaj działań, które dostawca usług może podjąć w związku z przypadkami naruszenia

bezpieczeństwa lub integralności lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia;

16) rekomendowane sposoby zabezpieczenia przez abonenta telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.”;

40) w art. 60a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) doręcza na piśmie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b,

2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b, oraz”,

b) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. W razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1, wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w tym również usunięcia niedozwolonych postanowień umownych,

a także z decyzji Prezesa UKE wydanej na podstawie art. 63 ust. 2a.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie informuje na piśmie abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej o zmianie nazwy (firmy), adresu lub siedziby dostawcy usług, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.”;

41) w art. 61 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 i 5a, abonent powinien zostać poinformowany także o tym, że w razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji podwyższenia cen dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6.”;

42) w art. 61a w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o konieczności zwrotu ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, w przypadku skorzystania przez abonenta z prawa do wypowiedzenia umowy.”;

43) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Prezes UKE, kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych, publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów

publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym informacje dotyczące:

- 1) usługi powszechnej;
- 2) standardowych warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania usług telekomunikacyjnych są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów;
- 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

2. Prezes UKE może zażądać od przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane. Do żądania stosuje się art. 6 ust. 2.

3. Prezes UKE może nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.”;

44) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący

usługę dostępu do sieci Internet podający do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prędkość transmisji danych, informuje na żądanie Prezesa UKE o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości.

2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru.
3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.
4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy rzeczywista prędkość transmisji danych u abonenta nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której

Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonego w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 5.

5. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.”;

45) w art. 63:

- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W celu zapobiegania pogorszeniu się jakości usług telekomunikacyjnych oraz utrudnień lub spowolnień ruchu w sieciach telekomunikacyjnych Prezes UKE, po uprzednim skonsultowaniu z Komisją Europejską, może określić dla danego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w drodze decyzji, minimalne wymogi w zakresie jakości tych usług, mając na uwadze zapewnienie rozwoju konkurencji i wspieranie zdolności użytkowników do dostępu do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług. Prezes UKE przed ustanowieniem tych wymogów udostępnia Komisji Europejskiej oraz BEREC projekt decyzji wraz z uzasadnieniem. Podejmując decyzję Prezes UKE uwzględnia w jak największym stopniu opinie i zalecenia Komisji Europejskiej.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw łączności może określić,

w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług oraz treść, formę, terminy i sposób publikowania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do wyczerpujących i przejrzystych informacji.”;

46) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych świadczący usługę dostępu do sieci Internet w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do oferowania pakietów transmisji danych oraz do natychmiastowego nieodpłatnego informowania abonenta o przekroczeniu przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu.”;

47) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych udostępnia niezbędne dane innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej „ogólnokrajową informacją o numerach telefonicznych.”;

48) art. 68 – 70 otrzymują brzmienie:

„Art. 68. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, możliwość uzyskania połączenia z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych tańszych taryf, jeżeli takie są dostępne.

Art. 69. Abonent publicznie dostępnej usługi telefonicznej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

Art. 70. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności, abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego – w przypadku numerów geograficznych;

2) całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.”;

49) w art. 71:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usług przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:

1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych;

2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów pomiędzy stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w ust. 1. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4.

5. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 4. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 4.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 4, może umożliwić, na stronie internetowej UKE, identyfikację dostawcy usług dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.”;

50) po art. 71a dodaje się art. 71b w brzmieniu:

„Art. 71b. 1. Przeniesienie numeru, o którym mowa w art. 71, następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od dnia zawarcia umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z przeniesieniem przydzielonego numeru albo

w późniejszym terminie w trakcie trwania dotychczasowej umowy wskazanym przez abonenta.

2. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień zwłoki w wysokości $\frac{1}{4}$ sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości $\frac{1}{4}$ sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy usług, przysługuje mu zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części.
3. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, za każdy dzień od dnia aktywacji numeru w nowej sieci abonentowi przysługuje od nowego dostawcy jednorazowe odszkodowanie w wysokości $\frac{1}{2}$ średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości $\frac{1}{2}$ sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy.
4. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, oblicza się na podstawie liczby dni, które upłyną do dnia:
 - 1) przeniesienia numeru w przypadku, o którym mowa w ust. 2;

- 2) aktywacji numeru w sieci dotychczasowego dostawcy lub uzyskania zgody abonenta na aktywację numeru w sieci nowego dostawcy w przypadku, o którym mowa w ust. 3.”;

51) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Abonent publicznie dostępnej usługi telefonicznej będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej może wybrać dowolnego dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kierując się potrzebami abonentów w zakresie wyboru dostawcy usług, Prezes UKE, po przeprowadzeniu zgodnie z art. 21 analizy rynku usług świadczonych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 24, nałożyć na wyznaczonego operatora o znaczącej pozycji na tym rynku obowiązek realizacji na rzecz abonentów przyłączonych do jego sieci uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.”;

52) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 69 – 72, uwzględniając dostępność publicznie dostępnych usług telefonicznych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz istniejące zasoby numeracji.”;

53) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy,

w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 69 – 72, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 31 albo art. 128, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.”;

54) art. 75 – 77 otrzymują brzmienie:

„Art. 75. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).

Art. 76. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 75 i art. 171 ust. 1, pomiędzy sieciami operatorów państw członkowskich.

Art. 77. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany zapewnić:

1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;

2) kierowanie:

a) połączeń,

b) krótkich wiadomości tekstowych (sms)

– do numerów alarmowych 112, 997, 998, 999 do właściwego terytorialnie wojewódzkiego centrum

powiadamiania ratunkowego albo centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.”;

55) w art. 78:

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępnić Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego:

1) w czasie rzeczywistym – w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,

2) w trybie wsadowym – w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

– w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 4, odpowiednio do właściwego terytorialnie wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego, centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:

1) w przypadku abonenta będącego konsumentem – dane, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 4 – 6 i art. 169 ust. 1,

2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę

organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi

– o ile abonent udostępnił te dane.

3. Informacją dotyczącą lokalizacji zakończenia sieci jest w przypadku:

- 1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci;
- 2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej – geograficzne położenie urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Prezes UKE może określić, w drodze decyzji, dla danego operatora, szczegółowe wymagania dotyczące dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, biorąc pod uwagę możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci danego operatora oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane. W decyzji określa się także harmonogram dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 4, warunki gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio

wojewódzkim centrom powiadamiania ratunkowego, centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczanie sieci telekomunikacyjnych lub usług towarzyszących.”;

56) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu:

- 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług oraz
 - 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do przestrzeni numerowej telefonii europejskiej, zwanej dalej „ETNS”, i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywołujący abonent ograniczył połączenia

przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych.

3. Prezes UKE, na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych lub z uwagi na ryzyko nadużyć z użyciem numeracji wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE określi harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.”;

57) po art. 79 dodaje się art. 79a – 79c w brzmieniu:

„Art. 79a. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych pozwalających na wywołania międzynarodowe realizuje wywołania przychodzące do ETNS i wychodzące z ETNS, według stawek zbliżonych do stawek stosowanych w przypadku wywołań do innych państw członkowskich i z tych państw.

Art. 79b. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numerów lub usług oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za te połączenia lub usługi.

Art. 79c. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia, w miarę możliwości technicznych, użytkownikom końcowym będącym

osobami niepełnosprawnymi dostęp do świadczonych przez siebie usług telefonicznych równoważny dostępowi do usług telefonicznych, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

2. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi.
3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu równoważnego dostępowi do usług telefonicznych z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.”;

58) w art. 80:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych jest dostarczany na jego żądanie i obejmuje wyłącznie usługi wykonane po złożeniu żądania przez tego abonenta. Pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego. Za dostarczenie wykazu może

być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.”,

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a – pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego.”,

c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a – okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania.”;

59) w art. 81:

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Usługę powszechną stanowi zestaw usług telekomunikacyjnych, wraz z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych, świadczonych z wykorzystaniem dowolnej technologii, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, które powinny być dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który został wyznaczony w drodze decyzji, o której mowa w art. 82 albo w art. 83.”,

3. Do zestawu usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w ust. 1, zalicza się następujące usługi:

1) przyłączenie zakończenia sieci w stałej lokalizacji umożliwiające komunikację głosową, faksową

- i przesyłanie danych, w tym funkcjonalny dostęp do sieci Internet, którego prędkość umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, w szczególności korzystanie z poczty elektronicznej lub aplikacji umożliwiających dokonywanie płatności;
- 2) utrzymanie łącza abonenckiego z zakończeniem sieci, o którym mowa w pkt 1, w gotowości do realizacji połączeń telefonicznych krajowych i międzynarodowych;
 - 3) połączenia telefoniczne krajowe i międzynarodowe;
 - 4) ogólnokrajową informację o numerach telefonicznych, dostępną również dla użytkowników aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową;
 - 5) udostępnianie ogólnokrajowego spisu abonentów;
 - 6) świadczenie usług telefonicznych za pomocą aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową.”,
- b) uchyla się ust. 4,
- c) w ust. 5 część wspólna otrzymuje brzmienie:
- zwanych dalej „jednostkami uprawnionymi”, przedsiębiorca wyznaczony, o którym mowa w art. 82 ust. 1, do świadczenia usługi, o której mowa w ust. 3 pkt 1, świadczy także usługę przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu, z uwzględnieniem art. 100.”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wymaganą przepływność łącza dla usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu jednostek uprawnionych, mając na uwadze zwiększenie dostępności

usług telekomunikacyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność budowania kompetencji cyfrowych.”;

60) po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:

„Art. 81a. 1. Prezes UKE dokonuje oceny dostępności, jakości świadczenia i przystępności cenowej usług, o których mowa w art. 81 ust. 3.

2. Wyniki oceny, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności użytkownikami końcowymi, konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 16 ust. 2.”;

61) art. 82 i art. 83 otrzymują brzmienie:

„Art. 82. 1. Jeżeli wyniki oceny oraz konsultacji, o których mowa w art. 81a, wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, Prezes UKE niezwłocznie ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia tej usługi na obszarze wskazanym przez Prezesa UKE.

2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której świadczenie jest przedmiotem konkursu.

3. W ogłoszeniu o konkursie określa się:

- 1) usługę, której świadczenie jest przedmiotem konkursu, oraz ogólne wymagania dotyczące jej świadczenia;
 - 2) obszar, na którym ma być świadczona usługa, o której mowa w pkt 1;
 - 3) czy w decyzji, o której mowa w ust. 4, zostaną nałożone obowiązki, o których mowa w art. 91;
 - 4) inne wymagane informacje, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5.
4. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza do świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który w konkursie zaoferował najniższy prognozowany koszt netto świadczenia tej usługi, biorąc pod uwagę zdolność ekonomiczną i techniczną tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do świadczenia tej usługi.
5. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres ogłoszenia o konkursie, zakres oferty na świadczenie usług wchodzących w skład usługi powszechnej i wymaganej dokumentacji oraz tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania.

Art. 83. W przypadku braku ofert spełniających warunki konkursu na świadczenie usługi powszechnej lub poszczególnych usług wchodzących w jej skład, Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, do świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego taką

usługę, biorąc pod uwagę zdolność ekonomiczną i techniczną tego przedsiębiorcy do świadczenia tej usługi na danym obszarze, potrzebę wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienie dostępności tych usług.”;

62) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. Prezes UKE informuje Komisję Europejską o wyznaczeniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązane do świadczenia usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, oraz każdorazowo o nałożeniu, zniesieniu, utrzymaniu lub zmianie obowiązków regulacyjnych w stosunku do takiego przedsiębiorcy.”;

63) w art. 85:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, Prezes UKE określa w szczególności:

- 1) usługę, o której mowa w art. 81 ust. 3, do świadczenia której jest wyznaczony przedsiębiorca, oraz wymagania dotyczące świadczenia tej usługi, biorąc pod uwagę przepisy Unii Europejskiej dotyczące jakości usług;
- 2) obszar, na którym ma być świadczona usługa, o której mowa w pkt 1;
- 3) termin rozpoczęcia świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1;
- 5) obowiązki przedsiębiorcy wyznaczonego dotyczące zakresu, formy, terminu i miejsca publikacji informacji dotyczących świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4, Prezes UKE

określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczonego, prognozowany koszt netto świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu.”;

64) art. 86 – 88 otrzymują brzmienie:

„Art. 86. Przedsiębiorca wyznaczony do świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1, nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5.

Art. 87. Przedsiębiorca wyznaczony zawiera, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, umowę, o której mowa w art. 86, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 88. Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, dla każdego przedsiębiorcy wyznaczonego do świadczenia usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej polegającej na świadczeniu usługi telefonicznej za pomocą aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, minimalną liczbę aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych, jakie powinny być dostępne na obszarze, na którym dany przedsiębiorca wyznaczony ma świadczyć tę usługę, biorąc pod uwagę stan telefonizacji oraz uzasadnione potrzeby mieszkańców na tym obszarze.”;

65) uchyla się art. 90;

66) w art. 91:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes UKE kierując się uwarunkowaniami krajowymi może, w decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, nałożyć na przedsiębiorcę wyznaczonego

obowiązek:

- 1) stosowania ujednoliconych taryf świadczenia usługi, do której został wyznaczony, na obszarze świadczenia tej usługi lub
 - 2) stosowania określonych przez Prezesa UKE maksymalnych cen połączeń w przypadku usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 i 6 lub
 - 3) zapewnienia specjalnego pakietu cenowego.
3. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, w celu zapewnienia konsumentom o niskich dochodach i o szczególnych potrzebach społecznych dostępu i korzystania z publicznie dostępnych usług oferuje specjalny pakiet cenowy, który świadczony będzie na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne.”;

67) art. 92 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 92. 1. Przedsiębiorca wyznaczony jest obowiązany do przedłożenia Prezesowi UKE cennika i regulaminu świadczenia usługi, do której świadczenia został wyznaczony, w terminie 2 tygodni od wprowadzenia ich postanowień w życie i każdorazowo po dokonaniu w nich zmian.
2. Prezes UKE zamieszcza cennik i regulamin, o których mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej BIP UKE.
 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku przedłożenia Prezesowi UKE projektu cennika i regulaminu świadczenia usług lub ich zmiany w trybie art. 48 ust. 1.”;

68) w art. 93:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Przedsiębiorca wyznaczony, dostarczając udogodnienia i usługi dodatkowe w stosunku do usługi, do której

świadczenia został wyznaczony, lub usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5, ustanawia warunki korzystania z nich w taki sposób, aby abonent nie był zobligowany do płacenia za udogodnienia lub usługi dodatkowe, które nie są konieczne do świadczenia zamówionej usługi.

2. Przedsiębiorca wyznaczony umożliwia rozłożenie na raty opłaty za przyłączenie zakończenia sieci, o którym mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorca wyznaczony bezpłatnie blokuje połączenia wychodzące powyżej określonej wartości w okresie rozliczeniowym, jeżeli wartość ta została wskazana w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a abonent nie dokonał zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorca wyznaczony zapewnia abonentom możliwość korzystania z usług w granicach sumy przedpłaconej lub w granicach określonej przez abonenta górnej kwoty faktury.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedsiębiorca wyznaczony dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy, bezpłatny wykaz wykonanych na jego rzecz usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, do świadczenia których został wyznaczony, w formie uniemożliwiającej osobom trzecim bezpośredni dostęp do informacji w nich zawartych, tak aby abonent mógł weryfikować i kontrolować opłaty ponoszone z tytułu korzystania z tych usług.”;

69) uchyla się art. 94;

70) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:

„Art. 94a. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony zamierza

zbyć całość środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znaczną część, na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje on Prezesa UKE w celu zbadania przez niego wpływu takiej transakcji na zapewnianie i świadczenie usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1 i 3, oraz nałożenia, zmiany bądź uchylecia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 46 ust. 2. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.”;

71) w art. 95:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów świadczonych przez niego usług, do których świadczenia został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, w przypadku ich nierentowności.
2. Dopłatę ustala Prezes UKE w wysokości kosztu netto świadczenia usługi, do której świadczenia przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto świadczenia tej usługi dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie miał obowiązku jej świadczenia.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto świadczenia usługi, do świadczenia której ten przedsiębiorca został wyznaczony.”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, w zależności od usługi, do której świadczenia dany

przedsiębiorca został wyznaczony, powinna uwzględniać”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3, kierując się obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.”;

72) w art. 96 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Prezes UKE niezwłocznie zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę, z zastrzeżeniem art. 9.”;

73) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których przychód z działalności telekomunikacyjnej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył 4 miliony złotych, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.”;

74) w art. 99 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes UKE publikuje corocznie w Biuletynie UKE oraz zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące końcowe wyniki ustaleń dotyczące:

- 1) kosztów netto świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3;
- 2) badania dokumentacji;
- 3) udziałów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty;
- 4) wysokości przekazanej dopłaty przedsiębiorcy wyznaczonemu;
- 5) wyceny korzyści niematerialnych dla przedsiębiorców wyznaczonych, wynikających ze świadczenia usługi powszechnej.”;

75) w art. 101:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć świadczenie usługi, do której świadczenia został wyznaczony, lub zmienić warunki świadczenia tej usługi, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:”

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ograniczyć świadczenie usług telekomunikacyjnych w pierwszej kolejności usług niewchodzących w skład usługi powszechnej, utrzymując świadczenie usług niepowiększających zadłużenia abonenta, w tym przekazywanie połączeń do abonenta lub połączeń bezpłatnych, jeżeli abonent pozostaje w opóźnieniu z płatnością należności za wykonanie usług telekomunikacyjnych przez okres dłuższy niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku wskazanym w art. 93 ust. 4 lub w przypadku wskazanym w art. 57 ust. 3;”

76) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej świadczyć usługi, do której świadczenia został wyznaczony, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania świadczenia tej usługi, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jej świadczenia.

2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać świadczenia usługi, do której świadczenia został wyznaczony, do czasu przejścia jej świadczenia przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.”

77) w art. 103:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wyznaczony do udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów lub świadczenia ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych jest obowiązany do świadczenia tych usług wszystkim użytkownikom końcowym.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedmiotem decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 albo art. 83, jest obowiązek udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów, Prezes UKE określa w tej decyzji szczegółowe warunki świadczenia tej usługi, w tym formę i zakres jej świadczenia, a także stopień szczególności danych abonentów, które będą objęte tym spisem.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli przedmiotem decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 albo art. 83, jest obowiązek świadczenia usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych, Prezes UKE określa w tej decyzji szczegółowe warunki świadczenia tej usługi, w tym jej zakres, a także stopień szczególności danych abonentów, które będą objęte tą informacją.”;

78) w art. 106 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli reklamacja usługi telekomunikacyjnej nie zostanie rozpatrzona w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że została ona uwzględniona. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych odpowiedzi o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji.”;

79) w art. 107 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniach, o których mowa w art. 109 i art. 110,

roszczeń określonych w ustawie, przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi telekomunikacyjnej została uwzględniona.”;

80) w art. 111 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:

- 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych;
- 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie widma radiowego przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na mocy art. 8a ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 33);
- 3) wymagań dotyczących:
 - a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,
 - b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,

c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.”;

81) w art. 112:

a) w ust. 4 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej;

8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania widma.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych w sposób analogowy.”;

82) w art. 114:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości objęte wnioskiem:

1) są dostępne;

2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania

częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;

- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 144a i art. 144b;
- 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;
- 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia przetargu, aukcji, konkursu albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji, konkursu albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.”,

c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Informację o dokonaniu rezerwacji częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera nazwę podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zakres

częstotliwości objętych rezerwacją oraz okres, na jaki została udzielona rezerwacja.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:

- 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;
- 2) inwestycje konieczne dla wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości;
- 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Prezes UKE, w drodze decyzji, wydanej w trybie art. 114a, ustala warunki współkorzystania z częstotliwości w szczególności w zakresie:

- 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług.”;

83) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. W sprawach spornych dotyczących współkorzystania z częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek użytkownika współkorzystającego z częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników współkorzystających z częstotliwości, za wyjątkiem użytkowników wskazanych w art. 4, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących

współkorzystania z częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współkorzystania z częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współkorzystania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.
3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współkorzystania z częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.
4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.
5. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, postanowienie, w którym określa warunki współkorzystania z częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.”;

84) w art. 115:

a) w ust. 1:

– pkt 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości;

4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej;

5) termin, w jakim podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości;”

– uchyla się pkt 7,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, o ile zostały podjęte.”

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości;”

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) termin, w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;”

– uchyla się pkt 4,

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju:

a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane

z wykorzystaniem tych częstotliwości,
z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 1,

b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 2,

c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 3.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W rezerwacji częstotliwości można zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146.”;

85) po art. 115 dodaje się art. 115¹ i 115² w brzmieniu:

„Art. 115¹. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:

- 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń;
- 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych;
- 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi;
- 4) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania częstotliwości;
- 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości;

- 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:
 - a) ochrona życia i zdrowia ludzi,
 - b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej,
 - c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości,
 - d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych.
2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.
3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi.
4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości w zakresie ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. W przypadku konkursu, przetargu albo aukcji przepis stosuje się do projektu decyzji.

Art. 115². Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji,

restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.⁵⁾), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 116 ust. 1 nie stosuje się.”;

86) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. 1. W przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze:

- 1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;
 - 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.
2. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu.
3. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości, która nie została ujęta w informacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o dostępności częstotliwości i wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na zgłoszenie zainteresowania rezerwacją

częstotliwości oraz informuje o tym wnioskodawcę. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zgłoszone zostanie na piśmie lub drogą elektroniczną zainteresowanie przekraczające dostępne zasoby częstotliwości, oznacza to brak dostatecznych zasobów częstotliwości.

4. Zgłoszenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości, o którym mowa w ust. 3 w zdaniu drugim, nie wymaga złożenia wniosku o rezerwację częstotliwości.
5. Termin zakończenia przetargu, aukcji albo konkursu nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w ust. 3 w zdaniu pierwszym.
6. Przetarg, aukcję i konkurs przeprowadza Prezes UKE.
7. Przetarg, aukcja oraz konkurs są postępowaniami odrębnymi od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do przetargu, aukcji i konkursu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.
8. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na kolejny okres na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania przedmiotowych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych i decyzji o rezerwacji częstotliwości, a w przypadku nadawcy – także jeżeli posiada koncesję na kolejny okres, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie, z zastrzeżeniem ust. 9 oraz art. 114 ust. 3. Przy udzielaniu rezerwacji częstotliwości na

kolejny okres przetargu, aukcji ani konkursu nie przeprowadza się.

9. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoważnej i skutecznej konkurencji lub istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości, w szczególności w przypadku gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot. W przypadku wydania decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres stosuje się ust. 1 – 7.
10. Wniosek, o którym mowa w ust. 8, należy złożyć nie wcześniej niż 12 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości i nie później niż 6 miesięcy przed upływem tego okresu.
11. Wniosek złożony wcześniej niż 12 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania. Do wniosku złożonego później niż 6 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości nie stosuje się ust. 8.
12. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zgodnie z ust. 8, uiszcza opłatę za ponowną rezerwację częstotliwości. Kwotę opłaty ustala Prezes UKE w oparciu o wartość 1 MHz widma dla danego obszaru wykorzystywania częstotliwości, uzyskaną w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego pasma, a następnie pomnożoną przez średnioroczny

wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za ostatni rok. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość 1 MHz widma powinna zostać uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości, zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.

13. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości w przypadku posiadania wiedzy o zainteresowaniu dostępnymi zasobami częstotliwości, które przekracza dostępne zasoby częstotliwości.”;

87) po art. 116 dodaje się art. 116a w brzmieniu:

„Art. 116a. 1. W przypadku wystąpienia przez podmiot, który uzyskał rezerwację częstotliwości, z wnioskiem o zmianę rezerwacji w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości lub ich ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami, przepisu art. 116 ust. 1 nie stosuje się, chyba że wniosek dotyczy zmiany rezerwacji w zakresie:

- 1) rozszerzenia zakresu częstotliwości objętych rezerwacją;
 - 2) rozszerzenia obszaru rezerwacji.
2. Podmiot, który uzyskał zmianę rezerwacji częstotliwości, zgodnie z ust. 1, uiszcza opłatę za zmianę rezerwacji częstotliwości w wysokości różnicy, o jaką wzrosła wartość częstotliwości objętych rezerwacją w stosunku do wartości częstotliwości uprzednio posiadanych. Wysokość

opłaty Prezes UKE ustala zgodnie z art. 116 ust. 12.

3. Jeżeli wniosek dotyczy zmiany rezerwacji częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2, Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informację o złożeniu wniosku, wyznaczając termin 14 dni na wyrażenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości w zakresie wskazanym w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2. Zgłoszenie zainteresowania uzyskaniem rezerwacji częstotliwości nie jest równoznaczne z obowiązkiem wzięcia udziału w przetargu, aukcji albo konkursie.
4. W przypadku gdy zgłosi się co najmniej jeden podmiot wyrażający zainteresowanie, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zawiadamia wnioskodawcę o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu. W przypadku niewycofania wniosku przez wnioskodawcę w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, Prezes UKE ogłasza przetarg, aukcję albo konkurs. Przepis art. 123 ust. 6 pkt 4 stosuje się odpowiednio.
5. Do przetargu, aukcji albo konkursu, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy art. 116 ust. 5 – 7 i art. 118 – 119, przy czym podmioty uczestniczące w przetargu, aukcji albo konkursie, inne niż podmiot wnioskujący o zmianę rezerwacji częstotliwości, występują z wnioskiem o dokonanie na ich rzecz rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem, aukcją albo

konkurem, a podmiot wnoszący o zmianę rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem, aukcją albo konkursem występuje z wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej rezerwację częstotliwości dokonanej na rzecz tego podmiotu. Przepis art. 123 ust. 6 pkt 5 stosuje się odpowiednio.”;

88) w art. 118:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Przetarg, aukcję albo konkurs ogłasza się niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.
2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie publikuje się na stronie podmiotowej BIP UKE. W ogłoszeniu o przetargu, aukcji i konkursie określa się przedmiot i zakres przetargu, aukcji albo konkursu, warunki uczestnictwa oraz kryteria oceny ofert zgodnie z art. 118a ust. 1, 2a i 3.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b:

- „2a. Prezes UKE może odwołać przetarg, aukcję albo konkurs w terminie na złożenie ofert określonym w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści ogłoszenia. Informację o odwołaniu przetargu, aukcji albo konkursu wraz ze wskazaniem przyczyn Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym przetargu, aukcji albo konkursie.
- 2b. Oferty złożone w ramach odwołanego przetargu, aukcji albo konkursu, zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Wraz z ogłoszeniem o przetargu Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE dokumentację przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”.

4. Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 4a i 5, określa w dokumentacji warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert. Prezes UKE może określić w dokumentacji minimum kwalifikacyjne.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Określając warunki uczestnictwa w aukcji, Prezes UKE może wskazać zasoby częstotliwości o właściwościach odpowiadających częstotliwościom z zakresu, którego dotyczy aukcja, posiadanie których wyłącza od udziału w aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.⁶⁾), dysponującej tym zasobem.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W dokumentacji określa się, które części oferty uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9.”;

89) w art. 118a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kryterium oceny ofert w ramach aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Badanie ofert w przetargu, aukcji albo konkursie odbywa się w dwóch etapach.”;

90) art. 118b – 118d otrzymują brzmienie:

„Art. 118b. 1. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu, który:

- 1) spełnił warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie;
 - 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
 - 3) na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, zajął najwyższą pozycję bądź też – w przypadku kiedy przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba rezerwacji częstotliwości, których przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy.
2. W przypadku rezygnacji z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem na rzecz podmiotu wyłonionego, w tym niezłożenia wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 6 pkt 1 i 2, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 118c. 1. Wyniki przetargu, aukcji albo konkursu ogłasza się w siedzibie oraz na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu były różne rezerwacje częstotliwości,

Prezes UKE sporządza odrębną listę wyników przetargu, aukcji albo konkursu dla każdej z rezerwacji częstotliwości.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu organ właściwy prowadzi dla każdej rezerwacji częstotliwości odrębne postępowanie.
3. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu była więcej niż jedna rezerwacja, właściwy organ prowadzi odrębne postępowanie dla każdej z tych rezerwacji.
4. Stronami postępowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, są uczestnicy przetargu, aukcji albo konkursu, którzy złożyli wnioski o rezerwację częstotliwości w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu.

Art. 118d. 1. Prezes UKE z urzędu lub na wniosek uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, aukcję albo konkurs, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.

2. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu od decyzji w sprawie unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – skarga do sądu administracyjnego.
3. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w przetargu, aukcji albo konkursie niż określony w ust. 1 i 2.

4. Po unieważnieniu przetargu, aukcji albo konkursu, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń.
5. Czynności, o których mowa w ust. 4, przeprowadza się:
 - 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem przetargu w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie oraz dokumentacji;
 - 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu.
6. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE ocenia oferty i zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.
7. Zmiana wyników przetargu, aukcji albo konkursu będąca konsekwencją unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego przetargu, aukcji albo konkursu.
8. Podmiotem wyłoniłym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 4, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu

i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty.

9. W przypadku gdy zgodnie z warunkami przetargu, aukcji albo konkursu uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, ust. 8 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty.”;

91) po art. 118d dodaje się art. 118e w brzmieniu:

„Art. 118e. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty:

1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie bądź nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji;

2) w przypadku gdy na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, nie ma innych uczestników. W przypadku przetargu, aukcji albo konkursu, które dotyczyły różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie przetargu, konkursu lub aukcji za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników.

2. Przetarg, aukcja albo konkurs są nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w dokumentacji do przetargu, aukcji albo konkursu nie przystąpił żaden podmiot. Informacja w tej sprawie jest publikowana

na stronie podmiotowej BIP UKE.”;

92) art. 119 i art. 120 otrzymują brzmienie:

„Art. 119. 1. W ogłoszeniu o przetargu albo aukcji określa się również wysokość wadium.

2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 185 ust. 4, i wyższa niż 200% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 złotych. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji – wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.
3. Wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert, niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji lub rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lub 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości, w tym niezłożenie wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, powoduje utratę wadium.
4. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.
5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lub 2, podlega zaliczeniu na poczet opłaty za rezerwację częstotliwości. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników zwraca nadwyżkę.
6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum

kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości dla podmiotu wyłonionego, a w przypadku uczestnika przetargu albo aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego – w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte.

Art. 120. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania przetargu, aukcji oraz konkursu zapewniający właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości, a także:

- 1) szczegółowe wymagania co do treści ogłoszenia i zawartości dokumentacji,
- 2) warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia przetargu, aukcji oraz konkursu, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej, aukcyjnej oraz komisji konkursowej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji

– kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków przetargu, aukcji oraz konkursu, jak również przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć.”;

93) w art. 122:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele

rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób analogowy, Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, jeżeli:

- 1) podmiot dysponujący rezerwacją złoży wniosek o zmianę podmiotu dysponującego rezerwacją, w którym wskaże podmiot, który będzie dysponował rezerwacją w wyniku tej zmiany,
- 2) podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w pkt 1, wyrazi zgodę na przejęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją oraz
- 3) podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w pkt 1, spełnia wymagania określone ustawą.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

- „5. Zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonana w drodze przetargu, aukcji albo konkursu Prezes UKE dokonuje po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji.
6. Decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE podejmuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

- „8. Prezes UKE ogłasza niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją oraz okres

obowiązywania rezerwacji.”;

94) po art. 122 dodaje się art. 122¹ w brzmieniu:

„Art. 122¹. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może częstotliwości objęte rezerwacją wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego na rzecz innego podmiotu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych – także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie powinno również określać:

1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu lub

2) obszar, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany w zawiadomieniu.

4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania,

obowiązany jest wykorzystywać je zgodnie z przepisami ustawy oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości.

5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:
 - 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 3 i pkt 8;
 - 2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności poprzez nadmierne skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.
6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 zdanie drugie, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.
7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu.
8. Prezes UKE niezwłocznie ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację

o jej treści.

9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.”;

95) w art. 123:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją w terminie, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 2a, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 – 2a, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 192 ust. 4.”;

c) w ust. 6 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) zachodzi konieczność przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu, aukcji albo konkursu;

- 5) w przetargu, aukcji albo konkursie podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości.”,
- d) w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) zakłócenia pracy urzędzeń lub sieci telekomunikacyjnych;”,
- e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Organy, o których mowa w ust. 8, zajmują stanowisko w terminie 21 dni od dnia wystąpienia o opinię lub dnia wystąpienia z wnioskiem, o których mowa w ust. 8.”,
- f) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:
„12. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji na rozpowszechnianie tych programów wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.”;
- 96) w art. 126:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przydziela numerację, zgodnie z planami numeracji krajowej dla sieci publicznych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji niebędącym przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4 i 8, na ich wniosek.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 1, 2 i 4, art. 118b, art. 118c ust. 1, art. 118d ust. 1 – 3 oraz art. 118e.”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przydział numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:

- 1) usługę telekomunikacyjną, dla której przydzielona numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych;
- 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przydzielono numerację, przyjęte podczas procedury przetargowej, o której mowa w ust. 3;
- 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem numeracji przydzielonej innym przedsiębiorcom.”,

d) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzeń:

- 1) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów,
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych

– uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

13. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzeń, plany numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych innych niż publiczne sieci telekomunikacyjne, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, a także szczegółowe wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”;

97) w art. 128 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podmiot udostępniający przydzieloną numerację przekazuje Prezesowi UKE informacje o zakresach numeracji udostępnionych w trybie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia udostępnienia.”;

98) w art. 129 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Numery zaczynające się od 116 ustala się jako przeznaczone do świadczenia usług o walorze społecznym, a numer 116000 jako numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci.

3. Minister właściwy do spraw łączności prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116.”;

99) w art. 139 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do zapewnienia dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej stosuje się przepisy art. 27 – 30, art. 31

ust. 1, art. 33. Prezes UKE w decyzji określa szczegółowe warunki rozliczeń z tytułu zapewnienia tego dostępu uwzględniające stopień występującego w danym przypadku ryzyka.”;

100) w art. 143:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 144, art. 144a i art. 144b, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 122¹, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w ust. 5 tego artykułu, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a:

„4a. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 122¹, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.”;

101) w art. 144:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub żegluga śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ;

- 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni;
 - 3) końcowego:
 - a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości;
 - 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, o ile rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;
 - 5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 154 ust. 3.
3. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami,

określając:

- 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, w szczególności:
 - a) zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości,
 - b) maksymalną moc promieniowaną lub maksymalne natężenie pola magnetycznego,
 - c) obszar używania tych urządzeń;
 - 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych.”;
- 102) po art. 144a dodaje się art. 144b – 144d w brzmieniu:

„Art. 144b. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów, związanych z wprowadzaniem nowych technologii, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.
3. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości.
4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi

jedna z okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1 – 3.

5. Zezwolenie nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.
6. Zezwolenie może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia w terminie sprawozdania, o którym mowa w ust. 7.
7. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, obowiązany jest do przedłożenia Prezesowi UKE sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia.
8. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 7, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, powinno zawierać w szczególności:
 - 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach, oraz ich parametry,
 - 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki,
 - 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów– w zakresie nienaruszającym ochrony przysługującej zgodnie z przepisami prawa o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej.
9. Przepis art. 144a ust. 4, 5, 7 i 8 stosuje się.

Art. 144c. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwo-

lenia na podstawie art. 144 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”.

2. Organem prowadzącym rejestr urządzeń jest Prezes UKE.
3. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urządzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane:
 - 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres;
 - 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
 - 3) numer decyzji rezerwacyjnej;
 - 4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
 - 5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 1;
 - 6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urządzenia.
4. Wraz z wnioskiem podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością składa oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urządzeń są zgodne z prawdą;

- 2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne warunki używania urządzeń radiowych, których dotyczy wnioszek;
 - 3) urządzenie objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego zasadnicze wymagania.”.
5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:
- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres;
 - 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
6. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 7 dni od dnia otrzymania wniosku wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 4.
7. Jeżeli Prezes UKE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 6, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urządzeń upłynęło 14 dni, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urządzenia, którego dotyczył wnioszek, po uprzednim zawiadomieniu na piśmie Prezesa UKE. Nie dotyczy to przypadku, w którym Prezes UKE wezwał podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością do uzupełnienia wniosku przed upływem terminu,

o którym mowa w ust. 6.

8. Do wniosku o wpis do rejestru urzędzeń stosuje się odpowiednio art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Wniosek o wpis do rejestru urzędzeń, załączniki dołączane do tego wniosku oraz wpis do rejestru urzędzeń nie podlegają opłacie skarbowej.

10. Rejestr urzędzeń obejmuje w szczególności:

1) kolejny numer wpisu;

2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu;

3) dane, o których mowa w ust. 3.

11. Rejestr urzędzeń jest prowadzony w systemie informatycznym.

Art. 144d. 1. Wpis może zostać wykreślony z rejestru urzędzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 1 – 3.

2. Wpis do rejestru urzędzeń wykreśla się w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.”;

103) w art. 145:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, jednak nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia;”;

– uchyla się pkt 7,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.

6. Prezes UKE może cofnąć pozwolenie w przypadku niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 5.”;

104) w art. 148 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 4, pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:

1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1 – 3;

2) częstotliwości objęte wnioskiem:

a) są dostępne,

b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,

c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości,

d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,

e) będą wykorzystywane w sposób efektywny;

3) urządzenie pracujące w oparciu o tę decyzję może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;

4) wnioskodawca przedłoży:

- a) potwierdzenie spełniania przez urządzenie zasadniczych wymagań,
- b) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej.”;

105) po art. 148 dodaje się art. 148a i 148b w brzmieniu:

„Art. 148a. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleniach, decyzjach o rezerwacji częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 144a oraz art. 144b, obejmujące:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego;
- 2) zakres częstotliwości;
- 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane;
- 4) okres obowiązywania decyzji.

Art. 148b. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym, przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania zgody Prezesa UKE wydawanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie umowy międzynarodowe, których

Rzeczpospolita Polska jest stroną stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.
3. Wniosek o wydanie zgody powinien zawierać:
 - 1) adres miejsca zainstalowania stacji radiowej;
 - 2) znak identyfikacyjny lub znak wywoławczy stacji radiowej;
 - 3) godziny i czas pracy stacji radiowej;
 - 4) współrzędne geograficzne i nazwy miejscowości, z którymi będzie utrzymywana łączność radiowa;
 - 5) moc wyjściową urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego stacji radiowej;
 - 6) częstotliwości nadawania i odbioru przez stację radiową;
 - 7) rodzaj emisji;
 - 8) dane techniczne anteny nadawczej i odbiorczej (zysk, polaryzacja, azymut maksymalnego promieniowania, kąt elewacji, charakterystyka promieniowania pionowa i pozioma, wysokość zawieszenia nad poziomem ziemi);
 - 9) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.
4. Prezes UKE wydaje, w drodze decyzji, zgodę na używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, jeżeli urządzenie to będzie pracować bez zakłóceń oraz nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń. W decyzji określa się warunki wykorzystywania urządzenia radiowego. W przypadku stwierdzenia

możliwości wystąpienia takich zakłóceń, Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje wnioskodawcę o konieczności zmiany wniosku ze wskazaniem zakresu tych zmian.

5. Zmiana danych, o których mowa w ust. 3, wymaga uzyskania nowej zgody Prezesa UKE. Przepis ust. 2 stosuje się.
6. Prezes UKE wyznacza użytkownikowi urządzenia termin na dostosowanie warunków pracy urządzenia do warunków określonych w decyzji w przypadku stwierdzenia, że podmiot, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje urządzenie radiowe niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie.
7. Prezes UKE, w drodze decyzji, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, cofa zgodę w przypadku niedostosowania warunków pracy urządzenia w terminie przez niego wyznaczonym.”;

106) w art. 150:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoba posiadająca świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie morskiej może ubiegać się o ponowne jego wydanie (odnowienie). Osoba taka powinna:

- 1) złożyć wniosek o wydanie świadectwa;
- 2) wykazać się potwierdzoną pracą na morzu z wykonywaniem funkcji odpowiednich dla danego świadectwa, w ciągu co najmniej 12 miesięcy w okresie 5 lat przed dniem upływu ważności posiadanego świadectwa albo zdać egzamin w zakresie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4, w przypadku braku potwierdzenia

pracy na morzu.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Egzamininy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE, a w służbie radiokomunikacji lotniczej przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej – amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów;
- 2) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej – Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw transportu.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,
- 2) termin złożenia wniosku o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych albo jego odnowienie, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa, kierując się zasadą, że nie powinny one stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe.”;

107) art. 151 otrzymuje brzmienie:

„Art. 151. Osoby posiadające odpowiednie świadectwo operatora urządzeń radiowych, wydane przez Prezesa UKE lub przez uprawniony do tego organ zagraniczny, mogą obsługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, wykorzystywane dla potrzeb radiokomunikacji lotniczej albo radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.”;

108) w art. 153 w ust. 4 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) urządzeń przeznaczonych do zastosowania w lotnictwie cywilnym za wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do zarządzania ruchem lotniczym;”;

109) w art. 159:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane dla celów przekazywania komunikatów w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi telekomunikacyjne, w tym dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług telekomunikacyjnych wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do komunikatów i danych ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowieniem

prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.”;

110) w art. 169 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nazwy miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo miejsca zameldowania abonenta na pobyt stały – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.”;

111) w art. 171:

a) ust. 1 – 5 otrzymują brzmienie:

„1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:

1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia;

2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług;

- 3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.
 3. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.
 4. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do urządzenia końcowego tego abonenta.
 5. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2 – 4.”,
- b) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do

publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.”;

112) art. 173 otrzymuje brzmienie:

„Art. 173. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem że:

- 1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio bezpośrednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o:
 - a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji,
 - b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi;
- 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę;
- 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do

niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu.

2. Abonent lub użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi.
3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:
 - 1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej;
 - 2) dostarczania usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.
4. Podmioty świadczące usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem że abonent lub użytkownik końcowy:
 - 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogra-

mowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania;

- 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika lub abonenta;
- 3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.”;

113) po art. 174 dodaje się art. 174a – 174d w brzmieniu:

„Art. 174a. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych zawiadamia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o naruszeniu danych osobowych niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia.

2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

3. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia o takim naruszeniu również abonenta lub użytkownika końcowego.

4. Przez naruszenie danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.
5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3, nie jest wymagane, jeżeli dostawca wdrożył przewidziane przepisami o ochronie danych osobowych odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosował je do danych, których ochrona została naruszona.
6. Jeżeli dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może nałożyć, w drodze decyzji, na dostawcę obowiązek przekazania abonentom lub użytkownikom końcowym, będącym osobami fizycznymi takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia.
7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności:
 - 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz zakładane ryzyko związane z naruszeniem;
 - 2) dane kontaktowe dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, umożliwiające uzyskanie informacji

dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych;

- 3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
 - 4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
 - 5) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego, będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;
 - 6) opis skutków naruszenia danych osobowych;
 - 7) opis proponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.
8. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać:
- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;
 - 2) dane kontaktowe dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, umożliwiające uzyskanie informacji dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych;
 - 3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
 - 4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
 - 5) opis skutków naruszenia danych osobowych;

- 6) opis proponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.

Art. 174b. Do sprawowanej przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli wykonywania przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązków, o których mowa w art. 174a oraz 174d, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 174c. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może publikować wystąpienia na swojej stronie podmiotowej BIP, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Art. 174d. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, o których mowa w art. 174a ust. 8 pkt 4 i 6, zawierający w szczególności:

- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;

- 2) informacje o zaleconych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
- 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;
- 5) opis skutków naruszenia danych osobowych;
- 6) opis zaproponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.”;

114) przed art. 175 dodaje się tytuł „DZIAŁ VIIa Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych”;

115) art. 175 otrzymuje brzmienie:

„Art. 175. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a jeżeli jest to konieczne – także operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, są obowiązani podjąć środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów w związku ze świadczonymi usługami. Podjęte środki powinny zapewniać poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka, przy

uwzględnieniu najnowocześniejszych osiągnięć technicznych oraz kosztów wprowadzenia tych środków.

2. Dostawca usług jest obowiązany do informowania użytkowników o wystąpieniu szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci wymagającego podjęcia środków wykraczających poza środki techniczne i organizacyjne podjęte przez dostawcę usług, a także o istniejących możliwościach zapewnienia bezpieczeństwa i związanych z tym kosztach.”;

116) po art. 175 dodaje się art. 175a – 175e w brzmieniu:

„Art. 175a. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani niezwłocznie informować Prezesa UKE o każdym naruszeniu bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług, które miało istotny wpływ na sieci lub usługi, o podjętych działaniach zapobiegawczych i środkach naprawczych oraz podjętych przez przedsiębiorcę działaniach, o których mowa w art. 175 i art. 175c.

2. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza dla przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków.

Art. 175b. 1. Prezes UKE informuje o wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług krajowe organy regulacyjne innych państw członkowskich oraz Europejską Agencję do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), jeżeli uzna charakter tego naruszenia za istotny.

2. Prezes UKE publikuje na stronie internetowej UKE informację, o której mowa w ust. 1, lub nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w drodze decyzji, obowiązek jej podania do publicznej wiadomości, wskazując sposób jej publikacji, jeżeli uzna, że leży to w interesie publicznym.
3. Prezes UKE, w terminie do końca lutego każdego roku, przekazuje Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji sprawozdanie za rok poprzedni zawierające informacje o naruszeniach i działaniach, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 175a ust. 1.
4. Na podstawie informacji, o których mowa w art. 175a, uzyskanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia opracowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw łączności raport o zgłoszonych zagrożeniach i ewentualnych podjętych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działaniach zapobiegawczych i środkach zaradczych.

Art. 175c. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem art. 160 ust. 2, podejmuje proporcjonalne i uzasadnione środki mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów związanych ze świadczonymi usługami, w tym:

- 1) eliminację przekazu komunikatu, który zagraża bezpieczeństwu sieci lub usług;
- 2) przerwanie lub ograniczenie świadczenia usługi telekomunikacyjnej na zakończeniu sieci, z którego następuje wysyłanie komunikatów zagrażających bezpieczeństwu sieci lub usług.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny informuje Prezesa UKE niezwłocznie, o podjęciu środków, o których mowa w ust. 1, jednak nie później niż w ciągu 24 godzin od ich podjęcia. W informacji zamieszcza się dane niezbędne do identyfikacji zagrożeń bezpieczeństwa sieci lub usług oraz przekazu komunikatów związanych ze świadczonymi usługami, ze wskazaniem podjętych środków.
3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać stosowania środków, o których mowa w ust. 1, jeżeli uzna, że nie są one proporcjonalne lub uzasadnione lub nie realizują celów, o których mowa w tym przepisie.
4. W przypadku podjęcia środków, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych w zakresie wynikającym z podjętych środków. Przepisu nie stosuje się w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 3.
5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może informować innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i podmioty zajmujące się bezpieczeństwem teleinformatycznym o zidentyfikowanych zagrożeniach, o których mowa w ust. 1. Informacja może zawierać dane niezbędne do identyfikacji oraz ograniczenia zagrożenia.

Art. 175d. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, minimalne środki techniczne i organizacyjne oraz metody zapobiegania zagrożeniom, o których mowa w art. 175a i 175c ust. 1, jakie przedsiębiorcy telekomunikacyjni są

obowiązani stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług, biorąc pod uwagę wytyczne Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji w tym zakresie.

Art. 175e. 1. Prezes UKE publikuje na stronie internetowej UKE aktualne informacje o:

- 1) potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem przez abonentów z usług telekomunikacyjnych;
 - 2) rekomendowanych środkach ostrożności i najbardziej popularnych sposobach zabezpieczania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przed oprogramowaniem złośliwym lub szpiegującym;
 - 3) przykładowych konsekwencjach braku lub nieodpowiedniego zabezpieczenia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, publikowane są przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych na ich stronach internetowych.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, może zostać zrealizowany przez umieszczenie na stronie internetowej odnośnika do miejsca na stronie internetowej UKE lub innego podmiotu zajmującego się bezpieczeństwem sieci, w którym zamieszczone są informacje wymagane zgodnie z ust. 1. ”;

117) w art. 180 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:

- 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych

- telekomunikacyjnych urządzeń końcowych;
- 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1.”;
- 118) w art. 180a w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „24 miesiące” zastępuje się wyrazami „12 miesięcy”;
- 119) w art. 184 w ust. 2:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) za wyróżnik ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – 1.800.000 złotych.”;
- b) dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
- „14) za numer rutingowy (NR) – 1.000 złotych.”;
- 120) w art. 185:
- a) ust. 2 – 7 otrzymują brzmienie:
- „2. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu świadczącego usługę innemu podmiotowi z wykorzystaniem częstotliwości będącej w dyspozycji podmiotu posiadającego rezerwację częstotliwości.
3. Podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu, uiszcza roczną opłatę, o której mowa w ust. 1.
- 3a. Za wykorzystywanie częstotliwości na podstawie decyzji, o której mowa w art. 144a i 144b, uiszcza się roczną opłatę, o której mowa w ust. 1.
4. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 116, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości w kwocie zadeklarowanej w tym

postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna za prawo do dysponowania częstotliwością, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie mogą być wyższe niż:
 - 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 20.000 złotych;
 - 2) w służbie satelitarnego badania ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5.000 złotych;
 - 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5.000 złotych;
 - 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5.000 złotych;
 - 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5.000 złotych;
 - 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5.000 złotych;
 - 7) w służbie radiodyfuzji satelitarnej (kosmos – Ziemia) za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 40.000 złotych;
 - 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 80.000 złotych;
 - 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji

- ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 500 złotych;
- 10) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 100 złotych;
- 11) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez system stacjonarny zlokalizowany na obszarze jednej gminy lub mniejszym, lub instalacji nawodnej w relacji łączności brzeg – statek – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg – statek – 80 złotych;
- 12) w radiodifuzji naziemnej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz – 400 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system analogowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz:
 - do 2013 r. – 10.000 złotych,
 - w 2013 r. – 30.000 złotych,
 - od 2014 r. – 50.000 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz – 5.000 złotych,

- d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 500 złotych;
- 13) w służbie stałej:
- a) za prawo do dysponowania w jednym prześle linii radiowej częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz – 80.000 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz – 100 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych;
- 14) w służbie ruchomej lądowej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej

gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych.

6. Limity opłat, o których mowa w ust. 5, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:

- 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia;
- 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
- 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów.

7. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) w morskim paśmie VHF:
 - w kanale 16 (156,800 MHz),
 - w kanale 70 (156,525 MHz),
 - b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz,
 - c) w zakresie 406,0 – 406,1 MHz,
 - d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek – statek i statek – brzeg;
- 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;

- 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:
 - a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,
 - b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny – Ziemia i statek powietrzny – statek powietrzny;
 - 4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;
 - 5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej.”,
- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Z zastrzeżeniem ust. 8, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w ostatnim dniu miesiąca, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.”,
- c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. W przypadku, gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 9, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w ostatnim dniu miesiąca, w którym przypada ten termin.”,
- d) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:
- „10. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 144a lub art. 144b, uiszczone opłaty nie podlegają zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o których mowa w art. 144a lub 144b, opłaty pobierane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.

11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami;
- 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości;
- 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku lokalnym;
- 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich;
- 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości;
- 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości.”;

121) w art. 189 w ust. 2:

a) w pkt 1:

– lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami i numeracją,”

– dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej;”

b) w pkt 2:

– lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) współpracę z innymi krajowymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,”

– dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) współpracę z innymi krajowymi organami

regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską w zakresie:

- planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, mając na celu optymalizację wykorzystania częstotliwości oraz unikanie szkodliwych zakłóceń oraz
- promowania koordynacji polityki widma radiowego w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług telekomunikacyjnych;”

c) w pkt 3 dodaje się lit. g i h w brzmieniu:

- „g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii Europejskiej oraz zapewnienie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
- h) wspieranie dostępu użytkowników do informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;”

122) w art. 190:

a) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

- „4b. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw łączności.”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw łączności, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępcę Prezesa UKE, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw łączności odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 4a, lub w przypadku zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 8a.”;

123) w art. 192:

a) w ust. 1:

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów (BEREC) oraz Urząd (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 1);”;

– uchyla się pkt 12,

– pkt 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„17) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz krajowymi organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;

18) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i krajowym organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu telekomunikacji, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści rozstrzygnięć, o których mowa w art. 23 ust. 1, oraz informacje o przedsiębiorcach telekomunikacyjnych, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję

rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, ogłasza raport o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Raport publikuje się na stronie podmiotowej BIP UKE.”

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co dwa lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, oraz publikuje jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.”;

124) w art. 200 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 204, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;”;

125) w art. 201:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, stwierdzono, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub przydział numeracji, podmiot wykorzystujący częstotliwości na podstawie pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 144a

i 144b lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1 albo jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwany dalej „podmiotem kontrolowanym”, nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z ustawy lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 34, art. 36 – 40, art. 42 lub art. 44 – 45, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi telekomunikacyjnej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.”,

c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3a, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności telekomunikacyjnej, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział numeracji.”,

d) uchyla się ust. 5,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, jest zagrożenie przez działalność telekomunikacyjną podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.”,

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Decyzji, o której mowa w ust. 4, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru.”;

126) w art. 202:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w ten sposób, że powoduje to:

- 1) bezpośrednio i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi,
- 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości

– Prezes UKE podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku, gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną usunięte przez podmiot kontrolowany w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące.”;

127) w art. 203:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 144a i 144b lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1, lub obsługiwania tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwania urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną.”,

b) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3

i 4 w brzmieniu:

„3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 144a i art. 144b – z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;

4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1 – z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru.”,

c) w ust. 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) braku decyzji, o której mowa w art. 144a i art. 144b – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;

4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w art. 203 ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.”;

128) art. 204 otrzymuje brzmienie:

„Art. 204. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może wydać decyzję o:

1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;

2) zmianie sposobu używania urządzenia;

- 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.”;

129) w art. 204a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.”;

130) w art. 205 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności

elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1 – 6 i 8, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.”;

131) w art. 206:

a) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w sprawie nałożenia, zniesienia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych,”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wydawanych w sprawach spornych, z wyjątkiem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu oraz od decyzji o uznaniu przetargu, aukcji albo konkursu za nierozstrzygnięte,”

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) o których mowa w art. 78 ust. 6a”

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Od decyzji wydawanych w sprawach spornych, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”;

132) art. 208 otrzymuje brzmienie:

„Art. 208. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega grzywnie w wysokości do 100 złotych.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
3. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.
4. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.
5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

133) w art. 209:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe,”

– uchyla się pkt 3,

– uchyla się pkt 8,

– po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:

- „9a) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 144c ust. 1 albo decyzji, o której mowa w art. 144a lub 144b,
- 9b) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy,”
- po pkt 13a dodaje się pkt 13b w brzmieniu:
 - „13b) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki określone w art. 44b – 44g,”
- po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:
 - „22a) nie wypełnia warunków współkorzystania i dostępu do infrastruktury technicznej oraz rozliczeń z tego tytułu, określonych w decyzji lub w umowie, zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,”
- po pkt 25 dodaje się pkt 25a w brzmieniu:
 - „25a) będąc przedsiębiorcą telekomunikacyjnym nie publikuje na swojej stronie internetowej informacji, o których mowa w art. 175e,”
- po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:
 - „27a) nie stosuje się do zakazu określonego w decyzji, o której mowa w art. 175c ust. 3,”
- pkt 29 otrzymuje brzmienie:
 - „29) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3 – 6a rozporządzenia WE nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniającego dyrektywę 2002/21/WE,”
- dodaje się pkt 32 w brzmieniu:

„32) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.”;

134) w art. 210 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli okres działania podmiotu jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 500.000 złotych, a w przypadku czynów, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 22a, jeżeli podmiot nie osiągnął w poprzednim roku kalendarzowym przychodu, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 10.000 złotych.”;

135) użyte w:

a) art. 25 ust. 2, art. 25c pkt 2, art. 65 ust. 3, art. 207a ust. 1 i 2 wyrazy „na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej”,

b) art. 91 ust. 7 wyrazy „na stronie Biuletynu Informacji Publicznej UKE”,

c) art. 190 ust. 8a wyrazy „w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu”

– zastępuje się wyrazami „na stronie podmiotowej BIP UKE”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁸⁾) art. 479⁶³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 479⁶³. W razie wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać do czasu rozstrzygnięcia sprawy wykonanie decyzji, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej

szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.⁹⁾) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy będącego osobą fizyczną za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w pkt 6 uchyla się lit. k;
- 2) w art. 17 w pkt 6 w lit. a uchyla się tiret piąte.

Art. 5. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 75 w ust. 1 uchyla się pkt 10.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr 82, poz. 556 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679) w art. 5 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) pojazdów w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹¹⁾) oraz części pojazdów, z wyłączeniem pojazdów wolnobieżnych.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) regionalna sieć szerokopasmowa – sieć szerokopasmową realizowaną przez jednostki samorządu terytorialnego, porozumienie, związek lub stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego, porozumienie komunalne, spółkę kapitałową lub spółdzielnię z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, koncesjodawcę w rozumieniu ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101, z późn. zm.¹²⁾) albo przez partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100, z 2010 r. Nr 106, poz. 675 oraz 2011 r. Nr 232, poz. 1378) w ramach programów operacyjnych;

3) podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.¹³⁾) prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania, dystrybucji paliw lub energii oraz przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm.¹⁴⁾);”;

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany uwzględnić uzasadnione wnioski jednostki samorządu terytorialnego o zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego w zakresie połączenia sieci, zgodnie z przepisami działu II rozdziału 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”;

3) w art. 13:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana:

a) zawrzeć umowę o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie,

b) równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach;”

b) w ust. 4 uchyla się pkt 3;

4) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Do decyzji w sprawie współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. Do zmiany umowy o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19, art. 21, art. 22 i art. 24.

3. Do wniosku o zmianę umowy o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej, dołącza się tekst tej umowy, a w przypadku umowy, która była co najmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszelkie dokonane zmiany.”;

5) w art. 33 uchyla się ust. 5 i 6;

6) w art. 51 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określenie granic terenu objętego wnioskiem i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, przedstawionych na mapie zasadniczej lub w przypadku jej braku – na mapie ewidencyjnej, przedstawiającej istniejące uzbrojenie terenu oraz proponowany przebieg regionalnej sieci szerokopasmowej, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych tej sieci;”;

7) w art. 54 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, wyznaczonych na mapie zasadniczej lub w przypadku jej braku – na mapie ewidencyjnej;”;

8) w art. 61 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59, z późn. zm.¹⁵⁾), nieruchomościami w stosunku do których wydano pozwolenie na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej zawierające zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane dokonać nieodpłatnie, z zastrzeżeniem ust. 6, wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia w terminie ustalonym w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.”;

9) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. Przepisy art. 46 i art. 48 stosuje się do planów miejscowych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.”;

10) uchyla się art. 78.

Art. 8. Obowiązki nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na podstawie art. 47 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9. Przepisów art. 56 ust. 4a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 10. 1. Jeżeli wprowadzenie zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub w cenniku usług telekomunikacyjnych, wynika wyłącznie

z konieczności ich dostosowania do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą dostawca usług:

- 1) ogłasza na swojej stronie internetowej informacje o zakresie takiej zmiany, terminie jej wprowadzenia oraz prawie abonenta do zażądania przekazania mu treści zmiany, a w przypadku braku strony internetowej – podaje te informacje do publicznej wiadomości;
- 2) zawiadamia abonenta pisemnie, telefonicznie lub za pomocą krótkich wiadomości tekstowych o zamieszczeniu informacji, o których mowa w pkt 1, na swojej stronie internetowej lub o podaniu ich do publicznej wiadomości oraz o prawie do zażądania przekazania treści zmiany.

2. Zmiana umowy wchodzi w życie z chwilą rozpoczęcia świadczenia usług na zmienionych warunkach.

3. W razie skorzystania przez abonenta z prawa wypowiedzenia umowy w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia świadczenia usług na zmienionych warunkach w przypadku braku akceptacji tych zmian, dostawcy usług przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.

4. Na żądanie abonenta, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług, dostarcza mu w formie pisemnej lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość treść zmiany.

Art. 11. 1. Przepisu art. 71 ust. 2a ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do upływu 2 miesięcy od dnia ogłoszenia przez Prezesa UKE informacji o uruchomieniu funkcjonalności systemu w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.

2. Prezes UKE ogłasza informację, o której mowa w ust. 1, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 12. W terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przedsiębiorcy telekomunikacyjni obowiązani są do:

- 1) dostarczenia danych dotyczących przeniesionych numerów, o których mowa w art. 71 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1;
- 2) dostosowania swoich systemów informatycznych do systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz do przekazania danych, o których mowa w art. 78 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Postępowania w sprawie wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub kilku przedsiębiorców do świadczenia usługi powszechnej lub usługi wchodzącej w jej skład, wszczęte i niezakończone przed wejściem w życie ustawy, umarza się.

Art. 14. Rezerwacje częstotliwości wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 15. 1. Podmiot, na rzecz którego przed dniem wejścia w życie ustawy została dokonana rezerwacja częstotliwości, na czas dłuższy niż do dnia 25 maja 2016 r., może przed tym terminem wystąpić do Prezesa UKE z wnioskiem o dokonanie oceny ograniczeń, określonych w rezerwacji.

2. Prezes UKE, dokonując oceny ograniczeń, bierze pod uwagę konieczność wspierania uczciwej konkurencji.

3. Prezes UKE przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, informuje wnioskodawcę o wyniku oceny oraz o przewidywanym wzroście wartości częstotliwości. Jeżeli wnioskodawca nie wycofa wniosku w terminie 30 dni od dnia otrzymania tych informacji, Prezes UKE wydaje decyzję, w której zmienia, znosi albo utrzymuje ograniczenia określone w rezerwacji.

4. W przypadku wycofania wniosku, o którym mowa w ust. 3, ograniczenia określone w rezerwacji częstotliwości nie ulegają zmianie do dnia 25 maja 2016 r.

5. Do zmiany ograniczeń określonych w rezerwacji częstotliwości nie stosuje się art. 116 – 120 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. W przypadku istotnego zwiększenia wartości rynkowej częstotliwości objętych rezerwacją w wyniku zmiany lub zniesienia ograniczeń określonych w rezerwacji, podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, uiszcza opłatę odpowiadającą zwiększeniu wartości częstotliwości. Wzrost wartości częstotliwości ustala się w oparciu o wartość 1 MHz widma dla danego obszaru wykorzystywania częstotliwości, uzyskaną w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego pasma, a następnie pomnożoną przez średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za ostatni rok. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość 1 MHz powinna zostać uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości, zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.

Art. 16. 1. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego wydania pozwolenia zgodnie z art. 144 ust. 2 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowuje ważność do dnia wpisania do rejestru tych urządzeń w terminie, o którym mowa w ust. 2, nie dłużej jednak niż do upływu terminu, na jaki pozwolenie zostało wydane.

2. Prezes UKE wpisuje urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1 w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zmiany rezerwacji częstotliwości w zakresie określonym w art. 144 ust. 2 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Minister właściwy do spraw zagranicznych wystąpi do podmiotów, o których mowa w art. 148b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o udzielenie informacji, o używaniu w dniu wejścia w życie ustawy urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, w zakresie

o którym mowa w art. 148b ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. W terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy Prezes UKE, sporządzi przegląd, o którym mowa w art. 192 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zamieści jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 19. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany rozpocząć realizację obowiązku, o którym mowa w art. 77 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie:

- 1) krótkich wiadomości tekstowych (sms), o których mowa w art. 77 pkt 2 lit. b – w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego do odbioru krótkich wiadomości tekstowych (sms) w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej BIP ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 2) połączeń do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego – w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia informacji o uruchomieniu centrum powiadamiania ratunkowego lub wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego albo o rozszerzeniu terytorialnego obszaru obsługi centrum powiadamiania ratunkowego lub wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej BIP ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Do czasu zapewnienia kierowania połączeń do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo wojewódzkiego centrum

powiadamiania ratunkowego, połączenia do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych kieruje te połączenia do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

Art. 20. Do postępowań w sprawie przeprowadzenia albo unieważnienia przetargu albo konkursu, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 21. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 4, art. 13, art. 78 ust. 7, art. 81 ust. 6, art. 95 ust. 4, art. 111 ust. 3, art. 120, art. 126 ust. 12 i 13, art. 144 ust. 3, art. 148 ust. 4, art. 150 ust. 4, art. 185 ust. 11 i 12 i art. 205 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 4, art. 13, art. 78 ust. 7, art. 81 ust. 6, art. 95 ust. 4, art. 111 ust. 3, art. 120, art. 126 ust. 12 i 13, art. 144 ust. 3, art. 148 ust. 4, art. 150 ust. 4, art. 185 ust. 11 i 12 i art. 205 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 73 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 73 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i mogą być zmieniane na podstawie tego artykułu.

Art. 22. Do postępowań w sprawie uzyskania decyzji, uzgodnienia oraz opinii, o których mowa w art. 51 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 7, decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej oraz pozwolenia na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną, przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek inwestora, który może być złożony najpóźniej w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 23. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przechowujący zgodnie z art. 180a

ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, dane, o których mowa w art. 180c ustawy, o której mowa w art. 1, generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przez nich przetwarzane, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązani do zniszczenia z dniem wejścia w życie ustawy danych przechowywanych przez okres dłuższy niż 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, z wyjątkiem danych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 37 lit. b, pkt 39 w zakresie art. 60, pkt 49 lit. c, pkt 97, pkt 112, pkt 113 w zakresie art. 174a i 174d, pkt 115 oraz pkt 116, które wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 46, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 119 oraz pkt 120, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 4) art. 6, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji:

1) wdrożenia następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 37),
- b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/UE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi

-
- odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 11),
- 2) wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Urząd (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 1).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej oraz ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1587 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i 587, Nr 134, poz. 779, Nr 153, poz. 903, Nr 171, poz. 1016, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1390.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540, z 2008 r. Nr 86, poz. 524, Nr 118, poz. 747, Nr 217, poz. 1381 i Nr 231, poz. 1547, z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341 i Nr 104, poz. 860, z 2011 r. Nr 92, poz. 531, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 133, poz. 767, Nr 201, poz. 1182, Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 596.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 205, poz. 1730 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 6, poz. 63, Nr 80, poz. 720 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 157, poz. 1315 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 12, poz. 63 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 97, poz. 624, Nr 193, poz. 1196 i Nr 206, poz. 1289, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, z 2010 r. Nr 108, poz. 686 i Nr 247, poz. 1651 oraz z 2011 r. Nr 168, poz. 1002.
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205

-
- i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 61, poz. 418, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 24, poz. 125, Nr 40, poz. 229, Nr 108 poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 1621 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854, Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342 i Nr 233, poz. 1381.
- ⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 134, poz. 779.
- ¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 204, poz. 1195, Nr 205, poz. 1210, Nr 208, poz. 1240 i 1241, Nr 222, poz. 1321, Nr 227, poz. 1367, Nr 244, poz. 1454 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 113 i poz. 472.
- ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1778 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675 i Nr 182, poz. 1228.
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 205, poz. 1208, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1392.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 238, poz. 1578.
- ¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 34, poz. 170, Nr 106, poz. 622 i Nr 224, poz. 1337.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy

Na potrzebę wprowadzenia w życie projektowanej ustawy składa się kilka czynników. W wyniku przeprowadzenia przez Komisję Europejską przeglądu ram regulacyjnych UE dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej (komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2006 r. dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie przeglądu ram regulacyjnych UE dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej) w dniu 25 listopada 2009 r. zostały przyjęte przez Parlament Europejski i Radę przepisy nowelizujące regulacje dotyczące rynku telekomunikacyjnego, tj.:

- 1) dyrektywa 2009/140/WE zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 37),
- 2) dyrektywa 2009/136/WE zmieniająca dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 11).

Ponadto Parlament Europejski i Rada (WE) przyjęły rozporządzenie nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Urząd.

Zgodnie z postanowieniami dyrektyw 2009/136/WE i 2009/140/WE z 2009 r. (pakiet łączności elektronicznej), państwa członkowskie miały obowiązek przyjąć i opublikować do dnia 25 maja 2011 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do ich wykonania, przekazując jednocześnie tekst tych przepisów Komisji Europejskiej.

W zmienionych przepisach ustawy uwzględnić należy także:

- 1) powołanie nowego Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (dalej „BEREC”),
- 2) zmiany wynikające z Wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 11 marca 2010 r.¹⁾ (sprawa C-522/08), dotyczącego zakazu uzależniania zawarcia umowy o świadczenie usług od zawarcia umowy o świadczenie innych usług,
- 3) konieczność dostosowania polskiego prawa do przepisów rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 544/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 717/2007 w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 167 z 03.08.2004, str. 12),
- 4) konieczność zmian przepisów ze względu na wdrożenie Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS)/GSM-R.

Ponadto, w trakcie siedmioletniego okresu obowiązywania ustawy z dnia 3 sierpnia 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo telekomunikacyjne”, dostrzeżono potrzebę nowelizacji niektórych jej przepisów, których stosowanie w praktyce powoduje trudności lub wątpliwości interpretacyjne.

Wreszcie potrzeba zmiany wynika także z postulatu usuwania barier inwestycyjnych w dziedzinie telekomunikacji, w tym także tych, które zostały wskazane w dokumencie „Czarna lista barier” („Czarna lista barier dla rozwoju przedsiębiorczości 2010” – dokument opracowany przez Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych Lewiatan).

Osiągnięcie wymienionych celów, tj. dostosowanie prawa polskiego do wyżej wymienionych aktów Unii Europejskiej oraz usunięcie przepisów powodujących trudności w praktyce, wymaga zmian legislacyjnych. W konsekwencji nie ma możliwości podjęcia, z wykorzystaniem istniejących rozwiązań i instytucji prawnych, alternatywnych w stosunku do uchwalenia projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie wskazanych celów.

¹⁾ (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Rzeczpospolita Polska) – Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie przeciwko Prezesowi UKE.

W tym miejscu należy wyjaśnić, iż część przepisów dyrektyw 2009/136/WE oraz 2009/140/WE nie została transponowana w przepisach projektu.

Pierwszą grupę zmian pakietu telekomunikacyjnego, które nie wymagają implementacji, stanowią przepisy regulujące kwestie proceduralne, adresowane do organów unijnych, tj.:

- 1) art. 35 i 37 zmienionej dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej),
- 2) art. 7 ust. 5, art. 7a ust. 3 i 5, art. 7b, art. 9b ust. 3, art. 15 ust. 1 i 4, art. 17 ust. 4 – 6 i 6a, art. 19 oraz art. 22 ust. 3 zmienionej dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa),
- 3) art. 4 ust. 5 oraz art. 14a zmienionej dyrektywy 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej),
- 4) art. 6 ust. 2, art. 8 ust. 3 akapit 2 i art. 9 ust. 5 zmienionej dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie).

Drugą grupę zmian pakietu telekomunikacyjnego, z którymi nie wiąże się konieczność zmian krajowych regulacji, stanowią zmiany redakcyjne. Dotyczy to w szczególności:

- 1) art. 2 lit. 1, art. 10 ust. 1 i 2, art. 15, art. 16 ust. 5 i art. 17 ust. 6 zmienionej dyrektywy ramowej,
- 2) art. 8 ust. 3 akapit 1 i art. 12 ust. 3 dyrektywy o dostępie,
- 3) art. 5 ust. 4 i 5, art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 5 dyrektywy o zezwoleniach,
- 4) art. 1 ust. 2, art. 29 ust. 1 i 3, załączniki I, II (częściowo) i VI dyrektywy o usłudze powszechnej.

Kolejne zmiany, nieskutkujące koniecznością nowelizacji ustawy – Prawo telekomunikacyjne, to zmiany dyrektyw, polegające na wykreśleniu następujących przepisów:

- 1) w zmienionej dyrektywie 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej):
 - a) art. 16 – dotyczy przeglądu zobowiązań; jest to przepis przejściowy odnoszący się do stanu przed zmiany dyrektywy w ramach pakietu,
 - b) art. 17 ust. 3 – dotyczy obowiązków regulatorów narodowych wobec Komisji i odnosi się do stanu przed zmiany dyrektywy w ramach pakietu,
 - c) art. 19 – zgodnie z pkt 20 preambuły do dyrektywy 2009/136/WE, dalsze nakładanie bezpośrednio przez przepisy wspólnotowe wymogu selekcji i preselekcji dostawcy mogłoby utrudniać postęp technologiczny. Takie środki zaradcze powinny być raczej nakładane przez krajowe organy regulacyjne

w wyniku analizy rynku przeprowadzanej zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) oraz przez obowiązki, o których mowa w art. 12 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie),

- 2) w zmienionej dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywa ramowa):
 - a) art. 8 ust. 2 lit. c oraz ust. 3 lit. c – przepis kierunkowy; zawiera otwarty katalog przesłanek, w związku z czym nie powoduje konieczności zmiany przepisu krajowego,
 - b) art. 18 ust. 3 – przepis przejściowy, który wygaśł dnia 25 lipca 2004 r.,
 - c) art. 27 – przepis przejściowy, odnoszący się do stanu sprzed zmiany dyrektywy w ramach pakietu,
 - d) załącznik I – stanowił wykaz rynków właściwych; wykreślenie tego przepisu nie wymaga zmian w przepisach krajowych, ponieważ telekomunikacyjne rynki właściwe nie są już określane ani na poziomie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, ani na poziomie aktów wykonawczych do niej, ale każdorazowo przez Regulatora podczas przeprowadzania analizy takich rynków,
- 3) w zmienionej dyrektywie 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie):
 - a) art. 5 ust. 3 – nie wymaga zmiany ustawy – Prawo telekomunikacyjne, ponieważ jego przeniesienie z art. 5 ust. 2 do art. 12 dyrektywy spowodowało zmianę numeracji pozostałych ustępów dyrektywy, natomiast treść nie uległa zasadniczej zmianie. Zgodnie z ustawą – Prawo telekomunikacyjne, Prezes UKE może interweniować z własnej inicjatywy i ingerować w stosunki międzyoperatorskie na podstawie art. 29 i 45,
 - b) art. 7 – nie wymaga zmian w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, gdyż wdrażające go przepisy art. 221 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z jego ust. 3, przestaną obowiązywać w momencie uprawomocnienia się decyzji wydanych na podstawie art. 25 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Zmiana w dyrektywie polega na tym, że usunięty został przepis przejściowy znajdujący się w pakiecie dyrektyw z 2002 r.

Kolejną grupę zmian stanowią takie rozwiązania, z którymi przepisy krajowe są już obecnie zgodne. Tak jest m.in. w przypadku:

- 1) zmian w dyrektywie 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej):
 - a) art. 1 ust. 3 i 4 – dotyczy zakresu przedmiotowego dyrektywy,

- b) art. 2 lit. d – polska definicja „numeru geograficznego” i „numeru niegeograficznego” (art. 2 pkt 22 ustawy – Prawo telekomunikacyjne) jest zgodna z nowymi definicjami stosowanymi w dyrektywie,
- c) art. 2 lit. e – uchylono definicję urządzenia końcowego sieci i przeniesiono do art. 2 lit. da dyrektywy ramowej jako definicję punktu zakończenia sieci; przepis art. 2 pkt 52 ustawy – Prawo telekomunikacyjne jest z nią zgodny,
- d) art. 5 ust. 2 – przepis już implementowany w art. 103 ust. 1a i 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- e) art. 17 ust. 1 – doprecyzowano przesłanki nałożenia przez Regulatora obowiązków regulacyjnych (w usługach detalicznych), ale art. 46 ustawy – Prawo telekomunikacyjne w dotychczasowym brzmieniu nie wymaga zmiany,
- f) art. 21 ust. 2 – przepis fakultatywny,
- g) art. 21 ust. 3 lit. a – obecnie jest już implementowany w art. 64 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- h) art. 21 ust. 3 lit. e – przepis implementowany w art. 169 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- i) art. 23 – przepis zaimplementowany w art. 176a ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- j) art. 25 ust. 3 – obowiązek przewidziany w przedmiotowym przepisie (od strony przedsiębiorstw telekomunikacyjnych) wynika już z art. 5 dyrektywy o dostępie. Przepisy art. 25 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej oraz art. 5 dyrektywy o dostępie są już implementowane w art. 81 i 103 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- k) art. 25 ust. 4 – w obecnie obowiązujących przepisach ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie ma takich ograniczeń regulacyjnych, jakich utrzymania w krajowym porządku prawnym zakazuje przedmiotowy przepis,
- l) art. 25 ust. 5 – implementowany w art. 169 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- ł) art. 26 ust. 1 – implementowany w art. 77 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- m) art. 26 ust. 3 – nie wymaga implementacji; przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne w jednakowy sposób określają wymogi w odniesieniu do numeru alarmowego 112, jak i numerów 997, 998 oraz 999,

- n) art. 27 ust. 1 i 2 – doprecyzowano przepisy dotyczące numeracji, ale obecne brzmienie art. 126 ustawy – Prawo telekomunikacyjne regulującego te kwestie nie wymaga zmiany,
 - o) art. 30 ust. 2 i 3 – implementowane w art. 31 i art. 71 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
 - p) art. 30 ust. 6 – obecnie jest już implementowany w art. 71a ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
 - r) art. 31 ust. 1 – został implementowany w ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903) w przepisach zmieniających ustawę o radiofonii i telewizji. Jednocześnie należy wskazać, iż przepis dyrektywy ma charakter fakultatywny,
 - s) art. 33 ust. 3 – położono większy nacisk na konsultowanie z użytkownikami końcowymi, konsumentami i przedsiębiorcami decyzji Regulatora (z zakresu uprawnień użytkowników końcowych i konsumentów); wprowadza się (fakultatywnie) promowanie współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych z podmiotami zainteresowanymi promowaniem zgodnych z prawem treści w sieciach i usługach łączności elektronicznej. Obejmuje to koordynowanie (publikację) informacji użyteczności publicznej; przepis kierunkowy implementowany już w art. 15 i art. 192 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
 - t) art. 34 ust. 1 – obecnie jest już implementowany w art. 109 i art. 110 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
 - u) załącznik I Część A lit. a – przepis implementowany w art. 80 i art. 93 ust. 5,
 - v) załącznik I Część A lit. b – przepis implementowany w art. 64a i art. 93 ust. 3,
 - w) załącznik I Część A lit. c – przepis implementowany w art. 93 ust. 4,
 - x) załącznik I Część A lit. d – przepis implementowany w art. 93 ust. 2,
 - y) załącznik I Część A lit. e – przepis implementowany w art. 101 ust. 3 – 5,
 - z) załącznik I Część B lit. b – przepis implementowany w art. 171,
- 2) zmian w dyrektywie 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej):
- a) art. 3 – wdrożony w art. 1 ust. 1 oraz w dziale VII ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
 - b) art. 4 ust. 1a tiret 1 i 2 – odpowiednie przepisy znajdują się w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101,

- poz. 926, z późn. zm.) – przepisy art. 12 pkt 1 w zw. z art. 19a ust. 1 oraz art. 36 – 39a,
- c) art. 6 ust. 3 – nie wymaga implementacji; w myśl art. 159 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne w zakres danych transmisyjnych wchodzi dane lokalizacyjne, regulacje te zawierają się w art. 159 ust. 3 i art. 174 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
 - d) art. 13 ust. 1 – 4 – przepisy są już implementowane w ustawie – Prawo telekomunikacyjne (art. 172 ustawy – Prawo telekomunikacyjne) oraz przez odpowiednie przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.). Proponuje się jednak, w związku z brzmieniem art. 13 ust. 4, umocowanie przedsiębiorców do podejmowania określonych działań (dodawany art. 175c),
 - e) art. 13 ust. 6 – nie wymaga implementacji (wynika z zasad ogólnych),
 - f) art. 15 ust. 1b – nie wymaga implementacji (domena ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną),
 - g) art. 15a ust. 2 i 3 – wdrożony przez art. 199 i art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- 3) zmian w dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywa ramowa):
- a) art. 2 lit. b – nie ma potrzeby dodawania definicji rynków ponadnarodowych, dotychczas nie definiowano tego pojęcia w słowniczku ustawy – pojęcie to zostało użyte w art. 25d obecnie obowiązującej ustawy – Prawo telekomunikacyjne i jest zgodne z nową definicją zawartą w dyrektywie,
 - b) art. 2 lit. d – nie wymaga implementacji, ponieważ obecnie obowiązująca definicja publicznej sieci telekomunikacyjnej jest z nim zgodna (art. 2 pkt 29 ustawy – Prawo telekomunikacyjne),
 - c) art. 2 lit. da – przepis zaimplementowany uprzednio jest zgodny z nową definicją w dyrektywie. W obecnym art. 2 pkt 52 ustawy – Prawo telekomunikacyjne znajduje się definicja zakończenia sieci, która jest zgodna z definicją punktu zakończenia sieci stosowaną w dyrektywie,
 - d) art. 2 lit. q – przepis zaimplementowany w przepisach ustawy – Prawo telekomunikacyjne. W art. 114 ust. 1 wprowadzane jest pojęcie „rezerwacja częstotliwości”, ponadto w ustawie – Prawo telekomunikacyjne mowa jest także o zakresach częstotliwości. W związku z powyższym nie jest zasadne

wprowadzanie definicji nowego pojęcia „przydziału widma” do ustawy – Prawo telekomunikacyjne, ponieważ pokrywałoby się ono z istniejącymi już w tej ustawie instytucjami,

- e) art. 8 ust. 2 lit. b – przepis zaimplementowany w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- f) art. 11 ust. 2 – przepis zaimplementowany w art. 142 ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz art. 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675),
- g) art. 16 ust. 1 dyrektywy ramowej – zmiana polega na usunięciu terminu („Możliwie niezwłocznie po uchwaleniu zalecenia lub jego zmian”),
- h) art. 16 ust. 2 dyrektywy ramowej – w przepisie tym dostosowano odesłania do zmian wprowadzonych w dyrektywach. Ponadto doprecyzowano, że odnosi się tylko do procedur określonych w ust. 3 i 4, a nie do rynków ponadnarodowych,
- i) art. 16 ust. 5 – przepis zaimplementowany w art. 25d ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- j) art. 17 ust. 1 zdanie 1 – przepis dotyczący stosowania norm; zmiana polega na dodaniu przymiotnika „normy nieobowiązkowe”, jednak art. 3 w ustawie – Prawo telekomunikacyjne nie wymaga zmiany, ponieważ zmiana ma na celu wskazanie, iż normy opublikowane przez Komisję nie są obowiązkowe do przyjęcia przez państwa członkowskie i decyzja o ich wprowadzeniu do porządku prawnego zależy wyłącznie od woli poszczególnych państw,
- k) art. 17 ust. 2 akapit 3 – przepis ten jest już implementowany, bowiem obecny art. 3 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wymienia już CEPT,
- l) art. 18 ust. 1 lit. c – przepis jest zaimplementowany w art. 132 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- ł) art. 19 ust. 2 – przepis implementowany w art. 19 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- m) art. 20 ust. 1 – nie wymaga implementacji, gdyż odpowiednie przepisy dotyczące rozstrzygania kwestii spornych zawiera art. 27 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- n) art. 21 – implementowany w obecnych przepisach. Ustawia – Prawo telekomunikacyjne nie różnicuje sporów między krajowymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i transgranicznymi,

- o) załącznik I (skreślenie) – rynki wymienione w załączniku I zastąpione zostały rynkami określonymi w zaleceniu Komisji z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji ex ante zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej,
- 4) zmian w dyrektywie 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie):
- a) załącznik II część A pkt 1 – nie wymaga zmian ustawy – Prawo telekomunikacyjne, ponieważ te elementy są uregulowane w sposób wystarczający w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym (Dz. U. Nr 138, poz. 866) w załączniku nr 3 pkt 3 lit. a i b,
 - b) załącznik II część A pkt 2 – nie wymaga zmian ustawy – Prawo telekomunikacyjne, ponieważ te elementy są uregulowane w sposób wystarczający w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w załączniku nr 3 pkt 3 lit. c,
 - c) załącznik II część A pkt 3 – nie wymaga zmian ustawy – Prawo telekomunikacyjne, ponieważ te elementy są uregulowane w sposób wystarczający w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w załączniku nr 3 pkt 3 lit. d;
 - d) załącznik II część B pkt 1 – nie wymaga zmian ustawy – Prawo telekomunikacyjne, ponieważ te elementy są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w sposób odpowiadający regulacjom w zmienionej dyrektywie w załączniku nr 3 pkt 4 lit. a i b,
- 5) zmian w dyrektywie 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach):
- a) art. 2 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach – zmiana polega na wykreśleniu lit. b, tj. definicji szkodliwych zakłóceń, która (zmieniona) została przeniesiona do dyrektywy ramowej,

- b) art. 3 ust. 2 akapit 2 – przepis nie wymaga implementacji, gdyż jest zgodny z obecnie obowiązującym art. 10 i art. 26 ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- c) art. 5 ust. 3 – nie są konieczne zmiany. Przepis wdrożony w art. 126 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którym przydział numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku,
- d) art. 10 ust. 4 – przepis wdrożony w art. 209 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- e) art. 11 ust. 1 lit. a, g oraz h – przepisy wdrożone w art. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- f) art. 14 – przepis wdrożony w art. 123 i art. 126 ust. 10 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
- g) art. 17 – obecna regulacja ustawy – Prawo telekomunikacyjne jest zgodna z wymogami wskazanymi w przepisie; w zakresie rezerwacji częstotliwości i pozwoleń radiowych przewidywany jest stosowny przepis przejściowy zgodnie z art. 9a dyrektywy ramowej.

Natomiast art. 4 ust. 3 dyrektywy ramowej będzie implementowany w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej, wydawanym corocznie na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591).

Ponadto projekt przewiduje szereg zmian o charakterze porządkującym:

- 1) art. 13 i art. 13a – rozszerzenie delegacji do wydania rozporządzenia o obowiązek określenia wzoru wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji,
- 2) art. 60a ust. 2, art. 61 ust. 6 i art. 61a ust. 1 pkt 3 – wykreślenie z ustawy zwrotu „roszczenia odszkodowawcze”,
- 3) art. 96 ust. 1 – dopłata do kosztów świadczenia usługi powszechnej dla przedsiębiorcy wyznaczonego,
- 4) art. 106 i art. 107 – postępowanie reklamacyjne,

- 5) art. 6 projektu – zmiany w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1445, z późn. zm.).

W projekcie znajdują się także zmiany o charakterze deregulacyjnym:

- 1) art. 150 ust. 2 – wprowadzenie możliwości powierzenia przez Prezesa UKE przeprowadzania egzaminów na świadectwo operatora w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów,
- 2) art. 151 – umożliwienie wykonywania zawodu marynarza i pilota w Polsce przez osoby, które posiadają właściwe świadectwo operatora urządzeń radiowych wydane przez uprawniony do tego organ w ich państwie pochodzenia, bez konieczności przeprowadzenia dodatkowej procedury uznawania świadectw operatora urządzeń radiowych. Jest to zgodne z praktyką międzynarodową, gdzie czynności radiooperatora umożliwiające wykonywanie zawodu marynarza i pilota, które wymagają posiadania odpowiednich licencji i dyplomów, nie są objęte katalogiem zawodów regulowanych, przez co dokumenty uprawniające do ich wykonywania nie wymagają uznawania. Zmiana taka jest zgodna z występującym obecnie dążeniem do deregulacji w zakresie wymogów dotyczących uzyskiwania kwalifikacji zawodowych.

Uzasadnienie szczegółowe

Art. 1 ust. 1 pkt 1

Proponowane rozszerzenie w art. 2 pkt 44 definicji udogodnień towarzyszących, w związku z obecnym brzmieniem art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy definiującym pojęcie działalności telekomunikacyjnej, będzie również obejmować m.in. udostępnianie infrastruktury fizycznej przez podmioty niebędące dotychczas przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Udostępnianie przez podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym np. wieży, celem umieszczenia urządzeń telekomunikacyjnych, nie powinno stanowić działalności telekomunikacyjnej. Tym samym zmianie powinna ulec definicja działalności telekomunikacyjnej przez wskazanie, iż stanowi ją świadczenie usług towarzyszących, odpowiadających dotychczasowej definicji udogodnień towarzyszących.

Art. 1 ust. 1 pkt 13

Projektowany przepis stanowi uzupełnienie zakresu ustawy o zagadnienie wymagań dotyczących udogodnień dla osób niepełnosprawnych w zakresie dostępu do usług telekomunikacyjnych. Nałożenie obowiązku świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych na wszystkich dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a nie jak dotychczas – wyłącznie na przedsiębiorcę wyznaczonego, wynika z potrzeby zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomowi, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych (art. 7 i 23a dyrektywy o usłudze powszechnej), w tym m.in. w zakresie dostępu do służb ratunkowych (art. 26 ust. 4 dyrektywy o usłudze powszechnej) i usług z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” (art. 27a ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej).

Art. 1 ust. 2 pkt 6

W związku z położeniem przez Komisję Europejską szczególnego nacisku na prawa osób niepełnosprawnych oraz biorąc pod uwagę generalny charakter udziału zainteresowanych stron w postępowaniu konsultacyjnym prowadzonym przez Prezesa UKE, w ramach celów ustawy wskazanych w art. 1 w ust. 2 pkt 6 wprowadzono w tym zakresie ogólne wytyczne, stanowiące implementację art. 8 ust. 2 lit. a oraz ust. 4 lit. e dyrektywy ramowej.

Art. 2 pkt 5

Zmiana definicji dostępu do lokalnej pętli abonenckiej

Modyfikacja definicji wynika z nowych przepisów załącznika II dyrektywy o dostępie, a także z postulatu pełnego zastosowania zasady neutralności technologicznej w przypadku uwolnienia pętli lokalnej, jak i ze zmian definicji pełnego dostępu do pętli oraz współdzielonego dostępu do pętli lokalnej. Przy konstruowaniu tej definicji uwzględniono zdobyte postępy technologiczne, tj. możliwość zastosowania przy budowie lokalnej pętli abonenckiej innych mediów niż para przewodów metalowych, tak aby następnie możliwe było adekwatne zastosowanie tych przepisów do regulacji dostępu do pętli światłowodowej. Dlatego też, w nowym brzmieniu definicji,

korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej nie zostało powiązane z żadną technologią i dotyczy również obowiązku zapewnienia ekwiwalentu funkcjonalnego.

W celu wprowadzenia powyższych zmian w definicji dokonano modyfikacji związanych z określoną technologią budowy lokalnej pętli czy techniką zwielokrotnienia kanału, tj. zmiany następujących elementów dotychczasowej definicji: „korzystanie z pełnego pasma częstotliwości pętli abonenckiej” oraz „... niegłosowego pasma częstotliwości pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez jej operatora do świadczenia usług telefonicznych”.

W konsekwencji powyższej zmiany przez dostęp do lokalnej pętli rozumieć należy korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej).

Art. 2 pkt 6

Definicja dostępu telekomunikacyjnego

Zmiana tej definicji w ustawie – Prawo telekomunikacyjne spowodowana jest wprowadzoną modyfikacją w analogicznej definicji w dyrektywie o dostępie. Wprowadzone zmiany jedynie doprecyzowują definicję, nie zmieniając jej zakresu. Mimo to, w celu zwiększenia pewności prawnej i przejrzystości przepisów, jak również mając na względzie prawidłową implementację tych przepisów, analogiczne zmiany wprowadzono w definicji dostępu w ustawie – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie bowiem z art. 2 lit. a dyrektywy o dostępie „dostęp” oznacza udostępnianie urządzeń lub usług innemu przedsiębiorstwu na określonych warunkach, na zasadzie wyłączności lub braku wyłączności, na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, w tym świadczenia za ich pomocą usług świadczonych drogą elektroniczną lub usług dostarczania nadawanych treści. Obejmuje on między innymi dostęp do elementów sieci i udogodnień towarzyszących (w szczególności obejmuje to dostęp do pętli lokalnej oraz urządzeń i usług niezbędnych do obsługi pętli lokalnej); dostęp do infrastruktury fizycznej, w tym budynków, kanałów i masztów; dostęp do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego;

dostęp do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania; dostęp do translacji numerów lub systemów o równoważnych funkcjach; dostęp do sieci stacjonarnych i ruchomych, w szczególności na potrzeby roamingu; dostęp do systemów warunkowego dostępu na potrzeby usług telewizji cyfrowej oraz dostęp do sieciowych usług wirtualnych.

Zawarte w definicji pojęcie usług dostarczania nadawanych treści należy rozpatrywać wraz z pojęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, tj. pod tym pojęciem należy rozumieć wszystkie nadawane lub nadane treści, które są dostarczane za pomocą usług telekomunikacyjnych (za pomocą przekazywania sygnałów).

W zakresie zawartej w dostępie do elementów sieci i udogodnień towarzyszących kwestii podłączenia urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych należy wskazać, iż podłączenie urządzeń dla celów zapewnienia dostępu do elementów sieci może mieć miejsce zarówno za pośrednictwem środków stacjonarnych (tzn. za pomocą bezpośrednio, fizycznie połączonych urządzeń), jak i środków niestacjonarnych (wykorzystujących w szczególności transmisję radiową).

Art. 2 pkt 19 i 20

Definicja lokalnej pętli abonenckiej oraz lokalnej podpętli abonenckiej

Uwzględniając zmiany technologiczne, tj. okoliczność, że pętla lokalna nie służy wyłącznie świadczeniu publicznych usług telefonicznych, wprowadzono zmiany w definicji „lokalnej pętli” i „podpętli abonenckiej”. Zmiany te wynikają z usunięcia w dyrektywie o usłudze powszechnej definicji „publicznej sieci telefonicznej” (art. 2 lit. b) oraz modyfikacji definicji „sieci łączności elektronicznej” w dyrektywie ramowej (art. 2 lit. a). Modyfikacje te w sposób bezpośredni wynikają ze zmian dyrektywy o dostępie w art. 2 lit. e oraz załącznika II lit. a.

W związku z mogącymi powodować wątpliwości interpretacyjne różnicami między brzmieniem definicji lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, a odpowiednimi definicjami w dyrektywie o dostępie, dostosowano obie definicje.

Wprowadzenie w wyjaśnieniu definicji lokalnej podpętli abonenckiej słowa „częściowa” wynika przede wszystkim z potrzeby, aby definicja ta była zgodna z tą zawartą w dyrektywie o dostępie, a także ze zmian technologicznych, jakie zachodzą

obecnie na rynku telekomunikacyjnym. W przypadku lokalnych sieci dostępowych budowanych dotychczas w oparciu o przewody metalowe lokalna podpętla abonencka była zawsze częścią lokalnej pętli abonenckiej. W przypadku coraz powszechniejszych technologii dostępowych nowej generacji, wykorzystujących w całości lub części lokalnej pętli abonenckiej łącza optyczne, dotychczasowe lokalne pętle abonenckie ulegają skróceniu i często pozostają z nich jedynie te elementy, które do tej pory tworzyły lokalną podpętlę abonencką. W związku z powyższym określenie lokalnej podpętli abonenckiej jako „częściowej pętli abonenckiej” prawidłowo definiuje możliwe warianty architektury sieci dostępowej, jaka jest lub będzie budowana na rynku telekomunikacyjnym. Jest jednocześnie określeniem, które w sposób uniwersalny opisuje różne rozwiązania technologiczne, jakie mogą obecnie lub w przyszłości być stosowane przez operatorów telekomunikacyjnych.

Należy także wskazać, iż decyzja dla rynku 4 z dnia 30 grudnia 2010 r. przytacza w pkt 2.3.3 wprost definicje z obecnej ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Zmiana definicji ustawowych nie będzie mieć wpływu na wydane do tej pory decyzje, w tym na ww. decyzję z dnia 30 grudnia 2010 r. Po pierwsze wprowadzana zmiana nie zmienia w istotny sposób rozumienia, co jest, a co nie jest lokalną pętlą i podepętlą. Ponadto dla decyzji regulacyjnej kluczowa jest przede wszystkim definicja rynku właściwego, jaką ona zawiera, która każdorazowo jest formułowana na potrzeby konkretnej decyzji regulacyjnej. Jest ona o wiele bardziej szczegółowa od definicji ustawowej (określa, jakie produkty i usługi ze względu na wzajemną substytucyjność są włączone/wyłączone z definicji rynku oraz jaki obszar geograficzny ze względu na panujące warunki konkurencji jest włączony do definicji rynku). Tym samym zmiana w proponowanym zakresie nie powinna mieć wpływu na decyzje SMP do tej pory wydane, natomiast może ona oddziaływać na rozstrzygnięcia, jakie będą w przyszłości przygotowywane.

Art. 2 pkt 19, 20, 21, 23, 28, 33 i 38, art. 56 ust. 2 i 4, art. 62, art. 67 ust. 1, art. 70, art. 71 ust. 1, 2 i 5, art. 72 ust. 1 i 3, art. 73, art. 74 ust. 1, art. 75, art. 76, art. 78 ust. 1 – 3, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 1a, ust. 5 pkt 2 i ust. 6 pkt 2, art. 126 ust. 12 i 13, art. 169 ust. 1 pkt 3, art. 171, art. 180 ust. 2, art. 184 ust. 2 pkt 3, art. 192 ust. 3

Definicja publicznej sieci telefonicznej

W związku ze skreśleniem w znowelizowanej dyrektywie o usłudze powszechnej definicji publicznej sieci telefonicznej uchyla się przepis art. 2 pkt 28 – definicję publicznej sieci telefonicznej. W konsekwencji zachodzi konieczność zaktualizowania wymienionych wyżej przepisów ustawy do wymogów dyrektywy przez wskazanie publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne w miejscach, w których przepisy te odwoływały się do pojęcia publicznej sieci telefonicznej.

Art. 2 pkt 26

Definicja połączenia telefonicznego

Kwestią, która również została uregulowana w przepisach ustawy – Prawo telekomunikacyjne, jest relacja między nową definicją „połączenia” oraz definicją „publicznie dostępnej usługi telefonicznej” (art. 2 lit. c dyrektywy o usłudze powszechnej), która po zmianach objęła również technologię VoIP. Praktycznym problemem, który może się pojawić, jest techniczna możliwość realizacji usługi przenośności numerów w tej technologii. Wydaje się jednak, iż na gruncie obecnie obowiązujących przepisów nie będą konieczne zasadnicze zmiany. Właściwym rozwiązaniem, które już obecnie funkcjonuje, jest uprawnienie Prezesa UKE do badania, czy istnieją możliwości techniczne realizacji tej usługi, oraz kompetencja do wydania decyzji zawieszającej realizację tego uprawnienia abonentów. Definicja połączenia telefonicznego, tak jak poprzednio, dotyczy również telekonferencji realizowanych w ramach publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Zmianie uległa również definicja „publicznie dostępnej usługi telefonicznej” przez wskazanie, że „publicznie dostępna usługa telefoniczna jest to usługa telekomunikacyjna dostępna dla ogółu użytkowników, dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, telefonicznych połączeń krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej”.

Wprowadzona definicja „połączenia telefonicznego” jest zgodna z definicją „wywołania” z art. 2 lit. s dyrektywy ramowej (sama definicja została bez zmian

przeniesiona z dyrektywy o prywatności), a tym samym zapewnia implementację wskazanego przepisu.

Art. 2 pkt 30

Definicja publicznie dostępnej usługi telefonicznej

W związku ze zmianą definicji „publicznie dostępnej usługi telefonicznej” w dyrektywie o usłudze powszechnej wykreślono z definicji zawartej w art. 2 pkt 30 ustawy – Prawo telekomunikacyjne następujące fragmenty:

- 1) „(...) oraz uzyskania dostępu do służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy (...)”,
- 2) „(...) która ponadto może obejmować:
 - a) zapewnienie pomocy konsultanta dostawcy usług przy korzystaniu z usług telekomunikacyjnych,
 - b) uzyskanie informacji o numerach telefonicznych,
 - c) dostęp do spisów abonentów,
 - d) dostęp do aparatów publicznych,
 - e) korzystanie z usług na szczególnych warunkach,
 - f) korzystanie ze specjalnych udogodnień przez osoby niepełnosprawne,
 - g) korzystanie z połączeń z numerami niegeograficznymi”.

Definicja ta, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w znowelizowanej dyrektywie o usłudze powszechnej, została także uzupełniona o doprecyzowanie, że połączenia telefoniczne, krajowe lub krajowe i międzynarodowe, mogą być dokonywane „bezpośrednio lub pośrednio”.

Art. 2 pkt 34a

Definicja sieci dostępu

W związku z wdrożeniem art. 13a ust. 4 dyrektywy o dostępie, w zakresie implementacji użytego w tej dyrektywie zwrotu „sieć dostępu”, dodano pkt 34a zawierający definicję pojęcia „sieci dostępu”. Pojęcie to rozumiane jest jako „część sieci telekomunikacyjnej pomiędzy zakończeniem sieci a punktem, w którym możliwe jest uzyskanie dostępu telekomunikacyjnego, obejmującą w szczególności łącza

abonenckie, urządzenia do koncentracji łączy abonenckich lub urządzenia do zarządzania siecią dostępu”.

Jeżeli definicja „sieci dostępu” ma określać część sieci, w której możliwy jest do uzyskania dostęp telekomunikacyjny, to definicja ta musi też uwzględniać inne usługi hurtowe (np. dostęp szerokopasmowy, dzierżawę łączy). Jest to istotne także w świetle wprowadzanych przepisów dotyczących rozdziału funkcjonalnego. Sieć dostępu to złożona część sieci telekomunikacyjnej, obejmująca różną infrastrukturę telekomunikacyjną, w tym kable i urządzenia aktywne.

Art. 2 pkt 35

Definicja sieci telekomunikacyjnej

W związku z uzupełnieniem definicji sieci łączności elektronicznej w dyrektywie ramowej konieczne jest uzupełnienie definicji sieci telekomunikacyjnej w ustawie – Prawo telekomunikacyjne o nieaktywne elementy sieci. Zmiana ta rozszerzy zatem regulacje dotyczące sieci telekomunikacyjnej m.in. na tzw. „ciemne włókno” (stanowiące nieaktywne elementy sieci). W skład sieci telekomunikacyjnej w nowym brzmieniu będą wchodziły wszystkie elementy sieci, w tym również jej nieaktywne części, które w danej chwili nie są wykorzystywane do pośredniego lub bezpośredniego świadczenia usług.

Art. 2 pkt 40 i 40a

Definicje szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych oraz szkodliwych zakłóceń

Definicja pojęcia „szkodliwych zakłóceń” stanowi implementację definicji z art. 2 lit. r dyrektywy ramowej, która została tam przeniesiona (wraz z wprowadzonymi modyfikacjami) z art. 2 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach. Należy wskazać, iż używane w dyrektywie określenie „service” odnosi się do służby (pojęcia występującego w Regulaminie Radiokomunikacyjnym), a nie do usługi. Pojęcie służby radiokomunikacyjnej jest zdefiniowane w art. 2 pkt 36 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Dostosowania do nowej definicji wymagają te przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne, w których już obecnie występuje pojęcie „zakłóceń” (np. art. 200, 204, 204a, 205) – pojęcie „zakłócenia” powinno zostać zastąpione przez pojęcie „szkodliwe zakłócenia”. Obecnie w art. 2 pkt 40 jest odwołanie do definicji

zaburzenia (ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej; Dz. U. Nr 82, poz. 556, z późn. zm.), natomiast brak jest definicji zakłócenia. Zakłócenia są podzbiorem zaburzeń i odnoszą się jedynie do sprzętu i urządzeń telekomunikacyjnych, podczas gdy zaburzenia odnoszą się również do innych urządzeń, które generują bądź są podatne na pole elektromagnetyczne i nie mają nic wspólnego z telekomunikacją.

W literaturze fachowej, w dokumentach normalizacyjnych i w praktyce rozróżnia się pojęcia zaburzeń (ang. disturbance) oraz zakłóceń (ang. interference). Pojęcie „zakłócenia” (interferences) stosowane jest od dawna w telekomunikacji i znajduje odzwierciedlenie w wielu dokumentach, w tym w dokumentach byłych Komitetów Międzynarodowych ds. Radiokomunikacji i Telekomunikacji (CCIR i CCITT), a obecnie w dokumentach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego ITU, szczególnie w Regulaminie Radiokomunikacyjnym oraz w Słowniku Radiokomunikacyjnym (ITU R-Rec. V.573-5 z 2007 r.). Można je znaleźć również na stronie internetowej ITU pod adresem: <http://www.itu.int/ITU-R/index.asp?redirect=true&category=information&rlink=terminology-database&lang=en&adsearch=&SearchTerminology=&collection=§or=&language=all&part=abbreviationterm&kind=anywhere&StartRecord=1&NumberRecords=50>.

W szczególności pojęcie to związane jest z uniemożliwianiem bądź z utrudnianiem prawidłowego działania urządzeń telekomunikacyjnych. Ponieważ pewne poziomy zakłóceń mogą być tolerowalne, inne akceptowalne, a inne już nie, dodatkowo wprowadzono do obiegu termin „szkodliwych zakłóceń”.

Anglojęzyczne definicje pojęć „zakłócenia” i „szkodliwego zakłócenia” podane są poniżej:

- 1) „Interference – The effect of unwanted energy due to one or a combination of emissions, radiations, or inductions upon reception in a radiocommunication system, manifested by any performance degradation, misinterpretation, or loss of information which could be extracted in the absence of such unwanted energy.”,
- 2) „Harmful interference – Interference which endangers the functioning of a radionavigation service or of other safety services or seriously degrades, obstructs, or repeatedly interrupts a radiocommunication service operating in accordance with Radio Regulations (CS).”.

Pojęcie „zaburzenia” (ang. disturbance) pojawiło się w latach 90. ubiegłego wieku w dokumentach Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej IEC i konsekwentnie jest stosowane w wielu dokumentach dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, dotycząc zjawisk zachodzących w stosunku do pól elektromagnetycznych promieniowanych i przewodzonych na niskich i wysokich częstotliwościach, wyładowań elektrostatycznych, czy impulsów elektromagnetycznych na dużej wysokości (<http://www.iec.ch/emc/explained/categories.htm>). Słownik Radiokomunikacyjny definiuje zaburzenia (ang. disturbance) jako: „Any electromagnetic phenomenon having components in the radio-frequency range, which may degrade the performance of a device, equipment or system, or affect adversely living or inert matter. Note – A radio-frequency disturbance may be a radio-frequency noise, an unwanted signal or a change in the propagation medium itself.”.

Istnieje więc zasadnicza różnica między zaburzeniami (zjawisko elektromagnetyczne) a zakłóceniami (degradacja pracy określonej służby). Należy podkreślić, że w literaturze światowej nie spotyka się pojęcia „szkodliwych zaburzeń” – z wyjątkiem polskiego Prawa telekomunikacyjnego.

Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej jest powiązana merytorycznie z dyrektywą 2004/108/WE (zwanej Dyrektywą EMC), gdzie w wersji angielskiej stosowany jest termin „disturbance” (zaburzenie), natomiast termin „interference” (zakłócenie) w niej nie występuje.

Art. 2 pkt 44 i 44a

Definicja udogodnień towarzyszących oraz usług towarzyszących

Zaproponowane definicje udogodnień towarzyszących oraz usług towarzyszących stanowią implementację art. 2 lit. e oraz art. 2 lit. ea dyrektywy ramowej.

Misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych

Art. 4 pkt 6 i art. 148b

Wprowadza się obowiązek uzyskania zgody krajowego organu regulacyjnego, wydawanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, na

wykorzystywanie urządzeń radiowych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym, przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swoje siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Potrzeba wprowadzenia takiego obowiązku wynika z konieczności zapewnienia poprawnego funkcjonowania wszystkich urządzeń radiowych działających na obszarze kraju. Brak koordynacji w tym zakresie prowadzi do powstawania zakłóceń i niepoprawnego funkcjonowania urządzeń radiowych zarówno wskazanych wyżej podmiotów zagranicznych, jak i podmiotów krajowych. Uzgodnienie z ministrem właściwym do spraw zagranicznych jest konieczne z uwagi na fakt, iż jest to organ odpowiedzialny za kreowanie i monitorowanie stanu stosunków dyplomatycznych, a także ze względu na potrzebę dokonania wszechstronnej analizy, uwzględniającej m.in. stan stosunków dwustronnych czy zastosowanie zasady wzajemności.

Wprowadzenie opisanego obowiązku uzyskania zgody jest dopuszczalne w świetle prawa międzynarodowego w oparciu o art. 27 ust. 1 Konwencji Wiedeńskiej o Stosunkach Dyplomatycznych sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. i ratyfikowanej przez Polskę w 1965 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232 i 233):

„1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodne porozumiewanie się misji dla wszelkich celów urzędowych. W porozumiewaniu się z rządem oraz z innymi misjami i konsulatami państwa wysyłającego, bez względu na miejsce ich siedziby, misja może używać wszelkich odpowiednich środków, łącznie z kurierami dyplomatycznymi oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Misja może jednak zainstalować i używać nadajnika radiowego tylko za zgodą państwa przyjmującego.”.

W związku z powyższym, odpowiednie zmiany w zakresie opisanym powyżej, powinny być zamieszczone w art. 4 pkt 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Ponadto przewiduje się dodanie art. 148b, który uzależniałby zakładanie oraz używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym, przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swoje siedziby na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej od uzyskania zgody Prezesa UKE wydawanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych. Używanie urządzeń przez ww. placówki dopuszczalne byłoby wyłącznie w zakresie związanym z ich działalnością dyplomatyczną, chyba że odpowiednie umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

System niejawny funkcjonujący w Sieci Łączności Rządowej

Art. 4 pkt 2 i art. 5 ust. 4

Z uwagi na stanowisko zgłoszone przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego w trakcie uzgodnień międzyresortowych wprowadzono zmianę w art. 4 pkt 2 i art. 5 ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, polegającą na uwzględnieniu w ww. przepisach ABW jako podmiotu organizującego oraz zarządzającego systemem niejawnym funkcjonującym w Sieci Łączności Rządowej. Zmiany te pozwolą na doprecyzowanie roli, jaką pełni ABW względem Sieci Łączności Rządowej, w szczególności do jej części niejawnej. Rola ta wynika nie tylko z przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), na mocy której ABW jest organem właściwym do nadzorowania funkcjonowania systemu ochrony informacji niejawnych w sferze cywilnej, ale także z przepisów ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.), z których wynika ciężący na ABW obowiązek zapobiegania zagrożeniom godzącym w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa (art. 1 oraz art. 5 przedmiotowej ustawy).

Proponowana zmiana pozwoli na doprecyzowanie zagadnień związanych z funkcjonowaniem Sieci Łączności Rządowej, będących kwestiami mającymi zasadnicze znaczenie dla jej poprawnego oraz bezpiecznego funkcjonowania, a tym samym dla bezpieczeństwa Państwa.

Obowiązki informacyjne przedsiębiorców telekomunikacyjnych

Art. 6b

Należy rozszerzyć obowiązki informacyjne przedsiębiorców przez dodanie w art. 6b ust. 2 – 4. Zmiana ta wynika z potrzeby implementacji zmienionego art. 5 ust. 1 dyrektywy ramowej.

Do art. 6b będą miały zastosowanie art. 6 i 9 ustawy – Prawo telekomunikacyjne – art. 9 nie jest wskazany w odesłaniu, ponieważ konstrukcja tego przepisu jest ogólna i dotyczy wszystkich informacji lub dokumentów dostarczanych na żądanie Prezesa UKE lub na podstawie przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Zgodnie z art. 6b operator publicznej sieci telekomunikacyjnej będzie obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji o planowanym rozwoju sieci i usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe świadczone przez tego operatora, a przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym do przekazywania na żądanie Prezesa UKE danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym. Należy jednakże podkreślić, iż informacja taka ma mieć charakter informacyjny, a nie stanowi zobowiązania inwestycyjnego w sieć. Prezes UKE nie otrzymuje dodatkowej kompetencji do egzekwowania od przedsiębiorców faktycznej realizacji zgłoszonych planów.

Wykonywanie działalności w zakresie telekomunikacji przez jednostki samorządu terytorialnego

Art. 13

Proponuje się rozszerzyć delegację do wydania rozporządzenia, o której mowa w art. 13 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, o obowiązek określenia wzoru wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Dotychczasowe odesłanie w art. 13a ustawy – Prawo telekomunikacyjne do art. 13 można odczytywać jako:

- 1) upoważnienie ministra właściwego do spraw łączności do określenia w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 13 ustawy – Prawo telekomunikacyjne również wzoru wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji bądź też
- 2) nakaz odpowiedniego stosowania wzoru wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych do wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Rejestr jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji jest to inny rejestr niż rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w związku z czym wzór wniosku określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 13 ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie ma wprost zastosowania. W celu jednoznacznego uregulowania tej kwestii zasadne jest uzupełnienie delegacji z art. 13 o upoważnienie do określenia wzoru wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Art. 13a

W art. 13a ustawy – Prawo telekomunikacyjne należy zastąpić zwrot „oraz art. 11 – 13 stosuje się odpowiednio” zwrotem „oraz art. 11 i 12 stosuje się odpowiednio”. W związku z opisaną wyżej projektowaną zmianą w art. 13 będzie miał on zastosowanie wprost do jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Postępowanie konsultacyjne i konsolidacyjne

W zakresie postępowań konsultacyjnych i konsolidacyjnych dyrektywa 2009/140/WE wprowadziła zmiany w art. 6 i 7 dyrektywy ramowej, a ponadto dodała art. 7a przewidujący procedurę dotyczącą spójnego stosowania środków naprawczych. Dodatkowo, w związku z powołaniem Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej („BEREC”), należy również tę instytucję uwzględnić w procedurze postępowania konsolidacyjnego.

Art. 15 pkt 3a i 4

W art. 15 pkt 3a i 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wprowadzono obowiązek przeprowadzania postępowania konsultacyjnego w przypadku decyzji dotyczących dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 139 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, a także innych przypadków dostępu wskazanych w tej ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675). Obowiązek taki wynika z art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej.

Z art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej wynika, że organy krajowe przeprowadzają postępowanie konsultacyjne w przypadkach wskazanych w art. 12 dyrektywy (czyli sprawy dotyczące okablowania, ale również, jak wynika z art. 12 ust. 1 dyrektywy ramowej, współużytkowania kanałów, przewodów, studzienek itd.). Krajowe organy regulacyjne (ang. National Regulatory Authorities, NRAs) są uprawnione również do „nałożenia obowiązku związanego z udostępnianiem okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji” (art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej).

Projektowane zmiany art. 15 nie objęły nowelizacji pkt 3, dotyczącego obowiązku przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego odnośnie do decyzji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 28 – 30. W trakcie konsultacji społecznych wyrażono wątpliwość odnośnie do zgodności tego przepisu z postanowieniami art. 6 dyrektywy ramowej. Art. 6 dyrektywy ramowej wskazuje, że spod obowiązku konsultacji wyłączona jest sytuacja określona w art. 20 lub art. 21 dyrektywy ramowej (rozstrzygnięcie sporów między przedsiębiorcami oraz sporów transgranicznych), a więc kwestie określone w art. 28 – 30 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Należy jednak wskazać, iż decyzje wydawane w trybie spornym mogą określać obowiązki regulacyjne, i tak też się działo w praktyce (np. postępowania rozstrzygające spory międzyoperatorskie w sprawach stawek MTR). W związku z powyższym niezbędne jest utrzymanie obowiązku Prezesa UKE do przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego oraz konsolidacyjnego projektów tych decyzji.

Na obowiązek konsultowania tych środków wskazują stanowiska Komisji Europejskiej, m.in. w sprawie spółki AERO2 (dot. stawek MTR)²⁾. Komisja Europejska w tym postępowaniu stwierdziła, że „mimo, iż Prezes UKE uważa, iż projektowany środek nie jest wydawany na podstawie art. 16 dyrektywy ramowej ani formalnie nie ma odwołania do art. 5 dyrektywy o dostępie, to i tak podpada pod procedurę art. 7a ust. 1 dyrektywy ramowej, gdyż stanowi zmianę poprzedniej decyzji, która została wydana na podstawie art. 5 dyrektywy o dostępie i ma na celu nałożenie obowiązków określonych w art. 9-13a dyrektywy o dostępie” (jest to projekt nałożenia obowiązków regulacyjnych na AERO2 w postaci zmiany wcześniejszego rozstrzygnięcia sporu). Komisja podkreśla obowiązek Prezesa UKE do notyfikowania na podstawie art. 7 ust. 3

²⁾ <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>

dyrektywy ramowej jakichkolwiek przyszłych projektów decyzji w sprawie obowiązku kontroli cen, który obejmowałby ustalanie stawek za zakańczanie połączeń.

Ponadto należy wskazać, iż Komisja Europejska dotychczas nie zgłaszała zarzutów co do niezgodności art. 15 pkt 3 z dyrektywą ramową.

Art. 16 ust. 2

Ze względu na występujące obecnie wątpliwości interpretacyjne wpisano wprost w przepisach, że ogłoszenie wyników postępowania konsultacyjnego następuje przez ogłoszenie niezastrzeżonych stanowisk uczestników tego postępowania (praktyka publikacji samych stanowisk była kwestionowana w postępowaniach odwoławczych). Brak wskazania w przepisie obowiązku publikowania odrębnego komentarza Prezesa UKE do postępowania konsultacyjnego nie wyłącza natomiast możliwości jego publikacji na stronie UKE.

Ust. 2 zawiera wskazanie miejsca publikacji wyników postępowania konsultacyjnego. Są one ogłaszane w siedzibie oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Ze względu na potrzebę ujednoczenia przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne proponuje się wskazać również w art. 17a, art. 48 ust. 5, art. 62 ust. 1, art. 79c, art. 82 ust. 1, art. 92 ust. 2, art. 99 ust. 5, art. 112 ust. 7, art. 116 ust. 2 i 3, art. 116a ust. 3, art. 118 ust. 2 i 2a, art. 118c ust. 1, art. 118e ust. 2, art. 122 ust. 8, art. 122¹ ust. 8, art. 148a i art. 192 ust. 3 i 4, że publikacja następuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 17

Art. 17 ustawy – Prawo telekomunikacyjne stanowi implementację art. 7 ust. 9 dyrektywy ramowej.

Ponadto doprecyzowano, iż w przypadku gdy Prezes UKE będzie chciał wydać kolejną decyzję w sprawach, o których mowa w ust. 1, po upływie wskazanego terminu, będzie obowiązany poddać ją postępowaniu konsultacyjnemu. Nowo projektowany ust. 2 w art. 17 dotyczy również sytuacji wydania decyzji w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – decyzji tymczasowej. Wydanie nowej decyzji przed upływem okresu obowiązywania decyzji tymczasowej wyłącza stosowanie decyzji tymczasowej.

W odniesieniu do przesłanek zastosowania środka tymczasowego należy wskazać, iż pojęcia „bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników” są pojęciami niedookreślonymi. Oznacza to konieczność ich wąskiego interpretowania (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2005, s. 207, Art. 17, Nb. 1). Uzasadnieniem wydania decyzji tymczasowej może być np. konieczność zapewnienia ciągłości świadczenia usług dla użytkowników końcowych czy „niewykonywanie obowiązków przez podmiot obowiązany lub niestosowanie zatwierdzonych ofert ramowych” (uwzględnione np. w wyr. SOKiKu z dnia 29 marca 2011 r., sygn. XVII AmT 113/09). Jednakże należy zaznaczyć, że określenie tego, co jest sytuacją wyjątkową, zagrażającą konkurencji, zawsze należy rozpatrywać po analizie wszystkich przesłanek zastosowania środka tymczasowego, czego powinien dokonać sąd w konkretnej sprawie.

Art. 17a

Art. 6 akapit 3 dyrektywy ramowej stanowi, iż państwa członkowskie zapewniają, aby utworzono jeden punkt informacyjny, który będzie umożliwiał dostęp do wszystkich bieżących konsultacji. W związku z powyższym dodaje się art. 17a w ustawie – Prawo telekomunikacyjne stanowiący, iż Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i stanowiskami konsultacyjnymi, niestanowiącymi tajemnicy przedsiębiorstwa (niezastrzeżone stanowiska uczestników postępowania konsultacyjnego).

Art. 18

W art. 18 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wprowadzono zmiany mające na celu implementację art. 7 ust. 3 dyrektywy ramowej przez:

- 1) uwzględnienie w ramach postępowania konsolidacyjnego obowiązku przesyłania przez Prezesa UKE do BEREC projektu rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem w zakresie planowanego środka, nakładanego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na rynku krajowym,
- 2) uregulowanie zasady, zgodnie z którą postępowanie konsolidacyjne będzie wszczynane niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego

i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, a nie równocześnie z tym postępowaniem, tak jak to jest obecnie.

W celu zagwarantowania dostępu do informacji nałożono obowiązek na Prezesa UKE do publikowania na stronie podmiotowej BIP UKE dokumentów przekazanych do Komisji Europejskiej oraz zamieszczania otrzymanych w tej sprawie opinii i decyzji.

Art. 19 ust. 1

Jak wskazano w opisie zmian do art. 18 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, projekt rozstrzygnięcia w zakresie planowanego środka, nakładanego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na rynku krajowym, powinien być opiniowany, obok – jak dotychczas – Komisji Europejskiej i krajowych organów regulacyjnych, również przez BEREC.

Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 3 in fine dyrektywy ramowej, Komisja Europejska, BEREC oraz organy regulacyjne z innych krajów powinny mieć 1 miesiąc na wyrażenie opinii do projektu rozstrzygnięcia. Jednocześnie należy zauważyć, iż dyrektywa nie przewiduje możliwości przedłużenia tego terminu, zatem stanowiska i opinie przekazane po jego upływie nie będą mogły zostać wzięte pod uwagę. W związku z tym zwrot „w terminie, o którym mowa w art. 16 ust. 2” zmieniono na: „rozstrzygnięcia w nieprzekraczalnym terminie 1 miesiąca od jego otrzymania”.

Jeżeli Komisja Europejska, organy regulacyjne innych państw członkowskich i BEREC wyrażą w terminie stanowisko do projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE niezwłocznie uwzględni to stanowisko w możliwie najszerszym zakresie.

Art. 19 ust. 2

W związku z określeniem terminu (1 miesiąc) w art. 7 ust. 3 dyrektywy ramowej na zaopiniowanie rozstrzygnięcia w zakresie wprowadzonego środka na rynku krajowym, taki sam termin został wprowadzony w art. 19 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. W przepisie także został określony 6-miesięczny termin dla Prezesa UKE na zmianę projektu rozstrzygnięcia lub umorzenie postępowania, w przypadku gdy Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania projektu rozstrzygnięcia (implementacja art. 7 ust. 6 dyrektywy ramowej).

Art. 19 ust. 2a

Wprowadzono możliwość zmiany projektu rozstrzygnięcia i nałożono obowiązek na Prezesa UKE do ponownego przeprowadzenia w tej sprawie postępowania konsultacyjnego oraz postępowania konsolidacyjnego. Zmieniony projekt rozstrzygnięcia stanowi bowiem nowe rozwiązanie i wymaga przeprowadzenia procedury od początku. Przepis ten stanowi implementację art. 7 ust. 6 dyrektywy ramowej.

Wątpliwości może budzić kwestia zmiany uzasadnienia projektowanego rozstrzygnięcia i przeprowadzenia w tej sytuacji procedury od początku.

Należy wskazać, iż przepis art. 7 ust. 3 dyrektywy ramowej wskazuje, iż w ramach postępowania konsolidacyjnego krajowy organ regulacyjny przekazuje projektowany środek wraz z uzasadnieniem. W kolejnych ustępach art. 7 dyrektywy ramowej jest mowa jedynie o projektowanym środku. Gdy proponowany środek zostaje zmieniony zgodnie z ust. 6 art. 7 dyrektywy ramowej, konieczne jest powtórzenie postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego (przedłożenie Komisji również zmienionego uzasadnienia).

Zalecenie Komisji z dnia 15 października 2008 r. w sprawie notyfikacji, terminów i konsultacji przewidzianych w art. 7 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 301 z 12.11.2008, str. 23) wskazuje, iż notyfikacja następuje przez wypełnienie formularza notyfikacyjnego – standardowego albo skróconego. W pkt 5 Zaleceń zobowiązuje się dołączyć do projektu notyfikowanych środków również „dokumenty niezbędne do wykonywania zadań przez Komisję”. W tym samym pkt wymienia się uzasadnienie projektu („Projekt środków powinien być odpowiednio uzasadniony”), co świadczy o tym, że jest to odrębny element, niezawarty w formularzu i niejako zrównany z innymi dokumentami.

Wszelkie zmiany lub aktualizacje szczegółów, które nie zmieniają charakteru lub ogólnego zakresu środków naprawczych (np. rozszerzenie obowiązków sprawozdawczych, szczegółowe informacje dotyczące wymaganego zakresu ubezpieczenia, kwoty kar lub terminy realizacji), powinny być zgłaszane w postaci skróconego formularza notyfikacyjnego (bez uzasadnienia).

Nie zachodzi potrzeba powtarzania postępowania konsolidacyjnego w przypadku nieistotnych zmian uzasadnienia czy wynikających z uwzględnienia opinii KE czy

BEREC. Na taką interpretację przepisów wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 lutego 2011 r. (sygn. III SK 18/10), stwierdzając, iż „Nie ma potrzeby przedstawiania projektu decyzji w ramach postępowania konsolidacyjnego, jeżeli krajowy organ regulacyjny dostosowuje się do zawartych w pierwotnej opinii sugestii lub zastrzeżeń, i konsekwencją tego dostosowania jest odpowiednia zmiana treści decyzji. Dotyczy to zarówno sytuacji, w których uwzględnienie stanowiska Komisji prowadzi do zmiany obowiązków przewidzianych w zaopiniowanym projekcie decyzji jak i rezygnacji z niektórych z nich. Analogicznie jest w przypadku rozbudowania analitycznej części uzasadnienia decyzji. Jeżeli jednak krajowy organ regulacji, wydając właściwą decyzję, zamierza odstąpić od jej wersji przedstawionej do zaopiniowania Komisji w innym zakresie, niż wynikający ze stanowiska tego organu unijnego, w szczególności jeżeli nakłada nowe obowiązki regulacyjne, co do których Komisja nie miała okazji się wypowiedzieć, wówczas konieczne jest ponowne przedstawienie projektu decyzji do konsultacji przez Komisję w trybie określonym w art. 8 ust. 4 dyrektywy ramowej.” (zob. również wyrok SA z dnia 13 października 2010 r., sygn. VI ACa 256/10).

Art. 19 ust. 2b

W celu wdrożenia art. 7 ust. 7 dyrektywy ramowej dodano w art. 19 ust. 2b, zgodnie z którym Prezes UKE ma obowiązek uwzględniać w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji Europejskiej, i może, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 2 (czyli sytuacji, gdy Komisja wezwie do wycofania projektu rozstrzygnięcia), przyjąć proponowane rozstrzygnięcie, powiadamiając o tym Komisję Europejską. W takim przypadku postępowania konsultacyjnego już się ponownie nie przeprowadza. Wskazać należy, iż proces konsultacji i konsolidacji jest procesem ciągłym, zmierzającym do optymalnego uwzględnienia uwag. Decyzja uwzględniająca komentarze z procesu konsultacyjnego i konsolidacyjnego nie będzie traktowana jako zmiana projektu. Wynika to także z motywu 17 dyrektywy 2009/140/WE.

Odnosząc się do mogących budzić wątpliwości relacji art. 19 ust. 2a i 2b, należy wskazać, iż konieczność ponownego przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego wynika z implementacji art. 7 ust. 6 dyrektywy ramowej implementowanego w art. 19 ust. 2a ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 19 ust. 2b nie wymaga ponownego przeprowadzania postępowania konsultacyjnego, gdyż nie wymaga tego implementowany art. 7 ust. 7 dyrektywy ramowej. Art. 19 ust. 2b pozwalający na przyjęcie środka bez powtarzania procedury wyraźnie wyłącza stosowanie tego przepisu do spraw opisanych w ust. 2. Literalne brzmienie art. 19 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wskazuje, iż jedynie w przypadku opisanym w art. 19 ust. 2 należy przeprowadzać ponownie postępowanie konsultacyjne i konsolidacyjne (art. 19 ust. 2a w zw. z ust. 2) a contrario, w pozostałych przypadkach możliwe jest przyjęcie środka bez powtarzania procedury.

Art. 19 ust. 2c

W celu wdrożenia art. 7 ust. 8 dyrektywy ramowej dodano w art. 19 ustawy – Prawo telekomunikacyjne ust. 2c, zgodnie z którym Prezes UKE ma obowiązek przekazywać Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 18.

Art. 19a

W celu implementacji art. 7a dyrektywy ramowej, wprowadzającego procedurę dotyczącą spójnego stosowania środków naprawczych, dodano art. 19a (projektowany art. 19a ust. 1 – 8 stanowi implementację odpowiednio ust. 1 – 4 oraz ust. 6 – 8 art. 7a dyrektywy ramowej).

Powyższa procedura dotyczy części środków objętych postępowaniem konsolidacyjnym, to jest rozstrzygnięć mających na celu nałożenie, zmianę lub uchylenie obowiązku nałożonego na operatora na podstawie art. 34, art. 36 – 40, art. 42, art. 45 lub art. 46 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Projektowany przepis jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 18, bowiem dotyczy pewnego zakresu środków regulacyjnych (określonych w art. 5 i art. 9 – 13 dyrektywy o dostępie i art. 17 dyrektywy o usłudze powszechnej). W przepisie wskazano jego zakres przedmiotowy przez określenie, iż jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 18 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, mającego na celu nałożenie, zmianę lub uchylenie obowiązku nałożonego na operatora na podstawie:

- 1) art. 45 (art. 5 dyrektywy o dostępie),
- 2) art. 37 (art. 9 dyrektywy o dostępie),
- 3) art. 42 (art. 9 dyrektywy o dostępie),

- 4) art. 36 (art. 10 dyrektywy o dostępie),
- 5) art. 38 rozdzielnosci księgowej (art. 11 dyrektywy o dostępie),
- 6) art. 34 (art. 12 dyrektywy o dostępie),
- 7) art. 39 i 40 (art. 13 dyrektywy o dostępie),
- 8) art. 46 (art. 17 dyrektywy o usłudze powszechnej – w nowym brzmieniu)

– Komisja w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że ma poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem unijnym, to w takim przypadku rozstrzygnięcie to nie mogłoby zostać przyjęte przez kolejne trzy miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.

Wśród przepisów wymienionych w art. 19a ust. 1 nie znalazł się art. 43 ani art. 34 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Przepisy te nie nakładają nowych obowiązków regulacyjnych. Zgodnie z uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego (II GPS 1/09) oraz stanowiskiem Prezesa UKE w tej sprawie, do przepisów nakładających obowiązki regulacyjne nie zalicza się art. 43 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, gdyż stanowi on zmianę szczegółowych zasad realizacji uprzednio nałożonych obowiązków (dotyczy decyzji zmierzających jedynie do realizacji obowiązków wynikających z wcześniejszych decyzji), a przez to nie wymaga konsultacji ani konsolidacji. Art. 22 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wskazujący obowiązki regulacyjne nie wymienia art. 43. Z wykładni językowej wynika, iż zmiana szczegółowych zasad realizacji uprzednio nałożonych obowiązków nie wymaga konsultacji ani konsolidacji. Art. 35 również nie nakłada nowych obowiązków regulacyjnych, lecz zawiera podstawę określenia fakultatywnych elementów decyzji, o której mowa w art. 34.

Należy również wskazać, iż przedmiotowy przepis znajdzie zastosowanie w sytuacji, gdy KE będzie miała zastrzeżenia odnośnie do zaproponowanych przez Prezesa UKE obowiązków regulacyjnych, a nie np. w sytuacji, gdy KE kwestionować będzie ustalenie znaczącej pozycji rynkowej (do której odnosi się treść art. 19 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne), jako że w każdym przypadku rozstrzygnięcie o znaczącej pozycji rynkowej przedsiębiorcy ma na celu również nałożenie, zmianę bądź uchylenie obowiązków regulacyjnych.

Art. 20 ust. 2

W art. 20 ust. 2, implementując art. 7 ust. 9 dyrektywy ramowej, obok Komisji Europejskiej dodano kolejny organ powiadamiany przez Prezesa UKE o wydaniu decyzji tymczasowej, czyli BEREC.

Zgodnie z art. 7 ust. 9 zobowiązano Prezesa UKE również do przedstawienia uzasadnienia zastosowania środka tymczasowego.

Analiza rynku

Art. 21

Zgodnie ze zmianami wynikającymi z art. 16 dyrektywy ramowej należy w art. 21 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wskazać, iż analizy rynku (w rozumieniu notyfikacji Komisji Europejskiej projektu decyzji, kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy) powinny być przeprowadzane w terminie 3 lat od przyjęcia poprzedniego środka dotyczącego danego rynku, czyli nałożenia, zmiany, utrzymania lub uchylecia na nim obowiązków regulacyjnych. Termin ten może zostać przedłużony o maksymalnie kolejne 3 lata, po poinformowaniu Komisji Europejskiej, o ile Komisja nie zgłosi sprzeciwu w ciągu miesiąca. Należy zatem wyposażyć Prezesa UKE w prawo wystąpienia do Komisji z takim wnioskiem. Kolejną przesłanką obligującą do przeprowadzenia analizy rynku jest upływ 2 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia w sprawie odnośnych rynków w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji.

Powyższe zmiany wynikają ze zmiany podejścia Komisji Europejskiej do regulowania rynków właściwych i stopniowego odchodzenia od regulacji sektorowych na rzecz zasad konkurencji.

Art. 22 ust. 1 zdanie wstępne oraz pkt 1

W związku ze zmianami proponowanymi do art. 21 ustawy – Prawo telekomunikacyjne należy zdanie wstępne w art. 22 ust. 1 przeredagować, tak aby przepis ten wskazywał, że Prezes UKE przeprowadza postępowanie uregulowane w art. 22 po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1.

Ponadto w ust. 1 doprecyzowano, iż Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji.

Art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 24 pkt 1

W ustawie – Prawo telekomunikacyjne niespójne są przepisy dotyczące określania przez Prezesa UKE, rynku właściwego na podstawie art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 pkt 1 oraz art. 24 pkt 1. Zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, Prezes UKE, określając rynek właściwy, uwzględnia „uwarunkowania krajowe oraz w największym możliwie stopniu zalecenie Komisji i wytyczne, o których mowa w art. 19 ust. 3, w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych”. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 24 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, Prezes UKE dokonuje określenia rynku właściwego „mając na uwadze poziom rozwoju krajowego rynku produktów i usług telekomunikacyjnych, zgodnie z prawem konkurencji”. Wytyczne te nie są ze sobą tożsame. Proponuje się zatem w przepisach art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 24 pkt 1 odesłać do art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Celem projektowanych zmian jest zapewnienie spójności w stosowaniu środków naprawczych przez krajowy organ regulacyjny. Doprowadzi to do zgodnego z celami dyrektywy 2009/140/WE większego zharmonizowania regulacji i w efekcie wprowadzenia spójnego rynku wewnętrznego łączności elektronicznej. Dalsze utrzymywanie występującej niespójności mogłoby wpływać na osłabienie tego rynku. Spójne stosowanie regulacji w ramach poszczególnych państw członkowskich jest szczególnie ważne w świetle nowego art. 7a znowelizowanej dyrektywy ramowej. Proces definiowania rynku właściwego jest jednym z kluczowych elementów całej procedury regulowania rynków, a zatem zgodność na tym poziomie będzie mieć decydujący wpływ na całą dalszą regulację zastosowaną przez krajowy organ regulacyjny.

Art. 22 ust. 2

Należy wskazać, iż przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 34, art. 36 – 40, art. 42, art. 44, art. 44b, art. 45, art. 46 lub art. 72 ust. 3. Zmiana w art. 22 ust. 2 jest konsekwencją wprowadzenia art. 44a – 44g oraz uchylecia art. 47. W porównaniu z obecnie obowiązującą treścią art. 22 nowelizacja uwzględnia fakt, iż nowo projektowane przepisy art. 44a oraz art. 44c – 44g nie zawierają w swojej treści obowiązku regulacyjnego, ale odnoszą się np. do procedury ich nakładania. W konsekwencji przepisy te powinny być wyłączone z tej definicji (analogicznie jak

wyłaczony jest przepis art. 43 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dotyczący procedury zatwierdzania oferty ramowej). Z art. 22 został również wykreślony art. 47 uchylony przedmiotowym projektem.

Art. 23 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 – 4

Skuteczność i szybkość postępowań regulacyjnych prowadzonych przez Prezesa UKE zwiększyłaby się w przypadku stworzenia możliwości, aby w rozstrzygnięciu wydawanym przez Prezesa UKE w sytuacji występowania na danym rynku właściwym skutecznej konkurencji możliwe było jednoczesne uchylenie obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy we wcześniejszej decyzji Prezesa UKE zostali uznani za przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców o kolektywnej pozycji znaczącej. W tym zakresie celowe jest wprowadzenie w ustawie – Prawo telekomunikacyjne rozwiązania, zgodnie z którym Prezes UKE w jednym akcie miałby możliwość stwierdzenia, że na danym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja, oraz uchylenia obowiązków nałożonych wcześniejszą decyzją regulacyjną.

Prezes UKE powinien ogłaszać na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej rozstrzygnięcie, w którym:

- 1) określił rynek właściwy,
- 2) stwierdził, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja,
- 3) uchylił nałożone obowiązki regulacyjne.

Projektowane zmiany w art. 23 ustawy – Prawo telekomunikacyjne mają doprowadzić do zgodnego z celami dyrektywy zmieniającej 2009/140/WE większego ujednoczenia i w efekcie wprowadzenia spójnego rynku wewnętrznego łączności elektronicznej. Duży nacisk położony na spójność regulacji w ramach Unii Europejskiej jest odzwierciedlony np. w nowym art. 7a dyrektywy ramowej. Szybkość prowadzonego postępowania administracyjnego jest obecnie również niezwykle ważna w związku ze zmianami, jakie wprowadza art. 16 zmienionej dyrektywy ramowej. Artykuł ten określa konkretne terminy na przeprowadzenie i zakończenie analiz rynkowych przez organy regulacyjne państw członkowskich, a w przypadku niemożliwości przeprowadzenia tych analiz, w określonym terminie, przewiduje pomoc BEREC dla konkretnego Regulatora, w celu sprawnego i terminowego zakończenia analiz. Tym samym

znowelizowany pakiet dyrektyw przykłada jeszcze większą wagę do szybkości postępowań regulacyjnych.

Art. 24

Art. 24 ustawy – Prawo telekomunikacyjne stanowi implementację art. 8 dyrektywy o dostępie, w którym jest mowa o „nakładaniu, zmianie lub uchyleniu” obowiązków regulacyjnych. W obecnym brzmieniu art. 24 ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie ma jednak mowy o uchyleniu obowiązków po ponownej analizie rynku właściwego, lecz jedynie o ich zmianie, co nie jest tożsame w świetle przepisów dyrektywy. Ponadto przepis ten wydaje się niezgodny z art. 22 ust. 1 pkt 4. Powyższy stan rodzi problemy przy wydawaniu decyzji regulacyjnych w zakresie uchylania nałożonych obowiązków, w związku z czym w art. 24 pkt 2 lit. c powinno być wskazane, że Prezes UKE, wydając wskazaną w art. 24 decyzję, zmienia lub uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają zmianę lub uchylenie tych obowiązków. W ten sposób zostanie zapewniona pełna ścieżka decyzyjna dla Prezesa UKE.

Celem wprowadzanej zmiany jest osiągnięcie spójności w stosowaniu środków naprawczych, o których mowa w dyrektywie o dostępie (art. 9 – 13). Należy bowiem zauważyć, że w innych krajach członkowskich wprowadzono regulację, zgodnie z którą, w przypadku gdy na danym rynku występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej, który nie utracił tej pozycji, ale sytuacja rynkowa i stwierdzone w toku analizy problemy uzasadniają uchylenie danego obowiązku regulacyjnego (nałożonego wcześniejszą decyzją na tym samym rynku), organ regulacyjny uchyla ten obowiązek. Obecne przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie przewidują takiej możliwości, w związku z czym zasadne jest wprowadzenie takiej zmiany.

Art. 25 ust. 1

Projektowana zmiana stanowi konsekwencję opisanej wyżej zmiany w art. 23. Norma zawarta w tym przepisie znajdzie zastosowanie w sytuacji, gdy przedsiębiorca posiadający znaczącą pozycję rynkową utracił ją, bowiem pozycję taką osiągnął na tym rynku inny przedsiębiorca. Uchylenie obowiązków regulacyjnych w stosunku do

przedsiębiorcy, który utracił pozycję znaczącą na tym rynku, nie jest możliwe na podstawie art. 24 pkt 2 lit. c – przepis ten dotyczy bowiem wyłącznie tych sytuacji, gdy uchylenie pewnych obowiązków regulacyjnych następuje w stosunku do podmiotu nadal posiadającego znaczącą pozycję rynkową i jedynie w sytuacjach, gdy warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie niektórych z dotychczas nałożonych obowiązków. Z kolei hipoteza normy zawartej w art. 23 ust. 1 pkt 2 pozwala na wydanie decyzji uchylającej obowiązki regulacyjne w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który utracił na danym rynku pozycję znaczącą, i na tym rynku występuje obecnie skuteczna konkurencja.

Ponadto w projektowanym brzmieniu art. 25 ust. 1 doprecyzowano, iż w decyzji wydawanej na podstawie tego przepisu Prezes UKE uchyla obowiązki regulacyjne.

Należy przy tym wskazać, że proponowana zmiana w art. 25, tak jak zmiany innych przepisów określających procedurę regulowania rynków telekomunikacyjnych, ma na celu doprowadzenie do zgodnego z celami dyrektywy zmieniającej 2009/140/WE przyspieszenia prowadzenia postępowań regulacyjnych. Art. 16 zmienionej dyrektywy ramowej wprowadza bowiem konkretne terminy na przeprowadzenie analiz rynkowych przez organy regulacyjne państw członkowskich, a tym samym znowelizowany pakiet dyrektyw przykładą jeszcze większą wagę do szybkości postępowań regulacyjnych. Proponowana zmiana w art. 25 oraz zmiany innych przepisów określających procedurę regulowania rynków telekomunikacyjnych przyczynią się do przyspieszenia prowadzonych postępowań i wprowadzą jasną procedurę postępowania Prezesa UKE w określonym stanie faktycznym na danym rynku właściwym.

Art. 25a ust. 4 i 5

Przepisy należy dostosować do zmienionego katalogu kryteriów, jakie powinny być stosowane przez narodowego Regulatora przy ocenie, czy istnieje wspólna pozycja dominująca, zawartego w załączniku II dyrektywy ramowej. Lista kryteriów zawarta w załączniku II dyrektywy ramowej ma charakter orientacyjny i nie jest wyczerpująca. Kolektywna pozycja znacząca jest utrwaloną koncepcją prawa konkurencji wspartą bogatym orzecnictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Dlatego wszelkie kryteria, które są zgodne z koncepcją kolektywnej pozycji znaczącej, znajdujące odzwierciedlenie w orzecnictwie TS UE mogą być wykorzystane do badania pozycji znaczącej.

W projektowanym art. 25a w ust. 5 w pkt 1 użyto wyrazu „popytu”, mimo iż w polskiej wersji dyrektywy jest wyraz „podaż”. Tłumaczenie dyrektywy zawiera w tym miejscu błąd i w rzeczywistości mowa jest o popycie.

Art. 25c pkt 3

Wymóg, aby rozstrzygnięcia dotyczące rynków właściwych w jak największym stopniu uwzględniały opinie i wspólne stanowiska przyjmowane przez BEREC, wynika z art. 3 ust. 3c dyrektywy ramowej.

Art. 25e

Dodatkowo w rozdziale o analizie rynku wprowadza się przepis (stanowiący implementację art. 14 ust. 3 dyrektywy ramowej), zgodnie z którym, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny zajmuje znaczącą pozycję na rynku właściwym, będzie można go uznać za przedsiębiorcę zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym (powiązanym), jeżeli powiązania między obu rynkami są tego rodzaju, że przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany) wzmacnia pozycję tego przedsiębiorcy. Nie jest konieczne zamieszczenie definicji rynku powiązanego, ponieważ z brzmienia przepisu będzie wynikało, w jakiej sytuacji będzie mowa o rynkach powiązanych.

Należy nadać również uprawnienie Prezesowi UKE do zastosowania środków, o których mowa w art. 36 – 40 oraz w art. 42, w celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na inny rynek właściwy (rynek powiązany). Natomiast w przypadku, gdy wskazane środki okażą się niewystarczające, Prezes UKE będzie miał również prawo zastosować środki wskazane w art. 46 ustawy (implementacja art. 14 dyrektywy ramowej).

Z powyższych przepisów wynika, iż oba rynki powiązane dla SMP muszą być rynkami właściwymi (tj. regulowanymi).

Przepis art. 14 ust. 3 dyrektywy ramowej należy czytać w świetle motywu 47 preambuły dyrektywy 2009/140/WE (wprowadzającej m.in. tę poprawkę do dyrektywy ramowej), który stanowi:

„W celu zagwarantowania, że konkurencja na rynkach łączności elektronicznej przebiega bez zakłóceń i ograniczeń krajowe organy regulacyjne powinny móc wprowadzać środki naprawcze mające na celu zapobieganie przenoszeniu znaczącej

pozycji rynkowej z jednego rynku na inny rynek ściśle z nim związany. Powinno być jasne, że przedsiębiorstwo posiadające znaczącą pozycję na pierwszym rynku można uznać za przedsiębiorstwo o znaczącej pozycji na drugim rynku, jedynie jeżeli więzi między oboma rynkami pozwalają na przeniesienie pozycji zajmowanej na pierwszym rynku na drugi rynek oraz jeżeli drugi rynek podlega regulacji ex ante zgodnie z kryteriami określonymi w zaleceniu w sprawie odnośnych rynków produktów i usług.”.

Z regulacji powinno zatem wyraźnie wynikać, iż możliwe jest to tylko w przypadku łącznego spełnienia dwóch kryteriów:

- istnienia więzi między rynkami pozwalającej na przeniesienie pozycji zajmowanej na pierwszym rynku na drugi rynek oraz
- podleganiu drugiego rynku regulacji ex ante.

Przepis art. 25d w podobnym brzmieniu funkcjonował w ustawie – Prawo telekomunikacyjne do dnia 6 lipca 2009 r. (art. 24).

Zgodnie z doktryną: „[...] Możliwości przenoszenia pozycji mogą wynikać z zależności pomiędzy infrastrukturą a świadczeniem usług, pomiędzy różnymi usługami, które pozostają w jednym łańcuchu wartości, albo z innych przyczyn. Rynki mogą pozostawać w powiązaniu wertykalnym lub horyzontalnym. W sektorze telekomunikacyjnym występują głównie powiązania wertykalne, w ramach których operator dominujący na rynku infrastruktury uzyskuje znaczną siłę na następującym rynku (downstream market) usług detalicznych.” (zob. S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2005, s. 251, Art. 24, Nb. 16).

Zgodnie z motywem 47 preambuły, wyjaśnienie, jak należy rozumieć przeniesienie pozycji rynkowej, znalazło się w Wytycznych Komisji w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej zgodnie z ramami regulacyjnymi Wspólnoty dotyczącymi sieci i usług łączności elektronicznej (2002/C 165/03) (pkt 83 – 85), które Prezes UKE powinien uwzględniać w swoich postępowaniach.

Należy zauważyć, iż zawsze dla ustalenia znaczącej pozycji i nałożenia obowiązków regulacyjnych konieczne jest uprzednie przeprowadzenie analizy takiego rynku, dlatego też nie można uznać, iż projektowany art. 25e uchyla tę zasadę. W celu nałożenia przez Prezesa UKE obowiązków regulacyjnych na rynku powiązonym konieczna będzie w każdym przypadku uprzednia analiza rynku. W celu usunięcia ewentualnych

wątpliwości interpretacyjnych w ust. 2 dodany został zwrot „po przeprowadzeniu analizy”.

Art. 25f

Propozycja dodania art. 25f wynika z dodania w dyrektywie ramowej ust. 7 w art. 16 regulującego procedurę uzyskania pomocy BEREC w zakresie analizy rynków, w przypadku niedotrzymania przez Regulatora terminów określonych w dyrektywie.

Art. 192 ust. 1 pkt 18

Zgodnie z proponowaną wyżej zmianą do art. 23, w art. 192 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo telekomunikacyjne należy poszerzyć katalog rozstrzygnięć Prezesa UKE o decyzję wydawaną na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Dostęp telekomunikacyjny

Art. 28 ust. 1 pkt 2a

Uzupełnienie kryterium „rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej”, które m.in. bierze pod uwagę Prezes UKE w rozstrzygnięciach dotyczących dostępu telekomunikacyjnego, o sformułowanie „w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz technologii innowacyjnych” wynika z położenia nacisku w pakiecie łączności elektronicznej na efektywny rozwój infrastruktury.

Zmiana jednej z przesłanek określonych w art. 28 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie będzie miała wpływu na obowiązki w zakresie dostępu, bowiem przesłanka „rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz technologii innowacyjnych” (art. 28 ust. 1 pkt 2a), jest jednym z kryteriów, które Prezes UKE bierze pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o dostępie telekomunikacyjnym.

Art. 34 ust. 2 pkt 2 i 13

Zgodnie ze zmianami dyrektywy o dostępie w art. 12 ust. 1 lit. a oraz j, nakładany na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców telekomunikacyjnych o zapewnienie im dostępu

telekomunikacyjnego należy uzupełnić o zapewnienie dostępu do nieaktywnych elementów sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych oraz zapewnienie dostępu do usług towarzyszących, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.

Art. 35 ust. 2 pkt 1, 3 i 4

W związku z położeniem nacisku na efektywny rozwój infrastruktury w zmienionym pakiecie ram regulacyjnych, w art. 35 ustawy – Prawo telekomunikacyjne należy uzupełnić zestaw kryteriów, które bierze pod uwagę Prezes UKE w rozstrzygnięciach dotyczących określania zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego skierowanych do operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Prezes UKE, poza dotychczasowymi kryteriami, powinien (zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w art. 12 ust. 2 lit. a, c i d dyrektywy o dostępie) uwzględniać również możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej, poczynione inwestycje telekomunikacyjne (inwestycje telekomunikacyjne są inwestycjami celu publicznego), przy uwzględnieniu infrastruktury, z której korzysta dany przedsiębiorca, zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych oraz konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych. W celu zwiększenia przejrzystości przepisów przerezagowano pkt 1.

Modyfikacja art. 35 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wynika z konieczności pełnej implementacji art. 8 ust. 5 dyrektywy ramowej (przepis dyrektywy został częściowo wdrożony także w art. 1 oraz art. 189 ustawy – Prawo telekomunikacyjne).

Art. 39 ust. 6, art. 40 ust. 5 oraz art. 53 ust. 1

Nowo projektowane art. 39 ust. 6, art. 40 ust. 5 oraz zmiana w art. 53 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne mają na celu wspieranie inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną przez uwzględnienie ryzyka związanego z inwestycjami w sieci nowej generacji podczas realizacji obowiązku kontroli cen i kalkulacji kosztów. Znowelizowane przepisy art. 13 ust. 1 dyrektywy o dostępie wskazują, że krajowy organ regulacyjny zobowiązany jest do tego, by zapewnić operatorowi, na którego nałożył obowiązek kontroli cen, zwrot zainwestowanego kapitału, uwzględniając przy tym ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Nowe

ustępy art. 39 i art. 40 odnoszą się do nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, w tym budowy sieci nowej generacji, i nakazują uwzględnienie przez Prezesa UKE wykonanych przez operatora inwestycji oraz zapewnienie mu zwrotu części zainwestowanego kapitału w przypadku ingerencji regulatora w wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Jednak podstawową zmianą zapewniającą uzyskanie przez operatora, na którym ciąży obowiązek kontroli cen, zwrotu zainwestowanego kapitału w przypadku nowych przedsięwzięć inwestycyjnych jest modyfikacja art. 53 ust. 1. Niniejszy przepis nakazuje Prezesowi UKE uwzględnianie przy określaniu wskaźnika zwrotu kosztu zainwestowanego kapitału (który przedsiębiorca stosuje w kalkulacji kosztów) ryzyka związanego z zaangażowaniem kapitału zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych. Dodatkowym czynnikiem zapewniającym adekwatność niniejszego wskaźnika jest coroczna jego aktualizacja przez organ regulacyjny.

Kwestia zwrotu kapitału dla inwestycji w sieci nowej generacji jest na tyle istotna, że Komisja Europejska kilkakrotnie ją wskazywała w zaleceniu Komisji Europejskiej z dnia 20 września 2010 w sprawie regulowanego dostępu do sieci dostępu nowej generacji (Dz. Urz. UE L 251 z 25.09.2010, str. 35) (2010/572/UE): „koszt kapitału operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie dostępu do sieci nowej generacji powinien odzwierciedlać wyższe ryzyko inwestycyjne w stosunku do obecnych sieci miedzianych, a ryzyko to powinna odzwierciedlać premia zawarta w koszcie kapitału”, „w przypadku inwestycji w sieci dostępu nowej generacji powinien zapewniać równowagę między, z jednej strony, zapewnieniem odpowiednich bodźców inwestycyjnych dla przedsiębiorstw (co oznacza wystarczająco wysoką stopę zwrotu) a promowaniem efektywności alokacyjnej, zrównoważonej konkurencji i maksymalnych korzyści dla konsumentów z drugiej strony (co oznacza stopę zwrotu, która nie jest nadmiernie wysoka).”.

Art. 42 ust. 6

W związku z nowymi przepisami załącznika II dyrektywy o dostępie, tj. uwzględnieniem w regulacjach zastosowania przy budowie lokalnej pętli abonenckiej innych mediów niż para przewodów metalowych, konieczne jest usunięcie odniesienia do przewodów metalowych w tej jednostce redakcyjnej.

Art. 44

Zmiana w art. 44 podyktowana jest potrzebą zapewnienia skorelowania tego przepisu z przepisem art. 8 ust. 3 dyrektywy o dostępie. Opisany w art. 8 ust. 3 dyrektywy o dostępie tryb wyrażania przez Komisję Europejską zgody lub braku zgody na szczególny środek jest trybem odmiennym od zwykłej procedury konsolidacyjnej.

Art. 44a

Projektowany przepis art. 44a określa tryb występowania przez Prezesa UKE z wnioskiem do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy o dostępie.

Separacja funkcjonalna – art. 44b – 44g

Dodanie przepisów art. 44b – 44g dotyczących separacji funkcjonalnej, która jest nowym narzędziem regulacyjnym przewidzianym przez znowelizowany pakiet dyrektyw, stanowi implementację art. 13a i art. 13b dyrektywy o dostępie. Pierwszy z tych przepisów przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo obowiązku rozdziału funkcjonalnego, natomiast drugi dotyczy tzw. dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo.

Art. 44b

Przepis stanowi implementację art. 13a ust. 1 – 3 dyrektywy o dostępie.

Przepis art. 13a dyrektywy o dostępie przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w przypadku gdy obowiązki regulacyjne nałożone wcześniej na tego przedsiębiorcę nie zapewniły skutecznej konkurencji oraz gdy istnieją istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub niewydolność rynków, związane z hurtowym oferowaniem określonych rynków produktów dostępu. W art. 44b wskazane są rynki hurtowe, zgodnie z dyrektywą o dostępie (art. 13a ust. 1). To, czy problemy konkurencyjne można uznać za istotne i trwałe oraz czym jest zawodność rynku, będzie w odniesieniu do konkretnego przypadku badane przez Prezesa UKE i będzie musiało być wykazane zarówno w uzasadnieniu do decyzji dla strony, jak i dla Komisji Europejskiej (ust. 3 i 5). Przesłanki te wynikają bezpośrednio z art. 13a dyrektywy o dostępie, w związku

z czym muszą zostać zaimplementowane w sposób nieodbiegający od regulacji dyrektywy. Uszczegółowienie czy rozpisanie przesłanek mogłoby wiązać się z zarzutem zawężenia lub rozszerzenia przepisu dyrektywy. Natomiast zasadność nałożenia przesłanek będzie każdorazowo badana przez Komisję Europejską, przy ocenie wniosku. Należy także wskazać, iż wydając przedmiotową decyzję, Prezes UKE będzie zobligowany na podstawie art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego do wyczerpującego wykazania wystąpienia przesłanek do nałożenia obowiązku separacji funkcjonalnej. Zgodnie bowiem z art. 107 § 1 w zw. z § 3 k.p.a. jednym z elementów koniecznych decyzji administracyjnej jest uzasadnienie faktyczne i prawne, natomiast uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Z obowiązku uzasadnienia prawnego i faktycznego nie są zwolnione decyzje uznaniowe (wyrok NSA z dnia 1 lutego 1982 r., I SA 2671/81). Natomiast w wyroku z dnia 19 lipca 1982 r., II SA 883/82 NSA stwierdził, że organ państwowy, działając w granicach uznania administracyjnego, zanim podejmie rozstrzygnięcie i zdecyduje, w jakim zakresie uczyni użytek ze swoich uprawnień, ma obowiązek: wyjaśnić wnikliwie i wszechstronnie stan faktyczny sprawy, wysłuchując strony w trakcie postępowania, a przed wydaniem decyzji (art. 7, art. 10 § 1 oraz art. 77 k.p.a.). Wskazać należy, iż art. 7 k.p.a. nakazuje załatwić sprawę, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony, która to wskazówka ma szczególnie zastosowanie do decyzji uznaniowych.

Z uwagi na szczególny charakter obowiązku rozdziału funkcjonalnego uzasadnienie decyzji nakładającej ten obowiązek powinno, uwzględniając ten szczególny charakter, być odpowiednio rozbudowane i wyczerpujące, w większym stopniu niż to przewiduje ogólna norma k.p.a., tak by czyniło zadość zasadzie przekonywania (art. 11 k.p.a.), zasadzie uwzględniania słusznego interesu społecznego i słusznego interesu obywateli (art. 7 k.p.a.) oraz zasadzie pogłębiania zaufania obywateli do państwa (art. 8 k.p.a.). W związku z tym w ust. 5 w sposób uzupełniający w stosunku do regulacji z art. 107 § 3 k.p.a. wskazano dodatkowe elementy, jakie obligatoryjnie powinno zawierać uzasadnienie decyzji nakładającej obowiązek rozdziału funkcjonalnego.

Podział funkcjonalny, zgodnie z przepisem dyrektywy, ma polegać na wyodrębnieniu w ramach przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo niezależnie działającej jednostki organizacyjnej, której zostałaby powierzona działalność związana z hurtowym oferowaniem produktów dostępu. Jednostka ta miałaby obowiązek dostarczania produktów i usług dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej, w takich samych terminach, na tych samych warunkach – dotyczących między innymi poziomów cen i usług – oraz z użyciem tych samych systemów i procesów.

Użyty w tłumaczeniu art. 13a ust. 1 zwrot „niewydolność rynku” zastąpiono w projekcie przepisu wdrażającego zwrotem „zawodność rynku”. W angielskiej wersji dyrektywy występuje termin „market failure”, co zwykle się tłumaczy na język polski jako zawodność rynku. Zgodnie z definicją, zawodność rynku jest sytuacją, w której mechanizm rynkowy nie prowadzi do efektywnej (w sensie Pareta) alokacji zasobów.

Wskazuje się także w przepisie, że w projekcie decyzji przy określaniu charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, Prezes UKE bierze pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego, co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego prowadzonego zgodnie z art. 15 pkt 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Zgodnie z ust. 2 przepisu wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, w tym macierzystemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, oraz innym jednostkom organizacyjnym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w takich samych terminach i na takich samych warunkach, w tym dotyczących poziomów cen i usług, oraz przy użyciu tych samych systemów i procesów. W tym też celu projekt decyzji i sama późniejsza decyzja w sprawie rozdziału funkcjonalnego będą obejmować m.in. określenie zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Przez procedury operacyjne należy rozumieć obowiązujące u danego przedsiębiorcy zasady działania, w tym zasady obsługi klientów.

Art. 44c

Projektowany przepis stanowi implementację art. 13a ust. 4 dyrektywy o dostępie.

W przepisach wdrażających art. 13a ust. 4 dyrektywy o dostępie nie powinno się wskazywać terminu, w jakim Prezes UKE ma obowiązek przeprowadzić analizę różnych rynków związanych z dostępem do użytkowników końcowych. Takie rozwiązanie wynika wprost z treści dyrektywy, bowiem omawiany przepis nie wymaga wskazania takiego terminu. Zgodnie z art. 13a ust. 4 dyrektywy o dostępie po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie proponowanego środka zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy o dostępie, krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 16 dyrektywy (dyrektywy ramowej). Na podstawie swojej oceny krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z art. 6 i 7 dyrektywy (dyrektywy ramowej). Natomiast art. 13b ust. 2 dyrektywy o dostępie stanowi, iż krajowy organ regulacyjny ocenia wpływ planowanej transakcji na istniejące obowiązki regulacyjne wynikające z dyrektywy (dyrektywy ramowej). W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 16 dyrektywy (dyrektywy ramowej).

Wydaje się zatem, że termin ten nie powinien być określany na poziomie ustawowym, lecz kwestia ta powinna być pozostawiona do decyzji samego organu regulacyjnego. Zgodnie bowiem z wytycznymi BEREC – organ regulacyjny powinien przeprowadzić taką analizę w rozsądnym terminie.

Ponadto użyty w art. 13a ust. 4 dyrektywy o dostępie termin „sieć dostępu” powinien być wdrożony przez dodanie w art. 2 definicji „sieci dostępu”.

Art. 44d

Przepis ten stanowi implementację art. 13a ust. 5 dyrektywy o dostępie.

W odniesieniu do przepisu art. 13a ust. 5 dyrektywy o dostępie należy wskazać, że sam fakt nałożenia na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku podziału funkcjonalnego nie oznacza, że poza tym obowiązkiem oraz obowiązkami, o których mowa w art. 34, art. 36 – 40, art. 42 i art. 44 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, Prezes UKE nie może nałożyć na tego przedsiębiorcę również innych obowiązków regulacyjnych.

Art. 44e

Nowo projektowany art. 44e ustawy – Prawo telekomunikacyjne wprowadza w stosunku do osoby lub osób kierujących wydzieloną jednostką organizacyjną zakaz świadczenia pracy, wykonywania innych zajęć u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego lub w innej wydzielonej jednostce tego przedsiębiorcy, w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej, a także zakaz pełnienia funkcji w organach lub pełnienia funkcji doradczych na rzecz tych podmiotów.

Art. 44f

Prezes UKE w decyzji o nałożeniu obowiązku rozdziału funkcjonalnego będzie określał m.in. status prawny wydzielonej jednostki. Przepis ust. 1 wskazuje, że w przypadku gdy formą wydzielonej jednostki nie jest odrębna osoba prawna (mowa tu o spółce kapitałowej), stosuje się do takiego podmiotu przepisy o oddziale.

Jednocześnie, zdaniem projektodawcy, najbardziej optymalną formą wydzielenia jednostki na gruncie prawa polskiego, spełniającą wymogi dyrektywy, jest oddział. Forma oddziału w pełni uwzględnia specyfikę instytucji separacji funkcjonalnej i potrzebę odrębności wyodrębnionej jednostki w stosunku do przedsiębiorcy, na którego jest nakładany przedmiotowy obowiązek. Art. 13a ust. 1 akapit 2 dyrektywy o dostępie stanowi, iż „Taka jednostka organizacyjna dostarcza produkty i usługi dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej”. W polskim systemie prawnym możliwe jest zatem jedynie zastosowanie w tym przypadku formy oddziału, zwłaszcza biorąc pod uwagę szczegółowe wymagania dyrektywy odnośnie do pracowników czy majątku tej jednostki.

Zgodnie z art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) przez oddział należy rozumieć wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywaną przez przedsiębiorcę poza siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności. Oddział rozumiany jest zatem przede wszystkim w sposób funkcjonalny i tym samym, ściśle rzecz biorąc, traktować go należy raczej jako część przedsiębiorstwa, niż dopatrywać się w nim cech przedsiębiorcy. W świetle prawa

polskiego oddział, co do zasady, nie ma zdolności prawnej ani zdolności do czynności prawnych³⁾.

Zgodnie z art. 38 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186, z późn. zm.), jeżeli przedsiębiorca posiada oddziały, w rejestrze przedsiębiorców obok danych dotyczących przedsiębiorcy powinny być ujawnione także siedziby i adresy jego oddziałów.

Przepisy odnoszące się do oddziału znajdują się w Kodeksie cywilnym:

- 1) art. 43⁶ – firma oddziału osoby prawnej zawiera pełną nazwę tej osoby oraz określenie „oddział” ze wskazaniem miejscowości, w której oddział ma siedzibę,
- 2) art. 109⁵ – prokurę można ograniczyć do zakresu spraw wpisanych do rejestru oddziału przedsiębiorstwa (prokura oddziałowa).

Art. 44f reguluje również kwestie z zakresu prawa pracy. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) pracodawcą jest jednostka organizacyjna, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. Możliwość uznania za pracodawcę oddziału spółki handlowej potwierdza orzecznictwo Sądu Najwyższego⁴⁾. Sąd Najwyższy stwierdził, że każda osoba prawna jest pracodawcą w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy, chyba że dla niektórych pracowników za pracodawcę należy uznać jednostkę organizacyjną stanowiącą jej część składową. Aby te jednostki będące częścią większej struktury mogły być uznane za pracodawcę, muszą spełniać dwa podstawowe warunki, uregulowane w przepisach wewnętrznych określających ich status, tj. wyodrębnienie finansowo-organizacyjne oraz samodzielne zatrudnianie pracowników. Możliwość ta wynika także z przepisu art. 241²⁸ § 1 Kodeksu pracy, zgodnie z którym układ zakładowy może obejmować więcej niż jednego pracodawcę, jeżeli pracodawcy ci wchodzi w skład tej samej osoby prawnej⁵⁾. Z uwagi na powyższe w art. 44f ust. 3 stwierdzono, iż „Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką.”

³⁾ A. Powałowski (red.), S. Koroluk, M. Pawełczyk, E. Przeszło, K. Trzciniński, E. Wieczorek, Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej. Komentarz, ABC, 2007 r.

⁴⁾ Wyrok z dnia 6 listopada 1991 r., I PRN 47/91.

⁵⁾ K. Jaśkowski, E. Maniewska, Komentarz bieżący do art. 3 kodeksu pracy, LEX/el. 2010 r.

Jednocześnie, w odniesieniu do zastosowanego zwrotu „nazwa handlowa”, należy zaznaczyć, iż intencją przepisu jest wprowadzenie, obok obowiązku posługiwania się firmą (co wynika z KSH) dodatkowo obowiązku używania nazwy (np. fantazyjnej) pozwalającej na odróżnienie wydzielonej jednostki w obrocie handlowym.

Art. 44g

Art. 44g implementuje art. 13b dyrektywy o dostępie regulujący tzw. dobrowolny podział przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo. Przepis ten stanowi, iż w przypadku gdy przedsiębiorca zintegrowany pionowo, którego pozycja na jednym bądź kilku rynkach odnośnych została uznana za znaczącą, ma zamiar przeniesienia środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębny podmiot lub zamiar ustanowienia oddzielnej jednostki organizacyjnej w celu dostarczania wszystkim dostawcom świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym swoim własnym jednostkom świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w pełni równoważnych produktów dostępu, ma obowiązek poinformowania o tym organ regulacyjny.

Przez nowo zawiązany podmiot należy rozumieć każdy podmiot niebędący odrębną osobą prawną mającą innego właściciela, między innymi wydzieloną jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 44b, lub jednostkę wydzieloną specjalnie w celu przeniesienia środków majątkowych lokalnej sieci dostępu.

Dyrektywa o dostępie w art. 13b ust. 3 wskazuje, że „prawnie lub operacyjnie wyodrębniona jednostka może podlegać każdemu z obowiązków określonych w art. 9 – 13 dyrektywy o dostępie w odniesieniu do określonych rynków, na których jej pozycję uznano za znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 3.”. Wobec powyższego zasadne jest podkreślenie w projektowanym ust. 5, że nowo powstała jednostka organizacyjna podlega takim samym regulacjom jak inne podmioty znajdujące się na rynku.

Wprowadzono do projektu termin 6 miesięcy na przeprowadzenie analizy przez Prezesa UKE. Termin 6 miesięcy ma charakter instrukcyjny. Przepis ten będzie przepisem szczególnym w stosunku do terminów załatwiania spraw określonych w art. 35 k.p.a. i będą miały do niego zastosowanie art. 36 i art. 37 k.p.a.

Łącza dzierżawione

Art. 47 oraz art. 22 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 2, art. 50 i art. 54 ust. 1 i 2

W związku ze skreśleniem w dyrektywie o usłudze powszechnej art. 18 dotyczącego łączy dzierżawionych należy uchylić art. 47 ustawy. Zgodnie z motywem 19 dyrektywy 2009/136/WE wymóg dotyczący zapewnienia minimalnego zestawu linii dzierżawionych na poziomie detalicznym, który był niezbędny do zapewnienia stałego stosowania przepisów ram regulacyjnych z 1998 r. w zakresie linii dzierżawionych, których udostępnianie nie było w wystarczającym stopniu konkurencyjne w czasie wejścia w życie ram regulacyjnych z 2002 r., nie jest już konieczny i powinien zostać uchylony.

W związku z proponowaną zmianą konieczne są wprowadzenie odpowiedniego przepisu przejściowego oraz zmiana tych przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne, które odwołują się do art. 47, tj. art. 22 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 2, art. 50 i art. 54 ust. 1 i 2.

Świadczenie usług użytkownikom końcowym

Art. 56 ust. 2

W art. 56 ust. 2 zastąpiono pojęcie „publiczna sieć telefoniczna” pojęciem „publiczna sieć telekomunikacyjna”. Zmiana ta wynika z wykreślenia definicji „publicznej sieci telefonicznej”.

Obecny przepis art. 56 ust. 2 przewiduje, iż umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, co do zasady, powinna zostać zawarta na piśmie. Przepisy te mają charakter ochronny i zapewniają abonentom przejrzystość i pewność kontraktowania. Ma to szczególne znaczenie dla osób starszych, wobec których nadal dochodzi do nadużyć podczas zawierania umów.

Mimo iż zastrzeżenie formy pisemnej dla usług telekomunikacyjnych jest rozwiązaniem dającym abonentom najlepsze zabezpieczenie przed takimi zjawiskami jak np. misseling⁶⁾, to należy stopniowo odchodzić od bezwzględnego obowiązku stosowania tej formy na rzecz stosowania opcjonalnego i wyraźnego dopuszczenia

⁶⁾ Misseling – zła sprzedaż, występuje w sytuacji, kiedy sprzedawca w procesie sprzedaży nierzetelnie prowadzi transakcję, nie udziela pełnych informacji, co prowadzi do tego, że klient kupuje towar, ale jak odkrywa jego funkcjonalności, okazuje się, że nie jest to, to czego się spodziewał.

formy elektronicznej. Odpowiadając na potrzeby ogromnej rzeszy młodych użytkowników oraz realizując postulaty zgłaszane przez środowisko przedsiębiorców telekomunikacyjnych (tzw. czarna lista barier wpływających na rozwój sektora telekomunikacyjnego, opracowana przez Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”), należy wyraźnie wskazać, że funkcjonują już w chwili obecnej rozwiązania zwiększające elastyczność oraz szybkość zawierania umów oraz dokonywania zmian w treści umowy. W związku z tym proponuje się wprowadzenie możliwości zawierania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w formie elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Do dostawcy usług należy wybór oferowanych użytkownikom końcowym form zawierania umów.

Art. 56 ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia

Zachodzi potrzeba wprowadzenia do ustawy – Prawo telekomunikacyjne regulacji prawnych w sposób wyraźny zastrzegających, iż umowy, regulaminy oraz cenniki świadczenia usług telekomunikacyjnych muszą być formułowane w jasnej, zrozumiałej i dostępnej formie. Potrzeba wprowadzenia przedmiotowych regulacji wynika z konieczności implementowania do krajowego porządku prawnego zmian w treści art. 20 dyrektywy o usłudze powszechnej, który w nowym brzmieniu stanowi, iż „umowa powinna w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać co najmniej: (...)”. Uzupełnienie art. 20 dyrektywy 2002/22/WE o wymóg formułowania umowy (regulaminu i cennika świadczenia usług) w sposób jasny, zrozumiały i dostępny ma na celu podniesienie realnego poziomu ochrony osób zamierzających zawrzeć z dostawcą usług umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jest to zmiana istotna, biorąc pod uwagę, iż przedmiotowy art. 20 w wersji przed zmianami nie stawiał żadnych wymogów odnoszących się do transparentności wzorca umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wymóg jasności, zrozumiałości i łatwej dostępności powinien odnosić się również do regulaminów oraz cenników usług, stosowanych zarówno do zawierania umów w formie pisemnej i elektronicznej, jak i do zawierania umów przez dokonanie czynności faktycznych, obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telefonicznej.

Uzupełnienie ustawy – Prawo telekomunikacyjne o powyższe wymogi w żadnym przypadku nie oznacza, iż obecnie porządek prawny dopuszcza możliwość

formułowania wzorców umowy w sposób niejasny, niezrozumiały i w trudno dostępnej formie. W chwili obecnej Kodeks cywilny przewiduje ogólną dla wszystkich stosunków cywilnoprawnych (a tym samym mającą zastosowanie również na gruncie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych) zasadę, iż wzorzec umowy powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Niemniej jednak dodanie do ustawy – Prawo telekomunikacyjne wyraźnego wymogu formułowania umów, regulaminów i cenników w sposób jasny, zrozumiały i w przystępnej formie będzie spełniało dodatkową funkcję gwarancyjną, pozwalając również na stosowanie przez właściwe organy sankcji prawno-administracyjnych za naruszenie tego obowiązku. Wprowadzenie proponowanej regulacji zabezpieczy również Rzeczpospolitą Polską przed ewentualnymi zarzutami niepełnej lub nieprawidłowej implementacji przepisów pakietu łączności elektronicznej.

Potrzeba wprowadzenia omawianych rozwiązań wynika również z doświadczeń gromadzonych przez organy administracji publicznej, z których wynika, iż jednym z podstawowych problemów, z jakimi borykają się odbiorcy usług telekomunikacyjnych w Polsce, jest problem niskiej transparentności stosowanych w obrocie wzorców umowy. Zastrzeżenia co do wzorców umowy wykorzystywanych do zawierania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych budzi niejednokrotnie zarówno forma, w jakiej wzorzec przedkładany jest potencjalnemu abonentowi (nieczytelny układ graficzny tekstu, mała czcionka, liczne wyjątki, odesłania i tzw. „gwiazdki”), jak i jego treść (niezrozumiała terminologia, nieprecyzyjne, ocenne pojęcia umożliwiające ich swobodną interpretację przez przedsiębiorcę). Powyższe nieprawidłowości występujące w wielu wzorach umowy, regulaminach i cennikach usług telekomunikacyjnych są czynnikami zniechęcającymi abonentów do zapoznawania się z powyższymi dokumentami, stanowiącymi integralną część umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powyższe sprawia, iż zachwiana zostaje równowaga kontraktowa stron, a abonent, również ten uważny i świadomy, nie może być pewien swoich praw i obowiązków wynikających z zawartej umowy. Brak transparentności wzorców umowy jest zjawiskiem wysoce niekorzystnym z punktu widzenia praw i interesów wszystkich odbiorców usług, w szczególności biorąc pod uwagę masowość obrotu w sektorze usług telekomunikacyjnych i powszechnie stosowany model umowy adhezyjnej.

Przykładem nieprawidłowości w zakresie sposobu formułowania regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych są działania jednego z dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych uznane na mocy decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezesa UOKiK”) nr RPZ 29/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów. W przedmiotowej decyzji Prezes UOKiK uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania polegające na dostarczaniu konsumentom regulaminu świadczenia usług w nieczytelnej formie graficznej, tj. sporządzonej bardzo małą czcionką o kolorze niebieskim, a przez to utrudniającą percepcję jego treści przez konsumentów. W toku postępowania administracyjnego ustalono, że dostawca usług doręczył abonentom nowe regulaminy świadczenia usług telekomunikacyjnych, sporządzone na jednej stronie formatu A4, w układzie 3 kolumn, klasyczną czcionką w kolorze niebieskim, o rozmiarze w przybliżeniu 5 punktów skali przyjętej w programie typu Word, minuskułami, drukiem bezszeryfowym. Do Prezesa UOKiK wpływały liczne skargi konsumentów, w których skarżący podnosili, że zapoznanie się z treścią przedmiotowych dokumentów jest niemożliwe, nawet dla osoby bez wad wzroku, z uwagi na zastosowanie przez dostawcę usług zbyt małej czcionki.

Uzupełnienie ustawy – Prawo telekomunikacyjne o wymóg formułowania umowy (w tym regulaminu i cennika usług) w jasnej, zrozumiałej i dostępnej formie przyczyni się do zwiększenia przejrzystości i przystępności wzorców umowy (wzorów umowy, regulaminów i cenników) wykorzystywanych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do zawierania z abonentami umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, gwarantując jednocześnie pełną – w zakresie wymogów dotyczących umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych – implementację do krajowego porządku prawnego regulacji europejskiego pakietu telekomunikacyjnego.

Zmiany są wprowadzane w części punktów art. 56 ust. 3, jednak ze względów przejrzystości w projekcie jest wskazywane nowe brzmienie całego ust. 3. Poniżej zostaną szczegółowo uzasadnione te punkty, które ulegają merytorycznej zmianie w stosunku do obecnego brzmienia przepisu art. 56 ust. 3.

Art. 56 ust. 3 pkt 2, 4, 7, 9 – 12, 14 i 18 – 21, obecny pkt 12 oraz ust. 5

Propozycja zmian w art. 56 ust. 3 ma na celu uzupełnienie katalogu obligatoryjnych elementów umowy (przy czym te nowe obligatoryjne elementy umowy będą mogły

znaleźć się finalnie w regulaminie świadczenia usług – ust. 5) zgodnie z wyliczeniem wskazanym w art. 20 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Zmiana pkt 2 polega na doprecyzowaniu, iż nie chodzi o rodzaj świadczonych usług, a o usługi, które są przedmiotem umowy, za które abonent ponosi opłatę. W konsekwencji tej zmiany zrezygnowano z dotychczasowego brzmienia pkt 9. Przepis proponowanego pkt 2 obejmie zatem swoim zakresem dotychczasowy pkt 2 oraz 9.

Odnosnie do pkt 4 należy wskazać, iż przez okres trwania umowy promocyjnej rozumie się cały okres trwania umowy, z którego wynikają warunki promocyjne, a nie tylko okres samych warunków promocyjnych, jednakże w umowie powinno być wskazane, w jakim okresie trwania umowy obowiązują warunki promocyjne.

W zakresie pkt 7 wskazującego jako obligatoryjny element umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych sposoby dokonywania płatności, uznać należy, że wymóg ten zostanie spełniony przez zamieszczenie informacji o możliwości dokonywania płatności w formie gotówkowej i bezgotówkowej.

Zmieniany jest pkt 9 (dotychczasowy 8) tak, iż wskazuje się, że umowa powinna określać m.in. warunki jej rozwiązania. W związku z tym uchylić należy obecny pkt 12 jako dublujący treść pkt 9.

W odniesieniu do pkt 10 wyjaśnić należy, iż art. 20 ust. 2 pkt 2 tiret 6 dyrektywy o usłudze powszechnej nakazuje umieścić w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych także informację o ograniczeniach w zakresie korzystania z urządzeń końcowych, np. takich jak blokada SIM. W związku z powyższym wyjaśnić należy, iż zarówno przepis dyrektywy, jak i korespondujący przepis art. 56 ust. 3 pkt 10 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dotyczą wszelkich stosowanych przez dostawcę usług ograniczeń w udostępnianych telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych.

W odniesieniu do pkt 11 lit. b wyjaśnić należy, że przepis nakazuje zawarcie w umowie informacji dotyczących możliwości przetwarzania informacji o lokalizacji urządzenia końcowego, niezależnie od celu takiego przetwarzania. Dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego jest wykonywane połączenie, są gromadzone przez dostawcę usług za zgodą abonenta wyrażoną na rzecz dostawcy usług albo bez zgody abonenta w zakresie wynikającym z obowiązujących przepisów prawa.

Przepis pkt 11 lit. d należy rozumieć w taki sposób, że obowiązek wskazania ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji może polegać na wskazaniu ograniczeń możliwości technicznych urządzeń bądź zasięgu sieci danego dostawcy usług.

W odniesieniu do pkt 11 lit. e wyjaśnić należy, iż dyrektywa wskazuje na obowiązek zawarcia w umowie informacji o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług. W takiej sytuacji uznać należy, iż w umowie powinny znaleźć się informacje na temat wprowadzenia w ramach organizacji przedsiębiorstwa operatora takich procedur. Jednocześnie szczegółowe informacje w zakresie niestanowiącym tajemnicy przedsiębiorstwa, dotyczące każdej ze stosowanych procedur, powinny być dostępne dla abonentów.

W odniesieniu do pkt 11 lit. f wyjaśnić należy, że dostawca usług powinien podać abonentowi wszystkie informacje na temat możliwości podejmowania określonych czynności, aby abonent miał pełną wiedzę na temat warunków umowy i konsekwencji ewentualnie podejmowanych przez abonenta działań. Przepis należy zatem rozumieć w taki sposób, że dostawca usług informuje o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług, tak jak to jest określone w przepisie art. 175 i następujących.

Dotychczasową treść pkt 12 (obecny pkt 10) należało uzupełnić w taki sposób, aby w ramach danych dotyczących jakości usług ich dostawca przekazywał również informacje na temat minimalnych oferowanych poziomów jakości usług oraz inne parametry jakości usług określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a.

Treść pkt 14 (obecny pkt 11) należało uzupełnić o wskazanie informacji o podmiotach świadczących usługi serwisowe oraz na temat sposobu kontaktowania się z tymi podmiotami.

Należy wskazać, iż w zakresie pkt 19 chodzi o każdy spis abonentów, w którym dane abonenta mogą się znaleźć (art. 66 i art. 103 ustawy – Prawo telekomunikacyjne). Jednocześnie doprecyzowano, iż zasady umieszczenia danych abonenta w spisie dotyczą wyłącznie przypadku, gdy umowa dotyczy usług głosowych.

W odniesieniu do pkt 20 wyjaśnić należy, iż czytać go należy razem z przepisem art. 175e, zgodnie z którym przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany jest do publikacji informacji na temat podstawowych zasad bezpieczeństwa w związku z korzystaniem z usług telekomunikacyjnych.

Zgodnie z pkt 21 dostawca usług będzie również obowiązany do zawarcia w umowie informacji odnośnie do wszelkich opłat należnych w momencie rozwiązania umowy,

w tym o zwrocie kosztów telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Użyty w przepisie zwrot „w tym zwrot kosztów telekomunikacyjnych urządzeń końcowych” nie dotyczy wyłącznie nabycia, a więc nie użyto tu takiego zwrotu. Jednocześnie należy wskazać, iż pojęcie „nabycie” nie jest również użyte w dyrektywie o usłudze powszechnej.

Art. 56 ust. 3 pkt 13

Proponuje się, aby w umowie znalazły się również informacje o sposobach, jakimi dostawca usług może informować abonenta o wyczerpaniu pakietu na transmisję danych w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu wybranego pakietu.

Art. 56 ust. 4

W przedmiotowym przepisie zastąpiono pojęcie „publiczna sieć telefoniczna” pojęciem „publiczna sieć telekomunikacyjna”. Zmiana wiąże się z wykreśleniem w dyrektywach definicji publicznej sieci telefonicznej.

Art. 56 ust. 4a i 4b

W związku z potrzebą implementacji art. 30 ust. 5 dyrektywy o usłudze powszechnej dodaje się w kolejnych ustępach (4a i 4b) regulacje przewidujące, iż w przypadku konsumenta określony w umowie początkowy okres obowiązywania umowy z dostawcą zawieranej na czas określony nie może przekraczać 24 miesięcy, a także, iż dostawca usług zapewnia użytkownikowi⁷⁾ możliwość zawarcia takiej umowy również na okres nieprzekraczający 12 miesięcy. Należy jednocześnie zauważyć, iż zgodnie z brzmieniem art. 56 ust. 3 pkt 9, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych powinna określać w szczególności warunki przedłużania i rozwiązywania umowy.

Art. 56 ust. 6 – 6b

Dostawca usług może umożliwić abonentowi, będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej, zmianę warunków umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i pkt 4 – 7, za pomocą środków porozumiewania się na odległość,

⁷⁾ Dyrektywa o usłudze powszechnej w tym przypadku, tj. art. 30 zdanie drugie, posługuje się definicją użytkownika, nie zaś konsumenta, jak w przypadku zdania pierwszego ww. jednostki redakcyjnej.

w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej lub faksu. Katalog takich środków określa art. 6 i nast. ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.). Konieczne jest dokonanie zmiany również w art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne w zakresie potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w formie pisemnej. Jednocześnie osobom, które nie korzystają z komputera, należy pozostawić wybór, czy chcą skorzystać z tradycyjnej, obowiązującej formy aneksowania umów w formie pisemnej. Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisów, dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Potwierdzenie to, zgodnie z ust. 6a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Natomiast, zgodnie z ust. 6b, w przypadku braku możliwości dostarczenia potwierdzenia w ww. sposób lub na żądanie abonenta dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza potwierdzenia w formie pisemnej.

Przepis art. 56 ust. 6 przewiduje rozwiązanie analogiczne do przepisu art. 7 wspomnianej wyżej ustawy z dnia 2 marca 2000 r., zgodnie z którym konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni.

Powyższe zmiany wpisują się w koncepcję tzw. „Green ICT”, wspieraną m.in. przez Komisję Europejską⁸⁾, a oznaczającą gospodarkę niskoemisyjną, efektywne wykorzystanie zasobów środowiska, ograniczenie zmian klimatycznych, ochronę środowiska, redukcję zużycia energii oraz zasobów naturalnych, a przede wszystkim zwiększenie świadomości społecznej na temat wpływu gospodarki na środowisko naturalne. W zakresie szeroko rozumianej telekomunikacji, w kontekście Green ICT, zauważa się, iż technologie informacyjne mają kluczowe znaczenie dla powstrzymania zmian klimatycznych na świecie. W dniu 5 października 2009 r., podczas otwarcia

⁸⁾ <http://www.euractiv.com/en/infosociety/commission-unveils-plans-green-ict/article-178001>
<http://www.businessgreen.com/vnUNET/news/2238485/ec-announces-increased-ict>

konferencji Telecom World w Genewie, Ban Ki-moon, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zaapelował do uczestników konferencji o kreatywne podejście w wykorzystaniu telekomunikacji do stworzenia bardziej zielonej gospodarki⁹⁾. Właśnie przejście z formy papierowej na formę elektroniczną zapewnia nie tylko szybszą i łatwiejszą komunikację, ale również przyczynia się do ochrony środowiska naturalnego (niższe zużycie papieru, tonera, energii itd.).

Niezależnie od powyższego, przepis został uzupełniony również o doprecyzowanie, iż dostawca usług obowiązany jest utrwalić i przechowywać oświadczenie abonenta do końca okresu, na jaki zmieniona umowa została zawarta, i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. Doprecyzowano również, że w przypadku gdy oświadczenie złożone zostało w trakcie połączenia telefonicznego, obowiązkowi utrwalenia i przechowywania podlegać będzie cała rozmowa telefoniczna. W konsekwencji abonent uzyska prawo do dostępu i weryfikacji złożonych w ten sposób oświadczeń woli i dokonania zmiany warunków umowy w ramach procedury reklamacyjnej.

Art. 57 ust. 6

Istnieje potrzeba doprecyzowania zasad występowania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych wobec abonenta z roszczeniem z tytułu zwrotu równowartości ulgi w sytuacji rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed upływem terminu, na jaki została ona zawarta (art. 57 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne). Potrzeba ta wynika ze zidentyfikowanego obciążania konsumentów równowartością ulgi w rozumieniu art. 57 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, w sytuacji gdy po zawarciu przez konsumenta umowy z dostawcą nie dochodzi do rozpoczęcia świadczenia usług w wyniku: i) odstąpienia konsumenta od umowy zawartej poza lokalem lub na odległość; ii) wycofania przez konsumenta zamówienia dotyczącego zmiany dostawcy usługi w ramach usługi hurtowego dostępu do sieci (WLR); iii) wypowiedzenia przez konsumenta umowy przed określonym w niej terminem rozpoczęcia świadczenia usług.

Należy podkreślić, że przeważająca praktyka przedsiębiorców działających na rynku usług telekomunikacyjnych polega na występowaniu z żądaniem do konsumenta zwrotu równowartości przyznanej ulgi dopiero po rozpoczęciu świadczenia usług, tj. dopiero,

⁹⁾ http://www.telecoms-mag.com/article.asp?HH_ID=AR_5706

gdy ulga została konsumentowi realnie przyznana, czyli rozpoczął on korzystanie z usług na zasadach promocyjnych („ulgowych”).

W świetle ww. przypadków postępowania niektórych dostawców usług telekomunikacyjnych okazuje się, że interpretacja pojęcia „przyznanej ulgi” może mieć miejsce przez pryzmat formalnego zagwarantowania ulgi w umowie, niezależnie od okoliczności rozpoczęcia korzystania przez konsumenta z usług na zasadach promocyjnych („ulgowych”) w ramach takiej umowy. Przedmiotowe podejście prowadzi do tego, że w razie rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług dochodzi do sytuacji, w której usługa nie jest świadczona, natomiast dostawca usług występuje wobec konsumenta z roszczeniem o zwrot równowartości ulgi za cały okres, na jaki umowa została pierwotnie zawarta (np. 2 lata). W ten sposób dostawca usług, nie rozpoczynając świadczenia konsumentowi usług na zasadach promocyjnych („ulgowych”), obciąża bezpodstawnie konsumenta nieraz bardzo wysokimi opłatami z tytułu ulg, z których konsument, rozwiązując umowę, w ogóle nie skorzystał. W związku z powyższym proponuje się odpowiednie doprecyzowanie brzmienia art. 57 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 59 ust. 1

Zmiana wynika z konieczności uwzględnienia zmiany numeracji przywoływanego w tym przepisie art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz zmian w zakresie wymaganej formy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Art. 59 ust. 2 oraz art. 60a ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 4

Zmiana jest konsekwencją dodania w art. 56 formy elektronicznej jako drugiej, obok formy pisemnej, formy zawierania bądź zmiany umowy.

Art. 59 ust. 3

Zmiana zmierza do zmniejszenia obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych i polega na rezygnacji z obowiązku przedkładania Prezesowi UKE regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych każdorazowo w przypadku dokonania w nim

zmian na rzecz ograniczenia tego obowiązku do przedstawiania regulaminu wyłącznie na żądanie Prezesa UKE.

Art. 60

W związku z rozszerzeniem w dyrektywie katalogu informacji, jakie mają być dostępne dla abonenta w momencie zawarcia umowy, niezbędne jest ich uzupełnienie w przypadku regulaminu niewymagającego zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza. Katalog został rozszerzony analogicznie do zmian poczynionych w ramach art. 56 ust. 3. Zmiany są wprowadzane w części punktów w art. 60, jednak ze względów przejrzystości w projekcie jest wskazywane nowe brzmienie całego przepisu.

Art. 60a ust. 2, art. 61 ust. 6 oraz art. 61a ust. 1 pkt 3

Przepis art. 60a ust. 2 został wprowadzony do ustawy – Prawo telekomunikacyjne nowelizacją z dnia 24 kwietnia 2009 r. Stanowi on implementację art. 20 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE, zgodnie z którym abonenci mają prawo wycofać się z zawartych wcześniej umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych bez ponoszenia konsekwencji finansowych, w sytuacji gdy przedsiębiorstwo świadczące sieci lub usługi łączności elektronicznej powiadomi ich o zamiarze zmiany warunków umowy. W dotychczasowym brzmieniu art. 60a ust. 2 wśród niedopuszczalnych w tym przypadku konsekwencji finansowych wymieniał „roszczenia odszkodowawcze”, jednakże z uwagi na fakt, iż przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne w żadnej sytuacji nie dają dostawcom publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podstawy do roszczeń odszkodowawczych, powyższy zwrot został usunięty. Ustawa – Prawo telekomunikacyjne przewiduje jedynie prawo żądania zwrotu ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, a zatem zasadne jest odwołanie się w przepisach art. 60a ust. 2, art. 61 ust. 6 i art. 61a ust. 1 pkt 3 jedynie do ww. ulgi.

Art. 60a ust. 3

Zmiana polega na dodaniu na końcu wyrazów „a także z decyzji Prezesa UKE, wydanej na podstawie art. 63 ust. 2a”. Decyzja ta bowiem w zakresie kształtowania treści wzorców umownych będzie miała taki sam skutek jak zmiana prawa.

Art. 62

Przepis art. 62 należy uzupełnić o kwestie dotyczące sposobów ochrony bezpieczeństwa oraz wskazać stosownie do art. 21 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej, iż Prezes UKE jest uprawniony do publikowania porównywalnych informacji, pozwalających na niezależną ocenę kosztów różnych usług telekomunikacyjnych, w szczególności za pomocą narzędzi interaktywnych lub podobnych instrumentów. W celu umożliwienia Prezesowi UKE realizacji ww. zadań należy upoważnić go do żądania od przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane (art. 21 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej) oraz do zobowiązania przedsiębiorców telekomunikacyjnych do publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1 (art. 21 ust. 4 dyrektywy o usłudze powszechnej). Jednocześnie wskazano, iż przedsiębiorca będzie mógł zastrzec publikację części informacji zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Prezes UKE będzie mógł nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek publikowania ww. informacji na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta.

W przedmiotowym przepisie zastąpiono również pojęcie „publiczna sieć telefoniczna” pojęciem „publiczna sieć telekomunikacyjna”. Zmiana ta wynika z wykreślenia definicji „publicznej sieci telekomunikacyjnej” z dyrektywy ramowej oraz ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 62a

Dodanie tego przepisu ma na celu zabezpieczenie interesu użytkowników końcowych przed obniżaniem poziomu świadczonych usług przez dostawców usług dostępu do sieci Internet, a polegającym w szczególności na zaniżaniu rzeczywistej prędkości transmisji danych w stosunku do określonej w umowie lub regulaminie. W tym celu nałożono na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego podającego do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych lub określającego w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, prędkość transmisji danych, obowiązek poinformowania Prezesa UKE o stosowanej przez niego metodzie, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych. Jednocześnie przyznano Prezesowi UKE

uprawnienie do zgłoszenia sprzeciwu co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym zapewnienia przejrzystych informacji o parametrach jakościowych przedmiotu umowy lub rzetelnego pomiaru. Sprzeciw ten będzie zgłaszany w formie decyzji, w której Prezes UKE będzie jednocześnie zobowiązywał przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do stosowania określonej metody.

Jednocześnie celowe jest umożliwienie Prezesowi UKE przeprowadzania badania, czy rzeczywista prędkość transferu danych u użytkownika końcowego nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu.

Art. 63

W związku z faktem, iż art. 20 dyrektywy o usłudze powszechnej nadaje krajowym organom regulacyjnym uprawnienia do:

- 1) określenia, między innymi, wymiernih wskaźników jakości usług oraz treści, formy i sposobu podawania informacji przeznaczonych do opublikowania, w tym ewentualnych mechanizmów certyfikacji jakości, oraz
- 2) nałożenia na przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności minimalnych wymogów w zakresie jakości usług, aby zapobiec pogorszeniu się jakości usług, blokowaniu dostępu do sieci oraz utrudnianiu lub spowolnieniu ruchu w sieciach

– konieczna jest odpowiednia modyfikacja treści przepisu art. 63 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Uprawnienie do określenia wymiernih wskaźników jakości usług oraz treści, formy i sposobu podawania informacji przeznaczonych do opublikowania (o których mowa w pkt 1) ze względu na uwarunkowania konstytucyjne może być realizowane – w drodze rozporządzenia – wyłącznie przez ministra właściwego do spraw łączności. W chwili obecnej podstawę wydania takiego aktu stanowi treść art. 63 ust. 3. Zgodnie z treścią art. 22 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej przy określeniu wymiernih wskaźników jakości usług można stosować wskaźniki, definicje i metody pomiaru określone w załączniku III dyrektywy o usłudze powszechnej. W szczególności są to parametry czasu realizacji przyłączenia oraz liczby usterek na linię dostępu.

Drugie z ww. uprawnień, jakie dyrektywa o usłudze powszechnej nadaje krajowym organom regulacyjnym, zgodnie z nowo projektowanym art. 63 ust. 2a, będzie realizowane przez Prezesa UKE, w drodze indywidualnych decyzji administracyjnych. W ten sposób zaimplementowane zostanie postanowienie art. 22 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej.

W celu implementacji art. 22 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej Prezes UKE, przed ustanowieniem ww. indywidualnych wymogów, będzie również udostępniał BEREC i Komisji Europejskiej projekt decyzji wraz z uzasadnieniem. Podejmując decyzję, Prezes UKE uwzględni w jak największym stopniu opinie i zalecenia Komisji.

Projektodawca, określając przesłanki wydania decyzji w art. 63 ust. 2a, kierował się przyjętą przez BEREC w Raplocie „Ramy regulacyjne jakości usług w kontekście neutralności sieci” opublikowanym w dniu 8 grudnia 2011 r. definicją „neutralności sieci”. Raport ten, odnoszący się do wdrożenia i wykonywania postanowień art. 22 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej, wyjaśnia, że dyspozycja tego przepisu nie może być stosowana w oderwaniu od zagadnienia neutralności sieci. W związku z powyższym sam Raport stanowi rekomendację dla krajowych organów regulacyjnych, w jaki sposób stosować przepis dyrektywy z zachowaniem neutralności sieci. Należy jednocześnie zaznaczyć, iż przesłanka „neutralności sieci” wynika z przepisu art. 8 ust. 4 lit. g znowelizowanej dyrektywy ramowej.

Art. 63 ust. 3

W przepisie, w celu zapewnienia zgodności z art. 22 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej, należy wyrazy „wymagania dotyczące jakości poszczególnych usług” zastąpić wyrazami „wskaźniki dotyczące jakości usług”.

Art. 63a

Na dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych świadczącego usługę dostępu do sieci Internet w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej nakłada się obowiązek oferowania pakietów transmisji danych i natychmiastowego informowania abonenta o przekroczeniu limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu. Regulacja ma charakter prokonsumencki.

Art. 68

Zmiana nakładająca na dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych obowiązek zapewnienia użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, możliwości uzyskania połączenia z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych tańszych taryf, jeżeli takie są dostępne, wynika z potrzeby implementacji części A lit. f załącznika I do dyrektywy o usłudze powszechnej.

Art. 70 i art. 71 ust. 1

Przepis art. 70 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wymaga zmiany polegającej na zastąpieniu istniejącego określenia dostawcy usług („zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej lub użytkownik końcowy usługi przedpłaconej”) sformułowaniem dotyczącym przydzielenia abonentowi numeru z planu numeracji krajowej w ramach umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podobnej zmiany wymaga treść art. 71 ust. 1.

Konieczne jest jednocześnie doprecyzowanie, że wymiana informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, w celu zapewnienia szybkiej wymiany informacji między usługodawcami oraz zapewnienia realizacji wniosków bez zbędnej zwłoki, odbywa się za pomocą Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych (dalej „PLI CBD”) (dodany ust. 2a), a baza danych prowadzona przez Prezesa UKE jest częścią tego systemu (zmiana w ust. 4). Dotychczas ustawa – Prawo telekomunikacyjne nie dotykała kwestii inicjacji procedury przeniesienia numeru, pozostawiając ją regulacjom rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie warunków korzystania z uprawnień w publicznych sieciach telefonicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 1670).

Jednocześnie wprowadza się zmianę polegającą na zastąpieniu pojęcia „sieci telefonicznej” pojęciem „sieci telekomunikacyjnej”. Jak już powyżej wskazano, zmiana podyktowana jest wykreśleniem definicji sieci telefonicznej z dyrektywy ramowej.

Niezależnie od powyższego w art. 70 dodaje się wyrazy „wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej”.

Art. 71b

Zasadnicza zmiana, w celu wyeliminowania wątpliwości pojawiających się na rynku, a dotyczących możliwości przeniesienia numeru również w sytuacji, o której mowa w art. 70, sprowadza się do doprecyzowania, iż uprawnienie dotyczy przepisu art. 71.

W związku ze zmianą przepisów dyrektywy o usłudze powszechnej dotyczącej przenośności numerów zachodzi konieczność wprowadzenia przepisu określającego maksymalny termin na przeniesienie numeru (1 dzień roboczy, o ile abonent nie wskaże innego terminu na przeniesienie numeru) oraz sposób określania i wypłaty odszkodowania z tytułu opóźnień lub przeniesienia numeru wbrew woli abonenta.

Odszkodowanie w przypadku niedotrzymania terminu na przeniesienie numeru przysługuje abonentowi od dotychczasowego dostawcy. Zgodnie z ust. 2, w przypadku, gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy usług, przysługuje mu zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło na skutek nieterminowego przekazania odpowiedniej informacji przez nowego dostawcę usług, dotychczasowy dostawca może domagać się zwrotu wypłaconego odszkodowania lub jego części od nowego dostawcy usług. W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie do ustawy odpowiedniego przepisu art. 71b, regulującego wskazane kwestie.

Biorąc pod uwagę fakt, że w telefonii stacjonarnej dla możliwości przeniesienia numeru konieczne jest zapewnienie wsparcia ze strony PLI CBD, w przypadku gdy ta baza nie będzie miała pełnej funkcjonalności w chwili wejścia w życie przepisów ustawy, konieczne będzie wprowadzenie przepisu przejściowego, na wzór przepisu zamieszczonego obecnie w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 73.

Należy również wskazać, iż przy wprowadzaniu obowiązku korzystania z systemu PLI CBD dla zapewnienia przenośności numerów konieczne jest określenie postępowania w przypadku awarii lub braku możliwości realizacji przeniesienia numerów z przyczyn leżących po stronie PLI CBD.

W związku z tym Prezes UKE nie będzie miał podstaw do wymagania realizacji obowiązku, w przypadku gdy niedotrzymanie terminów określonych w ustawie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie bazy danych. W tym przypadku znajdzie również zastosowanie powyższy przepis ust. 2 dotyczący odszkodowania, tak aby umożliwić uzyskanie przez abonenta odszkodowania, w przypadku gdy brak

możliwości realizacji przeniesienia numerów wynikać będzie z przyczyn leżących w całości lub w części po stronie systemu PLI CBD.

Niezależnie od powyższego należy zaznaczyć, iż wyjaśnianie okoliczności opóźnień lub niemożliwości przeniesienia numeru nie będzie leżeć po stronie abonenta, w związku z czym wykonanie obowiązków określonych w ust. 4 również leży po stronie dostawców usług. Norma adresowana jest bezpośrednio do przedsiębiorcy i określa obowiązek wypłaty stosownego odszkodowania, w przypadku gdy wina leży po stronie przedsiębiorcy. Nad prawidłowym wykonywaniem przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków przewidzianych ustawą czuwa Prezes UKE, który dysponuje narzędziami umożliwiającymi weryfikację przyczyn opóźnień lub technicznej niemożliwości.

W odniesieniu do art. 71b ust. 3 należy wyjaśnić, iż przepis nie dopuszcza możliwości przeniesienia numeru abonenta wbrew jego woli, natomiast faktem jest, że takie przypadki na rynku telekomunikacyjnym mają miejsce. Przepis ma charakter prewencyjny i sankcjonuje określone w nim działania.

Art. 74 ust. 1

Zmiana przepisu polega na zamianie wyrazu „telefonicznej” na wyraz „telekomunikacyjnej”. Zmiana wiąże się z wykreśleniem w dyrektywach definicji publicznej sieci telefonicznej. Ponadto, zgodnie z brzmieniem art. 30 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej: „Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy abonenci posiadający numery należące do krajowego planu numeracji telefonicznej mogli na swój wniosek zachować dotychczasowy numer lub dotychczasowe numery niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo świadczy usługę”.

W związku z tym powinno być określone, iż obowiązek zapewnienia realizacji uprawnień abonenta zostanie nałożony na dostawcę usług telekomunikacyjnych będącego stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych i operatora umożliwiającego odbieranie połączeń za pomocą tego numeru.

Art. 106 ust. 2

Przepis wymaga doprecyzowania z uwagi na występujące problemy z jego stosowaniem. Część dostawców odczytuje bowiem dyspozycję z art. 106 ust. 2 w ten

sposób, że w ciągu 30 dni ma się zakończyć wewnętrzna procedura „rozpatrywania” reklamacji, a odpowiedź może zostać abonentowi wysłana i doręczona w bliżej nieokreślonym terminie późniejszym. Zgodnie z nowelizowanym ust. 2, jeżeli reklamacja usługi telekomunikacyjnej nie zostanie rozpatrzona w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że ta reklamacja została uwzględniona. Przepis doprecyzowuje również, że przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed jego upływem przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych odpowiedzi o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji.

Art. 107 ust. 1

Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają obowiązek prowadzić postępowanie reklamacyjne. Zatem abonent również powinien być zobowiązany do przeprowadzenia reklamacji, zanim skieruje sprawę na drogę sądową. W przypadku skierowania przez abonenta pozwu do sądu przed wyczerpaniem drogi postępowania reklamacyjnego, sąd odrzuciłby pozew, a więc zachodzić będzie czasowy brak drogi sądowej. Jednocześnie propozycja zmiany przepisu wiąże się z projektowanymi regulacjami w zakresie usługi powszechnej, tzn. uwzględnia sytuację, gdy nie będzie przedsiębiorcy wyznaczonego. Doprecyzowuje się również, że drogę postępowania reklamacyjnego uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi telekomunikacyjnej została uwzględniona.

Implementacja wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-522/08

Art. 57 ust. 1 pkt 1

Sprawa C-522/08 dotyczy wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, skierowanego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na mocy art. 234 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przez Naczelny Sąd Administracyjny (dalej „NSA”) w sprawie wykładni prawa unijnego – dyrektyw pakietu telekomunikacyjnego (dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE). Wniosek został złożony w ramach postępowania przed NSA w przedmiocie rozpatrzenia skargi kasacyjnej Telekomunikacji Polskiej S.A. (dalej:

„TP S.A.”) od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, oddalającego skargę TP S.A. na decyzję Prezesa UKE nakazującą usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości polegających na uzależnieniu zawarcia umowy o świadczenie usług szerokopasmowego dostępu do Internetu „neostrada tp” od świadczenia usługi telefonicznej.

Trybunał Sprawiedliwości UE wyrokiem z dnia 11 marca 2010 r. stwierdził, że dyrektywy pakietu telekomunikacyjnego nie stoją na przeszkodzie wprowadzeniu zakazu sprzedaży wiązanej (łączonej). Oznacza to, iż polski ustawodawca mógł pójść dalej w kwestii ochrony konsumenta niż przewidują to tylko przepisy pakietu. Powyższe stanowisko było zbieżne ze stanowiskiem Rzeczypospolitej Polskiej prezentowanym w sprawie.

Jednakże w kwestii samej sprzedaży wiązanej przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne są sprzeczne z prawem unijnym (w szczególności z dyrektywą 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz. Urz. UE L 149 z 11.06.2005, str. 22), gdyż polskie regulacje wprowadzają zakaz sprzedaży wiązanej o charakterze generalnym, nieograniczony żadnymi przesłankami. Trybunał Sprawiedliwości UE szerzej tego zagadnienia nie uzasadniał, wskazując, iż ta kwestia była już przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału w sprawach połączonych C-261/07 i C-299/07 VTB-VAB i Galatea.

Oznacza to, że kwestia sprzedaży łączonej musi być każdorazowo rozpatrywana indywidualnie (okoliczności danego przypadku muszą być brane pod uwagę). Z orzeczeń wcześniejszych wynika bowiem, iż państwa członkowskie nie mogą przyjąć bardziej restrykcyjnych środków niż te, które określa dyrektywa 2005/29/WE, nawet gdyby miało to na celu zapewnienie jeszcze wyższego poziomu ochrony konsumentów. Dyrektywa dokonuje całkowitej harmonizacji przepisów w zakresie nieuczciwych praktyk rynkowych. Ustanawiając domniemanie niezgodności z prawem ofert wiązanych, przepisy krajowe, takie jak te, których dotyczy omawiane postępowanie, nie spełniają wymogów ustanowionych przez dyrektywę 2005/29/WE (definicja

nieuczciwych praktyk, wyczerpujące wyliczenie 31 zakazanych praktyk w załączniku nr I).

Konsekwencją przedmiotowego orzeczenia jest konieczność zmiany art. 57 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne przez usunięcie zakazu sprzedaży wiązanej, określonej w pkt 1 tej jednostki.

Centralna Baza Danych

W obecnym stanie prawnym, sytuującym rozłącznie PLI CBD i bazę danych numerów przeniesionych, występują trudności z lokalizacją abonenta, który zmienił dostawcę usług i przeniósł przydzielony numer. Wskazane trudności spowodowane są tym, że Prezes UKE, jako zarządzający PLI CBD, nie dysponuje skutecznym narzędziem umożliwiającym sprawne i dokładne wskazanie lokalizacji takiego abonenta.

W celu podniesienia efektywności lokalizacji abonenta łączącego się z numerem alarmowym „112”, który zmienił dostawcę usług i przeniósł przydzielony numer, proponuje się zwiększenie możliwości jego identyfikacji.

Wskazany cel proponuje się osiągnąć przez połączenie PLI CBD i bazy danych numerów przeniesionych, poszerzenie katalogu danych, jakich obowiązek nieodpłatnego przekazywania ciąży na dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, oraz wyraźne wskazanie w ustawie, że wymiana informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywać się będzie wyłącznie drogą elektroniczną.

Art. 71 ust. 2

Zmiana przepisu polega na zastąpieniu zwrotu „publiczna sieć telefoniczna” pojęciem „publicznej sieci telekomunikacyjnej”.

Art. 71 ust. 2a

Rozbudowanie regulacji art. 71 ustawy – Prawo telekomunikacyjne zmierza do usprawnienia procesu przenoszenia numerów przez likwidację zbędnej korespondencji i eliminację czynności nadmiernie wydłużających proces przenoszenia numerów (wymiana informacji następować będzie za pośrednictwem PLI CBD, w celu realizacji wniosku abonenta o przeniesienie numeru). Ponadto określenie, że taka wymiana informacji odbywać się będzie za pośrednictwem PLI CBD, spowoduje, że Prezes UKE

będzie dysponował aktualnymi danymi umożliwiającymi prawidłową lokalizację abonenta łączącego się z numerem alarmowym „112”, który zmienił dostawcę usług i przeniósł przydzielony numer, oraz będzie dodatkowym elementem łączącym PLI CBD z bazą numerów przeniesionych. Dodawany ust. 2a w art. 71 umożliwi również monitorowanie przez Prezesa UKE procesu przenoszenia numerów.

Art. 71 ust. 4

Wskazanie, iż baza numerów przeniesionych jest częścią PLI CBD, spowoduje, że Prezes UKE będzie dysponował kompletnym narzędziem umożliwiającym dokładniejsze i szybsze lokalizowanie osób łączących się z numerem alarmowym, ponieważ połączenie obu instytucji pozwoli na wykorzystywanie najbardziej aktualnych danych w procesie lokalizacji.

Art. 71 ust. 5

Przepis art. 71 ust. 5 wymaga zmiany polegającej na doprecyzowaniu istniejącego określenia „operator publicznej sieci telefonicznej” sformułowaniem „posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej”. Dodano także wskazanie, iż przepis odnosi się również do operatora, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128.

Art. 71 ust. 6

Wprowadzenie przepisu ma na celu zwiększenie uprawnień informacyjnych użytkowników.

Art. 78 ust. 1

Doprecyzowano w przepisie, iż przekazywanie przez operatora Prezesowi UKE informacji dotyczących lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego „112” albo innego numeru alarmowego, następuje nieodpłatnie. Uzupełniono również katalog podmiotów, do których ww. dane będą przekazywane, tj. dodano właściwe terytorialnie wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego.

Art. 78 ust. 2

Poszerzenie katalogu danych, jakie powinny być nieodpłatnie przekazywane przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych Prezesowi UKE, ma na celu objęcie tą regulacją danych dotyczących podmiotów korzystających z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla celów związanych bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu. Wskazać należy, że przedmiotowe dane mają pomóc w lokalizowaniu osób wykonujących połączenie z numerem alarmowym z numeru należącego do takiego podmiotu.

Wprowadzone w art. 78 ust. 2 zmiany mają na celu implementację art. 25 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Art. 78 ust. 6a

W celu umożliwienia Prezesowi UKE wydawania decyzji określających parametry lokalizacyjne istnieje potrzeba uszczegółowienia informacji dotyczących lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. W obowiązującym stanie prawnym (art. 78 ust. 3 pkt 2) istnieje ryzyko podania informacji niedokładnych (np. operatorzy publicznej sieci telefonicznej podają lokalizację stacji bazowych), co powoduje, że służby ustawowo powołane do niesienia pomocy nie są w stanie zlokalizować zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego „112” albo innego numeru alarmowego. Decyzje, ustalające konkretne, szczegółowe wymogi zapewnią, że informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telefonicznej będą na tyle dokładne, że pomoc niesiona przez służby ustawowo do tego powołane dotrze do miejsca, z którego było wykonywane połączenie do numeru alarmowego.

Należy jednocześnie wskazać, że możliwe do osiągnięcia parametry lokalizacyjne będą się zmieniały w czasie w zależności od stosowanych przez operatorów technik, z których niektóre wymagają czasu i nakładów finansowych. Prezes UKE powinien mieć możliwość ustalenia takich parametrów w decyzji w zależności od możliwości technicznych i perspektyw rozwoju sieci danego operatora. Decyzja jest bardziej elastycznym środkiem niż rozporządzenie i za jej pomocą można bardziej efektywnie wprowadzać regulacje odpowiadające istniejącym w danym momencie realiom, w tym rozwojowi technologii. Parametry dzisiaj możliwe do osiągnięcia, za dwa, trzy lata

mogą być anachroniczne. Istotne są tutaj także możliwości sprzętowe samych aparatów komórkowych.

Przyznanie Prezesowi UKE uprawnień do wydawania przedmiotowych decyzji wynika z przepisu art. 26 ust. 5 zdanie ostatnie dyrektywy o usłudze powszechnej, który stanowi, iż krajowe organy regulacyjne określają kryteria dokładności i niezawodności podanych informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie.

Art. 78 ust. 7

Zmiana upoważnienia zawartego w art. 78 ust. 7 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dotyczy zakresu spraw przekazanych do uregulowania oraz wytycznych dotyczących treści aktu wykonawczego. Jest to konsekwencja zmiany zaprojektowanej w art. 71 ust. 4 stanowiącym, że baza danych numerów przeniesionych będzie stanowić część systemu PLI CBD i zmierza do poszerzenia zakresu przedmiotowego regulacji przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78 ust. 7 o sposób wymiany informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru przy uwzględnieniu m.in. potrzeby wspierania obsługi przenoszenia numerów. Ponadto uzupełniono katalog podmiotów, którym informacje i dane od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego będą udostępniane, tj. wskazano również wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego.

Udogodnienia dla osób niepełnosprawnych – art. 79c, art. 81 ust. 1 i 3

Art. 79c

Projektowany art. 79b implementuje art. 7 i art. 23a dyrektywy o usłudze powszechnej. Nałożenie obowiązku świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych na wszystkich dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych, a nie jak dotychczas wyłącznie na przedsiębiorcę wyznaczonego, wynika z potrzeby zapewnienia użytkownikom końcowym, będącym osobami niepełnosprawnymi, dostępu do usług telefonicznych równoważnego poziomowi, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych (art. 7 i art. 23a dyrektywy o usłudze powszechnej), w tym m.in. w zakresie dostępu do służb ratunkowych (art. 26 ust. 4 dyrektywy o usłudze powszechnej) i usług z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” (art. 27a ust. 2 dyrektywy

o usłudze powszechnej). Zakres obowiązku zostanie skonkretyzowany w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 79c ust. 3.

Wprowadzenie zmian w zakresie świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych wiąże się także z potrzebą uzupełnienia zakresu (art. 1 ust. 1 pkt 13) i celu (art. 1 ust. 2 pkt 6) ustawy o te zagadnienia.

Jednocześnie należy zauważyć, iż przepis art. 23a znowelizowanej dyrektywy o usłudze powszechnej, na podstawie którego, ze względu na konieczność zapewnienia powszechnego dostępu do usług telekomunikacyjnych i swobody w wyborze usługodawcy osobom niepełnosprawnym, zdecydowano o zobowiązaniu wszystkich przedsiębiorców do świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych, w ust. 2 wskazuje, iż państwa członkowskie, w celu przyjęcia i wprowadzenia w życie szczególnych ustaleń dotyczących użytkowników niepełnosprawnych, zachęcają do udostępniania urządzeń końcowych oferujących niezbędne usługi i funkcje.

Omawiany przepis ma zatem za zadanie osiągnięcie celu określonego przez przepis art. 23a znowelizowanej dyrektywy o usłudze powszechnej, w postaci zapewnienia równoważnego dostępu i wyboru niepełnosprawnym użytkownikom końcowym.

W przepisie ust. 2 zaproponowano, aby Prezes UKE publikował na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi. Prezes UKE ponadto, w ramach swoich kompetencji, będzie podejmował działania mające na celu zachęcanie przedsiębiorców do udostępniania użytkownikom będącym osobami niepełnosprawnymi urządzeń końcowych oferujących usługi i funkcje zapewniające użytkownikom niepełnosprawnym dostęp do usług łączności elektronicznej równoważny dostępowi, jaki ma większość użytkowników końcowych.

W celu wprowadzenia rozwiązań określonych w art. 7 i art. 23a dyrektywy o usłudze powszechnej dokonano zmian w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, w szczególności przez przeniesienie większości obecnych postanowień rozdziału 2 działu III ustawy oraz przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia usługi powszechnej oraz wymagań dotyczących świadczenia usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych (Dz. U. Nr 68, poz. 592, z późn. zm.), wydanego na podstawie art. 81 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, oraz wprowadzenie nowych,

dotyczących świadczenia udogodnień dla użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi, do nowego rozporządzenia.

Należy jednocześnie wskazać, iż rozporządzenie z art. 79c ust. 3, po odpowiedniej modyfikacji, odpowiadać będzie udogodnieniom określonym w chwili obecnej na podstawie art. 81 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, z tą różnicą, iż obowiązek ich dostarczania będzie spoczywał na wszystkich dostawcach usług telekomunikacyjnych.

Art. 81 ust. 1 i 3

Wprowadzono również stosowne zmiany w przepisach o usłudze powszechnej, w szczególności wykreślono świadczenie udogodnień dla osób niepełnosprawnych z katalogu usług stanowiących usługę powszechną (art. 81 ust. 3), przy jednoczesnym wskazaniu (w art. 81 ust. 1), że usługę powszechną stanowi zestaw określonych usług telekomunikacyjnych wraz z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych.

Usługa powszechna

Biorąc pod uwagę całokształt zmian wprowadzonych w dyrektywie o usłudze powszechnej oraz cel wprowadzenia tych przepisów (jakim jest w szczególności potrzeba zapewnienia dostępu do podstawowych usług telekomunikacyjnych wszystkim użytkownikom końcowym, wszędzie tam, gdzie nie zapewnia ich sam konkurencyjny rynek), proponuje się zmienić dotychczasowy sposób wyznaczania przedsiębiorcy zobowiązanego do świadczenia usług składających się na usługę powszechną. Rozwiązanie takie było dopuszczalne już w świetle przepisów dyrektyw przed nowelizacją, jednakże Polska zdecydowała się na jego przyjęcie w chwili obecnej, kiedy stan rozwoju rynku telekomunikacyjnego na to pozwala.

Proponuje się, aby w miejsce – wynikającego obecnie z przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne – obowiązku wyznaczenia przedsiębiorcy zobowiązanego do świadczenia usług składających się na usługę powszechną, powierzyć Regulatorowi rynku telekomunikacyjnego uprawnienie do wyznaczenia takiego przedsiębiorcy, wyłącznie gdy zajdzie taka potrzeba, w szczególności biorąc pod uwagę faktyczne potrzeby użytkowników końcowych poszczególnych obszarów kraju (tj. gdy sam rynek na zasadzie samoregulacji i z poszanowaniem zasad skutecznej konkurencji nie realizuje usługi powszechnej). Tym samym decyzja o wyborze przedsiębiorcy

zobowiązanego do świadczenia usług składających się na usługę powszechną należałyby do Prezesa UKE, po dokonaniu oceny rynku w tym zakresie, w szczególności pod względem dostępności, jakości i przystępności cenowej usług składających się na usługę powszechną.

Art. 81

W definicji usługi powszechnej – zawartej w obecnie obowiązującym art. 81 ust. 1 – w celu zachowania neutralności technologicznej zrezygnowano z określeń sugerujących, że usługi składające się na usługę powszechną powinny być świadczone wyłącznie w „kablowej” sieci stacjonarnej, i wskazano, że usługi te świadczone są z wykorzystaniem dowolnej technologii. Nie oznacza to przy tym rozciągnięcia zakresu usługi powszechnej na łączność ruchomą, lecz swobodę w wykorzystaniu różnych technologii zapewnienia dostępu do podstawowych usług w stałej lokalizacji. Wskazuje się zatem, iż usługę powszechną stanowi zestaw usług telekomunikacyjnych, wraz z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych, świadczonych z wykorzystaniem dowolnej technologii, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, które powinny być dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższym uchylono wszystkie dotychczasowe regulacje dotyczące „główniej lokalizacji abonenta”, w szczególności art. 81 ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Z uwagi na wyżej opisane odejście od koncepcji obligatoryjnego desygnowania przedsiębiorcy wyznaczonego zrezygnowano z dotychczasowego brzmienia ust. 2. W przepisie tym zawarto definicję przedsiębiorcy wyznaczonego, doprecyzowując, iż przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który został wyznaczony w drodze decyzji, o której mowa w art. 82 albo w art. 83.

Zmodyfikowany został także katalog usług składających się na usługę powszechną (zawarty w art. 81 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne).

W szczególności, w związku z potrzebą podyktowaną zmianami w art. 4 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej, wyraźnie wskazano, że przyłączenie zakończenia sieci w stałej lokalizacji powinno umożliwiać przesyłanie danych, w tym funkcjonalny dostęp do sieci Internet, którego prędkość będzie pozwalała na korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w drobnych bieżących sprawach życia codziennego. Chodzi tutaj przede wszystkim o możliwość korzystania z poczty elektronicznej, przeglądania

stron internetowych o charakterze informacyjnym (rozkłady jazdy komunikacji miejskiej, strony urzędowe), dokonywania przelewów czy wreszcie zawierania umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w formie elektronicznej w postaci formularza na stronie internetowej dostawcy usług.

Wskazano także (jako usługi składające się na usługę powszechną) w odrębnych jednostkach redakcyjnych usługi „ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych” i usługi „udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów”. Taka regulacja ma na celu przesądzenie, że obu tych usług nie musi (choć może) świadczyć jeden i ten sam przedsiębiorca wyznaczony.

Tym samym włączono usługę ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych oraz usługę udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów do usługi powszechnej, co jest zgodne z art. 5 w zw. z art. 8 ust. 1 i art. 12 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej. Zgodnie z tymi przepisami dyrektywy usługa ogólnokrajowego spisu i biura numerów powinna stanowić część usługi powszechnej i podlegać regulującym ją zasadom. M.in. przedsiębiorcy wyznaczeni do świadczenia ww. usług powinni mieć prawo do ubiegania się o dopłatę.

W ust. 6 w art. 81 wprowadzono zmianę w zakresie przesłanek, jakie minister właściwy do spraw łączności bierze pod uwagę, określając, w drodze rozporządzenia, wymaganą przepływność łącza dla usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu jednostek uprawnionych. Minister powinien mieć na uwadze zwiększenie dostępności usług telekomunikacyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność budowania kompetencji cyfrowych. Potrzeba budowania kompetencji cyfrowych została podkreślona w Komunikacie Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 20 grudnia 2007 r. – „Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów. Europejskie podejście do umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym”¹⁰⁾, zgodnie z którym:

„Podczas gdy media pozostają głównym czynnikiem pozwalającym obywatelom europejskim na lepsze zrozumienie świata i uczestniczenie w życiu demokratycznym i kulturalnym, zmienia się sposób konsumpcji mediów. Mobilność, treści tworzone przez użytkowników, Internet i wzrastająca dostępność produktów cyfrowych radykalnie zmieniają ekonomię mediów. W konsekwencji ważne jest lepsze upowszechnianie wiedzy i zrozumienia w jaki sposób media funkcjonują w środowisku

¹⁰⁾ <http://ec.europa.eu/culture/media/literacy/docs/com/pl.pdf>

cyfrowym, jakie są nowe podmioty działające w gospodarce medialnej i jakie nowe możliwości oraz wyzwania stwarza konsumpcja cyfrowych mediów. Ma to znaczny wpływ na zaufanie użytkowników do technologii cyfrowych oraz mediów oraz korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych i mediów, co jest priorytetem Komisji Europejskiej, potwierdzonym w jej strategicznych ramach politycznych „i2010”². Równie istotne jest lepsze zrozumienie gospodarczego i kulturalnego wymiaru mediów przez obywateli oraz prowadzenie dyskusji na temat znaczenia silnych i konkurencyjnych mediów dla gospodarki europejskiej na szczeblu globalnym, zapewniających pluralizm i różnorodność kulturową.

Wyższy poziom umiejętności korzystania z mediów może przyczynić się w znacznej mierze do osiągnięcia celów Unii Europejskiej ustanowionych podczas spotkania Rady Europejskiej w Lizbonie w 2000 r. Jest to szczególnie istotne dla utworzenia bardziej konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy obejmującej wszystkie grupy społeczne poprzez wzmocnienie konkurencyjności w sektorze technologii informacyjno-komunikacyjnych i mediów, dla ukończenia procesu tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni informacyjnej i poprawy integracji, lepszych usług publicznych oraz jakości życia.”.

Art. 81a

Nowo projektowany art. 81a stanowi implementację art. 33 dyrektywy o usłudze powszechnej. Oceny dostępności, przystępności cenowej i jakości usług wchodzących w skład usługi powszechnej nie będą prowadzone zgodnie z określoną w ustawie – Prawo telekomunikacyjne procedurą przeprowadzania analiz rynkowych, będzie to zupełnie inny rodzaj oceny. Nie ma zatem potrzeby dopracowania częstotliwości oraz procedury (na wniosek czy z urzędu) tej oceny, gdyż Prezes UKE na bieżąco będzie monitorował (i oceniał) dostępność, przystępność cenową i jakość usług wchodzących w skład usługi powszechnej (oraz konsekwentnie usług świadczonych na jej zasadach) na danym obszarze, natomiast samą procedurę wyznaczenia przedsiębiorcy będzie uruchamiał z urzędu, jeżeli na podstawie przeprowadzonej oceny (może być ona także przeprowadzona wskutek sygnałów od przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub abonentów) stwierdzi, że nie jest zapewniona na określonym obszarze dostępność, przystępność cenowa i dobra jakość usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej. Prezes UKE będzie zamieszczał na stronach podmiotowych BIP UKE wyniki oceny.

W ten sposób zainteresowane podmioty, w szczególności użytkownicy końcowi, konsumenci i przedsiębiorcy telekomunikacyjni, będą mieć zapewnioną możliwość przedstawiania w ramach konsultacji swoich stanowisk w związku z taką oceną.

W ust. 2 art. 81a przewidziano również, iż do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 16 ust. 2.

Art. 82

Przedsiębiorca zobowiązany do świadczenia usług składających się na usługę powszechną wyznaczany będzie w trybie konkursu na przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia danej usługi na obszarze wskazanym przez Prezesa UKE bądź – w sytuacji, gdyby niemożliwe okazało się wyznaczenie przedsiębiorcy w ten sposób – na mocy decyzji administracyjnej Prezesa UKE.

Regulator będzie wyznaczał przedsiębiorcę obowiązującego do świadczenia usługi powszechnej, jeżeli na danym terytorium sam rynek nie powoduje, że taki przedsiębiorca już działa. Decyzja będzie należeć do Prezesa UKE, po uprzednim dokonaniu przez niego oceny rynku na danym terenie (pod względem dostępności, jakości i przystępności cenowej) oraz konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności z użytkownikami końcowymi, konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, i podejmowana będzie po przeprowadzeniu konkursu między przedsiębiorcami lub bez konkursu, jeżeli jest on niemożliwy.

W celu zachowania pełnej jawności i przejrzystości postępowania już w ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE będzie podawał zakres obowiązków, jakie zamierza nałożyć na przedsiębiorcę wyznaczonego, a zatem przedsiębiorcy telekomunikacyjni, przystępując do konkursu, będą mieli informacje w tym zakresie.

Art. 83

Proponowana zmiana uwzględnia potrzebę zachowania neutralności technologicznej, a więc odejścia od kryterium stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej.

Art. 83a

Projektowany przepis art. 83a stanowi implementację zmienionego art. 36 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Art. 85

Przepis reguluje szczegółowo, co powinno znaleźć się w decyzji wyznaczającej, o której mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83. Przy czym decyzja wyznaczająca będzie wypadkową elementów wskazanych w ogłoszeniu o konkursie oraz oferty zwycięskiego przedsiębiorcy.

Art. 86

Nadanie art. 86 proponowanego brzmienia wynika z przyjęcia koncepcji, iż przedsiębiorcą obowiązany do świadczenia usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych jest przedsiębiorca wyznaczony do świadczenia usługi przyłączenia zakończenia sieci w stałej lokalizacji, umożliwiającego komunikację głosową, faksową i przesyłanie danych z szybkościami pozwalającymi na korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, w szczególności korzystanie z poczty elektronicznej lub aplikacji umożliwiających dokonywanie płatności.

Art. 87

W projekcie przepisu zawarto zmiany wynikające ze zmian zaproponowanych w art. 86.

Art. 88

Zmiany w art. 88 wynikają z wprowadzenia usługi świadczonej za pomocą innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, jako alternatywy dla usługi świadczonej za pomocą aparatów publicznych.

Art. 91

Projektowane zmiany w ust. 2 i 3 mają charakter redakcyjny i dostosowują używaną w przepisie terminologię do zmian w art. 81.

Art. 92, art. 93 ust. 1, 2, 5, art. 95 ust. 1, 2, 4 i art. 97

Przepisy art. 93 ust. 1, 2 i 5, art. 95 ust. 1, 2, 4 oraz art. 97 wymagają uspoźnienia z treścią pozostałych zmienianych przepisów dotyczących usługi powszechnej.

Art. 93 ust. 4 i 4a

Jednocześnie doprecyzowany został przepis ust. 4 oraz wprowadzono przepis ust. 4a, które zmierzają do uregulowania sytuacji, w której abonent określi w umowie górny pułap kwotowy, z którego zamierza skorzystać w danym okresie rozliczeniowym.

Uprawnienie do zablokowania połączeń wychodzących powyżej określonej wartości nie powinno być wskazane jedynie jako uprawnienie dla abonentów. Uprawnienie takie powinien mieć także przedsiębiorca wyznaczony. Znane są przypadki powstawania w sposób nieświadomy nadmiernego zadłużenia się abonentów. Należy także brać pod uwagę przypadki celowego działania na szkodę przedsiębiorcy wyznaczonego. Stąd uzasadnione jest, aby także przedsiębiorca wyznaczony był uprawniony do blokowania połączeń wychodzących powyżej określonej wartości. Wartość ta będzie różna w zależności od możliwości finansowych abonentów, a blokada nie będzie koniecznością ze względu na możliwość ustanowienia zabezpieczenia. Zważywszy, że kwestie te musiałyby zostać uregulowane w umowie/regulaminie/cenniku, a te mogą obowiązywać jedynie pod warunkiem, że Prezes UKE nie zgłosi do nich sprzeciwu, trudno jest obawiać się, że na tym polu dojdzie do nadużyć ze strony przedsiębiorcy wyznaczonego.

Art. 94

Uchylenie przepisu wiąże się ze zmianami wprowadzonymi do art. 81 ust. 6.

Art. 94a

Przepis stanowi implementację art. 8 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej. Należy także wskazać, że art. 8 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej w zdaniu drugim stanowi, że krajowy organ regulacyjny może nakładać, zmieniać lub uchylać obowiązki zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach. W związku z tym w przepisie art. 94a wskazano konsekwencje badania.

Art. 95 ust. 2a i 3

Zaproponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących kalkulowania kosztu netto. Zmiana zaproponowana w art. 95 ust. 2a jest oparta na rozwiązaniu przewidzianym w art. 12 ust. 1 lit. b dyrektywy o usłudze powszechnej.

Art. 96 ust. 1

W odpowiedzi na uwagi środowiska telekomunikacyjnego, w szczególności przedsiębiorców telekomunikacyjnych zobowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty do usługi powszechnej, którzy zwracają uwagę na niski poziom przejrzystości postępowania przed Prezesem UKE w tym zakresie, proponuje się wprowadzenie zmiany, której celem jest zapewnienie przejrzystości postępowania. Zgodnie z proponowaną zmianą informacja o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę do kosztów usług, do których świadczenia został wyznaczony, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, będzie niezwłocznie publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 101 ust. 1

W związku ze zmianami w zakresie wyznaczania przedsiębiorcy do świadczenia usługi powszechnej, polegającymi na możliwości wyznaczenia do świadczenia tylko niektórych składników usługi powszechnej lub tylko na niektórych obszarach Rzeczypospolitej Polskiej, należy art. 101 ograniczyć tylko do tych usług, do których przedsiębiorca został wyznaczony.

Art. 101 ust. 3

Przepis należy rozszerzyć na sytuacje wynikające z art. 93 ust. 4 lub art. 57 ust. 3.

Art. 102

W związku ze zmianami w zakresie wyznaczania przedsiębiorcy do świadczenia usługi powszechnej, polegającymi na możliwości wyznaczenia do świadczenia tylko niektórych składników usługi powszechnej lub tylko na niektórych obszarach Rzeczypospolitej Polskiej, należy w art. 102 wskazać, iż obowiązek dotyczy tylko tych usług, do których przedsiębiorca został wyznaczony.

Art. 103

W związku z planowanym uregulowaniem usługi ogólnokrajowego spisu abonentów i usługi świadczenia ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych w art. 81 ust. 3 oraz w związku z planowanym odejściem od obligatoryjnego wskazywania

„przedsiębiorcy wyznaczonego”, wymagane są zmiany w art. 103 ustawy – Prawo telekomunikacyjne uwzględniające zmianę podmiotu obowiązującego do świadczenia tych usług.

Zmiana ta jest także związana ze zmianą art. 81 ust. 3 polegającą na włączeniu do usługi powszechnej usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych oraz usługi udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów. Zmiana ma na celu dostosowanie przepisu art. 103 do art. 5 w zw. z art. 8 ust. 1 i art. 12 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Kolokacja oraz współużytkowanie elementów sieci

Art. 139 ust. 4

Zmiany w art. 139 ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne stanowią implementację zmienionego art. 12 dyrektywy ramowej. W tym miejscu podkreślić należy, iż przepis art. 139 dotyczy wszystkich operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych, a nie tylko przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej.

W świetle art. 139 nie ma bowiem znaczenia rynkowa pozycja operatora w zakresie dysponowania określonym typem infrastruktury. Podmiotami uprawnionymi są wszyscy inni operatorzy sieci publicznych oraz podmioty administracyjne wymienione w art. 4, a więc również szeroka grupa, ze względu na bardzo pojemną definicję sieci publicznej.

Przepis art. 139 ust. 4 odsyła jedynie do stosowania przepisów odnoszących się do operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Nie oznacza to jednak, że przepisy art. 139 odnoszą się tylko do przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej, a jedynie, że przepisy te stosuje się do zapewnienia dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej.

Nie jest konieczne uzupełnienie zmian art. 139 o przepis implementujący art. 12 ust. 4 dyrektywy ramowej dotyczący obowiązku dostarczania przez przedsiębiorców informacji o elementach sieci i urządzeniach towarzyszących. Powyższe dane będą pokazane w ramach inwentaryzacji sporządzonej przez Prezesa UKE, zgodnie z rozporządzeniem „mapowym” (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 stycznia 2011 r. w sprawie inwentaryzacji pokrycia istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi

zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz budynkami umożliwiającymi kolokację (Dz. U. Nr 46, poz. 238).

Częstotliwości

Zmiany podyktowane są potrzebą wdrożenia zmienionych przepisów dyrektywy łączności elektronicznej, w szczególności dyrektywy ramowej oraz dyrektywy o zezwoleniach.

Jak stanowi motyw 32 dyrektywy 2009/140/WE zmieniającej dyrektywę ramową oraz dyrektywę o zezwoleniach: „obecny system zarządzania widmem radiowym i przydziału uprawnień do jego wykorzystywania opiera się na ogół na decyzjach administracyjnych, które nie są wystarczająco elastyczne, aby dotrzymywać kroku zmianom technologicznym i gospodarczym, a zwłaszcza szybkiemu rozwojowi techniki bezprzewodowej i zwiększającemu się zapotrzebowaniu na częstotliwości”. Natomiast zgodnie z motywem 67 „ułatwienie podmiotom rynkowym dostępu do zasobów częstotliwości radiowych przyczyni się do usunięcia barier we wchodzeniu na rynek. Postęp technologiczny zmniejsza ponadto ryzyko szkodliwych zakłóceń w niektórych pasmach częstotliwości, co z kolei zmniejsza zapotrzebowanie na indywidualne prawa użytkownika. Dlatego warunki użytkowania widma w celu świadczenia usług łączności elektronicznej powinny być zazwyczaj określone w zezwoleniach ogólnych, chyba że prawa indywidualne są niezbędne – ze względu na wykorzystanie widma – do ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami, zapewnienia technicznej jakości usługi, zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma lub spełnienia określonego celu leżącego w interesie ogólnym”.

Zmianę tego podejścia odzwierciedlają art. 5 dyrektywy o zezwoleniach i art. 9 dyrektywy ramowej.

Art. 111 ust. 3

Projektowana zmiana upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości wynika z potrzeby uwzględnienia kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie widma radiowego przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na mocy art. 8a ust. 3 dyrektywy ramowej.

Art. 112

Obowiązkowi konsultowania nie podlegają plany zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych w sposób analogowy, np. UKF. Takie rozwiązanie jest podyktowane względami praktycznymi – zmiany takich planów wprowadzane są nawet raz na tydzień i mają charakter techniczny.

Art. 114 ust. 3

Ponadto, proponuje się wprowadzenie wymogu, zgodnie z którym częstotliwości objęte wnioskiem mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleńiami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 144a i art. 144b. Zmiana tego przepisu powoduje konieczność uchylecia dotychczasowego pkt 6 oraz wpływa na brzmienie projektowanego art. 115 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne i wynika z tego, iż to urządzenia wykorzystujące częstotliwości powodują zakłócenia, a nie same częstotliwości. Wydając decyzję w sprawie rezerwacji lub pozwolenia Prezes UKE powinien mieć na uwadze aby urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję nie wywoływały szkodliwych zaburzeń, a jednocześnie rozważyć czy urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami.

Zapewni to spójność ze zmianą proponowaną w art. 148 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Dostępność częstotliwości nie oznacza możliwości zapewnienia kompatybilności pomiędzy systemami (pracującymi i planowanymi), w tych samych lub sąsiednich zakresach częstotliwości. Niejednokrotnie okazuje się, że uważane za dostępne częstotliwości dla określonej lokalizacji lub systemu radiokomunikacyjnego będą niedostępne dla innego systemu.

W projektowanym pkt 6 powinna być mowa o zaburzeniach, a nie o zakłóceniach.

Art. 114 ust. 4a

Zmiana przepisu wiąże się z wprowadzeniem aukcji jako samodzielnego trybu przeprowadzania postępowania mającego na celu wyłonienie podmiotu, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości.

Art. 114 ust. 4b

Obowiązek publikacji informacji o udzielonych rezerwacjach częstotliwości wynika z konieczności implementacji art. 7 ust. 1 lit. c dyrektywy o zezwoleniach.

Art. 114 ust. 5

Pewność korzystania z nabytego prawa wzmacnia uprawnienie do ponownego uzyskania rezerwacji częstotliwości w trybie bezprzetargowym. W związku z tym proponuje się, aby na podstawie art. 114 ust. 5 ustawy – Prawo telekomunikacyjne rezerwacji częstotliwości dokonywać na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat. Zakłada się również, że rezerwacja będzie dokonywana z uwzględnieniem:

- 1) charakteru usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;
- 2) inwestycji koniecznych do poniesienia w celu wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości oraz
- 3) międzynarodowych kierunków rozwoju wykorzystywania częstotliwości wynikających z prac organizacji międzynarodowych.

Wydaje się, że zaproponowany przepis przywraca równowagę między uprawnieniem z tytułu rezerwacji, a możliwościami Prezesa UKE do prowadzenia efektywnej gospodarki widmem częstotliwości, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych. Jest to zgodne z przepisem art. 5 ust. 2 akapit czwarty dyrektywy o zezwoleniach, który stanowi, iż w przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje prawo użytkowania na czas określony, czas trwania powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności umożliwienia właściwego okresu amortyzacji inwestycji.

Art. 114 ust. 6a

W celu zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości oraz ułatwienia praktycznego rozwiązywania sporów wynikających ze współkorzystania z częstotliwości, konieczne jest ustanowienie w art. 114 ust. 6a kompetencji regulacyjnej Prezesa UKE. W miarę postępu technologicznego zwiększają się możliwości techniczne współkorzystania z tej samej częstotliwości przez różne podmioty dla takich samych lub różnych usług, na tym samym terenie. Wprowadzenie stosownych mechanizmów dotyczących rozstrzygnięcia ewentualnych konfliktów, jakie mogą rodzić się w wyniku współkorzystania z częstotliwości, jest wynikiem rosnącego zapotrzebowania na widmo częstotliwości.

Nadanie Prezesowi UKE nowych uprawnień w zakresie ustalania warunków współkorzystania z częstotliwości wymaga przestrzegania części B załącznika do dyrektywy 2002/20/WE, który określa maksymalne wymogi, które mogą być związane z prawami użytkownika częstotliwości radiowych. Projektowane warunki współkorzystania z częstotliwości wiążą się w szczególności z pkt 2 i 3 części B załącznika do dyrektywy 2002/20/WE.

Art. 114a

Przepis art. 114a dotyczący kompetencji regulacyjnych Prezesa UKE w zakresie współkorzystania z częstotliwości, wiąże się ze zmianami wprowadzanymi w art. 114. W przypadku spraw spornych dotyczących warunków współkorzystania z częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, określonych zarówno w rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE, jak i w odpowiadającej jej koncesji Przewodniczącego KRRiT, decyzje w tych sprawach są wydawane w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Przepis nie będzie dotyczył użytkowników wskazanych w art. 4.

Art. 115

Zmiana w art. 115 ust. 1 pkt 3, zgodnie z którą obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości nie będzie musiał być zgodny z administracyjnym podziałem kraju, umożliwi wydawanie rezerwacji częstotliwości np. dla sieci osiedlowych obejmujących tylko część gminy.

Ponadto, w związku z nowym brzmieniem art. 9 dyrektywy ramowej oraz art. 5 dyrektywy o zezwoleniach proponuje się zmianę pkt 4 w ust. 1 w art. 115. Zgodnie z tym przepisem w rezerwacji częstotliwości możliwe jest wprowadzenie ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, polegającego na określeniu rodzaju służby radiokomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnej lub usługi telekomunikacyjnej, w której częstotliwości objęte rezerwacją mogą być wykorzystywane. A zatem, w przypadku gdy takie ograniczenie nie zostanie ustanowione, to rezerwacja częstotliwości upoważnia do świadczenia wszystkich usług, czy do wykorzystywania objętych nią częstotliwości na potrzeby dowolnego rodzaju sieci telekomunikacyjnej, czy służby radiokomunikacyjnej.

Przepis art. 9 ust. 3 zmienionej dyrektywy ramowej wyraża zasadę neutralności technologicznej, to jest stanowi, iż o ile przepisy akapitu drugiego nie stanowią inaczej,

państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje technologii wykorzystywane w usługach łączności elektronicznej mogły być stosowane w pasmach częstotliwości radiowych, uznanych w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem unijnym. Natomiast określenie służby radiokomunikacyjnej nie stanowi ograniczenia zasady neutralności technologicznej.

Zmiana pkt 5 jest podyktowana tym, iż pojęcie „termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości” (art. 115 ust. 1 pkt 5) przez wiele lat oznaczało uprawnienie operatora, a nie jego obowiązek, a więc była to data, od której operator mógł rozpocząć używać częstotliwość. Najczęściej była to data wydania decyzji. Niekiedy, jak w przypadku UMTS był to termin dość odległy, częstotliwości nie mogły być używane od razu.

W obrocie znajdują się ważne rezerwacje z postanowieniem: „Terminem rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości jest dzień doręczenia decyzji”. A zatem zmiana ta polega na doprecyzowaniu tego przepisu. Ze zmianą tą wiąże się dodanie pkt 2a w ust. 2, a więc podstawy do fakultatywnego określenia w decyzji terminu w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości.

W związku z regulacjami dotyczącymi przenoszenia praw do dysponowania częstotliwościami przewidzianymi w art. 122 i 122¹, w art. 115 w ust. 1 planuje się uchylić pkt 7.

W drugim akapicie art. 9 ust. 3 dyrektywy ramowej wskazane są przesłanki uzasadniające wprowadzenie ograniczeń sposobu wykorzystywania częstotliwości polegające na ustanowieniu ograniczeń określonych rodzajów użytkowanych sieci radiowych lub technologii dostępu bezprzewodowego wykorzystywanych w usługach łączności elektronicznej. Natomiast przepis art. 9 ust. 4 zmienionej dyrektywy ramowej stanowi, iż o ile przepisy akapitu drugiego nie stanowią inaczej, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w pasmach częstotliwości radiowych, uznanych w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem unijnym (zasada neutralności usługowej). W dalszej części przepis ten określa przesłanki uzasadniające wprowadzenie ograniczeń sposobu wykorzystywania częstotliwości polegające na ustanowieniu ograniczenia rodzajów świadczonych usług łączności elektronicznej lub nałożeniu obowiązku świadczenia określonej usługi.

W celu implementacji ww. przepisów dyrektywy ramowej i art. 5 dyrektywy o zezwoleniach proponuje się zmianę pkt 4 w ust. 1 w art. 115 polegającą na

wykreśleniu fragmentu „sieci telekomunikacyjnej lub usługi telekomunikacyjnej, w której częstotliwości objęte rezerwacją mogą być wykorzystywane, chyba że nie przewiduje się ograniczenia sposobu wykorzystywania tych częstotliwości” i zamieszczenie podstawy do określenia ograniczenia sposobu wykorzystywania tych częstotliwości w pkt 5 w ust. 2, wskazującym rodzaje ograniczeń sposobu wykorzystywania częstotliwości, jakie mogą być wprowadzone przez Prezesa UKE, zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 dyrektywy ramowej oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy o zezwoleniach (oprócz rodzajów służby radiokomunikacyjnej, które będą określane zgodnie z art. 115 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne). Umieszczenie takiego przepisu w ust. 2 jest bardziej zasadne, ponieważ ust. 2 określa fakultatywne elementy rezerwacji częstotliwości.

Ponadto, w art. 115 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne proponuje się zmiany mające na celu uelastycznienie gospodarowania widmem radiowym poprzez umożliwienie dodania w rezerwacji częstotliwości klauzuli określającej wymagania w zakresie ochrony przed zakłóceniami urządzeń lub systemów radiokomunikacyjnych pozostających w użytkowaniu na podstawie wcześniej wydanych pozwoleń rezerwacji lub decyzji Prezesa UKE o prawie do wykorzystania częstotliwości. W dotychczasowym reżimie prawnym w przypadku zaistnienia takiej sytuacji rezerwacja nie mogłaby zostać wydana wcale.

Uchyła się pkt 4 w ust. 2 ponieważ przepis ten jest niejasny. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z proponowanym art. 115 ust. 1 pkt 9 (analogicznie jak w obecnie obowiązującym brzmieniu tego przepisu) w rezerwacji częstotliwości określa się zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, co jest rozwiązaniem wystarczającym.

Proponuje się dodać ust. 2a, zgodnie z którym w rezerwacji częstotliwości można zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146.

Art. 115¹

Proponuje się dodać art. 115¹ w ustawie – Prawo telekomunikacyjne określający przesłanki wprowadzania ograniczeń sposobu wykorzystywania częstotliwości w rezerwacji częstotliwości, zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 dyrektywy ramowej.

Do decyzji o rezerwacji częstotliwości określającej ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, powinny mieć zastosowanie przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. Warunek

przeprowadzenia konsultacji przed podjęciem rozstrzygnięcia we wskazanych sprawach stanowi implementację art. 6 dyrektywy ramowej. Zgodnie z przepisem art. 6 dyrektywy ramowej, państwa członkowskie, które zamierzają wprowadzić ograniczenia, o których mowa w art. 9 ust. 3 i 4 tej dyrektywy, które mają znaczący wpływ na odnośny rynek, powinny umożliwić zainteresowanym stronom wypowiedzenie się w rozsądnym terminie w kwestii proponowanych środków.

W przypadku gdy konieczne jest przeprowadzenie przetargu stosowne zapisy byłyby już zawarte w dokumentacji przetargowej (patrz projektowany art. 118 ust. 3 oraz art. 118 ust. 1).

W ramach konsultacji będzie badana kwestia wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń.

W przypadku gdy rezerwacja jest udzielana w wyniku konkursu, przetargu lub aukcji – konsultacje dotyczące konkretnej decyzji dokonywanej dla określonego podmiotu mogłyby się odbyć dopiero po tym postępowaniu (przetargu, aukcji), a wówczas nie miałyby to większego sensu, ponieważ trudno sobie wyobrazić zmianę rezerwacji – przedmiotu przetargu – po rozstrzygnięciu postępowania. Należy zakładać, że konsultacje dotyczyłyby projektu decyzji.

Art. 116 ust. 1 – 3

Art. 116 otrzymał w całości nowe brzmienie w związku z czym zmianie uległa numeracja również nie nowelizowanych przepisów.

W art. 116 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne planuje się zmianę, zgodnie z którą w przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, będzie wyłaniany w drodze konkursu w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

W art. 116 ust. 1 pkt 2 przewiduje się dodanie aukcji jako alternatywnego dla przetargu trybu postępowania o przyznanie częstotliwości. Instytucja aukcji, niewystępująca w polskim systemie prawa telekomunikacyjnego, może stanowić bardzo dobre narzędzie dla Regulatora dla zagospodarowania częstotliwości pozyskanych z dywidendy cyfrowej. Wzorem innych krajów, częstotliwości te mogłyby zostać zbyte w drodze aukcji, co pozwoliłoby skutecznie i efektywnie prowadzić gospodarke widmem. W związku z planowaną zmianą przewiduje się rezygnację ze wskazanego w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 17 lipca 2009 r. w sprawie przetargu

oraz konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych (Dz. U. Nr 118, poz. 990) rozwiązania dopuszczającego możliwość przeprowadzenia aukcji w ramach przetargu.

Ustawa nie powinna ograniczać sposobów przeprowadzenia procesu aukcji w różnych modelach, które są z powodzeniem stosowane przez organy regulacyjne w innych krajach (np. aukcja typu 'SMR' czy 'clock'). Przepisy szczegółowe oraz procedury będą zawarte w akcie wykonawczym.

Wprowadzenie aukcji spowoduje konieczność uwzględnienia tej zmiany w poszczególnych przepisach ustawy – Prawo telekomunikacyjne dotyczących przeprowadzania przetargu.

W przepisie ust. 2 planuje się wprowadzić zmianę, która umożliwi skrócenie czasu potrzebnego na rozpatrzenie wniosku o rezerwację częstotliwości. W chwili obecnej Prezes UKE ogłasza na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej stan zajętości częstotliwości. Jeżeli dostępna częstotliwość jest ogłoszona przez okres kilku miesięcy i nie wpływają na nią wnioski o rezerwację częstotliwości, a zaraz po ogłoszeniu składają wnioski o zainteresowaniu inne podmioty, to częściej mamy do czynienia z próbami zablokowania konkurencji, niż z rzeczywistą chęcią wykorzystania częstotliwości. Ogłaszanie stanu zajętości częstotliwości jest już dokonywane przez Prezesa UKE i nie wymaga wdrożenia specjalnych przepisów dostosowujących.

Art. 116 ust. 4

Przepis ust. 4 w treści odpowiada obecnemu ust. 3. Wprowadzono zmianę redakcyjną mającą na celu uwzględnienie odesłania do nowego ust. 3.

Art. 116 ust. 5 – 7

Zmiana przepisów ust. 5 – 7 (dotychczasowy ust. 4 – 6) wynika z dodania aukcji jako samodzielnego trybu przeprowadzania postępowania mającego na celu wyłonienie podmiotu, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości.

Art. 116 ust. 7 – 9

Proponuje się uchylenie dotychczasowego art. 116 ust. 7 ustawy – Prawo telekomunikacyjne i dodanie art. 116a w celu jednoznacznego uregulowania kwestii zmian rezerwacji częstotliwości. W jego miejsce proponuje się nowy ust. 8, który będzie miał szczególnie doniosłe znaczenie w przypadku rezerwacji ogólnopolskich, skutkujących wydaniem tysięcy pozwoleń radiowych na używanie urządzeń radiowych.

Nieistotne naruszenia warunków wykorzystania częstotliwości nie powinny skutkować odmową rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, ponieważ sankcja taka byłaby nieproporcjonalna do efektów takich drobnych naruszeń, stąd propozycja zawężenia dyspozycji przepisu poprzez ograniczenie jej wyłącznie do przypadków rażących naruszeń. Art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy o zezwoleniach wymaga, aby wydłużenie okresu obowiązujących rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w przypadku „wydłużenia obowiązujących praw inaczej, niż zgodnie z określonymi w nich warunkami”, było poprzedzone postępowaniem konsultacyjnym. W związku z powyższym proponuje się poddanie postępowaniu konsultacyjnemu przedłużania obowiązujących rezerwacji częstotliwości. Omawiany przepis powinien zawierać także taki obowiązek dla Prezesa UKE. Nie ma jednocześnie potrzeby zmiany art. 15 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, bowiem konsultacje te mieszczą się w pojęciu „innych spraw wskazanych w ustawie”, które ten artykuł poddaje uprzednim konsultacjom.

Przy czym, Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoważnej i skutecznej konkurencji lub istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości, w szczególności w przypadku gdy dokonanie częstotliwości na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez ten podmiot.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na fakt, iż w chwili obecnej przedłużenie okresu rezerwacji częstotliwości odbywa się na zasadzie automatyzmu, natomiast jedyną przesłanką uniemożliwiającą przedłużenie rezerwacji częstotliwości jest naruszenie warunków wykorzystania częstotliwości przez podmiot, na rzecz którego dokonana jest rezerwacja częstotliwości. W pozostałych przypadkach przedłużenie okresu rezerwacji odbywa się na wniosek podmiotu będącego w posiadaniu rezerwacji. Oznacza to, że wbrew praktyce ugruntowanej w innych państwach członkowskich oraz wbrew oczywistemu interesowi państwa, cenne i ograniczone zasoby częstotliwości są przydzielane na czas nieokreślony. W praktyce, na skutek wydania decyzji o rezerwacji danego zasobu częstotliwości radiowych państwo traci skuteczną kontrolę nad tym zasobem oraz wpływ na jego zagospodarowanie w przyszłości.

Należy zwrócić uwagę, iż zasoby częstotliwości nie są własnością przedsiębiorców telekomunikacyjnych czy podmiotów, na rzecz których została dokonana rezerwacja

częstotliwości. Podmioty te jedynie otrzymują ograniczone w czasie prawa do użytkowania tego zasobu. Tym samym, przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne powinny zapewniać organom Rzeczypospolitej Polskiej prawa należne właścicielowi tego zasobu częstotliwości.

Jednocześnie należy podkreślić, iż realne uprawnienia państw do zarządzania zasobami częstotliwości są praktyką znajdującą odzwierciedlenie zarówno w działaniach innych krajów europejskich w obszarze gospodarki częstotliwościowej¹¹⁾, jak i polityce unijnej w tym zakresie, przede wszystkim w uzgodnionym pod przywództwem prezydencji polskiej w Radzie UE Programie Widma Radiowego, w którym podkreśla się prowadzenie polityki widma z myślą o zwiększeniu wydajności widma, lepszym planowaniu częstotliwości oraz zabezpieczeniach chroniących przed zachowaniami antykonkurencyjnymi, w tym stosowaniu odpowiednich środków, również nałożenia kar finansowych, zastosowania opłat motywujących lub odebrania praw.

Art. 116 ust. 10 i 11

Art. 116 ust. 10 i 11 w treści odpowiadają dotychczasowym ust. 9 i 10.

Art. 116 ust. 12 i 13

Proponuje się dodanie ust. 12, który będzie stanowił, iż podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zgodnie z procedurą opisaną w ust. 8, zobligowany jest do uiszczenia opłaty w kwocie ustalonej przez Prezesa UKE w oparciu o wartość 1 MHz widma dla danego obszaru wykorzystywania częstotliwości, uzyskaną w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego pasma, a następnie pomnożoną przez średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za ostatni rok. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość 1 MHz widma powinna zostać uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości, zadeklarowanych przez wyłonione podmioty. Projektowane rozwiązanie jest

¹¹⁾ Przykładowo w Szwecji, w 2010 r. organ regulacyjny PTS podjął decyzję o przedłużeniu rezerwacji 1900 MHz trzech operatorów zasiedziających o dwa lata, równocześnie warunkując dalsze przedłużenie ograniczeniem pasma w każdym przypadku o połowę twierdząc, że odnowienie ww. rezerwacji umożliwi kontynuację korzyści dla społeczeństwa szwedzkiego przy zapewnieniu efektywnego wykorzystania pasma. Dzięki powyższemu działaniu uzyskane pasmo 1800 MHz będzie dostępne od stycznia 2013 r. dla przeprowadzenia odrębnej procedury aukcji i pozyskania dodatkowych wpływów finansowych od budżetu państwa. Innym przykładem jest Grecja, gdzie w 2011 r. organ regulacyjny podjął decyzję o ponownym rozdysponowaniu częstotliwości GSM, których okres rezerwacji upływa w roku 2012. Podobne działania organów regulacyjnych można było zaobserwować w ostatnich latach również w Hiszpanii, Danii oraz Francji.

podyktowane potrzebą zapewnienia efektywnego wykorzystania widma. Pobieranie opłat jest uzasadnione tym, że częstotliwości stanowią dobro rzadkie.

W związku z istniejącymi w aktualnym stanie prawnym wątpliwościami czy Prezes UKE może ogłaszać przetargi definiując obszary inaczej, niż wynikałoby to ze złożonych wniosków (np. połączyć kilka wniosków do jednego przetargu, w celu efektywnego wykorzystania widma częstotliwości), oraz czy możliwe jest ogłaszanie przetargów w wyniku własnej inicjatywy Prezesa UKE, bez uprzednich wniosków o rezerwację, a w wyniku oceny własnej Prezesa UKE, w zakresie potencjalnego zainteresowania określonym zasobem częstotliwości, proponuje się przewidzieć w art. 116 ust. 13 ustawy – Prawo telekomunikacyjne taką możliwość dla Prezesa UKE.

Art. 116a

Proponuje się dodać art. 116a określający w jakim przypadku zmian rezerwacji częstotliwości przetarg, aukcja lub konkurs są konieczne, co a contrario pozwoli wnioskować kiedy możliwe jest dokonanie zmiany rezerwacji bez przeprowadzania przetargu, aukcji lub konkursu. Usunie to problem interpretacji obecnego przepisu art. 116 ust. 7 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dotyczącego obowiązku przeprowadzania przetargu, aukcji lub konkursu w zakresie zmiany rezerwacji częstotliwości polegającej na modyfikacji poszczególnych składników uprawnienia (np. służby), przy zachowaniu jednak zakresu użytkowanej częstotliwości. Obecny przepis art. 116 ust. 7 ustawy – Prawo telekomunikacyjne mówiący o odpowiednim stosowaniu procedury przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej do zmian rezerwacji częstotliwości jest przedmiotem sporów. Zostanie wprost wskazane, iż przepisy o przetargu, aukcji i konkursie nie będą miały zastosowania w przypadku zmiany rezerwacji częstotliwości dokonywanej w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości lub ich ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami (tzw. „reframing”). Potrzeba tej zmiany wynika z praktycznych doświadczeń związanych z rezerwacjami częstotliwości, a jej celem jest przesądzenie, w sposób jednoznaczny, w świetle różnych możliwych interpretacji tego przepisu, że w ww. przypadkach zmian rezerwacji częstotliwości nie będą miały zastosowania przepisy o przetargach, aukcjach lub konkursach zgodnie z przyjętą praktyką w tym zakresie.

W tym kontekście należy doprecyzować, że optymalizacja wykorzystywania częstotliwości polega na takim rozlokowaniu zasobów, aby ich wykorzystanie było najbardziej efektywne zarówno z punktu widzenia organu regulacyjnego, jak

i podmiotów wykorzystujących częstotliwości. Optymalizacja zasobów, które są już rozdysponowane możliwa jest np. w drodze reframingu. Na przykład: operator korzystający z danego spektrum radiowego na podstawie rezerwacji częstotliwości może zrezygnować z wykorzystywania części pasma, w zamian za co uzyska prawo do wykorzystywania innej części pasma, o takich samych lub podobnych właściwościach lub uzyska rekompensatę w innej postaci. Proces taki umożliwi np. zamianę kanałów między operatorami działającymi na rynku, aby w efekcie jeden podmiot posiadał kolejne, następujące po sobie kanały. Dzięki temu podmiot dysponujący rezerwacją po reframingu będzie dysponował analogicznymi zasobami częstotliwości jak przed reframingiem, przy czym będzie miał możliwość wykorzystania zasobów widma w bardziej optymalny sposób. Powyższe umożliwi temu operatorowi świadczenia usług np. w oparciu o bardziej zaawansowane technologie, niż miałyby to miejsce w przypadku wykorzystywania widma, w sytuacji gdy kanały nie znajdują się obok siebie. Możliwość dokonywania przez Prezesa UKE takich optymalizacji przyczyni się do właściwej realizacji celu pakietu telekomunikacyjnego, jakim jest m.in. zapewnienie neutralności technologicznej, jak również zapewni korzyści dla użytkowników końcowych w postaci dostępu do usług telekomunikacyjnych lepszej jakości i być może w niższej cenie.

Jednak z uwagi na fakt, iż zmiana pierwotnie uzyskanych uprawnień w ramach rezerwacji, z wyłączeniem rywalizacji rynkowej jaką zapewniają przetarg i aukcja, stwarza ryzyko naruszenia zasad konkurencji, należy wprowadzić do ustawy mechanizmy, które zagwarantują spójność z wyrażonym w art. 14 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE nakazem zachowania proporcjonalności oraz obiektywizmu. Temu celowi ma służyć obowiązek uiszczenia przez podmiot dysponujący częstotliwościami opłaty różnicy o jaką wzrosła wartość częstotliwości uprzednio przez niego posiadanych. Wysokość opłaty Prezes UKE ustala zgodnie z nowo projektowanym art. 116 ust. 12.

Należy ustawowo wskazać termin, w którym podmioty będą mogły wyrażać zainteresowanie zasobami częstotliwości, których dotyczy wnioski, o którym mowa w art. 116a ust. 1, w wymiarze analogicznym do wymiaru terminu na wyrażenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości, o którym mowa w art. 116 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. W związku z powyższym długość terminu określonego w art. 116a ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne powinna wynosić 14 dni.

Zainteresowanie powinno być zgłaszane nie na rezerwację częstotliwości, jaka mogłaby zostać udzielona po przeprowadzeniu przetargu na warunkach wynikających z udzielonej uprzednio rezerwacji, z uwzględnieniem zmian wynikających z wniosku o zmianę rezerwacji, a dotyczyć dodatkowego zakresu częstotliwości lub obszaru rezerwacji, zmienionej zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 116a ust. 1. Wynika to z faktu, iż podmiot wnoszący o zmianę rezerwacji posiada już uprawnienie do wykorzystywania częstotliwości – zatem widmo radiowe, do którego udzielono temu podmiotowi uprawnienie nie może być rozdysponowane w jakikolwiek sposób przez Prezesa UKE przed wygaśnięciem udzielonej rezerwacji. Ze względu na powyższe zgłoszeniu zainteresowania powinien podlegać tylko zasób częstotliwość, który w związku ze złożonym wnioskiem mógłby być przedmiotem przetargu, konkursu albo aukcji.

Zaproponowana procedura umożliwiłaby efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz rozwój nowych technologii. Podmiot dysponujący częstotliwościami, mając świadomość, iż dla zmiany planów biznesowych potrzebuje zmiany rezerwacji i zmiana ta byłaby poprzedzona przetargiem, obarczony byłby ryzykiem utraty tych częstotliwości. Zatem nie byłby skłonny do wprowadzania innowacji i świadczenia szerszego wachlarza usług w oparciu o posiadane zasoby częstotliwości. Optymalizacja wykorzystywania częstotliwości lub ochrona przed szkodliwymi zakłóceniami leży w interesie wszystkich uczestników rynku telekomunikacyjnego, a nie tylko podmiotu wnioskującego o zmianę rezerwacji.

Art. 118

W ust. 1 planuje się uzupełnienie regulacji, tak by było wskazane, iż przetarg, aukcję albo konkurs ogłasza się niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

W ust. 2 zasadne jest wykreślenie wymogu, zgodnie z którym jeżeli rezerwacja częstotliwości ma dotyczyć jedynie określonych obszarów – ogłoszenie publikuje się także w codziennej prasie lokalnej ukazującej się na obszarach, których przetarg albo konkurs dotyczy. Wymóg ten jest trudny w realizacji, z uwagi na fakt, iż prasa lokalna z reguły nie ukazuje się codziennie. Rezygnuje się także z wymogu publikowania ogłoszeń w prasie drukowanej. Obowiązek ten jest drogi, a publikacja na stronie podmiotowej BIP UKE zapewni wystarczającą dostępność tych informacji.

Uregulowanie uprawniające Prezesa UKE do odwołania przetargu lub aukcji w terminie wyznaczonym na złożenie ofert, który został określony w ogłoszeniu o przetargu, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści ogłoszenia jest uzasadnione potrzebą umożliwienia Prezesowi UKE rezygnacji z przeprowadzenia przetargu lub aukcji, jeżeli jego przeprowadzenie, z powodu zmienionych warunków, byłoby niezasadne. Ust. 2b reguluje kwestie zwrotu dokumentów oraz wadium.

W ust. 3 wskazuje się, iż wraz z ogłoszeniem o przetargu Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE dokumentację przetargową, aukcyjną albo konkursową. Wprowadzono ust. 4a, który umożliwia Prezesowi UKE, przy określaniu warunków uczestnictwa wskazać zasoby częstotliwości o właściwościach odpowiadających częstotliwościom z zakresu, którego dotyczy aukcja, posiadanie których wyłącza od udziału w aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, dysponującej tym zasobem.

Przepis ten ma na celu zapobieganie nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez jeden podmiot na obszarze, którego dotyczy aukcja, poprzez określenie już w dokumentacji aukcyjnej jakie podmioty są wyłączone z wzięcia udziału w aukcji. Działanie takie jest uzasadnione potrzebą wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji. Uprawnienie takie wynika z art. 5 w zw. z motywem 23 dyrektywy o zezwoleniach. Motyw 23 dyrektywy o zezwoleniach stanowi wprost, że skutkiem zastosowania kryteriów procedury selekcji podmiotów zainteresowanych wykorzystywaniem określonego zasobu częstotliwości może być wykluczenie niektórych podmiotów z procedury selekcji i nie będzie to uchybiać przepisom dyrektywy. Z kolei z art. 5 dyrektywy o zezwoleniach wynika, że możliwe jest ustanowienie wyjątków od stosowania wymogu otwartych procedur, gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym. Niewątpliwie celem, leżącym w interesie ogólnym, który przyświeca zaproponowanemu rozwiązaniu i który wynika z prawa unijnego, jest wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji. Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż jest to jeden z licznych środków, którymi posługiwać się mogą, zgodnie z postanowieniami dyrektyw telekomunikacyjnych, krajowe organy regulacyjne w celu wspierania równoprawnej konkurencji w zakresie gospodarowania widmem. Środkiem zdecydowanie dalej idącym od zaproponowanego przepisu jest możliwość nakazania

przez krajowy organ regulacyjny sprzedaży częstotliwości podmiotowi, który uzyskał rezerwację, przewidziana w art. 5 ust. 6 dyrektywy o zezwoleniach. Ta kompetencja umożliwia daleko idącą ingerencję w prawa nabyte podmiotu, który uzyskał rezerwację częstotliwości. Tym bardziej zatem uprawnione jest działanie, którego skutkiem jest wykluczenie niektórych podmiotów z udziału w aukcji.

Rozwiązanie takie jest też rekomendowane do stosowania przez organy regulacyjne w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012 r. str. 7). Zgodnie z art. 3 ww. decyzji państwa członkowskie i Komisja współpracują ze sobą, aby wspierać i realizować m.in. cel strategiczny, którym jest utrzymanie i rozwój skutecznej konkurencji, szczególnie w zakresie usług łączności elektronicznej, poprzez podejmowanie środków zaradczych ex ante lub ex post w celu niedopuszczenia do nadmiernego gromadzenia praw do użytkowania częstotliwości radiowych przez pewne przedsiębiorstwa, co powoduje znaczące szkody dla konkurencji.

Natomiast, art. 5 ust. 2 ww. decyzji państwa członkowskie mogą przyjmować w szczególności następujące środki:

- 1) ograniczenie ilości widma, dla którego prawa do użytkowania przyznawane są jakimkolwiek przedsiębiorstwu lub obwarowanie takich praw do użytkowania warunkami, takimi jak zapewnienie dostępu hurtowego, roamingu krajowego lub regionalnego w przypadku pewnych pasm lub grup pasm o podobnej charakterystyce, np. częstotliwości poniżej 1 GHz przeznaczonych dla usług łączności elektronicznej. Takie dodatkowe warunki mogą być nakładane wyłącznie przez właściwy organ krajowy,
- 2) zarezerwowanie, w stosownych przypadkach w zależności od sytuacji na rynku krajowym, określonej części pasma lub grupy pasm częstotliwości, aby przydzielić je nowym operatorom,
- 3) odmowa przyznania nowych praw do użytkowania widma lub zezwolenia na nowe użytkowanie widma w pewnych pasmach lub obwarowanie przyznania nowych praw do użytkowania widma lub wydania zezwolenia na nowe użytkowanie określonymi warunkami, aby zapobiec zakłóceniom konkurencji wynikłym z cesji, przeniesienia lub gromadzenia praw do użytkowania,

- 4) wprowadzenie zakazu przenoszenia praw do użytkowania widma niepodlegającego krajowej lub unijnej procedurze dotyczącej kontroli połączeń lub obwarowanie takich transferów warunkami, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego uszczerbku dla konkurencji,
- 5) zmiana aktualnych praw zgodnie z dyrektywą 2002/20/WE, jeżeli będzie to niezbędne do zaradzenia ex post zakłóceniom konkurencji wynikłym z przeniesienia lub zgromadzenia praw do użytkowania częstotliwości radiowych.

Przepis art. 5 ust. 3 decyzji precyzuje, iż jeżeli państwa członkowskie pragną przyjąć środki, o których mowa w ust. 2, niniejszego artykułu, czynią to zgodnie z procedurami dotyczącymi nałożenia lub zmiany takich warunków w odniesieniu do praw do użytkowania widma, określonymi w dyrektywie 2002/20/WE.

Zmiana ust. 6 polega na uwzględnieniu dodania aukcji jako alternatywnego trybu obok przetargu i konkursu.

Art. 118a

Proponuje się dodać ust. 2a wskazujący kryterium oceny ofert w ramach aukcji. Jest to wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.

Jednocześnie należy wskazać, iż pewne, określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 120 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, warunki powinny być badane na etapie formalnym, także przy aukcji. Kraje Unii Europejskiej stosują także przy aukcjach pewną formę badania wstępnego. Nie zmierza ona do merytorycznego oceniania planów, ofert operatorów ale polega na badaniu, np. zdolności finansowej, formy prawnej i struktury własnościowej przedsiębiorstwa, tak aby wstępnie można było ocenić, czy dany podmiot będzie zdolny do wypełnienia obowiązków w przypadku wygrania aukcji lub przetargu. W badaniu formalnym można przykładowo wskazać konieczność przedstawienia gwarancji bankowych (np. w Niemczech – każdy licytujący musi przedstawić gwarancje bankowe, które ograniczają liczbę bloków i najwyższą ofertę jaką może on przedstawić). We Włoszech w 2000 r. zastosowano hybrydową metodę wyboru: wstępna kwalifikacja ofert, następnie wybór według kryterium opłacalności z możliwością przelicytowania się. Przed rozpoczęciem aukcji konsorcjum musiało przedstawić podlegający ocenie biznesplan.

Dodawany ust. 5 precyzuje, że badanie ofert odbywa się w dwóch etapach.

Art. 118b

Zmiany zaproponowane w ust. 1 wynikają z konieczności uwzględnienia w tym przepisie aukcji jako odrębnego trybu wyłaniania podmiotu, któremu zostanie przyznana rezerwacja częstotliwości.

Proponuje się zmianę w art. 118b ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którą w przypadku rezygnacji z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem na rzecz podmiotu wyłonionego, w tym niezłożenia wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4 lub gdy po stronie podmiotu wyłonionego wystąpią okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 6 pkt 1 – 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, podmiotem wyłonionym stanie się uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 118c

Zaproponowana zmiana zmierza do uregulowania sytuacji, w której jednym przetargiem lub aukcją objęte jest rozdysponowanie częstotliwości z różnych zakresów lub o różnej wartości ekonomicznej. Przeprowadzanie tzw. przetargów wieloczęstotliwościowych jest uzasadnione względami zapewnienia większej pewności dla graczy rynkowych, zmniejszeniem ryzyka jego zaskarżenia oraz zaoszczędzenia kosztów przeprowadzenia przetargu. Może także zmniejszyć ryzyko kumulacji widma¹²⁾.

Należy doprecyzować tryb postępowania, w przypadku gdy przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu jest więcej niż jedna rezerwacja częstotliwości. W takim przypadku organ właściwy powinien prowadzić odrębne postępowanie w sprawie każdej rezerwacji częstotliwości. Rozwiązanie takie ma na celu zapewnienie przejrzystości i jasności w postępowaniach w sprawie o udzielenie w wyniku przetargu, aukcji oraz konkursu rezerwacji częstotliwości i ich ewentualnych późniejszych zmian. Ponadto zaproponowana zmiana ułatwi i przyspieszy postępowania w sprawach o udzielenie i ewentualną zmianę ww. rezerwacji częstotliwości, gdyż będą one dotyczyły poszczególnych rezerwacji częstotliwości (tj. w przypadku np. wniosku o zmianę jednej z rezerwacji częstotliwości Prezes UKE będzie rozpatrywał złożony wniosek tylko w odniesieniu do tej konkretnej, wskazanej we wniosku, rezerwacji częstotliwości).

¹²⁾ Communications committee Working Dokument „Authorisation aspects of spectrum reforming – report on the work of the Working Group on Authorisations and Rights of Use (AUTH)” z dnia 2 grudnia 2010 r., str. 6

Publikacja wyników aukcji powinna podlegać procedurze analogicznej do procedury publikacji wyników przetargu oraz konkursu.

Art. 118d i art. 118e

Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu art. 118d ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, Prezes UKE z urzędu lub na wniosek uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo konkursu, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, aukcję albo konkurs, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu. Jak wynika zatem z brzmienia wyżej przywołanego przepisu, przesłankami unieważnienia przetargu są rażące naruszenie przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, co oznacza, że zachodzi ono w przypadku naruszenia przepisu, którego treść bez żadnych wątpliwości interpretacyjnych może być ustalona w bezpośrednim rozumieniu, bądź naruszenie prawa lub interesu uczestnika przetargu wywołuje skutki społeczno-gospodarcze, niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia praworządności. Warto przy tym podnieść, że nie wszystkie stwierdzone w przetargu, aukcji albo konkursie uchybienia, które skutkowały ich unieważnieniem, w praktyce mogły doprowadzić do wyłonienia w przetargu, aukcji albo konkursie podmiotu innego niż podmiot wyłoniony.

Należy również podkreślić, że nie w każdym przypadku zaistnienia podstaw do unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, za rażąco naruszające przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji lub konkursu należy uznać wszystkie czynności podejmowane w ramach przetargu, aukcji lub konkursu.

Warto bowiem zwrócić uwagę na fakt, że przetarg, aukcja lub konkurs, przeprowadzane na podstawie art. 116 i nast. ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz obowiązujących w czasie trwania przetargu, aukcji albo konkursu przepisów rozporządzenia, charakteryzują się wielofazową konstrukcją (samo badanie poszczególnych ofert przez Komisję może odbywać się w kilku etapach). Dlatego też ewentualne uchybienia, które wprawdzie będą stanowiły podstawę do unieważnienia przetargu, lecz których skutki ograniczają się do nieprawidłowego wykonania określonej czynności proceduralnej na jednym z etapów oraz nie mają żadnego negatywnego wpływu na ocenę zgodności z prawem pozostałych czynności przetargowych (w szczególności tych podjętych wcześniej), nie powinny stanowić podstawy do powtarzania wszystkich czynności w ramach całego przetargu, aukcji albo konkursu. Przyjęcie odmiennej interpretacji

spowodowałyby bowiem podjęcie działań nieproporcjonalnych z punktu widzenia osiągnięcia celu, jakim powinno być usunięcie stwierdzonego rażącego naruszenia prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.

Dlatego też właściwym rozwiązaniem, w pełni pozwalającym na wyeliminowanie w danym przetargu, aukcji albo konkursie negatywnych następstw dokonania określonej wadliwej czynności proceduralnej, jest przeprowadzenie przez Prezesa UKE tylko tych czynności, na których podjęcie bądź wyniki miało rzeczywisty wpływ „dokonane” wcześniejsze rażące naruszenie prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji lub konkursu. Racjonalnie usprawiedliwione jest w takim wypadku powtórzenie czynności podjętych w ramach przetargu, aukcji albo konkursu dopiero od momentu, w którym podjęta została czynność dotknięta wadą kwalifikowaną o znamionach rażącego naruszenia prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji lub konkursu. Sytuacja taka uzasadniona jest w szczególności, gdy stwierdzone w przetargu, aukcji albo konkursie uchybienia w praktyce nie miały wpływu na to, który podmiot został podmiotem wyłonionym w przetargu, aukcji albo konkursie (np. błędy obliczeniowe dotyczące uczestnika, który nawet po prawidłowym przeliczeniu punktacji i tak nie zostałby podmiotem wyłonionym). Opisane rozwiązanie przyjęto na skutek uwag przedsiębiorców telekomunikacyjnych zgłaszanych w ramach konsultacji społecznych.

Należy jednak wskazać, że w niektórych przypadkach zastosowanie art. 118d ust. 4 znowelizowanej ustawy – Prawo telekomunikacyjne będzie oznaczało konieczność ponownego przeprowadzenia przez Prezesa UKE przetargu, aukcji albo konkursu.

W pozostałym zakresie, taka sytuacja zaistnieje w szczególności wówczas, gdy już ogłoszenie przetargu, aukcji albo konkursu nastąpiło w sposób tak wadliwy, że zachodzić będzie konieczność powtórzenia całego przetargu, aukcji albo konkursu, a zatem powinien zostać ogłoszony nowy proces wyboru podmiotu. Natomiast w sytuacji, gdy rażące naruszenie przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, zaistniało na późniejszym etapie albo dotyczyło tylko pewnej części przetargu, aukcji albo konkursu, np. dotyczącej tylko jednego uczestnika, ale bez wpływu na wynik przetargu, aukcji albo konkursu, konieczne będzie przeprowadzenie jedynie tych czynności, które są niezbędne do usunięcia naruszeń stanowiących przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.

Zasadne jest zatem uwzględnienie tego, kiedy i na jakim etapie wystąpiło rażące naruszenie prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu oraz jakie były jego faktyczne następstwa dla prawidłowości podjęcia i przeprowadzenia poszczególnych czynności w przetargu, aukcji albo konkursie. Zgodnie bowiem z zasadą proporcjonalności wywodzoną z art. 2 Konstytucji RP, niecelowe oraz nieproporcjonalne byłoby przeprowadzanie przez Prezesa UKE przetargu, aukcji albo konkursu od nowa w sytuacji, gdy tylko niektóre czynności związane z przeprowadzeniem przetargu, aukcji albo konkursu obarczone były wadami stanowiącymi przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu. W związku z tym, zasadne wydaje się wskazanie w ustawie zakresu przeprowadzanych czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.

Wskazać dodatkowo należy, że decyzja co do tego, czy unieważniony przetarg, aukcja albo konkurs zostanie przeprowadzony od nowa, czy też zostaną dokonane jedynie określone czynności, o których mowa w ust. 4 projektowanego przepisu, nie będzie dokonywana w sposób dowolny. Wynika to z faktu, iż zakres naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników wskazany zostanie w decyzji w sprawie unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, która podlegać będzie weryfikacji w ramach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a następnie kontroli sądowej. Podstawę do ustalenia przez Prezesa UKE, czy konieczne jest przeprowadzenie ponownie wszystkich czynności w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, czy też wystarczy przeprowadzenie tylko niektórych czynności (tzn. powtórzenie czynności wykonanych wadliwie oraz ewentualnie innych następujących po nich czynności, na które ta wadliwość mogła mieć wpływ), bądź też wykonanie po raz pierwszy czynności, które nie zostały przeprowadzone a powinny być przeprowadzone, stanowić będzie zatem decyzja w sprawie unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.

Należy przy tym podnieść, że przeprowadzenie przez Prezesa UKE czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, bez potrzeby przeprowadzania całego procesu od początku ma również na celu skrócenie postępowania (nie ma bowiem konieczności np. przeprowadzania kolejnych konsultacji, ponownego ogłaszania przetargu) oraz nieobciążanie popełnionym przez organ błędem podmiotów, które złożyły prawidłowe oferty w przetargu, aukcji albo konkursie. Przeprowadzając bowiem przetarg, aukcję

albo konkurs od początku, postępowanie to wydłuża się co najmniej o kilka miesięcy, a dodatkowo podmioty obciążane są kosztami ponownego przygotowania ofert. Ponadto warto zauważyć, że przeprowadzenie przez Prezesa UKE jedynie czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, bez potrzeby przeprowadzania całego procesu ma korzystny wpływ na gospodarowanie zasobami częstotliwości oraz leży w interesie społecznym. Takie działanie oznacza bowiem możliwość szybszego zweryfikowania prawidłowości, podjętej po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu, decyzji w przedmiocie rezerwacji częstotliwości i usunięcie w związku z tym stanu niepewności prawnej zarówno po stronie podmiotu na rzecz, którego udzielono przedmiotowej rezerwacji, jak i innych uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.

O ile projektowany art. 118d ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne ustanawia zakres przeprowadzonych przez Prezesa UKE czynności po unieważnieniu przetargu, aukcji albo konkursu, o tyle ust. 5 tego przepisu określa sposób przeprowadzenia tych czynności. Czynności te powinny być zatem przeprowadzone w oparciu o warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta oraz kryteria oceny ofert określone przed unieważnieniem przetargu w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie oraz dokumentacji. Ponadto Prezes UKE powinien podjąć stosowne czynności wyłącznie w stosunku do ofert złożonych przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu w terminie składania ofert. Powyżej określony sposób procedowania obowiązuje jednakże, pod warunkiem iż jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.

Wskazać jednak należy, iż w przypadku gdy w ramach czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia danego postępowania, Prezes UKE będzie oceniał oferty i zasięgał opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.

Zgodnie z przepisami aktualnie obowiązującej ustawy – Prawo telekomunikacyjne unieważnienie przetargu, aukcji albo konkursu stanowi podstawę do wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Jednakże przepis ten wymaga doprecyzowania. Niezasadne jest bowiem wznowienie postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości w przypadku, w którym możliwe jest usunięcie naruszeń

przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, bez zmiany wyników w zakresie podmiotu wyłonionego. Dlatego też, mając na celu zapewnienie przejrzystości przepisów oraz ekonomikę procesową, wskazać należy, że jedynie zmiana wyników przetargu, aukcji albo konkursu będąca konsekwencją unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, powinna stanowić podstawę do wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego przetargu, aukcji albo konkursu. Powyższe oznacza, iż w sytuacji, gdy ponownie przeprowadzony przetarg, aukcja lub konkurs zostaną zakończone tym samym wynikiem, co unieważnione, wówczas nie będzie istniała podstawa do wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości, co jest właściwym rozwiązaniem z punktu widzenia celowości przeprowadzenia tego nadzwyczajnego trybu weryfikacji ostatecznej decyzji administracyjnej. Skoro bowiem na skutek ponownego przeprowadzenia przetargu, aukcji lub konkursu, nie uległ zmianie podmiot lub podmioty wyłonione, to bezcelowe jest przeprowadzenie weryfikacji decyzji rezerwacyjnej, przyznającej częstotliwości temu podmiotowi.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, iż przesłanką wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości powinna być zmiana wcześniejszych wyników przetargu, aukcji albo konkursu, w tym również wynikająca z unieważnienia w całości wcześniejszego przetargu, aukcji albo konkursu i przeprowadzenia nowego. Przed zmianą wyników przetargu, aukcji albo konkursu, wznowienie postępowania w sprawie rezerwacji jest przedwczesne – nie wiadomo bowiem, jakie rozstrzygnięcia miałyby zapaść w wyniku wznowienia, w szczególności zaś nie można zakładać, że dotychczasowy uprawniony utraci rezerwację przyznanych mu częstotliwości. Zmiana wyników powinna obejmować również sytuację, w której dotychczasowy uprawniony podmiot zostaje ponownie wyłoniony w nowym przetargu (aukcji albo konkursie), jednakże na innych warunkach niż dotychczasowe (np. inna deklarowana kwota za rezerwację lub zobowiązania rezerwacyjne itp.), co może się zdarzyć w przypadku gdy ten sam podmiot jest uprawniony do złożenia w przetargu aukcji albo konkursie więcej niż jednej oferty.

W projektowanym przepisie art. 118d ust. 8 ustawy – Prawo telekomunikacyjne proponuje się również, aby podmiotem ponownie wyłonionym w przetargu, aukcji albo konkursie nie mógł zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem

przetargu, aukcji albo konkursu i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty. Natomiast, w przypadku gdy zgodnie z warunkami przetargu, aukcji albo konkursu uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, powyższa zasada stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty. Celem przedmiotowej regulacji jest wyeliminowanie możliwości uzyskania rezerwacji częstotliwości przez podmiot, który nie dopełnił uprzednio ustawowych warunków koniecznych do uzyskania rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu unieważnionego przetargu, aukcji albo konkursu.

Dla przejrzystości tekstu proponuje się uchylić ust. 5 w obecnym art. 118, natomiast przesłanki uznania przetargu, aukcji i konkursu za nierozstrzygnięte uregulować w odrębnym artykule – 118e. Zgodnie z projektowanym art. 118e Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty:

- 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie, bądź nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji,
- 2) w przypadku, gdy na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, nie ma innych uczestników. W przypadku przetargu, aukcji albo konkursu, które dotyczyły różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie przetargu, konkursu lub aukcji za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników.

Wskazuje się ponadto, iż przetarg, aukcja albo konkurs są nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w dokumentacji do przetargu, aukcji albo konkursu nie przystąpił żaden podmiot. Informacja w tej sprawie jest publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE.”.

Art. 119

Planuje się zwiększenie dopuszczalnej wysokości wadium, poprzez wskazanie w ust. 2, iż wysokość wadium nie może być niższa niż 5 % jednorazowej opłaty, o której mowa w art. 185 ust. 4, i wyższa niż 200 % tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 zł. Zmiana

zasad ustalania wadium poprzez umożliwienie Prezesowi UKE wyznaczenia jej wysokości na maksymalnie 200 % opłaty wskazanej w art. 185 ust. 4 ma na celu wyeliminowanie ofert pozornych, składanych wyłącznie w celu zakłócenia sprawnego i realizującego cele ustawy przeprowadzania przetargu czy aukcji. Zmiana umożliwi także skuteczniejsze zarządzanie zasobami częstotliwości. Próg 20% opłaty rocznej w przypadku rozdysponowania częstotliwości o istotnym znaczeniu rynkowym, np. częstotliwości z dywidendy okazał się zbyt niski i ustalenie wadium na poziomie 200% opłaty rocznej jest niezbędne. Podniesienie maksymalnego wadium w szczególności pomoże zabezpieczyć przeprowadzane przetargi przed niewiarygodnymi uczestnikami oraz przed takimi, którzy przystępują do przetargu, a po wyłonieniu ich w przetargu odstępują od ubiegania się o rezerwację częstotliwości.

Należy także wskazać, iż zgodnie z przepisami art. 16 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne Prezes UKE informuje Prezesa UOKiK o wszczęciu postępowania konsultacyjnego dotyczącego przetargu. Na tym etapie Prezes UOKiK może przedstawić swoją opinię odnośnie do wysokości wadium ustalanego przez Prezesa UKE i jego wpływu na konkurencję.

Proponuje się uzupełnić ust. 5 w art. 119 o zdanie stanowiące, iż w przypadku gdy wadium jest wyższe od opłaty za częstotliwość, Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników zwraca nadwyżkę albo na wniosek przedsiębiorcy zalicza na poczet opłaty rocznej.

Założeniem proponowanej zmiany jest, by w przetargu i aukcji brały udział tylko te podmioty, które są gotowe do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej z wykorzystaniem częstotliwości.

Ponadto, zgodnie z projektowanym brzmieniem ust. 4, w przypadku gdy podmiot został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty. Obecne przepisy nie regulują przypadku, gdy podmiot, który został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji, rezygnuje z ubiegania się o wszystkie rezerwacje, wnosząc np. tylko o jedną rezerwację. Przepis nie stanowi, czy w związku z tym pozostałe wadia ulegają zaliczeniu na poczet rezerwacji, zwrotowi czy też przypadkowi.

Art. 120

Zmiana delegacji do wydania rozporządzenia z art. 120, jest konieczna, by rozporządzenie objęło aukcję jako alternatywne postępowanie selekcyjne w procesie

rozdysponowywania częstotliwości. W rozporządzeniu, w związku z projektowanymi zmianami w ustawie dotyczącymi aukcji, przewiduje się rezygnację ze wskazanego w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 17 lipca 2009 r. w sprawie przetargu oraz konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych (Dz. U. Nr 118, poz. 990) rozwiązania dopuszczającego możliwość przeprowadzenia aukcji w ramach przetargu.

Jednocześnie rozporządzenie określi tryb przeprowadzenia aukcji, w tym zakres badania formalnego, pozwalającego na zbadanie wiarygodności podmiotu biorącego udział w aukcji (przetargu).

Zgodnie z projektowanym ust. 5 art. 118d ustawy – Prawo telekomunikacyjne w celu przeprowadzenia czynności, które są niezbędne do usunięcia naruszeń stanowiących przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, Prezes UKE powołuje komisję przetargową, komisję aukcyjną albo komisję konkursową. Wprowadzenie powyższej regulacji jest niezbędne ze względu na fakt, że członkowie wcześniejszej komisji mogą nie być już pracownikami UKE, a zatem nie będą mogli uczestniczyć w przeprowadzeniu wyżej wskazanych czynności.

Art. 122 i 122¹

W związku ze zmianą art. 9 oraz dodaniem art. 9b w dyrektywie ramowej, konieczne jest wprowadzenie zmiany dotyczącej podmiotu dysponującego prawem do wykorzystywania częstotliwości. Zakłada się, że art. 122 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, na mocy którego obecnie Prezes UKE może dokonać zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, będzie miał charakter obligatoryjny, co wynika ze zmienionego art. 9 oraz dodanego art. 9b dyrektywy ramowej.

Dotychczasowy art. 122 ustawy – Prawo telekomunikacyjne przewiduje, iż z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE może dokonać zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, jeżeli podmiot dysponujący rezerwacją złoży wniosek o zmianę podmiotu dysponującego rezerwacją, w którym wskaże podmiot, który będzie dysponował rezerwacją w wyniku tej zmiany oraz spełnione zostaną inne przesłanki ustawowe. Przepis ten stanowi implementację dotychczasowego art. 9 ust. 3 dyrektywy ramowej, który stanowił, iż państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy

umożliwiający przedsiębiorstwu przekazanie praw do użytkowania częstotliwości innym przedsiębiorstwom.

Natomiast, zmieniony art. 9b ust. 1 dyrektywy ramowej stanowi, iż państwa członkowskie zapewniają, że przedsiębiorstwa mogą zgodnie z warunkami dotyczącymi praw do użytkowania częstotliwości radiowych oraz zgodnie z procedurami krajowymi przekazywać lub wdzierżwiać innym przedsiębiorstwom indywidualne prawa do użytkowania częstotliwości radiowych w pasmach, co do których jest to przewidziane w ramach środków wykonawczych przyjętych przez Komisję Europejską oraz w innych pasmach, zgodnie z krajowymi procedurami.

W związku z powyższym, przewiduje się wprowadzenie dwóch możliwości zmiany podmiotu dysponującego częstotliwościami:

- 1) zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości poprzez wydanie nowej decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości przez Prezesa UKE, zgodnie z wnioskiem podmiotu dysponującego rezerwacją po spełnieniu przesłanek ustawowych (zmiana art. 122),
- 2) wdzierżawienie lub przekazanie do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego przez podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości objętych rezerwacją na rzecz innego podmiotu (obowiązek zawiadomienia o tym Prezesa UKE).

Ponadto, Prezes UKE będzie niezwłocznie ogłaszał na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości. Ogłoszenie to obejmowało będzie nazwę podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją oraz okres obowiązywania rezerwacji.

Art. 122¹

W odniesieniu do wtórnego obrotu częstotliwościami na podstawie umowy, zrezygnowano z wyłączenia w projektowanym przepisie art. 122¹ rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych. Podkreślić należy, że to właśnie podmioty dysponujące rezerwacjami częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych są najbardziej zainteresowane możliwością dzierżawy lub przekazania na podstawie innego tytułu prawnego tych częstotliwości do użytkowania. W związku

z tym, możliwość wydzierżawienia lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości na rzecz innego podmiotu powinna odnosić się do wszystkich rezerwacji częstotliwości. Nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych przesłanek do zmiany rezerwacji, która w trybie art. 122¹ nie podlega przeniesieniu na inny podmiot. Przesłanki do zmiany rezerwacji zostały określone w art. 123 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Podobnie w przypadku pozwolenia radiowego Prezes UKE będzie mógł dokonać takiej zmiany już po wydaniu pozwolenia. Zasadne jest jedynie pozostawienie przepisu o zakazie wykorzystywania częstotliwości oraz wprowadzenie przepisu stanowiącego, że podmiot, któremu zostały wydzierżawione częstotliwości lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.

Przesłankami do wydania przez Prezesa UKE decyzji zmieniającej warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazującej ich wykorzystywania przez ten podmiot, według projektowanych przepisów, są: wystąpienie okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, wykorzystywanie częstotliwości w sposób nieefektywny, a także w przypadku gdy wykorzystywanie częstotliwości przez podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności poprzez nadmierne skupienie częstotliwości przez ten podmiot lub grupę kapitałową. Przyjęto definicję grupy kapitałowej zawartą w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w brzmieniu, iż przez grupę kapitałową rozumie się „wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę”.

Wtórny obrót częstotliwościami, o którym mowa w tym przepisie może wpłynąć na konkurencyjność rynku. Z uwagi jednak na fakt, że to Prezes UOKiK jest organem wspomagającym Prezesa UKE przy rezerwacji częstotliwości w ocenie konkurencyjności, konsekwentnie konieczna wydaje się jego opinia na temat potencjalnego zakłócenia konkurencji również w przypadkach opisanych w tym artykule.

Art. 123 ust. 1 pkt 1

Zmiana ma na celu uspojnienie siatki pojęciowej w projekcie i polega na dodaniu alternatywy łącznej, to jest dodaniu wyrażenia „lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne”.

Art. 123 ust. 1 pkt 4

Zmiana ma na celu zapewnienie możliwości egzekucyjnych Prezesa UKE w odniesieniu do częstotliwości niewykorzystywanych.

Art. 123 ust. 2b

Wskazuje się, iż niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 – 2a, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 192 ust. 4.

Dodanie tego przepisu wiąże się z dokonywanym przez Prezesa UKE przeglądem konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, przewidzianym w art. 192 ust. 4. W przypadku gdy wynikiem przeglądu byłoby stwierdzenie braku konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości danego ograniczenia, podmioty, którym została udzielona rezerwacja częstotliwości mogłyby ubiegać się o zmianę decyzji na tej podstawie. Prezes UKE mógłby dokonać takich zmian także z urzędu.

Art. 123 ust. 6 pkt 4 i 5

Zmiany wynikają z konieczności uwzględnienia w tych przepisach aukcji jako odrębnego trybu wyłaniania podmiotu, któremu zostanie przyznana rezerwacja częstotliwości.

Art. 123 ust. 7 pkt 3

Zmiana powyższego przepisu polega na zastąpieniu spójnika „i” na „lub”, gdyż przesłanką odmowy wydania pozwolenia radiowego lub jego zmiany powinno być zakłócenie pracy urządzeń telekomunikacyjnych lub sieci telekomunikacyjnych. Brak jest podstaw do zastosowania w omawianym przepisie koniunkcji.

Art. 123 ust. 10

Skrócenie terminu ma na celu przyspieszenie procedury wydawania decyzji rezerwacyjnych, z powodu znacznego wzrostu zainteresowania widmem częstotliwości i dynamiki rozwoju usług telekomunikacyjnych.

Art. 123 ust. 12

Zmiana wynika z faktu, iż w obecnym stanie prawnym podmiot rozpowszechniający programy radiofoniczne lub telewizyjne obowiązany jest uzyskać koncesję (zgodnie z ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.)) i rezerwację częstotliwości. Postępowania administracyjne w sprawie udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji oraz rezerwacji częstotliwości są prowadzone niezależnie. Jednakże brakuje wystarczającego powiązania pomiędzy tymi postępowaniami, zwłaszcza w kwestii kolejności uzyskiwania tych uprawnień, szczególnie w przypadku cofnięcia koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych i wygaśnięcia rezerwacji. Proponowana zmiana ma na celu uporządkowanie tych kwestii. Konieczne jest rozszerzenie projektowanego przepisu o wskazanie co się dzieje z rezerwacją częstotliwości, gdy wygasa koncesja oraz rozstrzygnięcie, że w takim przypadku wygasa również rezerwacja częstotliwości udzielona w celu wykonania wynikających z koncesji uprawnień.

Art. 143 ust. 1

Wprowadzenie nowej kategorii prawa do używania urządzenia radiowego – decyzji Prezesa UKE „dopuszczającej czasowe używanie urządzenia radiowego bez pozwolenia” należy dodać odpowiednie zastrzeżenie w art. 143, w którym obecnie nie przewiduje się takiego wyjątku.

Art. 143 ust. 4

Przepis jest powiązany z art. 122¹ przewidującym cywilnoprawny obrót częstotliwościami. Sam fakt zawarcia umowy o wdzierżawienie lub przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 122¹, nie wystarcza do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości. Jest to możliwe dopiero po uzyskaniu przez podmiot, któremu zostały wdzierżawione częstotliwości lub przekazane do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego zgodnie z art. 122¹, pozwolenie radiowe dotyczące wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania oraz ww. umową. Projektowany przepis stanowi podstawę prawną do wystąpienia przez taki podmiot z wnioskiem o wydanie pozwolenia.

Możliwość wydawania pozwoleń na rzecz podmiotów innych niż posiadające rezerwy częstotliwości wprowadzana jest do przepisu art. 143 ust. 4 ustawą z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153,

poz. 903). Jednakże, w projekcie proponuje się przeredagowanie tego przepisu dostosujące użytą w nim terminologię do zmian wprowadzonych w art. 122 i 122¹. Ponadto, wskazać należy, że obecnie powszechną praktyką na rynku jest wskazywanie przez podmiot, który posiada rezerwację częstotliwości, podmiotów, na rzecz których mają zostać wydane pozwolenia radiowe umożliwiające wykorzystywanie zasobów częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości. Praktyki te mają miejsce w szczególności w zakresie radiofonii i telewizji, gdzie posiadający rezerwacje częstotliwości nadawcy wnoszą o wydanie pozwoleń radiowych na rzecz wskazanych podmiotów, które będą się zajmowały „stroną techniczną” wykorzystywania częstotliwości.

Art. 143 ust. 4a

Celem zaproponowanej zmiany jest uregulowanie wpływu wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 122¹, na pozwolenie wydane podmiotowi, który dzierżawi częstotliwości lub użytkuje na podstawie umowy.

Art. 144 ust. 2 pkt 1

Dotychczasowe brzmienie przepisu jest nieprecyzyjne, gdyż nie jest zdefiniowane pojęcie „zagranicznej radiokomunikacji”, dlatego też pojęcie to powinno być zastąpione przez pojęcie „zagraniczny statek”.

Art. 144 ust. 2 pkt 2

Przepis art. 144 ust. 2 pkt 2 w obowiązującym brzmieniu jest nieprecyzyjny i może wprowadzać w błąd. W przepisie tym nie zostało również dookreślone od jakiej daty należy liczyć termin 90 dni. Przywołanie międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych w tym zakresie dotyczy Zalecenia CEPT T/R 61-01 (Recommendation T/R 61-01 (Nice 1985, Paris 1992, August 1992, Nicosia 2003) „CEPT Radio Amateur Licence”). Zalecenie to umożliwia amatorom – krótkofalowcom z krajów członkowskich CEPT nadawanie podczas krótkich wizyt w krajach CEPT i innych krajach, bez konieczności uzyskiwania indywidualnych zezwoleń czasowych ze strony odwiedzanego kraju.

Art. 144 ust. 2 pkt 3

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 144 ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy – Prawo telekomunikacyjne, pozwolenia radiowego nie wymaga używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego końcowego, wykorzystującego

międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości, dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej operatora publicznego. Niemniej jednak, w związku z rozwojem telekomunikacji i pojawianiem się nowych sieci nie będących sieciami operatora publicznego lub też wykorzystujących zakresy częstotliwości, które nie zostały międzynarodowo uzgodnione, istnieje konieczność zwolnienia z tego obowiązku urządzeń końcowych dołączonych do sieci telekomunikacyjnych innych, niż sieć telekomunikacyjna operatora publicznego oraz sieci telekomunikacyjnych wykorzystujących zakresy częstotliwości, które nie zostały międzynarodowo uzgodnione. Ze względu na powyższe, w § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu z dnia 3 lipca 2007 r. w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego (Dz. U. Nr 138, poz. 972, z późn. zm.) określono, iż nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń końcowych dołączanych do zakończeń sieci telekomunikacyjnych innych niż urządzenia, o których mowa w art. 144 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Tym niemniej kwestia ta powinna zostać w kompleksowy sposób rozstrzygnięta w przepisach ustawy. W związku z powyższym proponuje się, aby zawarte w art. 144 ust. 2 pkt 3 lit. a zwolnienie dotyczyło również urządzeń, które nie wykorzystują międzynarodowo uzgodnionych zakresów częstotliwości, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej.

Natomiast, zwolnienie zawarte w art. 144 ust. 2 pkt 3 lit. b dotyczyłoby urządzeń służących do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonych w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystujących międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości.

Proponowana zmiana pozwala na używanie radiowych urządzeń końcowych pracujących w sieciach telekomunikacyjnych bez konieczności uzyskiwania pozwoleń radiowych. Jest to zgodne z tendencjami europejskimi, ponieważ dopuszcza się do używania bez pozwoleń radiowych urządzenia końcowe pracujące nie tylko w sieciach telekomunikacyjnych operatorów publicznych (np. w sieciach UMTS, których urządzenia nie są jeszcze zaliczane do urządzeń klasy 1), ale również w sieciach korporacyjnych (np. służba zdrowia, kolejnictwo, leśnictwo itp.), samorządowych (np.

transport miejski) oraz służących zapewnieniu bezpieczeństwa (np. TOPR, GOPR, WOPR, sztaby kryzysowe itp.).

W związku z wymogami przepisów Regulaminu Radiokomunikacyjnego Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, powyższa zmiana nie obejmuje służby radiokomunikacyjnej lotniczej oraz morskiej i żeglugi śródlądowej.

Art. 144 ust. 2 pkt 3 lit. c

Uchylenie art. 144 ust. 2 pkt 3 lit. c jest zasadne, ponieważ przepisy ustawy nie rozróżniają urządzeń na wymagające rezerwacji i niewymagające rezerwacji częstotliwości. W konsekwencji nie wiadomo, jakich urządzeń przepis ten dotyczy, a więc jest to przepis „martwy”.

Art. 144 ust. 2 pkt 4

Projektowany art. 144 ust. 2 pkt 4 będzie skutkował zwolnieniem z obowiązku uzyskiwania indywidualnych pozwoleń radiowych znacznej części stacji bazowych. Omawiany przepis dotyczy jedynie wykorzystywania zakresów częstotliwości, które uprzednio zostały objęte rezerwacją częstotliwości, a zatem Prezes UKE uprzednio oceniał skutki wynikające z wykorzystywania przedmiotowych częstotliwości. Nie ma zatem potrzeby powtórnego badania tych skutków przy wydawaniu pozwoleń radiowych. W znacznym stopniu przyczyni się to do skrócenia czasu rozpatrywania wniosków o pozwolenia radiowe.

Art. 144 ust. 2 pkt 5

Projektowany przepis wynika z potrzeby zmniejszenia reglamentacji widma radiowego, zgodnie z art. 9 dyrektywy ramowej.

Art. 144 ust. 3

Zasadne jest zmodyfikowanie delegacji do wydania rozporządzenia w art. 144 ust. 3 tak, by minister właściwy do spraw łączności był upoważniony do rozszerzenia w drodze rozporządzenia (przy czym jest to delegacja fakultatywna), zakresu urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisu minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń. Aktualne brzmienie przepisu uniemożliwia właściwą realizację przedmiotowego upoważnienia. Brak jest bowiem

podstaw do wpisania warunków wykorzystywania urządzeń, które mogą być używane bez pozwolenia oraz zakresów częstotliwości czy też rodzajów służb, które mogą używać tych urządzeń.

Art. 144b

Przepis wprowadza możliwość dopuszczenia czasowego używania urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań technicznych, testów lub eksperymentów, związanych z wprowadzaniem nowych technologii w urządzeniach radiowych, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów. Decyzja taka będzie mogła być wydana na okres nie przekraczający roku, przy czym będzie mogła być przedłużona tylko jeden raz na kolejny okres nie przekraczający roku.

Przepis jest analogiczny do przepisu art. 144a wprowadzonego ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne przewidującego możliwość dopuszczenia urządzenia do używania bez konieczności uzyskiwania pozwolenia, w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.

Wprowadzenie możliwości dopuszczenia urządzenia do używania bez konieczności uzyskiwania pozwolenia w celu przeprowadzenia testów i eksperymentów również z wykorzystaniem urządzeń niecertyfikowanych, jest podyktowane faktem, iż stan zajętości widma powoduje konieczność weryfikacji wyników komputerowych analiz propagacyjno-sieciowych celem uniknięcia problemów zakłóceń stacji nadawczych, zarówno w radiodifuzji analogowej, jak i cyfrowej. Jediną metodą skutecznej weryfikacji jest przeprowadzenie badań technicznych połączonych z pomiarami jakości odbioru. Obowiązujące przepisy ustawy nie dają takich kompetencji ani Prezesowi UKE, ani Przewodniczącemu KRRiT. W kontekście dużego stopnia nasycenia widma częstotliwości, liczne potrzeby uzupełniania zasięgu poszczególnych stacji RTV, szczególnie w rejonach górskich i wielkomiejskich (w których trudno analitycznie oszacować parametry rozchodzenia się fal radiowych), a także techniczne aspekty wprowadzania nowych technologii emisji, w szczególności naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej, wiążą się z koniecznością dokonywania badań i eksperymentów mających na celu wybór właściwych wariantów emisji, a także ocenę jakości odbioru dla poszczególnych wariantów. Eksperymentalne nadawanie i transmisje sygnałów za pomocą fal radiowych w służbie radiodifuzyjnej pozwalają na oszacowanie skutków

finansowych proponowanych rozwiązań. Ograniczenie eksperymentów do okresu rocznego oraz wymóg dostarczania harmonogramu i sprawozdania z ich przeprowadzenia powinny wyeliminować próby wykorzystywania eksperymentalnego nadawania lub transmisji sygnałów za pomocą fal radiowych w służbie radiodyfuzyjnej do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów bez uzyskania rezerwacji częstotliwości.

Rozwiązanie polegające na wprowadzeniu możliwości czasowego używania urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań technicznych, testów lub eksperymentów, związanych z wprowadzaniem nowych technologii w urządzeniach radiowych, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów, jest również uzasadnione w świetle dyrektyw. Zgodnie z motywem 73 zdanie ostatnie dyrektywy 2009/140/WE, państwa członkowskie powinny, biorąc pod uwagę znaczenie innowacji technologicznych, móc wydawać zezwolenia na wykorzystywanie widma do celów doświadczalnych, podlegające określonym ograniczeniom i warunkom ściśle uzasadnionym doświadczalnym charakterem takich praw.

Art. 144c

Przewiduje się prowadzenie przez Prezesa UKE rejestru urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które używane są bez pozwolenia. Rejestr będzie obejmował w szczególności:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru”,
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru oraz datę dokonania wpisu,
- 3) dane zawarte we wniosku.

Do rejestru będą wpisywane urządzenia wykorzystujące zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością (art. 144 ust. 2 pkt 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne).

Do wniosku o wpis do rejestru urządzeń będzie miał zastosowanie odpowiednio art. 64 k.p.a.

Wniosek o wpis do rejestru urządzeń, załączniki dołączone do tego wniosku oraz wpis do rejestru nie będą podlegały opłacie skarbowej.

Rejestr będzie prowadzony w systemie informatycznym, a dane do rejestru będą mogły być przekazywane drogą elektroniczną.

Projektowany art. 144c jest powiązany z dodawanym art. 144 ust. 2 pkt 4.

Art. 144d

Celem zaproponowanego przepisu jest wskazanie przypadków, w których Prezes UKE będzie miał możliwość wykreślenia wpisu z rejestru urządzeń w przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, tj. w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zakłócenie lub szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne,
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości,
- 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 145 ust. 1 pkt 6

Doprecyzowanie w art. 145 ust. 1 pkt 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, że wskazany w tym przepisie dzień rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości powinien przypadać w okresie 12 miesięcy od daty wydania pozwolenia radiowego, jest zasadne z uwagi na uniemożliwienie podmiotom ubiegającym się o uzyskanie pozwolenia radiowego praktyki polegającej na wskazywaniu we wnioskach o udzielanie pozwoleń radiowych bardzo odległych terminów rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

Art. 145 ust. 1 pkt 7

Uchylenie przepisu jest podyktowane tym, iż zgodnie z proponowanym art. 115 ust. 1 pkt 9 ustawy – Prawo telekomunikacyjne w rezerwacji częstotliwości określa się zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu. Ze względu na powyższe zbędne jest powtarzanie ww. zapisów rezerwacji częstotliwości w pozwoleniu radiowym.

Art. 145 ust. 5 i 6

Przyznanie Prezesowi UKE kompetencji do zobowiązania podmiotu w pozwoleniu do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni jest podyktowane potrzebą dążenia do zapewnienia efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości, tak aby uszpec rynek przed nieuzasadnionym przetrzymywaniem częstotliwości i ich nieuzasadnionym niewykorzystywaniem. Jednocześnie przepis nie uniemożliwia przerw w wykorzystywaniu częstotliwości, które są niezbędne np. dla konserwacji lub naprawy urządzeń radiowych.

Art. 148 ust. 1

Należy doprecyzować obecny przepis ust. 1 pkt 2 lit. c, tak by umożliwił Prezesowi UKE odmówienie wydania pozwolenia radiowego w przypadku, kiedy istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych bądź kolizji, w stosunku do urządzeń mogących pracować na podstawie wcześniej przyznanych uprawnień, a urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję nie mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami.

Dostępność częstotliwości nie oznacza możliwości zapewnienia kompatybilności pomiędzy systemami (pracującymi i planowanymi), w tych samych lub sąsiednich zakresach częstotliwości. Niejednokrotnie okazuje się, że uważane za dostępne częstotliwości dla określonej lokalizacji lub systemu radiokomunikacyjnego będą niedostępne dla innego systemu.

Zmiana polegająca na wskazaniu, że jedną z przesłanek do wydania pozwolenia jest to, że częstotliwości objęte wnioskiem zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, skróci czas rozpatrywania wniosków operatorów telekomunikacyjnych o wydanie lub zmianę pozwolenia radiowego – umożliwi to przyspieszenie procesu oddawania do użytkowania nowych stacji radiowych.

Stacje radiowe są uzgadniane międzynarodowo z następujących powodów:

- 1) możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza terytorium RP,
- 2) konieczność zapewnienia ochrony przed zakłóceniami, które mogą powstać przy uruchomieniu nowych zagranicznych stacji nadawczych,
- 3) wymóg zgłaszania nowych urządzeń radiowych działających w pasie przygranicznym wynikający z umów międzynarodowych. Stacje te nie powodują zakłóceń oraz nie muszą być chronione przed zakłóceniami pochodzącymi z zagranicy.

Należy zauważyć, że uzgodnienia międzynarodowe są procesem długotrwałym, trwającym często ponad 6 miesięcy. Jednocześnie, tylko w przypadku wyszczególnionym w punkcie 1, wydanie pozwolenia radiowego musi zostać poprzedzone uzyskaniem zgody innej administracji. W pozostałych przypadkach,

oczekiwanie na zakończenie koordynacji niepotrzebnie przedłuża czas wydania pozwolenia radiowego.

Natomiast propozycja załączania do wniosku dokumentu potwierdzającego uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera w przypadku pozwolenia na używanie urządzenia w służbie stałej satelitarnej wynika ze specyfiki działania transponderów satelitarnych i ma na celu uniknięcie sytuacji przesyłania niepożądanego sygnału z Ziemi do satelity.

Wydając decyzję w sprawie rezerwacji lub pozwolenia Prezes UKE powinien mieć na uwadze, aby urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję nie wywoływały szkodliwych zakłóceń, a jednocześnie rozważyć, czy urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami.

Art. 148a

Celem projektowanego przepisu jest wprowadzenie mechanizmu zapewniającego jawność w odniesieniu do uprawnień do wykorzystania częstotliwości radiowych.

Art. 148b

Projektowany przepis wiąże się z regulacją proponowaną w art. 4 pkt 6.

Art. 150 ust. 1a

Rozwiązanie polegające na wprowadzeniu możliwości odnawiania świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie morskiej bez konieczności przeprowadzania egzaminu jest zgodne ze standardami międzynarodowymi, tj. z Międzynarodową Konwencją o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzoną w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201, z późn. zm.).

Niezgodność obecnie obowiązujących przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne z przepisami ww. konwencji ujawnia się w momencie próby zastosowania przepisów dotyczących odnawiania świadectw do marynarzy aktywnych zawodowo. Przy tworzeniu przepisów dotyczących wydawania i odnawiania świadectw uwzględniona powinna być specyfika pracy na morzu. Świadectwa te, odnawiane powinny być poprzez ciągłość praktyki na statku, czyli poprzez wykazanie się 12-miesięczną praktyką morską na stanowisku odpowiednim dla danego świadectwa w okresie 5 lat ważności świadectwa. Egzamin, będący jedynie potwierdzeniem kompetencji, którymi oficerowie i kapitanowie wykazać się muszą w codziennej pracy na statkach morskich, zgodnie z przepisami konwencji, stanowić powinien jedynie alternatywę dla tych,

którzy z przyczyn obiektywnych nie mogli dopełnić obowiązku odbycia 12 miesięcy praktyki na statku w ciągu ostatnich 5 lat. Proponowany w projekcie przepis umożliwi odnowienie świadectwa poprzez zasadę ciągłości kompetencji, rozumianych jako „praca na morzu z wykonywaniem funkcji odpowiednich dla danego świadectwa”. Przepis taki wykluczy sytuację, w której marynarzowi zostaje odcięta droga do odnowienia świadectwa poprzez pracę na morzu, ponieważ w momencie, w którym świadectwo traci ważność, marynarz wciąż przebywa na statku.

Art. 150 ust. 2

Wprowadzono możliwość powierzenia przez Prezesa UKE organizacji zrzeszającej radioamatorów przeprowadzania egzaminów na świadectwo operatora w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Rozwiązanie takie praktykowane jest w USA. Celem tej zmiany jest stworzenie możliwości odciążenia administracji państwowej od działań służących wyłącznie hobbystom – krótkofalowcom. Działalność ta nie jest związana z wykonywaniem działalności gospodarczej i świadczeniem usług telekomunikacyjnych, nie ma zatem potrzeby przeprowadzania egzaminów bezpośrednio przez Prezesa UKE. Wydaje się wystarczające przekazanie tego uprawnienia wyspecjalizowanym jednostkom zrzeszającym radioamatorów. Organizacje te skupiają osoby zainteresowane różnymi formami łączności radiowej i wykorzystaniem ich dla rozwoju własnego i dobra społecznego, dbają również o rozwój służby radioamatorskiej w Polsce. Czołowymi organizacjami zrzeszającymi i reprezentującymi radioamatorów wobec instytucji państwowych i organizacji społecznych są: Polski Związek Krótkofalowców, Liga Obrony Kraju, Związek Harcerstwa Polskiego i Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej. Dodatkowo proponuje się wprowadzić możliwość przekazania kompetencji do przeprowadzania egzaminów dla osób ubiegających się o świadectwo operatora urzędów radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej – Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej, a w służbie radiokomunikacyjnej żeglugi śródlądowej – centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw transportu.

Centralna Morska Komisja Egzaminacyjna (CMKE) podległa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej jest wskazana w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368), do przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych członków załóg statków morskich. CMKE przeprowadzać

będzie egzaminy sprawdzające wiedzę i kompetencje w zakresie określonym w Międzynarodowej Konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania świadectw i pełnienia wacht (STCW) z 1978 r. Jest zatem zasadne, aby wprowadzić możliwość przeprowadzania wszystkich egzaminów kompetencyjnych dla załóg statków morskich przez jedną komisję egzaminacyjną.

Jednocześnie centralna komisja egzaminacyjna działająca przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw transportu, zgodnie z ustawą z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.) oraz jej aktami wykonawczymi, przeprowadza egzaminy na patenty kapitana żeglugi śródlądowej klasy A i B. Patent kapitana żeglugi śródlądowej klasy A uprawnia do żeglugi po wszystkich śródlądowych drogach wodnych, do których zaliczają się również wody morskie. Jednym z dodatkowych dokumentów niezbędnych do uprawiania żeglugi po wodach morskich jest posiadanie świadectwa obserwatora radarowego. Jednocześnie do uzyskania świadectwa obserwatora radarowego niezbędne jest posiadanie świadectwa radiooperatora. Zasadne zatem jest aby egzaminy zarówno na patenty kapitańskie oraz na świadectwa radiooperatora, który stanowi uzupełnienie dla patentu kapitana, przeprowadzała również ta sama komisja egzaminacyjna.

Ponadto, proponuje się przekazanie kompetencji do prowadzenia egzaminów dla osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego (dalej „Prezes ULC”). Prezes ULC jest organem właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego. Do jego zadań należy tworzenie warunków wewnętrznych sprzyjających rozwojowi polskiego lotnictwa cywilnego, kształtowanie polskiego, unijnego oraz międzynarodowego systemu prawnego w dziedzinie lotnictwa cywilnego ze szczególnym uwzględnieniem zwiększenia bezpieczeństwa transportu lotniczego poprzez wprowadzenie do polskiego systemu prawnego międzynarodowych przepisów i wymagań technicznych i operacyjnych oraz nadzór nad ich przestrzeganiem, licencjonowanie personelu lotniczego i technicznego oraz jego okresowe kontrole, certyfikowanie, nadzór nad organizacjami prowadzącymi działalność lotniczą w zakresie szkoleń lotniczych.

Art. 150 ust. 4

W celu pełnego wykorzystania możliwości testowego systemu egzaminowania, konieczne jest uzupełnienie delegacji do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 150 ust. 4 ustawy w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych o przesłankę terminu składania wniosków. Umożliwi to wcześniejsze przygotowanie dokumentów egzaminacyjnych oraz uzupełnianie wniosków w przypadku braków formalnych, a także będzie miało korzystny wpływ na pracę sekretariatu komisji.

Art. 151

Wprowadzenie zmian w art. 151 umożliwi wykonywanie zawodu marynarza i pilota w Polsce przez osoby posiadające właściwe świadectwo operatora urządzeń radiowych wydane przez uprawniony do tego organ zagraniczny bez konieczności uznawania świadectw operatora urządzeń radiowych. Jest to zgodne z praktyką międzynarodową, gdzie czynności radiooperatora umożliwiające wykonywanie zawodu marynarza i pilota, które wymagają posiadania odpowiednich licencji i dyplomów, nie są objęte katalogiem zawodów regulowanych, przez co dokumenty uprawniające do ich wykonywania nie wymagają uznawania.

Świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie lotniczej wydawane są zgodnie z przepisami międzynarodowymi:

- 1) Regulaminem Radiokomunikacyjnym stanowiącym dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzonych w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r.,
- 2) Międzynarodową konwencją o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, sporządzoną w Londynie dnia 7 lipca 1978 r.,
- 3) Wspólnymi Wymaganiami Lotniczymi – Licencjonowanie personelu lotniczego JAR-FCL1 i JAR-FCL2 (podczas szkolenia dla uzyskania licencji członka personelu lotniczego realizowane jest szkolenie w zakresie procedur radiokomunikacji lotniczej, zawartych w załączniku 10 do Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym).

Art. 153 ust. 4 pkt 4a

Dodanie w ust. 4 art. 153 pkt 4a, zgodnie z którym z obowiązku oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami byłyby wyłączone urządzenia przeznaczone do

zastosowania w dziedzinie lotnictwa cywilnego z wyłączeniem urzędzeń przeznaczonych do zarządzania ruchem lotniczym, jest zasadne z uwagi na fakt, iż brak takiego przepisu w ustawie powoduje, że do niektórych urzędzeń lotniczych, np. stacji pokładowych i lotniskowych konieczne jest stosowanie dyrektywy RTTE, co jest sprzeczne z międzynarodowymi przepisami lotniczymi ICAO. Wymagania wobec urzędzeń stosowanych w dziedzinie lotnictwa cywilnego opracowywane są przez Wspólne Władze Lotnicze (JAA) i stowarzyszony organ Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC) – stosownie do Rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. UE L 373 z 31.12.1991, str. 4, z późn. zm.). Wymagania te nazywane są wspólnymi wymaganiami lotniczymi (JAR) lub przepisami JAR, które powstają w oparciu o standardy techniczne określone w tomie III załącznika 10 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z późn. zm.). Przepisy JAR regulują wymagania techniczne i procedury administracyjne wobec urzędzeń stosowanych w dziedzinie lotnictwa cywilnego. Obecne uregulowania stoją w sprzeczności z przepisami JAR– OPS 3, JAR – 26.

Urządzenia zarządzania ruchem lotniczym podlegają ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004, str. 26.)

Art. 185

Projektowany przepis wprowadza nowe zasady określania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością. Uproszczono regulacje dotyczące naliczania opłat. Kryteriami ustalenia maksymalnych kwot opłat, zgodnie z nowym podejściem, będą wykorzystywane zakresy częstotliwości, szerokości kanałów częstotliwościowych oraz wielkość obszaru, na którym podmiot dysponuje rezerwacją częstotliwości. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami nie będzie zatem zależała od zastosowanej technologii, liczby stacji oraz parametrów technicznych stacji.

W projekcie przewiduje się, że podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 116, uiszcza dodatkową

opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna za prawo do dysponowania częstotliwością, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

Uproszczone regulacje dotyczące naliczania opłat. Kryteriami ustalenia maksymalnych kwot opłat, zgodnie z nowym podejściem, będą wykorzystywane zakresy częstotliwości, szerokości kanałów częstotliwościowych oraz wielkość obszaru, na którym podmiot dysponuje rezerwacją częstotliwości. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami nie będzie zatem zależała od zastosowanej technologii, liczby stacji oraz parametrów technicznych stacji.

Zmiany te wynikają z potrzeby dostosowania zasad naliczania opłat do faktu, że coraz więcej decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości stanowią tzw. decyzje neutralne technologicznie. Odstępuje się od określania w treści decyzji konkretnej technologii, w jakiej mają być wykorzystywane częstotliwości. Zatem wysokość opłat za dysponowanie częstotliwością nie powinna być uzależniona od rodzaju technologii.

Należy także podkreślić, iż stawki opłat za wykorzystywanie częstotliwości określone w ustawie są stawkami maksymalnymi. Konkretnie stawki określone w rozporządzeniu będą stawkami, które podmioty wykorzystujące częstotliwości obowiązane będą uiszczać i będą to stawki niższe od maksymalnych.

1. Metodologia ustalania opłat na podstawie obecnie obowiązującego art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne

W aktualnie obowiązującej ustawie maksymalna wysokość opłaty ustalona jest w oparciu o zróżnicowane kryteria, odzwierciedlające specyfikę danej służby radiokomunikacyjnej, dla której te stawki są określone. W poszczególnych służbach przedmiotem opłaty jest:

- 1) w radiokomunikacji ruchomej lądowej: kanał radiowy o niesprecyzowanej szerokości, w zależności od rodzaju sieci,
- 2) w radiokomunikacji stałej lądowej w zależności od typu systemu: kanał radiowy o określonej szerokości lub kanał radiowy o nieokreślonej szerokości wykorzystywany w stacji, łączu radiowym lub na obszarze administracyjnym (gmina),
- 3) w radiokomunikacji satelitarnej: stacja lub kanał o określonej szerokości w jednej stacji w zależności od rodzaju stacji i pełnionej przez nią funkcji,

- 4) w radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacji lotniczej: kanał radiowy w stacji w zależności od rodzaju stacji,
- 5) w radiofonii: stacja w zależności od zakresu częstotliwości, w którym pracuje, dodatkowo wyróżniony jest standard T-DAB,
- 6) w telewizji: kanał telewizyjny w stacji z rozróżnieniem na stację analogową i cyfrową.

Podsumowując w obowiązującej ustawie – Prawo telekomunikacyjne maksymalna wysokość rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami zależy od wielu parametrów, ale nie zawsze zależy bezpośrednio od ilości posiadanego widma.

2. Metodologia ustalania opłat na podstawie brzmienia art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne zawartego w projekcie nowelizacji

Proponuje się uproszczenie regulacji dotyczącej ustalenia maksymalnej wysokości rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami poprzez usunięcie szeregu kryteriów zdefiniowanych w aktualnej regulacji, niepotrzebnie komplikujących istniejący system limitów opłat.

Kryteriami ustalenia maksymalnych stawek opłat w danej służbie radiokomunikacyjnej będzie przede wszystkim ilość widma częstotliwości oraz wielkość obszaru, na którym podmiot tym widmem może dysponować. W szczególności w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych przedmiotem opłaty będą:

- 1) prawo do dysponowania częstotliwością przez stację w służbie stałej satelitarnej, satelitarnego badania ziemi, meteorologii satelitarnej, radionawigacji satelitarnej, operacji kosmicznych, badań kosmosu, radiodyfuzji satelitarnej, ruchomej satelitarnej,
- 2) w służbie ruchomej satelitarnej przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej: referencyjna ilość widma (1 MHz) na obszarze jednej gminy,
- 3) w służbie lotniczej: referencyjna ilość widma (1 kHz) w jednym systemie lotniskowym,

- 4) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej: referencyjna ilość widma (1 kHz) na obszarze jednej gminy lub na pokładzie jednej jednostki pływającej w zależności od rodzaju stacji,
 - 5) w służbie radiodifuzyjnej naziemnej: referencyjna ilość widma (1 kHz lub 1 MHz) na obszarze gminy w zależności od zakresu częstotliwości, rodzaju systemu (analogowy, cyfrowy) i z czasową progresją stawki w systemach analogowych powyżej 174 MHz,
 - 6) służbie stałej i ruchomej lądowej: referencyjna ilość widma (1 kHz lub 1 MHz) na obszarze gminy w zależności od zakresu częstotliwości.
3. Przyczyny zmian metodologii określania maksymalnej wysokości opłat

Powyższe zmiany wynikają z potrzeby uproszczenia i ujednoczenia kryteriów uwzględnianych przy ustalaniu kwot maksymalnych za prawo do dysponowania częstotliwością, pozwalających na zachowanie przejrzystości i obiektywizmu, a jednocześnie uwzględnienie ilości widma częstotliwości radiowych i obszaru, na jakim podmiot tą ilością widma dysponuje. Zmiana metodologii naliczania opłat ma na celu odejście od uzależniania wysokości opłat od kryteriów, które nie zawsze obiektywnie określały stopień wykorzystania dobra rzadkiego jakim jest widmo częstotliwości radiowych, co mogło prowadzić do nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości.

Zmiana metodologii określania maksymalnej wysokości opłat wynika także z potrzeby dostosowania zasad naliczania opłat do faktu, że coraz więcej decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości realizuje postulat neutralności technologicznej poprzez odstąpienie od określania w treści decyzji rezerwacyjnej konkretnej technologii. Zatem wysokość opłat za dysponowanie częstotliwością powinna być uzależniona głównie od rodzaju służby radiokomunikacyjnej, wielkości zasobu, jakim dysponuje podmiot i zakresu częstotliwości, a nie od ilości stacji i parametrów stacji, czy też zastosowanej technologii. Ponadto ze względu na fakt, iż w rezerwacjach częstotliwości coraz częściej określa się obszar objęty rezerwacją (np. liczbę i rodzaj gmin), a nie liczbę uruchomionych stacji nadawczych, konieczne jest dostosowanie metodologii naliczania opłat do wielkości obszaru, na którym podmiot dysponuje rezerwacją częstotliwości.

Ustalony w ustawie kwoty maksymalne zostały ustalone na takim poziomie, aby uwzględnić wszystkie możliwe do zastosowania technologie w określonym zakresie częstotliwości.

4. Przykładowe obliczenia opłat – na podstawie obecnie obowiązującego art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz na podstawie brzmienia art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne zawartego w projekcie zmian ustawy – Prawo telekomunikacyjne (przedstawienie porównania obecnych opłat z opłatami, jakie wychodzą na podstawie zmian wynikających z art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne)

Porównanie opłat w służbie ruchomej:

Przypadek 1. Klasyczne sieci radiokomunikacji ruchomej lądowej:

aktualna ustawa – Prawo telekomunikacyjne:

- podstawa prawna: art. 185 ust. 5 pkt 1 lit. a,
- przedmiot i wysokość opłaty: „za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w sieci telekomunikacyjnej – 24 000 zł”,
po uwzględnieniu art. 185 ust. 6 pkt 5 – 12 000 zł

nowelizacja ustawy – Prawo telekomunikacyjne:

- podstawa prawna: art. 185 ust. 5 pkt 14,
- przedmiot i wysokość opłaty:
 - „a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych”.

Aktualny przepis w brzmieniu „za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w sieci telekomunikacyjnej – 24 000 złotych” jest przepisem bardzo nieprecyzyjnym i daje możliwość jego skrajnie różniących się interpretacji.

Po pierwsze nie precyzuje szerokości kanału (ilości wykorzystywanego widma), dla którego ten limit obowiązuje. W klasycznych sieciach RRL spotyka się zarówno kanały jedno, jak i dwuczęstotliwościowe (obejmujące dwa razy więcej widma niż kanały jednoczęstotliwościowe) o typowych szerokościach: 6.25 kHz, 12.5 kHz, 25 kHz. Odpowiada to ilości widma od 6.25 kHz do 50 kHz. Przyjmując założenie, że podana stawka maksymalna odnosi się do kanału jednoczęstotliwościowego o szerokości 6.25 kHz jedna z możliwych interpretacji tego przepisu jest taka, że maksymalna wysokość opłaty dla kanału dwuczęstotliwościowego o szerokości 2x25 kHz wynosi $50/6.25 \times 24\ 000\ \text{zł} = 192\ 000\ \text{zł}$.

Po drugie nie precyzuje obszaru, na jakim kanał może być wykorzystywany. Mówi jedynie o wykorzystywaniu tego kanału w sieci telekomunikacyjnej (radiokomunikacyjnej). Elementarna sieć radiokomunikacyjna może obejmować swoim działaniem obszar jednej gminy, a nawet mniejszy. Możliwa jest więc interpretacja tego przepisu wskazująca, że stawka maksymalna opłaty dotyczy wykorzystania jednego kanału radiowego na obszarze jednej gminy. Dodatkową przesłanką ku temu, że przepis ten nie musi dotyczyć sieci o ogólnokrajowym obszarze działania jest przepis art. 185 ust. 6 pkt 5 („Limity opłat, o których mowa w ust. 5, obniża się o 50% w przypadku: [...] operatorów ogólnokrajowych sieci radiokomunikacji ruchomej lądowej o jednolitej strukturze działania na obszarze kraju [...]”), wprowadzający dodatkową 50% bonifikatę dla sieci ogólnokrajowych. Przyjmując założenie, że podana stawka maksymalna dotyczy obszaru jednej gminy, jedna z możliwych interpretacji tego przepisu jest taka, że maksymalna stawka dla jednego kanału radiowego w sieci radiokomunikacyjnej o ogólnopolskim obszarze działania wynosi $2479 \times 24\ 000 \times 50\% = 29\ 748\ 000$.

Łącząc powyższe przesłanki można dokonać interpretacji, że maksymalna wysokość opłaty dotyczy kanału jednoczęstotliwościowego o szerokości 6.25 kHz wykorzystywanego w sieci radiokomunikacyjnej o obszarze działania odpowiadającym jednej gminie lub mniejszym.

Druga możliwa interpretacja tego przepisu dotyczy przypadku, gdy:

- 1) obszarem działania sieci jest obszar całego kraju, co odpowiada 2479 gminom,
- 2) wykorzystywany jest kanał dwuczęstotliwościowy o szerokości 25 kHz, co odpowiada łącznej szerokości widma równej 50 kHz.

Dla pierwszej interpretacji można wyliczyć, że maksymalna wysokość opłaty za 1 kHz widma wykorzystywanego na terenie jednej gminy wynosi $24\ 000/6,25 = 3840$ zł.

Dla drugiej interpretacji można wyliczyć, że maksymalna wysokość opłaty za 1 kHz widma wykorzystywanego na terenie jednej gminy wynosi $24\ 000/2479/50/2 = 0,10$ zł.

Porównując proponowane w nowelizacji ustawy – Prawo telekomunikacyjne maksymalne wysokości opłat, a więc:

- „a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz – 100 złotych,
- b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,
- c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych.”

z maksymalnymi opłatami wynikającymi z obecnie obowiązujących przepisów prawa, przy przyjęciu np. pierwszej z wyżej prezentowanej interpretacji uznać należy, że maksymalne opłaty proponowane w zmienianym przepisie są znacząco niższe niż stawki aktualnie obowiązujące.

Przypadek 2. Publiczna sieć telefonii ruchomej o strukturze komórkowej

aktualna ustawa – Prawo telekomunikacyjne:

- 1) podstawa prawna: art. 185 ust. 5 pkt 1 lit. b,
- 2) przedmiot i wysokość opłaty wynosi: „za prawo do dysponowania jednym dupleksowym kanałem radiowym w publicznej sieci telefonii ruchomej o strukturze komórkowej – 3 000 000 zł”, po uwzględnieniu art. 185 ust. 6 pkt 5 – 1 500 000 zł

nowelizacja ustawy – Prawo telekomunikacyjne:

- 1) podstawa prawna: art. 185 ust. 5 pkt 14,
- 2) przedmiot i wysokość opłaty wynosi:
 - „a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych.”.

Również w tym przypadku przepis obecnie obowiązujący jest przepisem bardzo nieprecyzyjnym, nieokreślającym ani szerokości kanału, ani referencyjnego obszaru działania sieci.

W przypadku publicznych sieci telefonii ruchomej o strukturze komórkowej najczęściej stosuje się kanały dwuczęstotliwościowe o następujących szerokościach:

- 1) w standardzie NMT: 25 kHz (co odpowiada łącznej szerokości widma równej 50 kHz),
- 2) w standardzie GSM: 200 kHz (co odpowiada łącznej szerokości widma równej 400 kHz),
- 3) w standardzie CDMA2000: 1,25 MHz (co odpowiada łącznej szerokości widma równej 2,5 MHz),
- 4) w standardzie UMTS lub LTE: 5 MHz (co odpowiada łącznej szerokości widma równej 10 MHz).

Dokonując analogicznej interpretacji, jak zaproponowana dla Przypadku 1, można stwierdzić, że wysokość maksymalnej opłaty rocznej za 1 kHz widma na obszarze jednej gminy, przy założeniu, że aktualna stawka dotyczy kanału dwuczęstotliwościowego o najmniejszej możliwej szerokości (a więc właściwej dla NMT i równej 2x25 kHz) wykorzystywanego na obszarze jednej gminy wynosi 60 000 zł.

Wysokość maksymalnej opłaty rocznej za elementarną szerokość widma (odpowiednio 1 kHz lub 1 MHz) na obszarze jednej gminy, przy założeniu że aktualna stawka dotyczy kanału dwuczęstotliwościowego o właściwej dla danego standardu szerokości wykorzystywanego na obszarze jednej gminy wynosi:

	NMT	GSM)	CDMA2000	UMTS, LTE
1 kHz widma (do 174 MHz)	*)	*)	*)	*)
1 kHz widma (174 MHz – 3400 MHz)	60 000 zł	7 500 zł	1 200 zł	300 zł
1 MHz widma (powyżej 3400 MHz)	*)	*)	*)	300 000 zł

Porównując proponowane w nowelizacji ustawy – Prawo telekomunikacyjne maksymalne wysokości opłat, a więc:

- „a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz – 100 złotych,
- b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,
- c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych.”

można stwierdzić, że według zaprezentowanych powyżej możliwych interpretacji są one znacząco niższe niż stawki aktualnie obowiązujące.

Porównanie opłat dla radiokomunikacji stałej lądowej

W służbie stałej przychody nie powinny ulec zmianie. Zlikwidowana została osobna preferencyjna kategoria dla radiowych systemów dostępu abonenckiego, są one teraz częścią systemów punkt – wiele punktów.

Z uwagi na marginalne wykorzystanie sprzętu tego rodzaju zmiana nie spowoduje zwiększenia przychodów do budżetu.

Porównanie opłat w radiodifuzji

Dla radiofonii analogowej

W nowym brzmieniu art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wszystkie wyszczególnione dotychczas zakresy przeznaczone dla radiofonii analogowej zostały połączone w jeden. Stawkę dla tego zakresu wyznaczono dla przypadku maksymalnego, czyli dla zakresu fal krótkich. W przypadku tego zakresu stacje, na które udzielane są rezerwacje częstotliwości są przeznaczone do pokrycia rejonów poza granicą Polski. W związku z tym przyjęto, że dla tego zakresu częstotliwości będzie się pobierać opłatę za jedną gminę, na której jest zlokalizowana stacja nadawcza. Opłata maksymalna za stację na falach krótkich wyniesie 4 000 zł (projektowany art. 185 ust. 5 pkt 12 lit. a), podczas gdy obecnie maksymalna opłata wynosi 8 000 zł.

Przyjęcie jednakowej stawki maksymalnej dla wszystkich zakresów przeznaczonych dla radiofonii analogowej powoduje, że dla pozostałych zakresów opłaty są zawyżone.

Dla porównania obecnie opłata za stację pracującą w zakresie fal długich wynosi 20 000 zł, a wyznaczona w oparciu o nową stawkę maksymalną wynosi 8 924 400 zł.

W związku z powyższym zróżnicowanie wysokości opłat dla poszczególnych zakresów częstotliwości przeznaczonych dla radiofonii analogowej zostanie określone w rozporządzeniu.

Dla radiofonii cyfrowej

Nowy system naliczania opłat dla radiofonii cyfrowej wprowadza zmianę w maksymalnej łącznej rocznej opłacie za dysponowanie rezerwacją ogólnopolską.

Opłata maksymalna za ogólnopolską rezerwację w oparciu o obowiązującą ustawę wynosi 72 000 zł. Należy podkreślić, że obecne niskie opłaty maksymalne za uruchamianie cyfrowe stacje T-DAB, które do tej pory obowiązują, miały na celu motywowanie nadawców do uruchamiania emisji cyfrowych. Obecne brzmienie art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie uwzględnia jednak faktu, że po wdrożeniu naziemnej radiofonii cyfrowej i wyłączeniu radiofonii analogowej, przy

zachowaniu obecnych preferencyjnych stawek za dysponowanie częstotliwościami cyfrowymi, wpływy z tytułu rezerwacji cyfrowych będą znacznie mniejsze od wpływów od rezerwacji analogowych.

Przyjmując wysokości stawek maksymalnych wskazanych w projekcie ustawy, opłata za ogólnopolską rezerwację wyniesie 18 592 500 zł dla pasma III oraz 1 859 250 zł dla pasma L (zakres powyżej 862 MHz).

Należy wspomnieć, że technika cyfrowa pozwala na umieszczenie w sygnale multipleksu (czyli w jednym kanale) nawet 18 programów radiowych. Oznacza to, że opłata za rozpowszechnianie naziemne 1 programu w ramach ogólnopolskiej rezerwacji cyfrowej wynosi 1/18 łącznej kwoty 18 592 500 zł, czyli 1 032 916 zł.

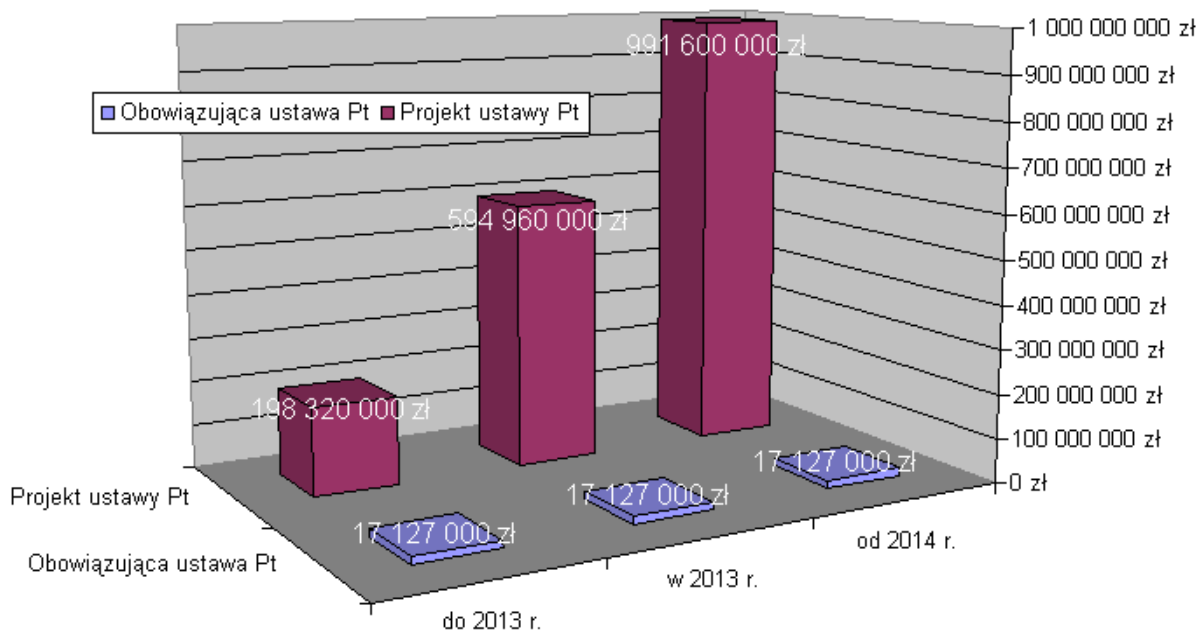
Dla porównania maksymalne opłaty za rezerwację częstotliwości dla sieci ogólnopolskiej na cele rozpowszechniania jednego programu radiowego w technologii analogowej, zgodnie z obowiązującymi stawkami w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, wynoszą około 2 500 000 zł.

Dla pasma L opłata ta jest dziesięciokrotnie niższa, gdyż sieć stacji w tym paśmie musi być znacznie gęstsza przez co jest dużo droższa w realizacji.

Z powyższego wynika, że postulowane w projekcie ustawy – Prawo telekomunikacyjne zmiany maksymalnych stawek dla radiofonii cyfrowej są racjonalne.

Dla telewizji analogowej

W oparciu o aktualne maksymalne stawki wskazane w ustawie, opłata za ogólnopolską rezerwację częstotliwości dla telewizji analogowej wyniosłaby – 17 127 000 zł. Dla takiej samej rezerwacji po przyjęciu projektu ustawy, opłata ta będzie stopniowo wzrastać, zgodnie z poniższym rysunkiem:

Porównanie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwościami na podstawie stawek maksymalnych określonych w obowiązującej ustawie – Prawo telekomunikacyjne i projekcie nowelizacji ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Nowe stawki maksymalne w projekcie ustawy przewidują następujące wzrosty rocznych opłat za wykorzystywanie częstotliwości objętych rezerwacją ogólnopolską:

	Projekt ustawy Pt	Obowiązująca ustawa Pt	Wzrost
do 2013 r.	198 320 000 zł	17 127 000 zł	11,6 – krotnie
w 2013 r.	594 960 000 zł	17 127 000 zł	34,7 – krotnie
od 2014 r.	991 600 000 zł	17 127 000 zł	57,9 – krotnie

Dla telewizji cyfrowej

Nowy system naliczania opłat dla telewizji cyfrowej, zgodnie z art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, wprowadza zmianę w maksymalnej łącznej rocznej opłacie za dysponowanie rezerwacją ogólnopolską.

Opłata maksymalna, jaką można uzyskać za ogólnopolską rezerwację w oparciu o obowiązującą ustawę wynosi 830 400 zł. Przyjmując wysokości stawek wskazanych w projekcie ustawy, opłata ta wyniosłaby 99 160 000 zł. Jest to ponad 119-krotny wzrost maksymalnej rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami.

Wymaga jednak wyjaśnienia, że obecnie obowiązujący system naliczania opłat i stawki maksymalne za prawo do dysponowania częstotliwościami dla telewizji cyfrowej jest bardzo preferencyjny i dlatego też konieczny jest zdecydowany wzrost tych opłat. Kiedy rozpoczęło się wdrażanie naziemnej telewizji cyfrowej niskie opłaty maksymalne za uruchamianie cyfrowe stacje DVB-T motywowały nadawców do przechodzenia z nadawania analogowego na cyfrowe.

Po wyłączeniu telewizji analogowej wpływy do budżetu państwa z tytułu dysponowania częstotliwościami na podstawie rezerwacji cyfrowych nie powinny się zmniejszyć, co nie byłoby możliwe bez zmiany maksymalnych opłat, jakie obecnie obowiązują w art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Obecne brzmienie art. 185 ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie uwzględnia faktu, że wdrażanie naziemnej telewizji cyfrowej weszło w decydującą fazę i dlatego przy zachowaniu obecnych preferencyjnych stawek za dysponowanie częstotliwościami cyfrowymi, po wyłączeniu telewizji analogowej, wpływy z tytułu rezerwacji cyfrowych będą znacznie mniejsze od dotychczasowych wpływów za rezerwacje analogowe.

Dzięki technice cyfrowej nadawca w sygnale multipleksu może umieścić do 8 programów telewizyjnych w standardowej rozdzielczości. Zatem opłata za rozpowszechnianie naziemne jednego programu w ramach ogólnopolskiej rezerwacji cyfrowej wynosi 12 395 000 zł (1/8 łącznej kwoty 99 160 000 zł).

Dla porównania w technice analogowej koszt rezerwacji ogólnopolskiej na cele rozpowszechniania naziemnego jednego programu telewizyjnego, zgodnie z obowiązującymi maksymalnymi stawkami w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, wyniosłoby: 17 127 000 zł.

Z powyższego wynika, że maksymalna opłata za rezerwację ogólnopolską dla rozpowszechniania jednego programu w sposób analogowy wynosiłaby 17 127 000 zł, zaś dla rozpowszechniania jednego programu w sposób cyfrowy wynosiłaby 12 395 000 zł.

Postulowane w projekcie ustawy – Prawo telekomunikacyjne zmiany maksymalnych stawek dla telewizji cyfrowej wydają się być więc racjonalne.

Poniżej przedstawiono tabelę, która zawiera porównanie wysokości opłat maksymalnych wyliczonych w oparciu o obowiązującą ustawę, oraz kwot, które w rzeczywistości są wnoszone w oparciu o stawki wskazane w obowiązującym rozporządzeniu z opłatami maksymalnymi wyliczonymi w oparciu o projekt ustawy oraz kwot, których stawki są przewidywane do uwzględnienia w projekcie rozporządzenia w sprawie opłat rocznych za prawo do dysponowania częstotliwościami.

	OBECNIE		PROJEKT		
	opłata max za podstawie ustawy PT	opłaty na podstawie rozporządzenia	opłata max za podstawie ustawy PT		
ogólnopolska sieć TV analogowej – TVP2	17 127 000	2 801 250	do 2013 r.	198 320 000	3 015 600
			w 2013 r.	594 960 000	3 015 600
			od 2014 r.	991 600 000	3 339 200
ogólnopolska sieć TV cyfrowej – MUX1	240 000 ³	103 200 ³	99 160 000 ³		11 428 800 ³
TOTAL	55 438 800	11 822 808	396 640 000 ²		45 715 200 ^{3a}
ogólnopolska sieć radiofonii analogowej – RMF FM	2 552 000	917 500	297 480 000		1 213 500
ogólnopolska sieć radiofonii cyfrowej	144 000*	72 000 ¹	18 592 500		3 718 500

¹ wyliczenia hipotetyczne, gdyż nie ma działającej sieci radiofonii cyfrowej

² opłata wyliczona dla 4 multipleksów po wyłączeniu analogu

³ przy założeniu, że rezerwację posiada 1 nadawca (nie ma współużytkownika)

^a przy założeniu, że po I i II Dywidendzie Cyfrowej zostaną 4 pokrycia

Porównanie opłat w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej

Służba radiokomunikacyjna lotnicza

W obowiązującej ustawie – Prawo telekomunikacyjne maksymalna opłata roczna za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym przez jedną stację lotniskową w zakresie VHF w relacji Ziemia – statek powietrzny wynosi 1000 zł. W projekcie ustawy roczna opłata za prawo do dysponowania zasobem częstotliwości o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy wynosi 100 zł. Ponieważ stosowane są systemy o szerokości kanałów radiowych – 25 kHz lub 8,33 kHz, maksymalna opłata roczna może wynosić odpowiednio 2500 zł lub 833 zł za jeden wykorzystywany kanał częstotliwości. Preferowane są więc systemy pracujące w kanałach radiowych o trzykrotnie mniejszej szerokości zajmowanego widma częstotliwości, co jest zgodne z ustaleniami międzynarodowymi zmierzającymi do trzykrotnego powiększenia liczby kanałów radiowych w lotniczym zakresie częstotliwości 117,975-137,000 MHz, wynikającymi z dynamicznego wzrostu liczby statków powietrznych.

Służba radiokomunikacyjna morska i żegluga śródlądowej

W obowiązującej ustawie – Prawo telekomunikacyjne maksymalna opłata roczna za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg – statek w morskim paśmie VHF wynosi 1000 zł, a za jedno pasmo częstotliwości poza morskim pasmem VHF – 6000 zł. W projekcie ustawy roczna opłata za prawo do dysponowania zasobem częstotliwości o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system stacjonarny wynosi 100 zł.

W Polsce systemy stacjonarne radiokomunikacji morskiej wykorzystują morskie pasmo VHF i morskie pasmo MF.

W paśmie VHF urządzenia pracują w kanałach radiowych o szerokości 25 kHz. W związku z tym maksymalna opłata roczna wyniesie 2500 zł za jeden kanał. Z powodu konieczności zwiększenia liczby kanałów w służbie morskiej planowane jest w przyszłości zmniejszenie

szerokości kanału do 12,5 kHz. Wówczas maksymalna opłata dla takiego kanału wyniesie 1250 zł. Nieznaczne podniesienie opłat będzie czynnikiem wymuszającym większą efektywność wykorzystania widma (dwa razy więcej kanałów).

W morskim paśmie MF, po zwolnieniu z opłat częstotliwości używanych w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa realnie wykorzystywana jest obecnie w Polsce jedna częstotliwość 2720 kHz, w kanale o szerokości 4 kHz. Maksymalna roczna opłata wyliczona w oparciu o projekt wynosiłaby więc 400 zł za jeden kanał. Obecnie obowiązująca maksymalna opłata za całe pasmo MF wynosi 6000 zł. Ponieważ morskie pasmo MF(1600 – 4000 kHz) zawiera 600 kanałów o szerokości 4 kHz, obecna maksymalna opłata za jeden kanał wynosi: $6000 : 600 = 10$ zł. Nowa maksymalna opłata (400 zł) za kanał spowoduje racjonalizację wykorzystania tego pasma.

Poniżej szczegółowe uzasadnienie do poszczególnych jednostek redakcyjnych w art. 185:

Art. 185 ust. 2

Odpowiednik obecnego ust. 2. Celem przepisu jest uniknięcie nakładania podwójnych opłat w związku ze świadczeniem usług dla podmiotu, który dysponuje rezerwacją częstotliwości i uiszcza już z tego tytułu należne opłaty. Proponuje się rezygnację z zawężenia zakresu przepisu wyłącznie do częstotliwości przyznanych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych, w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów posiadających rezerwację częstotliwości w różnych służbach radiowych.

Art. 185 ust. 3a

Przepis ust. 3a został dodany przez ustawę z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy– Prawo telekomunikacyjne i wprowadza opłatę za prawo do wykorzystywania częstotliwości na podstawie decyzji o czasowym dopuszczeniu używania urządzenia radiowego. Wysokość tej opłaty zostanie określona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 185 ust. 11. Przepis ten został uzupełniony o odesłanie do art. 144b, który dotyczy decyzji Prezesa UKE zezwalającej na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego.

Art. 185 ust. 4

W obowiązującym brzmieniu art. 185 ust. 4 ustawy zawarte jest wskazanie, że opłata jednorazowa nie może być niższa niż 50% opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością. Mając na względzie fakt, że częstotliwości radiowe są dobrem rzadkim, zaś za dysponowanie nimi są uiszczane opłaty roczne należy dążyć do sytuacji, w której częstotliwości, w szczególności z zakresów gdzie występuje brak dostatecznych zasobów, były przyznawane podmiotom wiarygodnym. W celu zapewnienia wiarygodności i ochrony przed wypaczeniem wyników przetargów, aukcji, konkursów oraz przed składaniem nierealnych ofert, a następnie ich wycofywaniem w projektowanym przepisie zaproponowano zwiększenie opłaty za dokonanie rezerwacji częstotliwości. W projektowanym przepisie ustala się, że podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 116, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna za prawo do dysponowania częstotliwością, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

Dodatkowo w przepisie dokonano sprecyzowania charakteru opłat poprzez zastąpienie określenia „opłata jednorazowa” określeniem „opłata dodatkowa”, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem tego przepisu. Zawarte w obowiązującym brzmieniu art. 185 ust. 4 ustawy wyrażenie „opłata jednorazowa” w praktyce wielokrotnie było interpretowane, przez podmioty biorące udział w przetargach, jako ich zwolnienie z obowiązku uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością, która powinna być uiszczana niezależnie od jednorazowej opłaty za dokonanie rezerwacji częstotliwości.

Art. 185 ust. 5 pkt 1 – 9

W odniesieniu do limitu opłaty zaproponowanego w art. 185 ust. 5 pkt 1, tj. za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie stałej satelitarnej, należy stwierdzić, iż zaproponowano określenie ogólne. Zapis ten stanowi propozycję zmiany art. 185 ust. 5 pkt 3 lit. a i b i próbę wyeliminowania niejasnego pojęcia sygnałów. Pojęcie to może prowadzić do problemów w naliczaniu opłat dla poszczególnych użytkowników i przez to do nierównego ich traktowania. Zaproponowana kwota 20 000 zł stanowi uśrednienie dotychczas pobieranych opłat przy zachowaniu takiego samego wpływu do budżetu. W punktach 2 – 7 proponuje się dodać kolejne rodzaje służb radiokomunikacyjnych

podlegających opłacie. Nową propozycją jest objęcie opłatą za dysponowanie częstotliwością w służbie satelitarnej badania ziemi, meteorologii satelitarnej, radionawigacji satelitarnej, operacji kosmicznych oraz badań kosmosu. Zmiany te przyniosą tylko niewielkie zwiększenie dochodów budżetu państwa z uwagi na małą popularność tych systemów.

Z uwagi, iż do tej pory nie było możliwości pobierania opłat w związku z wykorzystywaniem częstotliwości z powyższych tytułów, zaproponowane limity nie są wysokie, ponieważ dotyczą badań. Jednak ww. systemy wykorzystują dużą szerokość widma, w związku z czym zasadne jest uregulowanie tej kwestii. Przewiduje się wpływy do budżetu z tego tytułu rzędu 10 000 zł rocznie.

W odniesieniu do limitu opłat zaproponowanych w art. 185 ust. 5 pkt 8, tj. w zakresie systemów korzystających z satelitarnej infrastruktury telekomunikacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie ruchomej satelitarnej, wskazać należy, iż wprowadzenie takiej kategorii jest zasadne, ponieważ znajduje się ona w Regulaminie Radiokomunikacyjnym. Konieczne jest zatem zawarcie takiej kategorii w ustawie – Prawo telekomunikacyjne tak, by uwzględniała ona rozwój technologiczny i umożliwiała pobieranie opłat za ww. kategorię wykorzystania częstotliwości. Usankcjonuje to i w konsekwencji umożliwi w szerokim zakresie wykorzystanie takiej technologii.

W odniesieniu do limitu opłat zaproponowanych w art. 185 ust. 5 pkt 9, tj. w zakresie systemów korzystających z satelitarnej infrastruktury telekomunikacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie ruchomej satelitarnej przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej za 1 MHz wykorzystywanego widma na obszarze jednej gminy lub mniejszym, należy wskazać, iż jest to nowa opłata. Obecnie podmioty jeszcze nie świadczą usług w służbie ruchomej satelitarnej (MSS) w Polsce. Użyta terminologia jest spójna z terminologią funkcjonującą na gruncie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (Dz. Urz. UE L 172 z 02.07.2008, str. 15). Przewiduje się wpływy do budżetu z tego tytułu rzędu 50 000 zł rocznie.

Art. 185 ust. 5 pkt 10 i 11

Zaproponowane zmiany mają charakter porządkujący i polegają na odrębnym ujęciu kwestii częstotliwości w służbie lotniczej oraz służbie morskiej i żeglugi śródlądowej. Proponowana zmiana przepisów wiąże bezpośrednio opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością z szerokością wykorzystywanego przez urządzenie pasma częstotliwości, niezależnie od systemu, w jakim to urządzenie pracuje. Zmiana taka jest korzystna dla podmiotów wprowadzających nowe technologie zgodnie z przepisami organizacji międzynarodowych, np. Międzynarodowej Organizacji Morskiej IMO i Europejskiej Organizacji ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej Eurocontrol. Zaproponowane zmiany obejmują opłaty z obecnego art. 185 ust. 5 pkt 4 lit. a, d i e. W przypadku obecnego pkt 4 lit. d planuje się, że limit opłat ulegnie znacznemu zmniejszeniu dla pasm częstotliwości leżących poza pasmem morskim ultrakrótkofalowym VHF. Należy jednak zauważyć, iż w Polsce wykorzystuje się tylko jedną częstotliwość z tego rodzaju pasm – częstotliwość wykorzystywaną przez stację nadbrzeżną Witowo Radio do nadawania ostrzeżeń nawigacyjnych, komunikatów pogodowych i komunikatów lodowych (morskie informacje bezpieczeństwa – Marine Safety Information). Pozostałe dotychczas użytkowane częstotliwości z pasma średniofalowego MF w służbie radiokomunikacyjnej morskiej powinny zostać zwolnione z opłat. Systemy radionawigacji i radiolokacji, o których mowa w obecnym art. 185 ust. 5 pkt 4 lit. b zgodnie z projektem mają podlegać zwolnieniu z opłat za prawo do dysponowania częstotliwościami.

Natomiast regulacja zawarta w obecnym art. 185 ust. 5 pkt. 4 lit. c jest bezprzedmiotowa. W związku z tym, iż w Polsce nie wdrożono systemu telefonii publicznej dla pasażerów samolotów (TFTS) i nie planuje się wdrożenia tego systemu, ze względu na przestarzałą technologię i odejście innych krajów europejskich od tego systemu, proponuje się odstąpienie od regulacji w tym zakresie.

Planuje się zmianę metodyki liczenia, która nie będzie miała wpływu na poziom wpływów do budżetu państwa.

Art. 185 ust. 5 pkt 12

W radiodifuzji naziemnej proponuje się uregulować naliczanie opłat dla radiofonii i telewizji w ramach jednego przepisu. Systemy transmisyjne z technologicznego punktu widzenia są bardzo podobne. Zasadne jest zatem połączenie obecnych opłat w jedną opłatę za częstotliwości wykorzystywane w radiodifuzji naziemnej. Szerokości kanałów częstotliwościowych niezbędne do naliczania opłat dla poszczególnych

systemów (radiofonicznych i telewizyjnych) zostaną określone w rozporządzeniu. Kryteriami ustalenia maksymalnych kwot opłat będą wykorzystywane zakresy częstotliwości, szerokości kanałów częstotliwościowych oraz wielkość obszaru, na którym podmiot dysponuje rezerwacją częstotliwości. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami nie będzie zależała już więc od liczby wykorzystywanych stacji nadawczych oraz ich parametrów technicznych. Koncepcja ta nie spowoduje pomniejszenia wpływów do budżetu państwa z tytułu dysponowania częstotliwościami w radiofonii i telewizji.

Proponuje się wprowadzenie cyklicznego zwiększania limitu opłat za wykorzystywanie częstotliwości telewizji analogowej od 2013 roku. Zwiększenie opłat za dysponowanie w sposób analogowy częstotliwością w zakresie powyżej 174 MHz ma na celu zachęcenie podmiotów do przechodzenia na nowe cyfrowe techniki nadawania.

Zaproponowane w art. 185 ust. 5 zmiany wprowadzą przejrzyste uregulowanie systemu naliczania opłat, poprzez określenie wykorzystywanych zakresów systemów z uwagi na wykorzystywane zakresy częstotliwości bez odwoływania się do konkretnych systemów radiowych. Umożliwi to także określenie wysokości opłat dla systemów radiowych, które zostaną wprowadzone do używania w przyszłości. Maksymalne limity opłat zostały określone w zależności od zakresu częstotliwości oraz od wielkości obszaru, na którym dane częstotliwości są użytkowane.

Proponowane rozwiązanie sposobu naliczania opłat jest zgodne z podejściem Unii Europejskiej w zakresie regulacji zasobów częstotliwości, a także realizuje jeden z podstawowych celów, jakim jest zapewnienie neutralności technologicznej. Proponowane zmiany promują również efektywne cyfrowe techniki nadawcze, uzależniając wysokość opłat od wielkości obszaru obsługi, a nie od liczby wykorzystywanych stacji nadawczych. Przykładowo, powinno to zachęcić operatorów sieci DVB-T do budowania i rozwijania swoich sieci.

Limit opłaty za prawo do dysponowania zasobem częstotliwości o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 174 MHz powinien wynosić 400 złotych. Konieczność dokonania zmiany wynika z założenia, iż pomimo zmiany regulacji opłata za jedną stację radiofoniczną nie powinna ulec zmianie. Ponowna analiza wykazała, iż aby zachować wysokość opłaty na dotychczasowym poziomie, opłata za prawo do dysponowania zasobem częstotliwości o łącznej

szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie fal krótkich (3-30 MHz) powinna wynosić 400 zł.

Obecnie wysokość opłaty za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną stację radiofoniczną w zakresie fal krótkich wynosi 4 000 zł (pasmo to nie jest wykorzystywane w Polsce). Specyfika tych fal polega na tym, że zasięg wokół stacji jest niewielki (nie większy niż jedna gmina), ale w wyniku odbić do atmosfery można uzyskać łączność z daleko oddalonymi miejscami poza granicami kraju. Po zmianach opłata za jedną stację nie ulegnie zmianie.

Proponowane zmiany limitów opłat nie będą miały wpływu na wysokość dochodów budżetu państwa. Zwiększenie limitu opłat dla wybranych zakresów częstotliwości wynika z przyjęcia opłaty maksymalnej przy połączeniu kilku kategorii systemów.

Art. 185 ust. 5 pkt 13

Proponuje się odejście od kazuistycznego określania opłat za poszczególne rodzaje technologii w służbie stałej. Zmiana ta umożliwi naliczanie opłat również dla systemów radiowych, które zostaną wprowadzone do użytkowania w przyszłości.

Art. 185 ust. 5 pkt 14

Proponuje się odejście od kazuistycznego określania opłat za poszczególne rodzaje technologii w służbie ruchomej lądowej. Zmiana ta umożliwi naliczanie opłat również dla systemów radiowych, które zostaną wprowadzone do użytkowania w przyszłości.

Zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem w sprawie opłat za prawo do dysponowania częstotliwością – kanałem radiowym o szerokości 12,5 kHz, we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby ruchomej lądowej opłata wynosi w przypadku kanałów jednoczęstotliwościowych (simpleksowych) od 300 zł do 2 500 zł i zależy między innymi od relacji łączności (stacja bazowa – stacja bazowa, stacja bazowa – stacja ruchoma), wysokości zawieszenia anteny i mocy wyjściowej urządzenia radiowego. W znacznej większości przypadków w zakresie do 174 MHz pracują sieci z simpleksowym rodzajem pracy (jednoczęstotliwościowe).

Mając na uwadze, że zasięg stacji bazowej pracującej w zakresie częstotliwości do 174 MHz, może obejmować obszar kilku gmin, proponowana zmiana, w której maksymalna opłata za prawo do dysponowania częstotliwością o łącznej szerokości 1 kHz, na obszarze jednej gminy wynosi 100 zł, to przy podstawowej szerokości kanału radiowego 12,5 kHz, daje maksymalną opłatę w wysokości – 1 250 zł za jedną gminę.

Proponowana zmiana przyczyni się również do bardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości poprzez np. stosowanie nowych cyfrowych technik pozwalających na zmniejszenie szerokości wykorzystywanego kanału w sieciach dyspozytorskich do 6,25 kHz oraz umożliwi wydawanie pozwoleń radiowych dla sieci szerokopasmowych wykorzystujących różne szerokości kanałów.

Obecnie wnoszone opłaty przez podmioty dysponujące częstotliwością w tym zakresie nie ulegną zmianie.

W przypadku służby ruchomej w zakresie częstotliwości powyżej 174 MHz (w służbie ruchomej lądowej poczynając od 412 MHz), w znacznej większości przypadków wykorzystywane są kanały dwuczęstotliwościowe (semidupleksowe i dupleksowe), a uzyskiwane w tych sieciach zasięgi użyteczne są znacznie mniejsze niż w przypadku sieci pracujących w zakresie do 174 MHz z simpleksowym rodzajem pracy.

Obecnie wnoszone opłaty przez podmioty dysponujące częstotliwością w tym zakresie nie ulegną zmianie.

Proponowane zmiany wynikają z faktu, iż ciągły rozwój technologii bezprzewodowych prowadzi do częstych zmian standardów urządzeń. Określenie wysokości opłat za prawo dysponowania zasobami częstotliwości dla nowych systemów radiowych jest przy obecnym brzmieniu art. 185 utrudnione lub nawet niemożliwe z uwagi na to, że w obowiązującym brzmieniu tego przepisu mowa jest o konkretnych systemach radiowych.

Równocześnie, wprowadzanie na rynek rozwiązań technicznych zmierza w stronę zapewnienia mobilności użytkownikowi końcowemu, co powoduje zacieranie się różnic pomiędzy systemami ruchomymi i systemami określanymi jako nomadyczne, pracującymi w służbie stałej. Powoduje to trudności z klasyfikacją nowych systemów dla naliczania opłat za prawo dysponowania częstotliwością.

Ponadto niektóre rodzaje systemów bezprzewodowych nie są wykorzystywane z uwagi na brak zróżnicowania wysokości opłat od wielkości sieci. Przykładowo, dla niektórych systemów opłata za wykorzystywanie częstotliwości przez jedną stację radiową tworzącą małą sieć jest taka sama jak dla rezerwacji ogólnopolskiej.

Art. 185 ust. 6

W ust. 6 proponuje się utrzymanie 50% ulgi w opłatach w przypadku wykorzystywania częstotliwości: wyłącznie do świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia, do prowadzenia akcji przez

jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof.

Ponadto, wprowadza się ulgę w odniesieniu do systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów. W związku ze zmianą sposobu naliczenia opłaty za dysponowanie częstotliwościami w służbie morskiej, brak wprowadzenia ulgi w powyższym przypadku spowoduje dodatkowe obciążenie dla budżetu państwa na kwotę ok. 112 600 zł (szczegółowe wyjaśnienia w OSR).

Art. 185 ust. 7

W ust. 7, tak jak w obecnym art. 185 ust. 7 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, proponuje się określić listę częstotliwości, za prawo do których dysponowania nie pobiera się opłat, zgodnie ze stanem faktycznym i praktyką państw członkowskich Unii Europejskiej.

Jedynymi nowymi zwolnieniami od opłat za prawo do dysponowania częstotliwością będą zwolnienia dotyczące prawa do dysponowania częstotliwością:

- a) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej,
- b) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej.

Stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej wykorzystywane są dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi przez urzędy morskie, których dyrektorzy są terenowymi organami administracji morskiej i podlegają ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej – Ministrowi Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej. Właściwe jest zatem zwolnienie z opłat za wykorzystywanie częstotliwości służących realizacji zadań statutowych urzędów morskich, które są jednostkami budżetowymi.

Stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej wykorzystywane są również dla celów zapewnienia bezpiecznej żeglugi powietrznej oraz zarządzania przepływem ruchu lotniczego, zgodnie z przepisami krajowymi i międzynarodowymi. Użytkownikiem tych stacji jest Polska Agencja Żeglugi Powietrznej powołana ustawą z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi

Powietrznej (Dz. U. Nr 249, poz. 1829, z późn. zm.). Zgodnie z art. 8 i 9 tej ustawy, Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową, pokrywa koszty prowadzenia swojej działalności z własnych przychodów, może także uzyskiwać dotacje celowe na dofinansowanie zadań statutowych w wysokości ustalonej w ustawie budżetowej. Polska Agencja Żeglugi Powietrznej wypełnia zadania nałożone na Rząd RP prawem krajowym i międzynarodowym, uznano więc za zasadne zwolnienie jej z opłat za prawo do dysponowania częstotliwościami służącymi do tego celu.

Zaproponowane zwolnienia z opłat za prawo do dysponowania częstotliwościami w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej spowodują brak wpływu do budżetu kwoty ok. 30 tys. zł rocznie (trzydzieści tysięcy), zaś w służbie lotniczej ok. 40 tys. zł (czterdzieści tysięcy) rocznie. Biorąc pod uwagę fakt, iż liczba urządzeń radionawigacyjnych i radiolokacyjnych służących zapewnieniu bezpieczeństwa (radary lotniskowe i nadbrzeżne, radiolatarnie lotnicze, systemy precyzyjnego lądowania, systemy automatycznej identyfikacji statków, radiolatarnie morskie itp.) zwiększa się, lecz nie jest to zjawisko masowe, założyć należy, że w latach następnych kwota uzyskana ze zwolnień nie przekroczy kwoty 100 tys. zł rocznie dla służby radiokomunikacyjnej morskiej i lotniczej łącznie. Zwolnienie z opłat stanowiłoby sygnał, iż zapewnienie bezpieczeństwa stanowi jeden z priorytetów polityki państwa.

Reasumując należy stwierdzić, iż wskazane kwoty w wysokości 70 tys. zł rocznie służą realizacji zadań państwa.

Jednakże z uwagi na fakt, iż w projektowanym ust. 5 zmienia się struktura podstaw naliczania opłat, m.in. wprowadza się w art. 185 ust. 5 pkt 2 Pt kolejne kategorie systemów podlegających opłacie za prawo do dysponowania częstotliwościami, projektowana regulacja nie spowoduje zmniejszenia dochodów budżetu państwa.

Proponuje się utrzymanie obecnie obowiązujących zwolnień. Wprowadzenie zwolnienia dotyczącego prawa do dysponowania częstotliwościami w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:

- a) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz,
- b) w zakresie 406,0 – 406,1 MHz,

stanowi utrzymanie obecnego status quo. W obecnym systemie opłat za prawo do dysponowania częstotliwościami, przedmiotowe częstotliwości nie są bowiem objęte opłatami. A zatem, w związku z tym, że zmiany w systemie opłat wprowadzone w art. 185 ust. 6, mają stanowić dostosowanie przepisów do obecnego stanu rozwoju

techniki, z poszanowaniem zasady neutralności technologicznej, bez jednoczesnej znaczącej zmiany wielkości wpływów do budżetu z tytułu opłat za częstotliwości, należy przewidzieć w ust. 7 zwolnienie obejmujące częstotliwości w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz oraz w zakresie 406,0 – 406,1 MHz.

Częstotliwości w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz wykorzystywane są przez stację nadbrzeżną Witowo Radio, której właścicielem jest TP EmiTel Sp. z o.o., dla zapewnienia nasłuchu i prowadzenia łączności zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 września 2001 r. w sprawie prowadzenia nasłuchu radiowego na potrzeby Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Dz. U. Nr 120, poz. 1282, z późn. zm.). Stacja ta wykorzystuje, oprócz wskazanych powyżej, częstotliwość 2720 kHz dla transmisji komunikatów meteo i ostrzeżeń nawigacyjnych. Za wykorzystywanie tych częstotliwości pobierane są opłaty w wysokości 2400 zł rocznie. Zwolnienie dotyczy trzech z czterech użytkowanych częstotliwości. Za wykorzystanie częstotliwości 2720 kHz TP EmiTel Sp. z o.o. nadal odprowadzałby kwotę 2400 zł, więc nie zmniejszyłyby się wpływy do budżetu państwa. Może zdarzyć się sytuacja, że stacja zrezygnuje z wykorzystywania tej częstotliwości, jako niesłużącej bezpośrednio do odbioru komunikatów w niebezpieczeństwie. Wówczas zwolnienie z opłat dotyczyłoby tylko częstotliwości wskazanych w propozycji zwolnienia z opłat i byłoby całkowicie uzasadnione, gdyż wykorzystywane są one zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym.

Dotychczas nie pobierano opłat za wykorzystywanie częstotliwości w zakresie 406,0 – 406,1 MHz, gdyż ich wykorzystanie odbywało się w relacjach łączności statek powietrzny – Ziemia i jednostka pływająca – brzeg, zwolnionych z opłat obecnie obowiązującą ustawą – Prawo telekomunikacyjne. Ostatnio wchodzi na rynek urządzenia PLB przeznaczone dla osób fizycznych, celowe jest zatem uregulowanie kwestii opłat końcowych użytkowników tych urządzeń.

Częstotliwości z zakresu 406,0 – 406,1 MHz wykorzystywane są przez Satelitarny System Poszukiwania i Ratownictwa COSPAS-SARSAT utworzony i działający w ramach Międzynarodowej Umowy Programowej COSPAS-SARSAT między Kanadą, Republiką Francji, Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich (w dniu 6 stycznia 1992 roku Federacja Rosyjska przejęła wszystkie prawa i zobowiązania

byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Międzynarodowym Programie COSPAS-SARSAT) i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

Strony Międzynarodowej Umowy Programowej COSPAS-SARSAT zobowiązały się do zapewnienia długoterminowego działania Systemu COSPAS-SARSAT i dostępu do tego systemu dla wszystkich państw na zasadzie niedyskryminacji i nieodpłatnie dla końcowego użytkownika znajdującego się w stanie zagrożenia.

Rzeczpospolita Polska przystąpiła do programu międzynarodowego COSPAS-SARSAT jako Państwo Użytkownik (Nota podpisana w Warszawie dnia 31 maja 2005 r. – M. P. z 2006 r. Nr 13, poz. 171) i w związku z tym przestrzegając zapisów Umowy Programowej nie może pobierać opłat za prawo do wykorzystania częstotliwości przez urządzenia końcowe – osobiste nadajniki bezpieczeństwa PLB (Personal Locator Beacon) służące do lokalizacji osób będących w niebezpieczeństwie.

Biorąc pod uwagę powyższe, niemożliwość pobierania opłat wynika z przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych.

Ponadto, utrzymane zostaną obecne zwolnienia, tj. zwolnienia w zakresie prawa do dysponowania częstotliwością:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) w morskim paśmie VHF:
 - w kanale 16 (156,800 MHz),
 - w kanale 70 (156,525 MHz),
 - b) przez jednostki pływające w relacji łączności statek – statek i statek – brzeg,
- 2) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:
 - a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,
 - b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny – Ziemia i statek powietrzny – statek powietrzny,
- 3) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej.

Art. 185 ust. 9

Odpowiednik obecnego ust. 9.

Art. 185 ust. 9a i 10

Celem zaproponowanej zmiany jest doprecyzowanie regulacji, która zawarta jest w obowiązującym art. 185 ust. 9. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku rezygnacji z prawa do dysponowania lub wykorzystywania częstotliwości, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnację z prawa do wykorzystywania częstotliwości albo z prawa do dysponowania nią w rezerwacji. Brzmienie obowiązującego przepisu ustawy nie wskazuje kryteriów, jakie ma stosować Prezes UKE przy ustalaniu tego terminu. W związku z powyższym, w celu wyeliminowania arbitralności przy jego określaniu, proponuje się wskazanie w projektowanym przepisie w sposób wyraźny terminu, z upływem którego ustaje obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością. W tym kontekście należy zauważyć, że opłata za prawo do dysponowania częstotliwością ma charakter roczny, a jej minimalna wysokość, zgodnie z § 6 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością (Dz. U. Nr 24, poz. 196, z późn. zm.) wynosi 1/12 opłaty rocznej. Oznacza to, iż opłaty są naliczane miesięcznie. W związku z powyższym, w ocenie projektodawcy, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością powinien ustawać w ostatnim dniu miesiąca, w którym wpłynął do UKE wniosek o rezygnację z prawa do wykorzystywania częstotliwości albo prawa do dysponowania tą częstotliwością określonego w rezerwacji.

Dodatkowo, obowiązujące brzmienie art. 185 ust. 9 zawiera lukę, która wymaga uzupełnienia. Obowiązujący przepis określa, że obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnację z prawa do dysponowania częstotliwością albo jej wykorzystywania niezależnie od tego, czy w ww. wniosku podmiot wskazuje datę, z którą zamierza zaprzestać dysponowania lub wykorzystywania zasobu częstotliwości. W ocenie projektodawcy, w przypadku takich wniosków zasadne będzie rozstrzygnięcie w przepisach ustawy, że obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością lub jej wykorzystywania ustaje w ostatnim dniu miesiąca, w którym przypada wskazany we wniosku podmiotu termin rezygnacji z prawa do dysponowania częstotliwością lub jej wykorzystywania.

Zaproponowana zmiana nie będzie miała wpływu na wysokość wpływów budżetu państwa, gdyż nie zmienia ona sposobu naliczania opłat za prawo do dysponowania

częstotliwościami lub ich wykorzystywania – a jedynie doprecyzowuje obowiązujące przepisy, które już w obowiązującym stanie prawnym były interpretowane w przedstawiony sposób.

W ust. 10 proponuje się dodanie zdania, które uchroni budżet państwa przed obowiązkiem zwrotu uiszczonych opłat za prawo do dysponowania częstotliwościami, w przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia radiowego lub decyzji, o których mowa w art. 144a i 144b. Wystąpienie w procesie wydawania decyzji administracyjnej uchybień formalnych, które skutkują stwierdzeniem nieważności decyzji przyznającej prawo do dysponowania częstotliwościami, ale nie wpłynęły na możliwość wykorzystania częstotliwości i częstotliwości są użytkowane przez podmiot, uzasadnia odstępnie od generalnej zasady obowiązku zwrotu opłaty.

Przepis ust. 10 ma na celu doprecyzowanie, iż w przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia radiowego lub decyzji, o których mowa w art. 144a i 144b, uiszczone opłaty nie podlegają zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia cofnięcia rezerwacji częstotliwości lub decyzji, o których mowa w art. 144a i 144b, opłaty pobierane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeśli częstotliwości były wykorzystywane.

Art. 185 ust. 11

Rozszerzono liczbę przesłanek, którymi kieruje się Rada Ministrów, określając wysokość opłat za prawo do dysponowania częstotliwością. Rozporządzenie może wprowadzić dodatkowe zróżnicowanie opłat, które umożliwi odpowiednie stymulowanie rynku i wypełnianie celów gospodarki zasobami częstotliwościowymi. Zmiana podyktowana jest faktem, iż przy obecnie obowiązujących przepisach obserwowane jest niepokojące zjawisko bardzo długiego eksploatacja przestarzałego sprzętu telekomunikacyjnego.

Art. 189 ust. 2

Zaproponowana zmiana w zakresie lit. d ma na celu implementację art. 8 ust. 2 lit. d, art. 8a oraz pośrednio art. 7 ust. 1 dyrektywy ramowej oraz doprecyzowanie przepisu i zapewnienie spójności z innymi przepisami ustawy – Prawo telekomunikacyjne, odnoszącymi się do tematyki gospodarowania widmem radiowym.

Dodawana lit. e ma na celu wskazanie, iż Prezes UKE przy wydawaniu decyzji regulacyjnych jest obowiązany kierować się także zapewnieniem przewidywalności regulacyjnej. Przewidywalność regulacyjna, to jest stosowanie spójnego podejścia w decyzjach dotyczących tych samych spraw przez krajowy organ regulacyjny i przez krajowe organy regulacyjne państw członkowskich, jest ważne dla zapewnienia dobrego klimatu dla inwestycji w sieci, w tym w sieci nowej generacji.

Nowe unijne przepisy dotyczące telekomunikacji dają Komisji Europejskiej nowe uprawnienia. Jeśli istnieją różnice w sposobie wdrażania przepisów przez krajowe organy telekomunikacyjne i mogą one stanowić barierę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego, Komisja może wydać zalecenie uwzględniając w tym celu opinię BEREC. Organy krajowe muszą w jak najwyższym stopniu uwzględniać zalecenia Komisji.

Art. 192 ust. 4

W związku z potrzebą implementacji art. 9 ust. 5 dyrektywy ramowej, należy nałożyć na Prezesa UKE obowiązek dokonywania regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz publikowania jego wyników na stronie BIP UKE. Przegląd ten powinien odbywać się nie rzadziej niż co dwa lata.

Częstotliwości dla GSM-R

Art. 115²

System GSM-R jest systemem łączności cyfrowej, zaprojektowanym dla potrzeb zapewnienia komunikacji (głos i dane) pomiędzy pracownikami podmiotów zajmujących się transportem kolejowym. Wdrażany jest na potrzeby Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym. Terminy uruchomienia w Polsce Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym określone są w „Narodowym Planie Wdrażania Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym w Polsce” (zwany dalej „Planem”), przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 6 marca 2006 roku, w celu realizacji zobowiązań Polski wynikających z decyzji Komisji Europejskiej 2006/679/WE z dnia 28 marca 2006 r. dotyczącej technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz. Urz. UE L 284 z 16.10.2006, s. 1).

W Planie określono, że spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. jest odpowiedzialna za nadzór nad realizacją wdrożenia ETCS (system ETCS zapewnia wysoki poziom bezpieczeństwa poprzez przekazywanie do kabiny maszynisty informacji z urządzeń instalowanych na liniach kolejowych) na liniach kolejowych w Polsce, a także za obsługę i utrzymanie instalacji ETCS, które zostały przekazane do eksploatacji. Natomiast, zgodnie z zapisami Planu, spółka Telekomunikacja Kolejowa Sp. z o.o. miała być odpowiedzialna za nadzór nad realizacją wdrożenia GSM-R na liniach kolejowych w Polsce, a także za obsługę i utrzymanie instalacji GSM-R, które zostały przekazane do eksploatacji.

W lipcu 2009 roku ostatecznie jednak uzgodniono, że spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. będzie odpowiadać za całość wdrażania ERTMS i nastąpiła zmiana beneficjenta na liście indykatywnej Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko¹³⁾. W związku z powyższym, zasadne jest zamieszczenie w projektowanym przepisie odwołania do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.), który wymienia PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna.

Zgodnie z Planem na 5 000 km planowane jest wdrożenie systemu ETCS, zaś na 15 000 km ma być wdrożony system GSM-R¹⁴⁾.

Zgodnie z decyzją Europejskiego Komitetu Radiokomunikacyjnego (ERC/DEC/(98)07) z dnia 20 marca 1998 r., pasmo częstotliwości przeznaczone dla GSM-R zawiera się w granicach 921-925 MHz i 876-880 MHz. Obecnie jest ono w znacznej części zajęte przez użytkownika rządowego. Ponadto, Europejski Instytut Standardów Telekomunikacyjnych prowadzi prace nad rozszerzeniem pasma GSM-R o kolejne trzy megaherce (918-921 MHz i 873-876 MHz).

W Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości zostały przeznaczone częstotliwości dla służby radiokomunikacyjnej ruchomej, której rodzajem jest użytkowanie systemu GSM-R. Ponadto, załącznik do zarządzenia Nr 23 Prezesa UKE z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie planu zagospodarowania częstotliwości dla zakresów 876 – 915 MHz oraz 921–960 MHz (Dz. Urz. UKE Nr 6, poz. 21) przewiduje:

¹³⁾ Informacje uzyskane ze strony spółki PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. <http://www.plk-sa.pl>

¹⁴⁾ j.w.

- w pkt 2.2, iż zakres częstotliwości 876,0 – 876,1 MHz może być użytkowany jako cywilny w służbie ruchomej jedynie na potrzeby stosowanych w kolejnictwie systemów radiokomunikacyjnych do łączności w trybie DMO,
- w pkt 2.3, że zakres częstotliwości 876,1 – 877,5 MHz oraz 921,1 – 922,5 MHz może być użytkowany jako cywilny w służbie ruchomej jedynie na potrzeby stosowanych w kolejnictwie systemów radiokomunikacyjnych zgodnych ze standardem GSM.

Obecnie, zgodnie z zapisami Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, przeznaczenie ww. częstotliwości na cele GSM-R wymaga uzgodnienia z Ministrem Obrony Narodowej. A zatem, wprowadzenie zmiany w art. 115² w proponowanym kształcie będzie wymagało nowelizacji rozporządzenia ws. Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Wskazać należy, iż PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. nie posiadają rezerwacji częstotliwości pozwalających na uruchomienie powyżej opisywanego systemu.

W związku z powyższym oraz z uwagi na fakt, iż terminy wynikające z Planu są już częściowo opóźnione (istnieje więc realne ryzyko niewywiązania się Rzeczypospolitej Polskiej ze zobowiązań międzynarodowych), należy w ustawie – Prawo telekomunikacyjne zamieścić regulacje umożliwiające uzyskanie częstotliwości przez podmiot wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W tym celu proponuje się dodanie art. 115² stanowiącego, iż podmiot wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykorzystuje częstotliwości na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.

Ponieważ konieczność zapewnienia zadań z zakresu łączności kolejowej w Ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym wynika z uzgodnień prowadzonych w ramach Unii Europejskiej, organy regulacyjne powinny udostępnić odpowiednim podmiotom częstotliwości konieczne do wykonywania tych zadań. Mając na względzie tę szczególną sytuację, zasadne jest wyłączenie przydzielania częstotliwości podmiotom wyznaczonym do realizacji zadania wskazanego w projektowanym art. 115² ustawy – Prawo telekomunikacyjne z procedury udzielania

rezerwacji częstotliwości określonej w art. 116 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

W tym miejscu wspomnieć należy, iż w innych krajach europejskich system GSM-R jest obsługiwany przez podmioty związane z branżą kolejową, z wykorzystaniem częstotliwości przyznanych w trybie bezprzetargowym.

Wdrożenie rozporządzenia ws. roamingu

Art. 209 ust. 1 pkt 29

W związku z koniecznością dostosowania polskiego prawa do przepisów rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 717/2007 w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, należy wprowadzić stosowne zmiany w art. 209 ust. 1 pkt 29. Zmiany będą polegać na zmianie odwołania do art. 3 – 6 rozporządzenia na odwołanie do art. 3 – 6a w 209 ust. 1 pkt 29.

Numeracja

Art. 77

Projektowana zmiana art. 77 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wynika z obowiązku określonego w art. 26 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej, mówiącego o zapewnieniu dostępu do służb ratunkowych przez wszystkich dostawców świadczących usługi połączeń wychodzących wykorzystujących numerację z PNK, w tym takich, którzy świadczą usługi łączności elektronicznej w oparciu o technologię nowej generacji np. VoIP.

Propozycja zmiany art. 77 ustawy – Prawo telekomunikacyjne w zakresie kierowania alarmowego podyktowana jest kształtem tworzonego systemu powiadamiania ratunkowego.

Zgodnie z projektowanym art. 77 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych są obowiązani zapewnić swoim użytkownikom końcowym oprócz możliwości wykonania bezpłatnego połączenia z numerami alarmowymi, także możliwość bezpłatnego przesłania SMS na takie numery. Aktualnie trwają prace nad organizacją Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego, w ramach którego w przypadku krótkich wiadomości tekstowych

wysyłanych na numery alarmowe, użytkownik wysyłający będzie mógł otrzymać potwierdzenie odebrania wysłanej wiadomości. Rozważane jest uzyskanie tego potwierdzenia na:

- 1) poziomie technicznym – raport o doręczeniu wysyłany będzie automatycznie przez sieć operatora telekomunikacyjnego (jeżeli abonent ustawi taką opcję). Wówczas, w przypadku dostarczenia wywołania alarmowego do CPR/WCPR możliwe byłoby zapewnienie, że operator wiadomość odczyta (w przypadku ewentualnej zajętości połączenie byłoby kierowane do pierwszego wolnego operatora – funkcjonalność na poziomie aplikacji Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego),
- 2) poziomie operacyjnym – przez odbierającego zgłoszenie operatora CPR/WCPR, który wysyłałby potwierdzenie otrzymania SMS. Szczegółowa, optymalna procedura obsługi byłaby przedmiotem regulacji na poziomie procedury przyjmowania wywołań alarmowych przez CPR/WCPR (podobnie jak ma to miejsce w przypadku połączeń telefonicznych – głosowych). W tym celu konieczna byłaby zmiana § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 130, poz. 1073, z późn. zm.), która to delegacja umożliwia uwzględnienie również procedur obsługi krótkich wiadomości tekstowych.

Koszty SMS-a przesłanego do CPR/WCPR, podobnie jak koszty połączenia telefonicznego, ponosił będzie dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Zmiana przepisu polega na wprowadzeniu obok dotychczasowych centrów powiadamiania ratunkowego, wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego oraz wskazania, że przez podmioty te odbierane będą również obok numeru 112 również numery alarmowe 999, 998 i 997. Zmiany te wynikają z potrzeby dostosowania przepisów dotyczących kierowania alarmowego do przepisów dotyczących systemu powiadamiania ratunkowego wynikających z ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z późn. zm.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 130, poz. 1073, z późn. zm.).

Zgodnie z ww. przepisami tworzone są centra powiadamiania ratunkowego i wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego. Centra te odpowiedzialne będą za odbiór zgłoszeń alarmowych z ww. numerów alarmowych.

Szczegółowe regulacje dotyczące kierowania alarmowego wynikają z przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń (Dz. U. Nr 14, poz. 84). Informacje dotyczące podmiotu odbierającego dany numer alarmowy oraz w szczególności obszaru obsługiwanego przez ten podmiot wynikają z tablic Numerów Kierowania Alarmowego prowadzonych przez Urząd Komunikacji Elektronicznej. Zmiany w tym zakresie są uprzednio uzgodnione i upublicznione.

Wobec powyższego wprowadzenie zmian w zakresie regulacji art. 77 będzie czytelne dla dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i nie spowoduje utrudnień w przypadku zastosowania różnego rodzaju rozwiązań na terenie poszczególnych województw w zakresie odbioru zgłoszeń alarmowych kierowanych do ww. numerów.

Należy jednocześnie zaznaczyć, że ostateczna liczba punktów odbioru zgłoszeń alarmowych będzie się zmniejszała, co oznacza w dalszej perspektywie de facto ograniczenie kosztów związanych z kierowaniem alarmowym, co jest korzystne dla dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych. Jeśli chodzi o numery alarmowe inne niż 999, 998, 997, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. Nr 131, poz. 765), mają one nadal być kierowane do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

Art. 79

Zmiana art. 79 stanowi implementację pkt 4 Części A załącznika do dyrektywy o zezwoleniach oraz art. 27 ust. 3 oraz 28 zmienionej dyrektywy o usłudze powszechnej.

W tym celu wprowadzono przepisy zapewniające, aby wszystkie przedsiębiorstwa, które świadczą publicznie dostępne usługi telefoniczne pozwalające na wywołania międzynarodowe, obsługiwały wszystkie wywołania przychodzące do ETNS i wychodzące z tej przestrzeni, według stawek podobnych do stawek stosowanych

w przypadku wywołań do innych państw członkowskich i z tych państw. Dyrektywy wymagają zapewnienia dostępu, niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do ETNS i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN). W tym celu o takie zapisy rozszerzono art. 79, przy czym niekoniecznie musi on dotyczyć zagranicznych usług Premium.

Zmiana art. 79 uwzględnia również wymogi określone w tym zakresie w motywie 46 dyrektywy 2009/136/WE, zgodnie z którym jednolity rynek oznacza, że użytkownicy końcowi mogą mieć w obrębie Unii Europejskiej dostęp do wszystkich numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji innych państw członkowskich oraz do usług wykorzystujących numery niegeograficzne, w tym między innymi do bezpłatnych numerów telefonicznych i połączeń telefonicznych o podwyższonej opłacie. Użytkownicy końcowi powinni również być w stanie korzystać z dostępu do numerów z przestrzeni numerowej telefonii europejskiej („ETNS”) i powszechnych międzynarodowych bezpłatnych numerów telefonicznych („UIFN”). Transgraniczny dostęp do zasobów numeracyjnych i związanych z nimi usług nie powinien być ograniczany, z wyjątkiem obiektywnie uzasadnionych przypadków, na przykład gdy jest to niezbędne do zwalczania oszustw lub nadużyć (np. w związku z niektórymi usługami o podwyższonej opłacie), jeżeli numer jest uznawany za numer o zasięgu wyłącznie krajowym (np. krótki kod krajowy) lub jeżeli jest to technicznie lub ekonomicznie niewykonalne.

W dotychczasowym art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej, państwa członkowskie miały obowiązek zapewnić użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich możliwość dostępu do numerów niegeograficznych na ich terytorium, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie możliwe, z wyjątkiem przypadków, gdy wywołany abonent zdecydował, z powodów handlowych, ograniczyć wywołania przychodzące z określonych obszarów geograficznych. Natomiast zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu państwa członkowskie powinny zapewnić, by w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, z wyjątkiem sytuacji, gdy wywołujący abonent postanowił ze względów handlowych ograniczyć dostęp stron wywołujących z poszczególnych obszarów geograficznych, odpowiednie krajowe organy

podejmowały wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi mieli możliwość:

- a) dostępu we Wspólnocie do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz korzystania z takich usług oraz
- b) dostępu, niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów we Wspólnocie, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do ETNS i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN).

Należy więc uznać, że zakres nowego przepisu jest szerszy. Zmiana ta znalazła odzwierciedlenie w nowelizacji ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 79a

Przepis stanowi implementację przepisu art. 27 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Art. 79b

W celu implementacji art. 28 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej dodaje się przepis art. 79b upoważniający Prezesa UKE do wydania decyzji nakazującej przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie w indywidualnych przypadkach dostępu do numerów lub usług, gdy jest to uzasadnione ze względu na nadużycia dokonane z użyciem numeracji oraz wymagającej zaniechania pobierania opłat za odpowiednie połączenia wzajemne lub usługi.

Art. 126 ust. 1

Jednostki samorządu terytorialnego niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi nie mają obecnie możliwości pierwotnego nabycia numeracji, brak jest bowiem odpowiedniego przepisu w tym zakresie. W związku z powyższym, projektowana zmiana art. 126 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne rozszerza katalog podmiotów uprawnionych do uzyskania numeracji o jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji, a niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Uzasadniając proponowaną zmianę art. 126, należy zauważyć, że zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675) jednostki samorządu terytorialnego mogą prowadzić działalność w zakresie telekomunikacji, w tym m.in. świadczyć usługi telekomunikacyjne użytkownikom końcowym. Zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach,

w przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania częstotliwości radiowych i numerów, państwa członkowskie przyznają takie prawa, na wniosek, każdemu przedsiębiorstwu w związku z dostarczaniem sieci lub usług na podstawie ogólnego zezwolenia. Ponadto przepis ten wymaga również, aby prawa użytkowania częstotliwości radiowych i numerów były przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury. W związku z powyższym zasadne wydaje się wprowadzenie proponowanej zmiany i przyznanie możliwości przydziału numeracji jednostkom samorządu terytorialnego. Jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność gospodarczą (wpisane do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych) mają natomiast możliwość pierwotnego nabycia numeracji na podstawie przepisów jako przedsiębiorcy telekomunikacyjni. Nie można jednak wykluczyć, że jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji na podstawie przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych będą potrzebowały przydziału numeracji, a nie będą prowadziły telekomunikacyjnej działalności gospodarczej, czyli nie będą przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i tym samym nie zmieszczą się w kręgu podmiotów uprawnionych do pierwotnego nabycia numeracji, o którym mowa w art. 126 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 126 ust. 5

Zmiany redakcyjne, uwzględniające zmiany numeracji w art. 118d oraz dodanie art. 118e.

Art. 126 ust. 7

W związku z wymogami Załącznika część C pkt 1 dyrektywy o zezwoleniach rozszerzono ust. 7 w art. 126 na wzór art. 146 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, gdzie określono warunki wykorzystania częstotliwości.

Art. 128 ust. 3a

Dodano przepis mający na celu zobligowanie obu stron umowy o udostępnianiu numeracji do przekazania Prezesowi UKE informacji o udostępnionych zakresach numeracji, w terminie 14 dni od dnia jej udostępnienia.

Regulacja jest podyktowana potrzebą zapewnienia przejrzystości odnośnie do poszczególnych zakresów numeracji. Obecnie, w przypadku przekazania określonych zakresów numeracji w drodze umowy między przedsiębiorcami, pozostali uczestnicy rynku nie mają informacji o przeprowadzonej transakcji, co może prowadzić do

wystąpienia konkretnych problemów, np. przy taryfikacji połączeń. Posiadanie najbardziej aktualnych informacji na temat udostępnionych zakresów numeracji przyczyni się do efektywniejszego gospodarowania numeracją przez Prezesa UKE.

Art. 129 ust. 2 i 3

Dodano przepis, zgodnie z którym numery zaczynające się od „116” przeznaczone będą do świadczenia usług o walorze społecznym. W szczególności wskazać należy numer „116000” jako numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci, w związku z wynikającym z dyrektywy o usłudze powszechnej (art. 27a ust. 4) wymogiem zapewnienia przez państwa członkowskie wszelkich starań, aby zapewnić obywatelom dostęp do specjalnej usługi telefonicznej umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci.

Zgodnie z postanowieniem art. 27a dyrektywy o usłudze powszechnej państwa członkowskie mają obowiązek promowania specjalnych numerów z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116”. W związku z powyższym, na ministra właściwego do spraw łączności nakłada się obowiązek prowadzenia działań promocyjnych w zakresie numeru „116”.

Art. 184 ust. 2

W art. 184 ust. 2 dodano pkt 14 określający maksymalną opłatę za prawo wykorzystywania numeru rutingowego (NR) w wysokości 1 000 zł. Kalkulacja takiej opłaty wymagała przeanalizowania trzech aspektów, a mianowicie wysokości opłat w innych krajach, kosztów obsługi procesu przenośności numerów (do którego to procesu numery rutingowe są niezbędne) oraz porównania z opłatami pobieranymi za wykorzystywanie numerów zbliżonych charakterystyką techniczną w kontekście ograniczonej zasobów i poziomu zapotrzebowania rynkowego.

Według informacji uzyskanych od innych Regulatorów krajowych, opłaty roczne za wykorzystywanie numerów rutingowych w Europie kształtują się na poziomie od 0,02 do 1000 Euro, co daje średnią ok. 2000 zł za prawo do rocznego wykorzystywania jednego numeru rutingowego. Z kolei uwzględniając koszty obsługi procesów przenośności numerów przez system PLI-CBD i ich udział w całościowej funkcjonalności systemu oraz liczbę potencjalnie zaangażowanych w proces przedsiębiorców telekomunikacyjnych, można przyjąć, iż poziom rocznej opłaty za prawo do wykorzystywania numeru rutingowego powinien oscylować wokół wartości 500-600 zł. Biorąc jednakże pod uwagę wysokość opłat za prawo do wykorzystywania

zasobów numeracji zbliżonych charakterystyką techniczną i wielkością dostępnych zasobów, a więc numerów krajowych punktów sygnalizacyjnych i kodów sieci ruchomej (ok. 1200 zł rocznie) oraz systematycznie kurczące się rezerwy w tym zakresie przy niesłabnącym zapotrzebowaniu ze strony rynku telekomunikacyjnego, należałoby przyjąć, że maksymalna wysokość przedmiotowej opłaty, jaka byłaby określona w art. 184 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne powinna wynieść 1000 zł za prawo do rocznego wykorzystywania jednego numeru rutingowego (strefowego lub sieciowego).

Zgodnie z art. 13 dyrektywy o zezwoleniach w państwach członkowskich organy regulacyjne mogą nakładać opłaty za prawo użytkowania częstotliwości radiowych i numeracji, co ma odzwierciedlać potrzebę optymalnego wykorzystywania zasobów, przy jednoczesnym zachowaniu zasad wynikających z tego przepisu. Obecny przepis art. 184 ustawy – Prawo telekomunikacyjne określa obowiązek uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. Wprowadzenie nowej opłaty – za prawo do wykorzystywania numerów rutingowych, umożliwi racjonalizację wykorzystania zasobów tej numeracji.

Art. 189 ust. 2 pkt 3 lit. g

Projektowany przepis wprowadza do ustawy – Prawo telekomunikacyjne wymóg z art. 10 ust. 4 dyrektywy ramowej dotyczący wspierania przez państwa członkowskie procesu harmonizacji numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz wymogi określone w art. 26 ust. 6 i art. 27a ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej, mówiące o zapewnieniu informacji o funkcjonowaniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, w tym wymienionych w art. 27a ust. 3, ust. 4 i ust. 5 dyrektywy o usłudze powszechnej numerów zaczynających się na 116, to jest numerów o szczególnym znaczeniu społecznym.

Bezpieczeństwo i ochrona danych

Wydany w grudniu 2010 r. dokument Komisji Europejskiej „Całościowe podejście do kwestii ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej” wzywa do podjęcia działań w obszarze danych osobowych w rozwijającym się i ewoluującym środowisku technologicznym. Potwierdza to tylko fakt, iż problem ochrony danych osobowych w sieciach telekomunikacyjnych i w ramach świadczonych usług jest realny i coraz

bardziej poważny. Nowelizacja ustawy – Prawo telekomunikacyjne uwzględnia w tym zakresie generalny kierunek działań podejmowanych przez Komisję Europejską.

Art. 1 ust. 1 pkt 7

W odniesieniu do wskazanego w art. 1 ust. 1 zakresu ustawy – Prawo telekomunikacyjne, doprecyzowano pkt 7 o stwierdzenie, że w ramach warunków ochrony użytkowników usług ustawa ta określa „w szczególności prawo do prywatności i poufności”. Wynika to przede wszystkim z rozbudowania przepisów Działu VII (Tajemnica telekomunikacyjna i ochrona danych użytkowników końcowych), dodania Działu VIIa (Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych), a także potrzeby wyraźniejszego zaakcentowania istoty tych wartości i potrzeby ich ochrony.

Art. 60 pkt 13 i 14

W związku z dodaniem Działu VIIa (Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych) oraz zawartych w nim regulacji dotyczących środków technicznych lub organizacyjnych, jakie obowiązani są podejmować przedsiębiorcy telekomunikacyjni, w celu zapobieżenia wystąpienia określonych zagrożeń, w tym dla prywatności, poufności i tajemnicy telekomunikacyjnej, świadczenia i interoperacyjności usług telekomunikacyjnych oraz dostarczania i integralności sieci telekomunikacyjnych (art. 175c ust. 2), uzupełniono katalog niezbędnych elementów, jakie powinien zawierać regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych o nowe uprawnienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych w tym zakresie (art. 60 pkt 13).

Ponadto uwzględniono potrzebę położenia większego nacisku na ochronę abonentów przed różnego rodzaju zagrożeniami w sieciach telekomunikacyjnych, w szczególności poprzez określanie w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych rekomendowanych sposobów zabezpieczania przez abonentów urządzeń końcowych (art. 60 pkt 14). Stanowi to uzupełnienie obowiązku informacyjnego nałożonego na przedsiębiorców telekomunikacyjnych w art. 175e ust. 2. Rozwiązanie to niewątpliwie przyczyni się do zwiększenia świadomości społecznej zagrożeń w sieciach telekomunikacyjnych i zwiększenia stopnia bezpieczeństwa abonentów, a w rezultacie bardziej powszechnego stosowania zabezpieczeń telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

Art. 159 ust. 1 pkt 3

Doprecyzowanie w art. 159 ust. 1 pkt 3 definicji danych lokalizacyjnych o wskazanie, iż dane te dotyczą zarówno danych przetwarzanych w sieci telekomunikacyjnej, jak i „w ramach usług telekomunikacyjnych”, wynika z potrzeby właściwej implementacji znowelizowanego art. 2 lit. c dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej.

Art. 159 ust. 4

Wprowadzona w art. 159 ust. 4 zmiana polegająca na ograniczaniu prawa ujawniania komunikatów i danych jedynie postanowieniem sądu karnego, a nie każdego sądu, pozwoli zniwelować zidentyfikowane nadużywanie przepisów retencyjnych do rozstrzygania spraw cywilnych, przy jednoczesnej świadomości, że przepisy retencyjne dotyczą spraw innej, dużo większej wagi (zwalczanie terroryzmu, obronność, dobro publiczne etc.). Konieczność stosowania przepisów retencyjnych wyłącznie do najcięższych przestępstw podkreśliła Komisja Europejska w opublikowanym w dniu 18 kwietnia 2011 roku raporcie ewaluacyjnym stosowania przepisów dyrektywy 2006/24/WE¹⁵⁾, w którym Polska wskazywana jest jako państwo członkowskie o największej liczbie wniosków uprawnionych podmiotów o dostęp do przechowywanych danych telekomunikacyjnych.

Art. 173

Zmiany wprowadzone w art. 173 wynikają ze zmiany wprowadzonej w art. 5 ust. 3 dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej, w zakresie przechowywania informacji w urządzeniach końcowych abonentów lub użytkowników końcowych (tzw. „cookies”) i uzyskiwania do nich dostępu.

Przepis dyrektywy odnosi się do przechowywania i uzyskiwania dostępu do tych informacji, w związku z czym konieczne jest uzupełnienie art. 173 ust. 1 o taką legitymację.

W związku z faktem dokonania w dyrektywie zmiany w przedmiocie sposobu wyrażania przez abonenta lub użytkownika końcowego jego woli (z tzw. opcji opt-out na opcję opt-in), a zatem zastąpienie dotychczasowej możliwości wyrażenia sprzeciwu – obowiązkiem uzyskania uprzedniej zgody, w celu zapewnienia spójności brzmienia art. 173 z art. 174 pkt 1, zgodnie z którym zgoda nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli innej treści, proponuje się wprowadzenie kompleksowej zmiany regulującej możliwość wyrażenia zgody przez abonenta lub

¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/malmstrom/archive/20110418_data_retention_evaluation_en.pdf

użytkownika końcowego za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi. W związku z powyższym, proponuje się doprecyzowanie obowiązków informacyjnych w ust. 1 pkt 1, w szczególności poprzez obowiązek informowania abonenta lub użytkownika końcowego m.in. o celach przechowywania danych oraz w szczególności o możliwości określenia przez abonenta lub użytkownika końcowego warunków przetwarzania danych za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego urządzeniu końcowym lub za pomocą konfiguracji samej usługi. Zaprezentowane w sposób łatwy i przejrzysty informacje pozwolą abonentowi lub użytkownikowi końcowemu na podjęcie decyzji co do możliwości wprowadzenia i uzyskiwania dostępu do wprowadzonych już informacji przez usługodawcę danych. Zwiększenie obowiązków informacyjnych jest niezbędne, z uwagi na fakt, iż w chwili obecnej brak jest na rynku przeglądarek internetowych produktów, których konfiguracja gwarantuje pełną kontrolę warunków przetwarzanych przez usługodawców danych. Z tego powodu, oprócz możliwości konfiguracji zainstalowanego oprogramowania (przeglądarki), podmioty dokonujące czynności, o których mowa w art. 173 ust. 1, powinny poinformować o możliwości określenia warunków przetwarzania danych za pomocą konfiguracji usługi (czyli np. za pomocą funkcjonalności oferowanej przez stronę internetową usługodawcy). Jednocześnie należy podkreślić, iż rekomendowana jest implementacja i oferowanie przez usługodawców abonentom lub użytkownikom końcowym właśnie takich rozwiązań, które umożliwią po pierwsze łatwą, przyjazną, zrozumiałą i pełną prezentację informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a po drugie – możliwie najpełniejszą kontrolę nad warunkami przetwarzania danych.

Niezależnie od powyższego, należy zwrócić uwagę na fakt, iż informacje oraz uzyskanie zgody, o których mowa w ust. 1, powinno nastąpić przed wprowadzeniem i rozpoczęciem przetwarzania danych. W celu zapewnienia abonentom lub użytkownikom końcowym stałej dostępności takich informacji, uwagę zwrócić należy na uzupełniający przepis art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w świetle którego usługodawca jest obowiązany zapewnić usługobiorcy stały dostęp do aktualnej informacji o funkcji i celu oprogramowania lub danych niebędących składnikiem treści usługi, wprowadzanych przez usługodawców do systemu teleinformatycznego, którym posługuje się usługobiorca. Wyjaśniając, należy stwierdzić, iż w świetle powyższego, pożądanym jest stworzenie takiej sytuacji,

w której abonent lub użytkownik końcowy korzystający z usługi, ma możliwość z jednej strony ciągłego i łatwego dostępu do informacji wymaganych przepisem art. 173 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, a z drugiej – stałej możliwości wpływu na warunki przetwarzania danych, nie tylko za pomocą ustawień przeglądarki, ale również konfiguracji samej usługi.

Uzupełniając powyższe, należy zwrócić uwagę na treść przepisu art. 174, który określa warunki prawidłowo uzyskanej zgody abonenta lub użytkownika końcowego, w szczególności na treść pkt 1, w świetle którego zgoda nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści. Konieczność implementacji definicji zgody wynika z art. 2 lit. f dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej, która z kolei odsyła do zgody podmiotu, o której mowa w art. 2 lit. h dyrektywy 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, zgodnie z którym „zgoda osoby, której dane dotyczą” oznacza konkretne i świadome, dobrowolne wskazanie przez osobę, której dane dotyczą na to, że wyraża przyzwolenie na przetwarzanie odnoszących się do niej danych osobowych. Przepis dyrektywy 95/46/WE implementowany jest w art. 7 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.). Zgodnie z ww. przepisem, ilekroć w ustawie o ochronie danych osobowych jest mowa o zgodzie osoby, której dane dotyczą – rozumie się przez to oświadczenie woli, którego treścią jest zgoda na przetwarzanie danych osobowych tego, kto składa oświadczenie. Jednocześnie zgoda nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści oraz może być odwołana w każdym czasie. W tym miejscu należy zatem zwrócić uwagę na fakt, iż przepis ustawy – Prawo telekomunikacyjne jest w zakresie art. 174 pkt 1 spójny z przepisem art. 7 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych implementującym przepis dyrektywy 95/46/WE, do którego z kolei odnosi się przepis art. 2 lit. f dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej. Oznacza to, iż zgoda musi mieć charakter wyraźny, a jej wszystkie aspekty muszą być jasne dla wyrażającego w momencie jej wyrażania. Zgoda nie może być wyrażona w sposób „milczący” lub poprzez inne pasywne działanie. W związku z powyższym należy uznać, iż właściwie poinformowany abonent lub użytkownik końcowy może podjąć świadomą decyzję co do wyrażenia zgody (poprzez dokonanie odpowiednich ustawień lub pozostawieniu ich na domyślnym, umożliwiającym

przetwarzanie danych poziomie) lub jej braku, za pomocą ustawień przeglądarki, aplikacji o podobnej funkcjonalności lub konfiguracji samej usługi.

Art. 174a – 174d

Jedną z najważniejszych kwestii, jakie podjął ustawodawca europejski, nowelizując dyrektywę o prywatności i łączności elektronicznej, jest stworzenie mechanizmów ochronnych oraz zapewnienie bezpieczeństwa osobom korzystającym z usług telekomunikacyjnych. Zauważono bowiem, iż istotną barierą hamującą wzrost usług sektora telekomunikacyjnego jest obawa naruszenia prywatności oraz istotnych danych wrażliwych, w tym danych osobowych. Podczas prac nad tekstem dyrektywy powstał jednak dylemat, czy przepisy odnoszące się do danych osobowych powinny znaleźć się w regulacjach dotyczących telekomunikacji. Ostatecznie jednak zwyciężyła koncepcja częściowego uregulowania tych kwestii również w unijnym pakiecie telekomunikacyjnym. Rozwiązania przyjęte na szczeblu europejskim znalazły odzwierciedlenie w projektowanych art. 174a – 174d ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 174a

Artykuł 174a implementuje art. 2 lit. i dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej oraz art. 4 ust. 3 akapit 1 znowelizowanej dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej, będący częścią tytułu traktującego o bezpieczeństwie przetwarzania danych.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej „GIODO”) w projektowanych przepisach został uznany za organ właściwy w ww. zakresie, któremu dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych będą obowiązani przysyłać zawiadomienia dotyczące przypadków naruszenia danych osobowych.

Jeśli przedsiębiorca nie wywiąże się z obowiązku wskazanego w art. 175a, GIODO będzie mógł podjąć interwencję w tej sprawie. Jest to zgodne z możliwością podejmowania przez GIODO wystąpień wprowadzoną art. 19a dodanym do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych przepisami ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 229, poz. 1497).

Przepis art. 174a ust. 5 stanowi implementację art. 4 ust. 3 zdanie 3 znowelizowanej dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej, zgodnie z którym powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest

wymagane, jeżeli dostawca wykazał, zgodnie z wymogami właściwego organu, że wdrożył odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa. Tego rodzaju technologiczne środki ochrony muszą sprawiać, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich.

Jednocześnie, w ramach tej jednostki redakcyjnej wprowadza się definicję naruszenia danych osobowych oraz naruszenia danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na dane osobowe.

Ponadto, na potrzeby ujednoczenia danych przekazywanych GIODO oraz abonentom, doprecyzowano katalog informacji, jakie powinny się znaleźć w zawiadomieniach kierowanych zgodnie z wymogami przepisu art. 174a do tych podmiotów.

Art. 174b

W celu wyjaśnienia wątpliwości, konieczne jest wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym do sprawowanej przez GIODO kontroli wykonywania przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązków określonych w art. 174a oraz art. 174d, zastosowanie znajdują odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Art. 174c

Art. 174c stanowi implementację art. 4 ust. 4 oraz art. 4 ust. 1a akapit 2 zmienionej dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej.

Zgodnie z proponowanym przepisem, GIODO będzie mógł występować, zgodnie z art. 19a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, do dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, wskazując okoliczności, w jakich GIODO oraz uczestnicy rynku telekomunikacyjnego powinni uzyskać określone informacje o naruszeniu. Jednocześnie wprowadza się zasadę, iż w przypadku gdy wystąpienia nie będą zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, GIODO będzie mógł je publikować na swojej stronie podmiotowej BIP, a przedsiębiorcom przekazać informacje o lokalizacji ich treści.

Art. 174d

Przepis art. 174d stanowi implementację art. 4 ust. 4 akapit 2 dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej.

Nakłada on na dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązek prowadzenia rejestrów stwierdzonych naruszeń danych osobowych oraz

określa minimalny katalog danych, które taki rejestr powinien zawierać. Jednocześnie, na wzór przepisów dotyczących obronności, wprowadza się zasadę, zgodnie z którą dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych będzie mógł powierzyć, w drodze umowy, prowadzenie rejestru innemu przedsiębiorstwu. Takie powierzenie oczywiście nie zdejmie z niego odpowiedzialności za wykonanie obowiązku wynikającego z tego przepisu.

Dział VIIa (Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych)

Wprowadzenie do ustawy – Prawo telekomunikacyjne nowego Działu VIIa (Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych) jest podyktowane nie tylko koniecznością dostosowania przepisów krajowych do ustawodawstwa europejskiego, ale również potrzebami sygnalizowanymi przez środowisko telekomunikacyjne. Zwrócono uwagę na brak dostatecznie skutecznych narzędzi prawnych pozwalających na otwartą walkę z zagrożeniami wpływającymi na bezpieczeństwo, integralność sieci oraz wydajność i jakość świadczonych usług telekomunikacyjnych. Projektodawca zdecydował się jednak nie pozostawiać przedsiębiorcom telekomunikacyjnym całkowitej dowolności w kwestii podejmowanych działań. Należy pamiętać, iż bezpieczeństwo sieci telekomunikacyjnych oraz usług świadczonych za ich pomocą leży również w interesie wszystkich użytkowników (a zatem w interesie publicznym). Tylko w taki sposób można mówić o realnym i spójnym zwiększeniu bezpieczeństwa oraz integralności sieci i usług, jak również współodpowiedzialności wszystkich usługodawców i operatorów telekomunikacyjnych.

Art. 175

Zmiana w art. 175 ustawy – Prawo telekomunikacyjne wynika z potrzeby właściwej implementacji art. 13a ust. 1 dyrektywy ramowej oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej i polega na rozszerzeniu obowiązków ciążących na dostawcach publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i operatorach publicznych sieci telekomunikacyjnych, w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przekazu komunikatów o kwestie związane z integralnością sieci i usług.

Art. 175a

Art. 175a oraz art. 175b – 175e ustawy – Prawo telekomunikacyjne określają procedury, jakie powinni stosować przedsiębiorcy telekomunikacyjni w przypadku wykrycia naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług, które miało istotny wpływ na sieci i usługi telekomunikacyjne. Istotę wpływu na sieci i usługi oceniał będzie sam przedsiębiorca telekomunikacyjny.

Jednocześnie proponuje się wydanie przez ministra właściwego do spraw łączności rozporządzenia określającego wzór formularza dla przekazywania informacji o naruszeniach do Prezesa UKE.

Art. 175a implementuje art. 13a ust. 3 akapit 1 dyrektywy ramowej.

Projektowany art. 175a oraz obecnie obowiązujące przepisy odpowiadają wymogom określonym w art. 13b ust. 2 dyrektywy ramowej, który to przepis stanowi, iż „państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe krajowe organy regulacyjne były uprawnione do wymagania od przedsiębiorstw udostępniających publiczne sieci łączności lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej:

- a) dostarczania informacji potrzebnych do oceny bezpieczeństwa i integralności ich usług i sieci, w tym dokumentów dotyczących polityki bezpieczeństwa oraz
- b) poddania się audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany niezależny podmiot lub właściwy organ krajowy i udostępnienia krajowemu organowi regulacyjnemu wyników takiego audytu. Koszty audytu ponosi przedsiębiorstwo”.

Art. 175b

Projektowana regulacja transponuje art. 13a ust. 3 dyrektywy ramowej.

Art. 175c

Projektowany art. 175c powinien usprawnić działania przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sieci i usług telekomunikacyjnych oraz walki ze zjawiskiem spamu. W przypadku nadużywania stosowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych środków wskazanych w tym przepisie, polegających na nieuzasadnionym eliminowaniu przekazu komunikatu albo przerwaniu lub ograniczeniu świadczenia usługi telekomunikacyjnej, Prezes UKE będzie miał możliwość zakazania takiej praktyki. W celu zapewnienia Prezesowi UKE wiedzy o stosowaniu przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych środków, o których mowa w art. 175c, wprowadzono przepis nakładający na tych przedsiębiorców obowiązek przekazania informacji o każdym przypadku zastosowania ww. środka –

informacja będzie musiała być przekazana niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 24 godzin od ich podjęcia, tak aby umożliwić Prezesowi UKE możliwość szybkiego zareagowania.

W przypadku uzasadnionego wykorzystania środków wskazanych w art. 175c wyłączona będzie odpowiedzialność odszkodowawcza przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Należy w tym miejscu podkreślić, że środowisko telekomunikacyjne wielokrotnie uzasadniało niepodjęcie skutecznych działań na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa sieci i usług telekomunikacyjnych obawą przed roszczeniami odszkodowawczymi ze strony usługobiorców z tytułu nienależytego świadczenia usług telekomunikacyjnych.

Art. 175c implementuje art. 13a ust. 1 i 2 dyrektywy ramowej.

Do przerwania lub ograniczenia świadczenia usługi telekomunikacyjnej w wyniku zidentyfikowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zakończenia sieci zagrażającego integralności sieci lub usług telekomunikacyjnych zastosowanie znajdują przepisy o postępowaniu reklamacyjnym.

Art. 175d

Przepis stanowi delegację ustawową do wydania przez ministra właściwego do spraw łączności rozporządzenia określającego minimalne szczegółowe środki techniczne i organizacyjne oraz metody zapobiegania zagrożeniom, o których mowa w art. 175a i 175c ust. 1, jakie przedsiębiorcy telekomunikacyjni będą obowiązani stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług, biorąc pod uwagę wytyczne Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji. Wydanie aktu poprzedzą konsultacje środowiskowe z zainteresowanymi podmiotami.

W odniesieniu do audytu określonego w przepisach art. 13b ust. 2 lit. b dyrektywy ramowej zastosowanie znajdują przepisy o postępowaniu kontrolnym.

Art. 175e

Przepis określa, jakie informacje odnośnie do bezpieczeństwa sieci i usług przedsiębiorcy telekomunikacyjni oraz Prezes UKE powinni publikować na swoich stronach internetowych.

Art. 209 pkt 25a

Zgodnie z proponowanym pkt 25a w art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne za niewypełnienie obowiązków informacyjnych określonych w art. 175e, przedsiębiorca może zostać ukarany przez Prezesa UKE na zasadach określonych w art. 210 ustawy.

Retencja danych telekomunikacyjnych

Art. 180a ust. 1 pkt 1

Proponuje się skrócenie okresu retencji danych telekomunikacyjnych z 24 do 12 miesięcy. Dyrektywa retencyjna zobowiązała państwa członkowskie do wdrożenia systemu przechowywania danych dotyczących ruchu telekomunikacyjnego przez okres od sześciu miesięcy do dwudziestu czterech miesięcy. Polska, jako jedno z niewielu państw zdecydowała się na wprowadzenie maksymalnego okresu przechowywania danych. Jednakże analizy wykorzystania danych z retencji wskazują, iż największe znaczenie i wartość mają dane pochodzące z ostatniego roku. Dlatego też, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych związane z dwuletnim obowiązkiem przechowywania danych, tak długi obowiązek retencyjny nie znajduje uzasadnienia.

Zmiana jest również zgodna z wnioskami raportu ewaluacyjnego „COM(2011) 225 final” dyrektywy retencyjnej, opublikowanego przez Komisję Europejską w dniu 18 kwietnia 2011 r., oraz propozycjami przedstawionymi w dniu 29 września 2011 r. w „Sprawozdaniu z pracy Zespołu do spraw pozyskiwania danych telekomunikacyjnych”.

Organy łączności

Art. 189 ust. 2

Organy łączności powinny mieć przydzielone nowe zadania wynikające z implementacji dyrektyw oraz rozporządzenia powołującego BEREC. W związku z powyższym oraz w związku z koniecznością implementacji art. 8a dyrektywy ramowej w art. 189 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne należy dodać następujące przepisy uwzględniające nowe kompetencje:

- powinien zostać dodany przepis upoważniający organy łączności do współpracy z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów, oraz do współpracy z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską w zakresie:

- planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości we Wspólnocie Europejskiej, biorąc pod uwagę między innymi aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes publiczny, wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk UE, jak również różne interesy użytkowników widma, mając na celu optymalizację wykorzystania częstotliwości oraz unikanie szkodliwych zakłóceń,
- promowania koordynacji polityki widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej, w stosownych przypadkach, zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług telekomunikacyjnych.

Należy także dodać kompetencję w zakresie wspierania procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii Europejskiej oraz zapewnienie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, w tym o szczególnym znaczeniu społecznym, skierowanej do obywateli, a w szczególności do podróżujących między państwami członkowskimi.

W ust. 2 pkt 3 należy dodać lit. h stanowiącą implementację art. 8 ust. 4 lit. g dyrektywy ramowej. Przepis ten powinien przewidywać, iż organy łączności prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym wspieranie zdolności użytkowników do dostępu do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług.

Art. 190 ust. 4b

Zgodnie z postanowieniem art. 3 ust. 3a dyrektywy ramowej informacja o odwołaniu Prezesa UKE, wskazująca powody jego odwołania, będzie podawana do publicznej wiadomości.

Art. 192

Nowelizowany art. 192 określa zakres działań Prezesa UKE. Zmiany uwzględniają także wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów (BEREC) oraz Urząd (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 1) oraz art. 3 ust. 3b dyrektywy ramowej, tj. m.in. aktywne wspieranie celów BEREC w promowaniu lepszej koordynacji i spójności regulacyjnej.

Zastępca Prezesa UKE

Art. 190

Odwołanie zastępcy Prezesa UKE przed upływem kadencji będzie możliwe w przypadkach określonych w art. 190 ust. 4a lub w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 8a ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Takie rozwiązanie wynika z potrzeby implementacji art. 3 ust. 3a zdanie czwarte dyrektywy ramowej, który stanowi, iż państwa członkowskie zapewniają, aby odwołanie szefów krajowych organów regulacyjnych lub, w stosownych przypadkach, członków organu zbiorowego pełniącego tę funkcję, lub ich zastępców, było możliwe tylko wtedy, gdy przestaną oni spełniać warunki wymagane do wykonywania obowiązków określonych wcześniej w prawie krajowym.

Kontrola i postępowanie pokontrolne

Art. 200 ust. 1 pkt 5

Zmiana przepisu wynika z potrzeby dostosowania jego treści do nowej definicji „szkodliwych zakłóceń” (projektowany art. 2 pkt 40a). Pojęcie „zakłócenia” zostało zastąpione przez pojęcie „szkodliwe zakłócenia”.

Art. 201

Zmiana ust. 1 polega na wskazaniu *expressis verbis* wśród podmiotów zdefiniowanych jako podmioty kontrolowane jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zmiana ma na celu zapewnienie spójności pomiędzy ustawą – Prawo telekomunikacyjne a ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Ponadto katalog „podmiotów kontrolowanych” należy uzupełnić o podmioty, które, nie będąc przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, uzyskały pozwolenia radiowe oraz podmioty wykorzystujące częstotliwości na podstawie pozwolenia radiowego lub decyzji dopuszczającej czasowe używanie urządzenia radiowego, o której mowa w art. 144a i 144b, lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1.

Zmiany w art. 201 ust. 3 i 6 oraz uchylenie ust. 5 wynika z konieczności implementacji zmienionego art. 10 dyrektywy o zezwoleniach.

Z uwagi na konieczność prawidłowej implementacji art. 10 ust. 5 dyrektywy o zezwoleniach wprowadzono również zmianę w ust. 4 polegającą na zastąpieniu koniunkcji alternatywą łączną. Z treści ww. przepisu dyrektywy o zezwoleniach wynika

bowiem, że wystarczy jedna z wymienionych wyżej okoliczności, aby podjąć wskazane w nim działania.

W ust. 9 wprowadzana zmiana ma charakter redakcyjny, wynikający z uchylecia ust. 5.

Art. 202

Zmiany w art. 202 wiążą się z potrzebą implementowania art. 10 ust. 5 dyrektywy o zezwoleniach stanowiącego, iż w przypadkach poważnego lub powtarzającego się naruszania warunków ogólnego zezwolenia lub warunków związanych z prawami użytkownika lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 2, w przypadku gdy środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów okażą się nieskuteczne, krajowe organy regulacyjne mogą uniemożliwić przedsiębiorstwu dalsze świadczenie usług dostępu do sieci lub usług łączności elektronicznej albo zawiesić lub cofnąć prawo użytkownika.

Prezes UKE podejmuje działania, zmierzające do usunięcia zagrożeń, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.

Należy zatem zapewnić danemu przedsiębiorstwu rozsądną możliwość wypowiedzenia się w danej kwestii i zaproponowania jakichkolwiek środków naprawczych. W stosownych przypadkach właściwy organ może zatwierdzić środki tymczasowe, które mogą obowiązywać przez maksymalnie 3 miesiące, ale które – w sytuacji, gdy nie zostały zakończone procedury egzekwowania – mogą zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

Art. 203 ust. 1 i 3 – 5

Projektowane brzmienie art. 144c w zw. z art. 144 ust. 2 pkt 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz art. 144a i 144b wymaga dokonania zmian w art. 203 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dotyczącym kontroli i postępowania pokontrolnego. W przeciwnym wypadku nie istniałaby możliwość przeprowadzenia kontroli i podjęcia przez Prezesa UKE odpowiednich działań w przypadku używania urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodności urządzenia z jego wpisem w rejestrze oraz używania urządzeń w sposób niezgodny z decyzją udzielającą zgody na czasowe używanie urządzeń radiowych, o której mowa w art. 144a i 144b ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Ponadto w wyniku proponowanych zmian w ust. 1 wprowadzono również w ust. 3 i 4 przepis wskazujący, co się dzieje z postanowieniem o zabezpieczeniu urządzenia

radiowego oraz urządzeniem radiowym przyjętym do depozytu w przypadku używania urządzenia radiowego bez wymaganej decyzji lub wpisu, określonych w ust. 1.

W celu wyeliminowania z obrotu prawnego dwóch funkcjonujących równolegle, a sprzecznych ze sobą decyzji wprowadzono również odpowiednią regulację w ust. 5. W przypadku wydania decyzji nakazującej wstrzymanie używania urządzenia radiowego używanego bez wymaganego pozwolenia, a następnie wydania pozwolenia, zachodzi konieczność wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie uchylenia decyzji nakazującej wstrzymanie używania urządzenia radiowego używanego bez wymaganego pozwolenia. Takie nadmierne wydłużanie procedur i absorbowanie z jednej strony administracji a z drugiej wprowadzanie niepewności prawnej wobec adresata obu decyzji wydaje się niepotrzebne. Dodano zatem w art. 203 przepis stanowiący, że w przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w art. 203 ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.

Art. 204, art. 204a ust. 1 oraz art. 205 ust. 2

Zmiana przepisów wynika z potrzeby dostosowania ich treści do nowej definicji „szkodliwych zakłóceń” (projektowany art. 2 pkt 40a). Pojęcie „zakłócenia” zostało zastąpione przez pojęcie „szkodliwe zakłócenia”.

Ujednoczenie publikatora

Art. 25 ust. 2, art. 25c pkt 2, art. 48 ust. 5, art. 65 ust. 3, art. 207a ust. 1 i 2

W związku z istniejącą w ustawie – Prawo telekomunikacyjne rozbieżnością pojęć używanych na określenie strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej BIP UKE, proponuje się w celu ujednoczenia wprowadzenie sformułowania „na stronie podmiotowej BIP UKE”.

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 208

Kara pozbawienia wolności jako środek najbardziej represyjny powinna być stosowana jedynie w przypadkach uporczywego działania sprawcy. W pozostałych przypadkach adekwatna i proporcjonalna do stopnia naruszenia przepisów powinna być grzywna w wysokości do 100 zł. Celem zaproponowanych zmian w art. 208 ust. 3 i 4 jest zmiana zawartego w nich odesłania – stanowi ona konsekwencję dodania w art. 208 nowo projektowanego ust. 2.

W ust. 5 wskazuje się, iż orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.).

Natomiast czyn określony w ust. 2 stanowi przestępstwo i za jego popełnienie przewidziano jako jedną z kar grzywnę bez określenia jej wysokości, co powoduje, że stosuje się ogólne zasady wynikające z Kodeksu karnego (stawka jest wymierzana w stawkach dziennych). Należy zauważyć, iż zasada w szeroko rozumianym prawie karnym jest względnie oznaczona, co w przypadku wykroczeń przewidujących karę grzywny skutkuje, iż w przepisie jest określana jedynie górna granica ustawowego zagrożenia, natomiast w przypadku przestępstw w przepisie karnym wskazuje się, iż sprawca podlega grzywnie, nie określając ilości stawek (ich zakres wynika z części ogólnej Kodeksu karnego) – pozwala to na uwzględnienie dyrektyw sądowego wymiaru kary.

Art. 209

Z uwagi na to, iż niezastosowanie się do obowiązków wynikających z ustawy – Prawo telekomunikacyjne powinno skutkować sankcjami w postaci nałożenia na podmiot, który się do tych obowiązków nie zastosował, określonej kary pieniężnej, należy przewidzieć w ustawie odpowiednie regulacje w tym zakresie.

W wyniku uchylenia art. 94 uchylenia wymaga pkt 8.

Odnosnie do dodawanego punktu 9a należy stwierdzić, iż powstanie rejestru urządzeń radiowych wykorzystywanych bez pozwolenia powinno znaleźć odzwierciedlenie w art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. W przypadku braku kary za niedokonanie wpisu do rejestru operator nie będzie się stosował do tego obowiązku. Bez możliwości wyegzekwowania tego obowiązku Prezes UKE nie będzie posiadał wiedzy o faktycznie używanych urządzeniach i wykorzystaniu zasobów częstotliwościowych.

W zakresie dodawanego punktu 9b należy zauważyć, iż zgodnie z motywem 72 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę: nr 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, nr 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz nr 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej, krajowe organy regulacyjne powinny móc podejmować skuteczne działania w celu monitorowania oraz

zapewniania przestrzegania warunków związanych z zezwoleniami ogólnymi lub prawami użytkowania, w tym również posiadać uprawnienia do nakładania skutecznych sankcji finansowych lub administracyjnych w przypadku naruszenia tych warunków. Również projekt decyzji Komisji (druk COCOM 11-13 z 19 maja 2011 r.) w sprawie środków służących koordynacji wdrażania ruchomych usług satelitarnych (MSS) zgodnie z art. 9 ust. 3 decyzji 626/2008/EC przewiduje możliwość nakładania przez państwa członkowskie kar finansowych. Kara finansowa powinna być nakładana nie tylko za nienależyte wykonywanie uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości (obowiązujący art. 209 ust. 1 pkt 9 ustawy – Prawo telekomunikacyjne), ale również za niewykorzystywanie częstotliwości z winy podmiotu, któremu przysługuje uprawnienie do tego dobra. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, krajowy organ regulacyjny powinien mieć, obok możliwości cofnięcia rezerwacji częstotliwości, co stanowi swoisty rodzaj kary najdalej idącej, w przypadkach mniejszej wagi możliwość nałożenia kary pieniężnej.

Konieczne jest także dodanie przepisów penalizujących niewykonywanie obowiązków związanych z przymusową separacją funkcjonalną i dobrowolnym podziałem przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo (art. 209 ust. 1 pkt 13b).

Wprowadzenie w pkt 22a sankcji w postaci kar administracyjnych za niewykonywanie decyzji Prezesa UKE wydawanych na podstawie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych jest zasadne z uwagi na to, że brak środków dyscyplinujących podmioty zobowiązane do stosowania przepisów ww. ustawy może prowadzić do sytuacji, w której niektóre z rozwiązań zawartych w jej przepisach będą nieskuteczne, co może spowolnić rozwój usług i sieci szerokopasmowych w Polsce.

Ponadto w art. 209 po pkt 25 dodaje się pkt 25a sankcjonujący niepublikowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na swoich stronach internetowych informacji, o których mowa w art. 175e ust. 1, to jest informacji o:

- 1) potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem przez abonentów z usług telekomunikacyjnych,
- 2) rekomendowanych środków ostrożności i sposobach zabezpieczania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przed oprogramowaniem złośliwym lub szpiegującym oraz
- 3) przykładowych konsekwencjach braku lub nieodpowiedniego zabezpieczenia urządzeń końcowych.

Niezbędne jest także dodanie sankcji za nieprzestrzeganie zakazu stosowania środków, o których mowa w dodawanym przepisie art. 175c. Środki te mają na celu usprawnienie działań przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sieci i usług, jednakże ich nieuzasadnione stosowanie będzie wiązało się z niemożnością korzystania przez użytkowników końcowych z usług telekomunikacyjnych. Konieczne jest zatem wprowadzenie przepisu penalizującego nieprzestrzeganie zakazu stosowania takich środków, określonego w decyzji Prezesa UKE.

Zasadne jest również dodanie przepisów (art. 209 ust. 1 pkt 32) penalizujących utrudnianie lub uniemożliwianie wykonywania czynności kontrolnych przez Prezesa UKE (analogiczny przepis znajduje się np. w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm)). Przedsiębiorcy często utrudniają rozpoczęcie kontroli lub już w trakcie prowadzonej kontroli utrudniają jej przebieg. Ma to zwłaszcza miejsce w przypadku mniejszych przedsiębiorców i kontroli prowadzonych przez pracowników Delegatur UKE.

Dodatkowo, w związku z wymogami dyrektywy o zezwoleniach oraz dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej projektowany ust. 1a art. 209 wskazuje, iż kara, o której mowa w art. 209 ust. 1 może zostać nałożona także, w przypadku gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa i naprawił wyrządzoną szkodę.

Art. 210 ust. 4

Zasadne jest także uzupełnienie przepisu art. 210 ust. 4 o regulację, zgodnie z którą w przypadkach, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 22a, podmiot nie osiągnął w poprzednim roku kalendarzowym przychodu, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 10 000 zł.

Postępowanie przed Prezesem UKE

Art. 206 ust. 2 pkt 2

Zmiana tego przepisu wiąże się ze zmianą art. 24 pkt 2 lit. c polegającą na dodaniu uprawnienia Prezesa UKE do wydania decyzji w sprawie uchylenia obowiązków regulacyjnych.

Art. 206 ust. 2 pkt 5

Przedmiotowy przepis określa katalog decyzji wydawanych w sprawach spornych, od których służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów oraz wyłączenia od tego trybu odwoławczego. Zmiana ust. 2 pkt 5 polega na uwzględnieniu również decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości wydawanych po przeprowadzeniu aukcji.

Art. 206 ust. 2 pkt 7

W przepisie tym powinny być również wskazane decyzje w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także harmonogramu dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci, o których mowa w dodawanym art. 78 ust. 6a.

Art. 206 ust. 2a

Przepis ten stanowi, iż od decyzji wydawanych w sprawach spornych, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zmiana ta ma na celu doprecyzowanie, w oparciu o jakie przepisy prawa sąd będzie orzekał w przedmiocie rozstrzygnięcia ujętego w decyzji Prezesa UKE. Interpretacja przepisu w dotychczasowym brzmieniu mogła nasuwać wniosek, iż wykluczone jest w tej sytuacji stosowanie przepisów art. 479⁵⁷ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) i następnych, skoro odrębnie uregulowano w art. 206 katalog decyzji, podlegających zaskarżeniu do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. Zmiana w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego
Zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit 2 dyrektywy ramowej w zw. z motywem 14 dyrektywy 2009/140/WE (zmieniającej m.in. dyrektywę ramową), wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji powinno być raczej wyjątkiem niż regułą. Obowiązujący art. 479⁶³ KPC stanowi: „W razie wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym” – brak jest zatem w tym przepisie przesłanek, którymi powinien kierować się sąd, wstrzymując wykonanie decyzji. W obecnym stanie

prawnym sąd może wstrzymać wykonanie decyzji w zależności od swojego uznania, podczas gdy w myśl motywu 14 dyrektywy 2009/140/WE powinien móc to zrobić „jedynie w pilnych przypadkach, tak aby zapobiec poważnym i nieodwracalnym szkodom wyrządzonym stronie ubiegającej się o te środki oraz jeżeli wymaga tego zapewnienie równowagi interesów”. Należy zatem wprowadzić do art. 479⁶³ k.p.c. przesłanki analogiczne jak w art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270), który stanowi „Po przekazaniu sądowi skargi sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, o których mowa w § 1, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie, chyba że ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. Odmowa wstrzymania wykonania aktu lub czynności przez organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu. Dotyczy to także aktów wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach tej samej sprawy”.

Art. 3. Zmiany w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.)

Zmiana dokonywana w treści art. 10 ust. 1 ustawy prowadzi do prawidłowej implementacji przepisu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE zmienionej przepisami dyrektywy 2009/136/WE. Przepis art. 10 ust. 1 i 2 ustawy stanowi bezpośrednią implementację przepisu art. 13 ust. 1 dyrektywy, natomiast przepis art. 13 ust. 5 dyrektywy precyzuje, iż możliwość przesyłania tzw. informacji handlowych dopuszczona przepisem art. 13 ust. 1 dotyczy wyłącznie odbiorców będących osobami fizycznymi. Ponieważ jednak literalna wykładnia obecnie obowiązującego przepisu prowadzić może do wątpliwości, czy przepis dotyczy również odbiorców będących osobami prawnymi, zmiana prowadzi do rozwiania tych wątpliwości poprzez wyraźne wskazanie, iż zakaz wynikający z art. 10 ust. 1, stosownie do korespondujących przepisów art. 13 ust. 1 i 5 znowelizowanej dyrektywy 2002/58/WE, dotyczy wyłącznie odbiorców będących osobami fizycznymi.

Zmiana ma na celu ograniczenie regulacji do osób fizycznych, a jednocześnie umożliwienie kontaktów dwustronnie profesjonalnych – biznesowych, które w chwili obecnej, ze względu na problemy interpretacyjne odnośnie do uprzedniej zgody

profesjonalnego podmiotu na przesłanie informacji handlowej poprzez zamieszczenie adresu poczty elektronicznej na stronie internetowej, są utrudnione.

Stosownie do art. 13 ust. 5 dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej, odnośnie do ochrony dla uzasadnionych interesów abonentów innych niż osoby fizyczne należy wskazać, iż odpowiedni poziom ochrony podmiotów innych niż osoby fizyczne gwarantuje art. 172 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, który zakazuje wykorzystywania automatycznych systemów wywołujących (bez ludzkiej ingerencji, o masowym charakterze) do celów marketingu bezpośredniego, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę. Przepis ten w wystarczający sposób chroni zatem podmioty inne niż osoby fizyczne przed zjawiskiem masowego przesyłania informacji handlowych, zwłaszcza że domniemanie wyrażenia zgody przez umieszczenie adresu przedsiębiorcy na stronie internetowej jest niemożliwe ze względu na brzmienie art. 174 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którym zgoda:

- 1) nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści,
- 2) może być wyrażona drogą elektroniczną, pod warunkiem jej utrwalenia i potwierdzenia przez użytkownika,
- 3) może być wycofana w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 4. Zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647)

Uchylenie w art. 11 w pkt 6 lit. k oraz w art. 17 w pkt 6 w lit. a tiret piąte ma na celu zniesienie obowiązku występowania o opinię Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej dotyczącą rozwiązań przyjętych w projekcie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie telekomunikacji. Analogiczne rozwiązanie przewidziano w odniesieniu do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Powyższe zmiany mają na celu przyspieszenie i usprawnienie procedury uchwalania ww. dokumentów, przy czym dodatkowym uzasadnieniem dla ich wprowadzenia jest fakt, iż opinia Prezesa UKE nie jest wiążąca.

Art. 5. Zmiany w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.)

Potrzeba uchylenia przepisu art. 75 ust. 1 pkt 10 jest podyktowana jego niezgodnością z obecnie obowiązującą ustawą – Prawo telekomunikacyjne. Przepis ten stanowi, iż wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z późn.

zm.) wymaga uzyskania zezwolenia. A zatem, przepis ten przywołuje nieobowiązującą obecnie ustawę. Ponadto, zgodnie z art. 10 ust. 1 obecnie obowiązującej ustawy – Prawo telekomunikacyjne, działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną wykonywaną po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE.

Art. 6. Zmiany w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr 82, poz. 556 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679)

Zmiana ma na celu pełną implementację dyrektywy 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylającej dyrektywę 89/336/EWG (Dz. Urz. UE L 390 z 31.12.2004, str. 24).

Ustawa o kompatybilności elektromagnetycznej dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień ww. dyrektywy 2004/108/WE. Stosownie do art. 1 ust. 4 tej dyrektywy, w przypadku gdy w stosunku do urządzeń odpowiednie wymagania są w całości lub części określone bardziej szczegółowo w innych dyrektywach, dyrektywa 2004/108/WE nie ma zastosowania do tych urządzeń.

Dyrektywą bardziej szczegółowo określającą wymagania w stosunku do pojazdów jest dyrektywa Rady 72/245/EWG z dnia 20 czerwca 1972 r. odnosząca się do zakłóceń radioelektrycznych (kompatybilności elektromagnetycznej) pojazdów (Dz. Urz. UE L 152 z 06.07.1972, str. 15, z późn. zm.). Zgodnie z załącznikiem I do tej dyrektywy, ma ona zastosowanie do kompatybilności elektromagnetycznej pojazdów, będących pojazdami lub przyczepami w stanie dostarczanym przez ich producenta oraz części lub oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do zainstalowania w pojazdach.

W związku z powyższym niezbędna jest nowelizacja art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, polegająca na wyłączeniu z zakresu przedmiotowego jej regulacji również części pojazdów. Zmiana taka umożliwi pełną implementację postanowień dyrektywy 2004/108/ WE.

Jednocześnie należy zauważyć, że podobny do postulowanego zabieg legislacyjny został przeprowadzony w ramach art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie dotyczącym „produktów lotniczych”.

Należy jednak wskazać, iż spod dyspozycji przepisu należy wyłączyć pojazdy wolnobieżne. Zgodnie z definicją pojazdu zawartą w art. 3 dyrektywy 2007/46/WE, do

której odsyła wdrażana dyrektywa 2004/108/WE, pojazdem jest każdy pojazd silnikowy lub jego przyczepa, przy czym pojazd silnikowy został określony jako napędzany mechanicznie pojazd, który porusza się dzięki własnemu napędowi, mający co najmniej cztery koła, kompletny, skompletowany lub niekompletny osiągający maksymalną prędkość przekraczającą 25 km/h. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z ustawą – Prawo o ruchu drogowym pojęcie pojazdu odnosi się również do pojazdu wolnobieżnego (pojazd silnikowy, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 25 km/h, z wyłączeniem ciągnika rolniczego), projektowany przepis art. 5 pkt 6 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej powinien odnosić się do części pojazdów oraz pojazdów w rozumieniu ustawy – Prawo o ruchu drogowym, z wyłączeniem pojazdów wolnobieżnych.

Art. 7. Zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675)

Zmiana wprowadzana w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 polega na wykreśleniu wyrazów „fundację, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego” z definicji regionalnej sieci szerokopasmowej. Zgodnie bowiem z art. 45 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ze środków publicznych nie można tworzyć fundacji.

Zmiana wprowadzana w art. 2 w ust. 1 w pkt 3, polegająca na wskazaniu, że do uzyskania statusu podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej w rozumieniu ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nie jest konieczna przynależność do jednostek sektora finansów publicznych lub nadzór przez takie jednostki, związana jest z koniecznością ustalenia jednolitej interpretacji tego przepisu. W praktyce zdarzało się, w związku z różnymi interpretacjami tego przepisu dokonanymi np. przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, że przepisy o dostępie do infrastruktury technicznej nie mogły być stosowane do przedsiębiorców energetycznych. Nowym brzmieniem przesądza się zatem, że wszystkie przedsiębiorstwa wymienione w art. 2 w ust. 1 w pkt 3, przy spełnieniu wymogów ustawy, obowiązane są na podstawie art. 17 ustawy do zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej wykorzystywanej do wykonywania swojej podstawowej działalności. Zmiana przyczyni się zatem do szerszego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej.

Zmiana art. 12 związana jest z faktem, iż obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego jest obowiązkiem regulacyjnym i wobec tego może być nałożony jedynie na operatora o znaczącej pozycji rynkowej.

Zmiana w art. 13 ma na celu doprecyzowanie obowiązków jednostek samorządu terytorialnego związanych z zapewnieniem dostępu telekomunikacyjnego, ze względu na wątpliwości interpretacyjne związane z przepisem nakazującym traktowanie jednostki samorządu terytorialnego, wykonującej działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, jak operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Wynikają one z faktu, iż przed wyznaczeniem operatora o znaczącej pozycji rynkowej konieczne jest przeprowadzenie analizy rynku, a następnie nakładane są na niego odpowiednie obowiązki regulacyjne przewidziane w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, a zatem nie było jasne, po pierwsze, czy podobne działania należy dokonać wobec jednostki samorządu terytorialnego, a po drugie, które obowiązki regulacyjne mogą być na taką jednostkę nałożone. Należy również zwrócić uwagę, iż zakres podmiotów, które mogą być poddane obowiązkom regulacyjnym, określonych w tym przepisie jest zbyt szeroki. W związku z tym, przewiduje się usunięcie przepisu, zgodnie z którym obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się również, w przypadku gdy uzyskał on dostęp telekomunikacyjny lub możliwość współkorzystania z budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej od podmiotu z tej samej grupy kapitałowej, co przedsiębiorca, na którego zostały nałożone obowiązki regulacyjne.

W art. 23 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wskazuje się iż do decyzji w sprawie współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej stosować należy Dział I Rozdział 3, ustawy – Prawo telekomunikacyjne (analogicznie do decyzji wydawanych w trybie art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). Motyw 23 preambuły do dyrektywy ramowej stanowi, iż „wspólne korzystanie z urządzeń może być korzystne z punktu widzenia miejskiego planowania przestrzennego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska i powinno być promowane przez krajowe organy regulacyjne na podstawie dobrowolnie zawieranych porozumień. W przypadku gdy przedsiębiorstwa są pozbawione dostępu do wiarygodnych rozwiązań alternatywnych, można nakazać wspólne korzystanie z urządzeń lub nieruchomości. Obowiązek

wspólnego korzystania z urządzeń lub nieruchomości winien być nałożony na przedsiębiorstwa dopiero po przeprowadzeniu pełnej konsultacji publicznej.”.

W związku z powyższym, przeprowadzenie konsultacji w sprawie współkorzystania i dostępu do infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 20 i następujących nowelizowanej ustawy jest niezbędne w świetle wymogów dyrektywy.

Uchylenie art. 33 ust. 5 i 6 oraz art. 78 podyktowane jest potrzebą rezygnacji z delegacji do fakultatywnego wydania rozporządzenia z art. 33 ust. 5. Zbędność tych przepisów wynika z obowiązujących regulacji zawartych w art. 33 ust. 3 w związku z art. 33 ust. 7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zgodnie ze wskazanymi przepisami warunki korzystania z nieruchomości, w tym ustalenia odpłatności za korzystanie z nieruchomości Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, właściwe podmioty mogą ustalić w umowie cywilnoprawnej.

Zmiany art. 51 i 54 podyktowane są potrzebą ujednoczenia ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych z zapisami art. 4 ust. 1e pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.).

Zmiana w art. 61 ust. 5 ma charakter redakcyjny. W dotychczasowym brzmieniu przepisu była mowa o „decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie regionalnych sieci szerokopasmowych”, a taka decyzja nie jest wydawana.

W zakresie proponowanej zmiany art. 75 należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 46 ustawy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Jednocześnie w obecnym brzmieniu art. 75 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nałożono na gminy obowiązek dostosowania treści miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do tych wymagań w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a w przypadku ich niedostosowania w tym zakresie w określonym terminie, na wojewodów został nałożony obowiązek zmiany planu miejscowego i wydania w tej sprawie zarządzenia zastępczego. Wojewodowie obowiązani są zatem do weryfikowania miejscowych planów pod względem ich zgodności z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Gminy oraz wojewodowie w praktyce nie są w stanie przeprowadzić procedury przewidzianej przez art. 75 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych z uwagi na brak wystarczających zasobów finansowych i osobowych, które muszą być skoncentrowane w stosunkowo krótkim czasie. Należy wskazać, iż procedura zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest czasochłonna (średnio około 6 miesięcy) i generuje znaczne koszty, które nie zostały zapewnione w budżetach jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z postulatami wojewodów i samorządów art. 75 nadano brzmienie, zgodnie z którym przepisy art. 46 i 48 stosuje się do planów miejscowych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.

Przepisy przejściowe i dostosowujące (wpływ projektowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem ustawy lub ustaw dotychczasowych)

Art. 8

Przepis reguluje kwestię wygaśnięcia obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia części lub całości minimalnego zestawu łączy dzierżawionych.

Art. 9

Zamieszczenie przepisu jest zasadne z uwagi na potrzebę wskazania, iż umowy zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy nie wymagają zmiany dostosowującej do wymogów określonych w nowo dodawanym art. 56 ust. 4a ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 10

Przepis reguluje kwestie informowania abonentów o zmianach warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub w cenniku usług telekomunikacyjnych, wynikających wyłącznie z konieczności ich dostosowania do przepisów ustawy nowelizującej. Zgodnie z wymogami „Green ICT” wskazuje się, iż dopuszcza się możliwość dostarczania takich informacji, na żądanie abonenta, przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w formie pisemnej lub drogą elektroniczną na wskazany adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.

Jednocześnie, w związku z faktem, iż nowelizacja ustawy spowoduje konieczność dokonania przez przedsiębiorców zmian warunków umów, w tym określonych w regulaminach lub cennikach, proponuje się wprost określić, iż w przypadku gdy abonent wypowie umowę, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przysługiwać będzie zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.

Art. 11 – 12

Przepisy przejściowe umożliwią dokonanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych określonych prac mających na celu dostosowanie swoich systemów informatycznych do systemu PLI CBD w nowym kształcie.

Art. 13

W związku ze zmianą przepisów regulujących usługę powszechną, konieczne jest wprowadzenie przepisu dotyczącego ewentualnego, toczącego się w dniu wejścia w życie ustawy, postępowania mającego na celu wyznaczenie przedsiębiorcy do świadczenia usługi powszechnej.

Art. 14

Zgodnie z tym przepisem rezerwacje częstotliwości wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane. Przepis jest konsekwencją zmiany art. 114 ust. 5, w którym proponuje się wprowadzenie górnego limitu okresu, na jaki może być przyznana rezerwacja, to jest 15 lat. Ponieważ obecnie przepisy limitu takiego nie przewidują, w praktyce może pojawić się problem, czy obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy rezerwacje częstotliwości wydane na podstawie dotychczasowych przepisów na okres dłuższy niż 15 lat zachowują swoją ważność. Zaproponowany przepis usuwa ewentualne wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.

Art. 15

Przepis stanowi transpozycję art. 9a dyrektywy ramowej.

Art. 16

Przepis przejściowy, zgodnie z którym pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, niewymagające pozwolenia radiowego zgodnie ze znowelizowanym art. 144 ust. 2 pkt 4, zachowuje ważność do dnia wpisania do rejestru tych urządzeń prowadzonego przez Prezesa UKE w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zmiany

rezerwacji częstotliwości, nie dłużej jednak niż do upływu terminu, na jaki pozwolenie zostało wydane. Prezes UKE powinien wpisać urządzenie radiowe, na którego używanie wydano pozwolenia radiowe na podstawie dotychczasowych przepisów w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zmiany rezerwacji częstotliwości w zakresie określonym w znowelizowanym art. 144 ust. 2 pkt 4.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 144 ust. 2 pkt 4 oraz art. 144c ustawy – Prawo telekomunikacyjne, używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, o ile rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, nie będzie wymagało pozwolenia radiowego, zaś urządzenia te będą natomiast podlegały wpisowi do prowadzonego przez Prezesa UKE rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia radiowego, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”. Szacuje się, że w skali całego kraju przedsiębiorcy telekomunikacyjni wykorzystują łącznie ok. 40.000 urządzeń, których używanie, po wejściu w życie proponowanych przepisów, w przypadku dokonania przez Prezesa UKE odpowiednich zmian w dokonanych rezerwacjach częstotliwości, nie będzie wymagało posiadania pozwolenia radiowego. Jednocześnie, używanie tych urządzeń, zgodnie ze zmienionymi przepisami będzie wymagało dokonania wpisu do prowadzonego przez Prezesa UKE rejestru urządzeń. Podkreślić należy, że używanie ww. urządzeń, w myśl obowiązujących przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne, wymagało pozwolenia radiowego. W związku z powyższym, w projektowanym przepisie proponuje się utrzymanie w mocy pozwoleń radiowych, wydanych na podstawie obowiązujących przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne do czasu wpisu tych urządzeń do rejestru urządzeń, nie dłużej jednak niż do upływu okresu ważności tych pozwoleń, oraz nałożenie na Prezesa UKE obowiązku wpisu (z urzędu) tych urządzeń do rejestru urządzeń, w terminie do 3 miesięcy od dnia dokonania zmiany rezerwacji częstotliwości w zakresie określonym w art. 144 ust. 2 pkt 4 nowelizowanej ustawy. Celem zaproponowanego rozwiązania jest uniknięcie sytuacji, w której po wejściu w życie proponowanych przepisów i dokonaniu przez Prezesa UKE odpowiednich zmian w wydanych na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych rezerwacjach częstotliwości wiązałoby się z jednoczesnym wygaśnięciem nawet do kilkudziesięciu tysięcy pozwoleń radiowych i koniecznością jednoczesnego wpisania używania wszystkich tych urządzeń do rejestru

urządzeń. Podkreślić należy, że zaproponowane rozwiązanie przyczyni się do zmniejszenia kosztów funkcjonowania Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 17

Przepis odnosi się do już funkcjonujących urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym, używanych w dniu wejścia w życie ustawy przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Reguluje kwestię wystąpienia ministra właściwego do spraw zagranicznych do ww. podmiotów o udzielenie informacji o używaniu w dniu wejścia w życie ustawy urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w zakresie o którym mowa w art. 148b ust. 3.

Art. 18

Przepis nakłada na Prezesa UKE obowiązek sporządzenia w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, oraz opublikowania jego wyników na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 19

Przepis przejściowy określający termin rozpoczęcia realizacji przez dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych obowiązku, o którym mowa w art. 77, w zakresie kierowania połączeń do numerów alarmowych.

Ponadto, wskazuje się, iż do czasu zapewnienia kierowania połączeń do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego, połączenia do tych numerów będą kierowane do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. Wykonywanie zadań centrów powiadamiania ratunkowego dotyczy m.in. odbioru zgłoszeń do numeru alarmowego 112. Realizacja obowiązku kierowania połączeń do służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy (do czasu uruchomienia centrów) nie może dotyczyć kierowania krótkich wiadomości tekstowych, z uwagi na to, że jednostki służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy nie będą miały możliwości technicznych odbierania tychże zgłoszeń.

Wprowadzenie takiej regulacji pozwoli uniknąć ewentualnych wątpliwości po stronie operatorów, dotyczących kierowania połączeń alarmowych po wejściu w życie przepisów projektowanej ustawy.

Art. 20

Postępowania przetargowe i konkursowe nie są postępowaniami administracyjnymi i w ich przypadku proponuje się, aby do postępowań w sprawie przeprowadzenia przetargu albo konkursu i postępowań w sprawie unieważnienia przetargu albo konkursu, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, zastosowanie miały przepisy dotychczasowe. W konsekwencji, jedynie w przypadku kiedy którekolwiek z tych postępowań było wszczęte pod rządami przepisów dotychczasowych do jego dalszego prowadzenia nie będzie się stosowało przepisów nowych.

Art. 21

Konieczne jest zamieszczenie przepisu utrzymującego w mocy akty wykonawcze wydane na podstawie zmienionych upoważnień do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przy czym, akty wykonawcze, wydane na podstawie art. 73 ustawy – Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zmienionego projektem art. 73.

Art. 22

W związku ze zmianą definicji regionalnej sieci szerokopasmowej w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych konieczne jest wskazanie, iż do decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej oraz pozwolenia na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej oraz postępowań związanych z uzyskaniem takich decyzji, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną przepisy dotychczasowe stosuje się na wnioski inwestora, który może być złożony najpóźniej w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 23

W związku z proponowanym skróceniem okresu przechowywania danych telekomunikacyjnych w art. 180a ust. 1 pkt 1, należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym dane, których okres przechowywania w dniu wejścia w życie ustawy przekracza okres 12 miesięcy, są przez operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej

oraz dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niszczone.

Art. 24

Przepis określa terminy wejścia w życie przepisów ustawy. Generalnie dla ustawy przyjęto trzydziestodniowy okres *vacatio legis*. Dla wybranych regulacji przewidziano jednak inny termin wejścia w życie.

W przypadku zmian do art. 56 ust. 3, art. 60, art. 71 ust. 4 i 5, art. 128 ust. 3a, art. 173, art. 174a, art. 174d oraz art. 175 – 175e wprowadza się 90-ciodniowy termin wejścia w życie, by dać przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dłuższy niż zwyczajowe 30 dni czas na przygotowanie się do ich stosowania.

Nowe obowiązki nakładane w art. 63a wymagają także dłuższego terminu na przygotowanie się przedsiębiorców telekomunikacyjnych do ich realizacji, a zatem zaproponowano 6-miesięczne *vacatio legis*.

Zmiany do art. 184 oraz art. 185 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. Wejście w życie tych przepisów z początkiem roku kalendarzowego jest zgodne z zasadą, iż regulacje dotyczące opłat publicznoprawnych nie powinny wchodzić w życie w trakcie roku budżetowego.

Zmiany w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr 82, poz. 556 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679) wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Proponowany termin wejścia w życie ustawy uwzględnia założenia strategii akcesyjnej i wymogi procesu dostosowawczego.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Do podmiotów, na które oddziałują projektowane regulacje należą:

- organy administracji państwowej,
- GODO,
- Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji,
- sądy powszechne,
- organy administracji samorządowej – starostowie,
- przedsiębiorcy telekomunikacyjni oraz jednostki samorządu terytorialnego wpisani do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE,
- podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- podmioty ubiegające się lub posiadające rezerwację częstotliwości,
- PKP PLK S.A.,
- podmioty ubiegające się lub posiadające pozwolenia radiowe,
- użytkownicy usług telekomunikacyjnych, w tym osoby niepełnosprawne,
- właściciele i użytkownicy wieczysti budynków mieszkalnych,
- Centra Powiadamiania Ratunkowego,
- misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych,
- osoby posiadające świadectwa operatora urządzeń radiowych.

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

1) Sektor finansów publicznych

Skutki finansowe dla budżetu państwa		Dodatkowe wpływy do budżetu państwa	
Utracone wpływy			
Zwolnienie z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez stacje pracujące w systemach radionawigacji	70 000 zł rocznie	dodanie w art. 185 ust. 5 Pt kolejnych kategorii systemów podlegających opłacie za prawo do dysponowania częstotliwością	60 000 zł rocznie

i radiolokacji w służbie lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej			
		wprowadzenie opłaty za prawo wykorzystywania numeru rutingowego (NR) -	1 000 000 zł rocznie
		zwiększenie w art. 185 ust. 4 minimalnej wysokości dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji częstotliwości	9 000 000 zł rocznie
		Razem (w ciągu 10 lat)	100 600 000 zł

Projektowana regulacja nie spowoduje zmniejszenia wpływów do budżetu państwa, nie będzie także skutkować zwiększeniem wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa. W dłuższej perspektywie należy oczekiwać wzrostu dochodów budżetu państwa.

Zwolnienia z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez stacje nadawcze pracujące w systemach radionawigacji i radiolokacji w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej spowodują brak bezpośredniego wpływu do budżetu kwoty ok. 30 tys. zł rocznie (trzydzieści tysięcy), zaś przez stacje radionawigacyjne i radiolokalizacyjne pracujące w służbie lotniczej ok. 40 tys. zł (czterdzieści tysięcy) rocznie. Należy jednak wyraźnie podkreślić, że wprowadzona ulga przyznawana jest jednostkom sektora finansów publicznych realizującym zadania publiczne.

W związku z powyższym środki na opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością dotychczas były zapewniane również z budżetu państwa i corocznie rezerwowano je w budżecie. W skali całego budżetu nie mamy zatem do czynienia z ulgą, a wprowadzenie zwolnienia jest działaniem racjonalizatorskim.

Jednocześnie, podkreślić należy, iż zmiana systemu opłat za prawo do dysponowania częstotliwością będzie miała pozytywne skutki dla budżetu, a wprowadzenie nowych kategorii systemów podlegających opłacie

spowoduje dodatkowy wpływ do budżetu państwa w kwocie około 60 tys. zł rocznie.

Przekazanie kompetencji do prowadzenia egzaminów dla osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego nie spowoduje konieczności zwiększenia wydatków budżetu państwa z tego tytułu w części 39 – Transport, rozdział 60056 – Urząd Lotnictwa Cywilnego.

Podobnie stworzenie ustawowej możliwości przekazania kompetencji do prowadzenia egzaminów dla osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej – Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji działającej przy Dyrekturze Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie nie spowoduje konieczności zwiększenia wydatków budżetu państwa z tego tytułu.

Wprowadzenie regulacji przewidzianych w projekcie ustawy zakłada wzrost ilości załatwianych przez jednostki sektora finansów publicznych, w tym jednostki samorządu terytorialnego spraw. W szczególności można wymienić wpływ na:

- 1) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, który uzyska kompetencję do przeprowadzania egzaminów na świadectwo operatora urządzeń lotniczych w służbie lotniczej,
- 2) Starostów, na skutek możliwego wzrostu ilości wniosków o wydawanie zezwolenia na zajęcie nieruchomości na potrzeby zainstalowania urządzeń łączności publicznej,
- 3) sądów powszechnych, w tym Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na skutek wskazania w art. 206 ust. 2a ustawy – Prawo telekomunikacyjne, iż w zakresie rozpatrywania odwołań od decyzji wydawanych w sprawach spornych, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, właściwy jest Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Jednakże wzrost zadań nie spowoduje skutków finansowych dla tych jednostek.

Regulacja wiąże się z następującymi dodatkowymi wpływami do budżetu państwa:

- 1) dodanie w art. 185 ust. 5 kolejnych kategorii systemów podlegających opłacie za prawo do dysponowania częstotliwością, tj. w służbie: satelitarnej badania ziemi, meteorologii satelitarnej, radionawigacji satelitarnej, operacji kosmicznych i badań kosmosu oraz w zakresie systemów korzystających z satelitarnej infrastruktury telekomunikacyjnej: za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie ruchomej satelitarnej i za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie ruchomej satelitarnej przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej. Przewiduje się wpływy do budżetu z tego tytułu rzędu 60 000 zł rocznie,
- 2) wprowadzenie opłaty za prawo wykorzystywania numeru rutingowego (NR) – wielkość zasobu numerów rutingowych przydzielanych przedsiębiorcom telekomunikacyjnym wynika z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń. Obejmuje on numery dla obsługi numerów geograficznych i niegeograficznych. Uwzględniając, iż dotychczas zostało przydzielonych około 5500 NR dla obsługi numerów geograficznych i około 80 dla numerów niegeograficznych, przewiduje się, że po wejściu w życie przepisów wykonawczych określających szczegółowe kryteria przydziału numerów rutingowych oraz wprowadzeniu opłat za prawo do wykorzystania tych numerów, na przestrzeni najbliższych 10 lat będzie miał miejsce proces racjonalizacji wykorzystywania przez przedsiębiorców numerów rutingowych, w wyniku którego początkowo nastąpi zmniejszenie liczby wykorzystywanych numerów, a następnie wzrost. Zakłada się, że akt wykonawczy do ustawy określający wysokość opłat za numery rutingowe (art. 184 ust. 4) zróżnicuje w sposób istotny stawki opłat – niższe za numery rutingowe wykorzystywane dla obsługi z numerów geograficznych i wyższe wykorzystywane dla obsługi z numerów niegeograficznych. Zróżnicowanie stawek zostanie skonsultowane z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Przy założeniu, że opłata maksymalna za korzystanie z jednego numeru wynosiłaby 1 000 zł, to roczne wpływy do budżetu państwa z tego tytułu stanowiłyby około 1 mln zł rocznie,

- 3) zwiększenie w art. 185 ust. 4 minimalnej wysokości dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji częstotliwości (co najmniej w wysokości opłaty rocznej, a nie jak dotychczas co najmniej 50% opłaty rocznej) – w wyniku tej zmiany szacowane wpływy do budżetu z tego tytułu zwiększą się dwukrotnie w każdym z kolejnych dziesięciu lat. Szacowane z tego tytułu wpływy na 2013 r. wynoszą 9 mln złotych (szacunki bazują na wpływach z poprzednich lat), zatem po wejściu w życie proponowanych zmian mogą one wynieść 18 milionów złotych w 2013 r. W związku z faktem, iż nowelizacja ustawy – Prawo telekomunikacyjne dotyczy wpływów do budżetu państwa z tytułu jednorazowej opłaty przetargowej to zauważyć należy, że wpływy z tego tytułu będą zależały od liczby i rodzajów przetargów i aukcji oraz popularności na rynku rozdysponowywanych w toku tych przetargów i aukcji częstotliwości. W związku z powyższym nie jest możliwe określenie wysokości szacunkowych kwot w tym zakresie na lata następne,
- 4) w związku z wprowadzeniem modelu aukcji możliwe będzie zastosowanie tego trybu do sprzedaży częstotliwości z dywidendy cyfrowej, co powinno zapewnić dodatkowe wpływy dla budżetu państwa. Przykładowo można wskazać, że podobne aukcje w następujących krajach przyniosły przychód:
 - a) Niemcy – sprzedano 60 MHz z pasma 800 MHz za kwotę 3,6 mld EUR. W aukcji sprzedano również prawa do użytkowania częstotliwości 1800 MHz, 2 GHz, 2.6 GHz. Całkowity przychód ze sprzedaży wyniósł 4,38 mld EUR,
 - b) Szwecja – sprzedano 60 MHz z pasma 800 MHz za kwotę 279 milionów USD. Z pasma 2.6 GHz sprzedano 190 MHz za kwotę 348 mln USD,
 - c) Francja – cena wywoławcza za 30 MHz z pasma 800 MHz to co najmniej 1,8 mld EUR (postępowanie jest w toku). Podobnie jak w przypadku Niemiec, aukcja pasma 800 MHz jest połączona z pasmem 2.6 GHz. Oferty na pasmo 2.6 można było przesyłać do

15 września 2011 r., termin na przesyłanie ofert na pasmo 800 MHz minął 15 grudnia 2011 r. ARCEP zakłada wpływy minimalne na poziomie co najmniej 700 mln EUR za pasmo 2.6 GHz oraz co najmniej 1.8 mld EUR za pasmo 800 MHz,

- d) Włochy – całkowity przychód z aukcji z zakresów 800/1800/2600 wyniósł 3,9 mld EUR.
- e) Hiszpania – przychód całkowity ze sprzedaży pasm 800/900/2600 wyniósł 1,6 mld EUR, natomiast przychód ze sprzedaży pasma 800 MHz – 1,3 mld EUR.

5) symboliczne zwiększenie wpływów do budżetu państwa może przynieść określenie wysokości opłat dla dodatkowych systemów w art. 185 ust. 5 pkt 5 z uwagi na małą liczbę pracujących urządzeń, również nieznaczne zwiększenie wpływów przyniesie planowane w rozporządzeniu ustalenie większej niż obecnie opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością dla przestarzałych technologicznie urządzeń radiowych, które w sposób mało efektywny wykorzystują zasoby częstotliwości.

Potencjalny wpływ na zwiększenie wykorzystywania częstotliwości, a co za tym idzie na wysokość wpływów do budżetu państwa z tego tytułu, będzie związany ze zróżnicowaniem wysokości opłaty za prawo do dysponowania lub wykorzystywania częstotliwości przez wybrane systemy ruchome, ze względu na wielkość obszaru, na którym systemy te będą pracowały – obecnie nie ma jednak możliwości oszacowania przyszłego zainteresowania podmiotów takim wykorzystywaniem częstotliwości, a co za tym idzie wysokości dodatkowych wpływów do budżetu z tego tytułu,

- 6) prognozowane przychody za dysponowanie częstotliwościami z podziałem na poszczególne lata oraz z informacją o wzroście przychodów wynikających z projektowanej nowelizacji.

Rok	Wpływy z opłat za częstotliwości
2011	280 mln
2012	295* mln
2013	325* (około 20 mln więcej do lat poprzednich wynika z

	projektowanej nowelizacji)
2014	335* mln (około 20 mln więcej do lat poprzednich wynika z projektowanej nowelizacji)

* podane kwoty są kwotami szacunkowymi

Podsumowując, projektowana regulacja spowoduje w ciągu 10 lat dodatkowe wpływy do budżetu państwa w wysokości 100 600 000 zł.

W związku z przewidzianym w art. 185 ust. 6 pkt 3 wprowadzeniem ulgi 50% w opłacie w odniesieniu do systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów, przewiduje się utrzymanie kosztów ponoszonych przez administrację morską, o której mowa powyżej, na poziomie porównywalnym do opłat ponoszonych obecnie, co obrazuje poniższa tabela.

W wyniku proponowanych zmian następuje zwolnienie z opłat dla stacji nadawczych w systemach radiolokacji i radionawigacji, co oznacza brak wpływu do budżetu określonej kwoty (30 tys. złotych), ale zwiększane są koszty działalności administracji morskiej, które są również pokrywane z budżetu państwa. Wprowadzenie powyższej ulgi pozwoli uniknąć dodatkowego obciążenia budżetu państwa.

Zestawienie rocznych kosztów ponoszonych przez Urzędy Morskie oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w związku z wykorzystaniem częstotliwości w służbie morskiej

L.p.	Podmiot	Koszty ponoszone na podstawie aktualnie obowiązującego Prawa telekomunikacyjnego i innych rozporządzeń	Szacunkowe koszty, jakie spowoduje wejście w życie ustawy bez proponowanej zmiany art. 185 ust. 6 pkt 3.	Szacunkowe koszty, jakie spowoduje wejście w życie ustawy z proponowaną zmianą art. 185 ust. 6 pkt 3
1.	Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa	20 650	51 625	25 812,5

	(SAR)			
2.	Urząd Morski w Gdyni	69 225	124 625	62 312,5
3.	Urząd Morski w Słupsku	11 300	22 250	11 125
4.	Urząd Morski w Szczecinie	21 850	37 125	18 562,5
SUMA		123 025	235 625	117 815,5

Na zlecenie Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji firma ERNST&YOUNG sporządziła opracowanie analizy wartości częstotliwości w paśmie 790 MHz – 862 MHz w Polsce.

W ramach przeprowadzonej analizy dokonano oszacowania wartości pasma częstotliwości w zakresie 790 MHz – 862 MHz metodą bezpośrednią, tj. zdyskontowanych dodatkowych przepływów finansowych, jakie musieliby ponieść hipotetyczni, działający w realiach polskich operatorzy sieci komórkowych, gdyby nie posiadali dostępu do powyższego pasma częstotliwości, a mieliby zaoferować infrastrukturę telekomunikacyjną o podobnej przepustowości do tej, którą mogliby zbudować, gdyby taki dostęp uzyskali. W zależności od przyjętych założeń, m.in. co do wzrostu wolumenu ruchu i jego struktury, kosztów budowy i utrzymania infrastruktury telekomunikacyjnej czy działań podejmowanych przez operatorów zmierzających do optymalizacji kosztów działania sieci, wartość pasma częstotliwości w zakresie 790 – 862 MHz oszacowano w przedziale od 1 821 milionów złotych do 3 570 milionów złotych. Różnica pomiędzy obiema wartościami wynika przede wszystkim z przyjęcia skrajnych scenariuszy wzrostu wolumenu mobilnego ruchu transmisji danych. Na obecnym etapie rozwoju technologii LTE czy popytu na usługi mobilnej transmisji danych, nie sposób uzyskać jednoznacznej prognozy tej, istotnej dla wymiarowania sieci, wielkości. O trudnościach związanych z wyznaczeniem adekwatnych prognoz w tym zakresie może świadczyć zarówno zakres, w jakim sprawdziły się one w ciągu ostatnich lat¹⁶⁾, jak i rozbieżności między różnymi prognozami przygotowanymi przez

¹⁶⁾ Przykładem może być prognoza firmy Cisco, zgodnie z którą przewidywany w 2011 roku wzrost globalnego wolumenu mobilnego transferu danych powinien osiągnąć 130%, podczas gdy faktyczne tempo wzrostu wyniosło 230%.

wyspecjalizowane jednostki badawcze. Obserwowana szczególnie gwałtowna zmiana sposobu wykorzystania mobilnych urządzeń dostępowych, połączona z równie szybkim wzrostem liczby ich użytkowników może skutkować większą niepewnością prognozy. Należy mieć na uwadze, iż wraz z wydłużaniem horyzontu prognozy prawdopodobieństwo jej trafności maleje. Należy wskazać, że szacunki wolumenu mobilnego ruchu transmisji danych na 2025 rok zakładają kilkudziesięciokrotny wzrost tej wartości w stosunku do 2011 roku. Uwzględniając dodatkowo różne wartości rezerwacji pasm częstotliwości przez operatora dla skrajnych scenariuszy, rozpiętość między wycenami wartości pasma częstotliwości zwiększa się do ponad 60% różnicy. Dodatkowo, uwzględniając różne wskaźniki współdzielenia lokalizacji przez operatorów rozpiętość między wycenami wartości pasma częstotliwości zwiększa się o dalsze 30% do ponad 90% różnicy. Ostatnim czynnikiem, odpowiadającym za około 8% różnicy wartości rezerwacji pasm częstotliwości, jest przyjęcie dwóch scenariuszy wykorzystania technik odciążenia sieci.

Porównując wysokości opłat uzyskanych za to samo pasmo w innych krajach Unii Europejskiej do wartości tamtejszych rynków usług mobilnych czy produktu krajowego brutto, można założyć, że wycena tych częstotliwości w Polsce powinna zamknąć się w przedziale od 2 350 milionów złotych do 3 840 milionów złotych.

2) Rynek pracy

Przyjęcie projektowanej regulacji pośrednio może wpłynąć także na rynek pracy, w związku z faktem, iż regulacja ta będzie miała wpływ na sytuację przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

3) Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Proponowane regulacje będą mieć pozytywny wpływ na przedsiębiorczość, co będzie się przejawiać w szczególności zwiększeniem skutecznej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym. Dodatkowo wprowadzenie możliwości zastosowania rozdziału funkcjonalnego operatora o znaczącej pozycji rynkowej przyczyni się do stworzenia identycznych, niedyskryminacyjnych warunków dostępu do sieci telekomunikacyjnej dla wszystkich przedsiębiorców (zarówno w zakresie określania cen, sposobu świadczenia usługi dostępu hurtowego, jak i dostępu do informacji).

Celem proponowanych regulacji jest zapewnienie i zwiększenie skutecznej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym. W związku z powyższym, ceny dostępu

do sieci Internet, ceny usług telefonicznych oraz ceny usługi powszechnej powinny ulegać stopniowemu zmniejszeniu.

Proponowane regulacje będą miały pozytywny wpływ na przedsiębiorczość dzięki projektowanemu rozwiązaniu „Green ICT” oraz nowemu modelowi usługi powszechnej.

Zmiana art. 78 ust. 7, a w jej następstwie wydanie nowego rozporządzenia, będzie mieć wpływ na przedsiębiorców telekomunikacyjnych poprzez potrzebę dostosowania ich systemów informatycznych w celu zapewnienia połączeń na numery alarmowe.

Ponadto na funkcjonowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych będą mieć wpływ regulacje nakładające na nich obowiązki m.in. w zakresie:

- a) udzielania informacji (art. 128 ust. 3a, art. 175a, art. 175e),
- b) poprawienia dostępności usług telekomunikacyjnych dla osób niepełnosprawnych (projektowany art. 79c, art. 81 ust. 1 i 3),
- c) poprawienia bezpieczeństwa i ochrony danych (projektowany art. 174a, art. 174c),
- d) zapewnienia bezpieczeństwa i integralności sieci i usług telekomunikacyjnych (projektowany art. 175 – 175e).

4) Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Przepisy projektu mogą wpłynąć na sytuację przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a przez to również na rozwój regionów, a także wykonywanie działalności telekomunikacyjnej przez jednostki samorządu terytorialnego.

5) Wstępna ocena zgodności regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem UE.

6) Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw został przesłany do następujących instytucji: Business Centre Club – Związek Pracodawców, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Rzemiosła Polskiego, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Polska Izba Komunikacji

Elektronicznej, Konfederacja Pracodawców Polskich, Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Krajowa Izba Gospodarcza Budownictwa Telekomunikacyjnego, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej, Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji, Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji, Zrzeszenie Właścicieli Nieruchomości, Ogólnopolska Izba Gospodarki Nieruchomościami, Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce, PKP Telekomunikacja Kolejowa Sp. z o.o., PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna, Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej, Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń, Polska Izba Handlu, Stowarzyszenia Sympatyków Radia MANUFAKTURA, Porozumienia Organizacji Radioamatorskich, Polskie Towarzystwo Informatyczne, Fundacja Nowoczesna Polska, Internet Society Poland, Fundacja Instytutu Rozwoju Regionalnego, Fundacja Panaptykon, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Stowarzyszenie Wikimedia Polska, Fundacja Projekt Polska, Fundacja Wolnego i Otwartego Oprogramowania, Fundacja Kidprotect.pl, Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich, Stowarzyszenie Blogmedia24.pl.

Uwagi nadesłały następujące podmioty: Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., PKP Telekomunikacja Kolejowa Sp. z o.o., Polski Związek Krótkofalowców, Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń, Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich, Internet Society Poland, Fundacja Panaptykon, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 16 września 2011 r. odbyło się spotkanie z przedstawicielami organizacji biorących udział w konsultacjach społecznych poświęcone omówieniu zgłoszonych uwag.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw uwzględnia wyniki konsultacji społecznych. Zawarte w projekcie regulacje zostały zmienione zgodnie z tymi uwagami zgłoszonymi w trakcie konsultacji społecznych, które zostały uznane za zasadne. Jednocześnie,

w odniesieniu do konsultacji społecznych projektu podkreślić należy, iż ponad 50% zgłoszonych uwag zostało uwzględnionych. Wiele uwag uznanych zostało za nieaktualne w świetle przyjęcia innych uwag dotyczących tego samego przedmiotu regulacji. Ponadto, duża część uwag dotyczyła przepisów regulujących świadczenie usług o podwyższonej opłacie, które zostały wyłączone z projektu w związku z uchwaloną w tym przedmiocie w dniu 16 września 2011 r., na podstawie projektu poselskiego, ustawą o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 234, poz. 1390).

W dniu 21 grudnia 2011 r. projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W dniach 19 i 22 grudnia 2011 r. odbyły się spotkania z przedstawicielami środowiska telekomunikacyjnego w ramach dodatkowych konsultacji społecznych.

W lutym 2012 r. projekt został skierowany do dodatkowych konsultacji społecznych poświęconych w szczególności integralności i bezpieczeństwu sieci. Konsultacje te odbyły się w okresie 12 – 18 lutego 2012 r. Ponadto, w dniu 13 lutego 2012 r. miało miejsce spotkanie z przedstawicielami środowiska i sieci w sprawie art. 175c.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Wdrożenie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec z - ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Zmiany dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej)					
art. 1 ust. 1	1. W ramach dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) niniejsza dyrektywa dotyczy dostarczania sieci i usług łączności elektronicznej dla użytkowników końcowych. Celem jest zapewnienie dostępności w całej Wspólnocie publicznie dostępnych usług dobrej jakości poprzez skuteczną konkurencję i wybór, a także zajęcie się okolicznościami, w jakich rynek nie zaspokaja w sposób zadowalający potrzeb użytkowników końcowych. Dyrektywa zawiera również przepisy	N			

	dotyczące niektórych aspektów związanych z urządzeniami końcowym, w tym przepisy mające na celu ułatwienie dostępu niepełnosprawnym użytkownikom końcowym.				
art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa określa prawa użytkowników końcowych i odpowiadające im obowiązki przedsiębiorstw udostępniających publicznie dostępne sieci i usługi łączności elektronicznej. W odniesieniu do zapewnienia świadczenia usługi powszechnej w środowisku otwartych i konkurencyjnych rynków, niniejsza dyrektywa określa minimalny zestaw usług określonej jakości, do których mają dostęp wszyscy użytkownicy końcowi, po cenie przystępnej w świetle konkretnych warunków krajowych, bez naruszania konkurencji. Niniejsza dyrektywa ustanawia również obowiązki dotyczące zapewnienia pewnych usług obowiązkowych.	N			
art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie dopuszcza ani nie zakazuje warunków – nakładanych przez dostawców publicznie dostępnych sieci i usług łączności elektronicznej – ograniczających użytkownikom końcowym dostęp do usług i aplikacji lub korzystanie z nich, w przypadku gdy jest to dopuszczalne na mocy prawa krajowego i zgodne z prawem wspólnotowym; ustanawia jednak obowiązek dostarczania informacji dotyczących takich warunków. Krajowe środki dotyczące dostępu użytkowników końcowych do usług i aplikacji lub korzystania z nich za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej przyjmuje się z poszanowaniem praw podstawowych i swobód osób fizycznych, w tym w odniesieniu do prawa do prywatności oraz prawa do rzetelnego procesu, zgodnie z art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.	N			
art. 1 ust. 4	4. Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące praw użytkowników końcowych stosuje się bez	N			

	uszczerbku dla wspólnotowych przepisów o ochronie konsumenta, w szczególności dla przepisów dyrektywy 93/13/EWG i dyrektywy 97/7/WE, oraz przepisów krajowych zgodnych z prawem wspólnotowym.";				
art. 2 lit. b	skreśla się lit. b) wykreślenie definicji publicznej sieci telefonicznej	T	Art. 2 pkt 28 art. 2 pkt 19 - 21, 23, 33, 38	<p>Skreślenie art. 2 pkt 28 oraz zastąpienie w całej ustawie pojęcia „publiczna sieć telefoniczna” pojęciem „publiczna sieć telekomunikacyjna”, to jest:</p> <p>w art. 2:</p> <p>b) pkt 19 i 20 otrzymują brzmienie: „19) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem; 20) lokalna podpętla abonencka - częściowa lokalna pętla abonencka łącząca zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;”</p> <p>d) pkt 21 otrzymuje brzmienie: „21) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy;”</p> <p>e) pkt 23 otrzymuje brzmienie: „23) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer do którego połączenia są bezpłatne albo o podwyższonej opłacie;”</p>	

			<p>56 ust. 2 i ust. 4,</p> <p>W art. 56: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Wymóg formy pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.”</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej poza elementami, o których mowa w ust. 3, powinna określać numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci.”</p>	
--	--	--	---	--

			<p>art. 62,</p>	<p>„Art. 62. 1. Prezes UKE kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi powszechnej; 2) standardowych warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej; 3) wskazania jakie sposoby wykorzystania usług telekomunikacyjnych są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów; 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. <p>2. Prezes UKE może zażądać od przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane.</p> <p>3. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorców telekomunikacyjnych do publikowania informacji, o których mowa w ust. 1.”;</p> <p>w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	------------------------	--	--

			<p>art. 67 ust. 1, „1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych udostępnia niezbędne dane innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej „ogólnokrajową informacją o numerach telefonicznych.”;</p> <p>art. 69, „Art. 69. Abonent publicznie dostępnej usługi telefonicznej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykáže, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.”;</p> <p>art. 70, „Art. 70. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności, abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych; 2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.”; <p>w art. 71: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych, w której przydzielany</p>	
--	--	--	--	--

			<p>2 i 5,</p> <p>art. 72,</p>	<p>jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych może żądać przy zmianie dostawcy usług przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obszarze geograficznym - w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.”, <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów pomiędzy stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.”,</p> <p>d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 4. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji bazy danych, o której mowa w ust. 4.”,</p> <p>w art. 72:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Abonent publicznie dostępnej usługi telefonicznej będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej może wybrać dowolnego dostawcę publicznie dostępnych usług</p>	
--	--	--	---	--	--

			<p>art. 73,</p> <p>art. 74 ust. 1,</p> <p>art. 75</p>	<p>telefonicznych, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.”;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. „Kierując się potrzebami abonentów w zakresie wyboru dostawcy usług, Prezes UKE, po przeprowadzeniu zgodnie z art. 21 analizy rynku usług świadczonych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, może w drodze decyzji, o której mowa w art. 24, nałożyć na wyznaczonego operatora o znaczącej pozycji na tym rynku obowiązek realizacji na rzecz abonentów przyłączonych do jego sieci uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.”;</p> <p>Art. 73. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 69-72, uwzględniając dostępność publicznie dostępnych usług telefonicznych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz istniejące zasoby numeracji.”;</p> <p>w art. 74 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 69-72, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 31 albo art. 128, a jeżeli możliwości takie istnieją - zapewnić ich realizację.</p> <p>„Art. 75. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).</p> <p>art. 76, art. 78 ust. 1-3,</p> <p>Art. 76. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 75 i art. 171 ust. 1, pomiędzy sieciami operatorów państw członkowskich.</p> <p>w art. 78: a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie: „1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego "112" albo innego numeru alarmowego: 1) w czasie rzeczywistym - w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, 2) w trybie wsadowym - w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 4, odpowiednio centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. 2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE: 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem – dane, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 4-6 i art. 169 ust. 1;</p>	
--	--	--	--	--

			<p>art. 79 ust. 1,</p>	<p>2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta lub znak identyfikujący abonenta, oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, numer REGON, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi</p> <p>- o ile abonent udostępnił te dane.</p> <p>3. Informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci są to dla:</p> <p>1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci;</p> <p>2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - geograficzne położenie urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.”,</p> <p>w art. 79:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne oraz z wyjątkiem przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych, możliwość dostępu:</p> <p>1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług</p>
--	--	--	-----------------------------------	---

			<p>oraz</p> <p>2) niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do przestrzeni numerowej telefonii europejskiej, zwanej dalej „ETNS” i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN).”</p> <p>w art. 80:</p> <p>a) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. W przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych jest dostarczany na jego żądanie i obejmuje wyłącznie usługi wykonane po złożeniu żądania przez tego abonenta. Pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego. Za dostarczenie wykazu może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.”</p> <p>b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a - pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego.”</p> <p>c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej</p>	
--	--	--	---	--

			<p>w publicznej sieci telekomunikacyjnej, dla abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a - okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania.”;</p> <p>w art. 126: e) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie: „12. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, 2) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych <p>- uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną</p> <p>13. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzeń, plany numeracji krajowej dla sieci publicznych innych niż publiczne sieci telekomunikacyjne, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, a także szczegółowe wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w</p>	
--	--	--	---	--

			<p>art. 169 ust. 1 pkt 3,</p> <p>art. 171</p>	<p>szczegółności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”;</p> <p>w art. 169 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) nazwy miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi - w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo miejsca zameldowania abonenta na pobyt stały - w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.”;</p> <p>w art. 171: a) ust. 1–5 otrzymuje brzmienie: „1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. 2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków: 1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący</p>	
--	--	--	---	---	--

			<p>stroną umowy z dostawcą usług;</p> <p>3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.</p> <p>3. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.</p> <p>4. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do urządzenia końcowego tego abonenta.</p> <p>5. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2–4.”</p> <p>b) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „ 2) przez dostawcę usług zapewniającego</p>	
--	--	--	---	--

			<p>art. 180 ust. 2,</p> <p>art. 184 ust. 2,</p>	<p>przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.”;</p> <p>w art. 180 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych; 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1.”; <p>w art. 184 w ust. 2: a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – 1.800.000 złotych;”, b) dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) za numer rutingowy (NR) – 1.000 złotych.”;</p> <p>w art. 192 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	---	---	--

			art. 192 ust. 3	„Na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, ogłasza raport o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Raport publikuje się na stronie podmiotowej BIP UKE.”,	
art. 2 lit. c	"c) "publicznie dostępna usługa telefoniczna" oznacza usługę dostępną publicznie dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń krajowych lub krajowych i międzynarodowych za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej;"	T	Art. 2 pkt 30	w art. 2: pkt 30 otrzymuje brzmienie: „30) publicznie dostępna usługa telefoniczna - usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników, dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń telefonicznych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej;"	
art. 2 lit. d	d) "numer geograficzny" oznacza numer istniejący w krajowym planie numeracji telefonicznej, w którym część jego struktury cyfrowej zawiera informację o znaczeniu geograficznym wykorzystywaną do przekierowywania wywołań tam, gdzie fizycznie mieści się punkt zakończenia sieci (PZS)"	N	Obow. art. 2 pkt 22 PT	22) numer geograficzny - numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci;	
art. 2 lit. e	skreśla się lit. e) wykreślenie definicji „urządzenia końcowego sieci” i przeniesienie do art. 2 lit. da dyrektywy ramowej jako definicję punktu zakończenia sieci	N	Obow. art. 2 pkt 52 PT	52) zakończenie sieci - fizyczny punkt, w którym abonent otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie, zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;	

art. 2 lit. f	"f) "numer niegeograficzny" to numer istniejący w krajowym planie numeracji telefonicznej niebędący numerem geograficznym; obejmuje między innymi numery komórkowe, bezpłatne oraz o podwyższonej opłacie."	N	art. 2 pkt 23 PT	„23) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer do którego połączenia są bezpłatne albo o podwyższonej opłacie;”,	Przepis jest zmieniany w projekcie w związku z wykreśleniem definicji publicznej sieci telefonicznej.
art. 4	"Artykuł 4 Zapewnienie dostępu stacjonarnego i świadczenie usług telefonicznych 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej jedno przedsiębiorstwo realizowało wszystkie uzasadnione wnioski o stacjonarne przyłączenie do publicznej sieci łączności. 2. Tak zapewnione przyłączenie powinno umożliwiać komunikację głosową, faksową i przesyłanie danych z szybkościami pozwalającymi na funkcjonalny dostęp do Internetu, biorąc pod uwagę przeważające technologie wykorzystywane przez większość abonentów oraz technologiczne możliwości zastosowań. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej jedno przedsiębiorstwo realizowało wszystkie uzasadnione wnioski o dostarczanie publicznie dostępnej usługi telefonicznej za pośrednictwem przyłączenia do sieci, o którym mowa w ust. 1, pozwalającej inicjować i odbierać połączenia krajowe i międzynarodowe."	T	art. 81	w art. 81: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Usługę powszechną stanowi zestaw usług telekomunikacyjnych, wraz z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych, świadczonych z wykorzystaniem dowolnej technologii, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, które powinny być dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”, b) uchyla się ust. 2, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do zestawu usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w ust. 1, zalicza się następujące usługi: 1) przyłączenie zakończenia sieci w stałej lokalizacji umożliwiającej komunikację głosową, faksową i przesyłanie danych, w tym funkcjonalny dostęp do sieci Internet, którego prędkość umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, w szczególności korzystanie z poczty elektronicznej lub aplikacji umożliwiających dokonywanie płatności; 2) utrzymanie łącza abonenckiego z zakończeniem sieci, o którym mowa w pkt 1, w gotowości do realizacji połączeń telefonicznych krajowych i międzynarodowych; 3) połączenia telefoniczne krajowe i międzynarodowe; 4) ogólnokrajową informację o numerach	

			<p>telefonicznych, dostępną również dla użytkowników aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową;</p> <p>5) udostępnianie ogólnokrajowego spisu abonentów;</p> <p>6) świadczenie usług telefonicznych za pomocą aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową.”</p> <p>d) uchyla się ust. 4,</p> <p>e) ust. 5 w ust. 5 część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">zwanych dalej "jednostkami uprawnionymi", przedsiębiorca wyznaczony, o którym mowa w art. 82 ust. 1, do świadczenia usługi, o której mowa w ust. 3 pkt 1, świadczy także usługę przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu, z uwzględnieniem art. 100.”</p> <p>f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wymaganą przepływność łącza dla usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu jednostek uprawnionych, mając na uwadze zwiększenie dostępności usług telekomunikacyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność budowania kompetencji cyfrowych.”</p> <p>art. 86 art. 86 – otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 86. Przedsiębiorca wyznaczony do świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1, nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5.</p>	
--	--	--	--	--

art.5 ust. 2	"2. Spisy abonentów, o których mowa w ust. 1 obejmują, z zastrzeżeniem przepisów art. 12 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) [], wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych."	N	art. 103	<p>Przepis jest już implementowany w obowiązującym art. 103 Pt, który jest zmieniany w projekcie w sposób następujący:</p> <p>w art. 103:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przedsiębiorca wyznaczony do udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów lub świadczenia ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych jest obowiązany do świadczenia tych usług wszystkim użytkownikom końcowym.”,</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli przedmiotem decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83 jest obowiązek udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów, Prezes UKE określa w tej decyzji szczegółowe warunki świadczenia tej usługi, w tym formę i zakres jej świadczenia, a także stopień szczególności danych abonentów, które będą objęte tym spisem.”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Jeżeli przedmiotem decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83 jest obowiązek świadczenia usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych, Prezes UKE określa w tej decyzji szczegółowe warunki świadczenia tej usługi, w tym jej zakres, a także stopień szczególności danych abonentów, które będą objęte tą informacją.”;</p>	
art. 6 ust. 1	„1. Państwa członkowskie zapewnią krajowym organom regulacyjnym możliwość nakładania obowiązków na przedsiębiorstwa, mających na celu udostępnienie publicznych automatów telefonicznych lub innych publicznych punktów dostępowych telefonii głosowej dla zaspokojenia rozsądnych potrzeb użytkowników końcowych pod względem pokrycia geograficznego, liczby	T	art. 1 pkt 13 Art. 88	<p>w art. 1:</p> <p>a) w ust.1: - dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13) wymagania dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych w zakresie dostępu do usług telekomunikacyjnych.”,</p> <p>art. 88 otrzymuje brzmienie:</p>	

	telefonów lub innych punktów dostępowych, dostępności dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych oraz jakości usług."			<p>Art. 88. Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, dla każdego przedsiębiorcy wyznaczonego do świadczenia usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej polegającej na świadczeniu usługi telefonicznej za pomocą aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych telefonii głosowej, minimalną liczbę aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych telefonii głosowej, w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych, jakie powinny być dostępne na obszarze, na którym dany przedsiębiorca wyznaczony ma świadczyć tę usługę, biorąc pod uwagę stan telefonizacji oraz uzasadnione potrzeby mieszkańców na tym obszarze.</p> <p>2. Prezes UKE może odstąpić od nakładania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na części lub całości terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w wyniku konsultacji z zainteresowanymi podmiotami stwierdzi, że liczba istniejących aparatów publicznych, łączy abonenckich lub punktów dostępowych telefonii głosowej, jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców.”;</p>	
art. 7	<p>"Artykuł 7 Środki dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych 1. O ile w rozdziale IV nie określono wymogów o równorzędnym skutku, państwa członkowskie podejmują szczególne środki, aby niepełnosprawnym użytkownikom końcowym zapewnić ten dostęp – po przystępnej cenie – do usług określonych w art. 4 ust. 3 i art. 5, równoważny poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Państwa członkowskie mogą zobowiązać krajowe organy regulacyjne do oceny ogólnej potrzeby oraz szczególnych wymogów w tym względzie, w tym zakresu i konkretnej formy takich szczególnych środków dla niepełnosprawnych użytkowników</p>	T	<p>art. 1 ust. 2 pkt 6,</p> <p>art. 79c,</p>	<p>w art. 1: b) w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi;</p> <p>Art. 79c. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia, w miarę możliwości technicznych, użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostęp do świadczonych przez siebie usług telefonicznych równoważny dostępowi do usług telefonicznych, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.</p>	

	<p>końcowych.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą podejmować, z uwzględnieniem warunków krajowych, szczególne środki w celu zapewnienia niepełnosprawnym użytkownikom końcowym możliwości skorzystania z wyboru przedsiębiorstw i dostawców usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych.</p> <p>3. Podejmując środki, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie zachęcają do przestrzegania odpowiednich norm lub specyfikacji publikowanych zgodnie z art. 17 i 18 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)."</p>		<p>art. 81 ust. 1</p>	<p>2. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telefonicznych równoważnego dostępowi z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.”;</p> <p>w art. 81: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Usługę powszechną stanowi zestaw usług telekomunikacyjnych, wraz z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych, świadczonych zgodnie z zasadą neutralności technologicznej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, które powinny być dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”</p>	
<p>art. 8 ust. 3</p>	<p>"3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wyznaczone zgodnie z ust. 1 zamierza zbyć znaczną część lub całość swoich lokalnych aktywów służących dostępowi do sieci na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje ono odpowiednio wcześniej krajowy organ regulacyjny, tak aby organ ten mógł ocenić wpływ zamierzonej transakcji na zapewnianie dostępu stacjonarnego i świadczenie usług telefonicznych, o których mowa w art. 4. Krajowy organ regulacyjny może nakładać, zmieniać lub uchylać szczególne obowiązki zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywy o zezwoleniach)."</p>	<p>T</p>	<p>art. 94a</p>	<p>po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu: „Art. 94a. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony zamierza zbyć znaczną część lub całość swoich lokalnych aktywów służących dostępowi do sieci na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje on Prezesa UKE w celu zbadania przez niego wpływu takiej transakcji na zapewnianie i świadczenie usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1 i 3 oraz nałożenia, zmiany bądź uchylecia obowiązków regulacyjnych o których mowa w art. 46 ust. 2. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.”</p>	

art. 9 ust. 1	"1. Krajowe organy regulacyjne monitorują rozwój oraz poziom taryf detalicznych dotyczących usług określonych w art. 4–7 jako podlegających obowiązkowi świadczenia usługi powszechnej oraz świadczonych przez wyznaczone przedsiębiorstwa lub – jeżeli nie wyznaczono żadnych przedsiębiorstw do świadczenia tych usług – dostępnych na rynku, w szczególności w odniesieniu do krajowych cen konsumpcyjnych i dochodów konsumentów."	T	Art. 81a art. 82 ust. 1,	po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu: „ Art. 81a. 1. Prezes UKE dokonuje oceny dostępności, jakości świadczenia i przystępności cenowej usług, o których mowa w art. 81 ust. 3. 2. Wyniki oceny, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności użytkownikami końcowymi, konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.”; art. 82 otrzymuje brzmienie: „ Art. 82. 1. Jeżeli wyniki oceny oraz konsultacje, o których mowa w art. 81a, wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, Prezes UKE niezwłocznie ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia tej usługi na obszarze wskazanym przez Prezesa UKE, zwanego dalej „przedsiębiorcą wyznaczonym”.	
art. 9 ust. 2	„2. Państwa członkowskie mogą, z uwzględnieniem warunków krajowych, wymagać, aby wyznaczone przedsiębiorstwa zapewniły konsumentom opcje taryfowe lub pakiety różniące się od tych, które zapewniają na normalnych warunkach handlowych, w szczególności w celu zapewnienia, aby osoby o niskich dochodach lub o szczególnych potrzebach socjalnych nie zostały wykluczone z dostępu do sieci, o której mowa w art. 4 ust. 1, lub z korzystania z usług określonych w art. 4 ust. 3 i art. 5, 6 i 7 jako usług objętych obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej i świadczonych przez wyznaczone przedsiębiorstwa."	T	Art. 91	a) uchyla się ust. 1, b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Prezes UKE kierując się uwarunkowaniami krajowymi może, w decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, nałożyć na przedsiębiorcę wyznaczonego obowiązek: 1) stosowania ujednoczonych taryf świadczenia usługi, do której został wyznaczony, na obszarze świadczenia usługi, do której został wyznaczony; 2) stosowania określonych przez Prezesa UKE maksymalnych cen połączeń w przypadku usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 i 6 lub	

				<p>3) zapewnienia specjalnego pakietu cenowego.</p> <p>3. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, w celu zapewnienia konsumentom o niskich dochodach i o szczególnych potrzebach społecznych, dostępu i korzystania z publicznie dostępnych usług, oferuje specjalny pakiet cenowy, który świadczony będzie na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne.”;</p>	
art. 11 ust. 4	<p>"4. Krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie wyznaczać cele w odniesieniu do wywiązywania się z obowiązków przedsiębiorstwom obciążonym obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej. Czyniąc to, krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę opinie zainteresowanych stron, w szczególności te, o których mowa w art. 33."</p>	T	<p>Art. 81a</p> <p>Art. 85</p>	<p>po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 81a.1. Prezes UKE dokonuje oceny dostępności, jakości świadczenia i przystępności cenowej usług, o których mowa w art. 81 ust. 3.</p> <p>2. Wyniki oceny, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności użytkownikami końcowymi, konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.”;</p> <p>w art. 85:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, Prezes UKE określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługę, o której mowa w art. 81 ust. 3, do świadczenia której jest wyznaczony przedsiębiorca oraz wymagania dotyczące świadczenia tej usługi; 2) obszar, na którym ma być świadczona usługa, o której mowa w pkt 1; 3) termin rozpoczęcia świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1; 4) okres świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1.”, <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4, Prezes UKE określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczonego, prognozowany</p> 	

			Art. 91 ust. 2	koszt netto świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu.”; w art. 91 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Prezes UKE kierując się uwarunkowaniami krajowymi może, w decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, nałożyć na przedsiębiorcę wyznaczonego obowiązek: 1) stosowania ujednoczonych taryf świadczenia usługi, do której został wyznaczony, na obszarze jej świadczenia usługi; 2) stosowania określonych przez Prezesa UKE maksymalnych cen połączeń w przypadku usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 i 6 lub 3) zapewnienia specjalnego pakietu cenowego.	
Rozdział III	tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie: "KONTROLA REGULACYJNA PRZEDSIĘBIORSTW O ZNACZĄCEJ POZYCJI RYNKOWEJ NA OKREŚLONYCH RYNKACH DETALICZNYCH"	N			
art. 16	skreśla się art. 16 (przepis dotyczący przeglądu zobowiązań)	N			
art. 17 ust. 1	"1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne nakładały stosowne obowiązki regulacyjne na przedsiębiorstwa uznane za posiadające znaczącą pozycję rynkową na danym rynku detalicznym, zgodnie z art. 14 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), w przypadku gdy: a) w wyniku analizy rynkowej przeprowadzonej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej) krajowy organ regulacyjny ustali, że dany rynek detaliczny określony zgodnie z art. 15 tej dyrektywy nie jest skutecznie konkurencyjny; oraz b) krajowy organ regulacyjny uzna, że obowiązki	N	Obow. art. 46 PT	Art. 46. 1. Jeżeli w wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 21 Prezes UKE stwierdzi, że: 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, 2) obowiązki, o których mowa w art. 34-40, art. 42, art. 44 i art. 45 nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 189 ust. 2, 3) realizacja uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 72 ust. 1, nie doprowadziłaby do osiągnięcia celu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4, i nie spełnia celów, o których mowa w art. 189 ust. 2	

	<p>nałożone na mocy art. 9–13 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie) nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)."</p>		<p>- nakłada co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym.</p> <p>2. Prezes UKE w celu ochrony użytkownika końcowego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieustalania zawyżonych cen usług; 2) nieutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom; 3) nieograniczania konkurencji poprzez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia; 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych, z wyłączeniem przewidzianych w ustawie; 5) niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne. <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określić maksymalne ceny usług albo 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich, albo 3) nałożyć obowiązek: <ul style="list-style-type: none"> prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją lub prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, lub określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia, lub 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia cennika lub regulaminu świadczenia usług. <p>4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek,</p>	
--	---	--	--	--

				o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca telekomunikacyjny, na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 51.	
art. 17	skreśla się ust. 3 (informowanie KE przez Krajowy Organ Regulacyjny)	N			
art. 18	skreśla się art. 18 ograniczenia regulacyjne dotyczące minimalnego zestawu łączy dzierżawionych	T	<p>Art. 47</p> <p>art. 48</p> <p>art. 22</p> <p>art. 50</p>	<p>uchyla się art. 47;</p> <p>w art. 48 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 46 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty cenników i regulaminów świadczenia usług wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia w życie cennika lub regulaminu świadczenia usług lub ich zmian.</p> <p>2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu cennika, regulaminu świadczenia usług lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekt cennika lub regulaminu jest sprzeczny z decyzjami, o których mowa w art. 46 ust. 2, lub z przepisami niniejszej ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do przedstawienia poprawionego cennika lub regulaminu, w części objętej sprzeciwem.”;</p> <p>w art. 22:</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 34, art. 36-40, art. 42, art. 44, art. 44b, art. 45, art. 46 lub art. 72 ust. 3.”;</p> <p>art. 50 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 50. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi</p>	

			<p>przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 38 lub art. 46.</p> <p>2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 39, art. 46 lub art. 90.”;</p> <p>art. 54 w art. 54 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Prezes UKE nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązanego na podstawie art. 38 lub art. 46 do prowadzenia rachunkowości regulacyjnej, obowiązek publikowania w Biuletynie UKE oraz na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzonej instrukcji tak, aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów. 2. Prezes UKE nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązanego na podstawie art. 39, art. 46 lub art. 90 do prowadzenia kalkulacji kosztów, obowiązek publikowania w Biuletynie UKE oraz na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzonego opisu kalkulacji kosztów tak, aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.”;</p> <p>Art. 10 projekt u Art. 10. Obowiązki nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na podstawie art. 47 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.</p> <p>Art. 25 ust. 1 projekt u Art. 25 ust. 1 projektu „1. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.”</p>	
art. 19	skreśla się art. 19 (wybór i wybór wstępny)	N		Przepis dyrektywy jest skreślony. Zgodnie z rec.

	dostawcy)			20 dyrektywy 2009/136/WE, dalsze nakładanie bezpośrednio przez przepisy wspólnotowe wymogu selekcji i preselekcji dostawcy mogłoby utrudniać postęp technologiczny. Takie środki zaradcze powinny być raczej nakładane przez krajowe organy regulacyjne w wyniku analizy rynku przeprowadzanej zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) oraz poprzez obowiązki, o których mowa w art. 12 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie).
art. 20 ust. 1	art. 20 otrzymuje brzmienie: "Artykuł 20 Umowy 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku wykupienia abonamentu na usługi zapewniające przyłączenie do publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej konsumenci oraz inni użytkownicy końcowi, którzy się o to zwrócą, mieli prawo do zawarcia umowy z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami zapewniającymi takie przyłączenie lub świadczącymi takie usługi. Umowa powinna w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać co najmniej: a) nazwę i adres przedsiębiorstwa; b) świadczone usługi, w tym w szczególności: - informacje o tym, czy zapewniany jest dostęp do służb ratunkowych i informacje o miejscu przebywania osoby wykonującej połączenie oraz o wszelkich ograniczeniach w dostępie do służb ratunkowych zgodnie z art. 26, - informacje o wszelkich innych warunkach ograniczających dostęp do usług i aplikacji lub korzystania z nich, w przypadku gdy warunki takie dopuszcza prawo krajowe zgodnie z prawem wspólnotowym, - minimalne oferowane poziomy jakości usług, a mianowicie czas wstępnego przyłączenia, a w	T	Art. 56	w art. 56: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Wymóg formy pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymagająca, formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności: 1) strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;

<p>odpowiednich przypadkach także inne parametry jakości usług określone przez krajowe organy regulacyjne,</p> <ul style="list-style-type: none"> - informacje dotyczące wszelkich procedur wprowadzonych przez przedsiębiorstwo w celu pomiaru i organizacji ruchu, tak aby zapobiec osiągnięciu pojemności łącza lub jej przekroczeniu, oraz informacje o tym, jak procedury te mogą wpłynąć na jakość usług, - rodzaje oferowanych usług serwisowych oraz usług wsparcia technicznego świadczonych klientom, a także sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą, - wszelkie ograniczenia, które dostawca nałożył w zakresie korzystania z udostępnionych urządzeń końcowych; <p>c) w przypadku obowiązku wynikającego z art. 25 – możliwości, jakie ma abonent w kwestii umieszczania bądź nieumieszczania swoich danych osobowych w spisie abonentów, oraz dane, których to dotyczy;</p> <p>d) szczegółowe informacje o cenach i taryfach, sposoby uzyskiwania aktualnych informacji na temat wszystkich stosowanych taryf i opłat eksploatacyjnych, sposoby płatności oraz różnice w kosztach wynikające z różnych sposobów płatności;</p> <p>e) okres obowiązywania umowy oraz warunki wznowienia i zakończenia świadczenia usług i rozwiązania umowy, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jakiegokolwiek minimalne użytkowanie lub czas trwania, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych, - wszelkie opłaty związane z możliwością przeniesienia numerów i innych danych identyfikacyjnych, - wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym zwrot kosztów urządzeń końcowych; 			<ul style="list-style-type: none"> 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową; 3) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług; 4) okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych; 5) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe; 6) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi; 7) sposoby dokonywania płatności; 8) okres rozliczeniowy; 9) tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania; 10) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie; 11) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje: <ul style="list-style-type: none"> a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi, b) czy gromadzone są dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie, c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych, d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji, e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług, f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku 	
--	--	--	--	--

	<p>f) wszelkie klauzule o rekompensacie i zwrocie kosztów, które stosuje się w przypadku gdy nie został osiągnięty zakontraktowany poziom jakości;</p> <p>g) sposoby inicjowania procedur rozwiązywania sporów zgodnie z art. 34;</p> <p>h) rodzaj działań, które przedsiębiorstwo może podjąć w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia.</p> <p>Państwa członkowskie mogą także wymagać, aby umowa zawierała wszelkie informacje, które mogą zostać dostarczone w tym celu przez właściwe organy publiczne, o wykorzystywaniu sieci i usług łączności elektronicznej do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści oraz o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych, o których mowa w art. 21 ust. 4 i które mają związek ze świadczoną usługą.</p>			<p>z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;</p> <p>12) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;</p> <p>13) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;</p> <p>14) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;</p> <p>15) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie, poziom jakości świadczonej usługi;</p> <p>16) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;</p> <p>17) informację o polubownych sposobach rozwiązywania sporów;</p> <p>18) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;</p> <p>19) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;</p> <p>20) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;</p> <p>21) wszelkie opłaty należne w momencie</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>rozwiązania umowy, w tym warunki zwrotu urządzeń końcowych ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić.”,</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej poza elementami, o których mowa w ust. 3, powinna określać numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci.”,</p> <p>d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu: „4a. W przypadku konsumenta, początkowy okres obowiązywania umowy określony w umowie, o której mowa w ust. 1, zawieranej z danym dostawcą usług na czas określony, nie może przekraczać 24 miesięcy.</p> <p>e) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Dane, o których mowa w ust. 3 pkt 6-7, 8a-19, na podstawie wyraźnego postanowienia umowy, mogą być zawarte w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.”,</p> <p>Art. 60 w art. 60: g) dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu: „8) rodzaj działań, które dostawca usług może podjąć w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia; 9) rekomendowane sposoby zabezpieczenia telekomunikacyjnego urządzenia końcowego przez abonenta.”;</p>	
art. 20 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby abonenci mieli prawo wycofać się bez ponoszenia kar z	T	Art. 60a	w art. 60a: a) w ust. 1:	

	<p>zawartych umów, w przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące sieci lub usługi łączności elektronicznej powiadomi ich o zamiarze zmiany warunków umowy. O wszelkich takich zmianach powiadamia się abonentów z odpowiednim wyprzedzeniem, nie krótszym niż jeden miesiąc, jednocześnie informując ich o przysługującym im prawie do wycofania się z ich umów bez ponoszenia kar, jeżeli nie akceptują nowych warunków. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły określić formę takich powiadomień.”</p>		<p>- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) doręcza na piśmie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b,</p> <p>2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b, oraz”,</p> <p>b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. W razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.</p> <p>3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1, wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w tym również usunięcia niedozwolonych postanowień umownych, a także z decyzji Prezesa UKE wydanej na podstawie art. 63 ust. 2a.</p> <p>Art. 13. 1. Jeżeli wprowadzenie zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub w cenniku usług telekomunikacyjnych, wynika wyłącznie z</p>	
--	---	--	---	--

**Art. 13
projekt**

			u	<p>konieczności ich dostosowania do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dostawca usług ogłasza na swojej stronie internetowej informacje o zakresie takiej zmiany oraz terminie jej wprowadzenia oraz informuje o tym fakcie abonentów pisemnie, telefonicznie lub za pomocą krótkich wiadomości tekstowych. Zmiana umowy dochodzi do skutku z chwilą rozpoczęcia świadczenia usług na zmienionych warunkach. W razie skorzystania przez abonenta z prawa wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.</p> <p>2. Na żądanie abonenta, o którym mowa w ust. 1, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarcza mu wyłącznie drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość informacje o zakresie takiej zmiany oraz terminie jej wprowadzenia, o których mowa w ust. 1.</p>	
art. 21 ust. 1	<p>„Artykuł 21</p> <p>Przejrzystość i publikowanie informacji</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły nałożyć na przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej obowiązek publikowania przejrzystych, porównywalnych, odpowiednich i aktualnych informacji na temat obowiązujących cen i taryf, wszelkich opłat związanych z rozwiązaniem umowy, a także na temat warunków dostępu do usług dostarczanych użytkownikom końcowym i konsumentom oraz</p>	T	Art. 62	<p>art. 62 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 62. 1. Prezes UKE kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym informacje dotyczące:</p> <p>1) usługi powszechnej;</p> <p>2) standardowych warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie</p>	

	standardowych warunków korzystania z tych usług, zgodnie z załącznikiem II. Informacje takie są publikowane w jasny, zrozumiały i łatwo dostępny sposób. Krajowe organy regulacyjne mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje.			<p>przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;</p> <p>3) wskazania jakie sposoby wykorzystania usług telekomunikacyjnych są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów;</p> <p>4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.</p> <p>2. Prezes UKE może zażądać od przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane.</p> <p>3. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorców telekomunikacyjnych do publikowania informacji, o których mowa w ust. 1.”;</p>	
art. 21 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne zachęcają do dostarczania porównywalnych informacji, które pozwolą użytkownikom końcowym i konsumentom dokonać niezależnej oceny kosztów związanych z różnymi schematami korzystania z usług, na przykład za pomocą przewodników interaktywnych lub podobnych technik. W przypadku gdy takie udogodnienia nie są dostępne w obrocie nieodpłatnie lub za rozsądną cenę, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły udostępniać takie przewodniki lub techniki bezpośrednio lub za pośrednictwem stron trzecich. Osoby trzecie mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych przez przedsiębiorstwa	N	Art. 62	<p>Przepis dyrektywy jest wdrożony w obowiązującym art. 62, który jest uszczegóławiany w Projekcie nowelizacji w następujący sposób:</p> <p>„Art. 62. 1. Prezes UKE kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi powszechnej; 2) standardowych warunków umowy o 	

	udostępniające sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej do celów sprzedaży lub udostępniania takich interaktywnych przewodników lub podobnych technik.			<p>świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;</p> <p>3) wskazania jakie sposoby wykorzystania usług telekomunikacyjnych są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów;</p> <p>4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.</p> <p>2. Prezes UKE może zażądać od przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane.</p> <p>3. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorców telekomunikacyjnych do publikowania informacji, o których mowa w ust. 1.?”;</p>	
art. 21 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły zobowiązać przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej między innymi do:	N/T		Informacje w poniższych rubrykach:	
art. 21 ust. 3 lit. a	a) dostarczania abonentom informacji o obowiązujących taryfach w odniesieniu do wszelkich numerów lub usług podlegających szczególnym warunkom cenowym; w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług krajowe organy regulacyjne mogą wymagać, aby informacje te były udostępniane bezpośrednio przed wykonaniem połączenia;	N	Obow. art. 64 ust. 1-4 i 6-7 PT	Art. 64. 1. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej obejmującej usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej, zwanej dalej "usługą o podwyższonej opłacie", jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za	

			<p>połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.</p> <p>2. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze o podwyższonej opłacie jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.</p> <p>3. W przypadku gdy informacja o usłudze o podwyższonej opłacie, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, 2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi oraz 3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi. <p>4. W przypadku gdy usługa o podwyższonej opłacie świadczona jest w sposób powtarzalny na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 1, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta oraz 2) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym
--	--	--	---

				<p>czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</p> <p>6. W przypadku usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych obowiązek, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili przekroczenia progu kwotowego.</p> <p>7. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie telefoniczne, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie. Jeżeli w trakcie połączenia telefonicznego zmianie ulegnie wysokość opłaty dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany jest poinformować użytkownika końcowego o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 s przed zmianą jej wysokości.</p>	
art. 21 ust. 3 lit. b	b) informowania abonentów w ramach usługi, na którą wykupili abonament o wszelkich zmianach dotyczących dostępu do służb ratunkowych lub informacji o miejscu przebywania osoby wykonującej połączenie;	T	<p>art. 56 ust. 3 pkt 9 lit. a-c</p> <p>Obligatoryjne elementy umowy</p> <p>„Art. 56. 3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymagająca, formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:”</p> <p>9) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:</p> <ul style="list-style-type: none"> czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi, czy gromadzone są dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie, o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,” 		

			Art. 60 pkt 3c lit. a-c	Obligatoryjne elementy regulaminu „Art. 60. Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej <u>za pomocą</u> formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług powinien określać w szczególności: 3c) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje: <ul style="list-style-type: none"> a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi, b) czy gromadzone są dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie, c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych, 	
art. 21 ust. 3 lit. c	c) informowania abonentów o wszelkich zmianach warunków ograniczających dostęp do usług i aplikacji lub korzystania z nich, w przypadku gdy warunki takie dopuszcza prawo krajowe zgodnie z prawem wspólnotowym;	T	art. 56 ust. 3 pkt 9 lit. d	Obligatoryjne elementy umowy „Art. 56. 3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymagająca, formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:” 9) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje: <ul style="list-style-type: none"> j) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji, 	
			Art. 60 pkt 3c lit. d	Obligatoryjne elementy regulaminu „Art. 60. Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej <u>za pomocą</u> formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług powinien określać w szczególności:” 3c) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej	

				usługi obejmujące informacje: d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,	
art. 21 ust. 3 lit. d	d) dostarczania informacji dotyczących wszelkich procedur wprowadzonych przez dostawcę w celu pomiaru i organizowania ruchu, tak aby zapobiec osiągnięciu pojemności łącza lub jej przekroczeniu, a także informacji o tym, jak procedury te mogłyby wpłynąć na jakość usług;	T	Art. 56 ust. 3 pkt 9 lit. e	Obligatoryjne elementy umowy „Art. 56. 3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymagająca, formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:”, 9) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje: e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług, Obligatoryjne elementy regulaminu Obligatoryjne elementy regulaminu	
			Art. 60 pkt 3c lit. e	„Art. 60. Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej <u>za pomocą</u> formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług powinien określać w szczególności:”, 3c) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje: e) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji, o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,	
art. 21 ust. 3 lit. e	e) informowania abonentów o przysługującym im prawie do określenia, czy chcą, aby ich dane osobowe znalazły się w spisie abonentów, oraz o	N	Obow. art. 169 ust. 2 i	2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w	

	rodzajach danych, których to dotyczy, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej); oraz		<p>3 Pt</p> <p>Art. 56 ust. 3 pkt 17</p> <p>Art. 60 pkt 8</p>	<p>których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu, za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej formie.</p> <p>3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.</p> <p>Obligatoryjne elementy umowy</p> <p>„Art. 56. 3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymagająca, formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:</p> <p>„17) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;</p> <p>Obligatoryjne elementy regulaminu</p> <p>„Art. 60. Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej <u>za pomocą</u> formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług powinien określać w szczególności:</p> <p>8) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;</p>	
art. 21 ust. 3 lit. f	f) regularnego informowania abonentów niepełnosprawnych o szczegółach przeznaczonych dla nich produktów i usług. Krajowe organy regulacyjne mogą, jeżeli uznają to za stosowne, promować środki samo- i współregulacyjne przed nałożeniem jakiegokolwiek obowiązku.	T	art. 79c,	Art. 79c. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi.”	

art. 21 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 3, w odpowiednich przypadkach nieodpłatnie rozpowszechniały informacje użyteczności publicznej wśród aktualnych i nowych abonentów za pomocą tych samych środków, jakie zwykle wykorzystują one w komunikacji z abonentami. W takim przypadku informacje te są dostarczane w znormalizowanej formie przez właściwe organy publiczne i dotyczą między innymi następujących zagadnień:</p> <p>a) najpowszechniejszych sposobów wykorzystywania usług łączności elektronicznej do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści – zwłaszcza w przypadku gdy może to naruszać prawa i wolności innych osób – w tym przypadków naruszania praw autorskich i praw pokrewnych oraz konsekwencji prawnych tych czynów; oraz</p> <p>b) sposobów chronienia bezpieczeństwa osobistego, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług łączności elektronicznej.”</p>	T	Art. 62	<p>art. 62 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 62. 1. Prezes UKE kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych, w tym informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi powszechnej; 2) standardowych warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telefonicznych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej; 3) wskazania jakie sposoby wykorzystania usług telekomunikacyjnych są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów; 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. <p>2. Prezes UKE może zażądać od przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane.</p> <p>3. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorców telekomunikacyjnych do publikowania informacji, o których mowa w ust. 1.”;</p>	
art. 22 ust. 1	<p>„Artykuł 22 Jakość usług</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, po uwzględnieniu stanowisk</p>	N	Obow. Art. 63. 1 i 2 Pt	<p>Art. 63. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych publikuje aktualne informacje o jakości tych usług.</p> <p>2. Prezes UKE może zażądać przekazania</p>	

	<p>zainteresowanych stron, mogły wymagać od przedsiębiorstw świadczących publicznie dostępne sieci lub usługi łączności elektronicznej publikowania porównywalnych, odpowiednich i aktualnych informacji dla użytkowników końcowych na temat jakości swoich usług oraz na temat środków podjętych w celu zapewnienia równorzędnego dostępu do tych informacji niepełnosprawnym użytkownikom końcowym. Na wniosek, informacje te dostarczane są krajowemu organowi regulacyjnemu przed ich opublikowaniem.</p>		<p>Art. 79c informacji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące jakości poszczególnych usług oraz treść, formę, terminy i sposób publikowania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do wyczerpujących i przejrzystych informacji.</p> <p>Art. 79c. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia, w miarę możliwości technicznych, użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostęp do świadczonych przez siebie usług telefonicznych równoważny dostępowi do usług telefonicznych, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.</p> <p>2. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telefonicznych równoważnego dostępowi z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.”;</p>	
art. 22 ust. 2	<p>2. Aby zapewnić użytkownikom końcowym, w tym niepełnosprawnym użytkownikom końcowym, dostęp do wyczerpujących, porównywalnych, wiarygodnych i przyjaznych dla użytkownika informacji, krajowe organy regulacyjne mogą określić między innymi wymierne wskaźniki jakości usług oraz treść, formę i sposób podawania</p>	T	<p>Art. 63 ust. 2a i 3 w art. 63:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W celu zapobiegania pogorszeniu się jakości usług telekomunikacyjnych oraz utrudnień lub spowolnień ruchu w sieciach telekomunikacyjnych, Prezes UKE, po uprzednim skonsultowaniu z Komisją Europejską, może</p>	

	<p>informacji przeznaczonych do opublikowania, w tym ewentualne mechanizmy certyfikacji jakości. W stosownych przypadkach można stosować wskaźniki, definicje i metody pomiaru określone w załączniku III.</p>			<p>określić w drodze decyzji minimalne wymogi w zakresie jakości tych usług, mając na uwadze zapewnienie rozwoju konkurencji i zagwarantowanie neutralności sieci. Prezes UKE przed ustanowieniem tych wymogów udostępni Komisji Europejskiej oraz BEREC informacje zawierające podsumowanie podstawy do działania, przewidywane wymogi i proponowany przebieg działań. Podejmując decyzję Prezes UKE uwzględni w jak największym stopniu uwagi i zalecenia Komisji Europejskiej.”</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług oraz treść, formę, terminy i sposób publikowania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do wyczerpujących i przejrzystych informacji.”;</p>	
<p>art. 22 ust. 3</p>	<p>3. Aby zapobiec pogorszeniu się jakości usług oraz utrudnień lub spowolnień ruchu w sieciach, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły nałożyć na przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności minimalne wymogi w zakresie jakości usług.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji – w odpowiednim czasie przed ustanowieniem takich wymogów – podsumowanie podstawy do działania, przewidywane wymogi i proponowany przebieg działań. Informacje te udostępniane są również Organowi Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (zwanemu dalej "BEREC"). Po zbadaniu takich informacji Komisja może zgłaszać do nich uwagi lub wydawać zalecenia, w szczególności w celu zapewnienia, aby przewidywane wymagania nie wpływały niekorzystnie na funkcjonowanie rynku</p>	T	<p>Art. 63 ust. 2a i 3</p>	<p>w art. 63: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W celu zapobiegania pogorszeniu się jakości usług telekomunikacyjnych oraz utrudnień lub spowolnień ruchu w sieciach telekomunikacyjnych, Prezes UKE, po uprzednim skonsultowaniu z Komisją Europejską, może określić w drodze decyzji minimalne wymogi w zakresie jakości tych usług, mając na uwadze zapewnienie rozwoju konkurencji i zagwarantowanie neutralności sieci. Prezes UKE przed ustanowieniem tych wymogów udostępni Komisji Europejskiej oraz BEREC informacje zawierające podsumowanie podstawy do działania, przewidywane wymogi i proponowany przebieg działań. Podejmując decyzję Prezes UKE uwzględni w jak największym stopniu uwagi i zalecenia Komisji Europejskiej.”;</p>	

	wewnętrznego. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej wymogów krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu uwagi lub zalecenia Komisji.”			b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług oraz treść, formę, terminy i sposób publikowania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do wyczerpujących i przejrzystych informacji.”	
art. 23	„Artykuł 23 Dostępność usług Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić jak największą dostępność publicznie dostępnych usług telefonicznych dostarczanych za pośrednictwem publicznych sieci łączności w przypadku awarii sieci w wyniku katastrofy lub w przypadku działania siły wyższej. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi telefoniczne podejmowały wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nieprzerwanego dostępu do służb ratunkowych.”;	N	Art. 101 ust. 1 (w projekcie zmienne jest zdanie wprowadzone) Obowiązuje art. 176a-179 PT	Art. 101. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć świadczenie usługi, do której świadczenia został wyznaczony lub zmienić warunki świadczenia tej usługi, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących: 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia, 2) zachowania ochrony integralności sieci, 3) interoperacyjności usług, 4) zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej lub ochrony danych w sieci, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej - informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym świadczenie usługi powszechnej będzie przerwane, ograniczone lub zostaną zmienione warunki świadczenia tej usługi. Art. 176a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględniać możliwość wystąpienia: 1) sytuacji kryzysowych, 2) stanów nadzwyczajnych, 3) bezpośrednich zagrożeń dla infrastruktury przedsiębiorcy	

			<p>- zwanych dalej "sytuacjami szczególnych zagrożeń".</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 2, jest obowiązany posiadać aktualne i uzgodnione plany działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, zwane dalej "planami", dotyczące w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) współpracy z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 2) współpracy z zagranicznymi operatorami telekomunikacyjnymi, a w szczególności państw sąsiadujących; 3) współpracy z podmiotami i służbami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz z podmiotami właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego, wskazanymi w ramach uzgodnień planów, o których mowa w ust. 3, przez organy uzgadniające plany; 4) zabezpieczenia infrastruktury telekomunikacyjnej w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz przed nieuprawnionym dostępem; 5) utrzymania ciągłości, a w przypadku jej utraty, odtwarzania: świadczenia usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnej - z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów i służb, o których mowa w pkt 3; 6) technicznych i organizacyjnych przygotowań, w przypadku wprowadzenia ograniczeń w działalności telekomunikacyjnej przewidzianych ustawą; 7) sposobu udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 177 ust. 3, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 8) ewidencji i gromadzenia rezerw 	
--	--	--	---	--

			<p>przedsiębiorcy lub współpracy z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.</p> <p>3. Z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 1 lit. c, przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plany dokonuje uzgodnienia ich zawartości z organami, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. b.</p> <p>4. Po stwierdzeniu wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń lub po uzyskaniu informacji o ich wystąpieniu od podmiotów lub służb, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planach.</p> <p>5. Rada Ministrów, mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla gospodarki, obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także wymagania, o których mowa w ust. 2, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) określi:</p> <p>rodzaje planów, ich zawartość oraz tryb sporządzania i aktualizacji,</p> <p>organy uzgadniające plany oraz zakres tych uzgodnień,</p> <p>rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uzgadniania zawartości planów;</p> <p>2) może określić rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu.</p> <p>Art. 177. 3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w sytuacjach szczególnych zagrożeń jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, podmiotowi i służbie, o których mowa w art. 176a ust. 2 pkt 3,</p>
--	--	--	---

			<p>z zachowaniem zasady minimalizowania negatywnych skutków takiego udostępnienia tych urządzeń dla ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę.</p> <p>4. Podmioty, w tym niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych, w sytuacjach szczególnych zagrożeń są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.</p> <p>6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb nieodpłatnego udostępniania radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń.</p> <p>Art. 178. 1. W sytuacji wystąpienia szczególnego zagrożenia Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązki dotyczące:</p> <p>1) utrzymania ciągłości lub odtwarzania:</p>	
--	--	--	---	--

			<p>dostarczania sieci telekomunikacyjnej, świadczenia usług telekomunikacyjnych względniem pierwszeństwa dla podmiotów i służb, o których mowa w ust. 2 pkt 1;</p> <p>2) ograniczenia niektórych, publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,</p> <p>3) ograniczenia zakresu lub obszaru eksploatacji sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, używania urządzeń radiowych, z wyłączeniem urządzeń używanych przez podmioty, o których mowa w art. 4,</p> <p>4) nakazu nieodpłatnego świadczenia, w określonym zakresie, publicznie dostępnych usług telefonicznych z aparatów publicznych - kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, z zachowaniem zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości świadczenia usług i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2. Decyzja Prezesa UKE, o której mowa w ust. 1:</p> <p>1) wydawana jest z urzędu lub na wniosek podmiotów koordynujących działania ratownicze, podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także innych podmiotów realizujących zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;</p> <p>2) może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p>	
Art. 23a	"Artykuł 23a Zapewnienie równoważnego dostępu i wyboru niepełnosprawnym użytkownikom końcowym 1. Państwa członkowskie umożliwiają właściwym	T	Prezes UKE w ramach swoich kompetencji będzie podejmował działania mające na celu zachęcanie przedsiębiorców do udostępniania użytkownikom będącym osobami	

	organom krajowym określenie w stosownych przypadkach warunków, które mają spełniać przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, aby zapewnić niepełnosprawnym użytkownikom końcowym: a) dostęp do usług łączności elektronicznej równoważny dostępowi, jaki ma większość użytkowników końcowych; oraz b) korzystanie z wyboru spośród przedsiębiorstw i usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych. 2. Aby móc przyjąć i wprowadzić w życie szczególne ustalenia dotyczące użytkowników niepełnosprawnych, państwa członkowskie zachęcają do udostępniania urządzeń końcowych oferujących niezbędne usługi i funkcje."		art. 79c,	niepełnosprawnymi urządzeń końcowych oferujących niezbędne usługi i funkcje. Art. 79c. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia, w miarę możliwości technicznych, użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostęp do świadczonych przez siebie usług telefonicznych równoważny dostępowi do usług telefonicznych, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych. 2. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi. 3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telefonicznych równoważnego dostępowi z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.";	
art. 25	w art. 25 tytuł otrzymuje brzmienie: "Usługi biura numerów i spisu abonentów"	N			
art. 25 ust. 1	art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Państwa członkowskie zapewniają, aby abonenci publicznie dostępnych usług telefonicznych mieli prawo do figurowania w publicznie dostępnym spisie abonentów, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), oraz aby informacje o nich zostały udostępnione dostawcom usług biura numerów lub spisu abonentów zgodnie z ust. 2."	T	Art. 78 ust. 2	w art. 78: 2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE: 3) w przypadku abonenta będącego konsumentem – dane, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 4-6 i art. 169 ust. 1; 4) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności	

				gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi - o ile abonent udostępnił te dane.	
art. 25 ust. 3	art. 25 ust. 3 (...) otrzymuje brzmienie: "3. Państwa członkowskie zapewniają wszystkim użytkownikom końcowym publicznie dostępnej usługi telefonicznej możliwość dostępu do usług biura numerów. Krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki i warunki na przedsiębiorstwa kontrolujące dostęp użytkowników końcowych do usług biura numerów, zgodnie z przepisami art. 5 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie). Takie obowiązki i warunki są obiektywne, sprawiedliwe, niedyskryminacyjne i przejrzyste."	N	Obow. Art. 81 i 103 PT oraz projekt owane zmiany w art. 81 ust. 1 i 3 pkt 4 i 5 oraz art.103 ust. 1	Przepis art. 25 ust. 3 jest już implementowany w art. 81 i 103 Pt, natomiast projekt przewiduje zmianę ww. przepisów w związku ze zmianami w modelu świadczenia usługi powszechnej poprzez nadanie mu brzmienia: w art. 81: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Usługę powszechną stanowi zestaw usług telekomunikacyjnych, wraz z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych, świadczonych zgodnie z zasadą neutralności technologicznej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, które powinny być dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do zestawu usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w ust. 1, zalicza się następujące usługi: 4) ogólnokrajową informację o numerach telefonicznych, dostępną również dla użytkowników aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych telefonii głosowej; 5) udostępnianie ogólnokrajowego spisu abonentów;” w art. 103 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przedsiębiorca wyznaczony do udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów lub świadczenia ogólnokrajowej informacji o	

				numerach telefonicznych jest obowiązany do świadczenia tych usług wszystkim użytkownikom końcowym.”,	
art. 25 ust. 4	art. 25 ust. (...) 4 (...) otrzymuje brzmienie: „4. Państwa członkowskie nie utrzymują żadnych ograniczeń regulacyjnych, które uniemożliwiałyby użytkownikom końcowym w jednym państwie członkowskim bezpośredni dostęp do biura numerów w innym państwie członkowskim w drodze wywołania głosowego lub wiadomości SMS oraz podejmują środki zapewniające taki dostęp zgodnie z art. 28.”	N		W obecnie obowiązujących przepisach ustawy Prawo telekomunikacyjne, nie ma takich ograniczeń regulacyjnych, jakich utrzymania w krajowym porządku prawnym zakazuje przedmiotowy przepis	
art. 25 ust. 5	art. 25 ust. (...) 5 otrzymuje brzmienie: „5. ust. 1–4 stosuje się z zastrzeżeniem wymogów zawartych w przepisach wspólnotowych dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności oraz, w szczególności, art. 12 dyrektywy 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej).”	N		W obecnie obowiązujących przepisach ustawy Prawo telekomunikacyjne, nie ma takich ograniczeń regulacyjnych, jakich utrzymania w krajowym porządku prawnym zakazuje przedmiotowy przepis	
art. 26 ust. 1	"Artykuł 26 Służby ratunkowe i jednolity europejski numer alarmowy 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi usług, o których mowa w ust. 2, w tym także użytkownicy publicznych automatów telefonicznych, mogli kontaktować się ze służbami ratunkowymi bezpłatnie i bez konieczności użycia jakiegokolwiek środka płatniczego, za pośrednictwem jednolitego europejskiego numeru alarmowego "112" oraz za pośrednictwem jakiegokolwiek krajowego numeru alarmowego określonego przez państwa członkowskie.	N	Obecnie obowiązujący art. 77	Przepis art. 26 ust. 1 jest już implementowany w art. 77 Pt, natomiast projekt przewiduje doprecyzowanie tego artykułu poprzez nadanie mu brzmienia: „Art. 77. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych obowiązany jest zapewnić: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie połączeń, w tym krótkich wiadomości tekstowych (sms), do numerów alarmowych „112”, 997, 998, 999 do właściwego terytorialnie wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego albo centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych	

				do niesienia pomocy.”;	
art. 26 ust. 2	2. W porozumieniu z krajowymi organami regulacyjnymi, służbami ratunkowymi i dostawcami państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa świadczące użytkownikom końcowym usługi łączności elektronicznej polegające na inicjowaniu krajowych wywołań numeru lub numerów istniejących w krajowym planie numeracji telefonicznej zapewniały dostęp do służb ratunkowych.	T	Art. 77	Art. 77. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych obowiązany jest zapewnić: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie połączeń, w tym krótkich wiadomości tekstowych (sms), do numerów alarmowych „112”, 997, 998, 999 do właściwego terytorialnie wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego albo centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.”;	
			Art. 22 projekt u	Art. 22. 1. Realizację obowiązku, o którym mowa w art. 77 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie realizacji połączeń: 1) w postaci krótkich wiadomości tekstowych (sms), dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany rozpocząć w terminie miesiąca od momentu ogłoszenia informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego do odbioru krótkich wiadomości tekstowych (sms) na stronie podmiotowej BIP ministra właściwego ds. administracji publicznej, 2) do numerów alarmowych 112, 999, 998, 997 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego, dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany rozpocząć w terminie dwóch tygodni od momentu ogłoszenia informacji o uruchomieniu centrum powiadamiania	

				<p>ratunkowego lub o rozszerzeniu terytorialnego obszaru obsługi centrum powiadamiania ratunkowego i wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego na stronie podmiotowej BIP <i>ministra właściwego ds. administracji publicznej.</i></p> <p>2. Do czasu zapewnienia kierowania połączeń, w tym w postaci krótkich wiadomości tekstowych (sms), do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego, połączenia do tych numerów będą kierowane do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.</p>	
art. 26 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają właściwe odbieranie i obsługę wywołań jednolitego europejskiego numeru alarmowego "112" w sposób najlepiej odpowiadający krajowej organizacji systemów alarmowych. Takie wywołania należy przyjmować i obsługiwać co najmniej z taką samą sprawnością i skutecznością, jak wywołania krajowych numerów alarmowych, w przypadkach gdy są one w dalszym ciągu wykorzystywane.	N	Obowiązujące art. 77 i 78	Art. 26 ust. 3 nie wymaga implementacji; przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne w jednakowy sposób określają wymogi w odniesieniu do numeru alarmowego „112” jak i numerów 997, 998 oraz 999	
art. 26 ust. 4	„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostęp niepełnosprawnych użytkowników końcowych do służb ratunkowych był równoważny dostępowi, który mają inni użytkownicy końcowi. Środki przyjęte w celu zapewnienia, aby niepełnosprawni użytkownicy końcowi mieli możliwość dostępu do służb ratunkowych podczas gdy podróżują do innych państw członkowskich, opierają się w jak największym stopniu na europejskich normach lub specyfikacjach opublikowanych zgodnie z przepisami art. 17 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) oraz nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów zmierzających do realizacji celów określonych w niniejszym	T	art. 79c	<p>Art. 79c. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia, w miarę możliwości technicznych, użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostęp do świadczonych przez siebie usług telefonicznych równoważny dostępowi do usług telefonicznych, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.</p> <p>2. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania</p>	

	artykule.”			dotyczące świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telefonicznych równoważnego dostępowi z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.”;	
art. 26 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, których to dotyczy, bezpłatnie udostępniały informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie organowi zajmującemu się wywołaniami alarmowymi niezwłocznie po dotarciu wywołania alarmowego do tego organu. Ma to zastosowanie do wszystkich wywołań jednolitego europejskiego numeru alarmowego "112". Państwa członkowskie mogą rozszerzyć ten obowiązek na wywołania krajowych numerów alarmowych. Właściwe organy regulacyjne określają kryteria dokładności i niezawodności podanych informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie.	T	art. 78	<p>w art. 78:</p> <p>a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego "112" albo innego numeru alarmowego:</p> <p>1) w czasie rzeczywistym - w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,</p> <p>2) w trybie wsadowym - w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 4, odpowiednio centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.</p> <p>2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:</p> <p>1) w przypadku abonenta będącego konsumentem – dane, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 4-6 i art. 169 ust. 1;</p> <p>2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku</p>	

				<p>stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi</p> <p>- o ile abonent udostępnił te dane.</p> <p>3. Informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci są to dla:</p> <p>1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci;</p> <p>2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - geograficzne położenie urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.”,</p> <p>b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Prezes UKE może określić, w drodze decyzji, dla danego operatora, szczegółowe wymagania dotyczące dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 3 pkt 2, a także harmonogram dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci, biorąc pod uwagę możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci danego operatora oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo powołane do niesienia pomocy.”;</p> <p>c) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 4, warunki gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy</p>
--	--	--	--	--

				<p>telekomunikacyjnego i ich udostępniania centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczanie sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących.”;</p> <p>Art. 14 projektu</p> <p>Art. 14. W terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przedsiębiorcy telekomunikacyjni obowiązani są do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostarczenia danych dotyczących przeniesionych numerów, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1; 2) dostosowania swoich systemów informatycznych do systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz do przekazania danych, o których mowa w art. 78 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 	
art. 26 ust. 6	„6. Państwa członkowskie zapewniają, aby obywatele byli odpowiednio informowani o istnieniu jednolitego europejskiego numeru alarmowego "112" oraz o korzystaniu z niego, w szczególności poprzez podejmowanie inicjatyw skierowanych do osób podróżujących między państwami członkowskimi.”	T	<p>Art. 189 ust. 2 pkt 3 lit. g</p> <p>w art. 189 w ust. 2:</p> <p>c) w pkt 3 dodaje się lit. g i h w brzmieniu: „g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii Europejskiej oraz zapewnienie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego „112” i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi, h) wspieranie zdolności użytkowników do dostępu</p>		

				do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług;”;	
art. 26 ust. 7	7. W celu zapewnienia skutecznego dostępu do usług w zakresie numeru "112" w państwach członkowskich Komisja, po konsultacji z BEREC, może przyjąć techniczne środki wykonawcze. Te techniczne środki wykonawcze przyjmuje się jednak bez uszczerbku dla organizacji służb ratunkowych i nie wywierają one żadnego wpływu na tę organizację, która pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2.”	N			
art. 27 ust. 1	Artykuł 27 Europejskie kody dostępu telefonicznego 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby kod "00" był standardowym kodem dostępu międzynarodowego. Możliwe jest dokonywanie lub dalsze stosowanie specjalnych ustaleń dotyczących wywołań między miejscowościami sąsiadującymi ze sobą, między którymi przebiega granica państw członkowskich. Użytkownicy końcowi, których to dotyczy, otrzymują pełne informacje o takich ustaleniach.	N	Art. 126 Pt i rozporz . wydane na podsta wie art. 126 PT	W art. 27 ust. 1 doprecyzowano przepisy dotyczące numeracji, ale obecne brzmienie art. 126 ustawy Prawo telekomunikacyjne regulującego te kwestie, nie wymaga zmiany.	
art. 27 ust. 2	2. Podmiot prawny, posiadający siedzibę we Wspólnocie i wyznaczony przez Komisję, ponosi wyłączną odpowiedzialność za zarządzanie przestrzenią numerową telefonii europejskiej (ETNS), włącznie z przydzielaniem numerów, oraz za promowanie jej. Komisja przyjmuje niezbędne przepisy wykonawcze.	N			
art. 27 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie przedsiębiorstwa, które świadczą publicznie dostępne usługi telefoniczne pozwalające na wywołania międzynarodowe, obsługiwały wszystkie wywołania przychodzące do	T	Art. 79	„Art. 79. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw	

	ETNS i wychodzące z tej przestrzeni, według stawek podobnych do stawek stosowanych w przypadku wywołań do innych państw członkowskich i z tych państw.";			<p>członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne oraz z wyjątkiem przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych, możliwość dostępu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług oraz 2) niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do przestrzeni numerowej telefonii europejskiej, zwanej dalej „ETNS” i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN). <p>2. Prezes UKE, na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, może, w drodze decyzji, na czas oznaczony lub nieoznaczony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych lub z uwagi na ryzyko nadużyć telekomunikacyjnych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE określi harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.”;</p>	
Art. 27a	"Artykuł 27a Harmonizacja numerów na użytek zharmonizowanych usług o walorze społecznym, w tym numer specjalnej linii w sprawach zaginięć dzieci	T	Rozp wydane na podst. art. 126		

<p>1. Państwa członkowskie promują specjalne numery z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na "116", określone w decyzji Komisji 2007/116/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na "116" na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym []. Państwa członkowskie zachęcają do dostarczania na swoim terytorium usług, dla których rezerwowane są te numery.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby niepełnosprawni użytkownicy końcowi w możliwie jak największym stopniu mieli dostęp do usług z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na "116". Środki podejmowane w celu ułatwienia dostępu niepełnosprawnych użytkowników końcowych do takich usług podczas podróżowania w innych państwach członkowskich opierają się na przestrzeganiu odpowiednich norm lub specyfikacji opublikowanych zgodnie z art. 17 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby obywatele zostali odpowiednio poinformowani o istnieniu usług z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na "116" oraz o sposobach korzystania z tych usług, zwłaszcza poprzez inicjatywy skierowane w szczególności do osób podróżujących między państwami członkowskimi.</p> <p>4. Poza środkami, które mają ogólne zastosowanie do wszystkich numerów z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na "116" i które są podejmowane zgodnie z ust. 1, 2 i 3, państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby zapewnić obywatelom dostęp do specjalnej usługi telefonicznej umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci. Linia ta jest udostępniana pod numerem "116000".</p> <p>5. Aby zapewnić skuteczne wdrażanie w państwach członkowskich zakresu numeracyjnego</p>		<p>PT</p> <p>art. 79c</p> <p>art. 129 ust. 2 i 3</p>	<p>Art. 79c. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia, w miarę możliwości technicznych, użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostęp do świadczonych przez siebie usług telefonicznych, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.</p> <p>2. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telefonicznych równoważnego dostępowi z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.”;</p> <p>w art. 129 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 i 3 w brzmieniu:</p> <p>„2. Numery zaczynające się od „116” ustala się jako przeznaczone do świadczenia usług o walorze społecznym, a numer „116000” jako numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw łączności prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru „116”.”;</p>	
---	--	---	--	--

	<p>zaczynającego się na "116", a w szczególności udostępnianej pod numerem "116000" specjalnej linii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci, w tym dostęp niepełnosprawnych użytkowników końcowych podczas podróży w innych państwach członkowskich, Komisja – po konsultacji z BEREC – może przyjąć techniczne środki wykonawcze. Te techniczne środki wykonawcze przyjmuje się jednak bez uszczerbku dla organizacji tych służb i nie wywierają one żadnego wpływu na tę organizację, która pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2.”</p>				
art. 28	<p>"Artykuł 28 Dostęp do numerów i usług 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne oraz z wyjątkiem sytuacji, gdy wywoływany abonent postanowił ze względów handlowych ograniczyć dostęp stron wywołujących z poszczególnych obszarów geograficznych – odpowiednie krajowe organy podejmowały wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi mieli możliwość: a) dostępu we Wspólnocie do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; oraz b) dostępu, niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów we Wspólnocie, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do ETNS i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN). 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe</p>	T	Art. 79	<p>Art. 79 otrzymuje brzmienie: „1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne oraz z wyjątkiem przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych, możliwość dostępu: 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; oraz 2) niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do przestrzeni numerowej</p>	

	organy mogły wymagać od przedsiębiorstw zapewniających publiczne sieci łączności lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zablokowania w indywidualnych przypadkach dostępu do numerów lub usług, w przypadku gdy jest to uzasadnione ze względu na oszustwo lub nadużycie, oraz wymagać, aby w takich przypadkach dostawcy usług łączności elektronicznej wstrzymali dochody z odpowiednich połączeń wzajemnych lub innych usług."			<p>telefonii europejskiej, zwanej dalej „ETNS” i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN).</p> <p>2. Prezes UKE, na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, może, w drodze decyzji, na czas oznaczony lub nieoznaczony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych lub z uwagi na ryzyko nadużyć telekomunikacyjnych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE określi harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.”</p> <p>art. 79b Art. 79b. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numerów lub usług oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za te połączenia lub usługi.</p>	
art. 29 ust. 1	"1. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły wymagać od wszystkich przedsiębiorstw, będących dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych lub dostępu do publicznych sieci łączności, udostępnienia całości lub części usług dodatkowych wymienionych w części B załącznika I, z zastrzeżeniem technicznej wykonalności i opłacalności ekonomicznej, jak również całości lub części usług dodatkowych wymienionych w części A załącznika I."	N	Art. 171	<p>Przepis art. 29 ust. 1 jest implementowany w obowiązującym art. 171, jednak przepis ten jest zmieniany w projekcie w związku z wykreśleniem definicji publicznej sieci telefonicznej brzmienia sposób następujący:</p> <p>w art. 171:</p> <p>a) ust. 1–5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej</p>	

			<p>dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.</p> <p>2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływane podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływane podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług; 3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej. <p>3. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.</p> <p>4. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany</p>
--	--	--	--

				<p>zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do urządzenia końcowego tego abonenta.</p> <p>5. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2–4.”,</p> <p>b) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „ 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.”;</p>	
art. 29	skreśla się ust. 3	N		Art. 29 ust. 3 dyrektywy był przepisem fakultatywnym – umożliwiającym Państwu Członkowskim nałożenie obowiązków wymienionych w załączniku I część A lit. e na wszystkie przedsiębiorstwa – polski ustawodawca nie skorzystał z tej możliwości.	
art. 30 ust. 1	"Artykuł 30 Ułatwienia przy zmianie dostawcy usług 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy abonenci posiadający numery należące do krajowego planu numeracji telefonicznej mogli na	T	Art. 70	art. 70 otrzymuje brzmienie: „Art. 70. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności, abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej z	

	swój wniosek zachować dotychczasowy numer lub dotychczasowe numery niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo świadczy usługę, zgodnie z przepisami części C załącznika I.			<p>dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:</p> <p>1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych;</p> <p>2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.”;</p> <p>art. 74 w art. 74 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 69-72, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 31 albo art. 128, a jeżeli możliwości takie istnieją - zapewnić ich realizację.”</p>	
art. 30 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby ceny ustalane przez operatorów lub dostawców usług związane z przenoszeniem numerów były zorientowane na koszty oraz aby bezpośrednio obciążenia abonentów, jeśli takie są, nie zniechęcały abonentów do zmiany dostawcy usług.	N	Obow. art. 71ust.3 PT	Art. 71. 3. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta.	
art. 30 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne nie narzucają taryf detalicznych za przenoszenie numerów w sposób, który zakłócałby konkurencję, na przykład przez ustanawianie szczególnych lub wspólnych taryf detalicznych.	N	Obow. art. 71ust.3 PT	Art. 71. 3. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta.	
art. 30 ust. 4	4. Przenoszenie numerów, a następnie ich aktywacja przeprowadzane są w jak najkrótszym	T	Art. 71b	„ Art. 71b. 1. Przeniesienie numeru, o którym mowa w art. 71 następuje nie później niż w	

	<p>czasie. W każdym przypadku abonenci, którzy zawarli umowę w sprawie przeniesienia numeru do nowego przedsiębiorstwa, mają aktywowany numer w ciągu jednego dnia roboczego.</p> <p>Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego właściwe organy krajowe mogą ustanowić ogólne zasady procesu przenoszenia numerów, uwzględniając krajowe przepisy o umowach, możliwości techniczne oraz potrzebę zachowania ciągłości usług świadczonych abonentowi. W każdym przypadku brak usługi w trakcie procesu przenoszenia nie przekracza jednego dnia roboczego. Właściwe organy krajowe uwzględniają także w razie potrzeby środki zapewniające ochronę abonentów w trakcie przenoszenia numeru oraz zapewniają, aby ich numery nie były przenoszone do innego dostawcy usług wbrew ich woli.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby przewidziane zostało nakładanie na przedsiębiorstwa odpowiednich kar, w tym obowiązek wypłaty abonentom rekompensaty w przypadku opóźnień w przenoszeniu numerów lub nadużyć w tym zakresie, spowodowanych przez te przedsiębiorstwa lub w ich imieniu.</p>		<p>terminie 1 dnia roboczego od dnia zawarcia umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z przeniesieniem przydzielonego numeru albo w późniejszym terminie w trakcie trwania dotychczasowej umowy, wskazanym przez abonenta.</p> <p>2. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy jednorazowe odszkodowanie, za każdy dzień zwłoki, w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczoną według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy. Odszkodowanie nie przysługuje w przypadku braku możliwości realizacji przeniesienia numerów z przyczyn leżących w całości lub w części po stronie systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4. W przypadku, gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło na skutek nieterminowego przekazania odpowiedniej informacji przez nowego dostawcę usług, dotychczasowy dostawca może domagać się zwrotu wypłaconego odszkodowania lub jego części od nowego dostawcy usług.</p> <p>3. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, za każdy dzień od dnia aktywacji numeru w nowej sieci abonentowi przysługuje od nowego dostawcy jednorazowe odszkodowanie w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy.</p> <p>4. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, oblicza się na podstawie liczby dni, które upłyną do dnia:</p> <p>a) przeniesienia numeru w przypadku, o którym</p>	
--	--	--	---	--

				mowa w ust. 2, b) aktywacji numeru w sieci dotychczasowego dostawcy lub uzyskania zgody abonenta na aktywację numeru w sieci nowego dostawcy w przypadku o którym mowa w ust. 3.”;	
art. 30 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby umowy zawierane między konsumentami a przedsiębiorstwami świadczącymi usługi łączności elektronicznej nie wprowadzały początkowego okresu zobowiązania przekraczającego 24 miesiące. Państwa członkowskie zapewniają również, aby przedsiębiorstwa oferowały użytkownikom możliwość podpisania umowy na okres nieprzekraczający 12 miesięcy.	T	Art. 56 ust. 4a i 4b	w art. 56: d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu: „4a. W przypadku konsumenta, początkowy okres obowiązywania umowy określony w umowie, o której mowa w ust. 1, zawieranej z danym dostawcą usług na czas określony, nie może przekraczać 24 miesięcy. 4b. Dostawca usług zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, również na okres nieprzekraczający 12 miesięcy.”	
art. 30 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek minimalnego okresu obowiązywania umowy państwa członkowskie zapewniają, aby warunki i procedury rozwiązania umowy nie zniechęcały do zmiany dostawców usług."	N	Obow. art. 71a PT	Art. 71a. Abonent, o którym mowa w art. 71, żądając przeniesienia przydzielonego numeru może rozwiązać umowę z dotychczasowym dostawcą usług bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o roszczenie związane z ulgą przyznaną abonentowi obliczoną proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy.	
art. 31 ust. 1	art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Państwa członkowskie mogą nakładać uzasadnione obowiązki transmisji obowiązkowej związane z nadawaniem określonych kanałów radiowych i telewizyjnych oraz usług uzupełniających, zwłaszcza usług ułatwiających odpowiedni dostęp niepełnosprawnym użytkownikom końcowym, na przedsiębiorstwa,	N	art. 9 i 14 ustawy o wdrożeniu naziemnej	Ustawa z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903) Art. 9. 1. Operator multipleksu I jest obowiązany do zapewniania użytkownikom nieodpłatnego dostępu do programów telewizyjnych: 1) na które udzielono nadawcom koncesji na ich	

	<p>które podlegają ich jurysdykcji i zapewniają sieci łączności elektronicznej wykorzystywane do rozpowszechniania wśród ogółu obywateli kanałów radiowych lub telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci są głównym sposobem odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych. Takie obowiązki nakłada się jedynie wtedy, gdy są one niezbędne do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, wyraźnie określonych przez każde państwo członkowskie; obowiązki te są proporcjonalne i przejrzyste.</p> <p>Obowiązki, o których mowa w pierwszym akapicie, podlegają przeglądowi przeprowadzanemu przez państwa członkowskie najpóźniej w ciągu roku od dnia 25 maja 2011 r., z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie przeprowadziły taki przegląd w ciągu dwóch poprzednich lat.</p> <p>Państwa członkowskie regularnie dokonują przeglądu obowiązków transmisji obowiązkowej."</p>	<p>telewizj i cyfrowe j</p>	<p>rozpowszechnianie w multipleksie I;</p> <p>2) rozpowszechnianych przez Telewizję Polską S.A.: "Telewizja Polska I", "Telewizja Polska II" i regionalnych programów telewizyjnych, zgodnie z art. 7 ust. 2.</p> <p>2. Operator multipleksu II jest obowiązany do zapewniania użytkownikom nieodpłatnego dostępu do programów telewizyjnych rozpowszechnianych lub rozprowadzanych w tym multipleksie.</p> <p>3. Operator multipleksu I jest obowiązany do zapewnienia najpóźniej do dnia 31 lipca 2013 r. pokrycia sygnałem multipleksu I terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, zgodnie z warunkami określonymi w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 7.</p> <p>4. Operator multipleksu II jest obowiązany do zapewnienia najpóźniej do dnia 31 lipca 2013 r. pokrycia sygnałem multipleksu II terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, zgodnie z warunkami określonymi w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 8.</p> <p>Art. 14. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące treści przekazów, o których mowa w art. 12 ust. 1, mając na względzie konieczność upowszechnienia informacji wymienionych w tym przepisie, w szczególności wśród osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku albo słuchu, oraz zapewnienie skutecznego wdrożenia telewizji cyfrowej na terytorium RP.</p> <p>Art. 43 i 43a Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (t.j. Dz. U. 2011 r., Nr 43,</p>	
--	---	--	--	--

			<p>ustawy o radiofonii i telewizji</p> <p>poz. 226)</p> <p>Art. 43. 1. Operator rozprowadzający program, z wyłączeniem podmiotu rozprowadzającego program w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, jest obowiązany do rozprowadzania programów "Telewizja Polska I", "Telewizja Polska II" i jednego regionalnego programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez Telewizję Polską S.A. oraz programów rozpowszechnianych w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903) na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną przez Telewizję Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A., Telewizję Puls Sp. z o.o. W przypadku operatora rozprowadzającego programy w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego obowiązek rozprowadzania regionalnego programu telewizyjnego dotyczy regionalnego programu telewizyjnego właściwego dla danego obszaru.</p> <p>2. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w ust. 1, nie może odmówić operatorowi rozprowadzającemu program w sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani też nie może uzależnić udzielenia takiej zgody od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia, w tym w szczególności z tytułu udzielenia licencji za korzystanie z nadania.</p> <p>3. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie rzadziej niż raz na dwa lata, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki,</p>	
--	--	--	--	--

				<p>ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej.</p> <p>4. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki, o których mowa w ust. 1, były proporcjonalne i przejrzyste oraz nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji celów określonych w ust. 3.</p> <p>Art. 43a. 1. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w art. 43 ust. 1, jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania tego programu na wniosek operatora rozprowadzającego program, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>2. Jeżeli nadawca nie wykonał obowiązku polegającego na nieodpłatnym udostępnieniu programu, Przewodniczący Krajowej Rady, na wniosek operatora rozprowadzającego program, wzywa nadawcę do udostępnienia tego programu temu operatorowi, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>3. Operator rozprowadzający program, jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozprowadzać i oferować program, który został mu nieodpłatnie udostępniony; 2) umieszczać w swojej ofercie informację, że program ten jest przeznaczony do powszechnego i nieodpłatnego odbioru również w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną. 	
art. 33 ust. 1	"1. Państwa członkowskie we właściwym stopniu zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne brały pod uwagę stanowiska użytkowników końcowych i konsumentów (w tym, w szczególności, niepełnosprawnych konsumentów), wytwórców oraz przedsiębiorstw, które zapewniają sieci lub usługi łączności elektronicznej, w kwestiach	T	Art. 81a ust. 2	<p>po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 81a. 1. Prezes UKE dokonuje oceny dostępności, jakości świadczenia i przystępności cenowej usług, o których mowa w art. 81 ust. 3.</p> <p>2. Wyniki oceny, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP</p>	

	<p>związanych ze wszystkimi prawami użytkowników końcowych i konsumentów, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, w szczególności w przypadkach, gdy mają one znaczący wpływ na rynek.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, aby krajowe organy regulacyjne ustanowiły mechanizm konsultacji zapewniający, aby ich decyzje w kwestiach związanych z prawami użytkowników końcowych i konsumentów, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, należycie uwzględniały interesy konsumentów w dziedzinie łączności elektronicznej.";</p>			<p>UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności użytkownikami końcowymi, konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.”;</p> <p>art. 15 pkt 4 Pt Przepis obowiązuje obecnie, w projekcie jest rozszerzany o odesłanie do ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>Art. 15. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: (...) 4) innych wskazanych w ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”; - przeprowadza postępowanie konsultacyjne, umożliwiając zainteresowanym podmiotom wyrażenie na piśmie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia.</p>	
art. 33 ust. 3	"3. Bez uszczerbku dla przepisów krajowych zgodnych z prawem Wspólnoty oraz promujących cele związane z polityką kulturalną i medialną, takie jak różnorodność kulturowa i językowa oraz pluralizm mediów, krajowe organy regulacyjne i inne odpowiednie organy mogą promować współpracę między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej a sektorami zainteresowanymi promowaniem zgodnych z prawem treści w sieciach i usługach łączności elektronicznej. Taka współpraca może obejmować również koordynowanie informacji użyteczności publicznej, które mają zostać udostępnione zgodnie z art. 21 ust. 4 i art. 20 ust. 1 akapit drugi."	N	Obow. 192 pkt 19 PT	<p>Przepis fakultatywny, niemniej jednak jest z nim zgodny obecnie obowiązujący art. 192 pkt 19 ustawy Prawo telekomunikacyjne:</p> <p>Art. 192. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 19) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności z operatorami, dostawcami usług, użytkownikami, konsumentami oraz producentami, w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług telekomunikacyjnych;</p>	
art. 34 ust. 1	"1. Państwa członkowskie zapewniają, aby udostępnione zostały przejrzyste, niedyskryminacyjne, proste i niedrogie pozasądowe procedury rozstrzygania nierozwiązanych sporów między konsumentami a przedsiębiorstwami	N	Obow. Art. 109 i 110 PT	Art. 109. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może być zakończony polubownie w drodze postępowania mediacyjnego.	

	<p>udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej, powstałych w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy i związanych z warunkami lub wykonaniem umów dotyczących udostępniania tych sieci lub usług. Państwa członkowskie przyjmują środki w celu zapewnienia, aby takie procedury umożliwiały sprawiedliwe i szybkie rozstrzygnięcie sporów, oraz mogą, w przypadku gdy istnieją ku temu podstawy, przyjąć system zwrotu kosztów lub system rekompensat. Takie procedury umożliwiają bezstronne rozwiązywanie sporów i nie pozbawiają konsumenta ochrony prawnej zapewnianej przez prawo krajowe. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć te obowiązki tak, aby objęły spory dotyczące innych użytkowników końcowych."</p>		<p>2. Postępowanie mediacyjne prowadzi Prezes UKE na wniosek konsumenta lub z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.</p> <p>3. W toku postępowania mediacyjnego Prezes UKE zapoznaje dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z rozszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz ewentualne propozycje polubownego zakończenia sporu.</p> <p>4. Prezes UKE może wyznaczyć stronom termin do polubownego zakończenia sprawy.</p> <p>5. Prezes UKE odstępuje od postępowania mediacyjnego, jeżeli w wyznaczonym terminie sprawa nie została polubownie zakończona oraz w razie oświadczenia co najmniej jednej ze stron, że nie wyraża ona zgody na polubowne zakończenie sprawy.</p> <p>Art. 110. 1. Stałe polubowne sądy konsumenckie przy Prezesie UKE, zwane dalej "sądami polubownymi", tworzone są na podstawie umów o zorganizowaniu takich sądów, zawartych przez Prezesa UKE z organizacjami pozarządowymi reprezentującymi konsumentów, przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub operatorów pocztowych. Koszty administracyjne funkcjonowania sądów polubownych pokrywa Prezes UKE.</p> <p>2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności zasady pokrywania kosztów wynagrodzenia arbitrów oraz zwrotu kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem czynności arbitra.</p> <p>3. Sądy polubowne rozpatrują spory:</p> <p>1) o prawa majątkowe wynikłe z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, zawartych pomiędzy konsumentami i przedsiębiorcami</p>	
--	---	--	---	--

				<p>telekomunikacyjnymi;</p> <p>2) o prawa majątkowe wynikłe z umów o świadczenie usług pocztowych.</p> <p>4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin organizacji i działania sądów polubownych przy Prezesie UKE, w tym:</p> <p>1) wewnętrzną organizację sądów polubownych,</p> <p>2) tryb funkcjonowania sądów polubownych,</p> <p>3) czynności jurysdykcyjne i administracyjne sądów polubownych i ich organów,</p> <p>4) wymagania dotyczące kwalifikacji i bezstronności arbitrów</p> <p>- mając na uwadze zasady niezawisłości, przejrzystości, kontradyktoryjności, skuteczności i reprezentacji oraz specyfikę spraw telekomunikacyjnych i pocztowych.</p> <p>5. W postępowaniu przed sądami polubownymi w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.</p>	
art. 35	"Artykuł 35 Dostosowanie załączników Komisja przyjmuje środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy oraz niezbędne do dostosowania załączników I, II, III oraz VI do rozwoju techniki lub zmian popytu na rynku, działając zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2."	N			
art. 36 ust. 2	"2. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Komisję o obowiązku świadczenia usługi powszechnej nałożonym na przedsiębiorstwa wyznaczone jako mające obowiązek świadczenia usługi powszechnej. Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o wszelkich zmianach, które mają wpływ na te obowiązki lub na przedsiębiorstwa, których dotyczą przepisy niniejszej dyrektywy."	T	art. 83a.	po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu: „ Art. 83a. Prezes UKE informuje Komisję Europejską o wyznaczeniu przedsiębiorcy obowiązującego do świadczenia usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 oraz każdorazowo o nałożeniu, zniesieniu, utrzymaniu lub zmianie obowiązków regulacyjnych w stosunku do takiego przedsiębiorcy.”	

art. 37 ust. 1	"Artykuł 37 Procedura komitetowa 1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).	N			
art. 37 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8."	N			
załącz niki I, II, III i VI	załączniki I, II i III zastępuje się tekstem załącznika I do niniejszej dyrektywy, a załącznik VI zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszej dyrektywy	T/N			Wprowadzane w załącznikach zmiany mają w przeważającej większości charakter redakcyjny, w konsekwencji przeważająca część treści załączników nie wymaga wdrożenia ponieważ jest już wdrożona w obowiązujących przepisach. Szczegółowo jest to wskazane poniżej.
Załącz nik I	Załącznik I Część A lit. a	N	Obow. Art. 93 ust. 5 oraz 80 Pt	Przepis art. 93 ust. 5 jest zmieniany w związku z projektowaną zmianą modelu świadczenia usługi powszechnej Art. 93. 5. Przedsiębiorca wyznaczony dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy, bezpłatny wykaz wykonanych na jego rzecz usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, do świadczenia których został wyznaczony, w formie uniemożliwiającej osobom trzecim bezpośredni dostęp do informacji w nich zawartych tak, aby abonent mógł weryfikować i kontrolować opłaty ponoszone z tytułu korzystania z tych usług. Przepis art. 80 ust. 1a, ust. 5 pkt 2 oraz ust. 6 pkt 2 są zmieniane w projekcie w związku ze skreśleniem definicji publicznej sieci telefonicznej, tak iż tekst jednolity przepisu otrzyma brzmienie: Art. 80. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza abonentowi nieodpłatnie z każdą fakturą podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych	

				<p>zawierający informację o zrealizowanych płatnych połączeniach z podaniem, dla każdego typu połączeń, liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości zrealizowanych przez abonenta połączeń.</p> <p>1a. W przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych jest dostarczany na jego żądanie i obejmuje wyłącznie usługi wykonane po złożeniu żądania przez tego abonenta. Pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego. Za dostarczenie wykazu może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.</p> <p>2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych, za który może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.</p> <p>3. Szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych powinien zawierać informację o zrealizowanych płatnych połączeniach, z podaniem, dla każdego połączenia: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia połączenia, czasu jego trwania oraz wysokości opłaty za połączenie z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.</p> <p>4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych począwszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>złożył pisemne żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania dostarczania tego wykazu.</p> <p>5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza:</p> <p>1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy pisemnej - wraz z fakturą wystawioną za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz,</p> <p>2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a - pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego.</p> <p>6. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych obejmujący:</p> <p>1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy pisemnej z dostawcą - okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie;</p> <p>2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w publicznej sieci telekomunikacyjnej, dla abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a - okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania.</p> <p>7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarcza się w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania przez abonenta.</p>	
Załącznik I	Załącznik I Część A lit. b	N	Obow. Art.	Art. 64a. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie	

			<p>64a oraz art. 93 ust. 3 Pt</p>	<p>abonenta, do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów, 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów, 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, oraz połączeń przychodzących z takich numerów chyba że takie połączenia nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta. <p>Art. 93. 3. Przedsiębiorca wyznaczony zapewnia abonentom możliwość nieodpłatnego zablokowania połączeń wychodzących do określonych kategorii numeracji lub usług.</p>	
Załącznik I	Załącznik I Część A lit. c	N	<p>Obow. Art. 93 ust. 4 oraz projekt art. 93 ust. 4a</p>	<p>Przepis załącznika I Część A lit. c jest już wdrożony w art. 93 ust. 4, jednak na skutek zmian redakcyjnych jego treść jest w projekcie przeniesiona do przepisu art. 93 ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Przedsiębiorca wyznaczony zapewnia abonentom możliwość korzystania z usług w granicach sumy przedpłaconej lub w granicach określonej przez abonenta górnej kwoty faktury.”</p>	
Załącznik I	Załącznik I Część A lit. d	N	<p>Obow. Art. 93 ust. 2</p>	<p>Przepis art. 93 ust. 2 jest zmieniany w związku z projektowaną zmianą modelu świadczenia usługi powszechnej, tak iż otrzymuje on brzmienie:</p> <p>„2. Przedsiębiorca wyznaczony umożliwia</p>	

				rozłożenie na raty opłaty za przyłączenie zakończenia sieci, o którym mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1.”,	
Załącznik I	Załącznik I Część A lit. e	N	Obow. art. 101 ust. 3-5 Pt	<p>W projekcie zmienia się ust. 3 pkt 1 tak jak to wskazano poniżej:</p> <p>Art. 101. 3. Przedsiębiorca wyznaczony może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczyć świadczenie usług telekomunikacyjnych w pierwszej kolejności usług niewchodzących w skład usługi powszechnej, utrzymując świadczenie usług niepowiększających zadłużenia abonenta, w tym przekazywanie połączeń do abonenta lub połączeń bezpłatnych, jeżeli abonent pozostaje w opóźnieniu z płatnością należności za wykonanie usług telekomunikacyjnych przez okres dłuższy niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku wskazanym w art. 93 ust. 4 lub w przypadku wskazanym w art. 57 ust. 3; 2) ograniczyć lub zawiesić świadczenie usług telekomunikacyjnych, jeżeli abonent uporczywie narusza warunki regulaminu świadczenia usług lub umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych albo podejmuje działania utrudniające, albo uniemożliwiające świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych. <p>4. Przedsiębiorca wyznaczony może jednostronnie rozwiązać umowę z abonentem, któremu ograniczył lub zawiesił świadczenie usług telekomunikacyjnych, po uprzednim bezskutecznym wezwaniu abonenta do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapłaty należności w terminie nie krótszym niż 15 dni, w przypadku zwłoki w płatności za wykonane usługi telekomunikacyjne; 2) usunięcia przyczyn zawieszenia lub ograniczenia świadczenia usług w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2. <p>5. W przypadku sporu co do wysokości należności, odłączenie nie może nastąpić do czasu</p>	

				rozstrzygnięcia sporu, pod warunkiem zapłaty należności bieżących.	
Załącznik I	Załącznik I Część A lit. f	T	Art. 68	art. 68 otrzymuje brzmienie: „ Art. 68. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, możliwość uzyskania połączenia z konsultantem dostawcy usług w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych tańszych taryf, jeśli takie są dostępne.”	
Załącznik I	Załącznik I Część A lit. g	N	Art. 63a Art. 93 ust. 4 Obow. Art. 64 ust. 5-7 Pt	Przepis fakultatywny, niemniej proponuje się w projekcie regulacje stanowiące jego wdrożenie: „ Art. 63a. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych świadczący usługę dostępu do sieci Internet w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do oferowania pakietów transmisji danych oraz do natychmiastowego nieodpłatnego informowania abonenta o przekroczeniu przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu.”; „ Art. 93. 4. Przedsiębiorca wyznaczony bezpłatnie blokuje połączenia wychodzące powyżej określonej wartości w okresie rozliczeniowym, jeżeli wartość ta została wskazana w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a abonent nie dokonał zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy.” Ponadto, przepis obecnie obowiązujący: Art. 64. 5. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany bezpłatnie zapewnić abonentowi będącemu stroną zawartej umowy określenie progu kwotowego, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca kalendarzowego, po	

				<p>przekroczeniu którego dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej będzie obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o fakcie jego przekroczenia; 2) zablokowania na żądanie abonenta możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta. <p>Dostawca jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych.</p> <p>6. W przypadku usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych obowiązek, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili przekroczenia progu kwotowego.</p> <p>7. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie telefoniczne, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie. Jeżeli w trakcie połączenia telefonicznego zmianie ulegnie wysokość opłaty dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany jest poinformować użytkownika końcowego o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 s przed zmianą jej wysokości.</p>	
Załącznik I	Załącznik I Część B lit. a	T	Art. 75	<p>Zmiana związana z wykreśleniem definicji publicznej sieci telefonicznej:</p> <p>„Art. 75. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są</p>	

			Art. 76	publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF). Art. 76. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 75 i art. 171 ust. 1, pomiędzy sieciami operatorów państw członkowskich.
Załącznik I	Załącznik I Część B lit. b	N	Art. 171	Zmiana związana z wykreśleniem definicji publicznej sieci telefonicznej: w art. 171: a) ust. 1–5 otrzymuje brzmienie: „1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. 2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków: 1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływane podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływane podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług;

				<p>3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.</p> <p>3. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.</p> <p>4. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do urządzenia końcowego tego abonenta.</p> <p>5. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2–4.”,</p> <p>b) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „ 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne lub</p>
--	--	--	--	--

				operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.”;
Załącznik I	Załącznik I Część C	T	<p>Art. 70</p> <p>art. 70 otrzymuje brzmienie: „Art. 70. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności, abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych; 2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.”; <p>Art. 71 ust. 1 i 2</p> <p>w art. 71: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usług przeniesienia</p>	Zmiany związane z wykreśleniem definicji publicznej sieci telefonicznej:

				<p>przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obszarze geograficznym - w przypadku numerów geograficznych; 3) terenie całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.”, <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów pomiędzy stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.”,</p>
Załącznik I	Załącznik II	N	Art. 68	<p>„Art. 62. 1. Prezes UKE kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi powszechnej; 2) standardowych warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej; 3) wskazania jakie sposoby wykorzystania usług telekomunikacyjnych są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów; 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. <p>2. Prezes UKE może zażądać od przedsiębiorców</p>

			<p>telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane.</p> <p>3. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorców telekomunikacyjnych do publikowania informacji, o których mowa w ust. 1.”;</p> <p>Obligatoryjne elementy umowy</p> <p>W art. 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 56: „3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymagająca, formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług; 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową; 3) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług; 4) okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych; 5) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe; 7) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi; 7) sposoby dokonywania płatności; 8) okres rozliczeniowy; 9) tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania; 10) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie; 11) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje: 	
--	--	--	--	--

				<p>a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,</p> <p>b) czy gromadzone są dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,</p> <p>c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,</p> <p>d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,</p> <p>e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,</p> <p>f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;</p> <p>12) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;</p> <p>13) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;</p> <p>14) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;</p> <p>15) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i</p>
--	--	--	--	---

			<p>terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie, poziom jakości świadczonej usługi;</p> <p>16) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;</p> <p>17) informację o polubownych sposobach rozwiązywania sporów;</p> <p>18) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;</p> <p>19) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;</p> <p>20) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;</p> <p>21) wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym warunki zwrotu urządzeń końcowych ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić.”</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej poza elementami, o których mowa w ust. 3, powinna określać numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci.”</p> <p>Obligatoryjne elementy regulaminu</p> <p>„Art. 60. Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług powinien określać w szczególności:</p>	
--	--	--	--	--

			<p>1) nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;</p> <p>2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę za świadczenie usług;</p> <p>3) standardowe warunki umowy, w tym wskazanie minimalnego czasu trwania umowy, jeżeli taki został określony;</p> <p>4) sposoby dokonywania płatności;</p> <p>5) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;</p> <p>6) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:</p> <p>a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,</p> <p>b) czy gromadzone są dane o lokalizacji urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,</p> <p>c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,</p> <p>d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,</p> <p>e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,</p> <p>f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;</p> <p>7) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;</p>	
--	--	--	---	--

				<p>8) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;</p> <p>9) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;</p> <p>10) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty;</p> <p>11) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;</p> <p>12) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;</p> <p>13) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;</p> <p>14) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;</p> <p>15) rodzaj działań, które dostawca usług może podjąć w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia;</p> <p>16) rekomendowane sposoby zabezpieczenia przez abonenta telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.”;</p>	
Załącznik I	Załącznik III	T	Art. 85 ust. 1	<p>W art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, Prezes UKE określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługę, o której mowa w art. 81 ust. 3, do świadczenia której jest wyznaczony przedsiębiorca oraz wymagania dotyczące świadczenia tej usługi; 2) obszar, na którym ma być świadczona 	

				<p>usługa, o której mowa w pkt 1;</p> <p>3) termin rozpoczęcia świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1;</p> <p>4) okres świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1.”,</p>	
załącznik II	załącznik VI	N	Obow. art. 132 Pt	<p>Art. 132. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki cyfrowe i inne urządzenia używane do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych powinny zapewniać interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programu aplikacyjnego.</p> <p>2. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do świadczenia usług telewizji cyfrowej powinny spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne umożliwiające świadczenie usług telewizji szerokoekranowej. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy odbierają programy i usługi w formacie szerokiego ekranu rozpowszechniają je bez zmiany formatu szerokoekranowego na inny.</p> <p>2a. Odbiorniki cyfrowe i inne urządzenia używane do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych powinny umożliwiać:</p> <p>1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych;</p> <p>2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.</p> <p>2b. Przepisu ust. 2a pkt 1 nie stosuje się do odbiorników cyfrowych, które są przedmiotem najmu lub użyczenia, chyba że strony umowy postanowią inaczej.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników cyfrowych, mając</p>	

				<p>na uwadze zapewnienie ich interoperacyjności oraz ułatwienie dostępu dla osób niepełnosprawnych.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie warunków do powszechnego odbioru programów radiofonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>
			<p>Rozporządzenie z art. 132 ust. 3 Pt</p> <p>Art. 25 ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych (Dz. U. Nr 221, poz. 1742).</p> <p>Art. 25 ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (weszła w życie z dniem 10 sierpnia 2011 r.):</p> <p>Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie <u>art. 132 ust. 3</u> ustawy wymienionej w art. 22 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie <u>art. 132 ust. 3</u> tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie <u>art. 132 ust. 3</u> i <u>4</u> ustawy wymienionej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>
załącznik VII	skreśla się załącznik VII	T	<p>Art. 47</p> <p>Art. 10 projektu</p>	<p>uchyla się art. 47;</p> <p>„Art. 10. Obowiązki nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na podstawie art. 47 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają po upływie 3</p>

			Art. 23 ust. 1 projektu	miesiący od dnia wejścia w życie ustawy.” Art. 23 ust. 1 projektu „1. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.”	
Zmiany dyrektywy 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)					
art. 1 ust. 1	"1. Niniejsza dyrektywa przewiduje harmonizację przepisów krajowych wymaganych do zapewnienia równoważnego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności, w szczególności prawa do prywatności i poufności, w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w sektorze łączności elektronicznej oraz w celu zapewnienia swobodnego przepływu we Wspólnocie tego typu danych oraz urzędzeń i usług łączności elektronicznej."	T	Art. 1 ust. 1 pkt 7	w art. 1: a) w ust.1: - pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) warunki ochrony użytkowników usług, w szczególności w zakresie prawa do prywatności i poufności;”	
art. 2 lit. c)	"c) "dane dotyczące lokalizacji" oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci łączności elektronicznej lub w ramach usług łączności elektronicznej, wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;"	T	Art. 159 ust. 1 pkt 3	w art. 159: a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane dla celów przekazywania komunikatów w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi telekomunikacyjne, w tym dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług telekomunikacyjnych wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;	
art. 2 lit. e)	skreśla się lit. e)	T	Art. 2 pkt 26 oraz pkt 30	w art. 2 pkt 26 otrzymuje brzmienie: „26) połączenie telefoniczne - połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, pozwalające na dwukierunkową łączność głosową;” pkt 30 otrzymuje brzmienie: „30) publicznie dostępna usługa telefoniczna - usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu	

				użytkowników, dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń telefonicznych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej;”.	
art. 2 lit. h)	"h) "naruszenie danych osobowych" oznacza naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej we Wspólnocie."	T		„ Art. 174a. 1. W przypadku naruszenia danych osobowych abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia o tym fakcie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.	
art. 3	Usługi Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w związku z dostarczaniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności we Wspólnocie, włącznie z publicznymi sieciami łączności służącymi do zbierania danych i obsługi urządzeń identyfikacyjnych."	N			
art. 4	w art. 4 tytuł otrzymuje brzmienie: "Bezpieczeństwo przetwarzania"	N			
art. 4 ust. 1a tiret 1	"1a. Bez uszczerbku dla dyrektywy 95/46/WE środki, o których mowa w ust. 1, muszą co najmniej: - zapewniać, aby do danych osobowych mógł mieć dostęp wyłącznie uprawniony personel w dozwolonych prawem celach,	N	Ustawa o ochronie danych osobowych	Art. 12. Do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy: 1) kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych, Art. 19a. 1. W celu realizacji zadań, o których	

			<p>ych art. 12 pkt 1, 19a.1, 36-39a mowa w art. 12 pkt 6, Generalny Inspektor może kierować do organów państwowych, organów samorządu terytorialnego, państwowych i komunalnych jednostek organizacyjnych, podmiotów niepublicznych realizujących zadania publiczne, osób fizycznych i prawnych, jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi oraz innych podmiotów wystąpienia zmierzające do zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych.</p> <p>Art. 36. 1. Administrator danych jest obowiązany zastosować środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem. 2. Administrator danych prowadzi dokumentację opisującą sposób przetwarzania danych oraz środki, o których mowa w ust. 1. 3. Administrator danych wyznacza administratora bezpieczeństwa informacji, nadzorującego przestrzeganie zasad ochrony, o których mowa w ust. 1, chyba że sam wykonuje te czynności.</p> <p>Art. 37. Do przetwarzania danych mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające upoważnienie nadane przez administratora danych</p> <p>Art. 38. Administrator danych jest obowiązany zapewnić kontrolę nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo zostały do zbioru wprowadzone oraz komu są przekazywane.</p> <p>Art. 39. 1. Administrator danych prowadzi</p>	
--	--	--	--	--

				<p>ewidencję osób upoważnionych do ich przetwarzania, która powinna zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej, 2) datę nadania i ustania oraz zakres upoważnienia do przetwarzania danych osobowych, 3) identyfikator, jeżeli dane są przetwarzane w systemie informatycznym. <p>2. Osoby, które zostały upoważnione do przetwarzania danych, są obowiązane zachować w tajemnicy te dane osobowe oraz sposoby ich zabezpieczenia.</p> <p>Art. 39a. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i zakres dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 2, oraz podstawowe warunki techniczne i organizacyjne, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych, uwzględniając zapewnienie ochrony przetwarzanych danych osobowych odpowiedniej do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a także wymagania w zakresie odnotowywania udostępniania danych osobowych i bezpieczeństwa przetwarzanych danych.</p>	
art. 4 ust. 1a tiret 2	- chronić przechowywane lub przekazywane dane osobowe przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, oraz	N	Ustawa o ochronie danych osobowych art. 12 pkt 1, 19a.1, 36-39a	j.w.	

<p>art. 4 ust. 1a tiret 3</p>	<p>- zapewnić wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.</p> <p>Właściwe organy krajowe muszą być w stanie kontrolować środki przyjęte przez dostawcę publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej oraz wydawanie zaleceń dotyczących najlepszych praktyk dotyczących poziomu bezpieczeństwa, do jakiego środki te powinny prowadzić."</p>	<p>T</p>	<p>Art. 174a-174d</p>	<p>po art. 174 dodaje się art. 174a – 174d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 174a. 1. W przypadku naruszenia danych osobowych abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia o tym fakcie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.</p> <p>2. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może wyrzeć niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia również o takim naruszeniu abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną. Przez naruszenie danych osobowych, które może wyrzeć niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną rozumie się takie naruszenie, które w szczególności skutkować może sfałszowaniem lub kradzieżą jego tożsamości, istotną szkodą majątkową lub osobistą, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.</p> <p>3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, nie</p>	
---------------------------------------	--	----------	------------------------------	--	--

			<p>jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał, że wdrożył przewidziane przepisami o ochronie danych osobowych odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których ochrona została naruszona.</p> <p>4. Jeżeli dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, po rozważeniu możliwych niekorzystnych skutków tego naruszenia, może nałożyć na dostawcę obowiązek przekazania abonentom lub użytkownikom końcowym, będącym osobami fizycznymi, takiego zawiadomienia.</p> <p>5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 powinno zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz zakładane ryzyko związane z naruszeniem; 2) dane kontaktowe, gdzie można uzyskać informacje dotyczące naruszenia ochrony danych osobowych; 3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych; 6) opis skutków naruszenia danych 	
--	--	--	---	--

				<p>osobowych;</p> <p>7) opis proponowanych przez dostawcę środków naprawczych.</p> <p>5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2 powinno zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych; 2) dane kontaktowe, gdzie można uzyskać informacje dotyczące naruszenia ochrony danych osobowych; 3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) opis skutków naruszenia danych osobowych; 6) opis proponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych. <p>Art. 174b. Do sprawowanej przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli wykonywania przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązków, o których mowa w art. 174a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).</p> <p>Art. 174c. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych i uwzględniając wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych może kierować</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>wystąpienie, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych do dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wskazując okoliczności oraz formę i sposób zawiadomienia o naruszeniu danych osobowych. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może publikować wystąpienia na swojej stronie podmiotowej BIP, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.</p> <p>Art. 174d. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, o których mowa w art. 174a ust. 6 pkt 4 i 6. Rejestr w szczególności powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych; 2) informacje o zaleconych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych; 5) opis skutków naruszenia danych osobowych; 6) opis zaproponowanych przez dostawcę środków naprawczych. <p>2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może powierzyć, w drodze</p>	
--	--	--	---	--

				umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.”;	
art. 4 ust. 3	<p>"3. W przypadku naruszenia danych osobowych, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym przypadku naruszenia danych osobowych właściwy organ krajowy.</p> <p>W przypadku gdy naruszenie danych osobowych może wyrzucić niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub osoby fizycznej, dostawca bez zbędnej zwłoki powiadamia również o takim naruszeniu abonenta lub osobę fizyczną.</p> <p>Powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał zgodnie z wymogami właściwego organu, że wdrożył odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa. Tego rodzaju technologiczne środki ochrony muszą sprawiać, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich.</p> <p>Bez uszczerbku dla obowiązku powiadomienia przez dostawcę danych abonentów lub osób fizycznych, jeżeli dostawca nie powiadomił jeszcze abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych, właściwy organ krajowy – po rozważeniu możliwych niekorzystnych skutków tego naruszenia – może wymagać, aby dostawca to uczynił.</p> <p>Powiadomienie skierowane do abonenta lub osoby fizycznej zawiera co najmniej opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz dane punktów kontaktowych, w których można uzyskać więcej informacji; zawiera ono także informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków tego naruszenia danych osobowych. Powiadomienie</p>	T	<p>Art. 174a–174d</p> <p>po art. 174 dodaje się art. 174a – 174d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 174a. 1. W przypadku naruszenia danych osobowych abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia o tym fakcie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.</p> <p>2. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może wyrzucić niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia również o takim naruszeniu abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną. Przez naruszenie danych osobowych, które może wyrzucić niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną rozumie się takie naruszenie, które w szczególności skutkować może sfałszowaniem lub kradzieżą jego tożsamości, istotną szkodą majątkową lub osobistą, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej</p>		

	<p>właściwego organu krajowego zawiera ponadto opis konsekwencji naruszenia danych osobowych i opis proponowanych lub podjętych przez dostawcę środków mających zaradzić naruszeniu.”</p>		<p>tajemnicy zawodowej.</p> <p>3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał, że wdrożył przewidziane przepisami o ochronie danych osobowych odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których ochrona została naruszona.</p> <p>4. Jeżeli dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, po rozważeniu możliwych niekorzystnych skutków tego naruszenia, może nałożyć na dostawcę obowiązek przekazania abonentom lub użytkownikom końcowym, będącym osobami fizycznymi, takiego zawiadomienia.</p> <p>5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 powinno zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz zakładane ryzyko związane z naruszeniem; 2) dane kontaktowe, gdzie można uzyskać informacje dotyczące naruszenia ochrony danych osobowych; 3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych 	
--	---	--	---	--

				<p>osobowych;</p> <p>6) opis skutków naruszenia danych osobowych;</p> <p>7) opis proponowanych przez dostawcę środków naprawczych.</p> <p>6. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2 powinno zawierać:</p> <p>1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;</p> <p>2) dane kontaktowe, gdzie można uzyskać informacje dotyczące naruszenia ochrony danych osobowych;</p> <p>3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;</p> <p>4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) opis skutków naruszenia danych osobowych;</p> <p>6) opis proponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.</p> <p>Art. 174b. Do sprawowanej przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli wykonywania przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązków, o których mowa w art. 174a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).</p> <p>Art. 174c. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych i uwzględniając wytyczne Komisji</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych może kierować wystąpienie, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych do dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wskazując okoliczności oraz formę i sposób zawiadamiania o naruszeniu danych osobowych. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może publikować wystąpienia na swojej stronie podmiotowej BIP, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.</p> <p>Art. 174d. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, o których mowa w art. 174a ust. 6 pkt 4 i 6. Rejestr w szczególności powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych; 2) informacje o zaleconych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych; 5) opis skutków naruszenia danych osobowych; 	
--	--	--	--	--

				<p>6) opis zaproponowanych przez dostawcę środków naprawczych.</p> <p>2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.”;</p>	
art. 4 ust. 4	<p>„4. Z zastrzeżeniem wszelkich technicznych środków wykonawczych przyjętych na mocy ust. 5 właściwe organy krajowe mogą przyjąć wytyczne i w razie konieczności wydać instrukcje dotyczące okoliczności, w których dostawcy zobowiązani są do powiadamiania o naruszeniu danych osobowych, a także dotyczące formy takiego powiadomienia oraz sposobu, w jaki ma być dokonane takie powiadomienie. Właściwe organy krajowe muszą mieć również możliwość kontrolowania, czy dostawcy spełniają swoje obowiązki związane z powiadamianiem określone w niniejszym ustępie, oraz nakładają odpowiednie kary w przypadku niewykonywania tych obowiązków.</p> <p>Dostawcy prowadzą rejestr naruszeń ochrony danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań naprawczych; rejestr ten musi być wystarczający, tak aby umożliwić właściwemu organowi krajowemu sprawdzenie zgodności z przepisami ust. 3. Rejestr zawiera wyłącznie informacje niezbędne do realizacji tego celu.”</p>	T	Art. 174a–174d	<p>po art. 174 dodaje się art. 174a – 174d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 174a. 1. W przypadku naruszenia danych osobowych abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia o tym fakcie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.</p> <p>2. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może wyrzeć niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia również o takim naruszeniu abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną. Przez naruszenie danych osobowych, które może wyrzeć niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą</p>	

				<p>fizyczną rozumie się takie naruszenie, które w szczególności skutkować może sfałszowaniem lub kradzieżą jego tożsamości, istotną szkodą majątkową lub osobistą, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.</p> <p>3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał, że wdrożył przewidziane przepisami o ochronie danych osobowych odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których ochrona została naruszona.</p> <p>4. Jeżeli dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, po rozważeniu możliwych niekorzystnych skutków tego naruszenia, może nałożyć na dostawcę obowiązek przekazania abonentom lub użytkownikom końcowym, będącym osobami fizycznymi, takiego zawiadomienia.</p> <p>5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 powinno zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz zakładane ryzyko związane z naruszeniem;2) dane kontaktowe, gdzie można uzyskać informacje dotyczące naruszenia ochrony danych osobowych;3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług	
--	--	--	--	---	--

				<p>telekomunikacyjnych;</p> <p>5) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;</p> <p>6) opis skutków naruszenia danych osobowych;</p> <p>7) opis proponowanych przez dostawcę środków naprawczych.</p> <p>6. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2 powinno zawierać:</p> <p>1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;</p> <p>2) dane kontaktowe, gdzie można uzyskać informacje dotyczące naruszenia ochrony danych osobowych;</p> <p>3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;</p> <p>4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) opis skutków naruszenia danych osobowych;</p> <p>6) opis proponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.</p> <p>Art. 174b. Do sprawowanej przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli wykonywania przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązków, o których mowa w art. 174a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>Art. 174c. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych i uwzględniając wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych może kierować wystąpienie, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych do dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wskazując okoliczności oraz formę i sposób zawiadamiania o naruszeniu danych osobowych. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może publikować wystąpienia na swojej stronie podmiotowej BIP, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.</p> <p>Art. 174d. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, o których mowa w art. 174a ust. 6 pkt 4 i 6. Rejestr w szczególności powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych; 2) informacje o zaleconych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub 	
--	--	--	--	--

				<p>użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;</p> <p>5) opis skutków naruszenia danych osobowych;</p> <p>6) opis zaproponowanych przez dostawcę środków naprawczych.</p> <p>2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.”;</p>	
art. 4 ust. 5	<p>„5. W celu zapewnienia spójności we wdrażaniu środków, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, Komisja – po konsultacji z Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), Grupą Roboczą ds. ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych powołaną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE oraz Europejskim Inspektorem Ochrony Danych – może przyjąć techniczne środki wykonawcze dotyczące okoliczności, formy i trybu mających zastosowanie do wymogów dotyczących informowania i powiadamiania, o których mowa w niniejszym artykule. Przyjmując te środki Komisja angażuje wszystkie zainteresowane strony, aby uzyskać w szczególności informacje o najlepszych dostępnych technicznych i ekonomicznych środkach wdrażania niniejszego artykułu.</p> <p>Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14a ust. 2.”</p>	N			
art. 5 ust. 3	<p>"3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przechowywanie informacji lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanych w urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika było dozwolone wyłącznie pod warunkiem że dany abonent lub użytkownik wyraził zgodę zgodnie z</p>	T	Art. 173	<p>w art. 173:</p> <p>a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia oraz pkt 1-2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Podmioty świadczące usługi drogą elektroniczną lub przedsiębiorcy</p>	

	<p>dyrektywą 95/46/WE po otrzymaniu jasnych i wyczerpujących informacji, między innymi o celach przetwarzania. Nie stanowi to przeszkody dla każdego technicznego przechowywania danych ani dostępu do nich jedynie w celu wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, lub gdy jest to ściśle niezbędne w celu świadczenia usługi przez dostawcę usługi społeczeństwa informacyjnego, wyraźnie zażądanej przez abonenta lub użytkownika."</p>		<p>telekomunikacyjni mogą przechowywać dane informatyczne, a w szczególności pliki tekstowe, w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonych do korzystania z tych usług oraz uzyskiwać dostęp do tych przechowywanych danych, pod warunkiem że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio jednoznacznie i bezpośrednio poinformowany, w sposób łatwy i zrozumiały, o: <ol style="list-style-type: none"> a) celu przechowywania danych, b) sposobach korzystania z ich zawartości, c) możliwości określenia przez abonenta lub użytkownika końcowego warunków przetwarzania danych za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi; 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt. 1, wyrazi na to zgodę;” <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Dokonanie przez abonenta lub użytkownika końcowego stosownych ustawień w oprogramowaniu zainstalowanym w wykorzystywanym przez niego urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi, które prowadzi do umożliwienia podmiotom, o którym mowa w ust. 1, przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, równoznaczne jest z wyrażeniem przez niego zgody na przetwarzanie danych. 1b. W przypadku gdy domyślne ustawienia oprogramowania zainstalowanego w urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego lub konfiguracja usługi, umożliwiają przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się, że wyraził on zgodę o ile:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) podmiot, o którym mowa w ust. 1 wykaże, 	
--	--	--	--	--

				<p>że dopełnił obowiązków informacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a-c oraz</p> <p>b) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a-c, nie dokonał zmian w ustawieniach oprogramowania lub konfiguracji usługi prowadzących do usunięcia danych z urządzenia końcowego i uniemożliwienia przechowywania ich w przyszłości.”</p> <p>c) w ust. 2: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Warunków, o których mowa w ust. 1-1b, nie stosuje się, jeżeli:”,</p> <p>- w pkt 1 po wyrazach „publicznej sieci” dodaje się wyraz „telekomunikacyjnej”,</p> <p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przechowywanie oraz dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, są niezbędne w celu dostarczania usługi, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.”</p> <p>d) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą instalować oprogramowanie w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonych do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem że abonent lub użytkownik końcowy:”;</p>	
art. 6 ust. 3	"3. Do celów wprowadzania na rynek usług łączności elektronicznej lub świadczenia usług tworzących wartość wzrogaoną, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może przetwarzać dane określone w	N	Obow. art. 159 ust. 3 i 174 Pt	Art. 159. 3. Z wyjątkiem przypadków określonych ustawą, ujawnianie lub przetwarzanie treści albo danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.	

	ust. 1, w zakresie i przez czas niezbędny dla tego rodzaju usług lub wprowadzania ich na rynek, jeżeli abonent lub użytkownik, których dane dotyczą, uprzednio wyraził na to zgodę. Użytkownicy lub abonenci mają w każdej chwili możliwość odwołania swojej zgody na przetwarzanie danych o ruchu."			<p>Art. 174. Jeżeli przepisy ustawy wymagają wyrażenia zgody przez abonenta lub użytkownika końcowego, zgoda ta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści; 2) może być wyrażona drogą elektroniczną, pod warunkiem jej utrwalenia i potwierdzenia przez użytkownika; 3) może być wycofana w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat. 	
art. 13 ust. 1- 5	<p>"Artykuł 13 Komunikaty niezamówione</p> <p>1. Używanie automatycznych systemów wywołujących i systemów łączności bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów lub użytkowników, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę.</p> <p>2. Niezależnie od przepisów ust. 1, w przypadku gdy osoba fizyczna lub prawna otrzymuje od swoich klientów szczegółowe elektroniczne dane kontaktowe dotyczące kontaktu z nimi za pomocą poczty elektronicznej, w kontekście sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, ta sama osoba fizyczna lub prawna może używać tych szczegółowych elektronicznych danych kontaktowych na potrzeby marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług, pod warunkiem że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się, w prosty i wolny od opłat sposób, takiemu wykorzystywaniu elektronicznych danych kontaktowych w chwili ich pobierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, w przypadku klientów, którzy początkowo nie sprzeciwili się takiemu wykorzystywaniu.</p>	N	<p>Dział VIIa (Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług)</p> <p>Art. 4 projektu</p> <p>Obow. art. 172 PT</p>	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.) w art. 10 ust. 1 po wyrazach „oznaczonego odbiorcy” dodaje się wyrazy „będącego osobą fizyczną”;</p> <p>Obowiązujące przepisy:</p> <p>Art. 172. 1. Zakazane jest używanie automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę.</p> <p>2. Przepis ust. 1 nie narusza zakazów i ograniczeń dotyczących przesyłania niezamówionej informacji handlowej wynikających z odrębnych ustaw.</p>	

<p>3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby niezamówione komunikaty do celów marketingu bezpośredniego, w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2, nie były dozwolone bez zgody abonentów lub użytkowników bądź w odniesieniu do abonentów lub użytkowników, którzy nie życzą sobie otrzymywania tego typu komunikatów, przy czym wybór między tymi opcjami zostaje ustalony przez przepisy krajowe, z uwzględnieniem faktu, że obie te opcje muszą być dla abonenta lub użytkownika bezpłatne.</p> <p>4. W każdym przypadku zakazana jest praktyka wysyłania poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego, która ukrywa lub zataja tożsamość nadawcy, w którego imieniu wysyłany jest komunikat, lub która narusza art. 6 dyrektywy 2000/31/WE, oraz bez ważnego adresu, na który odbiorca może wysłać żądanie zaprzestania takich komunikatów, lub która zachęca odbiorców do odwiedzenia stron internetowych naruszających ten artykuł dyrektywy 2000/31/WE.</p> <p>5. Ust. 1 i 3 stosują się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa członkowskie zapewniają również, aby – w ramach prawa wspólnotowego oraz mających zastosowanie przepisów krajowych – uzasadnione interesy abonentów innych niż osoby fizyczne były wystarczająco chronione w związku z uciążliwymi komunikatami.</p>		<p>art. 9 ust. 1-2 i art. 10 ustawy o świad zeniu usług drogą elektro niczną</p> <p>art. 23 ustawa o ochroni</p>	<p>Art. 9. 1. Informacja handlowa jest wyraźnie wyodrębniana i oznaczana w sposób niebudzący wątpliwości, że jest to informacja handlowa.</p> <p>2. Informacja handlowa zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie podmiotu, na którego zlecenie jest ona rozpowszechniana, oraz jego adresy elektroniczne, 2) wyraźny opis form działalności promocyjnej, w szczególności obniżek cen, nieodpłatnych świadczeń pieniężnych lub rzeczowych i innych korzyści związanych z promowanym towarem, usługą lub wizerunkiem, a także jednoznaczne określenie warunków niezbędnych do skorzystania z tych korzyści, o ile są one składnikiem oferty, 3) wszelkie informacje, które mogą mieć wpływ na określenie zakresu odpowiedzialności stron, w szczególności ostrzeżenia i zastrzeżenia. <p>Przepis art. 10 uśude jest zmieniany w art. 4 projektu, jak powyżej.</p> <p>Art. 10. 1. Zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej.</p> <p>2. Informację handlową uważa się za zamówioną, jeżeli odbiorca wyraził zgodę na otrzymywanie takiej informacji, w szczególności udostępnił w tym celu identyfikujący go adres elektroniczny.</p> <p>3. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 9 ust. 3 pkt 1.</p> <p>Art. 23. 1. Przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej 	
---	--	--	---	--

			<p>e danych osobowych</p> <p>danych,</p> <p>2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa,</p> <p>3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą,</p> <p>4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego,</p> <p>5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może obejmować również przetwarzanie danych w przyszłości, jeżeli nie zmienia się cel przetwarzania.</p> <p>3. Jeżeli przetwarzanie danych jest niezbędne dla ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, a spełnienie warunku określonego w ust. 1 pkt 1 jest niemożliwe, można przetwarzać dane bez zgody tej osoby, do czasu, gdy uzyskanie zgody będzie możliwe.</p> <p>4. Za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności:</p> <p>1) marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych,</p> <p>2) dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.</p>	
art. 13 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków administracyjnych, w odniesieniu do których mogą zostać przyjęte przepisy, między innymi na mocy art. 15a ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która odczuła negatywne skutki naruszeń przepisów	N		Art. 13 ust. 6 nie wymaga implementacji (wynika z zasad ogólnych).

	krajowych przyjętych na mocy niniejszego artykułu i mająca uzasadniony interes w tym, by położyć kres takim naruszeniom lub ich zakazać, w tym także dostawca usług łączności elektronicznej chroniący własne uzasadnione interesy gospodarcze, mogła podjąć działania prawne przeciwko takim naruszeniom. Państwa członkowskie mogą także ustalić szczególne zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do dostawców usług łączności elektronicznej, którzy przez zaniedbanie przyczyniają się do naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu."				
art. 14a	"Artykuł 14a Procedura komitetowa 1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8. 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.";	N			
art. 15 ust. 1b	"1b. Dostawcy ustanawiają wewnętrzne procedury odpowiedzi na wnioski o dostęp do danych osobowych użytkownika w oparciu o krajowe przepisy przyjęte zgodnie z art. 1. Na żądanie przedstawiają oni właściwemu organowi krajowemu informacje o tych procedurach, liczbie otrzymanych wniosków, ich uzasadnieniu prawnym oraz udzielonej przez nich odpowiedzi."	N	Obow. art. 36 ustawy o ochr. danych osob. oraz rozp. MSWiA	Art. 36. 1. Administrator danych jest obowiązany zastosować środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem. 2. Administrator danych prowadzi dokumentację opisującą sposób przetwarzania danych oraz środki, o których mowa w ust. 1.	

				3. Administrator danych wyznacza administratora bezpieczeństwa informacji, nadzorującego przestrzeganie zasad ochrony, o których mowa w ust. 1, chyba że sam wykonuje te czynności.	
art. 15a ust. 1	"Artykuł 15a Wdrażanie i egzekwowanie 1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar, w tym w stosownych przypadkach sankcji karnych, mających zastosowanie w przypadku naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zasady te zostały wdrożone. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz mogą być stosowane w odniesieniu do okresu, w którym występowało jakiekolwiek naruszenie, nawet w przypadku gdy naruszenie to następnie naprawiono. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 25 maja 2011 r. i powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.	T	Art. 209 pkt 25a i 27a oraz obow. art. 199 ust. 1 PT	w art. 209: a) w ust. 1: - po pkt 25 dodaje się pkt 25a w brzmieniu: „25a) będąc przedsiębiorcą telekomunikacyjnym nie publikuje na swojej stronie internetowej informacji, o których mowa w art. 175f,” - po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu: „27a) nie stosuje się do zakazu określonego w decyzji, o której mowa w art. 175c ust. 3,” Art. 199. 1. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.	
art. 15a ust. 2	2. Bez uszczerbku dla wszelkich ewentualnie dostępnych środków prawnych, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ krajowy oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami do nakazania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 1.	N	Obowiązujący art. 199 i 209 PT	j.w.	
art. 15a ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami i środkami niezbędnymi do prowadzenia dochodzeń, w tym uprawnieniami do uzyskiwania wszelkich istotnych informacji, których mogą potrzebować, aby monitorować i egzekwować przestrzeganie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.	N	Obowiązujący art. 199 i 209 PT	j.w.	

art. 15a ust. 4	4. Właściwe krajowe organy regulacyjne mogą przyjmować środki w celu zapewnienia efektywnej współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz tworzenia zharmonizowanych warunków świadczenia usług obejmujących transgraniczny przepływ danych. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji – w odpowiednim czasie przed przyjęciem takich środków – podsumowanie podstawy do działania, przewidywane środki i proponowany przebieg działań. Po zbadaniu takich informacji oraz konsultacjach z ENISA i Grupą Roboczą ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych ustanowioną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE, Komisja może zgłaszać do nich uwagi lub wydawać zalecenia, w szczególności w celu zapewnienia, aby przewidywane środki nie wpływały niekorzystnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej omawianych środków krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu uwagi lub zalecenia Komisji."	N		Przepis fakultatywny dotyczący współpracy międzynarodowej krajowych organów regulacyjnych.	
Zmiany w dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)					
Motyw 23 preambuły	(23) Wspólne korzystanie z urządzeń może być korzystne z punktu widzenia miejskiego planowania przestrzennego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska i powinno być promowane przez krajowe organy regulacyjne na podstawie dobrowolnie zawieranych porozumień. W razie, gdy przedsiębiorstwa są pozbawione dostępu do wiarygodnych rozwiązań alternatywnych, można nakazać wspólne korzystanie z urządzeń lub nieruchomości. Dotyczy to między innymi fizycznej kolokacji i przewodów, budynków, masztów, anten lub systemu wspólnego korzystania z anten. Obowiązek wspólnego korzystania z urządzeń lub nieruchomości winien być nałożony	T	art. 23 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	art. 23 otrzymuje brzmienie: „1. Do decyzji w sprawie współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdział 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne. 2. Do zmiany umowy o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19, 21, 22 i 24. 3. Do wniosku o zmianę umowy o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej, dołącza się tekst tej umowy, a w przypadku umowy, która była co najmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity	

	na przedsiębiorstwa dopiero po przeprowadzeniu pełnej konsultacji publicznej.			tekst tej umowy zawierający wszelkie dokonane zmiany.”;	
art. 1 ust. 1	"1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zharmonizowane ramy prawne dla świadczenia usług łączności elektronicznej, sieci łączności elektronicznej, urzędzeń i usług towarzyszących i niektórych aspektów urzędzeń końcowych, aby ułatwić dostęp użytkownikom niepełnosprawnym. Określa ona zadania krajowych organów regulacyjnych oraz procedury zmierzające do zapewnienia zharmonizowanego stosowania uregulowań prawnych w obrębie Wspólnoty.”;	N			
art. 1 ust. 3a	"3a. Stosując środki związane z dostępem użytkowników końcowych – za pomocą sieci łączności elektronicznej – do usług i aplikacji lub z korzystaniem taką drogą z usług lub aplikacji, państwa członkowskie respektują podstawowe prawa i wolności osób fizycznych gwarantowane w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w ogólnych zasadach prawa wspólnotowego. Jeżeli jakkolwiek ze środków związanych z dostępem użytkowników końcowych – za pomocą sieci łączności elektronicznej – do usług i aplikacji lub z korzystaniem taką drogą z usług lub aplikacji mógłby ograniczyć wspomniane podstawowe prawa lub wolności, można go nałożyć wyłącznie wtedy, gdy jest odpowiedni, proporcjonalny i konieczny w demokratycznym społeczeństwie, a jego wdrożenie podlega odpowiednim gwarancjom proceduralnym zgodnym z Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w tym z zasadą skutecznej ochrony sądowej i zasadą rzetelnego procesu. Środki takie można więc zastosować wyłącznie z należyтым poszanowaniem zasady domniemania niewinności i prawa do prywatności. Gwarantuje się uprzednią rzetelną i bezstronną procedurę, uwzględniającą prawo	N		Art. 1 ust. 3a nie wymaga implementacji (wynika z zasad ogólnych).	

	zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób do bycia wysłuchanymi, z zastrzeżeniem potrzeby ustanowienia dla należycie ustalonych pilnych przypadków odpowiednich warunków oraz zabezpieczeń proceduralnych zgodnych z Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Gwarantuje się prawo do skutecznej kontroli sądowej w rozsądnym terminie.";				
art. 2 lit. a	"a) "sieć łączności elektronicznej" oznacza systemy transmisyjne oraz, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routingowe oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów przewodowo, za pomocą radia, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych, w tym sieci satelitarnych, stacjonarnych (komutowanych i pakietowych, w tym Internetu) i naziemnych sieci przenośnych, elektrycznych systemów kablowych, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane do przekazywania sygnałów, w sieciach nadawania radiowego i telewizyjnego oraz sieciach telewizji kablowej, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;"	T	Art. 2 pkt 35	w art. 2 pkt 35 otrzymuje brzmienie: „35) sieć telekomunikacyjna - systemy transmisyjne oraz urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od ich rodzaju;”	
art. 2 lit. b	"b) "rynkı ponadnarodowe" oznaczają rynki zdefiniowane zgodnie z art. 15 ust. 4 obejmujące Wspólnotę lub znaczną jej część, znajdujące się w więcej niż jednym państwie członkowskim;"	N	Obecnie obowiązujący art. 25d PT	Nie ma potrzeby dodawania definicji rynków ponadnarodowych; dotychczas nie zdefiniowano tego pojęcia w słowniczku ustawy – pojęcie to zostało użyte w art. 25d obecnie obowiązującej ustawy Prawo telekomunikacyjne i jest zgodne z nową definicją zawartą w dyrektywie. Art. 25d. W przypadku rynku właściwego uznanego decyzją Komisji Europejskiej za rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza jego analizę w porozumieniu z organami regulacyjnymi innych państw członkowskich. Przepis art. 23 lub 24 stosuje się odpowiednio.	
art. 2 lit. d	"d) "publiczna sieć łączności" oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną	N	Art. 2 pkt 29	29) publiczna sieć telekomunikacyjna - sieć	

	całkowicie lub głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, które wspierają przekazywanie informacji pomiędzy punktami końcowymi sieci;";		obecnie obow.	telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;	
art. 2 lit. da	"da) "punkt zakończenia sieci" oznacza fizyczne miejsce, w którym abonent otrzymuje dostęp do sieci łączności publicznej; w przypadku sieci stosujących przełączanie lub przekierowywanie, punkt zakończenia sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być łączony z numerem lub nazwiskiem abonenta;";	N	Obow. Art. 2 pkt 52 PT	52) zakończenie sieci - fizyczny punkt, w którym abonent otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie, zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;	
art. 2 lit. e	"e) "urządzenia towarzyszące" oznaczają takie usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią łączności elektronicznej lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje nośne, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;";	T	Art. 2 pkt 44 Art. 1 ust. 1 pkt 1	w art. 2 pkt 44 otrzymuje brzmienie: „44) udogodnienia towarzyszące – usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią telekomunikacyjną lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje nośne, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;” w art. 1: a) w ust.1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczeniu sieci telekomunikacyjnych lub usług towarzyszących, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”.”;	
art. 2 lit. ea	"ea) "usługi towarzyszące" oznaczają takie usługi związane z siecią lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i	T	Art. 2 pkt 44a	w art. 2 po pkt 44 dodaje się pkt 44a w brzmieniu: „44a) usługi towarzyszące - usługi związane z siecią lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie	

	obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;";			usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;";	
			Art. 1 ust. 1 pkt 1	w art. 1: a) w ust.1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczeniu sieci telekomunikacyjnych lub usług towarzyszących, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”.”;	
art. 2 lit. l	"l) "dyrektywy szczegółowe" oznaczają dyrektywę 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach), dyrektywę 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie), dyrektywę 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) i dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 czerwca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) [];	N			
art. 2 lit. q	"q) "przydział widma" oznacza wyznaczenie danego pasma częstotliwości do wykorzystywania w celu świadczenia jednego rodzaju lub kilku rodzajów usług radiokomunikacyjnych, w stosownych przypadkach na określonych warunkach;	N		Przepis zaimplementowany w przepisach ustawy Prawo telekomunikacyjne. W art. 114 ust. 1 wprowadzane jest pojęcie „rezerwacja częstotliwości”, ponadto w ustawie Prawo telekomunikacyjne mowa jest także o zakresach częstotliwości. W związku z powyższym, nie jest zasadne wprowadzanie definicji nowego pojęcia „przydziału widma” do ustawy Prawo telekomunikacyjne, ponieważ pokrywałoby się ono z istniejącymi już w tej ustawie instytucjami	

<p>art. 2 lit. r</p>	<p>r) "szkodliwe zakłócenia" oznaczają zakłócenia, które zagrażają funkcjonowaniu usług radionawigacyjnych lub innych usług związanych z bezpieczeństwem, lub które w inny sposób poważnie pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają usługę radiokomunikacyjną odbywającą się zgodnie z obowiązującymi przepisami międzynarodowymi, wspólnotowymi lub krajowymi;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 40</p> <p>art. 123</p> <p>art. 200 w ust. 1 pkt 5</p> <p>art. 204</p>	<p>w art. 2 pkt 40 otrzymuje brzmienie: „40) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne - zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;”</p> <p>w art. 123:</p> <p>w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „ 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zakłócenie lub szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne;”</p> <p>w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zakłócenia pracy urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych;”</p> <p>dodaje się ust. 12 w brzmieniu: „12. W przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych lub jej wygaśnięcia wygasa rezerwacja częstotliwości udzielona w celu wykonania wynikających z tej koncesji uprawnień.”;</p> <p>w art. 200 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 204, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;”</p> <p>art. 204 otrzymuje brzmienie: „Art. 204. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o</p>	
--------------------------	---	----------	---	---	--

			<p>art. 204a ust. 1</p>	<p>kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może wydać decyzję o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmianie sposobu używania urządzenia; 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję; 4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń. <p>Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.”;</p> <p>w art. 204a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może podjąć</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>art. 205 ust.2</p> <p>działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.”;</p> <p>w art. 205 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1-6 i 8, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.”;</p> <p>art. 233</p> <p>art. 233 otrzymuje brzmienie: „Art. 233. Aparatura, w tym urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe bez oznakowania znakiem zgodności, wprowadzone do obrotu lub używane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą być nadal używane, jeżeli nie powodują szkodliwych zakłóceń w pracy innej aparatury.”.</p>		
art. 2 lit. s	s) "wywołanie" oznacza połączenie, które dochodzi do skutku za pośrednictwem publicznie dostępnej usługi łączności elektronicznej umożliwiającej dwustronną łączność głosową.”;	T	Art. 2 pkt 26	pkt 26 otrzymuje brzmienie: „26) połączenie telefoniczne - połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, pozwalające na dwukierunkową łączność głosową.”;	
Art. 3 ust. 3	"3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne wykonywały swoje uprawnienia w sposób bezstronny, przejrzysty i	N	obow. Art. 193 PT	Art. 193. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE. 2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na	

	terminowy. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne posiadały wystarczające zasoby finansowe i ludzkie do wykonywania przydzielonych im zadań.”;		oraz zasady ogólne Kpa	zasadach określonych dla jednostek budżetowych. 3. Minister właściwy do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne. 4. Statut UKE może przewidywać utworzenie zamiejscowych jednostek organizacyjnych przez Prezesa UKE. Prezes UKE tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.	
Art. 3 ust. 3a	"3a. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 4 i 5 krajowe organy regulacyjne odpowiedzialne za regulację rynku ex ante lub rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 20 lub 21 niniejszej dyrektywy działają niezależnie i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem tych zadań, przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo wspólnotowe. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby odwołanie szefów krajowych organów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, lub, w stosownych przypadkach, członków organu zbiorowego pełniącego tę funkcję, lub ich zastępców, było możliwe tylko wtedy, gdy przestaną oni spełniać warunki wymagane do wykonywania obowiązków określonych wcześniej w prawie krajowym. Decyzja o odwołaniu szefa danego krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu zbiorowego pełniącego tę funkcję zostaje podana do	T	Art. 190	w art. 190: a) wstęp do wyliczenia w ust. 4a otrzymuje brzmienie: „Prezes UKE oraz jego zastępca może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku.”, b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. Decyzję o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw łączności.”,	

	<p>wiadomości publicznej w chwili odwołania. Odwołany szef krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członkowie kolegiального organu pełniące tę funkcję otrzymują uzasadnienie decyzji i mają prawo wystąpić o jego opublikowanie, w przypadku gdy w przeciwnym razie nie doszłoby do tego; w takim przypadku uzasadnienie to zostaje opublikowane.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, miały oddzielne budżety roczne. Budżety te są podawane do wiadomości publicznej.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają również, aby krajowe organy regulacyjne miały odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie umożliwiające im aktywne uczestnictwo w pracach Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) [] i przyczynianie się do realizowanych przez niego funkcji.</p>				
Art. 3 ust. 3b	<p>3b. Państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiednie krajowe organy regulacyjne aktywnie wspierały cele BEREC w promowaniu lepszej koordynacji i spójności regulacyjnej.</p>	T	<p>Art. 189 ust. 2</p> <p>art. 192</p>	<p>w art. 189 w ust. 2:</p> <p>a) w pkt 1: - lit. d otrzymuje brzmienie: „d) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami i numeracją,” - po literze d dodaje się literę e w brzmieniu: „e) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej;”</p> <p>b) w pkt 2: - lit d otrzymuje brzmienie: ”d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,”</p> <p>w art. 192:</p> <p>a) w ust. 1: - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p>	

				<p>„3a) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów (BEREC) oraz Urząd (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 1);”,</p> <p>- pkt 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5a) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia WE nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniającego dyrektywę 2002/21/WE (Dz. Urz. WE L 171 z 29.06.2007, str. 32, z późn. zm.);”,</p> <p>- uchyla się pkt 12,</p> <p>- pkt 17 i 18 otrzymują brzmienie:</p> <p>„17) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;</p> <p>18) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu telekomunikacji, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści rozstrzygnięć, o których mowa w art. 23 ust. 1, oraz informacje o przedsiębiorcach telekomunikacyjnych, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;”,</p>	
Art. 3 ust. 3c	3c. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, przyjmując swoje własne decyzje dotyczące ich rynków krajowych, w jak największym stopniu uwzględniały opinie i	T	Art. 25c	w art. 25c dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) w jak największym stopniu uwzględnia opinie i wspólne stanowiska przyjmowane przez BEREC.”;	

	wspólne stanowiska przyjmowane przez BEREC.			
Art. 4 ust. 1	<p>"1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na poziomie krajowym istniały skuteczne mechanizmy umożliwiające użytkownikom lub przedsiębiorstwom udostępniającym sieci lub usługi łączności elektronicznej, których dotyczy dana decyzja wydana przez krajowy organ regulacyjny, korzystanie z prawa odwołania się od takiej decyzji do organu odwoławczego niezależnego od stron uczestniczących w sporze. Organ taki, który może być sądem, dysponuje odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby aspekty merytoryczne każdej sprawy zostały właściwie rozpatrzone, oraz zapewniają istnienie skutecznych środków odwoławczych.</p> <p>Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja krajowego organu regulacyjnego pozostaje w mocy, chyba że zgodnie z prawem krajowym zostaną zastosowane środki przejściowe.";</p>	T	<p>art. 206</p> <p>w art. 206:</p> <p>a) w ust. 2:</p> <p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w sprawie nałożenia, zniesienia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych,”</p> <p>- pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) wydawanych w sprawach spornych, z wyjątkiem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu oraz od decyzji o uznaniu przetargu, aukcji albo konkursu za nierozstrzygnięty,”</p> <p>- po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) o których mowa w art. 78 ust. 6a.”</p> <p>b) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Od decyzji wydawanych w sprawach spornych, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych - przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”;</p> <p>art. 479⁶³ kpc.</p> <p>W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) art. 479⁶³ otrzymuje brzmienie: „Art. 479⁶³. W razie wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać do czasu rozstrzygnięcia sprawy wykonanie decyzji, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo</p>	

				wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.”.	
Art. 4 ust. 3	"3. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków przejściowych. Na uzasadniony wniosek Komisji lub BEREC państwa członkowskie przekazują im takie informacje.";	T	Rozporządzenie w formule sprawy zdawczych	Art. 4 ust. 3 Dyrektywy ramowej będzie implementowany w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej, wydawanym corocznie na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439 z późn. zm.).	
Art. 5 ust. 1	"1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej dostarczały wszystkich informacji, w tym informacji o charakterze finansowym, niezbędnych krajowym organom regulacyjnym do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy i dyrektyw szczegółowych lub wydanych zgodnie z nimi decyzji. Krajowe organy regulacyjne mają prawo żądać od tych przedsiębiorstw w szczególności dostarczania informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom przez te przedsiębiorstwa. Od przedsiębiorstw o znaczącej pozycji na rynkach hurtowych można również wymagać, by przedstawiały dane księgowe dotyczące rynków detalicznych, które są związane z tymi rynkami hurtowymi. Przedsiębiorstwa niezwłocznie dostarczają takich informacji na wniosek krajowego organu regulacyjnego w terminie i na poziomie szczegółowości wymaganych przez ten organ. Informacje, o które wnioskuje krajowy organ regulacyjny, są proporcjonalne do wykonywanego	T	Art. 6b ust. 2 -4	w art. 6b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 - 4 w brzmieniu: „2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji o planowanym rozwoju sieci i usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe świadczone przez tego operatora. 3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym. 4. Do przekazywania danych i informacji, o których mowa w ust. 1-3 oraz art. 6a stosuje się art. 6 ust. 2 i 3.”;	

	zadania. Krajowy organ regulacyjny przedstawia uzasadnienie wniosku o dane informacje oraz traktuje informacje zgodnie z ust. 3.";				
Art. 6	<p>"Artykuł 6 Mechanizm konsultacji oraz zapewniania przejrzystości Z wyjątkiem sytuacji objętych art. 7 ust. 9, art. 20 lub art. 21, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, które zamierzają podjąć środki zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub dyrektyw szczegółowych lub zamierzają wprowadzić ograniczenia zgodnie z art. 9 ust. 3 i art. 9 ust. 4, które mają znaczący wpływ na odnośny rynek, umożliwiły zainteresowanym stronom wypowiedzenie się w rozsądnym terminie w kwestii proponowanych środków. Krajowe organy regulacyjne ogłaszają krajowe procedury konsultacyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby utworzono jeden punkt informacyjny, który będzie umożliwił dostęp do wszystkich bieżących konsultacji. Krajowy organ regulacyjny podaje do wiadomości publicznej wyniki procedur konsultacyjnych, z wyjątkiem przypadków dotyczących informacji, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego i krajowego o tajemnicy handlowej są informacjami poufnymi.</p>	T	Art. 115¹	<p>Po art. 115 dodaje się art. 115¹ i 115² w brzmieniu: „Art.115¹. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością: 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń; 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; 3) zapewnienia jakości technicznej usługi; 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości; 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości lub 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak: a) bezpieczeństwo życia, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych. 2. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. b, w przypadku gdy wprowadzenie takiego</p>	

				<p>ograniczenia jest uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.</p> <p>3. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. c, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa życia..</p> <p>4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości określającej ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. W przypadku konkursu, przetargu albo aukcji przepis stosuje się do projektu decyzji.</p>	
			Art. 17a	<p>po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 17a. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa (niezastrzeżone stanowiska uczestników postępowania konsultacyjnego).”;</p>	
Art. 7 ust. 1	<p>Artykuł 7</p> <p>Konsolidacja rynku wewnętrznego w zakresie łączności elektronicznej</p> <p>1. Realizując swoje zadania wynikające z przepisów niniejszej dyrektywy i dyrektyw szczegółowych, krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają cele określone w art. 8, w zakresie, w jakim dotyczą one funkcjonowania rynku wewnętrznego.</p>	T	Art. 189 ust. 2 pkt 1 lit. d	<p>w art. 189 w ust. 2:</p> <p>a) w pkt 1:</p> <p>- lit. d otrzymuje brzmienie:</p> <p>„d) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami i numeracją”,</p>	
Art. 7 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne przyczyniają się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez przejrzystą	N		Jest to przepis ogólny, skierowany do wszystkich NRA	

	współpracę między sobą, z Komisją i z BEREC, tak, aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy i dyrektyw szczegółowych we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu krajowe organy regulacyjne w szczególności współpracują z Komisją i BEREC przy określaniu rodzajów instrumentów i środków naprawczych najodpowiedniejszych do zastosowania w określonych sytuacjach rynkowych.				
Art. 7 ust. 3	3. O ile zalecenia lub wytyczne przyjęte zgodnie z art. 7b nie stanowią inaczej, z chwilą zakończenia konsultacji, o których mowa w art. 6, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza podjąć środek, który: a) jest objęty zakresem stosowania art. 15 lub art. 16 niniejszej dyrektywy lub art. 5 lub art. 8 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie); oraz b) może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, udostępnia on projekt planowanego środka Komisji, BEREC i krajowym organom regulacyjnym w innych państwach członkowskich, jednocześnie, wraz z uzasadnieniem tego środka, zgodnie z art. 5 ust. 3, oraz informuje o tym Komisję, BEREC i inne krajowe organy regulacyjne. Krajowe organy regulacyjne, BEREC i Komisja mogą przedstawić swoje uwagi danemu krajowemu organowi regulacyjnemu wyłącznie w terminie jednego miesiąca. Termin jednomiesięczny nie może zostać przedłużony.	T	Art. 18	art. 18 otrzymuje brzmienie: „ Art. 18. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 15, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej, Organowi Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwanemu dalej „BEREC”, i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. Jednocześnie Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane do Komisji oraz zamieszcza otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje.”;	
Art. 7 ust. 4	4. W przypadku gdy celem proponowanego środka, o którym mowa w ust. 3, jest: a) zdefiniowanie odnośnego rynku, różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu zgodnie z art. 15 ust. 1; lub b) podjęcie decyzji o wskazaniu lub niewskazaniu przedsiębiorstwa jako posiadającego, samodzielnie albo łącznie z innymi, znaczącą pozycję rynkową,	T	Art. 19 ust. 1	w art. 19: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Jeżeli Komisja Europejska, BEREC lub organy regulacyjne innych państw członkowskich wyrażą stanowisko do projektu rozstrzygnięcia w terminie 1 miesiąca od jego	

	<p>zgodnie z art. 16 ust. 3, 4 lub 5; oraz środek ten oddziaływałby na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, a Komisja poinformowała krajowy organ regulacyjny o swojej opinii, zgodnie z którą proponowany środek stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu rynku jednolitego, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa wspólnotowego, a w szczególności z celami, o których mowa w art. 8, wówczas proponowany środek nie może zostać przyjęty przez kolejne dwa miesiące. Termin ten nie może zostać przedłużony. W takim przypadku Komisja informuje pozostałe krajowe organy regulacyjne o swoich zastrzeżeniach.</p>			otrzymania, Prezes UKE niezwłocznie uwzględni to stanowisko w możliwie najszerszym zakresie.	
Art. 7 ust. 5	<p>5. W terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w ust. 4, Komisja może:</p> <p>a) podjąć decyzję, zgodnie z którą krajowy organ regulacyjny będzie musiał wycofać proponowany środek; lub</p> <p>b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń związanych z proponowanym środkiem, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>Przed wydaniem decyzji Komisja w jak największym stopniu uwzględni opinię BEREC. Decyzji towarzyszy szczegółowa i obiektywna analiza, dlatego Komisja uznaje, że projektowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie zmiany projektowanego środka.</p>	N			
Art. 7 ust. 6	<p>6. W przypadku gdy Komisja przyjęła, zgodnie z ust. 5, decyzję wymagającą od krajowego organu regulacyjnego wycofania proponowanego środka, krajowy organ regulacyjny zmienia lub wycofuje proponowany środek w terminie sześciu miesięcy od daty decyzji Komisji. Gdy proponowany środek zostaje zmieniony, krajowy organ regulacyjny przystępuje do konsultacji publicznych zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 6, i ponownie</p>	T	Art. 19 ust. 2	<p>2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zamiaru zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji ex ante, zwanym dalej "zaleceniem Komisji Europejskiej", Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej</p>	

	zgłasza zmieniony proponowany środek Komisji zgodnie z przepisami ust. 3.			opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza postępowanie na okres 2 miesiące. W przypadku, gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję.”,	
			Art. 19 ust. 2a	po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu: „2a. W przypadku dokonania przez Prezesa UKE zmiany projektu rozstrzygnięcia na podstawie ust. 2, przepisy art. 15 - 20 stosuje się.	
Art. 7 ust. 7	7. Krajowy organ regulacyjny uwzględnia w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji i może – z wyjątkiem sytuacji objętych zakresem stosowania ust. 4 i ust. 5 lit. a) – przyjąć proponowany odpowiedni środek, a w przypadku przyjęcia tego środka – powiadamia o tym Komisję.	T	Art. 19 ust. 2 b	2b. Prezes UKE uwzględnia w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji Europejskiej i może, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 2 zdanie drugie, przyjąć proponowane rozstrzygnięcie powiadamiając o tym Komisję Europejską.	
Art. 7 ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny przekazuje Komisji i BEREC wszystkie przyjęte ostateczne środki objęte zakresem stosowania art. 7 ust. 3 lit. a) i b).	T	Art. 19 ust. 2c	2c. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 18.”;	
Art. 7 ust. 9	9. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny uzna, że zachodzi pilna potrzeba podjęcia działania w celu ochrony konkurencji i interesów użytkowników, w drodze odstępstwa od procedury określonej w ust. 3 i 4, może on niezwłocznie przyjąć proporcjonalne i	T	Art. 20 ust. 2	w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o powzięciu decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1, przedstawiając odpowiednie uzasadnienie.”;	

	tymczasowe środki. O przyjęciu tych środków zawiadamia niezwłocznie Komisję, pozostałe krajowe organy regulacyjne i BEREC, przedstawiając odpowiednie uzasadnienie. Decyzja krajowego organu regulacyjnego o nadaniu tym środkom charakteru trwałego lub przedłużeniu terminu ich stosowania podlega przepisom ust. 3 i 4.";		Art. 17	art. 17 otrzymuje brzmienie: „ Art. 17. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać decyzję w sprawach, o których mowa w art. 15, na okres nieprzekraczający 12 miesięcy. 2. Wydanie kolejnej decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również decyzji w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – decyzji wydanej uprzednio, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Decyzja ta wyłącza stosowanie decyzji, o której mowa w ust. 1, przed upływem okresu jej obowiązywania.”;	
Art. 7a Ust. 1	"Artykuł 7a Procedura dotycząca spójnego stosowania środków naprawczych 1. Jeżeli projektowany środek, objęty art. 7 ust. 3, ma na celu nałożenie, zmianę lub wycofanie obowiązku nałożonego na operatora na podstawie art. 16 w związku z art. 5 i art. 9–13 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) oraz na podstawie art. 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej), Komisja może w terminie miesiąca, o którym mowa w art. 7 ust. 3 niniejszej dyrektywy, poinformować dany krajowy organ regulacyjny i BEREC o powodach uznania, że projektowany środek stanowiłby przeszkodę dla tworzenia jednolitego rynku lub że żywi poważne wątpliwości co do zgodności tego środka z prawem wspólnotowym. W takim przypadku projektowany środek nie jest przyjmowany w kolejnych trzech miesiącach następujących po zgłoszeniu dokonany przez Komisję. W przypadku braku takiego zgłoszenia właściwy	T	Art. 19a ust. 1 i 2	Art. 19a. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 18, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązku nałożonego na operatora na podstawie art. 34, art. 36 - 40, art. 42, art. 45 lub art. 46, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, poinformuje Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub, że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej - rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez kolejne trzy miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE. 2. W przypadku, gdy Komisja Europejska nie przekaże zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może przyjąć projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym zakresie wszelkie uwagi Komisji, BEREC lub innego krajowego organu	

	krajowy organ regulacyjny może przyjąć projektowany środek, uwzględniając w jak największym zakresie wszelkie uwagi Komisji, BEREC lub innego krajowego organu regulacyjnego.			regulacyjnego.	
Art. 7a ust. 2	2. W terminie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, Komisja, BEREC i właściwy krajowy organ regulacyjny ściśle współpracują w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka w świetle celów ustanowionych w art. 8, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.	T	Art. 19a ust. 3	3. W trzymiesięcznym terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE ściśle współpracuje z Komisją Europejską oraz z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia spełniającego cele, o których mowa w art. 189 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.	
Art. 7a ust. 3	3. W ciągu sześciu tygodni od rozpoczęcia trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, BEREC wydaje większością głosów swoich członków opinię na temat zgłoszenia Komisji, o którym mowa w ust. 1, wskazując, czy uważa, że projektowany środek powinien być zmieniony lub wycofany i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje. Opinię tę należy uzasadnić i upublicznić.	N			
Art. 7a ust. 4	4. Jeżeli BEREC podziela w swojej opinii wątpliwości Komisji, współpracuje on ściśle z odpowiednim krajowym organem regulacyjnym w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka. Przed upływem trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, krajowy organ regulacyjny może: a) zmienić lub wycofać projektowany środek, uwzględniając w jak największym stopniu zgłoszenie Komisji, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię i radę BEREC; b) utrzymać swój projektowany środek.	T	Art. 19a ust. 4	4. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia. Przed upływem trzymiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może: 1) zmienić lub wycofać projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; 2) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.	
Art. 7a	5. Jeżeli BEREC nie podziela poważnych	N			

ust. 5	wątpliwości Komisji lub nie wyda opinii, lub jeśli krajowy organ regulacyjny zmieni lub utrzyma swój projektowany środek zgodnie z ust. 4, w ciągu jednego miesiąca od upływu trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, jeżeli została ona wydana, Komisja może: a) wydać zalecenie zobowiązujące właściwy krajowy organ regulacyjny do zmienienia lub wycofania projektowanego środka, włącznie z przedstawieniem konkretnych propozycji w tym zakresie, i zawierające uzasadnienie wydania tego zalecenia, w szczególności jeżeli BEREC nie podziela poważnych wątpliwości Komisji; b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń zgłoszonych zgodnie z ust. 1.				
Art. 7a ust. 6	6. W ciągu jednego miesiąca od wydania przez Komisję zalecenia na mocy ust. 5 lit. a) lub wycofania zastrzeżeń zgodnie z ust. 5 lit. b) właściwy krajowy organ regulacyjny powiadamia Komisję i BEREC o przyjęciu ostatecznego środka. Okres ten można wydłużyć, tak aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wszczęcie konsultacji publicznych zgodnie z art. 6.	T	Art. 19a ust. 5	5. W terminie 1 miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zobowiązującego do zmiany lub wycofania projektowanego środka lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeśli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską i BEREC o przyjęciu ostatecznego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim, może być wydłużony przez Prezesa UKE, w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 15.	
Art. 7a ust. 7	7. Jeżeli krajowy organ regulacyjny postanawia nie zmieniać lub też nie wycofywać projektowanego środka na podstawie zalecenia wydanego zgodnie z ust. 5 lit. a), przedstawia on umotywowane uzasadnienie.	T	Art. 19a ust. 6	6. Jeżeli Prezes UKE postanowi nie zmieniać lub nie wycofywać projektowanego rozstrzygnięcia pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia uzasadnienie.	
Art. 7a ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny może wycofać proponowany wniosek dotyczący projektowanego	T	Art. 19a ust. 7	7. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie	

	środka na każdym etapie procedury.			postępowania.”;	
Art. 7b ust. 1	Artykuł 7b Przepisy wykonawcze 1. Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych i konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja może przyjąć zalecenia lub wytyczne w odniesieniu do art. 7, w których określa formę, treść i stopień szczegółowości powiadomień wymaganych zgodnie z art. 7 ust. 3, okoliczności, w których powiadomienia nie będą wymagane, oraz sposób obliczania terminów.	N			
Art. 7b ust. 2	2. Środki, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2.”;	N			
Art. 8 ust. 1 Akapit 2	"O ile art. 9 nie stanowi inaczej w odniesieniu do częstotliwości radiowych, państwa członkowskie w jak największym stopniu uwzględniają zalety zapewnienia neutralności technologicznej regulacji i zapewniają, aby przy wykonywaniu zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie i w dyrektywach szczegółowych, w szczególności związanych z zapewnieniem skutecznej konkurencji, krajowe organy regulacyjne postępowaly tak samo.”;	T	Art. 112	w art. 112: a) w ust. 4 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu: „7) zasadę neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania widma”;	
Art. 8 ust. 2 lit a	"a) zapewniając, aby użytkownicy, w tym użytkownicy niepełnosprawni, starsi użytkownicy i użytkownicy o szczególnych potrzebach społecznych, czerpali maksymalne korzyści z różnorodności, ceny i jakości usług;	T	Art. 1 ust. 2 pkt 6	w art. 1 w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi;	
Art. 8 ust. 2 lit b	b) zapewniając, aby nie było zakłóceń lub ograniczeń konkurencji w sektorze łączności elektronicznej, w tym w dziedzinie transmisji treści;”;	N	Obow. art. 1 ust. 2 pkt 1 PT	2. Celem ustawy jest stworzenie warunków dla: 1) wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych;	
Art. 8 ust. 2	w ust. 2 skreśla się lit. c);	N			

lit c					
Art. 8 ust. 3 lit c	w ust. 3 skreśla się lit. c);	N			
Art. 8 ust. 3 lit d	"d) współpracując z Komisją i z BEREC, tak, aby zapewnić rozwój spójnych praktyk regulacyjnych i spójnego stosowania niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw szczegółowych.";	T	art. 192 pkt 17	art. 192: - pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;	
Art. 8 ust. 4 lit e	"e) uwzględniając potrzeby określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników niepełnosprawnych, użytkowników starszych oraz użytkowników o szczególnych potrzebach społecznych;"	T	Art. 1 ust. 2 pkt 6	w art. 1 w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi;	
Art. 8 ust. 4 lit g	"g) wspierając zdolność użytkowników do dostępu do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług;"	T	Art. 189 ust. 2 pkt 3 lit g.	w art. 189 w ust. 2: c) w pkt 3 dodaje się lit. g i h w brzmieniu: h) wspieranie zdolności użytkowników do dostępu do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług;"	
Art. 8 ust. 5	"5. W dążeniu do osiągnięcia założeń polityki, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, krajowe organy regulacyjne stosują obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne zasady regulacyjne, w tym celu między innymi: a) promując przewidywalność regulacyjną poprzez zapewnienie spójnego podejścia regulacyjnego w kolejnych okresach przeglądu; b) zapewniając, aby w podobnych okolicznościach nie występowała dyskryminacja w traktowaniu przedsiębiorstw udostępniających sieci i usługi łączności elektronicznej; c) chroniąc konkurencję z korzyścią dla konsumentów oraz promując w odpowiednich przypadkach konkurencję opartą na infrastrukturze; d) promując efektywne inwestycje i innowacje w	T	Obecny art. 1 ust. 2 pkt 1 oraz art. 189	Przepis jest częściowo wdrożony w art. 1 oraz art. 189 ustawy Prawo telekomunikacyjne, przy czym w projekcie w art. 189 ust. 2 pkt 2 zmienia się lit. d oraz dodaje lit. e, w pkt 3 dodaje się lit. g i g w brzmieniu jak poniżej. Art. 1. 1. Ustawa określa: 1) zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących, zwanej dalej "działalnością telekomunikacyjną"; 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 3) prawa i obowiązki użytkowników oraz	

	<p>zakresie nowej i rozszerzonej infrastruktury, w tym poprzez zagwarantowanie, że każdy przypadek obowiązku udzielenia dostępu uwzględnia ryzyko, jakie ponoszą inwestujące przedsiębiorstwa, oraz poprzez zezwolenie, aby różne porozumienia o współpracy między inwestorami a stronami zwracającymi się o dostęp stanowiły dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego przy zapewnieniu utrzymania konkurencji na rynku i zasady niedyskryminacji;</p> <p>e) w należyтым stopniu uwzględniając warunki związane z konkurencją i konsumentami, które występują w różnych obszarach geograficznych na terytorium danego państwa członkowskiego;</p> <p>f) nakładając ex ante obowiązki regulacyjne tylko w przypadku braku skutecznej i zrównoważonej konkurencji, a także łagodząc lub znosząc takie obowiązki, kiedy tylko spełniony jest ten warunek.";</p>		<p>użytkowników urządzeń radiowych;</p> <p>4) warunki podejmowania i wykonywania działalności polegającej na dostarczaniu sieci i udogodnień towarzyszących oraz świadczeniu usług telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych;</p> <p>5) warunki regulowania rynków telekomunikacyjnych;</p> <p>6) warunki świadczenia usługi powszechnej;</p> <p>7) warunki ochrony użytkowników usług;</p> <p>8) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz numeracją;</p> <p>9) warunki przetwarzania danych w telekomunikacji i ochrony tajemnicy telekomunikacyjnej;</p> <p>10) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie telekomunikacji;</p> <p>11) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe;</p> <p>12) funkcjonowanie administracji łączności, jej współdziałanie z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji telekomunikacji.</p> <p>2. Celem ustawy jest stworzenie warunków dla:</p> <p>1) wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych;</p> <p>2) rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) zapewnienia ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi;</p> <p>4) zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i</p>	
--	--	--	---	--

			<p>jakości usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) zapewnienia neutralności technologicznej.</p> <p>3. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.²⁾).</p> <p>Art. 189. 1. Organami administracji łączności są minister właściwy do spraw łączności i Prezes UKE.</p> <p>2. Organy administracji łączności prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <p>1) wspieranie konkurencji w zakresie dostarczania sieci telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących lub świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym:</p> <p>a) zapewnienie użytkownikom, także użytkownikom niepełnosprawnym, osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług,</p> <p>b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji (na rynku telekomunikacyjnym),</p> <p>c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych,</p> <p>d) wspieranie skutecznego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami i numeracją;</p> <p>2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym:</p> <p>a) usuwanie istniejących barier rynkowych w zakresie działalności telekomunikacyjnej,</p> <p>b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich,</p> <p>c) zapewnienie równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu)</p>	
--	--	--	---	--

			<p>przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,</p> <p>e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma w Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę w szczególności aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes publiczny, wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk Unii Europejskiej, a także interesy użytkowników widma, mając na celu optymalizację wykorzystania widma oraz unikanie szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji podejść do polityki widma w Unii Europejskiej, a także, w stosownych przypadkach, zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług telekomunikacyjnych;” <p>3) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej, b) zapewnienie ochrony konsumenta w ich relacjach z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym 	
--	--	--	--	--

			<p>sporze,</p> <p>c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych,</p> <p>d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków użytkowania publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,</p> <p>e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników niepełnosprawnych,</p> <p>f) zapewnienie integralności i bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej;</p> <p>g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii Europejskiej oraz zapewnienie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego „112” i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,</p> <p>h) wspieranie zdolności użytkowników do dostępu do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług;</p> <p>4) realizację polityki w zakresie promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;</p> <p>5) zagwarantowanie neutralności technologicznej przyjmowanych norm prawnych.</p> <p>Art. 35 ust. 2 w art. 35 w ust. 2:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) techniczną i ekonomiczną wykonalność użytkowania lub instalacji konkurencyjnych urządzeń mając na uwadze tempo rozwoju rynku</p>	
--	--	--	--	--

				<p>oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej;”;</p> <p>b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) początkowe inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub udogodnień towarzyszących, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz poczynione inwestycje telekomunikacyjne; 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych;”;</p>	
Art. 8a	<p>"Artykuł 8a</p> <p>Planowanie strategiczne i koordynacja polityki w zakresie widma radiowego</p> <p>1. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją w planowaniu strategicznym, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej. W tym celu biorą pod uwagę między innymi aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes ogólny, wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk UE, jak również różne interesy społeczności użytkowników widma radiowego, mając na celu optymalizację wykorzystania widma radiowego oraz unikanie szkodliwych zakłóceń.</p> <p>2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją w zakresie promowania koordynacji podejść do polityki widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma radiowego, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku</p>	T	Art. 189 ust. 2	<p>w art. 189 w ust. 2:</p> <p>b) w pkt 2: - lit d otrzymuje brzmienie: ”d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,”, - dodaje się lit. e w brzmieniu: „e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską w zakresie: - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma w Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę w szczególności aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes publiczny, wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk UE, a także interesy użytkowników widma, mając na celu optymalizację wykorzystania widma oraz unikanie szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji podejść do</p>	

	wewnętrznego łączności elektronicznej.			polityki widma w Unii Europejskiej, a także, w stosownych przypadkach, zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług telekomunikacyjnych;”	
Art. 8a ust. 3	3. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego (RSPG) ustanowionego na mocy decyzji Komisji 2002/622/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiającej Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego [], może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski prawodawcze dotyczące ustanowienia wieloletnich programów dotyczących polityki w zakresie widma radiowego. Takie programy określają kierunki i cele polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy i dyrektyw szczegółowych.	N			
Art. 8a ust. 4	4. Jeżeli jest to konieczne do zapewnienia skutecznej koordynacji interesów Wspólnoty Europejskiej w organizacjach międzynarodowych zajmujących się zagadnieniami widma radiowego, Komisja – w jak największym stopniu uwzględniając opinię RSPG – może przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wspólne cele polityczne.	N			
Art. 9	Artykuł 9 Zarządzanie częstotliwościami radiowymi do celów świadczenia usług łączności elektronicznej 1. W należyтым stopniu uwzględniając fakt, że częstotliwości radiowe są dobrem publicznym, które ma istotną wartość społeczną, kulturalną i ekonomiczną, państwa członkowskie zapewniają efektywne zarządzanie częstotliwościami radiowymi do celów świadczenia usług łączności elektronicznej na ich terytorium zgodnie z art. 8 i	T	Art. 111 ust. 3 i 112 PT w brzmieniu nadanym niniejszą	w art. 111 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych oraz kierunków i celów	

<p>8a. Zapewniają także, aby przydział widma na użytek usług łączności elektronicznej i wydawanie zezwoleń ogólnych lub indywidualnych praw do użytkowania takich częstotliwości radiowych przez właściwe organy krajowe odbywały się według obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów.</p> <p>Stosując ten artykuł, państwa członkowskie przestrzegają odpowiednich umów międzynarodowych, w tym regulacji radiowych ITU, oraz mogą brać pod uwagę względy polityki publicznej.</p> <p>2. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji użytkowania częstotliwości radiowych w obrębie Wspólnoty, mając na uwadze potrzebę ich efektywnego i wydajnego wykorzystania oraz osiągnięcie takich korzyści dla konsumentów, jak ekonomia skali i interoperacyjność usług. W procesie tym postępują one zgodnie z art. 8a i decyzją nr 676/2002/WE (decyzja o spektrum radiowym).</p> <p>3. O ile przepisy akapitu drugiego nie stanowią inaczej, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje technologii wykorzystywane w usługach łączności elektronicznej mogły być stosowane w pasmach częstotliwości radiowych, uznanych w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem wspólnotowym. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia określonych rodzajów użytkowanych sieci radiowych lub technologii dostępu bezprzewodowego wykorzystywanych w usługach łączności elektronicznej, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością:</p> <p>a) uniknięcia szkodliwych zakłóceń;</p> <p>b) ochrony zdrowia publicznego przed</p>		<p>ustawą</p>	<p>polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie widma radiowego przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na mocy art. 8a ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 108 z 24.4.2002, str. 33–50), z uwzględnieniem wymagań dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia warunków dla harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości; 2) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych; 3) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.”; <p>w art. 112:</p> <p>a) w ust. 4 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu: „7) zasadę neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania widma.”,</p> <p>b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt</p>
--	--	----------------------	---

<p>oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; c) zapewnienia jakości technicznej usługi; d) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości radiowych; e) zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma; lub f) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie ogólnym zgodnie z ust. 4.</p> <p>4. O ile przepisy akapitu drugiego nie stanowią inaczej, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w pasmach częstotliwości radiowych, uznanych w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem wspólnotowym. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia rodzajów świadczonych usług łączności elektronicznej, w tym w razie konieczności w celu spełnienia wymogu ustanowionego w regulacjach radiowych ITU.</p> <p>Środki, które wymagają świadczenia usług w określonym paśmie dostępnym dla usług łączności elektronicznej, są uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwo członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym, w szczególności takiego jak:</p> <p>a) bezpieczeństwo życia; b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej; c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości radiowych; lub d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, na przykład poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych.</p> <p>Środek, który zakazuje świadczenia jakiegokolwiek</p>		<p>Art. 115</p>	<p>jego zmiany. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się.”;</p> <p>c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych w sposób analogowy.”;</p> <p>w art. 115:</p> <p>a) w ust. 1: - pkt 3-5 otrzymują brzmienie: „3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; „4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) termin w jakim podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywanie częstotliwości;”,</p> <p>- uchyla się pkt 7,</p> <p>- pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, o ile zostały podjęte.”;</p> <p>b) w ust. 2: - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości;”,</p> <p>- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) termin w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie</p>	
---	--	------------------------	--	--

	<p>innej usługi łączności elektronicznej w określonym paśmie można zastosować wyłącznie w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z bezpieczeństwem życia. Państwa członkowskie mogą również w drodze wyjątku rozszerzyć zakres takiego środka, aby zrealizować inne cele leżące w interesie ogólnym określone przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym.</p> <p>5. Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu konieczności ograniczeń, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz podają do wiadomości publicznej wyniki takich przeglądów.</p> <p>6. ust. 3 i 4 mają zastosowanie do widma przydzielonego na użytek usług łączności elektronicznej, zezwoleń ogólnych oraz indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych przyznanych po dniu 25 maja 2011 r.</p> <p>Przydział widma, zezwolenia ogólne oraz indywidualne prawa do użytkowania, które obowiązywały przed dniem 25 maja 2011 r., podlegają art. 9a.</p> <p>7. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektyw szczegółowych państwa członkowskie mogą – uwzględniając określone warunki krajowe – ustanowić zasady zapobiegania przetrzymywaniu widma, zwłaszcza przez wyznaczenie ścisłych terminów na skuteczne wykorzystanie przez posiadaczy przyznanych im praw oraz przez stosowanie kar, w tym sankcji finansowych lub cofnięcie praw do użytkowania w razie nieprzestrzegania tych terminów. Zasady te są ustalane i stosowane w sposób proporcjonalny, niedyskryminacyjny i przejrzysty.";</p>		<p>Art.115¹</p>	<p>częstotliwości;"</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchyla się pkt 4, - dodaje się pkt 5 w brzmieniu: <p>„5) proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 1, b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 2, c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 3.”; <p>po art. 115 dodaje się art. 115¹ w brzmieniu:</p> <p>„Art.115¹. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń; 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; 3) zapewnienia jakości technicznej usługi; 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości; 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości lub 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w 	
--	---	--	-----------------------------------	--	--

			<p>Art. 192 ust. 4</p>	<p>interesie publicznym, w szczególności takiego jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) bezpieczeństwo życia, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych. <p>2. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. b, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.</p> <p>3. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. c, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa życia..</p> <p>4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości określającej ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. W przypadku konkursu, przetargu albo aukcji przepis stosuje się do projektu decyzji a nie do decyzji.</p> <p>W art. 192 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co</p>	
--	--	--	-----------------------------------	---	--

			<p>dwa lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 oraz publikuje jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.”;</p> <p>Art. 118 ust. 4a W art. 118 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Określając warunki uczestnictwa w aukcji Prezes UKE może wyłączyć od udziału w aukcji podmiot dysponujący lub podmiot z grupy kapitałowej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów dysponującej zasobem częstotliwości o właściwościach odpowiadającym częstotliwościom z zakresu, którego dotyczy aukcja.”;</p> <p>Art. 118a ust. 2a w art. 118a: a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Kryterium oceny ofert w ramach aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.”;</p> <p>Obecny art. 118a ust. 4 4. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.”;</p> <p>Art. 118b-118e art. 118b–118d otrzymują brzmienie: „Art. 118b. 1. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu, który: 1) spełnił warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie; 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji;</p>
--	--	--	---

			<p>3) na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, zajął najwyższą pozycję, bądź też – w przypadku, kiedy przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba rezerwacji częstotliwości, których przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy.</p> <p>2. W przypadku rezygnacji z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem na rzecz podmiotu wyłonionego, w tym niezłożenia wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 6 pkt 1 i 2, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2. W przypadku, gdy na liście nie ma innych podmiotów, Prezes UKE w drodze decyzji uznaje przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty. W przypadku przetargu, aukcji albo konkursu, które dotyczyły więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, uznanie przetargu, konkursu lub aukcji za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do jego części dotyczącej rezerwacji częstotliwości, dla której na liście wyników nie ma innych podmiotów.</p> <p>Art. 118c. 1. Wyniki przetargu, aukcji albo konkursu ogłasza się w siedzibie oraz na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu ze wskazaniem tych uczestników, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo</p>	
--	--	--	--	--

			<p>konkursu było kilka rezerwacji częstotliwości Prezes UKE sporządza odrębną listę wyników przetargu, aukcji albo konkursu dla każdej rezerwacji częstotliwości.</p> <p>2. Z zastrzeżeniem ust. 3, po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu organ właściwy prowadzi jedno postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości.</p> <p>3. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu była więcej niż jedna rezerwacja właściwy organ prowadzi odrębne postępowanie dla każdej z tych rezerwacji.</p> <p>4. Stronami postępowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, są uczestnicy przetargu, aukcji albo konkursu, którzy złożyli wnioski o rezerwację częstotliwości w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>Art. 118d. 1. Prezes UKE z urzędu lub na wniosek uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, aukcję albo konkurs, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>2. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu od decyzji w sprawie unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu - skarga do sądu administracyjnego.</p> <p>3. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w przetargu, aukcji albo konkursie, niż określony w ust. 1 i 2.</p> <p>4. Po unieważnieniu przetargu, aukcji albo konkursu Prezes UKE przeprowadza czynności</p>	
--	--	--	---	--

				<p>niezbędne do usunięcia naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>5. W celu przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE powołuje komisję przetargową, komisję aukcyjną albo komisję konkursową.</p> <p>6. Czynności, o których mowa w ust. 4, przeprowadza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert określone przed unieważnieniem przetargu w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie oraz dokumentacji; 2) w stosunku do ofert złożonych przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu w terminie składania ofert, <p>chyba że nie jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>7. W przypadku gdy w ramach czynności, o których mowa w ust. 4, istnieje potrzeba oceny którejkolwiek z ofert, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do wszystkich ofert.</p> <p>8. Jeżeli po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 4, nastąpi zmiana podmiotu wyłonionego, przetarg, aukcję albo konkurs przeprowadza się ponownie.</p> <p>9. Zmiana wyników przetargu, aukcji albo konkursu będąca konsekwencją unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>przeprowadzeniu tego przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>10. Podmiotem wyłonionym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 4, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty. W przypadku kiedy zgodnie z warunkami przetargu, aukcji albo konkursu uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, zdanie pierwsze stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty.</p> <p>Po art. 118d dodaje się art. 118e w brzmieniu:</p> <p>„Art. 118e. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie bądź nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji; 2) w przypadku, o którym mowa w art. 118b ust. 2, na liście wyników nie ma już innych podmiotów. <p>2. Przetarg, aukcja albo konkurs są nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w dokumentacji do przetargu, aukcji albo konkursu nie przystąpił żaden podmiot. Informacja w tej sprawie jest publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>	
--	--	--	--	--

				<p>3. W przypadku gdy liczba złożonych ofert jest mniejsza od liczby rezerwacji wystawionych na przetarg – nie występuje brak dostępnych zasobów częstotliwości.”;</p> <p>Art. 145 w art. 145: a) w ust. 1: - pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości, jednak nie dłuższy niż 12 miesięcy od daty wydania pozwolenia radiowego;”, - uchyla się pkt 7.</p> <p>Art. 148 w art. 148 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Z zastrzeżeniem ust. 4, pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli: 1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1-3; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem, c) mogą być chronione przed szkodliwymi zaburzeniami elektromagnetycznymi, d) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości, e) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach</p>	
--	--	--	--	--	--

				radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, f) będą wykorzystywane w sposób efektywny; 3) wnioskodawca przedłoży: a) potwierdzenie spełniania przez urządzenie zasadniczych wymagań, b) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej.”,	
Art. 9a	"Artykuł 9a Przegląd ograniczeń istniejących praw 1. Przez okres pięciu lat począwszy od dnia 25 maja 2011 r. państwa członkowskie mogą zezwolić posiadaczom praw do użytkowania częstotliwości radiowych, które zostały przyznane przed tą datą i które pozostaną ważne przez okres nie krótszy niż pięć lat od tej daty, na złożenie wniosku do właściwego organu krajowego o ponowną ocenę ograniczeń ich praw zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4. Przed przyjęciem decyzji właściwy organ krajowy powiadamia posiadacza praw o ocenie ograniczeń, wskazując zakres praw po ponownej ocenie i zapewniając przy tym odpowiednią ilość czasu na wycofanie wniosku. Jeżeli posiadacz prawa wycofa swój wniosek, jego prawa pozostaną niezmienione do chwili ich wygaśnięcia lub do końca okresu pięciu lat, w zależności od tego, który termin jest krótszy. 2. Po upływie pięcioletniego okresu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia stosowania art. 9 ust. 3 i 4 w stosunku do wszystkich pozostałych zezwoleń ogólnych lub indywidualnych praw do użytkowania oraz		Art. 18 projekt u	Art. 18. 1. Podmiot, na rzecz którego przed dniem 25 maja 2011 roku została dokonana rezerwacja częstotliwości, o której mowa w art. 114, na czas dłuższy niż do 25 maja 2016 roku, może przed dniem 25 maja 2016 roku wystąpić do Prezesa UKE z wnioskiem o dokonanie oceny ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5. W wyniku oceny, Prezes UKE, w drodze decyzji, ograniczenia te zmienia, znosi albo utrzymuje w mocy. 2. Dokonując oceny ograniczeń Prezes UKE ma na względzie wspieranie uczciwej konkurencji. 3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE wskazuje podmiotowi, który wystąpił z wnioskiem o ocenę ograniczeń, zakres praw po ponownej ocenie oraz wyznacza 30 dniowy termin na wycofanie wniosku. 4. Wycofanie wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie wpływa na zakres uprawnień. 5. Po dniu 25 maja 2016 roku, obowiązujące decyzje w sprawie rezerwacji częstotliwości, o których mowa w art. 114, mogą zawierać jedynie ograniczenia wykorzystywania częstotliwości, zgodne z warunkami określonymi w art. 115 ust. 2 pkt 5.	

	<p>przydziałów widma na użytek usług łączności elektronicznej, które istniały w dniu 25 maja 2011 r..</p> <p>3. Stosując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu wspierania uczciwej konkurencji.</p> <p>4. Środki przyjęte w ramach stosowania niniejszego artykułu nie oznaczają przyznania nowych praw do użytkowania, a zatem nie podlegają odpowiednim przepisom art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach).</p>			<p>6. Do procedury zmiany ograniczeń korzystania z częstotliwości nie stosuje się art. 116-120.</p> <p>7. W przypadku istotnego zwiększenia wartości rynkowej częstotliwości objętych rezerwacją w wyniku zmiany lub zniesienia ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, uiszcza opłatę w kwocie odpowiadającej cenie rynkowej częstotliwości. Cena rynkowa ustalana jest w oparciu o wartość 1 MHz widma dla danego obszaru wykorzystywania częstotliwości, uzyskaną w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego pasma, a następnie pomnożoną przez wskaźnik waloryzacji. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość 1 MHz powinna zostać uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości, zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.</p>	
Art. 9b ust. 1	<p>Artykuł 9b</p> <p>Przekazanie lub dzierżawa indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że przedsiębiorstwa mogą zgodnie z warunkami dotyczącymi praw do użytkowania częstotliwości radiowych oraz zgodnie z procedurami krajowymi przekazywać lub wydzierżawiać innym przedsiębiorstwom indywidualne prawa do użytkowania częstotliwości radiowych w pasmach, co do których jest to przewidziane w ramach środków wykonawczych przyjętych zgodnie z ust. 3.</p> <p>W przypadku innych pasm państwa członkowskie mogą również ustanowić możliwość przekazania lub dzierżawienia przez przedsiębiorstwa na rzecz</p>	T	Art. 122	<p>w art. 122:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób analogowy, Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot dysponujący rezerwacją złoży wniosek o zmianę podmiotu dysponującego rezerwacją, w którym wskaże podmiot, który będzie dysponował rezerwacją w wyniku tej zmiany; oraz 2) podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w pkt 1, wyrazi zgodę na 	

<p>Ust. 2</p>	<p>innych przedsiębiorstw indywidualnych praw użytkowania częstotliwości radiowych zgodnie z krajowymi procedurami. Po przekazaniu lub wydzierżawieniu indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych nadal mają zastosowanie warunki związane z tymi prawami, o ile właściwy organ krajowy nie postanowił inaczej. Państwa członkowskie mogą również stwierdzić, że przepisy niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli indywidualne prawo przedsiębiorstwa do użytkowania częstotliwości radiowych przyznano początkowo bezpłatnie.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa powiadamiały zgodnie z procedurami krajowymi o zamiarze lub fakcie przekazania praw do użytkowania częstotliwości radiowych właściwe organy krajowe odpowiedzialne za przyznawanie tych praw, a także by taki zamiar lub fakt były podawane do wiadomości publicznej. W przypadku gdy użytkowanie częstotliwości radiowych zostało zharmonizowane poprzez stosowanie decyzji nr 676/2002/WE (decyzja o spektrum radiowym) lub innych środków wspólnotowych, każde takie przekazanie musi spełniać wymogi takiego zharmonizowanego użytkowania.</p>		<p>Art. 122¹</p>	<p>przejęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją; oraz</p> <p>3) podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w pkt 1, spełnia wymagania określone ustawą.”;</p> <p>b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonana w drodze przetargu, aukcji albo konkursu Prezes UKE dokonuje po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji. 6. Decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE podejmuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.”;</p> <p>c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Prezes UKE ogłasza niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją oraz okres obowiązywania rezerwacji.”;</p> <p>po art. 122 dodaje się art. 122¹ w brzmieniu: „Art. 122¹. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może częstotliwości objęte rezerwacją wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego, na rzecz innego podmiotu. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości zawiadamia Prezesa UKE, a w</p>	
---------------	---	--	------------------------------------	--	--

			<p>przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu lub przekazaniu do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego na rzecz innego podmiotu, nie później niż w terminie 14 dni od daty zawarcia umowy.</p> <p>3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie powinno również określać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi dysponował będzie podmiot wskazany w zawiadomieniu; 2) obszar, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany w zawiadomieniu. <p>4. Podmiot, któremu zostały wydzierżawione częstotliwości lub przekazane do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego, obowiązany jest wykorzystywać je zgodnie z przepisami ustawy oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez ten podmiot, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 3 i pkt 8; 2) jeżeli wykorzystywanie tych częstotliwości 	
--	--	--	---	--

			<p>Art. 143</p>	<p>przez dany podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności poprzez nadmierne skupienie częstotliwości przez ten podmiot lub grupę kapitałową, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) - w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.</p> <p>5. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 4 zdanie drugie w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>6. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie lub przekazanie do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objętych rezerwacją na rzecz innego podmiotu.</p> <p>7. Prezes UKE niezwłocznie ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3 i 6 oraz, w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 4, informację o jej treści.</p> <p>8. Podmiot, któremu zostały wdzierżawione częstotliwości lub przekazane do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 4, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.”;</p> <p>w art. 143 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot, któremu zostały wdzierżawione częstotliwości lub przekazane do użytkowania na podstawie innego tytułu</p>	
--	--	--	------------------------	---	--

				<p>prawnego zgodnie z art. 122¹, może żądać wydania pozwolenia radiowego dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.”;</p> <p>po ust. 4 dodaje się ust. 4a: „4a. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierzawienie lub przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 122¹, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia radiowego wydanego zgodnie z ust. 4.”;</p>	
Art.. 9b ust. 3	<p>3. Komisja może przyjąć odpowiednie środki wykonawcze w celu identyfikacji pasm, dla których prawa użytkowania częstotliwości radiowych mogą być przekazywane lub dzierżawione pomiędzy przedsiębiorstwami. Środki te nie obejmują częstotliwości wykorzystywanych do celów nadawczych.</p> <p>Takie techniczne środki wykonawcze, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.”;</p>	N			
Art. 10 ust. 1	<p>"1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne poddawały kontroli przyznawanie praw do wykorzystania wszystkich krajowych zasobów numeracyjnych oraz zarządzanie krajowym planem numeracyjnym. Państwa członkowskie zapewniają, aby dla wszystkich publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej były udostępniane odpowiednie numery i zakresy numeracyjne. Krajowe organy regulacyjne ustanawiają obiektywne, jawne i niedyskryminacyjne procedury przyznawania praw do wykorzystania krajowych zasobów numeracyjnych.</p>	N	<p>obow. art. 126 Pt</p>	<p>Zmiana ma charakter techniczny, przepis wdrożony w obow. art. 126 Pt:</p> <p>Art. 126. 1. Prezes UKE przydziela numerację, zgodnie z planami numeracji krajowej dla sieci publicznych, w drodze decyzji, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym i podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4 i 8, na ich wniossek. 2. Przydział numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku. 3. Prezes UKE przydziela numerację, o przydział</p>	

				<p>której wpłynął więcej niż jeden wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania - w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. <p>4. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu publikuje w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz w Biuletynie UKE.</p> <p>5. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 1, 2 i 4, art. 118c ust. 1 oraz art. 118d ust. 1 i 5.</p> <p>6. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o dokonanie przydziału numeracji.</p> <p>7. Przydział numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem numeracji przydzielonej innym przedsiębiorcom.</p> <p>8. Prezes UKE odmawia przydziału numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla sieci publicznych.</p> <p>9. Prezes UKE może odmówić przydziału nowego zakresu numeracji w przypadku wykorzystania mniej niż 75 % wcześniej przydzielonych zakresów numeracji.</p> <p>10. Prezes UKE może cofnąć przydział numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych; 2) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, nie wykorzystuje przydzielonego zakresu numeracji w sposób 	
--	--	--	--	---	--

				<p>efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przydziale numeracji;</p> <p>3) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, wykorzystuje przydzieloną numerację w sposób niezgodny z warunkami przydziału numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych;</p> <p>4) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>11. Decyzja o cofnięciu przydziału numeracji albo o zmianie jego zakresu:</p> <p>1) nie może powodować naruszenia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych przez podmiot, któremu udzielono przydziału;</p> <p>2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 2 i 3.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzeń:</p> <p>1) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów,</p> <p>2) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych</p> <p>- uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb, o których mowa w art. 129, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których</p>	
--	--	--	--	--	--

				Rzeczpospolita Polska jest stroną. 13. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzeń, plany numeracji krajowej dla sieci publicznych innych niż publiczne sieci telefoniczne, a także szczegółowe wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.	
Art. 10 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby krajowe plany i procedury numeracyjne były stosowane w sposób gwarantujący równe traktowanie wszystkich dostawców publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, którym przyznano prawo do wykorzystania danego zakresu numerów, nie dyskryminowały innych dostawców usług łączności elektronicznej w odniesieniu do ciągów numerów używanych przy zapewnianiu dostępu do ich usług.";	N	Obow. art. 128 ust. 1	Zmiana ma charakter techniczny, przepis wdrożony w obow. art. 128 Pt: Art. 128. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji przydział numeracji, udostępnia przydzieloną numerację podmiotom współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną oraz podmiotom dostarczającym usługi telekomunikacyjne, na ich wnioski, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu numeracji albo umowy, o której mowa w art. 31.	
Art. 10 ust. 4	4. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Wspólnoty w przypadku gdy sprzyja to zarówno funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, jak i rozwojowi usług ogólnoeuropejskich. Komisja może podjąć w tej sprawie odpowiednie techniczne środki wykonawcze. Środki te, mające na celu zmianę elementów	T	Art. 189 ust. 2 pkt 3 lit. g	w pkt 3 dodaje się lit. g i h w brzmieniu: „g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii Europejskiej oraz zapewnienie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego „112” i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami	

	innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.";			członkowskimi,	
Art. 11 ust. 1 Akapit 2 tiret 1	— działa na podstawie prostych, skutecznych, przejrzystych i ogólnodostępnych procedur, stosowanych bez dyskryminacji i bez zwłoki, przy czym w każdym przypadku – z wyjątkiem przypadków pozbawienia praw – podejmuje decyzję w terminie sześciu miesięcy od daty wpłynięcia wniosku, oraz";	T	Ustawa o gospodarce nieruchomościami		
Art. 11 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy władze państwowe lub lokalne zachowują prawo własności lub kontrolę nad przedsiębiorstwami eksploatującymi publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, istniał skuteczny i strukturalny rozdział funkcji polegającej na przyznawaniu praw, o których mowa w ust. 1, od działalności związanych z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.";	N	Obow. art. 11 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	Art. 11. Organ jednostki samorządu terytorialnego właściwy w sprawach wydawania zezwoleń na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości infrastruktury telekomunikacyjnej, sprawujący nadzór nad przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, zapewni strukturalny rozdział funkcji związanych z wykonywaniem zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.	
Art.12	Artykuł 12 Kolokacja oraz współużytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących przez podmioty udostępniające sieci łączności elektronicznej 1. W przypadku gdy na podstawie przepisów prawa krajowego przedsiębiorstwo udostępniające sieci łączności elektronicznej ma prawo instalowania urządzeń na, nad lub pod własnością publiczną lub prywatną, lub jeżeli może ono korzystać z procedury wywłaszczenia lub z użytkowania nieruchomości, krajowe organy regulacyjne, uwzględniając w pełni zasadę proporcjonalności, mogą narzucić współużytkowanie tych urządzeń lub tej nieruchomości, w tym budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, masztów, anten, wież i innych konstrukcji nośnych, kanałów,	T	Art. 139 ust. 4 Art. 15	w art. 139 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Do zapewnienia dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Działu I Rozdziału 3, art. 27-30, art. 31 ust. 1, art. 33, art. 36-40, art. 42 ust. 1-3 oraz art. 43-45, z zastrzeżeniem ust. 1-2, z tym że Prezes UKE w decyzji określa szczegółowe warunki rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych lub budynków uwzględniające stopień występującego w danym przypadku ryzyka.”; w art. 15: a) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:	

<p>przewodów, studzienek, szafek.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby posiadacze praw, o których mowa w ust. 1, współużytkowali urządzenia lub nieruchomości (łącznie z fizyczną kolokacją), lub podjęli środki ułatwiające koordynację robót publicznych w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub w celu realizacji założeń planowania przestrzennego i wyłącznie po upływie odpowiedniego terminu wyznaczonego na przeprowadzenie konsultacji społecznych, podczas których wszystkie zainteresowane strony mogą przedstawić swoje stanowisko. Takie współużytkowanie lub działania koordynacyjne mogą wiązać się z ustanowieniem zasad dotyczących podziału kosztów współużytkowania urządzeń lub nieruchomości.</p> <p>3. Państwa członkowskie gwarantują, że organy krajowe, po odpowiednim okresie konsultacji publicznych, w czasie którego wszystkim zainteresowanym stronom daje się możliwość przedstawienia swoich stanowisk, są również uprawnione do nałożenia obowiązku związanego z udostępnianiem okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji, jeżeli znajduje się on poza budynkiem, na posiadacza praw, o których mowa w ust. 1, lub na właściciela takiego okablowania, jeżeli jest to uzasadnione na tej podstawie, że powielanie takiej infrastruktury byłoby niewydajne ekonomicznie lub fizycznie niewykonalne. Tego typu ustalenia dotyczące współużytkowania lub koordynacji mogą obejmować przepisy dotyczące rozkładania kosztów współużytkowania urządzeń lub nieruchomości dostosowane w razie potrzeby do stopnia ryzyka.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy krajowe mogą zwracać się do</p>			<p>„3a) decyzji dotyczących dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 139,”,</p> <p>b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) innych wskazanych w ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”;</p>	
--	--	--	--	--

	<p>przedsiębiorstw o dostarczanie koniecznych informacji umożliwiających tym organom wraz z krajowymi organami regulacyjnymi ustanowienie szczegółowego wykazu rodzaju, dostępności i lokalizacji urzędzeń, o których mowa w ust. 1, oraz udostępnienia go zainteresowanym stronom.</p> <p>5. Środki podjęte przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym artykułem są obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne. W razie potrzeby realizację tych środków koordynują organy lokalne.";</p>				
Art. 13a	<p>dodaje się rozdział w brzmieniu: "ROZDZIAŁ III a BEZPIECZEŃSTWO I INTEGRALNOŚĆ SIECI I USŁUG Artykuł 13a Bezpieczeństwo i integralność</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej podejmowały właściwe środki techniczne i organizacyjne w razie wystąpienia zagrożenia dla bezpieczeństwa sieci lub usług. Środki te zapewniają poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do istniejącego ryzyka z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i technologii. W szczególności należy podjąć środki zapobiegające wpływowi i minimalizujące wpływ, jaki na użytkowników i wzajemnie połączone sieci mogą mieć przypadki stwarzające zagrożenie bezpieczeństwa.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności stosowały wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia integralności swoich sieci, a tym samym zapewniały ciągłość świadczenia usług za pośrednictwem tych sieci.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci</p>	T	<p>art. 175, art. 175a – 175e</p>	<p>przed art. 175 dodaje się tytuł „DZIAŁ VIIa Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych”;</p> <p>„Art. 175. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany podjąć środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów w związku ze świadczonymi przez nich usługami, jeśli to konieczne w porozumieniu z operatorem publicznej sieci telekomunikacyjnej. Uwzględniając najnowocześniejsze osiągnięcia techniczne oraz koszty ich wprowadzenia, środki te zapewniają poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka.</p> <p>2. Dostawca usług jest obowiązany do informowania użytkowników o wystąpieniu szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci, wykraczającego poza standardowe środki techniczne i organizacyjne podjęte przez dostawcę usług, w tym o istniejących możliwościach zapewnienia takiego bezpieczeństwa i związanych z tym kosztach.”;</p> <p>Art. 175a. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani niezwłocznie informować Prezesa UKE o każdym naruszeniu bezpieczeństwa lub</p>	

<p>łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej powiadamiały właściwy krajowy organ regulacyjny o każdym naruszeniu bezpieczeństwa lub utracie integralności, które miały znaczący wpływ na sieci lub usług.</p> <p>W stosownych przypadkach dany krajowy organ regulacyjny informuje krajowe organy regulacyjne innych państw członkowskich oraz Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA). W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny uzna, że ujawnienie takiego naruszenia leży w interesie ogólnym, może podać tę informację do wiadomości publicznej lub nałożyć taki obowiązek na przedsiębiorstwa.</p> <p>Raz w roku krajowy organ regulacyjny przekazuje Komisji i ENISA sprawozdanie podsumowujące otrzymane zgłoszenia i działania podjęte zgodnie z niniejszym ustępem.</p> <p>4. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię ENISA, może przyjąć właściwe techniczne środki wykonawcze mające na celu harmonizację środków, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, w tym środki określające okoliczności, format i procedury stosowane w odniesieniu do wymogów dotyczących zgłoszenia. Te techniczne środki wykonawcze opierają się w jak najszerszym zakresie na normach europejskich i międzynarodowych i nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów służących osiągnięciu celów określonych w ust. 1 i 2.</p> <p>Takie środki wykonawcze, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.</p>			<p>integralności sieci lub usług, które miało istotny wpływ na sieci lub usługi, o podjętych działaniach zapobiegawczych i środkach naprawczych oraz podjętych przez przedsiębiorcę działaniach, o których mowa w art. 175 i 175c.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza dla przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków.”;</p> <p>Art. 175b. 1. W przypadku, gdy Prezes UKE uzna charakter zgłoszonego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług za istotny, informuje o fakcie jego wystąpienia organy regulacyjne innych państw członkowskich oraz Europejską Agencję do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA).</p> <p>2. W przypadku, gdy Prezes UKE uzna, że ujawnienie takiego naruszenia leży w interesie ogólnym, może podać tę informację do wiadomości publicznej lub nałożyć obowiązek jej podania na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie do 31 stycznia każdego roku, przekazuje Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji sprawozdanie za rok poprzedni zawierające informacje przekazane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w trybie art. 175a.</p> <p>Art. 175c. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem art. 160 ust. 2, podejmuje proporcjonalne i uzasadnione środki techniczne, organizacyjne i prawne mające na celu:</p>	
---	--	--	---	--

			<p>1) eliminację przekazu komunikatu, który zagraża bezpieczeństwu sieci lub usług;</p> <p>2) przerwanie lub ograniczenie świadczenia usługi telekomunikacyjnej na zakończeniu sieci, z którego następuje wysyłanie komunikatów zagrażających bezpieczeństwu sieci lub usług.</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny informuje Prezesa UKE niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin, o podjęciu środków, o których mowa w ust. 1. Informacja zawiera dane niezbędne do identyfikacji zagrożeń bezpieczeństwa sieci lub usług, ze wskazaniem podjętych środków.</p> <p>3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać stosowania środków, o których mowa w ust. 1, jeżeli nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. W przypadku podjęcia środków, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych w zakresie wynikającym z podjętych środków. Przepisu nie stosuje się w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może informować innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i podmioty zajmujące się bezpieczeństwem teleinformatycznym o zidentyfikowanych zagrożeniach, o których mowa w ust. 1. Informacja może zawierać dane niezbędne do identyfikacji oraz ograniczenia zagrożenia.</p> <p>Art. 175d. Minister właściwy do spraw łączności może, po przeprowadzanie konsultacji środowiskowych z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności z operatorami,</p>	
--	--	--	--	--

			<p>dostawcami usług, użytkownikami, konsumentami oraz producentami, określić w drodze rozporządzenia minimalne szczegółowe środki techniczne i organizacyjne oraz metody zapobiegania zagrożeniom, o których mowa w art. 175a i 175c ust. 1, jakie przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług, biorąc pod uwagę wytyczne Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji w tym zakresie.</p> <p>Art. 175e. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni publikują na swoich stronach internetowych aktualne informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem przez abonentów z usług telekomunikacyjnych; 2) rekomendowanych środkach ostrożności i najbardziej popularnych sposobach zabezpieczania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przed oprogramowaniem złośliwym lub szpiegującym; 3) przykładowych konsekwencjach braku lub nieodpowiedniego zabezpieczenia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. <p>2. Obowiązek o którym mowa w ust. 1 może zostać zrealizowany poprzez umieszczenie na stronie internetowej odnośnika do miejsca na stronie internetowej Prezesa UKE lub innego podmiotu zajmującego się bezpieczeństwem sieci, gdzie zamieszone są informacje wymagane zgodnie z ust. 1.</p> <p>3. Informacje w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-3, publikowane są przez Prezesa UKE na jego stronie internetowej.</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Art. 209</p> <p>w art. 209:</p> <p>- po pkt 25) dodaje się pkt 25a) w brzmieniu: „25a) będąc przedsiębiorcą telekomunikacyjnym nie publikuje na swojej stronie internetowej informacji, o których mowa w art. 175e,”</p> <p>- po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu: „27a) nie stosuje się do zakazu określonego w decyzji, o której mowa w art. 175c ust. 3,”</p> <p>- dodaje się pkt 32 w brzmieniu: „32) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE”</p>	
Art. 13b	<p>Artykuł 13b</p> <p>Wdrożenie i egzekwowanie</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu wdrożenia art. 13a właściwe krajowe organy regulacyjne były uprawnione do wydawania wiążących instrukcji, w tym instrukcji na temat ograniczeń czasowych dotyczących wdrożenia, przedsiębiorstwom udostępniającym publicznie sieci łączności lub świadczącym publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe krajowe organy regulacyjne były uprawnione do wymagania od przedsiębiorstw udostępniających publicznie sieci łączności lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej:</p> <p>a) dostarczania informacji potrzebnych do oceny bezpieczeństwa i integralności ich usług i sieci, w tym dokumentów dotyczących polityki bezpieczeństwa; oraz</p> <p>b) poddania się audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany niezależny podmiot lub właściwy organ krajowy i udostępnienia krajowemu organowi regulacyjnemu</p>	T	<p>Obecny art. 199 Pt</p> <p>Wyjaśnienia w zakresie art. 13a</p> <p>Art. 199. 1. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>2. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych.</p> <p>2a. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.</p>	

	wyników takiego audytu. Koszty audytu ponosi przedsiębiorstwo. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne posiadały wszelkie uprawnienia niezbędne do badania przypadków nieprzestrzegania wymogów oraz jego wpływu na bezpieczeństwo i integralność sieci. 4. Niniejsze przepisy pozostają bez uszczerbku dla art. 3 niniejszej dyrektywy.";				
Art. 14 ust. 3	"3. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada znaczącą pozycję na określonym rynku (pierwszy rynek), można także uznać, że posiada ono również znaczącą pozycję na rynku blisko z tym rynkiem związanym (drugi rynek), w przypadku gdy powiązania między obydwojema rynkami pozwalają na przeniesienie pozycji rynkowej z pierwszego rynku na drugi rynek, tym samym zwiększając pozycję rynkową danego przedsiębiorstwa. Dlatego też zgodnie z art. 9, 10, 11 i 13 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) na drugim rynku można zastosować środki naprawcze, które mają na celu uniemożliwienie takiego przeniesienia, a jeżeli środki takie okażą się niewystarczające, można nałożyć środki naprawcze zgodnie z art. 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej).";	T	Art. 25e	„ Art. 25e. 1. Przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym, można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając na nim pozycję tego przedsiębiorcy. 2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, może nałożyć na rynku powiązany na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 36-40 oraz w art. 42. 3. W przypadku, gdy nałożenie obowiązków, o których mowa w ust. 2 nie doprowadziło do uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE może nałożyć na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1 obowiązki, o których mowa w art. 46.	
Art. 15	w art. 15 tytuł otrzymuje brzmienie: "Procedura określania i definiowania rynków";	N			
Art. 15 ust. 1 akapit pierwszy	1. Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, w tym konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja,	N			

zy	zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2, przyjmuje zalecenie w sprawie odnośnych rynków produktów i usług (zalecenie). Zalecenie określa te rynki produktów i usług sektora łączności elektronicznej, których cechy mogą uzasadnić nałożenie wymogów regulacyjnych określonych w dyrektywach szczegółowych, bez uszczerbku dla rynków, które mogą być zdefiniowane w szczególnych przypadkach na podstawie przepisów prawa konkurencji. Komisja definiuje rynki zgodnie z zasadami prawa konkurencji.";				
Art. 15 ust. 3	3. Uwzględniając w jak największym stopniu treść zalecenia oraz wytycznych, krajowe organy regulacyjne definiują – zgodnie z zasadami prawa konkurencji – odnośne rynki stosownie do okoliczności krajowych, a w szczególności odnośne rynki geograficzne na swoim terytorium. Krajowe organy regulacyjne postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 6 i 7, zanim zdefiniują rynki różne od tych, które zdefiniowano w zaleceniu.";	N	Obow. art. 25b Pt	Art. 25b. W przypadku określenia rynku właściwego odbiegającego od zalecenia Komisji Prezes UKE poddaje projekt rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo w art. 24, postępowaniu konsolidacyjnemu.	
Art. 15 ust. 4	4. Po przeprowadzeniu konsultacji, w tym konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, Komisja – w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC, może przyjąć decyzję określającą rynki ponadnarodowe, działając zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.";	N			
Art. 16 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę odnośnych rynków, biorąc pod uwagę rynki określone w zaleceniu oraz w jak największym stopniu uwzględniając treść wytycznych. Państwa członkowskie zapewniają, aby taka analiza została przeprowadzona w miarę potrzeby we współpracy z krajowymi organami odpowiedzialnymi za ochronę konkurencji.	N	Obow. art. 22 ust. 1 pkt 1, art. 25c	Art. 22 ust. 1 pkt 1 , przy czym w projekcie zmieniane jest zdanie wstępne w ust. 1, tak, iż przepis ten otrzymuje brzmienie: „Art. 25. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, uwzględniając uwarunkowania krajowe oraz w największym możliwie stopniu zalecenie Komisji i wytyczne,	

				o których mowa w art. 19 ust. 3, w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej "rynkiem właściwym", Art. 25c. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo w art. 24: 1) wydaje się po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK wydanej w formie postanowienia;	
Art. 16 ust. 2	2. W przypadku gdy na podstawie przepisów ust. 3 lub 4 niniejszego artykułu, art. 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) lub art. 8 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) krajowy organ regulacyjny zobowiązany jest podjąć decyzję w sprawie nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchylecia obowiązków w odniesieniu do przedsiębiorstw, stwierdza on na podstawie dokonanej analizy rynku, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, czy na odnośnym rynku występuje skuteczna konkurencja.";	N	Obow. art. 22 ust. 1 pkt 2	Przepis jest wdrożony w obecnie obowiązującym art. 22 ust. 1 pkt 2, przy czym w projekcie wprowadza się zmianę w zdaniu wstępnym, tak, iż po kompilacji przepis otrzyma brzmienie: „ Art. 22. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: (...) 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą,	
Art. 16 ust. 4	4. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że na odnośnym rynku nie występuje skuteczna konkurencja, wskazuje on przedsiębiorstwa, które samodzielnie lub wspólnie z innymi posiadają znaczącą pozycję na tym rynku, zgodnie z art. 14. Krajowy organ regulacyjny nakłada na takie przedsiębiorstwa odpowiednie szczególne wymogi regulacyjne, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub utrzymuje lub zmienia już istniejące wymogi.	N	Obow. art. 24 (zmiany redakcyjne w projekcie)	Przepis jest wdrożony w obecnie obowiązującym art. 24, przy czym w projekcie wprowadza się zmianę w pkt 1 oraz 2 lit. c, tak, iż po kompilacji przepis otrzyma brzmienie: Art. 24. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 22 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji	

				rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: a) nakłada obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 1 ust. 2, lub b) utrzymuje nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie utracili tej pozycji, lub c) zmienia lub uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają zmianę lub uchYLENIE tych obowiązków.”;	
Art. 16 ust. 5	5. W przypadku rynków ponadnarodowych określonych w decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 4, dane krajowe organy regulacyjne wspólnie przeprowadzają analizę rynku, mając przede wszystkim na uwadze treść wytycznych, a następnie, działając wspólnie, podejmują decyzję dotyczącą nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchYLENIA wymogów regulacyjnych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.	N	Obow. art. 25d	Art. 25d. W przypadku rynku właściwego uznanego decyzją Komisji Europejskiej za rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza jego analizę w porozumieniu z organami regulacyjnymi innych państw członkowskich. Przepis art. 23 lub 24 stosuje się odpowiednio.	
Art. 16 ust. 6	6. Środki podjęte zgodnie z przepisami ust. 3 i 4 podlegają procedurom, o których mowa w art. 6 i 7. Krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę odnośnego rynku i powiadamiają o odpowiednim proponowanym środku zgodnie z art. 7: a) w terminie trzech lat od przyjęcia poprzedniego środka dotyczącego tego rynku. Jednak w drodze wyjątku termin ten może być wydłużony maksymalnie o trzy dodatkowe lata, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny powiadomił Komisję o uzasadnionej propozycji jego	T	art. 16 Art. 21	w art. 16 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Wyniki tego postępowania ogłaszane są w siedzibie oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”, poprzez ogłoszenie niezastrzeżonych stanowisk uczestników tego postępowania”.”, w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 -4 w brzmieniu:	

	<p>przedłużenia, a Komisja w ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia nie wyraziła sprzeciwu;</p> <p>b) w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji – w terminie dwóch lat od przyjęcia zmienionego zalecenia w sprawie odnośnych rynków; lub</p> <p>c) w przypadku państw członkowskich, które niedawno przystąpiły do Unii – w terminie dwóch lat od ich przystąpienia.";</p>			<p>„2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 3 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3 lub 4 dotyczącego odnośnego rynku, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt decyzji, kończący postępowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE nie później niż w terminie 2 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia w sprawie odnośnych rynków w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej notyfikuje Komisji Europejskiej projekt decyzji, kończący postępowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE, w uzasadnionych przypadkach, może zwrócić się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, o maksymalnie 3 lata. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE, termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.”</p>	
Art. 16 ust. 7	<p>7. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny w terminie określonym w art. 16 ust. 6 nie zakończył analizy odnośnego rynku określonego w zaleceniu, BEREC pomaga mu, na wniosek, zakończyć analizę konkretnego rynku i szczególnych obowiązków, które mają zostać nałożone. Po uzyskaniu takiej pomocy krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, powiadamia Komisję o proponowanym środku w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 7.";</p>	T	Art. 25f	<p>Art. 25f. 1. Prezes UKE, w przypadku niezakończenia w terminach, o których mowa w art. 21 ust. 2, analizy rynku, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.</p> <p>2. W ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu.”;</p>	

<p>Art. 17 ust. 1 zdanie 1</p>	<p>w ust. 1 zdanie pierwsze słowa "normy" zastępuje się słowami "normy nieobowiązkowe";</p>	<p>N</p>	<p>Obow. art. 3</p>	<p>Przepis dotyczący stosowania norm, zmiana polega na dodaniu przymiotnika „normy nieobowiązkowe”, jednak art. 3 w ustawie Prawo telekomunikacyjne nie wymaga zmiany, ponieważ zmiana ma na celu wskazanie, iż normy opublikowane przez Komisję nie są obowiązkowe do przyjęcia przez państwa członkowskie i decyzja o ich wprowadzeniu do porządku prawnego zależy wyłącznie od woli poszczególnych państw.</p> <p>Art. 3. 1. Do stosunków prawnych z zakresu telekomunikacji stosuje się przepisy Prawa telekomunikacyjnego, o ile wiążące Rzeczpospolitą Polską ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.</p> <p>2. Jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, minister właściwy do spraw łączności zapewni również w aktach wykonawczych do niniejszej ustawy jednakowe traktowanie tych podmiotów.</p> <p>3. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU); 2) Europejską Konferencję Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT); 	
--	---	----------	--------------------------------	--	--

				<p>3) Europejski Komitet do spraw Normalizacji Elektrotechniki (CENELEC);</p> <p>4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC);</p> <p>5) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI).</p> <p>4. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 3, zwane są dalej "przepisami międzynarodowymi".</p>	
Art. 17 ust. 2 akapit 3	<p>ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:</p> <p>"W przypadku braku takich norm lub specyfikacji, państwa członkowskie zachęcają do wdrożenia międzynarodowych norm lub zaleceń przyjętych przez Międzynarodową Unię Telekomunikacyjną (ITU), Europejską Organizację Poczty i Telekomunikacji (CEPT), Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) lub Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC).";</p>	N	Obow. art. 3	<p>Art. 3. 1. Do stosunków prawnych z zakresu telekomunikacji stosuje się przepisy Prawa telekomunikacyjnego, o ile wiążące Rzeczpospolitą Polską ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.</p> <p>2. Jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, minister właściwy do spraw łączności zapewni również w aktach wykonawczych do niniejszej ustawy jednakowe traktowanie tych podmiotów.</p> <p>3. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:</p> <p>1) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU);</p> <p>2) Europejską Konferencję Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT);</p> <p>3) Europejski Komitet do spraw Normalizacji Elektrotechniki (CENELEC);</p>	

				4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC); 5) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI). 4. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 3, zwane są dalej "przepisami międzynarodowymi".	
Art. 17 ust. 4	"4. W przypadku gdy Komisja zamierza wprowadzić obowiązek wdrożenia niektórych norm lub specyfikacji, publikuje odpowiednią informację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony do publicznego wypowiedzenia się w tej sprawie. Komisja podejmuje odpowiednie środki wykonawcze oraz wprowadza obowiązek wdrożenia odpowiednich norm, zamieszczając odesłanie do nich, jako norm obowiązkowych w liście norm lub specyfikacji opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
Art. 17 ust. 5	5. W przypadku gdy Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust.1, nie przyczyniają się już dłużej do harmonizacji świadczonych usług łączności elektronicznej, albo że nie odpowiadają już potrzebom konsumentów lub utrudniają postęp technologiczny, usuwa je z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust.1, działając zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust.2.";	N			
Art. 17 ust. 6	w ust. 6 słowa "usuwanie je z listy norm lub specyfikacji, o których mowa w ust. 1, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 3" zastępuje się słowami "podejmuje właściwe środki wykonawcze i usuwa te normy lub specyfikacje z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1.";	N			
Art. 17 ust. 6a	"6a. Środki wykonawcze mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, o których mowa w ust. 4 i 6, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną	N			

	połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.";				
Art. 18 ust. 1 lit c	"c) podmioty świadczące usługi i dostarczające urządzenia telewizji cyfrowej – do współpracy przy świadczeniu interoperacyjnych usług telewizyjnych dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych.";	N	Obow. art. 132 ust. 3 Pt Rozporządzenie z art. 132 ust. 3 Pt Art. 25 ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej	Art. 132. 3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników cyfrowych, mając na uwadze zapewnienie ich interoperacyjności oraz ułatwienie dostępu dla osób niepełnosprawnych. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych (Dz. U. Nr 221, poz. 1742). Art. 25 ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (weszła w życie z dniem 10 sierpnia 2011 r.): Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 132 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 22 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 132 ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie art. 132 ust. 3 i 4 ustawy wymienionej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	
Art. 18 ust. 3	skreśla się ust. 3;	N		Uchylony przepis był skierowany do Komisji Europejskiej	
Art. 19	Artykuł 19 Procedury harmonizacji 1. Bez uszczerbku dla art. 9 niniejszej dyrektywy oraz art. 6 i 8 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach), w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że rozbieżności we wdrażaniu przez krajowe organy regulacyjne zadań regulacyjnych	N	Obow. Art. 19 ust. 3	Art. 19. 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwym stopniu wytyczne Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej oraz zalecenie Komisji w ich aktualnym brzmieniu, a w przypadku odstąpienia od ich stosowania powiadamia Komisję	

<p>określonych w niniejszej dyrektywie i w dyrektywach szczegółowych mogą stwarzać przeszkody w tworzeniu rynku wewnętrznego, może ona wydać zalecenie lub decyzję co do zharmonizowanego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy i dyrektyw szczegółowych w celu przyspieszenia realizacji celów określonych w art. 8, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC.</p> <p>2. Wydając zalecenie zgodnie z ust. 1, Komisja działa zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniały te zalecenia przy wypełnianiu swoich zadań. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny postanowi nie stosować się do danego zalecenia, informuje o tym Komisję, uzasadniając swoje stanowisko.</p> <p>3. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 1 mogą zawierać jedynie określenie zharmonizowanego lub skoordynowanego podejścia w celu rozwiązania następujących kwestii:</p> <p>a) niespójnego wdrażania przez krajowe organy regulacyjne ogólnych podejść regulacyjnych dotyczących regulacji rynków łączności elektronicznej przy zastosowaniu art. 15 i 16, jeżeli tworzy to barierę dla rynku wewnętrznego; decyzje takie nie odnoszą się do szczegółowych powiadomień wydawanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 7a;</p> <p>W takim przypadku Komisja przedstawia projekt decyzji jedynie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - co najmniej po dwóch latach od przyjęcia swojego zalecenia dotyczącego tej samej kwestii, oraz - przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC w tej sprawie na temat przyjęcia takiej decyzji, którą to opinię BEREC dostarcza w 			Europejską, uzasadniając swe stanowisko.	
--	--	--	--	--

	<p>okresie trzech miesięcy od wystąpienia o nią przez Komisję;</p> <p>b) numerowania, w tym zakresów numerów, przenoszenia numerów i identyfikatorów, systemów translacji numerów i adresów oraz dostępu do służb ratowniczych pod numerem 112.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, mająca na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, jest przyjmowana zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.</p> <p>5. BEREC może z własnej inicjatywy doradzić Komisji, czy należy przyjąć środki zgodnie z ust. 1.";</p>				
Art. 20 ust. 1	<p>"1. Jeżeli w związku z istniejącymi obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy lub dyrektyw szczegółowych dojdzie do sporu między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej w państwie członkowskim lub do sporu między takimi przedsiębiorstwami a innymi przedsiębiorstwami w państwie członkowskim korzystającymi z obowiązku zapewnienia dostępu lub wzajemnych połączeń wynikającego z niniejszej dyrektywy lub z dyrektyw szczegółowych, krajowy organ regulacyjny na wniosek którejkolwiek ze stron i bez uszczerbku dla przepisów ust. 2 wydaje wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w jak najkrótszym terminie, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności. Dane państwo członkowskie wymaga, aby wszystkie strony sporu w pełni współpracowały z krajowym organem regulacyjnym.";</p>	N	Obowiązujący art. 27 PT	<p>Art. 27. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci albo z urzędu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym.</p> <p>2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci, odmowy połączenia sieci telekomunikacyjnych przez podmiot do tego obowiązany lub niezawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.</p>	

				<p>2a. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym prowadzonych z operatorem obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, którego obowiązek zapewnienia wynika z nałożonych na tego operatora obowiązków regulacyjnych, albo z urzędu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym.</p> <p>2b. Z zastrzeżeniem ust. 2, w przypadku niepodjęcia negocjacji przez podmiot obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, odmowy udzielenia dostępu telekomunikacyjnego przez podmiot do tego obowiązany lub niezawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w terminie, o którym mowa w ust. 2a, lub niezawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjny w terminie 90 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 i 2b, powinien zawierać projekt umowy o dostępie telekomunikacyjnym, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.</p>	
--	--	--	--	---	--

Art. 21	<p>Artykuł 21</p> <p>Rozstrzyganie sporów transgranicznych</p> <p>1. W przypadku sporu transgranicznego powstałego w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy lub dyrektyw szczegółowych pomiędzy stronami w różnych państwach członkowskich i w przypadku gdy rozstrzygnięcie sporu należy do właściwości krajowych organów regulacyjnych więcej niż jednego państwa członkowskiego, stosuje się przepisy ust. 2, 3 i 4.</p> <p>2. Każda ze stron może przekazać spór danemu krajowemu organowi regulacyjnemu. Właściwe krajowe organy regulacyjne koordynują swoje wysiłki i posiadają prawo do konsultacji z BEREC w celu zgodnego rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z celami określonymi w art. 8.</p> <p>Wszelkie obowiązki nałożone przez krajowe organy regulacyjne na przedsiębiorstwa w ramach rozstrzygania sporu są zgodne z niniejszą dyrektywą i dyrektywami szczegółowymi.</p> <p>Każdy krajowy organ regulacyjny właściwy do rozstrzygania takich sporów może zwrócić się do BEREC o przyjęcie opinii w odniesieniu do działań, które należy podjąć zgodnie z przepisami dyrektywy ramowej lub dyrektyw szczegółowych w celu rozstrzygnięcia sporu.</p> <p>W przypadku gdy zwrócono się do BEREC z takim wnioskiem, każdy krajowy organ regulacyjny właściwy do rozstrzygnięcia któregośkolwiek z aspektów sporu czeka z podjęciem działań rozstrzygających spór na opinię BEREC. Nie stoi to na przeszkodzie przyjęciu przez krajowe organy regulacyjne w razie potrzeby środków pilnych.</p> <p>Wszelkie obowiązki nałożone na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w ramach rozstrzygania sporu muszą być zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy lub dyrektyw szczegółowych i w jak największym stopniu uwzględniają opinię przyjętą przez BEREC.</p>	N		Przepisy przewidują ten sam tryb rozstrzygania sporów krajowych i transgranicznych	
---------	---	---	--	--	--

	<p>3. Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy umożliwiające właściwym krajowym organom regulacyjnym wspólne odstępianie od rozstrzygnięcia sporu, w przypadku gdy inne mechanizmy, w tym mediacja, mogące lepiej i w odpowiednim czasie przyczynić się do rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z przepisami art. 8. Niezwłocznie informują one strony. Jeżeli po upływie czterech miesięcy spór nie jest rozstrzygnięty, a strona domagająca się odszkodowania nie wszczęła postępowania przed sądem oraz jeżeli żadna ze stron nie wystąpi z takim wnioskiem, krajowe organy regulacyjne koordynują swoje wysiłki celem rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z przepisami art. 8 i w jak największym stopniu uwzględniając opinię przyjętą przez BEREC.</p> <p>4. Procedura, o której mowa w ust. 2, nie stanowi przeszkody dla żadnej ze stron we wszczęciu postępowania przed sądem.";</p>				
Art. 21a	<p>Artykuł 21a Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i dyrektywami szczegółowymi oraz zapewniają wykonywanie tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być odpowiednie, skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie zgłaszają te przepisy Komisji najpóźniej do dnia 25 maja 2011 r. i niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.";</p>	T	Art. 208	<p>„Art. 208. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 144a lub 144b lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1, używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega grzywnie w wysokości do 100 złotych.</p> <p>2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>3. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.</p> <p>4. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka.</p>	

			<p>Przepis art. 195 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.</p> <p>5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;</p> <p>Art. 209 w art. 209:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchyla się pkt 8, - po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu: „9a) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń wykorzystywanych bez pozwolenia, o których mowa w art. 144 ust. 2 pkt 4, 9b) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, przyznanych częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy,” - po pkt 13a dodaje się pkt 13b w brzmieniu: „13b) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki określone w art. 44b-44f,” - po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu: „22a) nie wypełnia warunków współkorzystania i dostępu do infrastruktury technicznej oraz rozliczeń z tego tytułu, określonych w decyzji lub w umowie, zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, - po pkt 25) dodaje się pkt 25a) w brzmieniu: „25a) będąc przedsiębiorcą telekomunikacyjnym nie publikuje na swojej stronie internetowej 	
--	--	--	--	--

				<p>informacji, o których mowa w art. 175e,”</p> <p>- po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu: „27a) nie stosuje się do zakazu określonego w decyzji, o której mowa w art. 175c ust. 3,”</p> <p>- pkt 29 otrzymuje brzmienie: „29) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3-6a rozporządzenia WE nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniającego dyrektywę 2002/21/WE,”</p> <p>- dodaje się pkt 32 w brzmieniu: „32) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE”</p> <p>b) po ust 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Kara, o której mowa w ust. 1 może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę.”;</p> <p>art. 210 ust. 4 w art. 210 ust. 4 otrzymuje art. 210 ust. 4 brzmienie:</p> <p>„4. Jeżeli okres działania podmiotu jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 500.000 złotych, a w przypadku kar, o których mowa w ust. 1 pkt 22a, jeżeli podmiot nie osiągnął w poprzednim roku kalendarzowym przychodu, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 10.000 złotych.”;</p>	
Art. 22 ust. 3	"3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art.	N			

	8.";				
Art. 22 ust. 4	skreśla się ust. 4;	N			
Art. 27	skreśla się art. 27;	N			
Załącznik I	skreśla się załącznik I;	N			
Załącznik II	<p>załącznik II otrzymuje brzmienie: "ZAŁĄCZNIK II</p> <p>Kryteria, które mają być stosowane przez krajowe organy regulacyjne przy ocenie, czy istnieje wspólna pozycja dominująca zgodnie z art. 14 ust. 2 akapit drugi</p> <p>Dwa przedsiębiorstwa lub większą ich liczbę można uznać za posiadające wspólnie pozycję dominującą w rozumieniu art. 14, jeżeli – nawet w przypadku braku powiązań strukturalnych lub innych powiązań między nimi – działają one na rynku, który charakteryzuje się brakiem skutecznej konkurencji i na którym żadne przedsiębiorstwo z osobna nie ma znaczącej pozycji rynkowej. Zgodnie z obowiązującym prawem wspólnotowym i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wspólnej pozycji dominującej prawdopodobnie będzie tak w przypadku rynków skoncentrowanych mających pewną liczbę cech, z których w kontekście łączności elektronicznej najważniejsze mogą być następujące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niska elastyczność podaży, - podobne udziały w rynku, - wysokie prawne lub ekonomiczne bariery dostępu, - integracja pionowa, której towarzyszy zbiorowa odmowa dostaw, - brak równoważącej siły nabywczej, - brak potencjalnej konkurencji. <p>Powyższa lista ma charakter orientacyjny i nie jest wyczerpująca, kryteria zaś nie muszą być spełniane łącznie. Powyższa lista ma raczej zilustrować rodzaje dowodów, które mogą być użyte na</p>	T	<p>art. 25a w art. 25a:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Prezes UKE przy ustalaniu, czy dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje kolektywną znaczącą pozycję na rynku właściwym ocenia cechy rynku właściwego, w szczególności udział przedsiębiorców w tym rynku oraz jego przejrzystość. Jeżeli ocena ta nie wskazuje na brak kolektywnej pozycji znaczącej dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dodatkowo stosuje w szczególności następujące kryteria:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niską elastyczność popytu, 2) podobne udziały w rynku, 3) wysokie prawne lub ekonomiczne bariery dostępu do rynku, 4) integrację pionową, której towarzyszy zbiorowa odmowa dostaw, 5) brak równoważącej siły nabywczej, 6) brak potencjalnej konkurencji <p>- które nie muszą być spełnione łącznie.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. W celu ustalania, czy dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje kolektywną znaczącą pozycję na rynku właściwym, Prezes UKE może wziąć pod uwagę inne kryteria niż wymienione w ust 4.”;</p>		

	poparcie twierdzeń o istnieniu wspólnej pozycji dominującej."				
Zmiany w dyrektywie 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach)					
art. 2 ust. 2	"2. Stosuje się również następującą definicję: "ogólne zezwolenie" oznacza ramy prawne określone przez państwo członkowskie zapewniające prawo świadczenia dostępu do sieci oraz usług łączności elektronicznej oraz określające szczególne obowiązki sektorowe, jakie mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych rodzajów sieci i usług łączności elektronicznej, zgodnie z niniejszą dyrektywą.";	N	Obowiązujący art. 10 i 26 PT	Zmiana przepisu polega na wykreśleniu lit. b, tj. definicji szkodliwych zakłóceń, która (zmieniona) została przeniesiona do dyrektywy ramowej. Art. 10. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej "rejestrem". Wpisowi do rejestru podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług. 1a. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675), niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu	

			<p>terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.</p> <p>2. Organem prowadzącym rejestr oraz rejestr jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji jest Prezes UKE.</p> <p>4. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów pisemnego wniosku zawierającego następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) firmę przedsiębiorcy lub nazwę innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, jego siedzibę i adres; 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów; 3) numer identyfikacji podatkowej; 4) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim lub innym państwie określonym w ust. 1; 5) oznaczenie osoby, która jest upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, z Prezesem UKE, jej siedzibę, adres lub numer telefonu; 6) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby, która jest upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów w nagłym przypadku związanym z funkcjonowaniem sieci telekomunikacyjnej lub 	
--	--	--	---	--

				<p>świadzeniem usługi telekomunikacyjnej, której dotyczy wnioski;</p> <p>7) ogólny opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub udogodnień towarzyszących, których dotyczy wnioski;</p> <p>8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna;</p> <p>9) przewidywaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej.</p> <p>5. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów składa oświadczenie następującej treści: "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych są zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wnioski, wynikające z ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne."</p> <p>6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, powinno również zawierać:</p> <p>1) firmę przedsiębiorcy lub nazwę innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, jego siedzibę i adres;</p> <p>2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;</p> <p>3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.</p> <p>8. Prezes UKE dokona wpisu przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów do rejestru w terminie do 7 dni od dnia wpływu tego wniosku wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>9. Jeżeli Prezes UKE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 8, a od dnia wpływu wniosku o wpis do rejestru upłynęło 14 dni, przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej po uprzednim zawiadomieniu na piśmie Prezesa UKE. Nie dotyczy to przypadku, w którym Prezes UKE wezwał przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów do uzupełnienia wniosku o wpis do rejestru przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 8.</p> <p>10. Do wniosku o wpis do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).</p> <p>11. (uchylony).</p> <p>12. Wniosek o wpis do rejestru, załączniki dołączone do tego wniosku oraz wpis do rejestru nie podlegają opłacie skarbowej.</p> <p>13. Rejestr obejmuje następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej "numerem z rejestru"; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1-8; 4) inne informacje wskazane w ustawie. <p>14. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1, zwolnionej z obowiązku dokonania wpisu</p>
--	--	--	--	--

				<p>do rejestru, mając na uwadze charakter, zakres i rodzaj takiej działalności.</p> <p>Art. 26. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni negocjując postanowienia umowy o dostępie telekomunikacyjnym, są obowiązani uwzględniać obowiązki na nich nałożone.</p> <p>2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.</p> <p>3. O ile ustawa nie stanowi inaczej, przepisy tego rozdziału odnoszące się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych mają zastosowanie odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8.</p> <p>4. Operator państwa członkowskiego ubiegający się o dostęp telekomunikacyjny nie jest obowiązany dokonywać wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 10, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
art. 3 ust. 2	<p>w art. 3 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu: "Od przedsiębiorstw świadczących usługi w zakresie transgranicznej łączności elektronicznej na rzecz przedsiębiorstw umiejscowionych w kilku państwach członkowskich nie wymaga się więcej niż jednego powiadomienia w odniesieniu do każdego z tych państw członkowskich.";</p>	N	<p>Obow. art. 10 ust. 1 oraz ust. 4 pkt 4</p>	<p>Polskie przepisy nie wymagają od przedsiębiorstw świadczących usługi w zakresie transgranicznej łączności elektronicznej na rzecz przedsiębiorstw umiejscowionych w kilku państwach członkowskich więcej niż jednego powiadomienia w odniesieniu do każdego z tych państw członkowskich. Do takiego przedsiębiorstwa stosuje się takie same przepisy jak dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p> <p>Art. 10. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej "rejestrem". Wpisowi do rejestru podlega również działalność telekomunikacyjna</p>	

				<p>prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.</p> <p>4. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów pisemnego wniosku zawierającego następujące dane:</p> <p>(...)</p> <p>4) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim lub innym państwie określonym w ust. 1;</p>	
art. 5 ust. 1	<p>Artykuł 5</p> <p>Prawo użytkowania częstotliwości radiowych i numerów</p> <p>1. Państwa członkowskie ułatwiają korzystanie z częstotliwości radiowych na podstawie ogólnych zezwoleń. W razie potrzeby, państwa członkowskie mogą przyznać indywidualne prawa w celu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uniknięcia szkodliwych zakłóceń, - zapewnienia jakości technicznej usługi, - zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma, lub - realizacji innych celów leżących w interesie ogólnym określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym. 	T	Art. 114	<p>86) w art. 114:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości objęte wnioskiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 	

			<p>4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 144a i art. 144b;</p> <p>5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zaburzeń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.”,</p> <p>b) ust. 4a otrzymuje brzmienie: „4a. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia przetargu, aukcji, konkursu albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji, konkursu albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.”,</p> <p>c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. Informację o dokonaniu rezerwacji częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera nazwę podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zakres częstotliwości objętych rezerwacją oraz okres, na jaki została udzielona rezerwacja.”,</p> <p>d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod</p>	
--	--	--	---	--

				<p>uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości; 2) inwestycje konieczne dla wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości oraz 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości wynikających z prac organizacji międzynarodowych.” <p>e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Prezes UKE, w drodze decyzji, wydanej w trybie art. 114a, ustala warunki współkorzystania z częstotliwości w szczególności w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla zapewnienia interoperacyjności usług.”; <p>w art. 115:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 3-5 otrzymują brzmienie: „3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; „4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) termin w jakim podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywanie częstotliwości;” <p>- uchyla się pkt 7,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>- pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, o ile zostały podjęte.”;</p> <p>b) w ust. 2: - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości;”;</p> <p>- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) termin w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;”;</p> <p>- uchyla się pkt 4, - dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju: a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 1, b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 2, c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 3.”;</p>	
art. 5 ust. 2	2. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkownika częstotliwości radiowych i numerów, państwa członkowskie	T	Art. 114 ust. 5	w art. 114: d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas	

<p>przyznają takie prawa –na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu w związku z dostarczaniem sieci lub usług na podstawie ogólnego zezwolenia, o którym mowa w art. 3, z zastrzeżeniem przepisów art. 6, 7 i art.11 ust. 1 lit. c) niniejszej dyrektywy oraz wszelkimi innymi przepisami zapewniającymi skuteczne wykorzystanie tych zasobów zgodnie z przepisami dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).</p> <p>Bez uszczerbku dla szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez państwa członkowskie w celu przyznawania praw użytkowania częstotliwości radiowych dostawcom usług radiowych lub telewizyjnych, aby osiągnąć cele leżące w interesie ogólnym zgodnie z prawem wspólnotowym, prawa użytkowania częstotliwości radiowych i numerów są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury, a w przypadku częstotliwości radiowych – zgodnie z przepisami art. 9 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa). Wyjątek od stosowania wymogu otwartych procedur może mieć zastosowanie w przypadkach, gdy przyznanie indywidualnych praw użytkowania częstotliwości radiowych dostawcom usług radiowych lub telewizyjnych jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym.</p> <p>Przyznając takie prawa, państwa członkowskie określają, czy prawa te mogą być przekazane przez posiadacza prawa, i na jakich warunkach. W przypadku częstotliwości radiowych takie określenie jest zgodne z art. 9 i 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).</p> <p>W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje prawo użytkowania na czas określony, czas trwania powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu</p>		<p>Art. 116</p>	<p>określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości; 2) inwestycje konieczne dla wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości oraz 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości wynikających z prac organizacji międzynarodowych.”, <p>w art. 116:</p> <p>a) ust. 1-2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych; 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach. <p>2. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o stanie zajętości zasobów częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości, dla której nie została ogłoszona informacja o stanie zajętości zasobów częstotliwości lub upłynęło mniej niż 60 dni od czasu opublikowania informacji o stwierdzeniu jej dostępności, Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o dostępności częstotliwości i wyznacza zainteresowanym podmiotom termin</p>	
---	--	------------------------	---	--

	<p>widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności umożliwienia właściwego okresu amortyzacji inwestycji.</p> <p>W przypadku gdy indywidualne prawa użytkownika częstotliwości radiowych są przyznane na 10 lat lub dłużej i prawa te nie mogą być przekazywane lub dzierżawione między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), właściwy organ krajowy zapewnia stosowanie kryteriów przyznawania indywidualnych praw użytkownika i ich przestrzeganie w okresie obowiązywania zezwolenia, w szczególności na uzasadniony wniosek posiadacza prawa. Jeśli przestaną mieć zastosowanie te kryteria, według których przyznano indywidualne prawa użytkownika, indywidualne prawa użytkownika zostają przekształcone w ogólne zezwolenie na użytkowanie częstotliwości radiowych, pod warunkiem wcześniejszego powiadomienia i po upływie rozsądnego okresu, lub zostają uznane za możliwe do swobodnego przekazywania lub dzierżawy między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).</p>		<p>14 dni na zgłoszenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości oraz informuje o tym wnioskodawcę. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zgłoszone zostanie na piśmie lub drogą elektroniczną zainteresowanie przekraczające dostępne zasoby częstotliwości, oznacza to brak dostatecznych zasobów częstotliwości.”,</p> <p>c) ust. 3-6 otrzymują brzmienie: „3. Zgłoszenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości, o którym mowa w ust. 2a w zdaniu drugim, nie wymaga złożenia wniosku o rezerwację częstotliwości.</p> <p>4. Termin zakończenia przetargu, aukcji albo konkursu nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w ust. 2a w zdaniu pierwszym.</p> <p>5. Przetarg, aukcję i konkurs przeprowadza Prezes UKE.</p> <p>6. Przetarg, aukcja oraz konkurs są postępowaniami odrębnymi od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do przetargu, aukcji i konkursu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.”,</p> <p>d) ust. 7 uchyla się,</p> <p>e) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na kolejny okres na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania przedmiotowych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych i decyzji o rezerwacji częstotliwości, a w przypadku nadawcy jeśli posiada koncesję na kolejny okres, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie, z zastrzeżeniem ust. 8a oraz art. 114 ust. 3. Przy udzielaniu</p>	
--	---	--	--	--

			<p>art.116 a</p>	<p>rezerwacji częstotliwości na kolejny okres przetargu, aukcji ani konkursu nie przeprowadza się.”,</p> <p>f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu: „8a. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może w drodze decyzji odmówić rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoważnej i skutecznej konkurencji lub istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości, w szczególności w przypadku gdy dokonanie częstotliwości na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości w gestii tego podmiotu. W przypadku wydania decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, stosuje się ust. 1-6.”</p> <p>g) po ust. 10 dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu: „11. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zgodnie z ust. 8, uiszcza opłatę w kwocie ustalonej zgodnie z art. 116a ust. 2. 12. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości w przypadku posiadania wiedzy o zainteresowaniu dostępnymi zasobami częstotliwości, które przekracza dostępne zasoby częstotliwości.”;</p> <p>„Art. 116a. 1. W przypadku wystąpienia przez podmiot, który uzyskał rezerwację częstotliwości, z wnioskiem o zmianę rezerwacji w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości lub ich ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami, przepisu art. 116 ust. 1 nie stosuje się, chyba, że wniosek dotyczy zmiany rezerwacji w zakresie: 1) rozszerzenia zakresu częstotliwości</p>	
--	--	--	-------------------------	--	--

			<p>objętych rezerwacją; 2) rozszerzenia obszaru rezerwacji.</p> <p>2. W przypadku dokonania przez Prezesa UKE zmiany rezerwacji, zgodnie z ust. 1, bez przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu, podmiot, który uzyskał zmianę rezerwacji jest obowiązany uiścić opłatę różnicy o jaką wzrosła wartość częstotliwości objętych rezerwacją w stosunku do wartości za jaką częstotliwości zostały nabyte. Kwotę opłaty ustala Prezes UKE w oparciu o wartość 1 MHz widma dla danego obszaru wykorzystywania częstotliwości, uzyskaną w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego pasma, a następnie pomnożoną przez wskaźnik waloryzacji. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość 1 MHz powinna zostać uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości, zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.</p> <p>3. Informację o złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE, wyznaczając zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na wyrażenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości w zakresie wskazanym w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2. Zgłoszenie zainteresowania uzyskaniem rezerwacji częstotliwości nie jest równoznaczne z obowiązkiem wzięcia udziału w przetargu, aukcji albo konkursie.</p> <p>4. W przypadku, gdy zgłosi się co najmniej jeden podmiot wyrażający zainteresowanie, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE w terminie 7 dni zawiadamia wnioskodawcę o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu. Wnioskodawca w terminie 30 dni uprawniony jest do cofnięcia wniosku o zmianę rezerwacji częstotliwości. W przypadku niewycofania przez</p>	
--	--	--	---	--

			<p>wnioskodawcę w powyższym terminie wniosku, Prezes UKE w terminie nie dłuższym niż 30 dni ogłasza przetarg, aukcję albo konkurs. Przepis art. 123 ust. 6 pkt 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Do przetargu, aukcji albo konkursu, o których mowa w ust. 4, przepisy art. 116 ust. 4 - 6, art. 118, art. 118 a ust. 1, 2 i 4, art. 118b - 119 stosuje się, przy czym podmioty uczestniczące w przetargu, aukcji albo konkursie inne niż podmiot wnioskujący o zmianę rezerwacji częstotliwości występują z wnioskiem o dokonanie na ich rzecz rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem, aukcją albo konkursem a podmiot wnioskujący o zmianę rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem, aukcją albo konkursem występuje z wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej rezerwację częstotliwości dokonanej na rzecz tego podmiotu. Przepis art. 123 ust. 6 pkt 5 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>w art. 118:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Przetarg, aukcję albo konkurs ogłasza się niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie. 2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie publikuje się na stronie podmiotowej BIP UKE. W ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie określa się przedmiot i zakres przetargu, aukcji albo konkursu, warunki uczestnictwa oraz kryteria oceny ofert zgodnie z art. 118a ust. 1, 2a i 3.”;</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b: „2a. Prezes UKE może odwołać przetarg, aukcję albo konkurs w terminie na złożenie ofert określonym w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści ogłoszenia. Informację o odwołaniu przetargu, aukcji albo konkursu wraz ze</p>	
--	--	--	---	--

			<p>wskazaniem przyczyn Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym przetargu, aukcji albo konkursie.</p> <p>2b. Oferty złożone w ramach odwołanego przetargu, aukcji albo konkursu, zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.”</p> <p>c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Dokumentacja przetargowa, aukcyjna albo konkursowa, zwana dalej "dokumentacją", może określać proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych przetargiem, aukcją albo konkursem, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, w przypadku gdy zachodzi którakolwiek z przesłanek określonych w art. 115¹.</p> 4. Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 4a i 5, określa w dokumentacji warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert. Prezes UKE może określić w dokumentacji minimum kwalifikacyjne.” <p>d) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W dokumentacji określa się, które części oferty uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9.”;</p> <p>„Art. 118b. 1. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnił warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie; 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli 	
--	--	--	--	--

			<p>zostało określone w dokumentacji;</p> <p>3) na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, zajął najwyższą pozycję, bądź też – w przypadku, kiedy przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba rezerwacji częstotliwości, których przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy.</p> <p>2. W przypadku wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 6 pkt 1 i 2, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2. W przypadku, gdy na liście nie ma innych podmiotów, Prezes UKE w drodze decyzji uznaje przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty. W przypadku przetargu, aukcji albo konkursu, które dotyczyły więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, uznanie przetargu, konkursu lub aukcji za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do jego części dotyczącej rezerwacji częstotliwości, dla której na liście wyników nie ma innych podmiotów.</p> <p>Art. 118c. 1. Wyniki przetargu, aukcji albo konkursu ogłasza się w siedzibie, na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu ze wskazaniem tych uczestników, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu było kilka rezerwacji częstotliwości Prezes UKE sporządza odrębną listę wyników przetargu, aukcji albo konkursu dla każdej rezerwacji częstotliwości.</p>	
--	--	--	--	--

			<p>2. Z zastrzeżeniem ust. 3, po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu organ właściwy prowadzi jedno postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości.</p> <p>3. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu była więcej niż jedna rezerwacja właściwy organ prowadzi odrębne postępowanie dla każdej z tych rezerwacji.</p> <p>4. Stronami postępowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, są uczestnicy przetargu, aukcji albo konkursu, którzy złożyli wnioski o rezerwację częstotliwości w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>Art. 118d. 1. Prezes UKE z urzędu lub na wniosek uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, aukcję albo konkurs, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>2. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu od decyzji w sprawie unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu - skarga do sądu administracyjnego.</p> <p>3. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w przetargu, aukcji albo konkursie, niż określony w ust. 1 i 2.</p> <p>4. Po unieważnieniu przetargu, aukcji albo konkursu Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>5. W celu przeprowadzenia czynności, o których</p>	
--	--	--	---	--

			<p>mowa w ust. 4, Prezes UKE powołuje komisję przetargową, komisję aukcyjną albo komisję konkursową.</p> <p>6. Czynności, o których mowa w ust. 4, przeprowadza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert określone przed unieważnieniem przetargu w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie oraz dokumentacji; 2) w stosunku do ofert złożonych przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu w terminie składania ofert, <p>chyba że nie jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>7. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE ocenia oferty i zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.</p> <p>8. Zmiana wyników przetargu, aukcji albo konkursu będąca konsekwencją unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego przetargu, aukcji albo konkursu.</p> <p>9. Podmiotem wyłonionym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 4, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty. W przypadku, gdy zgodnie z warunkami przetargu,</p>	
--	--	--	---	--

			<p>aukcji albo konkursu uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, zdanie pierwsze stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty.”;</p> <p>.</p> <p>Art. 118e. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie bądź nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji; 2) w przypadku, o którym mowa w art. 118b ust. 2, na liście wyników nie ma już innych podmiotów. <p>2. Przetarg, aukcja albo konkurs są nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w dokumentacji do przetargu, aukcji albo konkursu nie przystąpił żaden podmiot. Informacja w tej sprawie jest publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. W przypadku gdy liczba złożonych ofert jest mniejsza od liczby rezerwacji wystawionych na przetarg – nie występuje brak dostępnych zasobów częstotliwości.”;</p> <p>art. 120 „Art. 120. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania przetargu, aukcji oraz konkursu zapewniający właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości, a także:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe wymagania co do treści ogłoszenia i zawartości dokumentacji; 2) warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia przetargu, aukcji 	
--	--	--	--	--

			<p>art. 144 ust. 2 i 3</p>	<p>oraz konkursu, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) powoływania i pracy komisji przetargowej, aukcyjnej oraz komisji konkursowej, b) sposób wpłaty i zwrotu wadium - w przypadku przetargu oraz aukcji <p>- kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków przetargu, aukcji oraz konkursu, jak również przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć.”;</p> <p>w art. 144:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ; 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni; 3) końcowego: <ul style="list-style-type: none"> a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej, b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, 	
--	--	--	---	--	--

				<p>zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości;</p> <p>c) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, o ile rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;</p> <p>d) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 154 ust. 3.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania widmem radiowym, określając:</p> <p>1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, w szczególności:</p> <p>a) tryb i warunki rejestracji używania tych urządzeń,</p> <p>b) zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości,</p> <p>c) maksymalną moc promieniowania lub maksymalne natężenie pola magnetycznego,</p>
--	--	--	--	---

				d) obszar używania tych urządzeń; 2) rodzaje służb.”;	
art. 5 ust. 3	3. Decyzje dotyczące przyznawania praw użytkowania są podejmowane, ogłaszane i podawane do wiadomości publicznej jak najszybciej po wpłynięciu całkowitej dokumentacji wniosku do krajowego organu regulacyjnego, w terminie trzech tygodni – w przypadku numerów przyznanych do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowego planu numeracji oraz w terminie sześciu tygodni – w przypadku częstotliwości radiowych, które przyznano na potrzeby usług łączności elektronicznej w ramach krajowej tabeli przeznaczeń częstotliwości. Termin sześciu tygodni pozostaje bez uszczerbku dla obowiązujących postanowień umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.	N	Obowiązujący art. 126 ust. 2 i 114 ust. 4 PT	Art. 126. 2. 2. Przydział numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku. Art. 114. 4. Decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości wydaje Prezes UKE w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 4a.	
art. 5 ust. 4	4. W przypadku gdy po konsultacji przeprowadzonej z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 6 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) postanowiono, że prawa użytkowania numeracji o szczególnym znaczeniu gospodarczym mają być przyznane po przeprowadzeniu konkurencyjnej lub porównawczej procedury selekcji, państwa członkowskie mogą przedłużyć maksymalny termin trzech tygodni o kolejne trzy tygodnie. W odniesieniu do konkurencyjnej lub porównawczej procedury selekcji dla częstotliwości radiowych stosuje się art. 7.	N	Obow. art. 126 ust. 3	Art. 126 3. Prezes UKE przydziela numerację, o przydział której wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania - w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.	
art. 5 ust. 5	5. Państwa członkowskie nie ograniczają liczby praw użytkowania, które mają zostać przyznane, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to niezbędne do zapewnienia skutecznego wykorzystania częstotliwości radiowych zgodnie z art. 7.	N			
art. 5 ust. 6	6. Właściwe organy krajowe zapewniają skuteczne i efektywne użytkowanie częstotliwości radiowych zgodnie z art. 8 ust. 2 i art. 9 ust. 2 dyrektywy	T	Art. 116 ust. 8a	w art. 116: po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu: „8a. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem	

	<p>2002/21/WE (dyrektywa ramowa). Zapewniają one, aby w wyniku przekazania lub gromadzenia praw użytkowania częstotliwości radiowych nie występowało zakłócenie konkurencji. Państwa członkowskie mogą w tym celu podjąć odpowiednie środki, takie jak nałożenie obowiązku sprzedaży lub dzierżawy praw użytkowania częstotliwości radiowych.";</p>		<p>Art. 118 ust. 4a</p> <p>Art. 118a ust. 2a</p> <p>Obow. Art. 118a ust. 4</p> <p>Art. 123 ust. 1 pkt 4</p>	<p>UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoważnej i skutecznej konkurencji lub istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości, w szczególności w przypadku gdy dokonanie częstotliwości na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości w gestii tego podmiotu. W przypadku wydania decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, stosuje się ust. 1-6.”,</p> <p>w art. 118 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Określając warunki uczestnictwa w aukcji Prezes UKE może wyłączyć od udziału w aukcji podmiot dysponujący lub podmiot z grupy kapitałowej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów dysponującej zasobem częstotliwości o właściwościach odpowiadającym częstotliwościom z zakresu, którego dotyczy aukcja.”,</p> <p>w art. 118a: a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Kryterium oceny ofert w ramach aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.”,</p> <p>„4. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.”,</p> <p>w art. 123 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją w terminie, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 2a, z</p>	
--	---	--	---	--	--

				przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;”,	
art. 6 ust. 1	"1. Ogólne zezwolenie na udostępnianie sieci lub świadczenie usług łączności elektronicznej oraz prawa użytkowania częstotliwości radiowych i prawa użytkowania numerów mogą być poddane jedynie wymogom określonym w załączniku. Takie wymogi powinny być niedyskryminacyjne, proporcjonalne i przejrzyste, a w przypadku praw użytkowania częstotliwości radiowych – zgodne z art. 9 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).”;	T	Art. 114	<p>w art. 114:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości objęte wnioskiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 144a i art. 144b; 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny; 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zaburzeń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.”, <p>b) ust. 4a otrzymuje brzmienie: „4a. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia przetargu, aukcji, konkursu albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji</p> 	

				<p>częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji, konkursu albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.”,</p> <p>c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. Informację o dokonaniu rezerwacji częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera nazwę podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zakres częstotliwości objętych rezerwacją oraz okres, na jaki została udzielona rezerwacja.”,</p> <p>d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości; 2) inwestycje konieczne dla wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości oraz 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości wynikających z prac organizacji międzynarodowych.”, <p>e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Prezes UKE, w drodze decyzji, wydanej w trybie art. 114a, ustala warunki współkorzystania z częstotliwości w szczególności w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla zapewnienia
--	--	--	--	---

			<p>interoperacyjności usług.”,</p> <p>art. 115</p> <p>w art. 115:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 3-5 otrzymują brzmienie: „3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; „4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) termin w jakim podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywanie częstotliwości;”, <p>- uchyla się pkt 7,</p> <p>- pkt 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, o ile zostały podjęte.”,</p> <p>b) w ust. 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości;”, - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) termin w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;”, - uchyla się pkt 4, - dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju: <ul style="list-style-type: none"> a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych
--	--	--	---

				<p>częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 1,</p> <p>b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 2,</p> <p>c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 3.”;</p> <p>Po art. 115 dodaje się art. 115¹ w brzmieniu:</p> <p>„Art.115¹. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń; 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; 3) zapewnienia jakości technicznej usługi; 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości; 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości lub 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak: <ol style="list-style-type: none"> a) bezpieczeństwo życia, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie
--	--	--	--	--

				<p>nadawczych usług radiowych i telewizyjnych.</p> <p>2. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. b, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.</p> <p>3. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. c, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa życia..</p> <p>4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości określającej ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. W przypadku konkursu, przetargu albo aukcji przepis stosuje się do projektu decyzji a nie do decyzji.</p> <p>art. 119 w art. 119:</p> <p>a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W ogłoszeniu o przetargu albo aukcji określa się również wysokość wadium.</p> <p>2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5 % opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 185 ust. 4, i wyższa niż 200 % tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 złotych. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji – wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.</p> <p>3. Wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po</p>
--	--	--	--	---

			<p>upływie terminu na składanie ofert, niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji lub rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lub 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości, w tym niezłożenie wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 3, powoduje utratę wadium.”,</p> <p>b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.”,</p> <p>c) ust. 4 -6 otrzymują brzmienie: „4. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lub 2, podlega zaliczeniu na poczet opłaty za rezerwację częstotliwości. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników zwraca nadwyżkę. 5. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości dla podmiotu wyłonionego. 6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo uznania go za nierozstrzygnięty.”;</p> <p>Art. 145 ust. 5 i 6 b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać</p>	
--	--	--	---	--

			<p>art. 148</p>	<p>podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.</p> <p>6. W przypadku niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE może cofnąć pozwolenie.”;</p> <p>w art. 148 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Z zastrzeżeniem ust. 4, pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1-3; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: <ol style="list-style-type: none"> a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem, c) mogą być chronione przed szkodliwymi zaburzeniami elektromagnetycznymi, d) wykorzystywane przez urządzenie radiowe nie będą powodowały szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości, e) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, w przypadku gdy zachodzi 	
--	--	--	------------------------	---	--

				<p>możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>f) będą wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>3) wnioskodawca przedłoży:</p> <p>a) potwierdzenie spełniania przez urządzenie zasadniczych wymagań,</p> <p>b) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej.”</p>	
art. 6 ust. 2	w ust. 2 słowa "artykułu 16, 17, 18 oraz 19 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej)" zastępuje się słowami "artykułu 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej)";	N			
art. 7 ust. 1 zdanie wprowadzające	w art. 7 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: "1. Państwo członkowskie rozważające, czy ograniczyć liczbę praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla częstotliwości radiowych, lub czy wydłużyć okres obowiązywania istniejących praw inaczej niż zgodnie z określonymi w nich warunkami, powinno między innymi:";	T	Art. 116 ust. 8	„8. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na kolejny okres na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania przedmiotowych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych i decyzji o rezerwacji częstotliwości, a w przypadku nadawcy jeśli posiada koncesję na kolejny okres, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie, z zastrzeżeniem ust. 8a oraz art. 114 ust. 3. Przy udzielaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres przetargu, aukcji ani konkursu nie przeprowadza się.”,	
art. 7 ust. 1 lit c	"c) opublikować każdą decyzję dotyczącą ograniczeń w przyznawaniu praw użytkowania lub odnawianiu praw użytkowania, wraz z jej uzasadnieniem;"	T	Art. 114 ust. 4b	w art. 114: c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. Informację o dokonaniu rezerwacji częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera nazwę podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zakres	

			<p>Art. 148a</p> <p>częstotliwości objętych rezerwacją oraz okres, na jaki została udzielona rezerwacja.”,</p> <p>po art. 148 dodaje się art. 148a i 148b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 148a. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleniach radiowych, decyzjach o rezerwacji częstotliwości oraz decyzjach o zgodzie na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 144a oraz art. 144b, obejmujące nazwę podmiotu uprawnionego, zakres częstotliwości i obszar nim objęty oraz okres ich obowiązywania.</p>	
art. 7 ust. 3	"3. W przypadku gdy należy ograniczyć przyznawanie praw użytkowania częstotliwości radiowych, państwa członkowskie przyznają takie prawa według kryteriów selekcji, które muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne oraz proporcjonalne. Każde takie kryterium wyboru musi przyznawać odpowiednią wagę celom określonym w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) i wymaganiom zawartym w art. 9 tej dyrektywy.";	T	<p>art. 115</p> <p>w art. 115:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- pkt 3-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości;</p> <p>„4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej;</p> <p>5) termin w jakim podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywanie częstotliwości;”,</p> <p>- uchyla się pkt 7,</p> <p>- pkt 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, o ile zostały podjęte.”,</p> <p>b) w ust. 2:</p> <p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania</p>	

			<p>częstotliwości;”;</p> <p>- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) termin w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;”;</p> <p>- uchyla się pkt 4,</p> <p>- dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju: a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 1, b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 2, c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 3.”;</p> <p>art. 115¹ „Art.115¹. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością: 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń; 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; 3) zapewnienia jakości technicznej usługi; 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości; 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości lub</p>	
--	--	--	---	--

				<p>6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) bezpieczeństwo życia, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych. <p>2. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. b, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.</p> <p>3. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. c, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa życia..</p> <p>4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości określającej ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. W przypadku konkursu, przetargu albo aukcji przepis stosuje się do projektu decyzji a nie do decyzji.</p>	
art. 7 ust. 5	w ust. 5 wyrazy "artykułu 9" zastępuje się wyrazami "art. 9b";	N			
art. 10	"1. Krajowe organy regulacyjne monitorują i	N	Obow.	Art. 199. 1. Prezes UKE jest uprawniony do	

ust. 1	<p>nadzorują przestrzeganie wymogów związanych z ogólnym zezwoleniem lub prawami użytkownika oraz szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 2, zgodnie z art. 11.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne uprawnione są do żądania, aby przedsiębiorstwa udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego zezwolenia lub korzystające z prawa użytkownika częstotliwości radiowych lub numerów dostarczyły wszystkich informacji niezbędnych do sprawdzenia, czy są spełnione wymogi określone w ogólnym zezwoleniu, prawach użytkownika lub szczególnych obowiązkach, o których mowa w art. 6 ust. 2, zgodnie z art. 11.</p>		<p>art. 199 ust. 1 PT</p> <p>Obow. art. 200 ust. 1-3 PT</p>	<p>kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>Art. 200. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii; 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń kontrolowanej jednostki; 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury; 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę; 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 204, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn zakłóceń; 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę zasadniczych wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 6a) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 199 ust. 1a, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 	
--------	--	--	---	--	--

			<p>Obow. art. 6 PT</p>	<p>7) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych.</p> <p>1a. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5-7, dotyczą urządzeń w rozumieniu przepisów <u>ustawy</u> z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>2. Kierownik kontrolowanej jednostki, osoba upoważniona lub inny pracownik kontrolowanej jednostki, który może być uznany za osobę, o której mowa w <u>art. 97</u> ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikom UKE, o których mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić im:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli; 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1; 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1; 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań. <p>3. Do kontrolowanych osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1 i 2.</p> <p>Art. 6. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 143 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub przydział numeracji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji</p>	
--	--	--	---------------------------------------	--	--

				<p>niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, określonych w art. 192 ust. 1.</p> <p>2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć, oraz zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 209 ust. 1. <p>3. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych danych.</p>	
art. 10 ust. 2	2. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że dane przedsiębiorstwo nie spełnia co najmniej jednego spośród wymogów określonych w ogólnym zezwoleniu, prawach użytkowania lub szczególnych obowiązkach, o których mowa w art. 6 ust. 2, powiadamia o tym przedsiębiorstwo i zapewnia mu możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii, w rozsądnym terminie.	T	Art. 201 ust. 1	<p>art. 201:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, stwierdzono, że przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot posiadający rezerwacje częstotliwości lub przydział numeracji, zwany dalej "podmiotem kontrolowanym", nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z ustawy lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić w terminie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń</p>	

				pokontrolnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.”
art. 10 ust. 3	<p>3. Właściwy organ uprawniony jest do żądania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie albo w rozsądnym terminie, a także przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie upoważniają właściwe organy do nakładania:</p> <p>a) w stosownych przypadkach odstrasżających sankcji finansowych, które mogą obejmować okresowe sankcje z mocą wsteczną; oraz</p> <p>b) nakazów zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi lub pakietu usług, których kontynuowanie prowadziłyby do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu osiągnięcia zgodności ze zobowiązaniami dotyczącymi dostępu nałożonymi po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art.16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).</p> <p>O środkach oraz uzasadnieniu ich zastosowania należy niezwłocznie zawiadomić dane przedsiębiorstwo oraz wyznaczyć rozsądny termin, w którym przedsiębiorstwo będzie musiało się do nich dostosować.”;</p>	T	<p>Art. 201 ust. 3 i nast.</p> <p>w art. 201:</p> <p>b) w ust. 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) nakazać zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi telekomunikacyjnej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia obowiązków nałożonych zgodnie z art. 34, 36-40, 42 lub 44-45.”;</p> <p>c) zdanie pierwsze w ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 3, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności telekomunikacyjnej, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział numeracji.”;</p> <p>d) uchyla się ust. 5,</p> <p>e) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, jest zagrożenie przez działalność telekomunikacyjną podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że</p>	

				uzasadnienie zostało sporządzone.”, f) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Decyzji, o której mowa w ust. 4, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru.”, g) dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „10. Postępowanie administracyjne prowadzone na podstawie art. 208 i 209 może być prowadzone niezależnie od postępowania prowadzonego na podstawie art. 199.”;	
art. 10 ust. 4	"4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3, państwa członkowskie upoważniają właściwy organ do nakładania w stosownych przypadkach sankcji finansowych na przedsiębiorstwa z tytułu nieprzekazania informacji zgodnie z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) lub b) niniejszej dyrektywy i art. 9 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) w rozsądnym terminie określonym przez krajowy organ regulacyjny.";	N	Obow. art. 209 ust. 1 pkt 1 i 3	Art. 209. 1. Kto: 1) udziela niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarcza dokumenty zawierające takie informacje przewidziane ustawą lub <u>ustawą</u> z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, (...) 3) udziela informacji określonej w pkt 1 w sposób nieprawdziwy lub niepełny,	
art. 10 ust. 5	"5. W przypadkach poważnego lub powtarzającego się naruszania warunków ogólnego zezwolenia lub warunków związanych z prawami użytkownika lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 2, w przypadku gdy środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, okażą się nieskuteczne, krajowe organy regulacyjne mogą uniemożliwić przedsiębiorstwu dalsze świadczenie usług dostępu do sieci lub usług łączności elektronicznej albo zawiesić lub cofnąć prawo użytkownika. W odniesieniu do okresu każdego uchybienia mogą zostać zastosowane sankcje i kary, które są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, nawet jeżeli takie uchybienie zostało	T	Art. 201 oraz 209	Analogicznie jak w komentarzu do art. 10 ust. 3 dyrektywy o zezwoleniach (obecnie obowi. art. 201 oraz zmiany do art. 201 Pt) oraz właściwy pkt w art. 209. A także, w art. 209: po ust 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Kara, o której mowa w ust. 1 może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę.”;	

	później naprawione.";			
art. 10 ust. 6	"6. Niezależnie od przepisów ust. 2, 3 i 5, w przypadku gdy właściwy organ dysponuje dowodem naruszenia wymogów związanych z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkownika lub obowiązków szczególnych, o których mowa w art. 6 ust. 2, a naruszenie to stanowi bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, obronności lub zdrowia publicznego, albo spowoduje poważne problemy gospodarcze lub operacyjne dla innych dostawców lub użytkowników korzystających z sieci lub usług łączności elektronicznej lub innych użytkowników widma radiowego, może on niezwłocznie podjąć środki tymczasowe mające na celu naprawienie sytuacji, zanim zostanie wydana ostateczna decyzja w tej sprawie. Należy jednak zapewnić danemu przedsiębiorstwu rozsądną możliwość wypowiedzenia się w danej kwestii i zaproponowania jakichkolwiek środków naprawczych. W stosownych przypadkach właściwy organ może zatwierdzić środki tymczasowe, które mogą obowiązywać przez maksymalnie 3 miesiące, ale które – w sytuacji gdy nie zostały zakończone procedury egzekwowania – mogą zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż trzy miesiące.";	T	Art. 202	<p>w art. 202:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w ten sposób, że powoduje to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa, porządku lub zdrowia publicznego, 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników końcowych oraz podmiotów, którym przyznano prawo do korzystania z widma radiowego - Prezes UKE podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń. <p>2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”,</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną usunięte przez podmiot kontrolowany w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące.”;</p>

art. 11 ust. 1 lit a	"a) systematyczną lub dotyczącą konkretnych przypadków weryfikację przestrzegania wymogów 1 i 2 z części A, wymogów 2 i 6 z części B oraz wymogów 2 i 7 z części C załącznika oraz przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 2;"	N	Obow. art. 6 Pt	<p>Art. 6. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 143 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub przydział numeracji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, określonych w art. 192 ust. 1.</p> <p>2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć, oraz zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 209 ust. 1. <p>3. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych danych.</p>	
art. 11 ust. 1 lit g	"g) zagwarantowanie efektywnego użytkowania częstotliwości radiowych i zapewnienie skutecznego zarządzania nimi;	N	Obow. art. 6 Pt	<p>Art. 6. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 143 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub przydział numeracji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, określonych w art.</p>	

				<p>192 ust. 1.</p> <p>2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć, oraz zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 209 ust. 1. <p>3. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednolicenia i zapewnienia spójności pozyskanych danych.</p>	
art. 11 ust. 1 lit h	h) ocenę przyszłych zmian w dziedzinie sieci lub usług, które mogłyby mieć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom.";	N		j.w.	
art. 11 ust. 1 akapit 2	"Informacje, o których mowa w lit. a), b), d), e), f), g) i h) akapitu pierwszego, nie mogą być wymagane przed dostępem do rynku lub jako jego warunek.";	N		j.w.	
art. 14	"Artykuł 14 Zmiana praw i obowiązków 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa, wymogi oraz procedury dotyczące ogólnych zezwoleń, praw użytkownika albo praw instalowania urządzeń mogły być zmienione jedynie w obiektywnie uzasadnionych przypadkach oraz w sposób proporcjonalny, uwzględniając w stosownych przypadkach szczególne warunki dotyczące praw użytkownika częstotliwości radiowych podlegających obrotowi. Z wyjątkiem	N		Norma wynika z zasad ogólnych obowiązującym w polskim prawie, w tym z regulacji K.p.a. co do zmiany decyzji, a także z przepisów regulujących proces legislacyjny w zakresie stanowienia prawa.	

	<p>przypadków, w których proponowane zmiany są niewielkie i zostały uzgodnione z posiadaczem praw lub ogólnego zezwolenia, zamiar wprowadzenia takich zmian ogłasza się w odpowiedni sposób, a zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, przyznaje się wystarczająco dużo czasu na wypowiedzenie się w kwestii proponowanych zmian, nie mniej niż cztery tygodnie, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych.</p> <p>2. Państwa członkowskie nie ograniczają ani nie cofają praw instalowania urządzeń ani praw użytkownika częstotliwości radiowych przed upływem okresu, na jaki zostały one przyznane, chyba że jest to uzasadnione i w stosownych przypadkach zgodne z załącznikiem oraz odpowiednimi przepisami prawa krajowego dotyczącymi odszkodowania w przypadku cofnięcia uprawnień.";</p>				
art. 15 ust. 1	<p>"1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie odpowiednie informacje na temat praw, wymogów, procedur, kosztów, opłat i decyzji związanych z ogólnymi zezwoleniami, prawami użytkownika i prawami instalowania urządzeń były publikowane oraz uaktualniane w odpowiedni sposób, tak, aby zapewnić łatwy dostęp do tych informacji wszystkim zainteresowanym stronom.";</p>	N		Norma wdrożona w obowiązującym w polskim prawie, w szczególności w ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172).	
art. 17 ust. 1	<p>"1. Bez uszczerbku dla art. 9a dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) państwa członkowskie doprowadzają ogólne zezwolenia oraz indywidualne prawa użytkownika istniejące w dniu 31 grudnia 2009 r. do zgodności z art. 5, 6, 7 oraz załącznikiem do niniejszej dyrektywy najpóźniej do 19 grudnia 2011.</p>	N			
art. 17 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy z zastosowania ust. 1 wynika ograniczenie praw lub zwiększenie obowiązków wynikających z obowiązujących już ogólnych zezwoleń oraz indywidualnych praw użytkownika, państwa członkowskie mogą przedłużyć ważność</p>	N			

	powyższych praw i obowiązków najpóźniej do dnia 30 września 2012 r., pod warunkiem że nie będzie to naruszało wynikających z przepisów prawa wspólnotowego praw innych przedsiębiorstw. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takim przedłużeniu terminu oraz przedstawiają jego uzasadnienie.";				
załącznik	treść zmienionego załącznika określono w załączniku do niniejszej dyrektywy.	T		Wdrożenie powiązane z wdrożeniem art. 6 dyrektywy	
Zmiany w dyrektywie 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie)					
art. 2 lit a	"a) "dostęp" oznacza udostępnianie urządzeń lub usług innemu przedsiębiorstwu na określonych warunkach, na zasadzie wyłączności lub braku wyłączności, na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, w tym świadczenia za ich pomocą usług społeczeństwa informacyjnego lub usług nadawania treści. Obejmuje on między innymi: dostęp do elementów sieci i urządzeń towarzyszących, co może się wiązać z podłączeniem urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych (w szczególności obejmuje to dostęp do pętli lokalnej oraz urządzeń i usług niezbędnych do obsługi pętli lokalnej); dostęp do infrastruktury fizycznej, w tym budynków, kanałów i masztów; dostęp do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego; dostęp do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania; dostęp do translacji numerów lub systemów o równoważnych funkcjach; dostęp do sieci stacjonarnych i ruchomych, w szczególności na potrzeby roamingu; dostęp do systemów warunkowego dostępu na potrzeby usług telewizji cyfrowej oraz dostęp do sieciowych usług wirtualnych.";	T	Art. 2 pkt 6	6) dostęp telekomunikacyjny - korzystanie z urządzeń telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących lub usług świadczonych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, na określonych warunkach, celem świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym świadczenia za ich pomocą usług świadczonych drogą elektroniczną lub usług dostarczania nadawanych treści, polegające w szczególności na: <ul style="list-style-type: none"> a) dostępie do elementów sieci i udogodnień towarzyszących, także poprzez podłączenie urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych, w tym na dostępie do lokalnej pętli abonenckiej oraz urządzeń i usług niezbędnych do świadczenia usług w lokalnej pętli abonenckiej, b) dostępie do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, c) dostępie do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego, d) dostępie do translacji numerów lub systemów zapewniających analogiczne funkcje, e) dostępie do sieci telekomunikacyjnych, w tym na potrzeby roamingu, f) dostępie do systemów dostępu warunkowego, g) dostępie do usług sieci wirtualnych, 	

				h) dostępie do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania i składania zamówień, świadczenia usług, konserwacji, usuwania awarii, reklamacji oraz fakturowania;”;	
art. 2 lit e	"e) "pętla lokalna" oznacza fizyczny obwód łączący punkt zakończenia sieci z przełącznicą albo równorzędnym urządzeniem w stacjonarnej publicznej sieci łączności elektronicznej.";	T	Art. 2 pkt 19 i 20	b) pkt 19 i 20 otrzymują brzmienie: „19) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem; 20) lokalna podpętla abonencka - częściowa lokalna pętla abonencka łącząca zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorem lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;”;	
art. 4 ust. 1	"1. Operatorzy publicznych sieci łączności mają prawo, a na wniosek innego uprawnionego przedsiębiorstwa zgodny z art. 4 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach) – obowiązek negocjowania wzajemnych połączeń w celu świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, w celu zapewnienia świadczenia usług i ich interoperacyjności w obrębie całej Wspólnoty. Operatorzy zapewniają dostęp i wzajemne połączenia innym przedsiębiorstwom na zasadach i warunkach zgodnych z obowiązkami nałożonymi przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 5–8.";	N	Obow. art. 26a	Art. 26a. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do prowadzenia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci oraz w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, którego obowiązek zapewnienia wynika z nałożonych na tego operatora obowiązków regulacyjnych, na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, w celu świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienia interoperacyjności usług.	
art. 5 ust. 1	"1. Dla realizacji celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), krajowe organy regulacyjne wspierają, a w stosownych przypadkach zapewniają – zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy – odpowiedni dostęp i wzajemne połączenia oraz interoperacyjność usług, wykonując swoje zadania w taki sposób, aby promować wydajność,	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2a	„2a) rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych;”;	

	zrównoważoną konkurencję, efektywne inwestycje i innowacje oraz zapewnić maksymalne korzyści użytkownikom końcowym.";				
art. 5 ust. 1 lit ab	"ab) w uzasadnionych przypadkach i w niezbędnym zakresie spoczywające na przedsiębiorstwach kontrolujących dostęp do użytkowników końcowych obowiązki świadczenia usług interoperacyjnych.";	N	Obow. art. 45	Art. 45. Prezes UKE może, biorąc pod uwagę adekwatność danego obowiązku do zidentyfikowanego problemu, proporcjonalność oraz cele określone w art. 1 ust. 2, z uwzględnieniem art. 1 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kontrolującego dostęp do użytkowników końcowych obowiązki regulacyjne niezbędne do zapewnienia użytkownikom końcowym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym obowiązek wzajemnego połączenia sieci.	
art. 5 ust. 2	"2. Obowiązki i warunki nałożone na podstawie ust. 1 są obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne i są wdrażane zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 6, 7 i 7a dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).";	T	Dział II Rozdział 2 Pkt Art. 15	Zmiana techniczna przepisu dyrektywy. Przepis ust. 1 art. 5, do którego przepis odsyła, jest wdrożony w przepisach dotyczących obowiązków dostępowych w ustawie Prawo telekomunikacyjne. Przepisy art. 6, 7 i 7a dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) są wdrażane w zmienianych w projekcie przepisach art. 15 (dodawany pkt 3a i zmieniany pkt 4), art. 18 i w dodawanym art. 19a Pt. Art. 15. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 2) nałożenia, zniesienia, utrzymania lub	

			<p>zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji lub nieposiadającego takiej pozycji,</p> <p>3) decyzji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 28-30,</p> <p>3a) decyzji dotyczących dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 139,</p> <p>4) innych wskazanych w ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”;</p> <p>- przeprowadza postępowanie konsultacyjne, umożliwiając zainteresowanym podmiotom wyrażenie na piśmie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia.</p> <p>Art. 18 Art. 18. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 15, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej, Organowi Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwanemu dalej „BEREC”, i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. Jednocześnie Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane do Komisji oraz zamieszcza otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje.</p> <p>Art. 19a „Art. 19a. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 18, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylenia</p>	
--	--	--	--	--

				<p>obowiązku nałożonego na operatora na podstawie art. 34, art. 36 - 40, art. 42, art. 45 lub art. 46, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, poinformuje Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej - rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez kolejne trzy miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.</p> <p>2. W przypadku, gdy Komisja Europejska nie przekaze zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może przyjąć projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym zakresie wszelkie uwagi Komisji, BEREC lub innego krajowego organu regulacyjnego.</p> <p>3. W trzymiesięcznym terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE ściśle współpracuje z Komisją Europejską oraz z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia spełniającego cele, o których mowa w art. 189 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.</p> <p>4. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia. Przed upływem trzymiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zmienić lub wycofać projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC;2) podtrzymać swoje projektowane	
--	--	--	--	--	--

				rozstrzygnięcie. 5. W terminie 1 miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zobowiązującego do zmiany lub wycofania projektowanego środka lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeśli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską i BEREC o przyjęciu ostatecznego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim, może być wydłużony przez Prezesa UKE, w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 15. 6. Jeżeli Prezes UKE postanowi nie zmieniać lub nie wycofywać projektowanego rozstrzygnięcia pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia uzasadnienie. 7. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.”;	
art. 5 ust. 3	skreśla się ust. 3;	N		Skreślenie tego przepisu nie wymaga zmiany ustawy Prawo telekomunikacyjne, ponieważ jego przeniesienie z art. 5 ust. 2 do art. 12 dyrektywy spowodowało zmianę numeracji pozostałych ustępów dyrektywy, natomiast treść nie uległa zasadniczej zmianie. Zgodnie z ustawą Prawo telekomunikacyjne, Prezes UKE może interweniować z własnej inicjatywy i ingerować w stosunki międzyoperatorskie na podstawie art. 29 i 45.	
art. 5 ust. 4	"3. W zakresie dostępu i wzajemnych połączeń, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ regulacyjny był uprawniony do interweniowania z własnej inicjatywy, w uzasadnionych przypadkach, w celu zapewnienia przestrzegania celów polityki	N	Obow. Art. 27 ust. 1 Pt	Art. 27. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci albo z urzędu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż	

	określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy oraz procedurami, o których mowa w art. 6 i 7, 20 i 21 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).";			90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym.	
			Obow. Art. 29 Pt	Art. 29. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie telekomunikacyjnym lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług.	
			Obow. Art. 199 ust. 1 Pt	Art. 199. 1. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.	
			Obow. Art. 209 ist. 1 pkt 6 Pt	Art. 209. 1. Kto: 6) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz rozliczeń z tego tytułu, określonych w decyzji lub w umowie,	
art. 6 ust. 2	"2. W związku z rozwojem rynku oraz technologii Komisja może przyjąć środki wykonawcze zmieniające załącznik I. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.";	N			
art. 7	skreśla się art. 7;	N		Skreślenie tego przepisu nie wymaga zmian w ustawie Prawo telekomunikacyjne, gdyż wdrażające go przepisy art. 221 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z jego ust. 3, przestaną obowiązywać w momencie uprawomocnienia się decyzji wydanych na podstawie art. 25 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Zmiana w dyrektywie polega na tym, że usunięty został przepis przejściowy znajdujący się w pakiecie dyrektyw z	

art. 8 ust. 1	w art. 8 w ust. 1 słowa "art. 9–13" zastępuje się słowami "art. 9–13a";	T	Art. 44b	2002 roku. Art. 44b. 1. Jeżeli wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36–40 i art. 42, nie zapewniły na rynku lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy tego rynku lub rynków hurtowych, o której mowa w art. 21, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zintegrowanego pionowo obowiązek rozdziału funkcjonalnego polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, niezależnie działającą jednostkę organizacyjną, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”. 2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, w tym przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, o którym mowa w ust. 1, oraz innym jednostkom organizacyjnym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w takich samych terminach i na takich samych warunkach, w tym dotyczących poziomów cen i usług, oraz przy użyciu tych samych systemów i procesów. 3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie obowiązku rozdziału funkcjonalnego, do którego dołącza:	
------------------	---	---	-----------------	---	--

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w [Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117](#), z [2003 r. Nr 49, poz. 408](#) i [Nr 229, poz. 2276](#), z [2005 r. Nr 132, poz. 1108](#), [Nr 183, poz. 1538](#) i [Nr 184, poz. 1539](#), z [2006 r. Nr 133, poz. 935](#) i [Nr 208, poz. 1540](#), z [2008 r. Nr 86, poz. 524](#), [Nr 118, poz. 747](#), [Nr 217, poz. 1381](#) i [Nr 231, poz. 1547](#) oraz z [2009 r. Nr 13, poz. 69](#), [Nr 42, poz. 341](#), [Nr 102, poz. 585](#) i [Nr 104, poz. 860](#).

				<p>1) wyniki analizy rynku albo rynków hurtowych, o której mowa w art. 21, potwierdzające, iż wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz, że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku;</p> <p>2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek telekomunikacyjny. Dodatkowo analiza zawiera ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;</p> <p>4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku lub rynkach hurtowych;</p> <p>5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:</p> <p>a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,</p> <p>b) zakresu początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę,</p> <p>c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w tej jednostce odpowiedniej struktury zachęt zapewniających niezależność pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, innych jednostek tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁴⁾),</p> <p>d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu realizacji tego obowiązku,</p> <p>e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych podmiotów,</p> <p>f) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego, obejmującego w szczególności publikację przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, corocznego sprawozdania w tym zakresie lub obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.</p> <p>4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w</p>	
--	--	--	---	--

			<p>ust. 3, Prezes UKE w drodze decyzji nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.</p> <p>5. Uzasadnienie decyzji nakładającej obowiązek rozdziału funkcjonalnego, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać wykazanie zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, oraz zasadności nałożenia tego obowiązku, w tym powinno zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informację o wynikach analizy rynku albo rynków hurtowych, o której mowa w art. 21, potwierdzających, iż wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz, że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku; 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej; 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek telekomunikacyjny. Dodatkowo analiza zawiera ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów; 	
--	--	--	---	--

				4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku lub rynkach hurtowych.	
			art. 209 ust. 1 pkt 13a	W art. 209 ust. 1 po pkt 13a dodaje się pkt 13b w brzmieniu: „13b) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 44b-44f.”	
art. 8 ust. 3 akapit 1 tiret pierwszy	w tiret pierwszym słowa "art. 5 ust. 1 oraz ust. 2 i art. 6" zastępuje się słowami "art. 5 ust. 1 oraz art. 6",	N			
art. 8 ust. 3 akapit 1 tiret drugi	- w tiret drugim słowa "dyrektywy 97/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych oraz ochrony prywatności w sektorze telekomunikacyjnym []" zastępuje się słowami "dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) []"	N			
art. 8 ust. 3 akapit 2	"W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć na operatorów posiadających znaczącą pozycję na rynku obowiązki w odniesieniu do dostępu lub wzajemnych połączeń innych niż ustanowione w art. 9–13 niniejszej dyrektywy, przedstawia on odpowiedni wniosek Komisji. Komisja uwzględnia w najwyższym stopniu opinię Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC)	T	Art. 44 i art. 44a	„ Art. 44. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej inne obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego niż wymienione w art. 34, art. 36-40 i art. 42.”; Art. 44a. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego	

	[]. Komisja, działając zgodnie z art. 14 ust. 2, podejmuje decyzję zezwalającą krajowemu organowi regulacyjnemu na podjęcie takich środków lub uniemożliwiająca mu ich podjęcie.			nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 44, innych niż przewidziane w art. 44b, Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem. 2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada, zgodnie z wnioskiem obowiązki, o których mowa w art. 44.”	
art. 9 ust. 1	"1. Krajowe organy regulacyjne mogą, zgodnie z art. 8, nałożyć obowiązek przejrzystości w odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu, wymagając od operatorów podania do publicznej wiadomości określonych informacji, na przykład informacji księgowych, specyfikacji technicznych, danych o sieci, zasad i warunków dostępu i użytkowania, w tym również wszelkich warunków ograniczających dostęp do usług i aplikacji lub korzystanie z nich, jeżeli państwa członkowskie dopuszczają takie warunki zgodnie z prawem wspólnotowym, oraz cen.”;	N	Obowiązujący art. 37 Pt	Art. 37. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat. 2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji. 3. Prezes UKE może żądać od operatora o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, w art. 36 i art. 42. 4. Informacje, o których mowa w ust. 3, są publikowane w Biuletynie Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanym dalej "Biuletynem UKE", z uwzględnieniem interesu operatora dostarczającego informacje.	
art. 9 ust. 4	"4. Niezależnie od ust. 3, w przypadku gdy operator na mocy art. 12 obciążony jest obowiązkami w zakresie hurtowego dostępu do	N	Obow. art. 42 ust. 6	Art. 42. 6. Jeżeli operator, oprócz obowiązku, o którym mowa w ust. 1, został obowiązany do zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej,	

	infrastruktury sieciowej, krajowe organy regulacyjne zapewniają opublikowanie oferty ramowej zawierającej co najmniej elementy określone w załączniku II.";		ze zdaniem wstępnym wynikającym z projektu	oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej powinna zawierać co najmniej: 1) warunki zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej; 2) usługi kolokacyjne; 3) warunki dostępu do systemów informacyjnych; 4) warunki świadczenia usług.	
art. 9 ust. 5	"5. Komisja może przyjąć niezbędne zmiany w załączniku II w celu dostosowania go do rozwoju rynku i technologii. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3. We wprowadzaniu w życie przepisów niniejszego ustępu Komisję może wspierać BEREC.";	N			
art. 12 ust. 1 lit a	"a) przyznania osobom trzecim dostępu do określonych elementów lub urządzeń sieciowych, w tym dostępu do nieaktywnych elementów sieciowych lub uwolnionego dostępu do pętli lokalnej, między innymi w celu umożliwienia selekcji lub preselekcji dostawcy lub oferty odsprzedaży linii abonenckiej;"	T	Art. 34 ust. 2 pkt 2	w art. 34 w ust. 2: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, w tym dostępu do nieaktywnych elementów sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych, linii, łączy lub lokalnych pętli abonenckich; obowiązek udostępnienia lokalnych pętli abonenckich może dotyczyć pętli lub podpętli, w warunkach pełnego dostępu lub dostępu współdzielonego, wraz z kolokacją, dostępem do połączeń kablowych i odpowiednich systemów informacyjnych;”	
art. 12 ust. 1 lit f	"f) zapewnienia kolokacji lub innych form współużytkowania urządzeń towarzyszących;"	T	Art. 139 ust. 4	„4. Do zapewnienia dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Działu I Rozdziału 3, art. 27-30, art. 31 ust. 1, art. 33, art. 36-40, art. 42 ust. 1-3 oraz art. 43-45, z zastrzeżeniem ust. 1-2, z tym że Prezes	

				UKE w decyzji określa szczegółowe warunki rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych lub budynków uwzględniające stopień występującego w danym przypadku ryzyka.”;	
art. 12 ust. 1 lit j	"j) zapewnienia dostępu do usług towarzyszących takich jak usługi identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.”;	T	Art. 34 ust. 2 pkt 13	w art. 34 w ust. 2: .. b) dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13) zapewnieniu dostępu do usług towarzyszących, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.”;	
art. 12 ust. 2 lit a	"2. Przy rozważaniu nałożenia obowiązków, o których mowa w ustępie 1, a zwłaszcza przy ocenianiu, w jaki sposób nałożyć te obowiązki proporcjonalnie do celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), biorąc one pod uwagę w szczególności następujące elementy: a) techniczną i ekonomiczną wykonalność użytkowania lub instalacji konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj danych wzajemnych połączeń lub dostępu, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań dotyczących dostępu do sieci, takich jak dostęp do kanałów;”;	T	Art. 35 ust. 2	w art. 35 w ust. 2: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) techniczną i ekonomiczną zasadność budowy konkurencyjnej infrastruktury telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem dostępności na rynku urządzeń telekomunikacyjnych, charakteru i rodzaju zastosowanego połączenia sieci i dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej;”;	
art. 12 ust. 2 lit c	"c) wstępną inwestycję właściciela urządzenia, przy uwzględnieniu wszelkich poczynionych inwestycji publicznych i ryzyka związanego z inwestycją;	T		b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) początkowe inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub udogodnień towarzyszących, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz poczynione inwestycje telekomunikacyjne;	
art. 12 ust. 2 lit d	d) potrzebę ochrony długoterminowej konkurencji, w szczególności konkurencji opartej na infrastrukturze;”;	T		4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych;”;	
art. 12	"3. Nakładając na operatora obowiązek	N		Zmiana art. 12 ust. 3 stanowi zmianę redakcyjną i	

ust. 3	zapewnienia dostępu zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, krajowe organy regulacyjne mogą określić wymogi techniczne lub operacyjne, które podmiot zapewniający ten dostęp lub podmioty z niego korzystające będą musiały spełnić, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci. Obowiązki przestrzegania szczególnych norm lub specyfikacji technicznych powinny być zgodne z normami i specyfikacjami określonymi zgodnie z art. 17 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).";			nie wiąże się z koniecznością zmian krajowych regulacji	
art. 13 ust. 1	"1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na operatorów, zgodnie z przepisami art. 8, obowiązki związane ze zwrotem kosztów oraz kontrolą cen, w tym obowiązki związane z oparciem cen o koszty oraz obowiązki dotyczące systemów księgowania kosztów, w odniesieniu do udostępniania szczególnych rodzajów wzajemnych połączeń lub dostępu, w sytuacjach gdy analiza rynku wskazuje, że brak skutecznej konkurencji oznacza, że dany operator może utrzymywać ceny na nadmiernie wysokim poziomie lub stosować zaniżanie cen ze szkodą dla użytkowników końcowych. W celu zachęcenia operatorów do inwestowania, w tym również w sieci nowej generacji, krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę dokonane przez operatora inwestycje oraz umożliwiają mu uzyskanie zwrotu stosownej części zainwestowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.";	T	Art. 39 ust. 6 art. 40 ust. 5 53 ust. 1	w art. 39 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. W przypadku, gdy operator poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci nowej generacji, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez operatora inwestycje oraz zapewnia temu operatorowi zwrot stosownej części zainwestowanego kapitału.”;	w art. 40 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. W przypadku, gdy operator poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci nowej generacji, gdy według oceny, o której mowa w ust. 3, wysokość opłat ustalonych przez operatora jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustalając wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby ustalania opłat wskazane w ust. 1a, bierze pod uwagę wykonane przez operatora inwestycje oraz zapewnia temu operatorowi zwrot stosownej części zainwestowanego kapitału. Ustalenie opłat następuje w odrębnej decyzji.”;
				„Art. 53. 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na którego nałożył	

				<p>obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału który przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.”;</p> <p>art. 184 ust. 2 w art. 184 w ust. 2:</p> <p>a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – 1.800.000 złotych;”, b) dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) za numer rutingowy (NR) – 1.000 złotych.”;</p>	
art. 13a	<p>"Artykuł 13a Podział funkcjonalny 1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że odpowiednie obowiązki nałożone na mocy art. 9–13 nie zapewniły skutecznej konkurencji oraz że istnieją istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub niewydolność rynków związane z hurtowym oferowaniem określonych rynków produktów dostępu, może on, w drodze wyjątku – zgodnie z przepisami art. 8 ust. 3 akapit drugi – nałożyć na przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo obowiązek powierzenia działalności związanej z hurtowym oferowaniem odnośnych produktów dostępu niezależnie działającej jednostce organizacyjnej. Taka jednostka organizacyjna dostarcza produkty i</p>	T	<p>Art. 44b i 44e</p>	<p>Art. 44b. 1. Jeżeli wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36–40 i art. 42, nie zapewniły na rynku lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy tego rynku lub rynków hurtowych, o której mowa w art. 21, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zintegrowanego pionowo obowiązek rozdziału funkcjonalnego polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, niezależnie działającą jednostkę organizacyjną, lub</p>	

¹⁾Zmiany

wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540, z 2008 r. Nr 86, poz. 524, Nr 118, poz. 747, Nr 217, poz. 1381 i Nr 231, poz. 1547 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341, Nr 102, poz. 585 i Nr 104, poz. 860.

<p>usługi dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej, w takich samych terminach, na tych samych warunkach – dotyczących między innymi poziomów cen i usług – oraz z użyciem tych samych systemów i procesów.</p> <p>2. Gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć obowiązek podziału funkcjonalnego, przedkłada on Komisji wniosek, który obejmuje:</p> <p>a) dowody uzasadniające stwierdzenia krajowego organu regulacyjnego, o których mowa w ust. 1;</p> <p>b) uzasadnioną ocenę, z której wynika, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury lub zaistnieje ona w niewielkim stopniu;</p> <p>c) analizę spodziewanego wpływu na organ regulacyjny, na przedsiębiorstwo, w szczególności na pracowników oddzielnego przedsiębiorstwa i na całość sektora łączności elektronicznej, oraz na zachęty do inwestowania w sektor jako całość – w szczególności w związku z potrzebą zapewnienia spójności społecznej i terytorialnej – a także na inne zainteresowane strony, w tym przede wszystkim analizę spodziewanego wpływu na konkurencję i analizę wszelkich potencjalnych skutków dla konsumentów;</p> <p>d) analizę przyczyn uzasadniających, że obowiązek ten byłby najskuteczniejszym sposobem wprowadzenia w życie środków naprawczych mających na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości rynkowych.</p> <p>3. Proponowany środek obejmuje następujące elementy:</p> <p>a) dokładny charakter i stopień podziału, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego oddzielnej jednostki organizacyjnej;</p> <p>b) wskazanie majątku wydzielonej jednostki</p>			<p>przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”.</p> <p>2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, w tym przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, o którym mowa w ust. 1, oraz innym jednostkom organizacyjnym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w takich samych terminach i na takich samych warunkach, w tym dotyczących poziomów cen i usług oraz przy użyciu tych samych systemów i procesów.</p> <p>3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie obowiązku rozdziału funkcjonalnego, do którego dołącza:</p> <p>1) wyniki analizy rynku albo rynków hurtowych, o której mowa w art. 21, potwierdzające, iż wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, nie zapewniły na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku;</p> <p>2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek</p>	
--	--	--	--	--

	<p>organizacyjnej i produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę;</p> <p>c) rozwiązania w zakresie zarządu zapewniające niezależność personelu zatrudnionego przez oddzielną jednostkę organizacyjną i odpowiednią strukturę zachęt;</p> <p>d) zasady zapewniające przestrzeganie obowiązków;</p> <p>e) zasady zapewniające przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych stron;</p> <p>f) program monitorowania zapewniający przestrzeganie wymogów, obejmujący między innymi publikację corocznego sprawozdania.</p>			<p>telekomunikacyjny. Dodatkowo analiza zawiera ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;</p> <p>4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku lub rynkach hurtowych;</p> <p>5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:</p> <p>a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,</p> <p>b) zakresu początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaj produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę,</p> <p>c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w tej jednostce odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, innych jednostek tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.)¹⁾,</p> <p>d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogram realizacji tego obowiązku,</p> <p>e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych podmiotów,</p> <p>f) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego, obejmującego w szczególności publikację przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, corocznego sprawozdania w tym zakresie lub obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów..</p> <p>4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE w drodze decyzji nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.</p> <p>5. Uzasadnienie decyzji nakładającej obowiązek rozdziału funkcjonalnego, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać wykazanie zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, oraz zasadności nałożenia tego obowiązku, w tym powinno zawierać:</p> <p>5) informację o wynikach analizy rynku albo rynków hurtowych, o której mowa w art. 21, potwierdzających, iż wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz, że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku;</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>6) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>7) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek telekomunikacyjny. Dodatkowo analiza zawiera ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;</p> <p>8) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku lub rynkach hurtowych.</p> <p>Art. 44e. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy o oddziale przedsiębiorcy.</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w art. 44b ust. 1, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 44b ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od przedsiębiorcy</p>	
--	--	--	---	--

				<p>telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, i być przez niego używana w obrocie handlowym.</p> <p>3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką.</p> <p>4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.</p> <p>5. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną nie mogą jednocześnie świadczyć pracy lub wykonywać innych zajęć na jakiegokolwiek podstawie u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1 lub w innej, niż wydzielona jednostka organizacyjna, jednostce organizacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.</p>	
	4. Po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie proponowanego środka zgodnie z art. 8 ust. 3, krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa). Na podstawie swojej oceny krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z art. 6 i 7 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).	T	Art. 44c	Art. 44c. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 44b ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 21, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.	
13a ust. 5	5. Przedsiębiorstwo, któremu narzucono podział funkcjonalny, może podlegać każdemu z obowiązków określonych w art. 9–13 w	T	art. 44d	Art. 44d. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w art. 44b ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie	

	odniesieniu do rynków, na których jego pozycję uznano za znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 3.			dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36–40, art. 42 i art. 44 w odniesieniu do rynków, na których jego pozycję uznano za znaczącą.	
art. 13b	<p>Artykuł 13b</p> <p>Dobrowolny podział przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo</p> <p>1. Przedsiębiorstwa, które zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) uznano za posiadające znaczącą pozycję na jednym lub kilku odnośnych rynkach, z wyprzedzeniem i na czas informują krajowy organ regulacyjny, w celu umożliwienia mu oceny skutków planowanych działań – o zamiarze przeniesienia środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub o zamiarze ustanowienia oddzielnej jednostki organizacyjnej w celu dostarczania wszystkim dostawcom detalicznym, w tym swoim własnym jednostkom detalicznym, w pełni równoważnych produktów dostępu. Przedsiębiorstwa informują krajowy organ regulacyjny także o każdej zmianie tego zamiaru oraz o ostatecznym wyniku podziału.</p> <p>2. Krajowy organ regulacyjny ocenia wpływ planowanej transakcji na istniejące obowiązki regulacyjne wynikające z dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).</p> <p>W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).</p> <p>Na podstawie swojej oceny krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z art. 6 i 7 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).</p>	T	art. 44f	<p>Art. 44f. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości oferowania równoważnych usług użytkownikom końcowym, jest obowiązany poinformować Prezesa UKE o zamiarze przeniesienia środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub jej znacznej części na odrębną osobę prawną, mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych. Jednocześnie, przedsiębiorca telekomunikacyjny niezwłocznie informuje Prezesa UKE o każdej zmianie zamiaru w zakresie dokonania takiego przeniesienia.</p> <p>2. Prezes UKE przeprowadza w terminie 6 miesięcy od uzyskania informacji, o której mowa w ust. 1, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki i informuje przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu.</p> <p>3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną, mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.</p> <p>4. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o</p>	

	3. Prawnie lub operacyjnie wyodrębniona jednostka może podlegać każdemu z obowiązków określonych w art. 9–13 w odniesieniu do określonych rynków, na których jej pozycję uznano za znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 3.";			którym mowa w ust. 3, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 2, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 22, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne. 5. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36–40, 42 i art. 44 w odniesieniu do rynków, na których jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.";	
art. 14 ust. 3	"3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.";	N			
art. 14 ust. 4	skreśla się ust. 4;	N			
Załącznik II	w załączniku II tytuł otrzymuje brzmienie: "MINIMALNA LISTA ELEMENTÓW, KTÓRE MAJĄ BYĆ ZAWARTE W OFERCIE RAMOWEJ DLA CAŁEJ INFRASTRUKTURY DOSTĘPU DO SIECI, ŁĄCZNIE ZE WSPÓLNYM LUB W PEŁNI UWOLNIONYM DOSTĘPEM DO PĘTLI LOKALNEJ W STACJONARNEJ LOKALIZACJI, DO OPUBLIKOWANIA PRZEZ NOTYFIKOWANYCH OPERATORÓW O ZNACZĄCEJ POZYCJI RYNKOWEJ;"	T	Art. 42 ust. 6	w art. 42 w ust. 6 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „Jeżeli operator, oprócz obowiązku, o którym mowa w ust. 1, został obowiązany do zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej powinna zawierać co najmniej:";	
Załącznik II lit a	"a) "podpętla lokalna" oznacza częściową pętlę lokalną łączącą punkt zakończenia sieci z punktem koncentratora lub określonym pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci łączności elektronicznej;"	T	Art. 2 pkt 5, 19 i 20	w art. 2: a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej - korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub wykorzystanie części możliwości	

				<p>lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej);</p> <p>b) pkt 19 i 20 otrzymują brzmienie: „19) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem; 20) lokalna podpętla abonencka - częściowa lokalna pętla abonencka łącząca zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;”</p>	
Załącznik II lit c	"c) "pełny uwolniony dostęp do pętli lokalnej" oznacza zapewnienie beneficjentowi dostępu do pętli lokalnej lub podpętli lokalnej notyfikowanego operatora o znaczącej pozycji rynkowej upoważniające do pełnego wykorzystania możliwości infrastruktury sieci;"	T	Art. 2 pkt 5	<p>„5) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej - korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej);</p>	
Załącznik II lit d	"d) "współdzielony dostęp do pętli lokalnej" oznacza zapewnienie beneficjentowi dostępu do pętli lokalnej lub podpętli lokalnej notyfikowanego operatora o znaczącej pozycji rynkowej upoważniające do pełnego wykorzystania możliwości infrastruktury sieci takich jak część częstotliwości lub ekwiwalent;"	T	Art. 2 pkt 5	<p>„5) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej - korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę</p>	

				telekomunikacyjnego (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej);	
Załącznik II część A pkt 1	"1. Elementy sieci, do których oferowany jest dostęp, obejmujące w szczególności następujące elementy, wraz ze stosownymi urządzeniami towarzyszącymi: a) uwolniony dostęp do pętli lokalnych (pełny i współdzielony); b) uwolniony dostęp do podpętli lokalnych (pełny i współdzielony), w tym, w stosownych przypadkach, dostęp do elementów sieci, które nie są aktywne, do celów rozwijania sieci przesyłu wstecznego; c) w stosownych przypadkach, dostęp do przewodów umożliwiający instalację sieci dostępu.	N	Rozporządzenie z art. 42 ust. 4 Pt	Rozporządzenie Ministra infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym (Dz.U. Nr 138, poz. 866)	
Załącznik II część A pkt 2	2. Informacje dotyczące lokalizacji fizycznych punktów dostępu, w tym szafek ulicznych i przełącznic, dostępności pętli lokalnych i podpętli oraz urządzeń do przesyłu wstecznego w określonych częściach sieci dostępu oraz, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące lokalizacji przewodów i dostępności w przewodach.	N	Rozporządzenie z art. 42 ust. 4 Pt	Rozporządzenie Ministra infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym (Dz.U. Nr 138, poz. 866)	
Załącznik II część A pkt 3	3. Warunki techniczne związane z dostępem i wykorzystaniem pętli lokalnych i podpętli, w tym specyfikacje techniczne par skręconych przewodów metalowych lub światłowodów lub ich ekwiwalentów, dystrybutorów kablowych i urządzeń towarzyszących, a także, w stosownych przypadkach, warunków technicznych związanych z dostępem do przewodów.";	N	Rozporządzenie z art. 42 ust. 4 Pt	Rozporządzenie Ministra infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym (Dz.U. Nr 138, poz. 866)	
Załącznik II część B pkt 1	"1. Informacje dotyczące odpowiednich punktów dostępowych notyfikowanego operatora o znaczącej pozycji rynkowej lub lokalizacji sprzętu oraz jego planowanej aktualizacji.	N	Rozporządzenie z art. 42 ust. 4 Pt	Rozporządzenie Ministra infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym (Dz.U. Nr 138, poz. 866)	
<u>Dyrektywa 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylającej dyrektywę 89/336/EWG</u>					

	Nieprawidłowe wdrożenie art. 1 ust. 4 dyrektywy		Art. 6. ustawy o kompatybilności i elektromagnetycznej	Art. 6. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr 82, poz. 556 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679) art. 5 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) pojazdów w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm. ⁶⁾ oraz części pojazdów, z wyłączeniem pojazdów wolnobieżnych oraz ciągników rolniczych.”.	
Implementacja Międzynarodowa Konwencja z 7 lipca 1978 r. o wymaganiach w zakresie wykszolenia marynarzy, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht (Standards of Training, Certification and Watchkeeping, Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201, z późn. zm.)					
Sekcja A-I/11 Odnawianie dyplomów. Kompetencje zawodowe. Ust. 1	„1 Trwałe kompetencje zawodowe wymagane przez prawidło I/11 powinny być ustanowione przez: .1 potwierdzoną pracą na morzu, z wykonywaniem funkcji odpowiednich dla posiadanego dyplomu w ciągu co najmniej jednego roku w okresie poprzedzających pięciu lat; lub .2 wykonywane funkcje uważane za ekwiwalentne dla pracy na morzu wymagane w ust. 1.1; lub .3 jedno z następujących: .3.1. zdanie zatwierdzonego testu; lub .3.2. pozytywne ukończenie zatwierdzonego kursu lub kursów; albo .3.3. odbycie potwierdzonej pracy na morzu w wykonywaniu funkcji odpowiednich dla posiadanego dyplomu przez okres nie krótszy niż trzy miesiące w charakterze pracownika nieetatowego lub w niższym stopniu oficerskim niż stopień, dla którego posiadany dyplom jest obowiązujący bezpośrednio przed objęciem stanowiska w stopniu, dla którego jest on obowiązujący.”	T	Art. 150 ust. 1a ustawy Prawo telekomunikacyjne	a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Osoba posiadająca świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie morskiej może ubiegać się o ponowne jego wydanie (odnowienie). Osoba taka powinna: 1) złożyć wniosek o wydanie świadectwa, 2) wykazać się potwierdzoną pracą na morzu, z wykonywaniem funkcji odpowiednich dla danego świadectwa, w ciągu co najmniej 12 miesięcy w okresie 5 lat przed dniem upływu ważności posiadanego świadectwa albo zdać egzamin w zakresie określonym w akcie wykonawczym wydanym na podstawie ust. 4, w przypadku braku potwierdzenia pracy	
Dyrektywa nr 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (dyrektywa RTTE)					

Art. 1 ust. 4, Załącznik I	<p>„4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do sprzętu wymienionego w załączniku I.”</p> <p>ZAŁĄCZNIK I</p> <p>URZĄDZENIA NIE OBJĘTE NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ W ROZUMIENIU ART. 1 UST. 4.</p> <p>(...)</p> <p>„5. Produkty, urządzenia i części składowe w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego²”</p>	T	Art. 153 ust. 4 pkt 4a	<p>w art. 153 w ust. 4 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a) urządzeń przeznaczonych do zastosowania w dziedzinie lotnictwa cywilnego za wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do zarządzania ruchem lotniczym;”;</p>	
----------------------------	--	---	------------------------	--	--

Implementacja wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-522/08

	Stwierdzenie niezgodności art. 57 ust. 1 pkt 1 PT z dyrektywami 2002/21/WE i 2002/22/WE		Art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne	w art. 57 w ust. 1 uchyla się pkt 1;	
--	---	--	---	---	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU ⁴⁾		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 4 pkt 2 art. 5 ust. 4	<p>w art. 4:</p> <p>a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji</p>	<p>Z uwagi na stanowisko zgłoszone przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego w trakcie uzgodnień międzyresortowych wprowadzono zmianę w art. 4 pkt 2 i art. 5 ust. 4, polegającą na uwzględnieniu w ww. przepisach ABW jako podmiotu organizującego oraz zarządzającego systemem niejawnym funkcjonującym w</p>

² Dz.U. L 373 z 31.12.1991, str. 4. [Rozporządzenie](#) zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) 2176/96 (Dz.U. L 291 z 14.11.1996, str. 15).

	<p>Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej;”</p> <p>w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.”;</p>	<p>Sieci Łączności Rządowej. Zmiany te pozwolą na doprecyzowanie roli, jaką pełni ABW względem Sieci Łączności Rządowej, w szczególności do jej części niejawniej. Rola ta wynika nie tylko z przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), na mocy której ABW jest organem właściwym do nadzorowania funkcjonowania systemu ochrony informacji niejawnych w sferze cywilnej, ale także z przepisów ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.), z których wynika ciążący na ABW obowiązek zapobiegania zagrożeniom godzącym w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa (art. 1 oraz art. 5 przedmiotowej ustawy). Proponowana zmiana pozwoli na doprecyzowanie zagadnień związanych z funkcjonowaniem Sieci Łączności Rządowej, będących kwestiami mającymi zasadnicze znaczenie dla jej poprawnego oraz bezpiecznego funkcjonowania, a tym samym dla bezpieczeństwa Państwa.</p>
<p>Art. 4 pkt 6 i art. 148b</p>	<p>w art. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów oraz pod warunkiem uzyskania zgody, o której mowa w art. 148b;”</p> <p> dodaje się art. 148b w brzmieniu:</p> <p>Art. 148b. 1. Używanie urządzeń radiowych służących do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym, przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania zgody Prezesa UKE wydawanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.</p> <p>2. Wniosek o wydanie zgody składany jest w drodze dyplomatycznej przez przedstawiciela podmiotu, o którym mowa w</p>	<p>Wprowadza się obowiązek uzyskania zgody krajowego organu regulacyjnego wydawanej w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych na wykorzystywanie urządzeń radiowych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym, przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Potrzeba wprowadzenia takiego obowiązku wynika z konieczności zapewnienia poprawnego funkcjonowania wszystkich urządzeń radiowych działających na obszarze kraju. Brak koordynacji w tym zakresie prowadzi do powstawania zakłóceń i niepoprawnego funkcjonowania urządzeń radiowych, zarówno wskazanych wyżej podmiotów zagranicznych, jak i podmiotów krajowych. Uzgodnienie z Ministrem właściwym do Spraw Zagranicznych jest konieczne z uwagi na fakt, iż jest to organ odpowiedzialny za kreowanie i monitorowanie stanu stosunków dyplomatycznych, a także ze względu na potrzebę dokonania wszechstronnej analizy, uwzględniającej m.in. stan stosunków dwustronnych czy zastosowanie zasady wzajemności.</p> <p>Wprowadzenie opisanego obowiązku uzyskania zgody jest dopuszczalne w świetle prawa międzynarodowego w oparciu o art. 27 ust. 1 Konwencji Wiedeńskiej o Stosunkach Dyplomatycznych z 1961 roku ratyfikowanej przez Polskę w 1965 roku (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232):</p> <p><i>„1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodne porozumiewanie się misji dla wszelkich celów urzędowych. W porozumiewaniu się z rządem oraz z innymi misjami i konsulatami państwa wysyłającego, bez względu na miejsce ich siedziby, misja może używać wszelkich odpowiednich środków, łącznie z</i></p>

<p>ust. 1, do Prezesa UKE, za pośrednictwem Ministra Spraw Zagranicznych.</p> <p>3. Wniosek o wydanie zgody powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) adres miejsca zainstalowania stacji radiowej; 2) znak identyfikacyjny lub znak wywoławczy stacji radiowej; 3) godziny i czas pracy stacji radiowej; 4) współrzędne geograficzne i nazwy miejscowości, z którymi będzie utrzymywana łączność radiowa; 5) moc wyjściową urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego stacji radiowej; 6) częstotliwości nadawania i odbioru przez stację radiową; 7) rodzaj emisji; 8) dane techniczne anteny nadawczej i odbiorczej (zysk, polaryzacja, azymut maksymalnego promieniowania, kąt elewacji, charakterystyka promieniowania pionowa i pozioma, wysokość zawieszenia nad poziomem ziemi); 9) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości. <p>4. Prezes UKE wydając zgodę na używanie urządzeń radiowych weryfikuje, czy urządzenia te będą pracować bez zakłóceń oraz czy nie będą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń, Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje podmiot składający wniosek o konieczności zmiany wniosku w określonym zakresie.</p> <p>5. Zmiana danych, o których mowa w ust. 3, wymaga uzyskania nowej zgody Prezesa UKE. Przepis ust. 2 stosuje się.</p> <p>6. W razie stwierdzenia przez Prezesa UKE, że podmiot, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje urządzenia radiowe niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie, wyznacza on użytkownikowi stacji termin na dostosowanie warunków pracy urządzenia do warunków określonych w zgodzie. Niedostosowanie warunków pracy urządzenia w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE może spowodować cofnięcie zgody. Zgodę Prezes UKE cofa w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych.”;</p>	<p><i>kurierami dyplomatycznymi oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Misja może jednak zainstalować i używać nadajnika radiowego tylko za zgodą państwa przyjmującego”.</i></p> <p>W związku z powyższym, odpowiednie zmiany w zakresie opisanym powyżej, powinny być zamieszczone w art. 4 pkt 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Ponadto, przewiduje się dodanie art. 148b, który uzależniałby zakładanie oraz używanie urządzeń radiowych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym, przez przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od uzyskania zgody Prezesa UKE wydawanej w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych. Używanie urządzeń przez ww. placówki dopuszczalne byłoby wyłącznie w zakresie związanym z ich działalnością dyplomatyczną, chyba że odpowiednie umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.</p> <p>Proponuje się wprowadzenie 12-miesięcznego terminu na uzyskanie powyższej zgody przez placówki zagraniczne dla urządzeń już funkcjonujących. Brak takiej regulacji, o charakterze przejściowym, spowodowałby, że z dniem wejścia w życie ustawy, dalsze używanie wykorzystywanych obecnie, przez wskazane powyżej podmioty zagraniczne, urządzeń radiowych stałoby się niezgodne z prawem. Z uwagi na ilość placówek oraz konieczność zapewnienia płynności wprowadzenia nowej regulacji proponuje się 12-miesięczny okres przejściowy, jako wystarczający i gwarantujący niezakłócone funkcjonowanie placówek zagranicznych.</p>
<p>Art. 13 „Art. 13. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia wzór wniosku o wpis lub zmianę wpisu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 2) do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji <p>- kierując się dążeniem do uproszczenia i ułatwienia podejmowania</p>	<p>Proponuje się rozszerzyć delegację do wydania rozporządzenia, o której mowa w art. 13, o obowiązek określenia wzoru wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.</p> <p>Dotychczasowe odesłanie w art. 13a ustawy Prawo telekomunikacyjne do art. 13 można odczytywać jako:</p>

	działalności w zakresie telekomunikacji, a także koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji potrzebnych do właściwego realizowania jego obowiązków.”;	<p>1) upoważnienie ministra właściwego do spraw łączności do określenia w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 13 ustawy Prawo telekomunikacyjne również wzoru wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji bądź też</p> <p>2) nakaz odpowiedniego stosowania wzoru wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych do wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.</p> <p>Jest to bowiem inny rejestr niż rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w związku z czym wzór wniosku określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 13 ustawy Prawo telekomunikacyjne nie ma wprost zastosowania. W celu jednoznacznego uregulowania tej kwestii zasadne jest uzupełnienie delegacji z art. 13 o upoważnienie do określenia wzoru wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.</p>
Art. 13a	w art. 13a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 10 ust. 4-6, 8-10 i 12-14 oraz art. 11 i 12a stosuje się odpowiednio do wpisów dotyczących działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.”;	W art. 13a ustawy Prawo telekomunikacyjne należy zastąpić zwrot „oraz art. 11-13 stosuje się odpowiednio” zwrotem „oraz art. 11–12a stosuje się odpowiednio”. W związku z opisaną wyżej projektowaną zmianą art. 13, będzie miał on zastosowanie wprost do jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.
Art. 56 ust. 6 i 6a	6. Dostawca usług może umożliwić abonentowi, będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej, zmianę warunków umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4-6a za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej lub faksu. Dostawca usług obowiązany jest jednak utrwalić oświadczenie abonenta złożone w sposób określony w zadaniu pierwszym i przechowywać je do końca obowiązywania umowy na zmienionych warunkach i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. W przypadku zmiany warunków umowy dokonanej w szczególności telefonicznie powinna być utrwalona cała rozmowa.. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków	Konieczne jest dokonanie zmiany również w art. 56 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne w zakresie potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w formie pisemnej. Katalog takich środków określa art. 6 i nast. ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów i odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.). Jednocześnie osobom, które nie korzystają z komputera należy pozostawić wybór, czy chcą skorzystać z tradycyjnej, obowiązującej formy aneksowania umów w formie pisemnej. Z tą zmianą wiąże się zmiana ust. 6a. Przepis art. 56 ust. 6 przewiduje rozwiązanie analogiczne do przepisu art. 7 wspomnianej wyżej ustawy, zgodnie z którym konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne

	<p>umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 10 dni od dnia zmiany umowy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.</p> <p>6a. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarcza abonentowi, o którym mowa w ust. 6, drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość lub na żądanie abonenta w formie pisemnej:</p> <p>a) treść zmiany warunków umowy dokonanej za pomocą środków porozumiewania się na odległość lub w przypadku, gdy treść zmiany ze względu na jej objętość utrudniać będzie abonentowi zapoznanie się z nią - odesłanie do miejsca na stronie internetowej dostawcy, gdzie abonent może się z nią zapoznać,</p> <p>b) potwierdzenie faktu złożenia przez abonenta oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia tych zmian.”;</p>	<p>oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni.</p> <p>Powyższe zmiany wpisują się w koncepcję tzw. „Green ICT”, wspieraną m.in. przez Komisję Europejską³, a oznaczającą gospodarkę niskoemisyjną, efektywne wykorzystanie zasobów środowiska, ograniczenie zmian klimatycznych, ochronę środowiska, redukcję zużycia energii oraz zasobów naturalnych, a przede wszystkim zwiększenie świadomości społecznej na temat wpływu gospodarki na środowisko naturalne. W zakresie szeroko rozumianej telekomunikacji, w kontekście Green ICT, zauważa się, iż technologie informacyjne mają kluczowe znaczenie dla powstrzymania zmian klimatycznych na świecie. W dniu 5 października 2009 roku, podczas otwarcia konferencji Telecom World w Genewie, Ban Ki-moon, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zaapelował do uczestników konferencji o kreatywne podejście w wykorzystaniu telekomunikacji do stworzenia bardziej zielonej gospodarki⁴. Właśnie przejście z formy papierowej na formę elektroniczną zapewnia nie tylko szybszą i łatwiejszą komunikację, ale również przyczynia się do ochrony środowiska naturalnego (niższe zużycie papieru, tonera, energii, etc.).</p> <p>Niezależnie od powyższego, przepis został uzupełniony również o doprecyzowanie, iż dostawca usług obowiązany jest utrwalić i przechowywać oświadczenie abonenta do końca okresu, na jaki zmieniona umowa została zawarta i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. Doprecyzowano również, że w przypadku gdy oświadczenie złożone zostało w szczególności w trakcie połączenia telefonicznego, obowiązkowi utrwalenia i przechowywania podlegać będzie cała rozmowa telefoniczna. W konsekwencji, abonent uzyska prawo do dostępu i weryfikacji złożonych w ten sposób oświadczeń woli i dokonania zmiany warunków umowy w ramach procedury reklamacyjnej.</p>
<p>Art. 57 ust. 6</p>	<p>ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia</p>	<p>Istnieje potrzeba doprecyzowania zasad występowania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych wobec abonenta z roszczeniem z tytułu zwrotu równowartości ulgi w sytuacji rozwiązania umowy o świadczenia usług telekomunikacyjnych przed upływem terminu na jaki została ona zawarta (art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego). Potrzeba ta wynika z zidentyfikowanych obciążania konsumentów równowartością ulgi w rozumieniu art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego w sytuacji, gdy po zawarciu przez konsumenta umowy z dostawcą nie dochodzi do rozpoczęcia świadczenia usług w wyniku: i) odstąpienia konsumenta od umowy zawartej poza lokalem lub na odległość; ii) wycofania</p>

³ <http://www.euractiv.com/en/infosociety/commission-unveils-plans-green-ict/article-178001>

<http://www.businessgreen.com/vnunet/news/2238485/ec-announces-increased-ict>

⁴ http://www.telecoms-mag.com/article.asp?HH_ID=AR_5706

	<p>umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług.”;</p>	<p>przez konsumenta zamówienia dotyczącego zmiany dostawcy usługi w ramach usługi hurtowego dostępu do sieci (WLR); iii) wypowiedzenia przez konsumenta umowy przed określonym w niej terminem rozpoczęcia świadczenia usług.</p> <p>Należy podkreślić, że przeważająca praktyka przedsiębiorców działających na rynku usług telekomunikacyjnych polega na występowaniu z żądaniem do konsumenta zwrotu równowartości przyznanej ulgi dopiero po rozpoczęciu świadczenia usług, tj. dopiero gdy ulga została konsumentowi realnie przyznana, czyli rozpoczął on korzystanie z usług na zasadach promocyjnych („ulgowych”).</p> <p>W świetle ww przypadków postępowania niektórych dostawców usług telekomunikacyjnych okazuje się, że interpretacja pojęcia „przyznanej ulgi” może mieć miejsce przez pryzmat formalnego zagwarantowania ulgi w umowie, niezależnie od okoliczności rozpoczęcia korzystania przez konsumenta z usług na zasadach promocyjnych („ulgowych”) w ramach takiej umowy. Przedmiotowe podejście prowadzi do tego, że w razie rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług dochodzi do sytuacji, w której usługa nie jest świadczona, natomiast dostawca usług występuje wobec konsumenta z roszczeniem o zwrot równowartości ulgi za cały okres na jaki umowa została pierwotnie zawarta (np. 2 lata), z odpowiednim jej miarkowaniem za krótki czas między podpisaniem umowy a jej zerwaniem przez konsumenta. W ten sposób dostawca usług nie rozpoczynając świadczenia konsumentowi usług na zasadach promocyjnych („ulgowych”), obciąża bezpodstawnie konsumenta nieraz bardzo wysokimi opłatami z tytułu ulg, z których konsument rozwiązując umowę w ogóle nie skorzystał. W związku z powyższym proponuje się odpowiednie doprecyzowanie brzmienia art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego.</p>
<p>Art. 60a ust. 2, ust. 3 i ust. 4</p>	<p>w art. 60a:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.”;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1, wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w tym również usunięcia niedozwolonych postanowień umownych, a także z decyzji Prezes UKE, wydanej na podstawie art. 63 ust. 2a.”;</p>	<p>Zmiana polega na wykreśleniu z ust. 2 zwrotu „roszczenie odszkodowawcze”, ponieważ przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne w żadnej sytuacji nie dają dostawcom publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podstawy do żądania niczego więcej poza zwrotem ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6.</p> <p>Zmiana polega na dodaniu na końcu wyrazów „a także z decyzji Prezes UKE, wydanej na podstawie art. 63 ust. 2a”. Decyzja ta bowiem w zakresie kształtowania treści wzorców umownych będzie miała taki sam skutek jak zmiana prawa.</p>

	<p>c)ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie informuje na piśmie abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej o zmianie nazwy (firmy), adresu lub siedziby dostawcy usług, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.”;</p>	<p>Zmiana jest konsekwencją dodania w art. 56 formy elektronicznej obok formy pisemnej.</p>
Art. 61 ust. 6	<p>„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 i 5a, abonent powinien zostać poinformowany także o tym, że w razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji podwyższenia cen dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6.”;</p>	<p>Zmiana polega na wykreśleniu z ust. 2 zwrotu „roszczenie odszkodowawcze”, ponieważ przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne w żadnej sytuacji nie dają dostawcom publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podstawy do żądania niczego więcej poza zwrotem ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6.</p>
Art. 61a ust. 1 pkt 3	<p>„3) o konieczności zwrotu ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, w przypadku skorzystania przez abonenta z prawa do wypowiedzenia umowy.”;</p>	<p>Zmiana polega na wykreśleniu z ust. 2 zwrotu „roszczenie odszkodowawcze”, ponieważ przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne w żadnej sytuacji nie dają dostawcom publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podstawy do żądania niczego więcej poza zwrotem ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6.</p>
Art. 62a	<p>po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu: „Art. 62a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do sieci Internet podający do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych lub określający w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prędkość transmisji danych, informuje na żądanie Prezesa UKE o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości. 2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru. 3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE zobowiązuje przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru</p>	<p>Dodanie tego przepisu ma na celu zabezpieczenie interesu użytkowników końcowych przed obniżaniem poziomu świadczonych usług przez dostawców usług dostępu do sieci Internet, a polegającym w szczególności na zaniżaniu rzeczywistej prędkości transmisji danych w stosunku do określonej w umowie lub regulaminie. W tym celu nałożono na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego podającego do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych lub określającego w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, prędkość transmisji danych, obowiązek poinformowania Prezesa UKE o stosowanej przez niego metodzie, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych. Jednocześnie przyznano Prezesowi UKE uprawnienie do zgłoszenia sprzeciwu, co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym zapewnienia przejrzystych informacji o parametrach jakościowych przedmiotu umowy lub rzetelnego pomiaru. Sprzeciw ten będzie zgłaszany w formie decyzji, w której Prezes UKE będzie jednocześnie zobowiązywał przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do stosowania określonej metody. Jednocześnie celem jest umożliwienie Prezesowi UKE przeprowadzania badania czy rzeczywista prędkość transferu danych u użytkownika końcowego nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody, co do</p>

	<p>wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.</p> <p>4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy rzeczywista prędkość transmisji danych u abonenta nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2 lub określonego w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 5.</p> <p>5. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której zobowiązuje przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.”;</p>	<p>której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu.</p>
<p>Art. 90</p>	<p>uchyla się art. 90;</p>	<p>Projektowane zmiany w ustawie Prawo telekomunikacyjne nie obejmują implementacji art. 9 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej, gdyż przepis ten ma charakter fakultatywny. W związku z koncepcją rezygnacji z ustawowego obowiązku wyznaczenia „przedsiębiorcy wyznaczonego”, na rzecz jego wyboru przez regulatora rynku telekomunikacyjnego, w miarę stwierdzonej w drodze analizy potrzeby, proponuje się rezygnację z obowiązku zapewniania przez takiego przedsiębiorcę specjalnego pakietu cenowego. Wynika to również, z faktu, że w sytuacji, gdy na danym obszarze sam konkurencyjny rynek zapewniać będzie dostępność wszystkich usług składających się na usługę powszechną, nie będzie potrzeby wyznaczania przedsiębiorcy zobowiązanego do świadczenia określonych usług.</p>
<p>Art. 91</p>	<p>w art. 91:</p> <p>a) uchyla się ust. 1,</p> <p>b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Prezes UKE kierując się uwarunkowaniami krajowymi może, w decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, nałożyć na przedsiębiorcę wyznaczonego obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stosowania ujednoczonych taryf świadczenia usługi, do której został wyznaczony, na obszarze świadczenia usługi, do której został wyznaczony; 2) stosowania określonych przez Prezesa UKE maksymalnych cen 	<p>Projektowane zmiany w ust. 2 i 3 mają charakter redakcyjny i dostosowują używaną w przepisie terminologię do zmian w art. 81.</p>

	<p>połączeń w przypadku usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 i 6 lub</p> <p>3) zapewnienia specjalnego pakietu cenowego.</p> <p>3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, w celu zapewnienia konsumentom o niskich dochodach i o szczególnych potrzebach społecznych, dostępu i korzystania z publicznie dostępnych usług, oferuje specjalny pakiet cenowy, który świadczony będzie na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne.”;</p>	
<p>Art. 93 ust. 4</p>	<p>„4. Przedsiębiorca wyznaczony bezpłatnie blokuje połączenia wychodzące powyżej określonej wartości w okresie rozliczeniowym, jeżeli wartość ta została wskazana w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a abonent nie dokonał zabezpieczenia wiarytelności wynikających z tej umowy.”</p>	<p>Doprecyzowany został przepis ust. 4, który zmierza do uregulowania sytuacji, w której abonent określi w umowie górny pułap kwotowy, z którego zmierza skorzystać w danym okresie rozliczeniowym.</p>
<p>Art. 95</p>	<p>w art. 95:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu zgodnie z art. 82 albo art. 83 przysługuje dopłata do kosztów świadczonych przez niego usług, do których świadczenia został wyznaczony, zwana dalej "dopłatą", w przypadku ich nierentowności.</p> <p>2. Dopłatę ustala Prezes UKE w wysokości kosztu netto świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3. Koszt netto świadczenia tej usługi dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniosłby, gdyby nie miał obowiązku jej świadczenia.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto świadczenia usługi, do świadczenia której ten przedsiębiorca został wyznaczony.”,</p> <p>c) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, powinna uwzględniać, w zależności od usługi, do której świadczenia dany przedsiębiorca został wyznaczony:”,</p> <p>d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3, kierując się obowiązującymi w tym zakresie</p>	<p>Zaproponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących kalkulowania kosztu netto. Zmiana zaproponowana w art. 95 ust. 2a jest oparta na rozwiązaniu przewidzianym w art. 12 ust. 1 lit. b dyrektywy o usłudze powszechnej.</p>

	przepisami Unii Europejskiej.”;	
Art. 96	w art. 96 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę, z zastrzeżeniem art. 9.”;	W odpowiedzi na uwagi środowiska telekomunikacyjnego, w szczególności przedsiębiorców telekomunikacyjnych zobowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty do usługi powszechnej, którzy zwracają uwagę na niski poziom przejrzystości postępowania przed Prezesem UKE w tym zakresie, proponuje się wprowadzenie zmiany, której celem jest zapewnienie przejrzystości postępowania. Zgodnie z proponowaną zmianą informacja o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę do kosztów usług, do których świadczenia został wyznaczony, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, będzie publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art. 97	„Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których przychód z działalności telekomunikacyjnej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył 4 miliony złotych, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.	Treść art. 97 wymaga uspoźnienia z treścią pozostałych zmienianych przepisów dotyczących usługi powszechnej
Art. 99 ust. 5	w art. 99 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Prezes UKE publikuje corocznie w Biuletynie UKE oraz zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące końcowe wyniki ustaleń dotyczące: 1) kosztów netto świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3, lub usług świadczenia usług telefonicznych za pomocą aparatów publicznych; 2) badania dokumentacji; 3) udziałów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokości przekazanej dopłaty przedsiębiorcy wyznaczonemu; wyceny korzyści niematerialnych dla przedsiębiorców wyznaczonych, wynikających ze świadczenia usługi powszechnej.”;	Ze względu na potrzebę ujednoczenia zapisów ustawy proponuje się wskazać, że publikacja następuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej.
Art. 102	„ Art. 102. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej świadczyć usługi, do której świadczenia został wyznaczony, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania świadczenia tej usługi, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jej świadczenia. 2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać świadczenia usługi, do której świadczenia został wyznaczony, do czasu przejścia jej świadczenia przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.”;	W związku ze zmianami w zakresie wyznaczania przedsiębiorcy do świadczenia usługi powszechnej, polegającymi na możliwości wyznaczenia do świadczenia tylko niektórych składników usługi powszechnej lub tylko na niektórych obszarach RP, należy w art. 102 wskazać, iż obowiązek dotyczy tylko tych usług, do których przedsiębiorca został wyznaczony.
Art. 106 ust. 2	„2. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia złożenia reklamacji usługi telekomunikacyjnej nie zostanie udzielona abonentowi odpowiedź na	Przepis wymaga doprecyzowania z uwagi na występujące problemy z jego stosowaniem. Część dostawców odczytuje bowiem dyspozycję z art. 106 ust 2 w

	<p>tę reklamację, uważa się, że reklamacja została uwzględniona. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.””;</p>	<p>ten sposób, że w ciągu 30 dni ma się zakończyć wewnętrzna procedura „rozpatrywania” reklamacji, a odpowiedź może zostać abonentowi wysłana i doręczona w bliżej nieokreślonym terminie późniejszym. Przepis doprecyzowuje również, że do zachowania terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.</p>
<p>Art. 107 ust. 1</p>	<p>„1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniach, o których mowa w art. 109 i art. 110, roszczeń określonych w ustawie, przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego (czasowy brak drogi sądowej). Do czasu zakończenia tych postępowań droga sądowa jest niedopuszczalna.”;</p>	<p>Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają obowiązek prowadzić postępowanie reklamacyjne. Zatem abonent również powinien być zobowiązany do przeprowadzenia reklamacji, zanim skieruje sprawę na drogę sądową. W przypadku skierowania przez abonenta pozwu do sądu przed wyczerpaniem drogi postępowania reklamacyjnego, sąd odrzuciłby pozew, a więc zachodzić będzie czasowy brak drogi sądowej. Jednocześnie, propozycja zmiany przepisu wiąże się z projektowanymi regulacjami w zakresie usługi powszechnej, tzn. uwzględnia sytuację, gdy nie będzie przedsiębiorcy wyznaczonego. Doprecyzowuje się również, iż do czasu zakończenia tych postępowań skorzystanie z drogi sądowej jest niedopuszczalne.</p>
<p>Art. 114 ust. 6a i art. 114a</p>	<p>W art. 114 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Prezes UKE, w drodze decyzji, wydanej w trybie art. 114a, ustala warunki współkorzystania z częstotliwości w szczególności w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla zapewnienia interoperacyjności usług.”; <p>87) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu: „Art. 114a. 1. W sprawach spornych dotyczących współkorzystania z częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek użytkownika współkorzystającego z częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników współkorzystających z częstotliwości, za wyjątkiem użytkowników wskazanych w art. 4, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współkorzystania z częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni licząc od dnia wydania postanowienia. 2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współkorzystania z częstotliwości określa, na</p>	<p>Art. 114 ust. 6a W celu zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości oraz ułatwienia praktycznego rozwiązywania sporów wynikających ze współkorzystania z częstotliwości, konieczne jest ustanowienie w art. 114 ust. 6a kompetencji regulacyjnej Prezesa UKE. W miarę postępu technologicznego zwiększają się możliwości techniczne współkorzystania z tej samej częstotliwości przez różne podmioty dla takich samych lub różnych usług, na tym samym terenie. Wprowadzenie stosownych mechanizmów dotyczących rozstrzygania ewentualnych konfliktów, jakie mogą rodzić się w wyniku współkorzystania z częstotliwości, jest wynikiem rosnącego zapotrzebowania na widmo częstotliwości. Nadanie Prezesowi UKE nowych uprawnień w zakresie ustalania warunków współkorzystania z częstotliwości wymaga przestrzegania części B załącznika do dyrektywy 2002/20/WE, który określa maksymalne wymogi, które mogą być związane z prawami użytkownika częstotliwości radiowych. Projektowane warunki współkorzystania z częstotliwości wiążą się w szczególności z pkt 2 i 3 Części B załącznika do dyrektywy 2002/20/WE.</p> <p>Art. 114a Przepis art. 114a dotyczący kompetencji regulacyjnych Prezesa UKE w zakresie współkorzystania z częstotliwości, wiąże się ze zmianami wprowadzanymi w art. 114. W przypadku spraw spornych dotyczących warunków współkorzystania z częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, określonych</p>

	<p>wniosek strony, Prezes UKE w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współkorzystania z częstotliwości, z zaznaczeniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p> <p>5. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, postanowienie, w którym określa warunki współkorzystania z częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.”;</p>	<p>zarówno w rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE, jak i w odpowiadającej jej koncesji Przewodniczącego KRRiT, decyzje w tych sprawach są wydawane w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Przepis nie będzie dotyczył użytkowników wskazanych w art. 4,</p>
<p>Art. 115²</p>	<p> dodaje się art. 115² w brzmieniu:</p> <p>„Art. 115². Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. Nr 84, poz. 948 z późn. zm.⁵⁾), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Art. 116 ust. 1 nie stosuje się.”;</p>	<p>System GSM-R jest systemem łączności cyfrowej, zaprojektowanym dla potrzeb zapewnienia komunikacji (głos i dane) pomiędzy pracownikami podmiotów zajmujących się transportem kolejowym. Wdrażany jest na potrzeby Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym. Terminy uruchomienia w Polsce Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym określone są w „Narodowym Planie Wdrażania Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym w Polsce” (dalej także jako „Plan”), przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 6 marca 2006 roku, w celu realizacji zobowiązań Polski wynikających z Decyzji Komisji Europejskiej nr 2006/679/WE dotyczącej technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz. Urz. UE L 284 z 16.10.2006, s. 1–176).</p> <p>W Planie tym określono, że spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. odpowiedzialna jest za nadzór nad realizacją wdrożenia ETCS (system ETCS zapewnia wysoki poziom bezpieczeństwa poprzez przekazywanie do kabiny maszynisty informacji z urządzeń instalowanych na liniach kolejowych) na liniach kolejowych w Polsce, a także za obsługę i utrzymanie instalacji ETCS, które</p>

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 154, poz. 1802, Z 2002 r. Nr 205, poz. 1730 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 6, poz. 63, Nr 80, poz. 720 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 157, poz. 1315 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 12, poz. 63 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 97, poz. 624, Nr 193, poz. 1196 i Nr 206, poz. 1289, z 2009 r. Nr 6 poz. 33, z 2010 r. Nr 108, poz. 686 i Nr 247, poz. 1651 oraz z 2011 r. Nr 168, poz. 1002.

		<p>zostały przekazane do eksploatacji. Natomiast, zgodnie z zapisami w Planie, spółka Telekomunikacja Kolejowa Sp. z o.o. miała być odpowiedzialna za nadzór nad realizacją wdrożenia GSM-R na liniach kolejowych w Polsce, a także za obsługę i utrzymanie instalacji GSM-R, które zostały przekazane do eksploatacji. W lipcu 2009 roku ostatecznie jednak uzgodniono, że spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. będzie odpowiadać za całość wdrażania ERTMS i nastąpiła zmiana beneficjenta na liście indykatywnej Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko⁵. W związku z powyższym zasadne jest zamieszczenie w projektowanym przepisie odwołania do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. Nr 84, poz. 948 z późn. zm., który wymienia PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna. Zgodnie z Planem na 5 000 km planowane jest wdrożenie systemu ETCS, zaś na 15 000 km ma być wdrożony system GSM-R⁶.</p> <p>Zgodnie z decyzją Europejskiego Komitetu Radiokomunikacyjnego (ERC/DEC/(98)07) z dnia 20 marca 1998 r., pasmo częstotliwości przeznaczone dla GSM-R zawiera się w granicach 921-925 MHz i 876-880 MHz. Obecnie jest ono w znacznej części zajęte przez użytkownika rządowego. Ponadto, Europejski Instytut Standardów Telekomunikacyjnych prowadzi prace nad rozszerzeniem pasma GSM-R o kolejne trzy megaherce (918-921 MHz i 873-876 MHz).</p> <p>W Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości zostały przeznaczone częstotliwości dla służby radiokomunikacyjnej ruchomej, której rodzajem jest użytkowanie systemu GSM-R. Ponadto, załącznik do zarządzenia Nr 23 Prezesa UKE z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie planu zagospodarowania częstotliwości dla zakresów 876 – 915 MHz oraz 921–960 MHz (Dz. Urz. UKE Nr 6, poz. 21) przewiduje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w pkt 2.2, iż zakres częstotliwości 876,0 – 876,1 MHz może być użytkowany jako cywilny w służbie ruchomej jedynie na potrzeby stosowanych w kolejnictwie systemów radiokomunikacyjnych do łączności w trybie DMO; - w pkt 2.3, że zakres częstotliwości 876,1 – 877,5 MHz oraz 921,1 – 922,5 MHz może być użytkowany jako cywilny w służbie ruchomej jedynie na potrzeby stosowanych w kolejnictwie systemów radiokomunikacyjnych zgodnych ze standardem GSM. <p>Obecnie, zgodnie z zapisami Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, przeznaczenie ww. częstotliwości na cele GSM-R wymaga uzgodnienia z Ministrem Obrony Narodowej. A zatem, wprowadzenie zmiany w art. 115² w</p>
--	--	---

⁵ Informacje uzyskane ze strony spółki PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. <http://www.plk-sa.pl>

⁶ j.w.

		<p>proponowanym kształcie będzie wymagało nowelizacji rozporządzenia ws. Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.</p> <p>Wskazać należy, iż PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. nie posiadają rezerwacji częstotliwości pozwalających na uruchomienie powyżej opisywanego systemu.</p> <p>W związku z powyższym oraz z uwagi na fakt, iż terminy wynikające z Planu są już częściowo opóźnione (istnieje więc realne ryzyko niewywiązania się Rzeczypospolitej Polskiej z zobowiązań międzynarodowych), należy w ustawie Prawo telekomunikacyjne zamieścić regulacje umożliwiające uzyskanie częstotliwości przez podmiot wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W tym celu proponuje się dodanie art. 115² stanowiącego, iż podmiot wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykorzystuje częstotliwości na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.</p> <p>Ponieważ konieczność zapewnienia zadań z zakresu łączności kolejowej w Ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym wynika z uzgodnień prowadzonych w ramach Unii Europejskiej, organy regulacyjne powinny udostępnić odpowiednim podmiotom częstotliwości konieczne do wykonywania tych zadań. Mając na względzie tę szczególną sytuację, zasadne jest wyłączenie przydzielania częstotliwości podmiotom wyznaczonym do realizacji zadania wskazanego w projektowanym art. 115² ustawy Prawo telekomunikacyjne z procedury udzielania rezerwacji częstotliwości określonej w art. 116 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.</p> <p>W tym miejscu wspomnieć należy, iż w innych krajach europejskich system GSM-R jest obsługiwany przez podmioty związane z branżą kolejową, z wykorzystaniem częstotliwości przyznaných w trybie bezprzetargowym.</p>
Art. 126 ust. 5	w art. 126 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 1, 2 i 4, art. 118c ust. 1, art. 118d ust. 1 oraz art. 118e.”;	Zmiany redakcyjne, uwzględniające zmiany numeracji w art. 118d oraz dodanie art. 118e.
Art. 128 ust. 3a	w art. 128 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Podmiot udostępniający przydzieloną numerację przekazuje Prezesowi UKE informacje o zakresach numeracji udostępnionych w trybie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia udostępnienia.”;	Dodano przepis mający na celu zobligowanie obu stron umowy o udostępnianiu numeracji do przekazania Prezesowi UKE informacji o zakresach numeracji udostępnionych zakresach numeracji w terminie 14 dni od dnia jej podpisania. Regulacja jest podyktowana potrzebą zapewnienia <u>przejrzystości</u> odnośnie poszczególnych zakresów numeracji. Obecnie, w przypadku przekazania określonych zakresów numeracji w drodze umowy między przedsiębiorcami, pozostali uczestnicy rynku, nie mają informacji o przeprowadzonej transakcji, co może prowadzić do wystąpienia konkretnych problemów np. przy taryfikacji

		połączeń. Posiadanie najbardziej aktualnych informacji na temat udostępnionych zakresów numeracji przyczyni się do efektywniejszego gospodarowania numeracją przez Prezesa UKE.
Art. 150 ust. 2 i ust. 4	art. 150: b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE, a w służbie radiokomunikacji lotniczej przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów: 1) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów; 2) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej – Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji działającej przy Dyrektorze Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie.”	Art. 150 ust. 2 Wprowadzono możliwość powierzenia przez Prezesa UKE organizacji zrzeszającej radioamatorów przeprowadzania egzaminów na świadectwo operatora w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. Rozwiązanie takie praktykowane jest w USA. Celem tej zmiany jest stworzenie możliwości odciążenia administracji państwowej od działań służących wyłącznie hobbystom – krótkofalowcom. Działalność ta nie jest związana z wykonywaniem działalności gospodarczej i świadczeniem usług telekomunikacyjnych, nie ma zatem potrzeby przeprowadzania egzaminów bezpośrednio przez Prezesa UKE. Wydaje się wystarczające przekazanie tego uprawnienia wyspecjalizowanym jednostkom zrzeszającym radioamatorów. Organizacje te skupiają osoby zainteresowane różnymi formami łączności radiowej i wykorzystaniem ich dla rozwoju własnego i dobra społecznego, dbają również o rozwój służby radioamatorskiej w Polsce. Czołowymi organizacjami zrzeszającymi i reprezentującymi radioamatorów wobec instytucji państwowych i organizacji społecznych są: Polski Związek Krótkofalowców, Liga Obrony Kraju, Związek Harcerstwa Polskiego i Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej. Dodatkowo proponuje się wprowadzić możliwość przekazania kompetencji do przeprowadzania egzaminów dla osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej – Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej, a w służbie radiokomunikacyjnej żeglugi śródlądowej – Centralnej komisji działającej przy Dyrektorze Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie. Centralna Morska Komisja Egzaminacyjna (CMKE) podległa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej jest wskazana w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368), do przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych członków załóg statków morskich. CMKE przeprowadzać będzie egzaminy sprawdzające wiedzę i kompetencje w zakresie określonym w Międzynarodowej Konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania świadectw i pełnienia wacht (STCW) z 1978 r. Jest zatem zasadne aby wprowadzić możliwość przeprowadzania wszystkich egzaminów kompetencyjnych dla załóg statków morskich przez jedną komisję egzaminacyjną. Jednocześnie Centralna komisja egzaminacyjna działająca przy Dyrektorze Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie, zgodnie z ustawą z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludzie śródlądowej oraz jej aktami wykonawczymi, przeprowadza

	<p>d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki, 2) termin złożenia wniosku o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych albo jego odnowienie, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa, kierując się zasadą, że nie powinny one stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych 	<p>egzaminy na patenty kapitana żeglugi śródlądowej klasy A i B. Patent kapitana żeglugi śródlądowej klasy A uprawnia do żeglugi po wszystkich śródlądowych drogach wodnych do których zaliczają się również wody morskie. Jednym z dodatkowych dokumentów niezbędnych do uprawiania żeglugi po wodach morskich jest posiadanie świadectwa obserwatora radarowego. Jednocześnie do uzyskania świadectwa obserwatora radarowego niezbędne jest posiadanie świadectwa radiooperatora. Zasadnym zatem jest aby egzaminy zarówno na patenty kapitańskie oraz na świadectwa radiooperatora, który stanowi uzupełnienie dla patentu kapitana przeprowadzała również ta sama komisja egzaminacyjna.</p> <p>Ponadto, proponuje się przekazanie kompetencji do prowadzenia egzaminów dla osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego (dalej „Prezes ULC”). Prezes ULC jest organem właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego. Do jego zadań należy tworzenie warunków wewnętrznych sprzyjających rozwojowi polskiego lotnictwa cywilnego, kształtowanie polskiego, unijnego oraz międzynarodowego systemu prawnego w dziedzinie lotnictwa cywilnego ze szczególnym uwzględnieniem zwiększenia bezpieczeństwa transportu lotniczego poprzez wprowadzenie do polskiego systemu prawnego międzynarodowych przepisów i wymagań technicznych i operacyjnych oraz nadzór nad ich przestrzeganiem, licencjonowanie personelu lotniczego i technicznego oraz jego okresowe kontrole, certyfikowanie, nadzór nad organizacjami prowadzącymi działalność lotniczą w zakresie szkoleń lotniczych.</p> <p>Art. 150 ust. 4</p> <p>W celu pełnego wykorzystania możliwości testowego systemu egzaminowania, konieczne jest uzupełnienie delegacji do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 150 ust. 4 ustawy w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych o przesłankę terminu składania wniosków. Umożliwi to wcześniejsze przygotowanie dokumentów egzaminacyjnych oraz uzupełnianie wniosków w przypadku braków formalnych, a także będzie miało korzystny wpływ na pracę sekretariatu komisji.</p>
--	--	---

	- biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe.”;	
Art. 151	art. 151 otrzymuje brzmienie: „Art. 151. Osoby posiadające właściwe świadectwo operatora urządzeń radiowych, wydane przez Prezesa UKE lub przez uprawniony do tego organ zagraniczny, mogą obsługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, wykorzystywane dla potrzeb radiokomunikacji lotniczej albo radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.”;	Świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie lotniczej wydawane są zgodnie z przepisami międzynarodowymi: - Regulaminem Radiokomunikacyjnym stanowiącym dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzonych w Genewie dnia 22 grudnia 1992 roku, - Międzynarodową konwencją o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawaną im świadectw oraz pełnienia wacht, sporządzoną w Londynie dnia 7 lipca 1978 roku, - Wspólnymi Wymaganiami Lotniczymi – Licencjonowanie personelu lotniczego JAR-FCL1 i JAR-FCL2 (podczas szkolenia dla uzyskania licencji członka personelu lotniczego realizowane jest szkolenie w zakresie procedur radiokomunikacji lotniczej, zawartych w Załączniku 10 do Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym). Wprowadzenie zmian w art. 151 umożliwi wykonywanie zawodu marynarza i pilota w Polsce bez konieczności uznawania świadectw operatora urządzeń radiowych. Jest to zgodne z praktyką międzynarodową, gdzie czynności radiooperatora umożliwiające wykonywanie zawodu marynarza i pilota, które wymagają posiadania odpowiednich licencji i dyplomów, nie są objęte katalogiem zawodów regulowanych, przez co dokumenty uprawniające do ich wykonywania nie wymagają uznawania.
Art. 155 ust. 2a	„2a. Zawiadomienie można przekazać pisemnie lub w formie dokumentu elektronicznego. Zawiadomienie w formie dokumentu elektronicznego nie musi być opatrzone podpisem w rozumieniu przepisów o podpisie elektronicznym.”;	Zmiana wynika z postulatu „Green ICT”. Potrzebę notyfikacji urządzeń radiowych wprowadza artykuł 6.4 dyrektywy RTTE, który obliguje producentów sprzętu do zgłaszania krajowym organom odpowiedzialnych za gospodarowanie widmem zamiaru wprowadzania do obrotu urządzeń radiowych pracujących w pasmach, które nie są w pełni zharmonizowane na terenie UE. Zaproponowana zmiana umożliwi producentom i dystrybutorom urządzeń radiowych zgłaszanie Prezesowi UKE drogą elektroniczną (bez konieczności opatrywania zgłoszenia podpisem elektronicznym) zamiaru wprowadzenia do obrotu lub użytku urządzeń radiowych poprzez europejski system notyfikacji: <i>Notification of the intention to place radio equipment on the market: one-stop procedure (OSN)</i> . System ten działa od 7 stycznia 2008 r. i korzystają z niego następujące kraje: Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Republika Czeska, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Węgry, Islandia, Irlandia, Litwa, Łotwa, Luksemburg, Malta, Holandia, Norwegia, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Szwajcaria (która również obsługuje zgłoszenia z Lichtensteinu) i Wielka Brytania. Obecnie zgodnie z art. 63 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego podania

		<p>mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Przy czym § 3a wskazuje, iż podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno być uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zgodnie z tymi przepisami identyfikacja użytkownika systemów teleinformatycznych powinna nastąpić przez zastosowanie kwalifikowanego certyfikatu przy zachowaniu zasad przewidzianych w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.), lub profilu zaufanego ePUAP. Ponadto, podmiot publiczny, który używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych, może umożliwiać użytkownikom identyfikację w tym systemie przez zastosowanie innych technologii, chyba że przepisy odrębne przewidują obowiązek dokonania czynności w siedzibie podmiotu publicznego.</p> <p>Podkreślić należy, że zgłoszenie zamiaru wprowadzenia do obrotu lub użytku urządzeń radiowych nie wymaga odpowiedzi od Prezesa UKE.</p>
Art. 180a w ust. 1 w pkt 1	w art. 180a w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „24 miesięcy” zastępuje się wyrazami „12 miesięcy”;	<p>Proponuje się skrócenie okresu retencji danych telekomunikacyjnych z 24 do 12 miesięcy. Dyrektywa retencyjna zobowiązała państwa członkowskie do wdrożenia systemu przechowywania danych dotyczących ruchu telekomunikacyjnego przez okres od sześciu miesięcy do dwudziestu czterech miesięcy. Polska, jako jedno z niewielu państw zdecydowała się na wprowadzenie maksymalnego okresu przechowywania danych. Jednakże analizy wykorzystania danych z retencji wskazują, iż największe znaczenie i wartość mają dane pochodzące z ostatniego roku. Dlatego też, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych związane z dwuletnim obowiązkiem przechowywania danych, tak długi obowiązek retencyjny nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Zmiana jest również zgodna z wnioskami raportu ewaluacyjnego „COM(2011) 225 final” dyrektywy retencyjnej opublikowanego przez Komisję Europejską w dniu 18 kwietnia 2011 r. oraz propozycjami przedstawionymi przez Ministra Cichockiego w dniu 29 września 2011 r. w „Sprawozdaniu z pracy Zespołu do spraw pozyskiwania danych telekomunikacyjnych”.</p>
Art. 4 projektu u Zmiany w	2) w art. 24 uchyla się ust. 2	<p>Rozszerzenie zakresu ścigania wykroczeń polegających na przesyłaniu niezamówionych informacji handlowych jest podyktowane niską skutecznością obecnie obowiązujących przepisów karnych w tym zakresie. W wyniku zmiany wszystkie przypadki przesyłania tego typu informacji ścigane będą z urzędu.</p>

<p>ustawie z 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.)</p>		
<p>Art. 5. Zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.)</p>	<p>1) w art. 11 w pkt 6 uchyla się lit. k; 2) w art. 17 w pkt 6 lit. a uchyla się tiret piąte.</p>	<p>Uchylenie w art. 11 w pkt 6 lit. k oraz w art. 17 w pkt 6 lit. a tiret piąte ma na celu zniesienie obowiązku występowania o opinię dotyczącą rozwiązań przyjętych w projekcie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w zakresie telekomunikacji. Analogiczne rozwiązanie przewidziano w odniesieniu do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Powyższe zmiany mają na celu przyspieszenie i usprawnienie procedury uchwalania ww. dokumentów, przy czym dodatkowym uzasadnieniem dla ich wprowadzenia jest fakt, iż opinia Prezesa UKE nie jest wiążąca.</p>

<p>Art. 6 projekt u Zmiany w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.)</p>	<p>w art. 75 w ust. 1 uchyla się pkt 10;</p>	<p>Zmiana w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.) Potrzeba uchylecia przepisu art. 75 ust. 1 pkt 10 jest podyktowana jego niezgodnością z obecnie obowiązującą ustawą Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 10 ust. 1 tej ustawy działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną wykonywaną po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE.</p>
<p>Art. 8 projekt u Zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu</p>	<p>1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) regionalna sieć szerokopasmowa - sieć szerokopasmową realizowaną przez jednostki samorządu terytorialnego, porozumienie, związek lub stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego, porozumienie komunalne, spółkę kapitałową lub spółdzielnię z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, koncesjodawcę w rozumieniu ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101, z późn. zm.¹⁾) albo przez partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675) w ramach programów operacyjnych;</p>	<p>Zmiana wprowadzana w art. 2 w ust. 1 pkt 2 polega na wykreśleniu wyrazów „fundację, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego” z definicji regionalnej sieci szerokopasmowej. Zgodnie bowiem z art. 45 <i>ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych</i>, ze środków publicznych nie można tworzyć fundacji. Zmiana wprowadzana w art. 2 w ust. 1 pkt 3, polegająca na wskazaniu, że do uzyskania statusu podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej w rozumieniu ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nie jest konieczna przynależność do jednostek sektora finansów publicznych lub nadzór przez takie jednostki, związana jest z koniecznością ustalenia jednolitej interpretacji tego przepisu. W praktyce zdarzało się, w związku z różnymi interpretacjami tego zapisu dokonanymi np. przez</p>

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1778 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675 i Nr 182, poz. 1228).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z

<p>rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675)</p>	<p>3) podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.²⁾) prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania, dystrybucji paliw lub energii oraz przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 238, poz. 1578);”;</p> <p>2) art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany uwzględnić uzasadnione wnioski jednostki samorządu terytorialnego o zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego w zakresie połączenia sieci, zgodnie z przepisami działu II rozdziału 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.”;</p> <p>3) w art. 13: a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana: a) zawrzeć umowę o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie, b) równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach;” b) w ust. 4 uchyla się pkt 3;</p> <p>4) art. 23 otrzymuje brzmienie: „1. Do decyzji w sprawie współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdział 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne. 2. Do zmiany umowy o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19, 21, 22 i 24. 3. Do wniosku o zmianę umowy o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej, dołącza się tekst tej umowy, a w przypadku</p>	<p>Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, że przepisy o dostępie do infrastruktury technicznej nie mogły być stosowane do przedsiębiorców energetycznych. Nowym brzmieniem przesądza się zatem, że wszystkie przedsiębiorstwa wymienione w art. 2 w ust. 1 pkt 3, przy spełnieniu wymogów ustawy, obowiązane są na podst. art. 17 ustawy do zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej wykorzystywanej do wykonywania swojej podstawowej działalności. Zmiana przyczyni się zatem do szerszego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej.</p> <p>Zmiana art. 12 związana jest z faktem, iż obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego jest obowiązkiem regulacyjnym i wobec tego może być nałożony jedynie na operatora o znaczącej pozycji rynkowej.</p> <p>Zmiany w art. 12 i 13 mają na celu doprecyzowanie obowiązków jednostek samorządu terytorialnego związanych z zapewnieniem dostępu telekomunikacyjnego, ze względu na wątpliwości interpretacyjne związane z zapisem nakazującym traktowanie jednostki samorządu terytorialnego, wykonującej działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, jak operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Wynikają one z faktu, iż przed wyznaczeniem operatora o znaczącej pozycji rynkowej konieczne jest przeprowadzenie analizy rynku, a następnie nakładane są na niego odpowiednie obowiązki regulacyjne przewidziane w ustawie Prawo telekomunikacyjne, a zatem nie było jasne, po pierwsze czy podobne działania należy dokonać wobec jednostki samorządu terytorialnego, a po drugie, które obowiązki regulacyjne mogą być na taką jednostkę nałożone. Należy również zwrócić uwagę, iż zakres podmiotów, które mogą być poddane obowiązkom regulacyjnym, określonych w tym przepisie jest zbyt szeroki. W związku z tym, przewiduje się usunięcie przepisu, zgodnie z którym obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się również w przypadku, gdy uzyskał on dostęp telekomunikacyjny lub możliwość współkorzystania z budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej od podmiotu z tej samej grupy kapitałowej, co przedsiębiorca, na którego zostały nałożone obowiązki regulacyjne.</p> <p>Zmiany art. 51 i 54 podyktowane są potrzebą ujednolicenia ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci z zapisami art. 4 ust. 1e pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287).</p> <p>Zmiana w art. 61 ust. 5 ma charakter redakcyjny. W dotychczasowym brzmieniu przepisu była mowa o „decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie</p>
---	---	---

<p>umowy, która była co najmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszelkie dokonane zmiany.”;</p> <p>5) w art. 51 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) określenie granic terenu objętego wnioskiem i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, przedstawionych na mapie zasadniczej lub w przypadku jej braku - na mapie ewidencyjnej, przedstawiającej istniejące uzbrojenie terenu oraz proponowany przebieg regionalnej sieci szerokopasmowej, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych tej sieci;”;</p> <p>6) w art. 54 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „) określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, wyznaczonych na mapie zasadniczej lub w przypadku jej braku - na mapie ewidencyjnej;”;</p> <p>7) w art. 61 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59 i Nr 34, poz. 170), nieruchomościami w stosunku do których wydano pozwolenie na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej zawierające zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, są obowiązane dokonać nieodpłatnie, z zastrzeżeniem ust. 6, wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia w terminie ustalonym w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.”;</p> <p>8) art. 75 otrzymuje brzmienie: „Art. 75. 1. Przepis art. 46 stosuje się do planów miejscowych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy. 2. Nie stosuje się ustaleń planów miejscowych w zakresie ustalonych zakazów lub przyjętych rozwiązań, których realizacja uniemożliwia lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.”;</p> <p>9) w art. 77 uchyla się ust. 3.</p>	<p>regionalnych sieci szerokopasmowych”, a taka decyzja nie jest wydawana.</p> <p>W zakresie proponowanej zmiany art. 75 należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 46 ustawy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Jednocześnie w art. 75 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nałożono na gminy obowiązek dostosowania treści miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do tych wymagań w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a w przypadku ich niedostosowania w tym zakresie w określonym terminie, na wojewodów został nałożony obowiązek zmiany planu miejscowego i wydania w tej sprawie zarządzenia zastępczego. Wojewodowie obowiązani są zatem do weryfikowania miejscowych planów pod względem ich zgodności z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>Gminy oraz wojewodowie w praktyce nie są w stanie przeprowadzić procedury przewidzianej przez art. 75 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych z uwagi na brak wystarczających zasobów finansowych i osobowych, które muszą być skoncentrowane w stosunkowo krótkim czasie. Należy wskazać, iż procedura zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest czasochłonna (średnio około 6 miesięcy) i generuje znaczne koszty, które nie zostały zapewnione w budżetach jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>Uchylenie art. 77 ust. 3 jest konsekwencją dodania art. 3a przewidującego uprawnienie Prezesa UKE do wydania decyzji w przypadku, gdy stwierdzi, że działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 i art. 16 ust. 1 jednostki samorządu terytorialnego lub podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej narusza wymagania określone w art. 3 ust. 2 ustawy.</p>
--	--

Art. 9 projekt u	Art. 9. Do wniosków o wpis do rejestru złożonych przez jednostki samorządu terytorialnego przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Zamieszczenie przepisu jest uzasadnione w celu rozstrzygnięcia, jakie przepisy będą miały zastosowanie do wniosków o wpis do rejestru złożonych przez jednostki samorządu terytorialnego przed dniem wejścia w życie ustawy.
Art. 15 projekt u	Art. 15. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w zakresie realizacji przez abonentów uprawnień, o których mowa w art. 69 – 72 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy regulujący kwestie stosowania dotychczas obowiązujących przepisów do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w zakresie realizacji przez abonentów uprawnień, o których mowa w art. 69 – 72 ustawy.
Art. 17 projekt u	Art. 17. Rezerwacje częstotliwości wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.	Przepis zawiera zapis, zgodnie z którym rezerwacje częstotliwości wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres na jaki zostały wydane. W praktyce może pojawić się problem, czy rezerwacje częstotliwości wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują swoją ważność. Zaproponowany przepis usuwa ewentualne wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.
Art. 20 projekt u	Art. 20. W stosunku do urzędów radiowych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym, będących w użyciu w dniu wejścia w życie ustawy, przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są obowiązane uzyskać zgodę Prezesa UKE na ich używanie w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.	Przepis reguluje sytuację już funkcjonujących urzędów radiowych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym, przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 24 projekt u	Art. 24. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13, art. 73, art. 78 ust. 7, art. 81 ust. 6, art. 95 ust. 4, art. 111 ust. 3, art. 120, art. 144 ust. 3, art. 148 ust. 4, art. 150 ust. 4, art. 184 ust. 4, art. 185 ust. 11 i 12 i art. 205 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13, art. 73, art. 78 ust. 7, art. 81 ust. 6, art. 95 ust. 4, art. 111 ust. 3, art. 120, art. 144 ust. 3, art. 148 ust. 4, art. 150 ust. 4, art. 184 ust. 4, art. 185 ust. 11 i 12 i art. 205 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.	Konieczne jest zamieszczenie przepisu utrzymującego w mocy akty wykonawcze wydane na podstawie zmienionych upoważnień do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
Art. 25 projekt u	Art. 25. Do postępowań w sprawie uzyskania decyzji, uzgodnienia oraz opinii, o których mowa w art. 51 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 8, decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej oraz pozwolenia na budowę regionalnej sieci	W związku ze zmianą definicji regionalnej sieci szerokopasmowej w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675) konieczne jest wskazanie, iż do decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej oraz pozwolenia na budowę

	szerekopasmowej, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek inwestora, który może być złożony najpóźniej w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.	regionalnej sieci szerekopasmowej oraz postępowań związanych z uzyskaniem takich decyzji, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek inwestora, który może być złożony najpóźniej w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
Art. 26 projektu	Art. 26. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przechowujący zgodnie z art. 180a ust. 1 pkt 1 dane, o których mowa w art. 180c, generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przez nich przetwarzane, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązani do zniszczenia z dniem wejścia w życie ustawy danych przechowywanych przez okres dłuższy niż 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, z wyjątkiem danych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi.	W związku z proponowanym skróceniem okresu przechowywania danych telekomunikacyjnych w art. 180a ust. 1 pkt 1, należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym dane, których okres przechowywania w dniu wejścia w życie ustawy przekracza okres 12 miesięcy, są przez operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niszczone.
Art. 27 projektu	Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 1 pkt 37 lit. b, pkt 40, pkt 52 lit. c i d w zakresie art. 71 ust. 4, które wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia; 2) pkt 101, pkt 116, pkt 117 w zakresie art. 174a i 174d, pkt 119 oraz pkt 120, które wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia; 3) art. 1 pkt 47, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia; 4) art. 1 pkt 125 oraz pkt 126, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.; 5) art. 1 pkt 57 w zakresie art. 77 w zakresie dotyczącym krótkich wiadomości tekstowych (sms) oraz art. 1 pkt 58, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.	Przepis określa terminy wejścia w życie przepisów ustawy. Generalnie dla ustawy przyjęto trzydziestodniowy okres vacatio legis. Dla wybranych regulacji przewidziano jednak inny termin wejścia w życie. W przypadku zmian do art. 56 ust. 3, art. 60, art. 71 ust. 2a i 4 wprowadza się 90-ciodniowy termin wejścia w życie, natomiast w odniesieniu do art. 128 ust. 3a, 173 ust. 1, 174a i art. 174d oraz 175-175f zdecydowano się na 60 dni vacatio legis by dać przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dłuższy niż zwyczajowe 30 dni czas na przygotowanie się do ich stosowania. Nowe obowiązki nakładane w art. 63a wymagają także dłuższego terminu na przygotowanie się przedsiębiorców telekomunikacyjnych do ich realizacji, a zatem zaproponowano 6-ciomiesięczne vacatio legis. Zmiany do art. 184 oraz art. 185 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. Wejście w życie tych przepisów z początkiem roku kalendarzowego jest zgodne z zasadą, iż regulacje dotyczące opłat publicznoprawnych nie powinny wchodzić w życie w trakcie roku budżetowego. Przepis art. 78 powinien wejść w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, ponieważ jego zastosowanie wymaga pełnego uruchomienia Bazy PLI CBD, co jest procesem długotrwałym. Podobnie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia powinien wejść w życie obowiązek zapewnienia kierowania połączeń w postaci krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numerów alarmowych.

- 1) w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy
- 2) tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę
- 3) w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości
- 4) w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .
- (*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych
- (**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy